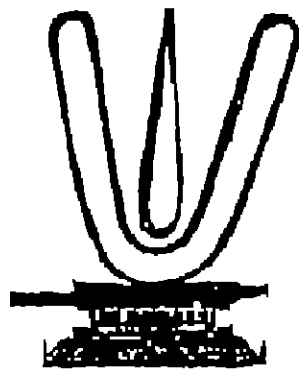

ஸ்ரீமத்

॥ ஸ்ரீ ॥

திருவஸ்ரீ தேவ உச்சுதீஹபவந வரஸ்ரீ ஹ்ணை நமீ ॥

ஸ்ரீ தேவ வகூஹ ஹ்ணை தேவாஹ்ணிகாய நமீ ॥

॥ ஸ்ரீ தேவ ராஜாநாஜாய நமீ ॥

॥ ஸ்ரீ தேவ நிபாண தேவாஹ்ணிகாய நமீ ॥

ஸாவ வேதா நக தாதபாய ஸககரஹ்மன

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யதாராய ஸாரம்.

இ+

கலரு அறிவு உஜ்ஜீவித வேணடியதற்காக

எளிதான தமிழ் கையில

திருவஸ்ரீ தேவ உச்சுதீஹபவந வரஸ்ரீ ஹ்ணை நமீ

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாராய ஸ்வாமிகளினால்

தமிழ் மொழியில் எழுதினார்

உணர்வு, கோமதி ரசுரனபேடடை,

மாமுந்நாயகநாயக பரதீநாண மொழியில்

பகர செயப்பபட்டது

1399

உ.பொத்காதம்.

॥ ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீ தேவியுடைய அருளினால் ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதாச்சாரியாச்சாரியாச்சாரியாச்சாரியா ॥

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார மெனனும் இரக கரகததை அரு
ளிச செயக ஸ்ரீமந ஸ்கமாநதமஹாதேசிகன
திருவவதாரய கவி 1170 வது விபவ (இவகனீஷ 1268)
வருஷததி புரட்டாசி-மீ சிவண நகர

திருவவதாரய ஸ்ரீமதரகதி ஸ்ரீமவனம எனமும், திருததணகா
எனமும் சொஸபபடுகிற கிளரகொளி (ஸீபபரகாசா) எமபெரு
மான எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசககில ஸ்ரீபரவயகாரா
தியமிகத எழுபதது நாலு விடஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவராய
விசுவாமிகரகுல திலகரான அரகத ஸோமயாஜியாருடைய திருப
பெளதிராரான அரகதஸூரியாருக்கும் தேரகாதரி யமமைக்கும்
திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினா இவருடைய அவதார
வைபவததையும் பரபவததையும் கணிக்கது இவருமாரரான
சூப்பில நயினா

1 வெங்கடேஸ்வராவதாராயம் தஷணாஸோமவாலவெசு
யகீஸாஸோமவெதூவம் விதக்யுபாயாஸம் ஜாமஷ்டி

எனமும் அனநிவவுகிராயாகதி அருமபொருளமூல
விரிதது** பின்னும் வெனநிபுகழ் திருவேங்கடராதனென்னும்
குருவாயநினை சிவபுது எனமும் அருளிசரெயதார இவர
திருவேங்கடமுடையதையுடைய அவதார விசேஷம் என்பது
ஸம்பரநாய சீடாகா அரிகத எழுபம் இக்கைகர கணிக்க
திருமே 2 ' ஸ்ரீமவெங்கடநாயாயபுது தவமயவதிகாரரான
திருவேங்கடமுடையதான தமது ஸவாணகணடையை இவரது

1 वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्वृष्टाशोऽथवा भवेत् ।

यर्ताद्राशोऽथवेत्येव वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥

0 ' விமலேசுவராய நம: '

1. துணைராயர் அவர் டி. பி. சி.

$\Gamma \cap T_0$ will intersect T_1 in $L(\overline{H}) - b$ and T_2 in

எண்ணும சுவாசக்தி அப்போதெல்லாம் பெரியோர்கா சொல்
புறம் உட்காக்கிட வந்த பந்தாடி மொழுவா பம்ப
அருளிச்செய்யப்பட்டது

- 1 'तद्वष्टाशः'
- 2 'चिरन्तन सरस्वती चिदुरवन्ध मैरन्त्रिकाः'
- 3 'यतीद्राशोऽयम्'

1 'சூழாமலாவ முகடி சுவரவ்றவ்வா?'

שם ה' אלהינו ואלה שמותיהם

அ. பதாரவைப்பவம் போலவே பூநீர் தெளித்து ௧௦ கம முண்டிய அகி

மாண்புமிகு கருத்து வெளிப்பாட்டுத் துறை அமைச்சர்:

[illegible]

2 பூதிஷாவிதவெடாது: பூதிஷாபவஹிதபுது: |

வகுபாடுமென்று விசுவநாதனுக்கு உபநிசுத்தானாவாறு நடி ||

[illegible]

இவா வேதாந்திதா கயணா என்று விளங்குக மடப்பள்ளியார்

சுதனுஷ்டய சொள? டிரானாநா சிரது ரா ர

விடியாபயாஸ ம ஸ நுந்ந ருந்நி ருந்நி ருந்நி | ச த / ர || ௩ ||

[illegible]

අප්‍රාප්තයන්ට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස මෙම ප්‍රකාශනයන් සඳහා විවිධාකාරීයක් ඇත.

¹ 'आप्रादुर्भातप्रकटितपरब्रह्मभावः' .

५ प्रतिष्ठापितवदान्तः प्रतिक्रियवाहिर्मितः ।

भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्व भूरि कल्याणभाजनम् ॥

இதற்குப் பிறகு தமையாசாயனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட
மந்திரத்தை ஆவர்த்தி செய்வதற்காக மஹா
குணதிசயம் நகி, கிவயக்ஷேதகிரம பாவகம் இம்முன
மம் ஓரிடத்தில் சேராத மஹாஸித்திபீடத்தி
திரமாயித் திருவஹீரதிரபுரத்தை நடி விக்விபெற்றது, ப்ரீகரு
டன உபதேசிக்க ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயகீர்வ மந்திரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
நருஸிம்மனஸ்சித்தியில் ஓர் அபவகக வருகையின் அடியி
ஆவருத்தி செய்து ஸ்ரீஹபகர்வ பாஸாதகதாலே 'அந்ந கருமடி
யவாபால மெய்யைவைத்துக் தெருளதரநின்ற தெய்வநாயக என
திவா சாழ்', 'தூர மவடிந்தெஜோஸ்யபூஹிதா ஸூயபூசகி
என்று பின்புள்ளாரும் அனுஸகிக்க உபடியே அபரிமித ஜஞாந
சகதியுக்கராய, விசவாமிக திருருபதேசகதுக்குப் பிறகு ஸ்ரீ ரம
வாகதித்திருமகனுக்கு அருதிர தேவதைகா மீரில் சின்று
1 'ஹ்ரெ வூ வரபொஹார கிாகராஹ்ஜுவவ்விதா? 1 ரு
விண்ணப்பம் செய்ததுபோல விகயாபிமானி தேவதைகளெஸ
லாம் தாங்களே வந்து வரிக்குடபடியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப்
பெற்றா இதை ஹயகர்வஸதேதாதிரத்தில

- 1 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः '
- 2 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्मकलाः कलाः ।
अत्रापि विंशत्यब्दे '
- 3 'तुरगगदनतेजोबृहिताश्चर्यशक्तिः '
- 4 'इमे स्म परमोदार किङ्करास्ममुपस्थिताः '

1 "உதமதம் வஸுதி யஸுதா சுவா உதீறிணாம்
உதமதாஜஹம்ஸு | ஸுபம் வுரொ ஹவவிவாடி
ஹஜி கிங்குவடுத தஸு திரொ யயாஹுடு |

என்றருளிச் செய்கா நிகைகிருவுள்ளபயலிய ஸ்ரீரங்க
நாயகியும் பின்பு 'ஸாவதநதரஸவதநதரா எனநிவருசதுக கிரு
நாம மனுகாவிசகரா பூபபடி இவருடது அஸாநாரணமான்
ஜனான வைபவத்தை

2 "உத ஷண்தாஜென தா சிபுகாபெயுஸாசுவம்
உதஸுப் ப்ரீசெவாசபெஸஸு ஸுதரொ |

3 "சுந்நாஸு வாதாசீ வடிமொஹ
ஸவபுஜிசுவா தசுவபுஜாசுநாவெ'

(இவா காதகிசாகுநுதுள சமீகடா எனபகை சநதுஷஸு
முதலிய கரககணிலும், ராவஜனானபகையுர தனிகையில
பிறாகு திலமலலாத ஈதாபததைபுடையவொனபகையுர ஸ்ரீ
கவடிககாஸாபகதிலிய அறியலாம) ரன்று ரபககிரகண
மாதிகையில அநாசீ+செயப்பபட்டி நுகைய

இப்படிப்பட்ட ஜனானக தசகனு தணமான் இவருடைய
வைராக்யம் விஜயநாமமஹராஜா ஸபையில விசயாரணயநாரும
அகேஷாபய முனியருக்தம் நடக சிவாதக ஸில மயஸகாதிநக
குமபடிக்கும அகமசாக விசேஷ கனதாசு ஸாபபிபகாரவுர
பராகதிதக காலதில அகமசுப பகிலாக எழுதியறுபடிய வை
ராக்ய பஞ்சகத்தின அதகாணுஸகானகதாலு, ஸ்ரீ கொடடை
யாசாரபா அநுநாரொடப 3 'யநாநி' * ஸவஜெனாஷுநாசுதூ'

-
- 1 ' मनोगत पश्यति यस्मदा त्वा मनीषिणां मानमराजहंसम् ।
स्वय पुरो भावविवादभाजः किंकुर्वन्त तस्य गिरो यथार्हम् ॥
- 2 ' दूषण्यादौ ताकिकाग्रेसरत्वं दृश्य श्रीमद्वेङ्कटेशस्य सुरैः ।
अन्यालभ्या चातुरी पद्यगुणे सर्वज्ञत्वं तत्त्वमुक्ताकलापं ॥
- 3 ' धनानि * * समलोष्टरुक्मम् '

¹ ' ज्ञानैराग्यभूषणम् '

[illegible]

ஹிதமாகிய பரபததியின உபாயவசுகைதப்பற்றிச் சொல்லப்
 படும ஆகேகப்பங்கா எல்லாம் அதுவதிகது அவைகளை நிகேக்ய
 ராகேயி ரிராகிரிகதருளி ரயாஸவிகையின அவசாவகி விபா
 காதிக்களை ஸ்ரீமந் ரயாஸவிகையின ஸ்ரீமந் ரயாஸவிகைம, ஸ்ரீமந்
 ரயாஸதசகம இவைகளில் நிருபிதக நுரினா இவ்வாததங்களை
 எல்லாம் சாஸதா பரிசயமிலாதவாதனும் ஸுலபமாய அநியும
 பொருட்கி எபிரிதான மணிபரவாள ருடையு அவரவர்கள் புத
 திகும, சகதிகும கதகபடி ஸங்கரஹிகளாயும விஸகாரங்க
 ளாயும முப்பத்கொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார இவ
 வாதகங்களைபொலாம கழுவி ஸ்ரீ ஸங்கலபஸுடையாகயமென
 கிற நாடகதகையும அருளிச்செய்தார அக்கம தியகேசதது
 எம்பெருமான்கா விஷயமாக ருதாதா ரூபமாக தவாதநிமசத்
 ஸீதாதகங்களை அருளிச்செய்தார ரஹஸ்யகரயராததங்களை
 ஸுலபமாயறியுமபொருட்கி சிருமநகரசுகருக்கு முதலிய கமிழ்
 பரபதங்களை அருளிச்செய்தார ஸ்ரீ கருணாநாவகாரததைப
 பறவி விஸகாரமாய ஸ்ரீ யாதவாபயுகம எனனும காயமருளிச்
 செய்தார இப்படியே மறுமட ஸ்ரீ ஹமஸசகேசம, ஸ்ரீ ஸுபா
 ஷிதகீவி முதலிய அனைக கரகங்களை அருளிச்செய்தார திரு
 வாயமொழியின அதகங்களை ஸங்கரஹிகது அவைகளின ஸங்
 கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத தாமிடோபநிஷதஸாரம எனனும
 கரகதகதிலும், திருவாயமொழியின வவ்வொரு பாட்டின அத
 தகையும ஸங்கரஹிகது ஸ்ரீமத தாமிடோபநிஷத காதபாய
 ரதனாவலி எனனும கரகதகதிலும் அருளிச் செய்தார இப்
 படி கீழ்க்கூறிய கரகங்களில் அவகவது நிருபிக்கப்பட்ட
 அதக விசேஷங்களை எல்லாம் நவலப காலத்தில் அநியமுடியா
 தாகையினால் அவைகா எல்லாவற்றின ஸாராமசதகையும
 ஒருங்ககதிரட்டி இந்த ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதர்ஸாரமெனனும கர
 தகைத ஸங்கரஹிகருள்களாகது ருனியொரு கரகதகதிலுமலையமென
 டாதபடி பரிபூரணமாக நிருபிதகநுரினா இவ்வாததையை
 1 சுவிஜிதா தா விஜிதநதா விஜிதாத சுவிஜிதநதாடி |
 ரஹஸ்யகுபயவாராஸம் வரம் ப்ரஹ்மாவ்ஸம் செ ஹுதி ||

1 अविज्ञात विज्ञानता विज्ञातमविज्ञानताम् ।

रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிடத்தக்கவர்களுக்கு
இதின் பெருமை அறிப்பப்படாதது அப்படி அளவிடத்தரியாதவா
களுக்கு இது உண்மையாய் வியப்படாது, ஆகையால் இது பர
பரமமகதைப்போன்ற பெருமையையுடையது இது எக்காலமும்
என மனதை விட்டகலாமவி நுகரவேண்டும்) என்று பின்புள்ளா
களப் படிக்காளிலும் அனுஷ்டிகதாக்கா இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகா
ரா முகலிய ஸ்வாசாராய ஸ்ரீ ஸூகதிகளுக்கு கரக முகேசு தாத
பாயாததங்களைப் பரக நிருபிதக உபகாரததைக திருவுள்ளம்
பயிற் 1 'ராமானுஜதயாவா துடி' என்று அனுஷ்டிகதாக்கள்

இப்படிப் பஹு முகமாத கரகத்தினாலும், அனுஷ்டானத்தி
னாலும், வேதாந்த ஸிகதாரததைக நிலை
ஸித்தாந்தத்தின் சிறுக்கின் இவருடைய பரதானகொள்கை
பரதான எனவென்றால் — எல்லா ஜாதியருட அ
கொள்கைகள் ரவாதாஜாதிக்கு உரியதாய சாஸ்திரததில்
விதிக்கப்பட்ட காமவசனைப் பகவானுடைய
கட்டளைகூறிவை எனமெண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டு
மென்பதும் அப்படி அனுஷ்டிக்கும்பொது பகவத பீதியென
மைய பலமாக உதிகேசித்ததுக நன சசதிக்கு அனுகுணமாகச்
செய்யவேண்டும் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது
என்பதும் இப்படித் தங்குகங்காஜாதிக்கு அனுகுணமான கார
யங்களைச் செய்துபரும எல்லா ஜாதியாருட சரணாகதியென்றும்
பரபத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து
மறு ஜன்னமில்லாமல் பரமபுருஷாரதகமாகிற மோக்ஷமென்னும்
மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், பரபத்திக்குப்
பிறகு சாஸ்திரததுக்கு வசப்பட்டவனுப் நடக்கவேண்டும், அப்
படி நடக்கக்கவற்றினால் பகவத சிகரஹமுண்டாரும் எனபதும்,
பராயசசிக்காதி முகேசு அவைகள் சிவருத்திகதுவிடுமாகையால்,
பரமபுருஷாரதக லாபக்கிறகுர தடையாகா எனபதும், பக
வானிடத்தில் பகதியுடையவாகா எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள்
விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸமமகமான கௌரவாசிகளில் குறைவு
செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்தால் பகவானுடைய நிக
ரஹம் வரும் எனபதும் எவ் பராணிகளுக்கும் ஸூகமாக நடந்து

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிமஸாதிகளைச் செய்கால
பகவதபீகிசுருப்பாதகிரணுவான எனபதும் இப்படிவேதாதாத
தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரகிசயகதை நிருவுளாம
பற்றி 1'வதெ வெஷானுஷேபிக்ஷு என்று அனுந சிகதாதகா

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா காராளமான மனதையுடையவரென்றும்,
அதை இவா குறுக்கிவிட்டனா என்றும்,
இவாஸிஷ்யமான மததகி இவா ஆகரஹமுள்ளவரென்றும்,
சில மறமும் இப்புடைகளில் இவரைப்பற்றிச்
அபிப்பிராயங்கள் சில சொல்வது இவநுடைய காரகங்களில்
பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும் வாததை
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானகதிக்கும், காரகங்களுக்கும்
முறவிலும் விருகதமான கைகளைக் கலபித்தா முடாகள் சொல்லும்
ஐகிஹபங்களைப் புகுகிமானகள் அங்கிகரியாதகள் இவஸிஷ்யங்கள்
இந்த ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸ்தாசதை ஒருகரம் 'ஸீஸனிகதவா
களுக்கு நனகு புலப்படும இவரைப்போல காராளமான மன
துடையவர்கள் ஒரு ககதிலும் இல்லையென்று சினணபாயச
சொல்லலாம் அந்தணா முகல அகிபா வரையிலான ஜாதியா
களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய சாமானுஷ்டானகதின
லும் உபாயானுஷ்டானகதினலும் பரம்புநஷ்டாதகதை அடை
யலாம் என்று கரந்தமுதமாக நிரூபிக்கவா இந்த மஹான ஒருவரீ
மற்றும் ஆபாதபரதீதியால சாஸதிரவிருகதமபோல தேதானுட
வாக்யங்களைக் கண்டு நமபோஸியாகா பரமிசகாமவிருகருப்படி
அவைகளை எல்லாம் எடுத்தது அவைகளுக்காக தாதபாயாகதங்
களை நிரூபிக்கதிருக்கிறார்

இந்த கரந்தத்தில் பாஞ்சராததிரம், இகிஹாஸம்,
புராணங்கள் ஸ்ரீ பாஷ்யகாராவரையிலான பூதவாசாதாசளுடைய
ஸ்ரீஸூகதிகள், இவைகள் பரமணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின
றன் ஸ்ரீமத ஸம்பரதாயபரிசுததியில் இவா காமம் ஸ்ரீ பாஷ்ய
காரருடைய சிஷ்யபாசிஷ்ய ஸம்பரதாயங்களில் அடக்க விரோத
மில்லை, யோஜகா பேதமேயுள்ளது ' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

படிமீய பெரியவாசசாண்டினை, மினைலோகாசாரியா முகவியவா
களுடைய வாகயங்களில் சில மேற்பாடையால் ஸ்ரீ பாஷ்யபகாரா
திருவுள்ளதற்கு விவரமேபால் தோன்றினமேபாதினும், அவ
வாகயங்களுக்கு பரமாத்மனான அரகதங்களை இக்கிரந்தக
தில் திருபிகதிருக்கிரா ஆசையினால் இக்கிரந்தம் ஸாவ சாஸகிரவ
களுக்கும் ஸாமென்று பெரியோர்க்குள்ள ஆகரிக்கப்பட்டது
மணவாளமா முனிகளும, தட்டருபபதகாராருளும் ஸாரசாஸக
ரததை உபஜீவிகததும் எல்லாநம் அறிந்ததே

இதில் முகல இருபத்கிரண்டி அகிகாரங்கா அடங்கிய அரக
தானுசாஸக பாததில், ஆஸ்திகாசக சாஸதி
கரந்த ஸங்கரஹம் ரங்களில் அவசயம் அறிந்துகொள்ளவேண்
டிய ககலஹிக புருஷராககங்களை திருபிக
தருளிணா மேலநாது அகிகாரங்காடங்கிய ஸ்திரீகரண பாதத
தில், கீழ் திருபிக்கப்பட்ட அரகதங்களில் தேரிம்கிற ஆஷ்பக
ளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச செயகா இதமகுமேல மூன்று அதி
காரங்கள் அடங்கிய பதவாகிய யோஜனா பாததில், இப்படி திரு
பிதக ஸகல சாஸகிராக்கங்களும ரகாயகசயங்களில் பாகிபா
கிக்கப்பட்டிருக்கிறபடிபை திருபிகதருளிணா முடிவில மூன்றகி
காரங்களடங்கிய ஸம்பரதாய பாகிபா பாததில் இவ்வாதகங்களை
உபதேசிக்கவும் ஆசாயனிந்கு படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ
யன் இருக்கும்படியும் நரக கிகமனமும் முறைய அருளிச்செய
யப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வகிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி
முகவியவைகளை வாகயானததில் அங்கங்கே கண்டுகொள்வது
ஆக 'பரமாத்மா ஒன்றை யறிந்தால் ஸாவமம் அறியப்பட்டகா
கும்' என்று சந்நியில சொல்லியிருப்பதைப்போல இக்கிரந்த
ஒன்றைப் பூதகியாயறிந்தால் விசிஷ்டாதவைக ஸம்பரகாயாத
தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்

இவா விபவக்சையில் நூற்றொரு வருஷம் எழுந்தருளி
யிருந்து சனி 4471வகாண ஸௌமய வருஷக
அவதார ஸமாபனம் தில் சாக்கிசைமீ கருகதிகா நகத்திரத
தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம்
செய்து தம்முடைய அவதாரகதுக்கு வபாஜபான கண்டாகருதியை
அடைந்தார இவ்வாதம்

1. ஸ்ரீஸு வஸௌஜெய வாரொ மதவதி தரணௌ
வ்யூழிகம் க்ருதிகக்ஷெபு ராகாயாம் வெங்கடெஸா
யதிந்ருவதிகேதம் ஸவபுதம் ஸாவயிதா | வெஹதா
வாயபுவயெபா விரவிதவிவியாநெகலிவபுஸவநீ
ஸ்ரீஸௌவாயிஸவணாக்ருதி வவாரஸவஜெயிகெ
ஜெபா டயாமு: |

என்று ஸ்ரீநாராயணமாய அனுஸ்திகப்பட்டது

இகராகதகதுக்கு அநேக வயாகயானங்கள் இருநகாலும்,
அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷ
நிகமனம் பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவை
களாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வயாகயானங்
களை எல்லாம் தழுவி ஸதஸம்பரதாயகதை அனுஸ்திககாய எளி
கான தமிழில் ஒரு வயாகயானம் எழுதுமபடி அநேகம் பெரி
யோர்கள் கியமிகத்தை சிரஸா வஹிதது அடியேன் இஃக வயாக
யானகதை எழுதகதுணிந்தேன் இந்த வயாகயானத்தில் அச்சுப
பிடைகளும் அஜ்ஞானகதினால் ஸ்ஹமாய உண்டாகக்கூடிய மற
மபபிரதிகாரம் இருக்கிறபடியால் 2 'ததூரிணயெந்விவியா'
(உமமுடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உமமை ஸதீதாதிரம்
செயது கிறக அவைகளின் நிவில மந்த புத்தியையுடைய அடி
யேன் ஸதீதாதரம் பரிஹாஸாததமாக ஆகடமே என்று அரு
ளிச்சொலிருக்கிறபடியால் 3 'ஸாநாஸூவா காரிம் ஸவதூ
ஸாரஸிதூ ஸபுவதி தஜெஷா கிம் ஸதிதா ஸதூ
ஸவலி ஸனாவாஸிதூ' என்று அருளிச்செய்கிருக்கு

1 अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिक कृत्तिकर्क्षे
रकाया वेकटशो यतिनृपतिमत सर्वतः स्थापयित्वा ।
वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः
श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवदेशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्थरिणयेन ठविया'

3 'शुनालीडा कामं भवतु सुरमिन्धुर्मगवती
तदेषा कि भूता स तु सपदि मन्तापरहितः'

ரபாயததினாலும் இரக காரகததுரு அமைகாரினால் ஸ்ரீத ரபூத
தையும் வராதெனபகையும அபயகளுன அடியேனுடைய புத
தியும் வாசுதம பரிசுத்தமானபடியும் சினைதது இதை கருபை
யுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டிய பராகதிக்கிறேன்

இதில் குறிப்பிடப்டிருக்கும் பரமானங்கூறின ஆகாரங்கள்,
ஸ்ரீ உபே விதவான திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீமயகாராயணசாயா
ஸ்வாமிகளினுடைய பரமானத்தொடர்டுடன் ஒத்துப்பாக்கப்பட்டு
எழுகப்பட்டிருக்கிறது இப்படி இரக பரமானத்தொடர்டுடன்
கொடுத்த உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் கந்த
ஜனத்தை உடையவனுடையாகிறேன்

இரக காரத்ததை அச்சிட்டு வெளியிட முனவந்த ஸ்ரீமத
ரஹஸ்யகாரயஸார பரசாரண ஸபை அகயகூட ஸ்ரீ உபே எஸ்
ராஜகோபாலாசாராயருக்கும் இகரகம் பூதததியாவதற்கு பரிசு
மப்பட்ட காரயதாசிசாரான ஸ்ரீ உபே நடாதூ ஸ்ரீ சிவாஸா
சாராயருக்கும் வணபாகம் பெ கீதசிகாசாராயருக்கும், இகரக
பரசாரணமாகிய இகைசங்காட்ட ரிஷிகனமாய சிமேலேறுமபடி
இரக ஸபையின் மற எல்லாத் காரயதாசியும் ராககையுடனும்
வாகசகதுடனும் செயதுவந்த உதவி காரயகிசி ஸ்ரீ உபே
கோபம ஸ்ரீசிவாஸ யனகாருக்கும் ராமேலமேளும் கமமுடைய
நன்மியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாடி ருசுகினேறும்

ஸிகதாததி (ஸ்ரீ)
கை-ஸ்ரீ 28உ }

நீச ராஜீமமன.

அந்நிய நன்மைநாயகத் தனியன்கள்

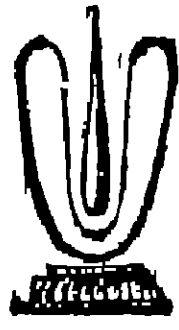
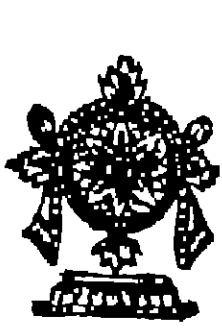

[ஸவாசாயண முடிவாகப் பகவான் வகையிலாக உள்ள ஆராய
பாடபரையை அவரவர்கள் ஸம்பரகாய காமப்படி அனுஸந்தித்த
பிறகு இந்த சமீபநிகழ்ச்சி அனுஸந்திக்கவும்]

विगाहं निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्तोतममकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विज्ञानतां विज्ञातमविज्ञानताम् ।
रहस्यत्रयमाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விமலமே நிகழ்நாயக விஷ்ணுவாடிவசுஹ்வாடி ।
நாமஸ்ருதயஸாராவ்யம் த்ரிஸ்தோதமசுஹ்வாடி ॥
அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாதாடி ।
நாமஸ்ருதயஸாராவ்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மெ ஹ்ரிதி ॥

பொன்னு நாடியுற திருவேங்கட முடையான்
பாரொன்றர சொன்ன படிமொழியுள்—சொன்னு
தானே யாண்டாகே கா தாரணியில் வாடிவாகு
வாரீன நா மொடியாடி வாடி

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதெ ஸுக்ஷ்மீ ஹயவடிநவராஸுஹணை நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ வகூஹஹிஷணைஹாபெரிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ நாராணுஜாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ நிமலாஜைஹாபெரிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீபாஸு வெஹுடநாயாய-ஃ கவிதாக்கி-ஃகுகெஸுரீ ।

வெஹாஹாஹாய-ஃவயெ-ஃ ரெ ஸஹியதூம் ஸஹ ஹுஜி ॥

ஸ்ரீமநநிகயாநதமஹாதேசிகன அருளிச சேயத

ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரம்.

[குருபங்சகி பஜனம்—பகவானுடைய பரதமாசாரியதவம்—ஆசாரய
பரம்பராகீரமம்—ஆசாரயபகி அவசியம் சேயயவேண்டுமென்பது—
அபபடிசி சேயயாவிடில பரதயவாயம்—நிதய நைமிதகிகங்களில்
அந்ந அநவயம்—ஸுலபமாக குருபங்சகி ஸமரஜாததம் ததஸங்கர
ஹபபாட்டு—வ்சேஷோபகாரக ஆசாரயவ்ஷயகாதநாயம்]

மாஸுஹுஹுத மாஸுஹுத நமோவாகையீஹெ ।

வ்ஹீஹெ வ தகூரடிள ஹ்வதீ ஜமதாஹதீ ॥

॥ ஸ்ரீஃ ॥

தாஜஹ்வநநிநீஹஜாஹ்வநாயிகாஸதெத

ஸ்ரீஹ்வநாயவரஸ்யஹ்ணை நமஃ ॥

ஸ்ரீதெத வகூஹ்வநிஷணசிஹ்வாஹ்ஸிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீதெத ராஜாநாஜாய நமஃ ॥

ஸ்ரீதெத நிமஜாஹ்வநாஹ்ஸிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீதெத ஸ்ரீநிவாஸராஜாநாஜாஹ்வநாஹ்ஸிகாய நமஃ ॥

யம் ப்ராஜீதா ஸ்ராவீஷா ஸ்ரூகிஷா

ஸஹிதம் வக்ஷணாயாம் வ ஹ்ஸிஷா

ஸ்ரீஹ்வநாயஸஹ்ணை

ஸஹிவாஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

ஹ்வநாயிஷாஹ்வநாயிஷா

சுவிடினி வரிவாஸ்தாம் ந யாயாம் வரி ।

அவதாரிகை

ஸ்ரீய பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆவாரா துணை
யென்று அலைநீரக கடலுளமுதனும் நாவாய்போல, பிறவிககட
லுள நின்று துளங்குகிற சேதனாகளை ஸாஸகிரமாகிற ஜனானக
கை கந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்
நமமாமுவார முதலான ஆசாயஞ்சேபண கததக காலங்களில்
அவதாரம் செய்து, தம்மால் பரகிஷ்டிதமான ஸம்பரகாயகதிமகு
பாஹ்யரதர குதருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலககங்களா
லேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்தக் கோபத்தை ஸம்சம் செய்யத் திரு
வுள்ளம் பற்றி, இது ராவீறுடைய ஒருவனை முன்னிட்டல்லது
முடியாதென்று கணிசித்தது, சகரவாததிக திருமகனு யவகாரம்
செய்வதற்குப் பாயஸமென்கிற ஒரு வயாஜகை முன்னிட
டாப்போலே, கம்முடைய ஸவாண கணடையை அகிஷ்டாணம்
செய்து, அகின முலமாகத் தாம் விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாநத்
மஹா தேசிக ஸ்ரேபண அவதாரம் செய்தருளினான் எனப்பது
‘வெங்கடேஸ்ராவதாரொராயபு’, ‘உருத்ருக்ஷெத வுயஜெதெ
ராவவ தி ஸ்ரீமந் வணா வரொஸுஜநிஷ்ட யஜாத்ருநதி
‘அனநிவ வலகிணையாககி’, எனநிவை முகவிய பரமாணவகளி
னால் ஸித்தம் இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷணயத்
துடன் கூடியவராய, பன்னுக்கே நால வேதப் பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமா யருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்தி
ரங்களிலும் நிபுணராய, ஸ்ரீரங்க நாதனாலேயே அநிதரஜர் லபய
மான உபய வேதாநகாசாராய பிருக பரதானகதாலும், கத ஸஹ
காமசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸாவ தந்தர ஸவகந்தர
ரென்கிற பிருக பரதானகதாலும் விசேஷக் கடாஹம் செய்யப்
பட்டவராய, ஆசாயகிவாபபுகக ஸகல கலயாணகுண பரிபூரண
ராய, ஸுபாக்யாத வைபவரான நம தேசிகன், முமுகூகுகளான
ஸால ஜனங்களும எனிதாகத் ததவஹிதபுருஷாதகங்களை ஸம்
ஸய விபாயயநசாறக தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபார
காருண்யத்தினாலே ஸகல ஸ்ருதி, ஸம்ருதி, இக்ஷாஸ, புராண,
பாஞ்சராகா, ஆசாய ஸ்ரீஸுபகதயாதிகளின் ஸாரதமாரதக
களை ஸங்க்ரஹிதா ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரய ஸாரம் என்கிற பரபந்த
ரதனத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

[illegible]

யதம பின்னமாகையினால் இவை இரண்டும் வெவ்வேறுக இருக்க வேண்டிதே? கனிதத அதிகாரமாயிருந்து ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸரீ சேர சேர நுகர 'மூரூவரூவராஸாரம்' பூய சம், 'உலொஹா தாபிகாரொ கிசீயம்' தனநுளிசசெயதிருக்க வேண்டாதுவா? மேலும் 'முப்பகதிரண்டிவை' என்று முப்பக திரண்டு அதிகாரங்கள் என்று அநுளிசசெயதிருப்பதும் விரோ திகுதுமே? ஸாநுஷ்டம் என்கிறார்களா? அகதகிஷ்டம் சிகமனாகி காரகதிலும், இது குருபரமபராஸாரகதினாதகததை அனு வதியா கொழிந்ததும் விரோதிகுதுமே? அகதார ஸகதிரஷ்ட பாட்டுக்கள் திருவுடன என்றாரமபிதது 'மொழிகதிருமே' என்கிறவரையில் அகதகிபகவநுளிச செயப்பபட்டிருப்பதின லும் இரகத குருபரமபராஸாரத்தில் பாட்டுக்கள் அப்படி அகத அகதகியுடன சேராமலிருப்பதினாலும் விரோதிகுதுமே? என லிவை முதலிய ஸங்கைகள் உதிக்லாம் இப்படி இது பின்னம், அபின்னம் என்கிற பக்தத்தில் உண்டாகும் ஸங்கைகளில் இது தனி பரபந்தமகான என்று வந்தாபிப்பதில், உபகரம் உபஸம் ஸார வ்யாயா பரபலமான பாகதமனம், தனி பரபந்தங்களிலும் அப்படி ஸபகபரயோகம் காணப்படுகிறபடியினால் ஆழ்வார்களும் உபகாரகாசாரயாகளாகையினாலும், அவாசநுடைய அவதாரங் களைப்ப மேலே ஸகதாஹிசகபதீபாகிறபடியினாலும், அவாசநீப பாரதி மங்களாசரணம் பண்ணிடுருப்பது விரோதமாகாது குரு பரபந்தபந்னம் செய்யவேண்டுமென்கிற வேகாதாராததகதை உபகரிசக நுளிச தமதக ஆழ்வார்கள் விஷயமாக இங்கு மங்களம் அநுளிசசெயதிருப்பது பொருத்தமாகையினால், ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தில் அநுளிசசெய்யப்படுகிற அகதகவிஸேஷங்களுக்கு அவாசநீபத்தில் உபகாரஸார நுதி இது எனபதற்கு விஸேஷ கியாமசமொனறுமில்லை, கியமேச உபதீகாரமும் ஸ்ரீகேசக க்ளில் ஏறியருளப்பண்ணிடுருப்பதும் ஸ்ரீசதுஸஸோகி ஸ்ரீஸதோ காரரணதன கபதீபால் உபபந்தமாகலாம் என்று சில ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் சிலா, 'தெனியாக மமைதிலங்கள் தெனிக் கின்றமே' எனபதினால் மேலநுளிசசெய்யப்படுகிற அராதகவிஸே ஷங்களைக் தெனிக் தகதகிய உபகாரஸார நுதி 'பொயகை முனி' என்கிற பாட்டில் வயசகாரயநுளிசசெய்யப்பட்டிருக்கிறபடியின லும், 'பரபர உபகாரஸாரங்களில் ஐம்பு' ஸபகபரயோகத

தினாலும், ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதுடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்திருப்பது ஒரு கார்த்திகீஸ்ய அவாரதரபரகரணாமபங்களில் மங்களம் செய்கிற நயாயத தினால் உபபந்தமாகும் அப்படியே ஸகதுஷணீ முதலிய கார்த்தங்களில் ஒவ்வொரு பரகரணாமபதிகிலும் மங்களம் நுளிசசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாடு மீசார தது எனபதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் இது குருபரமபராஸாரம் தனிப்பாடக மெய்யாகும் 'மூரூஷூ' ரூஷூ' எனப்படும், 'சூஷூஷூ' எனப்படும் நுளிசசெய்யப்பட்ட குருபரணம் அவரயம் காததவயம் என்று கிருபிபகமகாக ஏற பட்டபடியினால் உபோதகாதாகிரகதிறகு மீஸஷமாக இருந்து கொண்டு ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாடு மீசார திருக்கிறதென்று மமபரதரய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படுகிற கார்த்தம் கிரவிகனமாக முடிவாக காகவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், கார்த்தத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேண்டுமென்று நைமித்திக காமமாகப் பெரியோர்களுக்கும் நிரசயிக்கப்பட்டிருக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்கருளாதினுகொண்டு, இப்படி கமமா லருளிசசெய்யப்பட்ட மங்கள ஸமீலாதகையனுஸகிப பதனால் சிஷ்யர்களுக்கு விஸேஷமான மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்கிற அனுகரஹவிஸேஷத்தினால் அதை கார்த்தாருடமாக அருளிச்செய்து 'மூரூஷூ' எனப்படும்

[ப-ரை] மூரூஷூ - ஆராயாகுமின பொருட்கள், தக் மூரூஷூ அவரயம் ஆராயாகுமின பொருட்கள் மனோவாகம் - 'நக்' என்கிற வார்த்தையை, சுயேசமென அமயனம் செய்து, அதற்கு அடிசை சொல்லுகிறது, தது - அதை ஆராயாமபயம், சூஷூ - முதலாக கைய, அவரது எல்லாவற்றையும் காரணமாக, ஜமதாம் - மீசார கருக்கு வதீ - ஸ்ரீஷிசாரண, ஹவதீ - பிசாடயிபும எம்பெருமானாகிய கம்பகிகள் வுணீமென வரிசுகிறும், அதாவது ஆராய்க்கும்

தெனியாத மறை நிலங்க டெளிகுனேழுமே 1

725-2

[புரை] பொய்கைமுனி - கடாகதகி - அவதரிதகவரும் முனியாயிருந்தவருமான பொய்கையாழ்வார, பூதத்தாரா - பூதகதாழ்வார, பேயாழ்வார - பேயாழ்வார, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பொருநல - காமபரபாணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரிதகவரான, குருகேசன - குருகூர் என்கிற திருநகரிகு நிரவாஹகரான காமாழ்வார, விட்டுச்சித்தன-பெரியாழ்வார, துயய - பரிசுதகரான, குலசேகரன - குலசேகராழ்வார, கம - கமமுடையவரான, பாணநாதன - திருப்பாணாழ்வார, தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார, மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற கிவய கீழ்க்கதிரத்தில அவதரிதகவரான, சோதி - தேஜோருடியானவா, அதாவது கிருமழிசை யாழ்வார, வையமேலாம உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேகம், அதாவது வேதாராதம் என்று தாதபாயம், விளங்க - பரகாமாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வாள, வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரிகதககொணமி நின்றவரான, மங்கையாகோன - திருமங்கையாழ்வார, என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - பர்தியுடன், பாடும் - பாடினவையான செய்ய - சுபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது தன்னாதகங்களை எந்தேஹ வ்யபாயங்களிலலாதபடி எளிதில் தெளிவிக்கும்தான, தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைப்பால் பரிகி ஹேதுக்களாகிய தரமிட பரபந்தங்களை, நாம, தெளிய - ஸந்தேஹம் முகலியவைகளிலலாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அதயயனம் செய்து, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாகபாயாததங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகின்றோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' எனபதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பகதியாகிற குண விஸேஷமும் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகின்றன 'முனி' எனனும் பதத்திற்கு மனனசீலா என்றாததமாகையினால் இவா எப்பொழுதும் பகலக தயானமே பண்ணிச்சொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது 'பூதத்தாரா' எனபதற்கு 'கடல் வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' இதயாந்களிறபடியே 'பூத' எனனும் பதம் நிதயஸூரியைச்

சொல்லுகிறபடியினால் அப்படிப்பட்ட கிதயஸூரியின் அவதாரம் இவா என்று காதபாயம் அநதிகை 'ஹ்ருதயா' என்று காதவாகதமாகையினால் 'பரமம் ஜனானமுடையவனே இருக்கிறவனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்கிற ஸ்ரீதயாதகக கின்படி பரமம் ஜனானமுடையவா என்று தாதபாயமாகவுமாம் 'பேயாழ்வாரா' எனபதற்கு 'பேய' எனனும் பதம் பெரிய என னும் அர்த்தகதகசு சொல்லுகிறபடியினாலும், 'சிவஜாஹ்ய' என்று பூவாசாராயாகள நிரீதரம் செய்கிறுபபதினாலும், மஹா யோகி என்கிற கிருராமதகையுடையவா என்று காதபாயம் அநதிகை 'ஹ்ருதயரொவெதா' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக கியை அனுஸரித்து 'பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர ிபயனே என்கிறபடியே பகவத குணனுபவததிலுண்டான ஆதககதினால் ஸஸம்பரம் நாதகனாகிகளைப் பண்ணிசுகொண்டு பிப்பிடிக்கவரைப்போலிருக்கவராகையினால் 'பேயாழ்வாரா' என்று திருராமமாயிற்று என்றாகவுமாம் இங்கு 'தண்பொருநல்' என்று அருளிச செய்கிறுபபது அந்தக தாமபரபாணீ ரதியின் சீதளகவம் ஆழ்வாரகிருவுள்ளததினாலு குடி புருகிறுக்கிறது எனபதைக் தெரிவிப்பகமகாக 'அருள்கண்ட ரிவவுலகினில மிகசிறித' என்றல்லவோ மதுரகனிகள் பாசரம் 'பொருநல்' என்று தாமபரபாணீ ரதியை இங்கருளிச செய்கிறுபபது கயள வயம் ஹ்ருதய' என்றாமடிகது 'தாஹ்ருதய' நதீயது' என்று இவசையே மஹாஷி முகலே நிரீதரிக கான எனபதைத் தெரிவிப்பகமகாக விட்டுசித்தன' எனபதி று 'விஷ்ணு வித்தையஸ்யஸி' (விஷ்ணு எவருடைய சித்தக கில இருக்கிறாரா அப்படிப்பட்டவா) என்கிற வயுபததியின டி 'பனிசசடலில பள்ளிகோகைப் பழகவிட்டோடி வந்தென மனச டலில வாழவல்ல மாயமனாள் மடபி' என்றும், அவததமளியி ினாடு மழகிய பாறகடலோடு மரவித்தப பாவையுத்தானுமகமபடி றது புருது' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியாழ்வார திரு புள்ளததிலேயே ஸடரிவராமாக பகவான எப்பொழுதும் வஸித நுககொண்டிருந்தான எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது அநதிகை விஷ்ணுவித்தம் யஸ்யஸி (எவருடைய மனது பகவானிடத்தி

லேயே இருக்கிறதே கா) என்கிற வயுதபதசியினால் பகவானையே
 இவர ஸ்தா கயானிகதுகொண்டிருந்தாரா என்றாதகமாகவுமாம்
 அதுவுமன்றிக் 'விதம்' தன்னும் பதம் ஹருதய ஸபகாபா
 யாயமாகியினாலும், ஹருதயஸபகம் 'சுஹம் தெ ஹ்யயி'யு
 இதயாகி பரமீயாகங்களில்பேரல் புதரன் எனனும் அததததைச
 சொல்லுமாகியினாலும் இவருடைய திருமகாராகிய ஆண
 டானைச் சொல்லி எவருடைய திருமகளான ஆண்டாள பகவா
 னிடத்திலேயே இருக்கிறாளோ அப்படிப்பட்டவா என்கிற
 அரகததைச சொல்லுசிறகாகவுமாம் இதனால் 'ஸ்ரீஸாரதி
 ரீரவந்' ராமநாயக்ய ஸாக்ஷாஸு' எனபதின் அரகதம்
 சொல்லப்பட்டதாகிறது "இவரு கிவயபரபந்தமேக உபகா
 ரம் செயதருளின ஆண்டானை கனிகதருளிச செயயாதொழிந்
 தது, இவ்வாண்டாள விடுகிதகா கங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு
 வருவிப்பேரல் அதுகாணிடே' என்றருளிச செயதபடியே தன்
 னுடைய பிகாவுக்கு அதயரகம் பரதரகரையாபிரந்த உககாஷம்
 தோற்றுக்கக்காகப் பெரியாமவாரை அருளிசசெயதகினாலே அவ
 ளும் அதகாக விகதை என்கிற திருவுள்ளதகினால்' என்று
 ஸ்ரீஸாராஸவாதிரீ வயாகயானககில் அருளிச செயயப்பட்டிருந்
 கிறது விஷ்ணுசித்த பகககிறது கீழ்ச்சொன்ன முன்றாவது
 யோஜனையைக திருவுள்ளமபறமி ஆண்டாள கண்டோகதமானாள்
 என்று கிரவஹிப்பாருமுண்டு 'துயய' எனபகறகு 'ஆரங்
 கெடப பரண்பா கொள்ளாரென்று அவாகடிக வாரங்கொடு
 குடப்பாமபில் கையிட்ட' என்கிறபடியே பாசவகாகளிடத்தில்
 கோஷாரோபணத்தை ஸஹியாமையாகிய பரிசுதகியையுடைய
 வா என்று தாதபாயம் 'பாணநாதன்' எனபதறகு 'பாண
 எனபது கானததைச சொல்லுகிறபடியினால் பகவகவிஷய கானத
 தையே கனக்கு திருபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் பாண
 நாதன்' என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று தாதபாயம்
 அங்கு 'நம்' என்று விஸேஷித்திருப்பது தமக்கும் திருப்பாணம்
 வாருக்கு முள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக காட்டுகிறது
 அதாவது பெரிய பெருமானுடைய அனுகரஹ விஸேஷத்திறகு
 அஸாதாரண பாதா பூதகா கங்களிருவாகளும் என்று தாதபா
 யம் எப்படி பெண்ணில் — ஸ்ரீரங்கநாதனை லோகஸாரங்கமா

முனிகுது இவரைததீதாளிலே ஏறறிவருமபடி வியமிகது இவா
தம ஸாகிதி வந்தவாழே இவருக்கு முனிவாஹனா என்கிற திரு
நாமம் சாதமினது உ அபபடியே தமசூர 'வாகுவிதிஹரிபிதத்
யாஜுநஸூரகு வுதுது வுவுணுத நிமரினாஅயபுகு
வெங்கபெரும' எனமா 'விவாபிநாரிநாஅவாணு நுவிஹி
தவதா தெந பெவெந ததா வெநாநாஅயபுலுஜுது' என
மா, இவா தாமி யருளிச செயபுமபடி உபயவேகாந்தாசா
யா என்கிற திருநாமத்தைச் சாதமினதும் அனுஸந்திக்கப்பட்ட
தாகிறது 'வனகாடியாஹெவிதாநாபி காயபாது' எனமா,
பஞ்சஸமஸகார காலத்தில் ஆசாராயன காஸபரமம் சாதகவேண
மம் எனமா சொல்லுகிற ஸாஸதகிராகதங்களை அனுஸந்
திகதுத கங்களி நவருததும் நாமகரணம் செய்தாநளிப பிகா
ஒருவராகையினால் ஐயேஷ்ட பராகநுபாவத்தை இந்த அமவாரி
டத்தில் அனுஸந்திக்கபடி தெரிவிசகப்பட்டதாகிறது 'தோண
டாடிபபொடி எனபதினால் தோண்டா - பாகவதாகுநடைய,
அடி - திருவடிக்களிவிருதகிற, பொடி - தூள் எனமாதகமாகை
யினால் பககாங்கரிநேணு என்கிற இவருடைய திருநாமம் விவ
ரிக்கப்பட்டதாகிறது இவருக்கு வீரநாராயனதேயாதி என்று திரு
நாமமிருக்கச் செய்து தோண்டாடிபபொடி' என்று குணகருத
நாமத்தை பரயோகிக்கது இகினிலேயே இவ்வாமவாருடைய பாக
வக பரதிபதகி முகவிய ஸாரமான குணங்கள் விவக்ஷிதமாகின
றன என்கிற திருவுள்ளக்கினால் 'மழிசைவந்தசோதி' எனபதி
னால் இவ்வாமவா பெருமபுவியூ யாகஸதஸஸில எழுகரு
ளினதைக்கண்டு அவதேகருதருத நுதவிகு முகவியவாசுள பரிபவம
பண்ண அப்பொழுது யஜமானனுடைய பராகதகீனயினால் அப
ராகருத அவதார வைபவத்தைக் காண்பிக்கத் திருவுள்ளமபற்றித்
தேஜோ ரூபமான திவய மங்கள் விகாஹதேகாடு ஸேவை ஸாகிதக
சரித்திரம் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது அந்நிகே,
இவா சகர கதாமவா நுடைய அவதாரமாக பரளிதகராகையினிலே
தேஜோமயமான அவவவதாரவைபவத்தை நினைந்து இப்படிநிகே
சிக்கப்பட்டதாகவுமாம் திருமங்கையாமவாருடைய லோக ஸாஸ
திர விலக்ஷணமான குருபஸகன பரகாரத்தை அருளிச செய
கிரா — 'வையமேலாம்' என்றாரமபிகது லோகத்தில் மஹாஷி

களுமுளபட கங்காழ்சுத வேதாரகாரதகம் பரசாசிபபதற்காக
பரணி ரத பரிபாஸாங்கிகளைச் செயது அஞ்ஜலிபந்தம் செயது
கொண்டெம் ஸாவஸவதானம் பண்ணிக்கொண்டெம் சிறகிறார்கள்
இது மைகரேய ஜாஸாந்தயாதி வருகதாரதங்களில் பரஸிததம்
இவ்வொருவமே வேதக்கில் ஸகலநுகரூப வேதாரதாரததம் பர
காசிபபதற்காக வாங்கம் வேலுமேசிக்கொண்டு ஆசாரயனாகிய
ஸரிய பகிபிளிடகநில ஸாவாகத கரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸாயக ஈநாஸேபகேஸாதந்தப பெற்றா இது ஒரு சிவ்ய
வைலக்ஷணயமிருக்கும்படி என்று விஸமிகராகிறா அதாவது
லோகோஜ்ஜீவனாததம் பகவத சிபமனதகினுலே ஸாரகமென
னும சிகபஸ-ஓரிபிள அபரமாத அவதரீதக இவா கிறக்கில் எம்
பெருமான லோகோஜ்ஜீவன புத்தயா இப்படி உபதேஸம் செய
கா ஆசையினுவிது உபபந்தமென்று கிருவுள்ளம் மங்கையா
கோன என்பதற்கு மங்கை என்பது இவ்வாழ்வார அவதரீதக
கிருநகரிகரூப பெப்பாணாநில அகில வஸிப்பவா மங்கையா,
அவதகந்தசு இவா சிவாபாஸகா என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதி ரியில
வயாக்யாநம் இவது மறை விளங்க' என்று விசேஷிகக
கிரகேஸரிச நெப்பது 'யஜ்ஞஸூரிஸெஷண' இசயாத்சளிம
படியே ஸாவ வேதாரகாரதங்களையும கனகரூப அடக்கிக்கொண்
டிருக்கும் கிருமந்திரகதின் அதகததை இவா ஸாவேஸவரன
பகல கரஹிதது 'வாடினேனவாடி' என்று உபகரமித்து பரசக
கிருபிகத நுளின் விஸேஷ உபகாரததைக் கொரிவிகிறது

இவர்களில் பெரயகையாழ்வார காஞ்சிபுரத்தில் யகோகககாரி
ஸகிதிமுன இருக்கும் காமரைக கடாக்கில் காமரைப புஷ்பக
கில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜயாமஸராய கவாபரயுகம், 862901-வதான
ஸிதகாரககி-ஸ்ரீ ஸபாபிசி மீ சகலபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாயக
கிழமை கூடின கிருவேண க்ஷகதிரகதில் கிருவவதரிதக நுளி
னா இவா அநுளிச செயக பரபந்தம் ஒன்று அதாவது முதல
கிருவந்தாகி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது பூதததாழ்வார
கிருக்கடலமலையிலே குருக்கககி மலரில் கவாபரயுகம் 862901-
வதான ஸிதகாரககி-ஸ்ரீ ஸபாபிசி மீ சகலபக்ஷம், நவமி, புதன
கிழமை கூடின கிடைக்ககதிரகதில் ஸ்ரீ காமஸராய கிருவ
வதரிசக நுளினா இவா அநுளிச செயக பரபந்தம் ஒன்று
அதாவது இரண்டாம்கிருவந்தாகி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வாரா மைலாபபூரில் ஒரு திருக்கணமறில் செவ்வாஸிமல
 ரில் கவாபரயுகம் 862901 வதான ஸீததாராதி-ஸ்ரீ, ஜபதி-ஸ்ரீ,
 சுசுலபகூம, தசமி, வியாழக்கிழமை கூடின சகய ரக்ஷதிரததில்
 ஸ்ரீ நககாபஸாராய திருவவதாரம செயதநுளினா இவர அந
 ஸிசசெயத பரபந்தம் ஒன்று அதாவது மூன்றாம் திருவந்தாதி
 இது நூறு பாட்டு அடங்கியது பேயாழ்வாரா திருக்குநகரில் சனி
 43-வது நாள், பரமாத்-ஸ்ரீ, வைகாசி மீ, பெளர்ணமி வெள்ளிக
 கிழமை கூடிய விசாக ரக்ஷகிரகதில் ஸ்ரீ கீஸகீநஸாராயக
 காரியாருக்கும் உடையநகையாருக்கும் திருக்குமாரராகத் திருவ
 வதாரிகத நுளினா இவர அநுளிச செயத பரபந்தம் நான்கு
 அவையாவன—திருவிருக்கம் திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி,
 திருவாய்மொழி என்பன இவை முறையே நூறு ஏழு என்பன
 கேழு, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாடல்கள் அடங்கியவை பெரி
 யாழ்வாரா ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் சனி 17-வதான சீராதந-ஸ்ரீ
 ஆனி மீ, சுசுலபகூம, ஏகாதசி, ஞாயிறாயக்கிழமை கூடின ஸ்வாதி
 ரக்ஷதிரததில் ஸ்ரீ கருடா ஸாராய பராமண குலதில் பதுமை
 யாருக்கும் முருகதாசாரியருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம
 செயதநுளினா இவர அநுளிச செயத பரபந்தம் ஒன்று அதா
 வது பெரியாழ்வாரா திருமொழி இவ் வாறு நூற்றிருபத்து
 மூன்று பாட்டு அடங்கியது இவ்ருடைய குமாரராகியவன் ஆண
 டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நூறாவது வனத்தில் சனி 19-வதான
 ரா-ஸ்ரீ, ஆடி-மீ, சுசுலபகூம சதுர்த்தி செவ்வாயக்கிழமை கூடின
 பூர ரக்ஷதிரததில் பூமிபபிராட்டி அபஸாராய திருவவதாரிகத நுளி
 னா இவளநுளிச செயத பரபந்தம் இரண்டு அவையாவன
 திருப்பாவை ராசசியாரா திருமொழி இவை முறையே முப்பது,
 நூற்றாறுபத்து மூன்று பாடல்கள் அடங்கியவை குலதீசகாமு
 வரா கொல்லி நகரில் சனி 26 வதான பராபவ-ஸ்ரீ, மாரிமீ, சுசுல
 பகூம துவாதசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனாவஸு ரக்ஷத
 திரததில் ஸ்ரீ கௌஸ்தாபாஸாராய சந்திரகுலதகராசாராய தருட
 வரதருக்குபுத்தாராகத் திருவவதாரிகத நுளினா இவர அநுளிச
 செயத பரபந்தம் ஒன்று அதாவது பெருபாள் திருமொழி
 இது நூற்றாறுபத்து பாட்டு அடங்கியது திருப்பாண்டிவாரா திரு
 உரையூரில் செவ்வாய்க்கிழமை சனி 34-வதான அனந்தி-ஸ்ரீ, காரை
 திகைமீ, அருஷணபகூம, தனிதைய, புரணக்கிழமை கூடின

ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவகஸாபஸாராய திருவவகரித்தருளி
 னா இவா அருளிச் செயத பரபங்கம் ஒன்று அதாவது அமல
 னாதிப்பிரான இது பத்து பாட்டு அடங்கியது தொண்டரடிப்
 பொடியாழ்வார திருமண்டங்குடி என்கிற காரமத்தில் கவி 289
 வதான பரபவ ஸ்ரீ மாகழி-மீ, கருஷணபக்ஷம், சதுரத்சி, செவ
 வாயக்கிழமை, கூடின கேடடை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவரமாலிகாம
 ஸாராய திருவவகரித்தருளி னா இவா அருளிச் செயத பரபந்
 தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி,
 இவை முறைமைய நூற்பத்தைநது, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை
 திருமழிசையாழ்வார திருமழிசையில் தவாபரயுகம் 862901
 வதான வித்தாரத்தி-ஸ்ரீ, கை-மீ, கருஷணபக்ஷம், பரதமை,
 ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பாககவருக்கும்
 கங்கவதியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செயதருளி னா
 இவாருளிச் செயத பரபங்கம் இரண்டு அவையாவன திருச்சுந்த
 விருத்தம், நானமுகன திருவந்தாதி இவை முறைமைய நூற்றிரு
 பது, தொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை திருமங்கையாழ
 வார திருவாளி திருக்கரி என்கிற திருக்குறைமலூரில் கவி 398-
 வதான நள-ஸ்ரீ, காரத்திகை மீ, பெளணமி, வியாழக்கிழமை
 கூடின கருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீஸாரங்காபஸாராய நீலன் என
 பவருக்குக் குமாரராகத் திருவவதாரம் செயதருளி னா இவா
 அருளிச் செயத பரபங்கம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு
 மொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு
 மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுக்காற்றிருக்கை இவை முறைமைய
 ஆயிரத்தெண்பத்து நூறு, இருபது, முப்பது, நூற்றது, எழுபது
 தெட்டு, ஒன்று பாட்டு அடங்கியது இதற்கும்க்க பாட்டில் அரு
 னிச் செய்யப்படும் மதுரகவியாழ்வார திருக்கோலூரில் தவாபரயுகம்
 863879-வதான ஸ்ரீவர ஸ்ரீ, சித்தகிரை-மீ, சகலபக்ஷம், சதுரத்
 த்சி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்தகிரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைர
 தேயாமஸாராய திருவவகரித்தருளி னா இவா அருளிச் செயத பர
 பங்கம் ஒன்று அதாவது கண்ணி நுண சிறுத்தாட்டி இது பதி
 னொரு பாட்டுக்களடங்கியது கீழ்க்கூறிய இருபத்துமூன்று பரபந்
 தங்களும, ஸ்ரீபாஷங்கார வ்யயமாய திருவரங்கத்தமுதனா
 திருவாயமலாந்தருளிய இராமாநுஜ நூற்றாறு என்கிற நூற்
 றெட்டுப் பாட்டுக்களும் சேர்த்து பரவித்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யபரபதம் இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் கரகங்களின் வைபவம் முதலியவைகள் கரகம் விஸ்தரிக்கும என்று எண்ணி இவரு எழுதப்படவில்லை முவாயிரப்படி குருபரமபரை, ஸ்ரீபாக்கவ உப்புரானம், பரபரகஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றசரிடப்பட்டுவரும் கரகதம் முதலியவைகளில் பரகக கண்டுக்கொள்வது

இப்படித் தனிததனியே ஆழ்வார்களின் குணநிபயங்களை அனுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சோகத்தியின் போகயதையை அனுஸந்திக்கிறா — 'என்றிவர்கள்' என்று அன்றிக்கே, இவர்களுடைய குணநிபயங்களைத் தனித்தனியே பரிதிபரகாஷததினால் மறுபடியும் அனுஸந்திக்கிறாக்கவுமாம் அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரதனங்களின் குணங்களைத் தனிக் தனியே யனுபவிக்து ஹாரமாய்க் கோரத்துச் சோககனுபவிக் துமபொழுது உண்டாகும் மேர்பை அடியாதருமாயிருக்குமிதே குருபரபத்யா, 'கிஹதீ பாரபவதீஹாரயவதி' விவாயா

நாஹ் உபுடியஹீ வஹாதி என்று இவ் வாய்மையே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீதேவராகனஸந்தியில் திருவகயயன உதஸவத்தில் கிருமொழிக்நிராணி ஆழ்வாரகாஷடியை ஸேவிகதவாக்குது இந்த ஸமுதாயாதுஸந்தானத்தின் ஸ்வாரஸம் தெரியவரும் 'மகிழ்நதுபாடும்' எனபதற்குப் பகவதனுபவத்தி னாலுண்டாகிய ஆந்தம் உளாடவராமல் அதினுடைய பரிவாஹ மாயக்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாஹ் என்றாததம் ஒரு கரோளுசபரதியை மேடனடிக்கப் பெண பகஷியின் மேராததைக் கண்டு காம காருணிகராகையினால் மேராகம் மிகுத்து அதினாலே மேராகவேக ஸமீரிதராயச் சொல்லிய வாகதை மலேகமாய ஸ்ரீப கராமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக கின்றது அகைபகீபாலன லியே பகவதனுபவத்தினாலுண்டான ஆனந்தத்தின் பரிவாஹங்கள் என ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூகத்திகள் போகயகம்மென்பது கைழ் தகவாயவிக்நிராணி உவகயதம் 'மேராகம் மேராககவிஹீ' உத உதி தயதம் மூலமெவாயாணமெவாஹ்நாகம் ஸ்ரீபாமி மிடேபகிஷதகாகபாயாதனுவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இவகனுஸந்தியம் 'சேய்ய எனபதற்கு 'இவ்வாததங்களை

விதூஷகர்களை வலமுடையுமெளிதாகத் தெளிவிக்குமவற்றில் எனறிவாதார்த்தம் யருளிச்செய்தபடியே தன்னாததங்களை எளிகில தெளிவிக்கும்கான என்றாகதம் 'தமிழ் மாலைகள்' எனபதற்குப் பகவான திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமீப பிச்சக்கடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸபருஹணீயங்களுமான தமிழ்பாரபந்தங்கள் என்று காதபாயம் 'கவிகண்டி யொளிமாலை' கொண்டு கொண்டு தூமாணசோ பொன்னடிமேல் சூட்டுமின றும துணைக்கையால் கொழுது நின்றே என்றாரிறே திருமங்கை யாழ்வார் 'செய்ய சுடராழிபாண்டிகளை சூட்டினேன் சொன்ன மாலை, 'என்னுடைச சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன தொண்டனேனே' இதயாதிகள் இங்கு விவக்ஷிதம் 'நாய' எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ஸூக்திகளை அத்யயனம் செயப்பெற்றபாகபாகியபகைகத் திருவுள்ளம்பற்றி போற்றி பென்றே கைகளாக தொழுது சொன்னால்கள் ஏற்ற நேற்றேற கிளி பென்ன குற பெழுமைபுமே' இதயாதிகளிற்படியே கம் மரச கொள்கது அருளிச்செய்கிறா என்று காதபாயம், அன றச்சே கமாமபும தமமோடொக ஆழவார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை அபலங்கக பாக்யராஷிகளையும் சோத்துக்கொண்டு அருளிச் செய்கிறாச்சுமாம் தேளியவோழி எனபதற்கு வேதகதைப் போல இதையும் ஆசாரியாச்சாரனானாச்சாரனரூப அத்யயனத் தினாலே சாஷிக்கவேண்டும் என்றும், அந்த அத்யயனவிதியி னாலேயே லிங்கமென்றும் தாதபாயம் தேளிய எனபதற்கு அக்கஞ்ஞாநபாயந்தமாக அத்யயனம் செய்து என்று காதபா யம் 'தேளியாத' எனபதற்கு இகற்கு முன் அநேக நயாயங்க ரிஞ்சும் உபபாஷமணங்களுக்கும் கிரகமம் பண்ணப்படாத என்ற காதபாயம் 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளை டேரு நில மென்றது தாதபாயாதத்ததை, அதாவது - காதபாயப்பாவலான பூமியைச் சொல்லுகிறது தேளிகின் றேய' எனபதற்கு அஜஞானஸமஸாவிபாயங்களுந் கிரகமம் செய்துகொள்ளும் என்று தாதபாயம் வேதங்களில் அகனீரகராதி லுள்ளகாராநாநுபமாகக் காமங்களுந், ஜகதகாரணகவாதி ஸவபா வகார டு - ம - ரகப பாமாகமாயும், பரதிபன்னமாயிருந்தாலும், அந்நா - டு - க - ம - து 'திருவில்லாத கேவரைத் தேற்றேலமின' 'திருக்கண்டென' இதயாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின் அததஜஞானத்

கினுல ஸாவகாமஸமாராதயன ஸரியபதி என்கிற ஆராதனம் நிகழிதமாயிற்று உபகிஷதபாகவகனில் 'அதுவே அருளி' என மாதகமுள்ள வாக்யமுதலாகவாரம்பித்தது சொல்லும் வாக்யங்கள் ஸரியபதி ஸாவாதாயாமி என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற ஆராதனம் கிரணப்பாயந்தமாயிற்று என்று தாத்பரியம் 'நாம தேளி யாத மறை நிலங்கள் தேளிகின்றோமே' என்றவயம், இகினுல 'விண்பெரிய விரி திரை கீர வையகதுரிகை வேதாந்த வாரிய னென்றியம்ப நின்று' என நிவா அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸாதீஸாவரனாய ஸதயஸங்கல்பனான ஸ்ரீரங்கநாதனால அனுகர ஹிதப்பட்டு ஸாவலோகங்களும் அபயபகம்ம பண்ணுமபடியான உபயவேதாந்தாசாயகவ பிருகாங்கிகரான கமங்கு இவ்வாழ்வார களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆதகஜஞானகருணை வேதாந்த தகவாதகங்களை அறியவேண்டியருகில மமறையவாகஞ்சு இது கைமுதிகையாயவிததம் என்பது திருவுள்ளம்

இப்படி ஆமலராகா விஷயமாகப் பொதுவாக மங்கார சரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபகதி ஆவஸயம் செயவேண்டி யெமா? குருபகதி செய்யாமற் போனபோது உப 'ஸுஜகமாஹம் மனதா ஹத்ரா ஸாஸ்திராஹி' ஜநாடி-நடு' என்றும், 'வாஸ்தாஸு ஸ்ரீஞாந வஸுபதி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாய்ப்பு ஸுநாதம், முதலியவைகளினால் ஜஞானம் ஸம்பாதிக்காத மோகம் பெறாமே எனினில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசாய பகதியே செயவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பரமானங்களை உதாஹரிக்கக் கிருவானம் பற்றி, 'யஜ்ஞே ஸரியம் ஸ்ரீரணம் வெஷாஸு' என்கிற பரமானத்தை யறுஸரித்து தாரகாஸம்ப மாகிற பரமானத்தை ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் அனுஷ்டான முகத தாலே காட்டியருளுகிறா— 'இனபததில்' என்றாமபித்து இத்தால இப்பொழுது கிருபிக்கப்படுகிற குருபகதி ஆவஸயம் என்கிற விஷயத்திற்கு அனுஷ்டானக்கினாலும் கரந்தமுகத்தினாலும் உபகாரம் செய்தருளினவராகையினால் பரகான பரவாதகக ரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார விஷயத்தில் ஸதுகிருபமான மங்கள் மும் செய்தருளினதாயிற்று அனதிகளை 'இனபததில்' என்றாம பிக்கும பாட்டும இப்படிப்பட்ட குருஸதுதயாதமக பாதனா சரணரூபம், 'வாவிஷ்ட' என்றாமபித்து பரபந்தாரம்ப

இனபத்தி லிறைஞ்சுதலி விசையுமபேற்றி
 லிகழாதபல பூறவி லிராகமாற்றில
 தனபற்றில வினவிலககிற நகரோதகதநி
 மத்துவத்தை உணாததுதலிற் றுமையாகசில
 அனபாரதேக யவதரிகது மாயனி ரா
 வருமறைக டபிழ்செய்தான நுளைகொண்டு
 துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றா சாட்டுந்
 தொலவழியே நலவழிக டுரிவா நடிக 2

மரகவுமாம இப்படி இவா பரகானமான ஆதகககிறகு பா
 தானோபகாரகரானதுபற்றியே இவா விஷயமாகக் கணிகது ஒரு
 மங்களம் செய்ப்பபட்டிநககிறது எனபதும் ஸஞ்சிகமாயிற்று
 என்று கிவலிபபாநமுண்டு இப்படி ஆசாயபகதி செய்
 வேண்டியது அவஸயமாணலும், மேலாகககிற குபாயமாகிய பகதி
 பரபத்திகளுககு உபயுககமான ஜஞானபரகசுவமாகிய ஆகா
 ரத்தைக்கொண்டு காணே பகதி செய்யவேண்டி எனகிற ஸங்
 கையை கிராகிகது பரபயகவபரபகவாதி ஆகாரகநிதாநி
 பகதி செய்யவேண்டுமென்று கிஞ்சிப்பதற்காக 'கண்ணிறுண்
 சிறுகதாமபு எனகிற இரக ஸ்ரீ மதுரகவியாழவார அநுரிச
 செய்க பரபகதகின பகதுப பாட்டுக்காரின் ஆதகவகளைப்
 பததுப பகவகளினால் ஸங்கரவிகத நுஞ்சிறா— இனபத்தில்'
 என்றாரமபிதது

[ப-ரை] இனபத்தில் - ஆரகககில, இறைஞ்சுதலில்
 ஆஸாயிக்கவேண்டியகில இசையும - அங்கீகரிக்கக்கூடியதான,
 பேற்றில - புருஷாரகதககில, இகழாத - ஸாஸ்திரங்களில கி
 கிகப்பபடாக, அனதிககே உபேக்ஷிபாத அகாவது ஒரு காலக
 திலும் விடாக, பலபூறவில் - பலகிகமான பரதுதவககில,
 இராகம் - இகர விஷயங்களில ஆசையை, மாற்றில - மாற்றுவ
 கில, தனபற்றில காணே வரது விஷயீகரிப்பகில வினவிலக
 கில - பரபத்தைப் போகதுவகில, தகவு - கருபையின், ஓககத
 தில - உதகாஷதகில, தத்துவத்தை கதவங்களை உணாததுத
 லில - தெளிவிக்கும் விஷயககில தனமையாககில தன்னுடைய
 ஸவபரவத்தை உண்டாகதுவகில அனதிககே ஜீவாதமாககளு
 டைய ஸவாபாபகிகமான ஸவரூபத்தை உண்டாகதுவகில என்றாக

வுமாம், அன்பாககே - கண்ணிடக்கிப் பகதி செய்கிறவர்களுக்காகவே, அவதரிக்கும் அவதாரிகுமவருன், அதாவது கீழ்ச்சொல்லிய பகதி விதமான காரியங்களைத் தன புகாரகளுக்காகச் செய்கிறவர்களுக்காகவே அவதரிக்க, ஆயன - ஸ்ரீ கருஷ்ணன், நிறக - ஸித்தகஸ்த்ர கலபனாயிருக்க அநுமறைகள் - தூஜஸ்ரீஞயங்களுடன் வேதங்களை, தமிழ் செய்தான் - காமிட பரபரதங்களாகச் செய்கருளிய ஆழ்வாருடைய, தாளே கோண்டு - கிருவடிக்கீழே ஆராய்கது, துனபற்ற - தீதாஷ்டிலலாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், தோன்றக்காட்டும் ஸாவநகரப் பாகாஸமாத்ருமபடி காட்டின, தோலவழி - அராதியான ஆசாராயபகதியாகிற மாரககமே, துணிவாகடகு - விருவாயமுடையவர்களுக்காக, அல்லது தீமாதீக்ஷாபாய மனுஷிக்கமேவணிபென்று அகில பரவநகதிப்பவர்களுக்காக, நலவழிகள் - நல்ல வழிகளான பகதி பரபகதிகள், 'காயெய் காரணெனாவயார' என்கிற பாபகதிக்கு பகதி பரபகதிகளுக்காக காரணமும அவைகளுக்கும் பாகதைக கொடுக்கக்கூடிய யோகயகை யுண்டாகக்கூடியதும, அவைகளை வருகதி செய்யக்கூடியதுமான ஆசாராயபகதியை இதுவே பகதி பரபகதிகள் என்று ஒளபசாரிகமாகச் சொல்லிப் புகுகிறது

பாவகவிஷயத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாரங்களுள்ளவற்றையும் 'கண்ணிதுண சிறுகதாம்பு' என்கிற பரபரதாநுபாய ஆசாராயன விஷயத்தில் லனுஸந்தித்தாரா எனப்பதை வெளியிடுகிறது 'இனபததில்' என்றாரம்பிக்கமும் இந்தப் பாட்டு 'இனபததில்' எனப்பகினை பகவத விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று 'எனக்குத் தீதனை பாதீல கண்ணில யமுதே கிருமாவிருஞ்சேகலை கோனேயாது தினெழிற்கான' என்றும், 'தேனும் பாலும் கன்னலும் மழுதுமாகி கிககிப்ப யாண மெம்பிரானீயே யேகதினேன்' என்றும் ஆழ்வார் அனுஸந்திக்கத்தகுபால அந்த ஆரகாவஹகவதை 'இவா என்னப்பனில் கண்ணிககென குருகாரமபி யென்றாகால அண்ணிககு மழுதுறும்' என்றாசாராயனவிஷயத்தில் லனுஸந்தித்தாரா எனப்பது காட்டப்படுகிறது 'இறைஞ்சுதலில்' எனப்பகினை முழகூகங்களால் ஆராயிக்கமேவண்டிய விஷயப் ஸாரிய பகதியே என்று 'சண்ணெல்லா விலலைகண்டாசரண' இகயாகிளான அனைக இடங்களில் ஆழ்வாரால் நிஷ்காஷிக்கப்பட்டதை இவா ஆசாராயன விஷயத்தில் 'மேனி

னேனவன் பொன்னடி மெய்மமையே ' என்று அனுஸந்திதகார
 எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' இசையும பேற்றில எனபதி
 னுல வேறொரு காரணத்தினால் ஸலாமல் ஸவயமாக வுபபுகுகொள்ள
 வேண்டிய புருஷாதகம் ஸரிய பதியின திருவடிகளை என்று
 தனக்கையாக வெண்கலகொள்ளும்மீத ' சினசெமமா பாதபற
 புத்தலை சோககொலலை கைமமாதானபம் கடிந்தபிராணை அமமா
 வடியேன் வேண்டுவதீதே இதயாதிகளில் அநுரிசசெய்கதை
 இவா அபபபு ஸரிய பதி திருவடி தனசகு உதீபயமாவதும் ஆழ
 வாருகநுளியதானகபினு ஆழவார திருவடிகளை தமக்கு ஸவத
 ரவ புருஷாததமென்று ' சேவபிராணுடைக கரியகோலத திரு
 வருககாணபன நான பெரியவண குருகூ நகாநமடிககாஞரியனா '
 என்று அனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' இக
 மாத பலவற்றில் ' எனபதினா தஞ்சமாகிய காகை தாயொடு
 காணுமாயவை யல்லனா ' , ' எனனைப்பெமற அகசாயாத தந
 கையா யறியாதன வறிவிதத அதகா ' எனறிவை முகலிய
 ஸ்ரீஸூகதிகளில் ஒருநாள் மழியாத ஸம்பந்தக்கையுடையவன்
 ஸரிய பதியே என்று திஷகாஷிக்கப்பட்ட அாதகத்தை இவா
 ஆசாரயன் விஷயத்தில் ' அனனையாதகனா ' எனமனுஸந்தித
 கார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' இராகம் மாற்றில் என
 பதினால் ' கண்டு கெட்டுமறு மோகனாநிமலும் ' இதயாதிகளில்
 இதர புருஷாதகங்களில் நுசியை நிவருக்கிப்பவன் ஸரிய
 பதியே எனகிற அாதகத்தை இவா தன் ஆசாரயன் விஷயத்தில்
 ' செமபொனாடக திருக்குருகூ நமடிககனபனா அடியேன்
 சகிதகை ' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது தனபற்றில் ' எனபதினால் தானே விஷயிகரித்து
 கன்னுடைய குணங்களை ஸீகாகதிரம் பண்ணுமளவாக கருபை
 பண்ணுவது ஸரிய பதியே என்று ' ஆழகலவனிவனென்று
 கதமேற்றி என நாடாக வந்து புருஷா நலனை கவி தூழதல
 பதகாருத காண தானசசொன்ன என வாய முதலப்பனை '
 என்றா, ' யானாத தனனை தான பாடி ' என்றும், திஷகா
 ஷிக்கப்பட்ட அாதகத்தை இவா ஆசாரயன் விஷயத்தில் ' இன்று
 கொட்டுமெழுமையு மெமபிரான தினனுகன புகழ்கதவருளி
 னான் ' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' வினை
 விலக்கில் ' எனபதினால் ' ஸவட்பாடெவெஜோ வோஷயிஷ்யாதி

என்று ஸங்கல்பிப்பது ஸாரிய பத்தியே என்று 'எனனைக்கொண்டு
என பாவம் தனனையும் பாறககைத்து, சாரத விருவலவினை
கனும் சரிததுமாயப பறறுகது இதயாதிகளில் நிஷ்காஷிதக
வாதகதை இவா கன ஆசாரயன திறத்தில் காரிமாறப்பிரான
பண்டை வலவினை பாறறியருளிணை ' எனறனுஸந்திகார என
பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தகவோககத்தில் ' எனபதினால்
' எகிரூழல புதசெனைககீகார பிறப்பும் எனககீகயருள்கள செயய
விதி சூழாததால் ', ' அருளாழியமமாணை ' இதயாதிகளில் அபார
கருணாவான ஸாரிய பதி எனறருளிசசெயக அாதககதை இவா
தன ஆசாரயன திறத்தில் அருளகொண்டாயிர மினகமிழப
பாடினா னருளகண்ட ரிவவுலகினில் மிககீத எனறனுஸந்திக
கார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தத்துவத்தை யுணாததுத
லில் ' எனபதினால் ' மயாவறமதில் மருளினை ', ' அவனுடை
யுணாவகொண்டுணாதே ' இதயாதிகளில் ததவனுடேனாதபாத
னம பண்ணுவது ஸாரிய பதி என்று நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அாத
தகதை இவா கன ஆசாரயன திறத்தில் மிககீவதியா வேதக
தினுடபொருள் நிறகப்பாடி எனறனஞ்சுள கிறுகதினான என
றனுஸந்திகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' தனமையாக
கில் ' எனபதினால் தனமையெறுதத கன காளினைக சீழக
கொளளுமப்பன ' இதயாதிகளில் தனனுடைய ஸவபாவத்தை
யுண்டாககுமவன ஸாரிய பதி எனறருளிசசெயத அாதககதை
இவா தன ஆசாரயன திறத்தில் செயலனருகத திருத்திப்பணி
கொளவான எனறனுஸந்திகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
இப்படி இருகப பத்துவிதமான உபகாரங்களைப் பகவான கனனை
யாஸாரயிதகவாகருகதச செயகிறுன எனகிற விஷயத்தில் பா
மாணமாச ஆழ்வார ஸ்ரீஸூகதிகளை கீழ உதாஹரிககப்பட்டன
' யதக கீத்யம் ஸூகீத்யம் சூகீத்யவிஷயிதெஸுவிஷயா
வெஸம் வுராரவிஷயம் துதூலாஸ ஸகவீத்யம் ஸூகீத்யநீத்ய
வெஸம்விதா ஸாவதூளீ ' என்று இவா காரம் திறக திரு
வாயமொழியில் ஸூகீத்ய, ஸூகீத்ய, இதுமாஸ புராணாதிகளில் நிஷ
காஷிக்கப்பட்ட அாதகம் அருளிசசெயப்பபட்டிருக்கிறது என்று
திருவுள்ளமபறறி யிருப்பதினால் ஸூகீத்யாதிகளிலும் இவவாததம்
ஸங்கரஹீதமானாலும் அாத புராணங்களை உதாஹரியாதது

முடியாத வேதாந்தங்களைத் தமிழ் பாஷையாகப் பரவச்செய்த
 செயலுடைய என்றும் எதிர்ப்பாடுபாடுபாடு 'வேதாந்தங்களில்
 வினாவினா ஸாரங்கோபஸாரம் ஸவ்யாஸக்ய ரீதிகரிகரான
 ஸாரங்கோபஸாரம் ஸவ்யாஸக்ய ரீதிகரிகரான எனதிவா தமமா
 ஸேயே அநுனிசெய்யப்பட்டது இங்கு ஸரீதயம் 'தாளே
 கோண்டு' என்கிற இடத்தில் அவதாரணத்தினால் (ஏகாததி
 னால்) பகவானை அநாகரித்து ஆழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தபடி சொல்
 லப்படுகிறது 'துன்பற்ற' எனபதற்கு பரம ஸிபரஸம்பாதிதோ
 ஷங்களுள்ள மயிலலாகவரான என்றாகதம், இததால் இவரு
 டைய ஆபததமதவம் (மிகவும் விசுவாஸம் செய்யக்கூடிய தன்மை
 தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று என்று ஸ்ரீஸாரஸவாதிரியின நிரவா
 ஹம் பாகவத பகதியுண்டாவதற்கு விரோதியான பாபங்களற்ற
 என்று ஸ்ரீஸாரபாகாசிகையின நிரவாஹம் புருஷாதகங்களில்
 பரமபாவத்தை விட்டு சரம்பாவத்தில் நிலைநின்றவராகையினாலே
 வாய்மையாய்விட்டது சொல்லப்பட்ட 'சுருவம்' எனனும்
 பகததிற்குப் பாகாபூகரான என்று ஸ்ரீஸார ஸங்கரஹத்தின
 நிரவாஹம் [அதாவது- கீவலபகவதபகதியோடு நிறகாமல பாக
 வதபகதிபாயத்தம் சென்றவராகையினாலே 'சுருவம்' என்று
 சொல்லப்பட்டது என்று தாதுபாயம்] 'விரிவிவ்யகி வா
 யோகி வாய்மையாய்விட்டது ஸவ்யாஸக்ய ரீதிகரிகரான
 வாய்மையாய்விட்டது ஸவ்யாஸக்ய ரீதிகரிகரான எனதிவா தமமா
 யததினாலுண்டாகிற துக்கம் ஸாரத்தவரான, அதாவது 'துன்பு'
 எனபது துன்பம் என்கிற பகததின பாயாயமாகையினால் துக்கம்
 என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபிகை
 ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் நிரவாஹம் ஆயன நிறக' எனபதினால்
 என்னப்பனில் நண்ணி' எனபதினாததம் ஸஞ்சிதம் 'தோன்றக
 காட்டும்' எனபதற்குத் தன்னுடைய அனுஷ்டானத்தில் மாத
 திரம் பாயவாயியாகே காரகரூபமாய் வெளியிட்டபடியினால் பின்
 புள்ள ஸகலகாலவாதத்தினும் அறியும்படி பாகாஸமாகக் காட்டப்
 பட்ட என்றாததம் 'தோலவழி' எனபதினால் இது கேவலம்
 மதூரகவிகள தன்னுடைய ரூபமுலமாகச் செய்ததுமாதிரிமன

‘வாலிஷ்டி: க்ஷத்ருவஸாஸு வுணூரீகஸு வு
ணூகஸு | சுவாயபுவத்யா உகூள தஸூதா வாயபுவாநு

திகேக ஸ்ருதிஸித்தமாய, அதினாக கதை உபபநுட்பணமபணை
வந்த ஸ்ரீமகாமாயணத்தில் ஸ்ரீசகநகமுழவானுடைய வந்த
காதமுகததாலே பரகபபேசபபட்ட மாசகம எனபது தெரி
விக்கப்படுகிறது ‘தொலவழியே நலவழிகள்’ எனபகினால் இரகச
குருபஜனகதைத தவிர பகதிபரபகயா திரளுக்கு வேறு மாகச
மீலே எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இக்கால பகதிபர
பத்திகளாகிற மோக்ஷஸாதனங்கள் குருபகதியைத தவிர வேறு
மாககாரகாததாலே யதாவதகாக முடிவுபெறுது, காயகரமு
மாகது எனபது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதினியில்
வயாசயாதம மோக்ஷாபாயங்களில் ஏகாவதொன்றை யவஸம்
பிக்கவேண்டுமென்று பரயதனம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுர
கவி தோனறக்காடமி ஆசாரயாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படு
வது (அதாவது- பரவாதிக்ஷப்படுவது) ஆசாரயாபிமான நிஷ
டையே பகதிபரபத்திகள்செய்யும் பலகதைக கொடுக்கும் எனகிற
முனமோஜனையில் பகயாதிஸாபயமும், இரத யோஜனையில் அவை
களைக காட்டிலும் உதகாஷ்டம் வித்திக்கிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபி
கையின் நிர்வாஹம் முன ஆசாரயபரமபரையிலே உபதேஸபரம
பரையய வந்தபடியினால், ஆசாரயாசனினிலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
பரபகதியாகிற ஆசாரயிஷ்டையே மஹாவிஸவாஸமுடையவாக
ளுக்கு நல்லமாகம் எனபது ஸ்ரீஸாரபரகாசிகை ஸ்ரீஸாரவிவர
ணிகளின் நிர்வாஹம் புருஷாததகாஷ்டாபூதமான ஆசாரயஸது
தியில் பரவருத்தரானதுகொண்டு இவருக்கு ‘மதுரகவி’ பென்று
திருநாமமாயிற்று ஆகையினால் கீரில் பகவதாஸரயணகதைவிட
ஆசாரயஸமாசரயணம் பகவானுடைய பரீதயதிசயத்திற்குச
காரணம் எனபது இதினாலேயே கியோதிகம் என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாமஜஞஸமயமாகிற பரமாணகதைக காட்டி
ஸ்ருதியாகிற பரமாணகதைத திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு
உபநிஷதமாய வபநித்வாக்கியத்தை உபநிஷதிகதருளுக்கிரா—
‘வாலிஷ்டி: எனருடம்பிற அனறகீரே உதகாதகம்
அருளிச்செய்யப்போகிற குருபகதிக்கு பரதான உபகாரகாரண
ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாகத் தனித்தொரு மங்களாசரணம்

ஹவெஸு ' என்று சூவாயபுவததையெ ஸவபுருககும்
கோஷக்காரணம் என்றறுதியிட்டாராதள சூசுக்ஷு

செயதாநி, இனி குருபகதி அவஸயம் செயயமேவண்டுமெனப
கறகு பரமாண கதைபுதாஹரிததருளுகிராகவுமாம'வாவிஷு:
என்றாமபிகது அதுவுமனறிககே ஸ்ரீமதூரகவிகள மபிரீனன
பிறா நனபொருள தனனையு ம, புனமையாகக கருதுவராகவின'
இதயாதி ஸவவாகயகதாமேல பாபபரசுரராகையினுல அவருகுக
குருபஜனமேர அம்பகிதமாயிருகமேபாநிம, " வுண்ணு
புஜிதாம் வயபுயதி " இதயாதி வசனமகாமேல உதகருஷட
ஸுகருகா தாமேன ஜஞானததை வருககிபண்ணுமெனமேறறபரி
கிமபடியினுல அருக உதகருஷடஸுகருகஸாஸிகளுககு குருபகதி
ஆவஸயகமிலகை எனகிற ஸகைககுபபரிஹாரமாக அபபடிபபட்ட
உதகருஷட ஸுகருகஸாஸிகளுககும் குருபகதி ஆவஸயகமென்று
காட்டுவதற்காக பரமாணததை உதாஹரிததருளுகிராகவுமாம-
'வாவிஷு: என நாமபிகது வாவிஷு: - மிஞுத பாடி
பான, க்ஷுத்ருவஸுஸு - சுரகிபப நவப, வுண் சுபுக்ஷ-
பினயம் செபகவருய, வுண்ணுநீகஸு புண்டிசனப,
சூவாயபுவத்யா ஆசாயந் அஸா கககிதுல சூசுக்ஷு
கருகதருகய நட தாரகா தவாஸு ஆனையினு, சூவா
யபுவாநு ஆசாயந் அடைகவனா ஹவெஸு ஆர வன
மே இதகால புணயம் ஜஞானததை வருககிசெயயும் என்று
சொலலி இருபபதமகு ஆசாயந் அடைந்திருபபவனுக்குப
புணயம் உதவியாகும் எனபகில தாதபாயம் என்று திருவுள்ளம்
" க்ஷுத்ரு வஸுஸுரிதி பூரகொ ராஜா பூரணிலிஹிஸகம் '
" ஸஷுத்ரு வஸுஸுரொகௌ தபூபிந ஸுவபுததெவதவலி |
வினாஹ உகார ஸ சூசுக்ஷு க்ஷுத்ருவஸுள டயாவரஃ || ' என
கிற பாதமேமாகசர வசனத்தினபடியே கூததிரபநது எனகிற
ஒரு ராஜா காட்டில வஸித்துககொண்டிருந்து அங்கிருக மஹாஷி
முதலியவராககை ஹிமஸிகதுக கொண்டிருந்தான இப்படிப
பல பரஹமவிகதுக்களினிட கதில செயயபபட்ட பாபங்கள் அதிக
மாயிருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு ஸுகருதம் பலிககும் காலத

கில நாரதமஹாஷியை ஸக்திசூரபபடி நோகத்து இவன தன னுடைய வழக்க பரகாரம் அவரை அடிக்கக் கடிபை ஒவகிக கொண்டு அவரை நோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது என்னை அடிக்கவருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? பாபமாயி நூதும் துமபரக்ஷணிகளுக்காகச் செய்கிறாயேயாகில் நீ யாநசகாக இருப்ப பாபகதைச் செய்கிறாயோ அவர்கள் இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா என்றறிந்துவா நான் அதுவநாயில் இங்கேயே இருக்கிறேன் நீ திருமபிவந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்' என்று சொல்ல இவனுக்குப் பாகவீதாததமராகிப் அவருடைய தாஸனத்தினால் கொஞ்சம் ஐஞானம் உண்டாகி வீட்டிறகுச் சென்று பாயாதிக்கைப் பாபத்தில் பங்கு பெற்றவர்களா என்று கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரதரிடம் திருமபிவந்து 'நான் இதுவரைமீ தெரியாமல் அநேகம் பாபங்களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து கப்புவதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லிவண்பிம்' என்று பராகதிக்க, கருணாநிதியான அவர் இவனுக்கு உபதேசராகிக்கைச் செய்து உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணி மோக்தகையடையுமபடி செய்தார் என்று இவனுடைய சரிகதிரம் உபதேசரபரம்பரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது 'க்ஷத்ருவஸூ' எனும் பகத்கிருது கூந்திரியாசுள்ள நாரதமன் என்றாததம் இவன் ராஜாவாயிருக்கிறபாதினும் இவனுடைய நடத்தைப் பிச்சினால் இவனுடைய பந்துக்கள் பரஷ்டன் என்று கள்ளிவிட இவன் காட்டில் வருபவர்களை ஹிம்ஸித்து அகனால் ஜீவிக்குமபடி நோகத்து புண்டரீக வந்தகாததம் ஸ்ரீபாதமோததர புராணத்தில் ஆறவது பாகத்தில் எண்பத நோராவது அகயாயகதிலும், இதிலாஸ் ஸமுச்சயத்தில் முப்பத திரண்டாவது அகயாயகதிலும் அடியில் ஸககாஹிக்கப்பபட்டிருக்கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புண்டரீகன் எண்பவா ஒரு தனிகனான பராமமணன் வேகாதயயனம் முதனியவைகளை யகாகரம் செயது தாமாநுஷ்டானத்தில் நிலைகின்றிருந்தார் மாதாபிகாக்களுடைய ஸுஸூருவைக்கை யகாஸாஸதிரம் நடத்திப் போந்து திரகதமாதகிரைக்குப் புறப்பட்டார் அநேகம் புண்ய கேததிரங்குகளில் வளிகது ஸகல் பாபங்களைபும் போக்கித்துக் கொண்டு பகதியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் ஆவிலும் பக

வுக்கு சூறாய்வுவாசம் மதவானளவும் செல்லுதலால்
நிககவேணுமென்றேதபபட்டது 1

வக ஸாக்ஷாதகாரம் ஏற்படவில்லை இப்படி இருக்குமென்பது ஒரு ஸமயத்தில் ராக ஸமாகமம் இவருக்கு நேரத்தது ராதா திருவவ்ரகாசத்தின் பெருநாயைப் பரசு கிருபித்தது, அதை இவருக்கு உபேக்ஸித்தது, அதில் நிஷ்டையைய அடையவராயிருந் குமபடி நியமிக்க இவரும் அப்படியே அதில் நிஷ்டையையுடையவராய் அதினால் பகவானை ஸாக்ஷாதகரித்தது மோக்ஷதையடைந் தார் — என்று இந்த இரண்டு வருகதாரதங்களினாலும் உகருஷ்ட புண்யம், பசுதி முதலியவைகா மாககிரம் மோக்ஷ ஸாதகமாகாது பரபலமான பரபங்கனம் கடங்கலாகாது எனப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று 'சூவாயபுவததையே என்கிற இடத்தில் ஏகாதகிறகு காதபாயம் 'வவபுருகும்' எனப் தமகு புண்யசாஸிகளுக்கும், பாபிகளுக்கும் என்று காதபாயம் 'அறுதியிட்டார்கள்' எனப்பதகு கிஸ்சயிதகாரகள் என்றாததம் இந்த வசனத்தினால் ஆசாராயனை அடையவேண்டுமென்பது ஏற்பட்ட பாதியைப் பார்த்து 'மாராஸு' தபு'மாராஸு' எனறருளிச செய்கிறத்கிறபடியே ஆசாராயனுஸ்தானககின் ஆவஸயகதை ஏற்படவில்லை? அப்படி ஆவஸயகதை ஏற்பட டாலும் மறறைய பரமாசாராயர்களின் அனுஸ்தானம் அவஸய பென்பத்கறாடவியுடைய 'ததூ'ள என்று அரக்க குருபரம்பரையில் பகவானை முதலாக கிரேகஸித்தது ஸங்கத மாருமோ? எனறிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக இதின் முமான ஸருகிவாகயத்தின் காதபாயத்தை அனுவதிக்க கிறார் — 'உருசுஷுவுக்கு' என்றாமபிக்கது 'சூவாயபுவம்ஸம்' எனப்பதற்கு ஆசாராயபரம்பரை முழுவதும் என்றும் 'மாவா னளவும சேலல்' எனப்பதற்கு ஸவாசாராயனிடமிருந்து ஆரம் பிக்கது பகவானவரையாலும் அனதம் காதபாயம் 'வம்ஸம்' எனப்பது இவகு பரம்பரையைச் சொல்லுகிறது 'ஒதப்பட்டது' எனப்பதற்கு இந்த அததம் ஸருகியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

1 'தலைம் ஸவபுஸம்வன ஜாவாயும் விதரம் மு
பகவானுடைய ரும்' எனறும், 2 'ஜோவ்யுவிநு
பரதமாசாரீயதவம் டொகாநாம் முரூநதூராய
ணொ முரூஃ' எனறும், 3 'சுவஜேவ வஸுஸூ

என்று காதபாயம் இவகு ஸருதிவாக்யத்தை உதாஹரிதகரு
ளாததின கருகது இகசீரதம் ஸிதீஸூ-ஓ கராதி வயதயாஸமிலலா
மல ஸகலருக்கும் உபஜீவயமாகிவணுமெனகிற கிருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸமபரகாயஸதாக்களுக்கும் பகவான் பரமாசாராயன
எனபது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுமுகபரஹமாமுதலாக வரும்
ஸமபரதாயதிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசாராயனுவான்?
இப்பொழுதுள்ள நமகதூப பகவான் பரமாசாராயனுவதெப்படி?
இப்பொழுது மஹாபஜா கியீவீருக்கும் நாமுடைப ஆசாராயாகா
நாரதபராஸாரதிகளைப்பிபாலப பஜனீயாகளை? அவர்கள் பகதி
முதலிய குணங்களினால் கிறங்கவாளாகையினாலும், பகவானு
டைய அமராவதாரமென்று பரஸிகதாக்காராகையினாலும் பஜனீ
யார்களாயிருக்கை ஸம்பவிககக்கூடும் இந்தக் காலத்திய ஆசாராயா
கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிககாரீக? எனறிவை
முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பாரகாதி வசனங்களினால் பகவான் ஸா
வருக்கும் பரமாசாராயன எனபதீகற்படுகிறபடியினால் அவனுடைய
யே பஹுவிதமாக ஸமபரகாயம் பரவசனம் செய்யப்படடிருக்க
கிறதென்றும், இதற்கு முன் நாரதாதிகாரிலே செய்யப்படாத
பாஷணடிமக நிரஸனம் முதலிய உபகாரதிசயத்தாலும், இவா
கள் பகவதவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும்,
இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜனீயதமாகளென்று ஸமரகானடநுளிச
செய்கிறா 'தலைம்' என்றாரமபிகது 'சுவதாரிததருளிணை'
எனலுமளவாக தலைம் - அப்பாடிப்பட்ட இந்த ஸவபுஸம்வ
னம் - அகாபுஜையை அடைவதற்குத் தகுந்த ஸாவகாசங்ளளி
னாலும் பூரணான சூவாயும் பாஹமவிக அபன்ய உபதீத
ஸம் செயகவராயும் விதரம் ககப்பனாராயும், முரூஃ
வேகாதபயனம் செய விதகவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், 'மு

மூரூஷ்வரேவ எனறும் 1, மூரூரவி மதிஸூரவி
ஜமதாம் எனறும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வபூரோ
கத்துக்கும வரஜாவாயுன ஸ்வெபூரன ஸ்வஹா
வுநகடியிலே வெடிங்களைக் கொடுத்தும், அவற
றிறகு சுவஹாரமபிறநதபோது மீட்டுக்கொடுத்தும்,
இவனஊவமாக ஸாஸூங்களை வூவதிப்பித்தும்,
இவனவூதூர்களான ஸந்தஹாராஸிகளை 2, ஸூய
ராமதவிஜ்ஞாநாநிவ்யூதீம் யஜுஜாஸூதாஃ' எனனுமபடி
பண்ணி அவாகளஊவங்களாலே ஹிதவூவதும்

ரூ எனறும் பகம் ஸாமாயமாக வித்யோபதேஷ்டாவையும,
'சூவாயு தானூர பகம் பரமமனிக்யோபதேஷ்டாவையும
சொல்லுகிறது சுவிறுனோகாநாம் எஸ்வர லோகங்களுக்கும்,
மூரூஃ - ஆசாரயுச்ய, நாராயணஃ ராயணன ஜாவி
எனரும மூரூஃ ஆசாரயன, இங்கு 'சுவிறு எனபதிலு
தன ஸமபதாயததைச சேராதவாசுனம் சேராதவாசுனம் ஸங்க
மத்திபாபிதி ரூவ சுவரேவ - கீரே, வஸூஸூ பந்துவும,
சுவரேவ 101 மூரூஃ - ஆசாரயுச்ய ஜமதாம் மோக
சளுசு, மூரூஃ ஆசாரயுச்யும, மதிஃ அடையவேண
டிப வஸுதவாகும சுவரி ஆகித்ர 'வரஜாவாயுன'
எனபகமது இவா தாமே ஸ்ரீமத ஸமபரதய பரிசுத்தியில
அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே 'இவனொருவனுமே கனக்கொரு
சூவாயுச்ய ரூவ வரஜாவாயுன தனறாககம் முடியிலே
முசங்கு அகாவது ஆமபகதிலே, 'சுவஹாரமபிறநத
போது' 101-ஹ துடதது மதுகூடபாதினினுல எனறு
சேரத்துக்கொள்ளயும இங்கு பகவான ஜனாரததைக் கொடுத்தது
நானகு விதம்- (1) தானே தேரில உபதேசம் செயதது, (2) சில
ஜ்வாகளை சுகதியினுல அதிஷ்டானம் செய்து உபதேசம்செயகது,
(3) தான சிவபித்து உபதேசம் செய்யுமபடி சிலரைக் துணடி
னது, (4) உபதேசம் இல்லாமலே கைவலம் அனுசரஹவிமேஸுஷத
தினுல ஜனானத்தை உண்டாக்கினது அதில பரஹமா முதலிய

பண்ணுவித்ததும் இப்படியே மற்றும் நாரதவரர்
 ஸர்ஸுகுஸளநகாதிதளான பல உவாவிபுகளையிட்டு
 கூலாதுவம்வாழாயங் குலையாதபடி நடத்தியும், 1 கூ
 லுமெவையாகம் வுரவம் விகி நாராயணம் வுலும |
 கொழுமெழு லுவி மெருதய | உவாலாரதகூசு
 லவெசு' எனறும, 2 உவவெழுக்கு சீதநாதவஸு லீஷு
 வுரஜுநீரயு வீசு எனறும சொலயுகிறபடி நிறகுற
 வுரவாதிதளை யநுபுவெசிகது உவாலாரதஸாரீர
 காதிகளை வுவதிபுபிததும ஹவ உத வுயசீவ
 நரநாராயணசீதாவாயுதவதாரங்காளேதானே

வாகளுசகு மகலாவது செயப்பபட்டது வயரஸாதிமுகேச செய
 தந இரண்டாவது நரதபராஸாராதிகளை இடம் உபகேசம
 செயவிதகது மூன்றாவது பராகுஸாதிகளுககுச செயதது நான
 காவது எனறு இருக பஹாவாகயகதில் பிரிவுகள் அறியததககது
 எனறு ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வயாசயாதம லுயம் தானே,
 சூமத வுரபுகத வுஜுநாநாடு விவசகருநாதகையுடைய
 வாகாயும, நிவருதிம் யகும் - நவருத கீதாமகைத, சூவிய
 தாடு அனுவசு கருசிகாநாடு நகம், 'நிவருதியகும் மாவது
 பலவக காதருகவாகி தயாககதோடு பண்ணப்படும காமங்கள்
 இப்படிச செயபாதது பவருததி தாமம் எனனப்படுகிறது
 கூலாதுவம்வாழாயம் மததாசுஸாஸிச ஸட்டபாதும, குலை
 யாதபடி ஸரிசாதம, கூலுமெவையாகம் வுரவம் -
 கருவாகசுயபாத நானகத வுரவம், வுலும ஸாவஸக
 ஸைபுடையவன, நாராயணம் நாராயணமுக, விகி
 அறி மெருதய 'மெருதய' லுவி-சு ரப புகி
 சசுதி கூலும மெருத சீதநாதவஸு - மத
 ர வசு மெருத லவெசு சூலா தவஸு அநா,
 உவவெழுக்கு உவவெழுதாயுதுண்ட கீதநாசு - (பெய
 ரசு) - சாஸி 11, லீஷு பசும, வுரஜுநீரூ சசுய
 ஸட்டபகாஸாந, கூலுமெருத சொலுத மததாஸ சூசாபாடு

வெளிநின்று தகவணிதங்களை பூகாசிப்பித்தும், தானருளிச்செய்த வயடங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீலீஷ்டர் முதலான ஜோநாயிகரையிட்டு முதலிப்பித்தும், 1 'வணுராசு' க்ருத்வா வணு! மாராயணம் ஸ்யம்' என்கிற படியே அடியிலே தானருளிச் செய்த ஹவஜாஸூததை 'பூஹுமெணம் க்ருத்வா யெவெஸ்யுஸ்யு' க்ருத்வா க்ருதமுக்தெணம் | சுவாமியஸு வெவ்யஸு மித்யுயுக்தெஃ ஸுகடீஸு || ஸாக்ஷதம் வியிஜாஸாராய மீதஸு

எனைய திருநாமகதைச் சொல்லுமபொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக் கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசாரம் ஸஞ்சிபதிகப்பட்ட காதலது 'தானே வெளி நின்று எப்பொழுது வயாஸாதி களைப்போன்ற ஜீவாக்களை அதிஷ்டானம் செய்யாமல் காணே ஸாக்ஷதமாக அவதாரம் செய்து தின்று என்றாதகம் முதலிப்பித்தும்-இதுவே வாஸகவராதமென்று அவர்கள் சொல்லும்படி செய்வித்தும், அதாவது சீகோபத்தேயம் யுத்தத்தில உதஸாஹகை உண்டாகுவதற்காக மாகதிரம் ஏற்பட்டதாயினால் அந்நியபரம், கதவாராதகஉபதேசபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டு அதுவே ஸாஸதாராததம் என்று சிஞ்சிதது என்று காதபாயம் அகாவது- யுத்தத்திற்குப் பிறகு தாமபுகதிரா பீஷ்மரிடம் காமங்களை ஸாவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீதேவியில் உபதேசித்தருளின காமயோகஜ்ஞானயோக பகதியாகாதிகளையே மறுபடியும் ததவாராகங்கள் என்று உபதேசித்தபடியினால் பீஷ்மா பகவானுபதேசித்ததைத் தாம ஸமவதித்தாரா எனபதேற்றப்படுகிறது இதனால் பெளததாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது அப்படிப் பெரியோர்க்கு இல்லா ஒப்புக்கொள்ளப்படாமையால் தகவாரகமென்று ஏற்படுகிறது க்ருத்வா எல்லா, வணுராசு' பாரஞ்சாரம்ஸாஸகாதகிறகும், மாராயணம் மாராயணம் ஸ்யம் காணே, வணு உபதேச ஸா சொகவா க்ருதமுக்தெணம் - செய்பாபட்ட ஸங்கசக மாதயங்களை வகாரபுடையவர்களாயும், ஸுகடீஸு கங்களை வகார

கஷ்டுணை ந யம் | ஊவரவஸு யுமவஸூரணை சூடள
கலியுமவஸு வ ' எனகிறபடியே சுவவரங்களிலே
சூவிஷ்ணுரிததும 1 'வடவெபூதுணெஷு ஹதெஷு
தெஷு தெஷு கருள பூலம்' சகூபூவிஸு கூரம்

பாணஸாமதாம வசளி, நித்யுயுமெகை - எப்பொழுதும்
நுகிறவாசனாள், பூரஹுமெணை - பராஹ்மணாக்ளி
யும க்ஷத்ரிமெயம் - கூகத்ரிபாக்ளிநாலா, வெவெஸூ -
பாஸபாக்ளிநாலா, யம் எக (ஸாகவகஸாஸதாம) ஊவர
வஸு யுமவஸு தவாபாயுகதினுடைய, சூணை - முடிவிலும்,
கலியுமவஸு கலியுகதினுடைய, சூடள வ ஆரம்பததி
பூர ஸங்கஷ்டுணை ந ஸங்காஷ்ணால மீதம் - சொல்லப
பட்டகை (அப்படிபட்ட) ஸாக்ஷதம் வியிஜாலாய -
பாஞ்சராதாஸகாததில் சொல்லபட்ட விதியை யடைந்து,
சுவபூயஸு - பூசை செய்க தஞ்சுவா, வெவஸு - ஸேனிக
ககதஞ்சுவா சுவவரங்களிலே - பாகாசம் செய்யவேண்டிய
படியவசளிலே, சூவிஷ்ணுரிததும - பாகாசம் செய்தும இங்கு
'மீதம்' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸங்காஷ்ணால சொல்லப
பட்டது என்றாததமாகியினால், அவராலேயே முதலிலேயே
பாஞ்சராதாஸகாம அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல
லாம்படி இருந்தபோதிலும், திருநாராயணீயததில் உபரிசரவஸு
வின சரித்திரம் சொல்லுமபொழுது பாஞ்சராதகிராஸதிரா
னுஷ்டானங்களைப் பரக்க நிரூபித்து, அநக உபரிசரவஸுவிறகுப
பின்பு, அநக ஸாஸதாம மறைத்துவிடப் போகிறதென்று சொல்லி
யிருப்பதினால், கருகயுகததில் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வந்த
ஸாஸதாமே பிறகு ஸங்காஷ்ணால வெளியிடப்பட்டது என்று
அறப்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'சூவிஷ்ணுரிததும' என
றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது பூலம் - ஸாவஸகதனா,
சுவபூதம் பகவான, கருள - கலியுகததில், வடவெபூது
ணெஷு முனாலும் பிறக்கிருக்கிற, ஹதெஷு - பராணி
களிடங்களில், அதாவது ஜீவாக்கிடங்களில், அன்றிககே 'கடல

தெய்வீகவிதவ்யுதம்' என்கிறபடியே வராஜஸுவர
காரூரிரவததாலே சுவீகவமாக ஒரு டிராவதாரம்
பண்ணி வெவங்கள் வரவூஜ்ஜுததை வாங்கி வவெபூ

வண்ண பூதங்களமணமேல்' எனநிலை முதலிய பரயோதங்களை
அனுஸரித்து நித்யஸூரிகளிடங்களில், சுவாமிவியூ-அது
பரவேஸிகது, யசு - எது, வரீகவிதம் - கனக்கு இஷ்டமோ
(அகை) கூர்ந்து - செய்கிறா இங்கு பராங்குஸபாகாலகி
களைக் குறித்து விசேஷியாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்படநுத
போதிலும் கலியுகத்தில் விசேஷமாக உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆழ
வராகளாகையினால் அவர்களை இதற்கு விஷயம் என்று திருவா
ளம் இங்கு மமாமுவரா கலியன் எனநிலைமுதலிய பெயர்களினால்
நிர்கேஸியாமல் 'வாராங்குஸவரகாரூ' என்று நிர்கேஸிகதி
ருப்பதினால் கலியுகத்தில் அவர்கள்செய்த விசேஷஉபகாரம்சொல்
லப்பட்டதாயிற்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் நான்காவது ஸ்கந்தத்தில்
இருபத்தைந்தாவது அகதியாயத்தில் புரஞ்ஜீநாபாகியானதில்
நாரகா பராசுநபாஸிஸ் என்கிற ராஜாஹிற்கு ககவராகதகதை
ஒரு கதையாகச் சொல்லுமிடத்தில் " உவபெபெலீயபுணா
வெவீயு-ஓம் சிவயயுஜம் | யுயி நிஜீ-கது ராஜநூநு வாஸு
வரவூரூயு' என்றும், " தசு வந்தீலா நாரி தா
சுவணீ-ஓம் நவொககா தசுணுலுவிவெநி-கது சிவயயு
தமொ சிவநு' என்று சொல்லியிருப்பதும் பராங்குஸருடைய
அவதாரகதைக் குறிக்கிறதாயினால், அதை அனுஸரித்து இரக
ஸலோகத்திற்கும் இப்படி அாததம்சொல்லவேண்டியதென்று திரு
வுள்ளப்பற்றி, அங்கு வரவூரூயு' எனபதை இங்கு 'வரா
ஜுஸ' என்றிருளிச்செய்திருக்கிறா 'சுவீகவமாக ஒரு டிரா
வதாரம் பண்ணி' எனபதற்கு சில ஜீவர்களை ஸகதிவிசே
ஷத்தாலும், விகாஹவிசேஷத்தாலும் அதிஷ்டித்து அதிசயிக
காரயங்களை நடத்துகிறதும் விபவபேதம்' என்று ததலதரயாதி
காரத்தில் இவா காமே யருளிச்செய்திருப்பதினால் ஆழவாரக
ருபமாக ஒரு தஸாவதாரம் பண்ணி என்று தாதபாயம்.
'சுவீகவமாக' எனபதற்கு மதஸய கூடமாகயவதாரங்குகில்
செய்யப்பட்டாத உபகாராதிஸயம் செய்யுமபடியான என்று தாத

எனறும் 1 'பீதகவாடைப் பிரானா பிரமகுருவாகி
வந்து' எனறும் சொல்லுகிறபடியே சுமஸ்யுவெஷித

காரண ஜபத்தில் 'வெஷித' என்பது 'இந்த பிரகடனத்திலே நகரம் ஜப
களை உபலக்ஷித்தெனது உலகத்தை முகங்கொண்டு இவ்வு 'வா
ஷிதாஸ்' என்பதனால் ஜீவாதமாகக் தவாரமாகக் கொண்டலலா
மல நேராகவே எனபதேறப்படுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில
வயாச்யாதம் உவரொடயம் கடவல், அநாவல்- இவ்வு ஸங
கீதாசம், பீதகவாடை - பிரம்ம பகவதா திகதுசுகொண்டி
ருக்கிற, பிரானா - உட்காரக்ஞை பசுவான இதற்கு 'வீதவா
லா ஜபத்தில்' என்கிறபடியேபுருஷோத்தமகவசிஹரமாயும், ஸா
வேஸவரதவசிஹரமாயுமிருக்கிற பீதாமபரத்தைக் கரித்துக்கொண்
டிருக்கிற ஸாவேஸவரன என்று அர்த்தம் இவ்வு பீதாமபரம
மறறைய சங்கசகரா திஸாவேஸவரதவசிஹரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்
'ஸஜ்ஜதமுடிவாணிஃ வீதவாஸா ஜபத்தில்' என்றலுவோ
சோத்துச சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஸாவேஸவரதவசிஹ
ரங்களைக்காட்டியும் தன்னுடைய தாவரதவதைக்கொண்டுதிருத்த
வொண்ணாக சேசனாக்' என்ற பிரமகுருவாகி வந்து திருத்
தும்படியாயிற்று என்று ஆசாரயாக்கின உபகாராகிரயம் சொல்
லப்பட்டதாகிறது 'செயதகஸீ' என்கிற பாட்டு இவ்வு அனுஸர
தேயம் பிரமகுருவாகி வந்து பரமபொபிதஸஞ்செய்யும்
ஆசாரயாக்கிபெண அவதரித்த, 'சுமஸ்யுவெஷிதமான ஷெ
ஸத்திலே' என்பதினால் "கருள் ஜபத்தில் விஷ்ணு ஸவத்
ஸுஷ்ணாஸீஸுரஸ் | நாயுயிஷ்ணி ஹேதேய வாஷ்ணோ
வஹதா ஜகாஃ" என்கிற பசுவதில் கலியுகத்தில் பகவதா
கள் கிடைப்பதரிது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அப
படிப பாஷணடிகளினால் நிறைந்த தேஸத்தில பகவான அவதரித்
தானஎன்பதும், ஸதவேதகராகளான ஆசாரயாக்கள அவதரித்தார
கள் எனபதும் விரோதியாகோ என்கிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்பட
டதாகிறது எப்படியெனினி? அகஸ்தியா முதலிய மஹாஷிக
ளினால் பரிகரஹிக்கப்பட்ட தேஸம் கலியுகத்திலுமுண்டு என்று

1 ~~ME~~ 11-5-88, 89

யது கூதலோறா வயவ்விதீ | காவெரீ வ உஹாலாமா
பூதீவீ உஹாதீ” என்று உஹவிபுருளிச்செய்தான

இவ்வாவாயுகளில் ஸ்ரீரகுநிகளபிளகை
ஆசாயபரம்பரா நாயகுநிகள இவா நாயததும்என
கீரமம் கிற ஸாஷ்டுமம் யொம ரஹஸ்யமம்

கூரிதும், ஹவிஷ்ணு - அவதரிக்கப்போகிறார்கள, சூரியே
ஷு வ - கரமிடத்தலுகதில் ஹரிஸிஸி - அதிகமாக (அவ
தரிக்கப்போகிறார்கள), (இது எவவிடங்களில் எனனில்) யது
எனக இடகதில், தாபூவணீபூதீ - தாமரபாணீ எனகிற
நதி இருக்கிறதே, கூதலோறா - வையகையாறு (இருக்கிறதே),
வயவ்விதீ - பாலாறு (இருக்கிறதே), உஹாலாமா மிகவும்
பரபாவமுள்ள, காவெரீவ - காவேரி நதி (இருக்கிறதே),
பூதீவீ - மேற்கு ஸமுகதிகதகை குதிகதுப்போகிற, உஹா
தீ மஹாநதி இருக்கிறதே (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசாயாக்கின பரபாவத்தை யரு
ளிச்செய்து இவ்வாசாயாக்கை அவரவர்கள் செய்த உபகாரங்
களுடன் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமெனகிற கரமத்தை
அருளிச்செய்திரு— ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்றாம
பிதது இதில் விஷவகஸீஸனா, பிராட்டி, நமமாழ்வார இவா
களை விட்டு ஸ்ரீமநாதமுனிகளை உபகரமிதது அருளிச்செய்திருப
பது உபபந்மாதகும வென்னில்? ‘சுநெக ஷெயிகாவஷெ
ஸததாலே யவதரிததருளிணு’ என்று கீழ பரஸதா
விகது, ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்று உபகரமிததிருப்பதி
னால் பிராட்டியும் விஷவகஸீஸனரும் அப்படி அவதாரம் செய்த
ருளவிலையாகுகபினுலும், ‘சுவிநவடிஸாவதாரமாக என்று
கீழ நமமாழ்வார பரஸதாவிசகப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்
மாகும் என்று திருவுள்ளம் அளநிககே ‘வாஷணீகளி
னால் உவரொடம் வாராமைகதாக’ என்று கீழ பரஸதா
விததிருப்பதினால் அப்படிப்பட்ட பாஷணடிமத நிரஸனத்தில்
ஸ்வானுபவபரான நமமாழ்வார இதமபரமாக அவதரிததவரல
லாமையினுலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமநாதமுனிகளை ப

துகரசு நமசி கோமடத்துத திருவிண்ணகரப்பன,
 சிவபுள்ளொராவுடைய பிள்ளை ஆசசி ஆளவந
 தாஸ்ரீவாஹதை சூறையிததவாகள பதினைவா
 அவாகளாகிரா— பெரிய நமசி திருக்கோட்டியூ
 நமசி, திருமாலையாடான, ஆளவநதாராழ்வா,
 திருமலை நமசி, ரசாண்டான தெய்வவாரியாண
 டான, சிறியாண்டான, திருமோகூரப்பன திரு
 மோகூ நின்றா, தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கை
 யாளியா, பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸா, மாற
 னோ நமசி ஆளகொண்டி பெரிய நமசி ஸ்ரீவாஹ
 தையாறையிததவாகள அறுவா அவாகளாகிரா—எம
 பெருமானா, மலை குனிய நின்றா, ஆராய ஸ்ரீஸ்ரீ
 கோபதாஸா, அணையரங்கத்தமுதனா திருவாய்குல
 முடையானபட்டா திருக்கச்சி நமசி எம்பெருமா
 னா திருக்கோட்டியூ நமசி ஸ்ரீவாஹதிலே ராஹ

யாதிகள் இவகு அனுஸந்தேயம் ஸ்ரீ ஆளவந்தார குமாரர்கள்
 நாலவர் என்று குருபரமபராகிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபாதி
 உம், அவர்களில் இருவருக்கு ஸங்கதி இல்லாமையினாலும்,
 தெய்வத்துக்கரசுமேஸந்தியில், பெரிய திருமலைமேல் குரு
 பரமடனாயில் அனுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஆசாரய
 பராபரையில் சேமாக குருபுகதிர பௌத்திராதிகளை அனு
 ஸந்திக்கவேண்டுமென்று தெரிவிப்பதற்காக அடபடிப்பட்டவரான
 சொட்டை மயச்சின்ன திருமெய்ய மாததிரம் அனுஸந்திக்கப்
 பட்டிருக்கிறது என்று அறியக்கூடுதல் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்குப்
 பிறகு அப்படிப் புகதிர பௌத்திராதிகளை அருளிச் செய்யா
 தெழுவதது புத்திராக ஸங்கதியைக்காட்டிலும் ஐஞான ஸந்த
 கத்பரகானமாய அனுஸந்தேயம் தனபதைக காட்டுவதற்காக
 முதல்தான்' என்னும் முதல் மையடானவாகா, அராவது பா
 ரமபரமபராஸாரம் திருக்கோட்டியூ நமசி ஸ்ரீவா
 ஹதிலே ஸாஸ்யம் சூயபுஷ்பாஹாச் சோகவாஹாச் தான
 மயபட்டாபக பம்பா பூரி மயமகையிற் று திருக்கோட்டி
 யூ நமசி பஸ்வம் என்று காதபாயம் அனந்திக்க 'ஸ்ரீவா

ஸூரியபுகள ஸிஷிததார திருமலைபாண்டான ஸ்ரீ
வாடித்திலே திருவாயமொழியேடடார ஆளவந்தா
ராபுவார ஸ்ரீவாடித்திலே திருவாயமொழியுமே தி
வெளாசுமுமருளிச்செய்யும் நலவாராததைகளுங்கேட
டருளினா திருமலைநம்பி ஸ்ரீவாடித்திலே ஸ்ரீஜோகா
யணங்கேடடருளினா இவரருளிச்செய்த வுபகாங்
கள-ஸ்ரீஹாஷ்யம் ஜீவம் ஸாரம், வெளாசுஸம்ஸம், ஸ்ரீ
ஸ்ரீமீதாலாஷ்யம் சிறிய மடிம பெரிய மடிம ஸ்ரீ
வெளாசுமடிம மிதும் ஆக ஒன்பது இவா ஸ்ரீ
வாடித்தி ஸ்ரீபுயித்த முதலிகளைத் தந்தாம ஸ்ரீவாடி
யப்படி களிலே கண்டு கொள்வது

டித்திலே' எனவார டக டகாடு ஆஸாயிசது எனவார ஸ்ரீ
பத்ததைச் சோத்துக்கொண்டு அரககம் சொல்கிக்கொள்ளவுமாம்
இப் படியே சீழிலா 'நாயக' மிரா ஸ்ரீவாடிக்கை யாருயிசு க
மிகளிகா' டகயாதிசுமேடுகெப்பபட்ட நுப்பகினா ஸ்ரீபப்பே
மேலா கண்டொவது 'நஹஸூரியபுகள ஸிஷிததார'
என்பதற்கு முன்பு காணிகக அரககங்களை யபரிஷ்காரம் செய்து
கொண்டார் என்று அரககம் ஆகையினாலேயே இவரைச் சிந்த
னாசாயிசது அனுந்சிசதுவ நபது 'திருவாயமொழியும்
ஓதி' என்பதற்கு ஆரார்பாரார நுந்சிசதானார அரய
னம் செய்து என்று அரககம் 'ஓதி' என்பதற்கு அகயயனம்
செய்து என்றாததம் இததால் இதை அதயயனகதினாலேயே கா
ணிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டான
மாயை ஸிஷ்டாசாரம் காட்டப்பட்டகயிறு 'வெளாசு
மும' என்பதனா ஸ்ரீஆளவந்தாருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்கோகா
ரதம், ஸ்ரீசதுஸலோச புகளியைவ சொல்லப்படுகிறான்
'அருளிச்செய்யும் நலவாராததை' காவன — ஸ்ரீகடப
கேஸருபமாய அவாரணா அருளிச்செய்யப்படுகிற வாரணை
கள் 'அருளிச்செய்யலும்' என்று பரடாகாரம் அபட்டா
முது திருவாயமொழியைக் களிர மமமைய முவாரிமு நன்று
அரககம் தந்தாம ஸ்ரீவாடிக்களிலே யறிந்து
கொள்வது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் புகழ்
ஆசாராயபரமபரை அநேககிதமாகப் கிரிந்துவிட்டபடியினால் அவர்

1 'மூரூம் புகாஸயெஜீதாநு உஞ்ஞம் யதெதூத மொ
வயெசு | சுபுகாஸபுகாஸாலூரம் க்ஷீயெதெ வஸ்வஜா
ஆசாரயபக்தி யுஷீ எனராகஸி மூரூவை
அவசயம் ரெயய ஒருவன புகாஸிப்பிக்கிறதுவும ஒரு
வேண்டிமென்பது வன புகாஸிப்பியாகெழிகிறதுவும
மூரூலக்தியின் தாரதக்யத்தாலேயிறே மமவலிஷயத்

களை எல்லாம் சித்திபலிததால் காரகம் விஸகரிக்கும் எனபதி
னால் அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாதபாயம்

இப்படி குருபரமபராஸாரதானககிறகு ஒரு திகாஸனம்
அருளிச்செய்து, இப்படி குருபரமபரையை அனுஸந்திக்காவிடில்
பரகயவாயம் சொல்லப்படாதிருக்கிறபடி நினை இது திகயமென்று
அருளிச்செய்திரு— 'மூரூம்புகாஸயெசு தன ராமரிச ந
யீதாநு - பகதிமாநுரயா மூரூம் ஆராதன, புகாஸ
யெசு பரகாஸா பகத்யமெய்யம் உஞ்ஞம் மரகதகயத,
யதெதூத பரபகனககிறு, மொவபெசு மமகசலிஷயத
சுபுகாஸபுகாஸாலூரம் குருநா பகாஸா ரெயாரகரி
னாலு, மரகதகை பரகாஸமசெய்வினாலு, வஸ்வஜாயுஷீ
ஜஞானஸம்பகதும், மரகதககிசியுடயு க்ஷீயெதெ பூலமூத
போகினறன இந்த வசனத்தில் குருவை பரகாஸம் செய்யவேண்டு
மென்று விதித்திருக்கிறதே ஒழிய குருவினிடத்தில் பகதிசெய்ய
வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லையே? எனகிற ஸங்கைக்குப் பரிஹா
ரம் அருளிச்செய்திரு— 'மூரூவை' என பரபகதும் பர
காஸம் செய்வது பகதியினாலாகையினால் பரகாஸம் செய்யவேண்டுமெ
ன்று விதித்திருப்பதினாலேயே அதற்குக் காரணமான பகதிசெய்ய
வேண்டுமென்பதென்பதற்குமென்று தாதபாயம் இப்படி பரகாஸக
தைச சொல்லுகிற வசனத்திற்குப் பகதிவிதியில் தாதபாயம்
கொள்கைக்கு பரமாணமென்ன? அப்படி பகதிபண்ணாவிடில் ஸம்
பத்து க்ஷீயெதெமென்று சொல்லியிருக்க, அதை ஜஞானஸம்பகதும்
என்றாததம் பண்ணுவதற்கும் நியாமகமென்ன? எனகிற ஸங்கை
களுக்குப் பரிஹாரமாக குருபகதிக்கும் ஜஞானககிறதும் காரய
காரணபாவமசொல்லுகிறுருதியை அகின அரககானுவாதபூரவக

திறபோலே மூர்ஷிஷ்யததிலும் வரெயான ஹக்ஷி
யுடையவனுக்கு சுவெக்ஷிதாயுங்கொள்ளலாம் புகா
ஸிககுமென்னுமிடம் கஜாஸாநாழி மூர்த்திமரீலும்
வஜ்ஜயாழி வரதூணவமரீலு : பூவிகட இவ்வனலலா
தார்ககு இப்படி ஜோநவஸ்வததுண்டாநாதென்னு
மிடம் ஸிஷ்யாநுடைய ஜோந தாரதஜ்யததாலே

மாத உதாஸாரிதசநாநதிரா- ஹமவஹிஷ்யததில்' என நாம
பிதது 'சடஸாநுதிடாவது எவனுக்குக் கைவதையினிடததில்
(பகதி இருக்கிறதோ) பபடி ஆசாரயனிடததிலும் (இருக்கிற
தோ) அத மஹாதமாவதிக உபநிசிகப்பபட்ட அதததங்கள்
பரகாஸிககினறன' என மாததமுள்ள வாக்யம் ஜாஸாநாழி சநு
தியாவது— ஆசாரயனிடதகிநிருதது அறியாபட்ட விதையையே
ஸாதுதமகவததை அடையு' என்று அததமுள்ள வாக்யம்
ஜாஸாநாழி என மிடததிரா 'சூழிஸபதககிநா ஸிவ
தாஸவகரம் சாநிகாதயம் முகாஸிப உபநிஷகததுக்கள் சேகததுக
கொள்ளப்படுகினறன அநாயாஸன— ஆசாரயனையுடைய புநு
ஷனை பரஹமகதை அறிவிருன' என மாததமுள்ள வாக்யம் முத
விபவைகா 'வஜ்ஜயவரதூணம ராஸதிரா' 'வூரஸபூஸா
ஜாஸி மூர்தவாநா' என்று சொல்லிந் நசகத பபிப ஆசாரயனா
கிய வயாஸநுடைய அனுக்ரஹததிலை திவயகருஷ்டி கிடைதத
சரிததிரம் அபிபபிராயககில் கொள்ளப்பட்டது இதத அதத
தததை வயதிரேகக கினாலும(எகிராடையாலும்)ஸமா கதிககருநா
நிரா 'இவ்வனலலாதார்ககு' என மிடததிரா இவ்வனல
லாதார்ககு - மூர்த்திமரீலு மலாஸாரா (அகிசமாதா) மூர்தி
இவாதாஸபு 'நண்ணுகொளவது' அபகமகுஸ்திர ஆசார
யனிடததில் காலகிஷ்பா கிளசெயக ஸமபுததியுள்ள ஸிஷ்யாநுக்கு
குள ஜனானததிலைகாரகமயம் காணப்படுகிறபடியினாலும அதற்கு
வேறு காரணமில்லாமையினாலும், அது குருபகதியின தாரதம
யததினாலே வரககென்று ஹக்ஷிகதுககொள்ளவேண்டும என மாத
கம இவரு 'உன்கும யதெநத மொவயெசு' என மது உபபகந
மாகுமீமா 'குணதிரான ஸிஷ்யாநுக்கு அதததங்களை உப

கண்டுமொளவது மிகவும் மூணாடிகரான ஸிஷ்யா
களுக்கும் கடுக ஸிஷ்யாத்விஷயங்களை புகாஸிப்பியா
தாபககு நிரெஷு குலையாதென்னுமிடம் ரெஷாழி
வருதாணங்களிலே புவலிசம் பெற்றது மூணமாக
உவ்ஷேஸித்தால், 1 ஸிஷ்யாவா மூரொரவி' என
தையாலே சூவாயுனு கு நிரெஷு குலையுமபடியா
மென்னுமிடம் வருவது விவாரியாதே ஐநுனுக்கு
உவ்ஷேஸித்துத் தானும் புவலிவிஷேயை பற்றந்து

தெரிக்காவிட்டால் 'வாசுஸுதாத்திஜாதம் எனநிவை முக
லிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேஸிப்பாகவளை ஜஞான பலன்
என்று நினைக்கிறதற்குமும் விவாரகமாதேதா? வென்னில
அதற்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறா— மிகவும்' என்றாரம்
பிதன் 'ரெஷு' பதார்த்தமாகவது— ஸாரதி எனநும்
ஒரு ராஜா ஹமஸங்கமின் எரகைகையக கேட்டு ரைகவா என
நீர பரஹமசிஷ்டரிடத்தில் பரஹமவிதையை உபதேஸம்செய்து
கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பதங்குகளில் பாதி
பாகத்தை ஆசாரயனுக்குத் தந்திணையாக எடுக்கக்கொண்டுபோன
பொழுது உபதேஸிப்பாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸாவஸவத
கையும் ஸமாப்பிதகபொழுது அவைகளை பரதிகரஹியாமலே
உபதேஸித்த வருதகார்தம் சாரதீதாகயத்தில் (4- 2- 5) சொல்லப்
பட்டிருப்பது 'சூழி ஸம்பதகதினா உபதேஸாவருதகார்த
மும் ஸிஷிப்பிக்கப்படுகிறது அகாவது— அநேகவருஷகாலம்
காததிற்குமுப்படி செய்து அவனுடைய பொறுமை முகலிய குணங்
களை அறிந்து, பிறகு ஸிஷ்யனுக்கு உபதேஸம் செய்தாரென
பது 'பெற்றது மூணமாக' எனபதற்குத் தனக்குத்
கிடைத்த ஸிஷ்யனை எல்லாக குணங்களையுமுடையவனாக நினைத்து
என்றாதகம் அனநிகதே ஸிஷ்யனைத்தான பெற்றதே தனக்குத்
காஷாவஹம் என்று நினைத்து என்று தாதபாயமாகவுமாம் ஸிஷ்ய
வாவம் மூரொரவி-ஸிஷ்ய ஹமாய பாபம் குருவையும செ
ரும வருவது விவாரியாதே— மூலம் வரப்போகிற பலத்தை

தன ஸிஷ்யனான தாராஹமவானையிட்டு வலவெழுப்பான
 உணாததிவிககவேண்டுமபடி யிருந்தத வதூஷுவன
 பககலிலே கண்டுக்கொளவது இப்படி 'சுபுக்ராஸபு
 காஸாஸூடி எனகிற இரண்டுக்கும் 'கூழ்யெதெ வஸ்வ
 டாயுஷீ' எனகிற மறுவதனை ஷ்ளவிகூததாலும
 பூஜாணவ விகியாலும சூத்ததாலே உஷாஸாரிதத
 அனுஸந்திதகாத 'ஹதி'னுக்கு உபதீதஸிதது எனபதின
 பரஹமா, இரதரன தனக்கு ஸிஷ்யனாகக் கிடைத்ததையே விதீஸ
 ஷ்டரக நினைத்து அவனுக்கு ஸிஷ்யலக்ஷணம் பொருத்தியிருக்கிறதா
 என்று பார்க்காமல் உபதீதஸிததா எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
 'சுபுக்ராஸபுக்ராஸாஸூடி' எனகிற டெய்க்ஷ அபரகாஸா, பர
 காஸம் இவைகள் இரண்டும ஜ்ஞாநகிஷ்டைகள் குறைவதற்குக் கார
 ணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்க அபரகாஸத்தினால் ஜ்ஞா
 நம் குகூயுமென்றும், பரகாஸத்தினால் கிஷ்டை குகூயுமென்றும்
 தனித்துப் பிரித்து அநவயம் சொன்னது ஸங்கதமாகுமோ? இக்
 ரேதரயோக தவந தவஸமாஸமாகையினால் இவைஇரண்டும சேர்த்து
 இரண்டு பலத்திறதும் ஸாதனம் என்று ஏற்படும் ஆகையினால்
 அபரகாஸத்தினாலாவது பரகாஸத்தினாலாவது கனியாக ஒரு
 பரதயவாயம் தேரிடாது எனகிற ஸங்கைக்குப் பரிஹாரம் அரு
 ள்செய்யப்படுதா— 'இப்படி' பரகாஸபிரய 'ஷ்ளவிகூததா
 தாலும' எனபதற்கு 'புக்ராஸபுக்ராஸ', 'ஷ்ளவியெக்ஷ' என்று
 தனித்தனியாக விதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால் ஒவ்வொரு விதி
 யும் கனிகத்தனியே பலகூத எதிப்பாக்கிறபடியினாலும், ஸமஸான
 கணக்குடைய வஸதுகசங்குக் காரயகாரணபாவத்தைக் குறிக்கு
 மிடகத்து முறையே அநவயிப்பது வாயம் என்று ஸாஸகரஜ்ஞர்கள்
 ஒப்புக்கொண்டிருப்பதினாலும், இங்கு சொல்லியிருக்கும் இரண்டு
 பதங்களுக்கும் இரண்டு வாக்யங்களுடன் முறையே அநவயிப்பது
 உசிதமென்று தாதுபாயம் பூஜாண வ விகியாலும'
 எனபதற்கு ஸஞ்ஜய வருகதாரகம், கடஜாபாலஸநுதிகள் சதூ
 முகவருத்தாரகங்கள், இவைகளினாலும் என்று அததம்
 'சூத்ததாலே உஷாஸாரிதத விதத்தனை' எனபதற்கு
 முறையே அபரகாஸபரகாஸங்களுக்கு ஜ்ஞானஸம்பத்தின் க்ஷய
 மூம், கிஷ்டாஹாநியும் ஆகிய இரண்டு பலங்களும் தனித்தனியே

விததனை இரண்டிலும் இரண்டு வறும் சுவயிததா
லும் வாகுசதில் வரும விரொயமில்லை ஆகையால்
வவபுவவெல்லையிலும் பாராவதீயின் வரீவாஹமாத
பாராவ வாகுசரிப்பிததவும் உவாரததமலபுமான
மாணிகதச செப்புப்பொலியிருக்கிற திருநீர்ததினு
டைய சீமையும தன் நிகெல்லும குலயாமைமகாகச

உதாபிபுப டன ராராகுதி இரண்டிலும் கொ

திக்கு உததாராககதில் இருக்கும் கலாதவ ஸமஸங்களினு
டைய ஸவாஸயகதை அனுஸரிகது அபரகாஸகதிறகும் இரண்டு
பலம், பரகாசகதிறகும் இரண்டுபலம் என்று தாதபாயம் சொன்ன
போதிலும் வாகுசங்களில் அவயததிறகு வீரோதமில்லை எனறாத
தம் இக்கால கீழ் ஆகெடுக்கப்பட்டதைப்போல அபரகாசபரகா
சங்கள் இவை இரண்டுமே சொந்து இரண்டு அநிஷ்டபலங்களுக்காக
காரணமாகையாலும் அபரகாஸம் மாகாதகினுமேலயாவது பரகாஸம்
மாததிரகதினுமேலயாவது பாதயவாயமில்லை என்று சொல்லில் பூ
வாதகதிலுக்கு நபரகாஸசதையும்காதகின் அபரகாசகதையும
தனிகதனிரீய விதிசுருபததற்கு வீரோதமாதும் என்று தாதபா
யம் வவபுவவெல்லையிலும் பாராவதீயின் வரீவாஹமாத
ஜனானம் உண்டானதமகுப பீனபும் இதனால் குருபகதி செயத
வனுக்கு ஜனானமுண்டாகும் என்று கட்டுநதியில் சொல்லியிருக்க
கிறபடியினால் ஜனானமுண்டாவதற்கு முன் குருபகதி செய்ய
வேண்டியிருந்தபோதிலும் ஜனானமுண்டான பிறகு செய்யவேண்
டியதில்லையே என்கிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படி
யென்னில்? உண்டான ஜனானம் குருபகதி செய்யாவிடில்
குறைந்துவிடும் என்று சீழ் உதாஹரிக்கப்பட்ட வசனத்தில்
'கஷ்டபெதே' என்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால் பாராவ
லதீயின் வரீவாஹமாத' இதனால் பாராவா செயதமே ரண
மே என்று விதிக்கிருப்பதற்கும் அதற்குக் காரணமான பகதி
செய்யவேண்டிமெனத்தில் தாதபாயம் என்று கீழ் விஞ்சிக்கப்பட
வது பிதசட்டகதக்கது உவாராத' இதற்கு கருவாஸக
தினால் திருமருகமட ஸபகததினாலும் அததகதினாலும் ஸாரகய

சிலவான ஸூயொஜநங்களைப்பற்ற ஸ்ரிஷ்யமூணவதி
திபுயிலலாத ஊவநாகு வெளியிடாதே கருததை
மிகவும சேமிகரவும ஸூயம இவவிடத்தில் மூரூ
ஸூயம வரமூரூககருகும் உவநுஷணம வாரா
மென்பது தெரிக்கப்படது 'சீமை யாவது உகரவும
அகாவது சரேசமபிள ஸூயம 'தன நிரெஷ்யும்' என
பதறது ஆபுஸ தனம் சூய செல்லப்பட மந்தரத்தில் நிஷ
டைட்ட எனதாககர குலையாமைககாக-ஸியாமலிருப்பதற
கா, சிலவான ஸூயொஜநங்களைப் பற்ற அபபாயோ
ஜனககளுக்காக, அகாவது- பாகும புகழவரும்' என்றாமபிகும்
ஸ்ரீ அமருதாஸவா தினிப்பாட்டி னபடியே கயாதிலாபபூஜாதிகளான
பரமபாசாரம் எனது தாதபாயம் 'ஸ்ரிஷ்யமூணவதி
திபுயிலலாத உவநாகு 'வாஷ்ய-விஷ்ணுய-வெவீ' எனது
ஆராமபிகது ஸ்ரீ பாஸவிசதியில் கருபிககப்படடி நகும்
குணககா ஸூயாத பாகதர உவநாகு - சஞ்சலபுத்தி
யுடையவரவா, கு, சேமிகத - மந்தகதுவைக்க இவவிடத்
தில் ஸ்ரிஷ்யகுணபூரகதி யிலலாகவாகளுக்கு மந்தரோபதேசம்
செயதால் மந்தரத்தின சீமை குலையும சபலபுத்திககு உபதே
சம் செயதால் கன நிஷடை குலையும என்று தாதபாயம் என
பது ஸ்ரீஸாரதீபிகையின நிவாஹம் இப்படியாகிலும், 'மூரூ
பூசாரஸ்யெசு எனது வசனம் சனாது மோக ஈஞானபாதா
னம் பண்ணின குருவை பாகசம் செய்யவேண்டும், அபபடிச
செயயாவிடில் பாகயவாயம் என்று விதிககிறதே ஒழிய, குருபரம்
பரையை பாகாஸிப்பிககிறதறது பரமாணமாதிரிமா? எனகிற ஸக
கைபூப பரிபாசார அபபாயம் - 'இவவிடத்தில்'
என்றாமபிகது அகாவது- ஸூயத்தில் ஆசாராயவசதகை அது
ஸககானம் செய்யவேண்டுமென்று செல்லவியிருக்கிறபடியினால்
அதை அனுஸரித்து இவகிருக்கும் 'மூரூ' ஸபகமும் பகவான
வரையிலான குருக்களை உபலக்ஷிக்கிறது என்று தாதபாயம்
இப்படி 'மூரூ' ஸபகதகிறகு ஸவாசராயின மாகதிரம் அரகத
மாக அகிகிரித்து வசனாகரகதை யனுஸரித்து உபலக்ஷணபரம்
என்று செல்லுவது வினமபிதபாதீதிகமென்று நினைத்து கலபாந
ரம்?

கூமாதவுமாம க்ஞாஸஷ்ம க்ஞாஸும முதலான ரஹ
ஷ்மங்களுக்கும் பூஷஸுமவரம் தான இதத ரஹவ
யங்களை சுமஸுநிககும்போதெல்லாம் சுவாய ஸு
ரஹ்மெரைய சுமஸுநிககையும வியிவறுபூவூ
இவ்வாவாயுதளுடைய சுமஸுநாநம் 1 'ஸஹாஷ்

தரம் அருளிச்செய்து ரா— 'ஸாஹ க்ஞாமாதவுமாம' என்று
அதாவது- குருசபத்தகிறகு அஜ்ஞானத்தை நிவருத்தி செய்கி
வன என்று அர்த்தமாகையினால் கீராக உபதேசம் செய்தாவது
பரமபரையாக உபதேசம் செய்தாவது அஜ்ஞானத்தை நிவருத்தி
செய்கிறவர்கள் இவகு குருசபத்தகினால் சொல்லப்படுகிறார்கள்
ஆகையினால் பரமகுருக்களும் குருசபத்தகிறகு கீரில் அர்த்தம்
ஆகிறார்கள் என்று தாதபாயம் மந்தரசபதமும் அப்படியே மந்த
ரார்த்தம் முதலிய ஸம்பரதாயார்த்தங்களுக்கு உபதேசம்
என்று அருளிச்செய்து ரா— 'க்ஞாமும' என்றாடபித்து இப
படி சந்நதசகி க்ஞாமென்றருளிச்செய்து இனி இது நைமித்திக
மாகக் கூடுமென்றருளிச்செய்து ரா— 'தான இதத' என்றாரம்
பித்து 'சுமஸுநிககும்போதெல்லாம்' என்பதற்குத்
தன சாஸ்திரமாகத்திலும், ஸிஷ்யாசுரஸகு உபதேசம் செய
யுங் சாஸ்திரம் என்று அர்த்தம் 'வியிவறுபூவூ
என்பதற்கு 'ஸுயஸுருணாம் ஸுஸிஷ்யஸு வுரவஃ
வாக்ஸுதம் தயா' என்று ஆசிரிஸுடிவவாரவம்குத்திலே ஸு
ருஸய ப்ரகாஸிபப்யாகெதாழிநகயும் வரிககப்பட்டது'
என்று ஸிஷ்யகருதயாதிகாரத்தில் இவா தமமாஸீலயே உதாஹரிக
கப்பட்டிருக்கும் வசனத்தினால் ஏற்படுகிறது என்று காதபாயம்
இப்படி உபராகஸராக ஜாதேஷ்டயாதிகளைப்போன்ற நைமிகத்திகம்
என்று நினைத்ததுவிடப்படுமகு பராயஸித்தநுபமான நைமித்
திகமுமாகாம என்று அருளிச்செய்து ரா— 'இவ்வாவாயுத
ளுடைய என்று ஆரம்பித்து 'ஸஹாஷ் வுணுகு
தகி இதயாதி— 'நஜேயாஸுய்யாஜிபுக்கெஃ ஸஹ
ஹாஷ்ம' என்று இதற்கு முன் வாக்யம் அதாவது மலைச
சாகள, அரிசனககாசு, அதாமிஷ்டர்கள் இவர்களுடன் பேசுக

வண்ணுகூர்தொ உதவா க்யாயெசு எனகிறபடியே
புகிஷிகலம்மாஷணத்திற்கு பூயஸ்திதமுமாம்

என்னுயிர தநதளித்தவரைச சரணம் புகுகி
யானடைவே யவா குருசர ணிரை வணங்கிப்
பின் னருளாம பெருமபூதூர் வந்த வளளல
பெரியநம்பி யாளவந்தார மணககாலநம்பி
நன்னெறியை யவாசகுரைத்த வ்யயககொண்டார்
நாதமுனி சடிகாபன சேனைநாதன

இன்ன முதத திருமகளென றிவரை முன்னிட
டெம்பெருமான றிருவடிக ளடைசினேறேனே 3

கூடாது, அப்படிப் பேசினால் புணயம் செய்கவாகளை மனதி
னால் நினைக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சீராகாத
கா 'புகிஷிகலம்மாஷணத்திற்கு பூயஸ்திதமுமாம்'
என்பதற்கு ஸாஸ்திரங்களில் பேசக்கூடாதென்று கடுக்கப்பட்ட
வாக்குடன் பேசினதற்கு பராயஸித்தமாக ஸாமாந்யமாய்ப்
புணயம் செய்கவாகளை தயானம் செய்யும்படி விகித இடத்தில்
மஹானுபாவர்களான பூர்வாசாரியர்களை கயாணிப்பது விசேஷ
மானது என்பது கைமுதிகையாயஸித்தம் என்று கா கபாயம்

இப்படி நித்யமாகவும், நைமித்திகமாகவும், பராயஸித்த
ரூபமாகவும் அவஸ்யம் செய்யவேண்டியதாக சிணையிக்கப்பட்ட
குருபரமபரானுஸந்தானத்தை ஸுலபமாய்ச் செய்வதற்காக ஒரு
பரயோகம் அருளிச்செய்கிறார்— 'என்னுயிர தநதளித்தவரை'
என்றாரம்பித்து குருபரமபரானுஸந்தானத்திற்கு வாக்யகுரு
பரமபரையைப்போலவே இரகப் பாட்டும மாகிரமாகலாம் என
பது திருவுள்ளம் இவ்விடத்தில் கிதை பதினேழாவது அகதி
யாயம் பகதாவது ஸரீலாகவயாக்யானத்தில் ஸ்ரீகாபாஷ்யதாசு
பாயசந்தரி 18-இல் 'தயா சிஹாவாஸுஷக்யதஸூக்யா டெடி
சிஹாவதஸிஹை விரிஹை 'தஹுதிஹை சிஹாபூமி' உதி மம
வடிநந்யபுணீதஸ்ய யாயாந்தாஹைவி - சிஹாபூமி
வஹாஹிஹைதஸூக்ய புகிஷிகலத்தெ' எனநிவத் தமரஸிஹை
அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தையாம்

ப-ரை] யான - நான், என உயிர - ஆதமஸவரூபத்தை, தநது -
உபதேஸம்செய்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, சரணம்புகுகி -

ஸாணமாக அடைந்து, அடைவே - காமமாக, அவா குருக்கள்
அவாக்குடைய ஆசாயாக்கின் நிரை - வரிசையை, இது
பாசாயன முதலாக ஸ்ரீபாஷ்யதாரா வரையிலுள்ள ஆசாயா
க்களை ஸங்கரஹிக்ஷித வணங்கி, பின் - பிறகு அதாவது இப்
படி ஆசாயாக்களை வேகிகத பிறகு, அருளால் - கருபையினால்,
பெருமபூதூ - ஸ்ரீபெருமபூதூ என்கிற கிவயக்ஷதிரகதில்,
வந்த-அவதரிக்கவரான, வந்த'எனபகினால் அடையாக்கமலதது'
என்கிற நாமநகாதிப பாசாபபபுகுதா 'வப்யுபெ வப்யபிரா
யுபெயெபெயுராபெயெ என்கிற பகிராஜஸுபகதி சமீபாகப்
பபிகும இவா கிகயஸுபிரிபின் அவதாரம் எனபது தெரி
கிகப்படுகிறது வள்ளல் - பரமேதாராரான எம்பெருமானா,
பெரிய நம்பி - மஹாபூணா, ஆளவந்தாரா, மணக்கால் நம்பி - ஸ்ரீ
ராமபிஸாரா, நன்னெறியை - நல்ல மாரக்கதை அதாவது—
பரபதகிமாரக்கதை, இது தகதுவ புருஷாக்கதைக்கும உப
லக்ஷணம் அவாகு - அந்த மணக்கால் நம்பிகு, உரைத்த -
உபதீதகிகவரான, உயயக்கொண்டாரா - ஸ்ரீ புண்டரீசாக்கா,
நாதமுனி, சடகோபன, சேனைநாதன் - ஸ்ரீ விஷ்வசேஸனா,
இன்னமுத்த திருமகள் - போகயமான அமருதமபோனற லக்ஷ்மீ,
அதாவது— பகவானுக்கு அமருதமபோல போகயமான பெரிய
பிராடபியா என்றபடி அனதிகக, இன் - தேவதைகளுக்குப்
போகயமான, அமுத - அமருகதில் உகபவிககவளான, அதா
வது— 'அமுதில் பிறந்த பெண்ணமுது' என்கிறபடியே அம
ருதம் சகைபாய அகின் ஸாரமாய அவதரித்த திருமகள் -
பெரிய பிராடபியா என்று அரத்தமாகவுமாம் அதுவுமனதிககே
இன் - ஸாவருக்கும் போகயமான பகவானுக்கும் போகயமாகை
யினாலே கிருபாதிகபோகையான, அமுத - அமருகஸதருஸா
பான, இததால் தேவதைகளுக்கு மாததிரம் போகயமான அம
ருதம் வபாவாததிகப்படுகிறது ஆராவமுதாதிப பகவானுக்கும்
போகயமான இன்னமுது இவள் என்று காதபாயமாகவுமாம்
என்று இவரை - என்று சொல்லப்படுகிற இந்த ஆசாயாக்களை,
அதாவது— ஸவாசாயன முதல் பெரிய பிராடபியா வரையி
லான ஆசாயாக்களை, முன்னிடே முதலில் ஆரபிததுகவகாண்டி,

வனதெ ஶஹு ஶவொஶஶத்யுஶரொத்யுஶய தாத்யுஶயஃ
 துயுண்புதி நடிநீயவிவியொடிணாஃ ஸுடிணாவிஹ |
 ஸுஜாதவ்யுஶாணுடிஃவதிடியாவிவ்யாவமாவ்யாவகாஃ
 ஸுஜாவிவவவிபுருஹி வடிவீவெவெடிஸிகா டெஸிகாஃ ||

எம்பெருமான - ஸாரிய பகியினுடைய, திருவடிகள் - திருவடிகளை,
 அடைகின்றேன, ' ஏ ' எனபது பாடின் ஸ்ரணாகதம்

இப்படி குருபரமபராஸாரகானம் அந்தக் குருக்களிடக்
 கில பகி ஶாவதமாச இருஶஶீவணநிமென்று முந்தி அருளிச்
 செயப்பட்டிருப்பதினா, அந்த குருபசிகானம் ஸமஸார
 தசையில் காமகரோகாதிகளினுடைய கலங்கின மனதையுடையவா
 களுக்கு உண்டாவது அஸம்பாவிதமாகையினுடைய அந்த குரு
 பசுதி உண்டாவதற்கு விமோகிபான காமகரோகாதி நிவருத்தி
 யும் அந்த ஶுசாராயகா தடாகத்தினால் உண்டாகவிண்ணிம
 என்று அவாஶீர பாராஶகிஷி 17- 'வனதெ' என நாமபிகது
 காமகரோகாதிகளினுடைய கலங்கின சிஷ்பாகளை அனுசரணிப்ப
 தற்காகத் தாமருளிச்செய்த பராகதனை இவரு சாரதாருடமாக
 அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அவாகளும் இப்படியே பராக
 திகது பகிகைய அடையவிண்ணிம எனகிற திருவுள்ளத்தினால்

பா 1] துயுண ஶவதாதவளினால், புதிநடிநீய-
 சொண்டாத கருத வையான, விவிய - அநீகம் விதங்க
 ளான, உடிணாஃ-சரிக திவஶீயுடையபுர ஶுஜா-பரமாண
 ஶிததமான அாததம் அயலாரால் சொல்லப்பட்டதினால் அதை அந
 யதாகரிப்பது, அயலாரை அவமானமசெய்யவிண்ணிம எனகிற அபி
 ஶுதிபாகவுமார விவ்வ அயதாஜனாநம், விபுருஹி -
 வஞ்சனை, அகாவது கான ஸரியாக அாதததைக் காணித்திருந்த
 தீபாதிஹம், அயலானாகு அபபிச சொல்லாமவிருக்குமபடி
 பாரா எனாநம், இவைகளின், வடிவீ - வடிகளுடாகு, வெவெடி
 ரிகாஃ- நாமதீதஸத்தினி நசரிமயம், ஸுஜாதவ்யு - நம்பக்கூடிய

வாகாசிய, ஸாரண - ஸாரணயர்களான, அகாவது - ஸா
 னாக் கித்த உகதேஸயாதார, ஐவதி - தம்பதிகுரின ஐயா
 கருணியாதிற, ஐவாவமா - கவரசைய, வாவகா - தகக
 ளிடத்தில வயாபரிசுச செடகம், அலலது - ஸிஷயாசுரிடத
 தில பரவுமபடி செய்கிற, வாதெ இரக, நாயாடிய - ஸ்ரீம
 ராதமுனிகள் முதலிய ஆசாரயாகள, உஹம் எனபொருட்டு
 அதாவது - எரகது சுவொல காளபட்ட, உதய - மன
 மதலுடைய, ஸார பானங்குரினாண்டாகிய, உநாயாய
 பீடையை உடையவனாகுமபடி, அதாவது - மனமதலுடைய
 பாணங்களினால் உண்டான பீடையை நிவருத்திசெயது என்று
 காதபாய, உஹ இரக ஸிடஸாயகையில் ஸுடினா
 ருசிககமீவனம் என்று பாராதகளை

இவது 'வாதெ' ராபகினால் இவாகுண்டைய போகயக
 வம் பரஸிககம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உஹம் என
 பகறது பால பிகரீகாபஹதனுக்கு போகயமாகாதது போலக
 காமாதிகளினால் கலங்கிய மனதை உடைய எனக்கு இவர்கள்
 போகயமாகாத கீகாறறுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும்
 அந்தப் பரில் பித்தரீகாகதையும் ஸிபபிகதுக தனனுடைய
 போகயதைகையக தெரிவிப்பதைப்போல இரக ஆசாரயாகள
 காமாதிகளினாலுண்டான காலுஷயங்களை நிவருத்திசெயது தகக
 ளுடைய போகயதைகைய அனுபவிப்பிக்கவேண்டுமென்றுமகாதபா
 யம் 'உதயஸாரொநாயாய' என்றது கீராதாதிகளினால்
 உண்டாகும் பீடையுடைய உபலக்ஷணம் அனதிகரீக 'காரி வனஷம்
 கெராய வனஷம்' என்று தனிகது ஸ்ரீகீதையில் அருளிச
 செய்கிருக்கச்செய்க 'காரிஷ் கெராயொ஽ஹிஜாயதெ' என்று
 கீராதகதிற்கும் காரணமாக காமத்தை அருளிச்செய்திருப்ப
 தினால் ஸாவதீதாஷங்களுக்கும் காரணமான மனமகஸரோநமா
 தம் நிவருத்திக்க வேண்டுமென்று பாராதகிகத்தினாலேயே ஸாவ
 தீகாஷ நிவருத்தியும் பாராதகிகப்பட்டகாயிறும் என்று திரு
 வுள்ளமாகவுமாம் இதானிஷயங்களில் வைராக்யம் உண்டாகி,
 அதனால் மோகம் பெற வேண்டுமெனகிற ஆஸு உதித்து,

அதினால் குருவை ஆஸாயித்து, அதற்குப் பிறகு குருபகதி வர வேண்டியதாகையினால் குருபகதியை அலஸாயம் பராகதிகக பொழுதே காமாதி நிவருத்திகள் முன்னீய இருக்கவேண்டுமென்று ஏறபி செபடியினால், ஆககு 'உநய' என மரிசெய்திருப்பது ஸாடர்படான மனபகின்பால் ஆகையினால் 'ஸாக்ஷாபூபய' 'உநய' என்று ஸ்ரீபாசவதத்தி சொல்லப்பட - பகவான் சொல்லப்படுகிறான் அவனுடைய ஸாங்களாவன் - அவனுடைய கலயாணகுணங்கள் அவைகளின் பீடை நிவருத்திக்கவேண்டுமென்று பராததிககப்பட்டகாயிறு அகாவது - பாகமபாவமாகிய பகவானுடைய குணங்களில் எடுபாடு அவனிடத்தில் கைங்காயத்திற்கே விஜோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத ராமாயணத்தில் 'நாஸி பூரீஷம் தா காவீஷம் வஸுகுபாநாமி மஹதி' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசாராயபக யாதிகளுக்கு விருத்தம் எனபது கைங்கிகையாயளித்தம் இப்படி ஆசாரபகையத்திற்கு விருத்தமான பகவதபகையாதிகள் நிவருத்திக்கவேண்டுமென்கிற பராததிகனை இங்கு செய்யப்பட்டதா கிறது என்று ஸ்ரீஸாந்திரியின் சிவாஸார 'நாயாபிஷம்' எனபது 'நாயொவஜ்ஜம் பூவூத்யம்' என்கிறபடிப்பே ஸ்ரீமதராம முனிகா ஸாடர்பதாய ரவாததா எனபதைச் சிறுபுள்ளியிற் 'சூயுஷ பூதிநடிநீய விவியொடினாஃ' எனப்படுகிறது. அதத்தரீயஉபநிஷத்தில் 'யோசயாகளாயும், ஓரிடத்திலும் பகவா கயிலலாதவாகளாயும்' எனபது முதலாக அாததமுள்ள வராயத் தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நமமாசாராயாகளுக்கே பொருத்தமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவாக்ஷரீய குதிக கின்றன என்று திருவுள்ளம் அன்றிக் கை நம பூவாசாராயாகளை 'நாயாஸூஷ ஸநாயந பூசிவய-பிவெயவ்ய வெஃஹிபூ' என்று ஆரம்பித்து ஸங்கலபஸூரீயாகயத்தில் அருளிச்செய்த படியே தேவதாதகங்களுக்கு ஸவரஸமான அாதகங்களை நிரூபித்து 'கவொராவிதவாநு பூதொவாயு-போநு' என்கிறபடிபெ டெட்ட அாதகங்களை நிரஸனம் செய்கின்றதுண்டாகிய உபகார ஸமருதியினால் வேதாதங்கள் பகவானுடைய குணங்களை ஸதுதித்திருப்பதுபோல ஸ்ரீமநாகமுனி பரபருதிகளான நம பூவாசாராயாகளை ஸதோத்திரம் செய்கிருக்கப் பொருந்தும்.

என்று திருவுள்ளமாகவுமாம் அதுவுமனதிகழே வேதாததத
கனிஞாலம் ஸதுதிகத தக்கவைகளே யனறி இவர்களின்
பெருமைகள் உள்ளபடியாகச் சொல்லமுடியாவென்று தாதபாய
மாகவுமாம் 'உஷ்காஃ' எனமது குணநாளுதது உபல
கூணம் இதிலை பகவானைப்பேரால் அஸங்கைய கலயாணகுண
மேலாததிகள் நம் ஆசாராயர்கள் எனபது தெரிவிக்கப்பட்ட
தாதது 'ஸ்ரீகாதவ்ய' இதயாதினா ருக்கிரன் கங
கையைத் தன ஜடையில் அடக்கவைத்துக்கொண்டிருப்பது
பேரல் பகவானுடைய கருணையாகிற ஒரு கங்கையை நம்
ஆசாராயர்கள் தங்களிடத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்க
கிறார்கள் ஆகையினால் இவர்களுடைய பாஸரத்தினாலேயே பக
வானுடைய கருபையை நாம் அடையமுடியும் எனபது தயோ
திகம் அனதிகழே கமலையுக்கத் கடற்கிடைக் கடல் கருணை
உயாதத்திடாக்கொருக்கினா' என்று பரமதபங்கத்தில் இவா
காமே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பகவானுடைய கையபா
விற கங்கையை அது ஏறிப்பாயவதற்கு பாஸகதி இல்லாத
மேடமி நிலமான நமமிடத்தில் பாயுமபடி செய்கிறவர்கள்
என்று தாதபாயமாகவுமாம் இததால் இவர்கள் செய்த உப
காராதிசயம் கயோதிகமாயிற்று மேலும் இவர்கள் ஸகலகல
யாணகுண பரிபூரணராயிருந்து மாகதிரமனறியே இவர்களு
டைய கலயாணகுணங்கள் நம்மளவில் பாயவஸிதமானபடி தெரி
விக்கப்பட்டதாயிற்று ஆகையினால் ஆழ்வா 'உயாவறவ்யா
நலமுடையவன என்று அந்தகலயாணகுணதவத்தை முதலில்
உபபாதித்து, அது தனக்கும் உபகாரமாகப் பாயவஸனன
மானபடியை 'மயாவற மதிநலமருளினன' என்று அருளிச்
செய்த காமம் இவது வ்யக்ஷிதா 'வ்யக்ஷிதா' இதயாதினா
மேலப்பதயக்கதவம் சொல்லப்படுகிறது 'வடிவீவெவெடி
ஸிகாஃ' எனபதற்கு இவர்களுடைய பாம்பாஸிடத்தம்
உடையவர்களிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களில்கைபாகை
யினால் அவைகளுக்கு வெகு தூரத்திலிருப்பவர்கள் என்று அரத்
தம் 'உவா லுஷ்காடி' எனபதினால் முததி கையி வட
போகிறமஹாபலமாகிய குருபகதி இலையஸாரகையில் தனக்குத்
கிடைக்கவேண்டுமென்றுபாராததிககிறா அனதிகழே எல்லோரும்

ஹ்ரஜ்ஜா ஹ்ரஜ்ஜி வஃஹாஸாத
 ராவிக ஹயத்ரீ வ ஹெஷொஜிடுவொஷ
 க்ஷிவ் ப்ரத்யக்ஷி ஹ்ரஜ்ஜி ஜ்யுயகி
 வஹ மஹணா வஜ்ஜிரவூ ஹ்ரஜ்ஜிணாடி |
 க்ஷிளயாவக ஹெஜத்ர வஜ்வடவவத
 ஹ்ரஜ்ஜி நிஜபுத்த ததூக
 விகாண ஹெஷாஜ த்ரஜ்ஜி வுஸக
 விமஜந வ்ஜ்ஜுஸவததூகீகா |

தன்னை யாஸாபிகக அபகாரம பண்ணி அகிமாணுஷ சேஷடிதக
 களைச் செயது மனுஷப ஸஜாதீய ருக தன தெயவநிலை யுலகிற
 புகவுயக குபமமான ' என்கிறபடியே தன்னுடைய ஸககி முத
 வியவைகளை பரகாஸம செயதுகொண்டிருக்கச் செய்தேயும்
 ' கவகாநகநி டார சிவபாடி தாம ஹ்ரஜ்ஜி தாமகாபுரிதல் | வரம்
 ஹவஜ்ஜிநகநகதா சிவ ஹ்ரஜ்ஜிஹ்ரஜ்ஜி ஹ்ரஜ்ஜிதையில்
 பகவான அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸஜாதீயநவரவகை பண
 னுகிற இந்த லோசககில அபபடி பகவானெனப்பதற்கு அடை
 யாளங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் மிகுல ஹ்ரஜ்ஜிபயதகைய ஹ்ரஜ்ஜி
 கிற ஆசாரயாசனிடத்தில் மிகுல பகதியுண்டாவது மிகவும்
 அஸம்பாவிதமாகவினால, அபபடிப்பட்ட இந்த இடத்திலேயே
 விஸேஷப்பகதி உண்டாகவேண்டுமென்று பாராததிக்கிறாராகவுமாம்

இப்படி குருபகதியை பாராததிக்கததுமாகதிரத்தினாலேயே
 இவ் பாராததிக்கத பரகாரம ஆசாரயாசனாடைய கடாஷத்தினால
 குருக்களிடத்தில் நிரவதிக பகதியுண்டாய அந்தப் பகதியின
 பரீவாஹமாக தாம செயச அனுஸந்தானத்தை ஸிஷ்யானுகா
 ஹாக்கிர சாபுதகதி | அருளிச்செய்து— 'ஹ்ரஜ்ஜி என
 ஹ்ரஜ்ஜிதது க்ஷிவ் வஜ்வடவவத த்ரஜ்ஜி 'ஹ்ரஜ்ஜி
 ஹ்ரஜ்ஜி ஹ்ரஜ்ஜி' என ஹ்ரஜ்ஜிதது த்ரஜ்ஜி உசாஷத்திதப
 போஷிருக்கிறது என்று நம் பூரவாசாயாகள அருளிச்செய்யும்
 படி அவ்ர ராக்ஷாநாதர் ஜபிக்கதினால உண்டான ஹ்ரஜ்ஜி
 ஸயம், இவ்ர காமகரோதாதிகளான முகதிகண்டாபதத்தில்

[illegible]

இதனால் ஆசாயபரம்பரையினால் செய்யப்பட்ட பரமத்
திருமூர்த்தி, ஸ்வமதஸகாபனமூமாகிற உபகாரம் அனுஸந்த
நிலைப்பாடு 'ஹரிஷா' னட்கினால் 'உமவதஸகா
உவநிலைப்பாடு ஸ்ரீராமாநுஜம் உபவதஸகா எனது ஸ்ரீராம
கருதபாதிசாரகதில் இவாகாரம் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே
மற்ற ஆதரவுடையான பகவதனுபவத்தைக் காட்டிலும் இவ

வாசாராய பரமபராஸுஸக்தானம் மிகவும் ஆராதாவஹமானபடி
கயோதிகப 'ஹ்ருதஹ்ருத' இதயத்யை பரமபர க்ஷீராதிக
முகவியஸ்தானங்களைவிட மம பூரவாசாராயர்களினுடைய ஹ்ருதய
கமலம் பகவானுக்கு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸக்தானம் எனப்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கலஹம் கனைகடஹம் வைகுந்தவானுமே
புலலெனறொழிகன்கொல ஏ பாவம் வெல்லநெடியான் கிறங்கரி
யான உளபுகுந்து நீங்கான அடியினதுள்ளதககம்' என்கிற
பெரிய கிருவந்தாதிப பாசரமும் 'பனிககடவி இதயாதி பெரி
யாழ்வா கிருமொழிப பாசரமும் இவ்வுஸுஸக்தியங்கள் மம
பூரவாசாராயர்கள் பரவாதிகளை கிரஸனம் செய்வதற்காக அநுளிச
செய்கிற வாக்யங்களை ஹயகீவனுடைய மேஷாஸுபதமாகத் கிரு
யுள்ளார்பற்றி 'ஹெஷொதிபுவொஷ' இரபாகி அநுளிசெய
யப்படடிருக்கிறது இதனால் வாக்யங்களை அவாசன உச்சரிசு
குமபொழுது உண்டாகும் காமபிரயமும், தடங்கலிலைமல
பரஸரிப்பதும் ஸாரமயிலைமல உச்சரிப்பதும் தெரிவிக்கப
பட்டதாகிறது ஸ்ரீஹயகீவன இவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலக்
கில வஸிக்கப்பெற்றிருமே என்கிற ஸக்திகாஷத்தின் பரீவாஹமாய
மேஷாஸுபதத்தைச் செய்ய வஸது ஸவபாவகதினால் பரதிவாகி
கள் தானே கிரஸசாரானாகா 'ஹ்ருத' ததீஷ்யஸந்திபுரம் ரஸு
காலீசு ஜமதூரொரம்' என்கிற படியே ரஸபாச ஸவபாவம்
செய்ய வருது ஸவபாவகதினால் பூகனை காணே ரஸார நடந
கரபரிபாஸ என்று ஸ்ரீ ராஜதீபிசைசில் வயாசபாகி 'வஹு
முணா' எனப்பதினால் பரதிவாகி கிரஸனசக்திமதுட ஸவப
ஸக்தானத்திற்கும உபயுக்தங்களான ஜனானஸகதயாதிகள் மாத
திரமனதிகமே மறமம் ஸகலகலயாணகுணங்களினாலும் சினைநகவா
கா எனப்பது தெரிவிசா பரிசுற்றி 'விக்ஷளயாவஸகஜெஞ்ஞ
யுஜ'வா எனமது அரகநக இடவசளி வஸி ததுசொரணா புருச
கந 'வணநிபுபுபுசு கிருமெவமடாநக வெனநு சொல்லி நிற
தமமைமடபானற ஸிபுபாசா அவாகளுடைய 'வட' வகாவன-
ஸ்ரீககயம ரச, ஸ்ரீசதுஸ்ரமீரந் பாவய புதகஸிப பசவ
கள் அபபடிவி 'யதிவதிமுவொ ஹாஷ்யஸூரான பரா
புராதவினிகபுவயக வியாவஷாலிஸெ ஜயயுஜவடிபுகா'

என்று பூந் தகலிடசைச்சூர, 'வ்யஸை ஸரீநவ்யுதிதாநெத்யா ஜி
 யஜிவபுரிகா தாந பூநீசதுஸீரீ பாபபதகிதா அநாச
 செயப்பபப நபபது நிவ துநாநீதபட எநது பூநீஸாராஸவா
 திகீரீ வபாக்யாதம [வ்யஸைஸரீந எநமீஸரீஸாசம திட
 பொழுது சாந பபிட பூநீசோசககரி விடரி பீபாய் நுககெது]
 அவைசுரின 'வவந' கசாநவா அந ஸாநிநாநிப பிட விவ
 பகநா அநாசரி 'ஹாதி'பதவது அவைகாபட மகப
 உதரீபாதக புதநிசாநகசா 'ததசுவிஜானவெஸாரி என
 பதினா 'ஸடிஸுதூபிகாநககெ' ததசுவிஜானாநாபபெசு
 உவவ்யுதஸு ததஸு ஸுக்ஷயபாநயேவபுரீதாநகி
 சமீஸாசம ஸாந கிதாபபிட பிதா பூநீயாப ரிச
 காஞ்சம திவது அநாநாநீகப தாந கிநாநா 'வெஸாரி
 எனபதமகு ஓவவொரு யுகதி 'ய அநீக அபஸிகதாதககீக
 களாககடிய ஸகதிநயபுடைபாபிநுககெது எனது காதபாயம
 எபபடியெனனி, ஆதமா ஓநாகா எனது ஸபாதகனம செயத
 தினாநாநாகுவித பௌகககா முனமுவித அதவைகிகள
 இவாகளிந கிரஸனம ஏறபடுவகைபபீபாஸ ஆதம அவைகீப
 பஞ்சகளிந குடபலாக கிருபிக கிருபபதினா தனனுடைய மகக
 தைஸகாபிகருபபொழுது அவைசாஸவயமீம கழிநதுவிடுகினறன
 எனபது நமபகிசா 'ஸவதபுநீகா தாநபததது வயாஸ
 போதாயதுகிகினிநாலை பாகிபாகிகபபடட மாராகம இபபொ
 முது பாகாஸம செயப்பபடடீகபனமி இது புகிதாய உண
 டாகபபடடகனது தாந சாசாபமா 'நிஸாரியுனாந பகா
 நிஜிதகிரயாரவிட காவிராததாபுதூபிபகாமாபிவ ப்
 ஹுகயம்' எனது பகிதாநபககிநி அநாநசெயகிருடபது
 இவகு அனுஸந்தையம

இபபடி பொதுவாக 'குருபககியை அனுஸந்தானம
 செயது, விததாநககிதகு அதிகமாக உபகாரம செயத ஆசா
 பாககை கனிததனியே அனுஸந்தானம செயகிறா இபபடி
 அவாககை கனிதது விஸேஷ கௌரவத்துடன் அனுஸந்திக்க
 வேண்டிவென்பது வாசயகுருபாரபவாபிதா 'ஸ்ரீ' 'ஸ்ரீரீக',

ஆரணநூல வழிசசெவவை யழித்ததிடுமை துகாகதேகார
வாரண மாயவா வாதக கதலிகண மாயகதபிரான
ஏரணி சீரத்தி யிராமானுச முனி யின னுரைசோ
சீரணி சிந்தையிடுனாரு சிந்தையாமினித தீவினையே 3

‘ஸ்ரீமதே’ என்கிற ஸபதபரபாரா ரின் ஸ்வாஸபத தினு
தெரிவிக்கப்படுகிறது அதிலு முகலில ஸ்ரீபாஷபகாராவிஷயமாக
அருளிச்செய்கிறார்— ‘ஆரணநூல’ என றாமபித்தது

[ப-ரை] ஆரணநூல - வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தின் அதாவது
உபநிஷதபாகத்தின், சேவவை - ஸ்ரீபாஷபகாராவிஷயமாக
பாதிக்கும் கனமையை, அழித்ததிடுமை - கெடுக்கிற ஐதுகாககு -
வேதாவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, ஓர் அதவிதீயமான, வார
ணமாய யானையாய், அவா அயாகஞ்ஞடைய, வாதககதலிகள்-
வாகங்களாகிற வாழைகளை மாயத்த - சிபபித்த, பிரான - உப
காரகரான, ஏர் அனுநுபமான அணி - பூயிக்கு அலங்கார
மான, கீரத்தி கீரத்திபையுடைய, இராமானுசமுனி - ஸ்ரீபாஷப
காரஞ்ஞடைய, இன் - தீபாகபகாரான உரை - ஸ்ரீஸூகதிகளை,
சோ - சோகதிருக்கிற, சீர் - குணங்களினால், அணி - அலங்காரிக
கப்பட்ட, சிந்தையிடுனாய் சிந்தையையுடைய நாம, இனி -
இதற்குப்பிறகு, தீவினை - பாபத்தை, சிந்தியோம் கினைக்க
மாட்டோம் சேவவை யழித்ததிடுமை’ என்பதற்கு வேதங்கள்
கானே ஒருந்தமான தடவகலுமில்லாமல் அரகதத்தை பாதி
பாதிக்கும் கனமை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சி
பாகங்களை பாராணங்களானவெனயும், பரமாணமாக ஒப்பு
கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணமாக அரகதம் சொல்லவேண்டும
என்றும், எல்லா வேதங்களும் அவிதபா கலபிகவென்றும், இவை
முதலிய வாதங்களினால் வேதத்தின் பரமாணயத்தை யழிக்கிற
என்றாததம் ‘குவெஷாஹாம் க்ரூர் நிவ்விததித்யஸ்ஸஞ்சரந்தே’
என்கிற ஸ்ரீமத ததவஸாரஸதீஸாகம் இவ்வு அனுஸந்தேயம்
அன்றிகக ஆரணநூல என்பது வேதாந்த ஸூகதிரமாகவு
மாம் அதின் வழியாவது உபநிஷததின் அரகதங்களை யுகதி
பைசெய்வான் விசாரிப்பாராய், ‘கூபாக்காரஸிவ்விழ்வு என்றாவ
முதலிய லக்ஷணத்தோடு கூடியவாயுமிருப்பது. அதின் ‘சேவவை

[illegible]

நீளவநதினறு விதி வகையா னினைவொன்றிய நாம
மீளவநதினனும வினையுடம பொன்றி விழுநதுழலா
தாளவநதாரென வென றநுடநது விளங்கிய சீர
ஆளவநதா ரடியோம படியோமினி யலவழககே 4

ஷங்கையுடையது தமமுடைய சினைக எனபது தெரிவிக்கப்படு
கிறது 'சிந்தியோமினித தீவினையே' எனபதற்குக் கீழ்ச்செய்த
பூவபாபங்களைப்பற்றி இனி வயஸனப்படமாட்டோம் என்றாத
தம் அகாவது எம்பெருமானா அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம்,
ககயம் முகலிய ஸ்ரீஸூக்திகளினால் பரபகதியின் பரபாவத்தை
யதாவததாக அறிந்தபிறகு, பூவபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட
வேண்டாம் என்று தாதபாயம் இதனால் ஆசாரயாகுரின
ஸ்ரீஸூக்திபரிசயத்தினால் கனசகு ஸாவஸாக சிவருத்தி உண்
டானதைப்பற்றி அவாக்கிடத்தில் உபகாசமருதி செய்யப
பட்டதாயிற்று அனந்திகே, எம்பெருமானருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
களில் தமமுடைய புகதி சென்றபிறகு இனி பரபகதைப் புகதி
யினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாதபாயமாகவுமாம் அகா
வது உதகராகத்திலிருந்து மனது சிவருகதமானபடி அனுஸந
திக்கப்பட்டது

இப்படியே விதேஸஷ உபகாரகான ஸ்ரீ ஆளவந்தார விஷய
மாகவும ஒரு மங்கள பருளிச்செய்திருா - 'நீளவநதினறு' என
றாரம்பித்தது

[பரை] நீளவநது - செங்காலமாக ஸமஸாரத்திலேயே
ஸஞ்சரிகதுக்கொண்டிவநது இன்று இந்த ஜனமத்திலே, விதி
வகையால் - பாகயவசத்தினால், நினைவு ஒன்றிய - நல்ல எண்
ணத்தை அடைந்த, நாம, இன்னம் இதற்கு மேலும் மீளவும் -
திருமபவும் இந்த ஸமஸாரத்திலேயே வநது, வினையுடம்பொன்றி-
காம ஸமபந்தமுடைய ஸாரததுடன் சேரநது, விழுநதுழலாது -
கீழே விழுநது ஸமஸாரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிராமல்,
ஆளவந்தாரென மமமை ரங்கிக வந்தவா என்று சொல்லுமபடி,
வேன்று - ஜயித்தது, விளங்கிய பாகாஸித்ததுகொண்டிருக்கிற,
சீர - கலயாணகுணங்களுடைய ஆளவந்தாரடியோம - ஸ்ரீ ஆள

வந்தாநுசுகுத காஸூதாக்களா ராம, இனி - இதற்குமேல்
அலவழககு அலலாத வடிவர்களை அகாவது அபஸிதகாநக
நயாயநதனை, படியோம வாசிக்கமாட்டோம்

‘ளீளவந்து’ எனபதற்கு ஸாரஸாரம் அநாதியெனமும, ‘விதி
வகையால’ என்சமுத ரீதிய ‘ஜாபநாநம் ஹி வுரூ
ஷம் பம் வஸுநுபுயஸுநுபுந எந்நபட்டகவாநுபுய
கடாஷுததை ஏதோ ஒரு பாசமஸுததால் பெறறோம் எனமும,
‘நீனைவொன்றிட’ எனபதற்கு தேஹததைவிட ஆகமா வேறு
அது பகவானுசுகுத காஸூதமாநது எனகிற ஜ்ஞானகதைப
பெற்ற எனமும தாக ராம இக்கால மேடாஷுமாகிற புருஷாத
ககதை அபிபக்ஷிக்க ஸபரததராஜோமஎனபது அதகாத விதத
மாசுமது ‘வினையுடம்பு’ எனபதினால் காடவசனினால் உண்டாக
கப்பட்டதாய் மேலும் காடவசுநுசுகுத காரணமாககயினால் காடவ
கமோடு சோகது ஸரீரம் எனபது கமியாகிதம் ‘ஒன்றி’ என
பதற்குத தேஹாதம் பரமம் முகலியவைநீயடைந்து எனறாக
தம் ‘விழுந்து’ எனபதற்கு ‘கூழிவ தி’ எனசமு ஸபரபத
திமது வடிபுதராராட, ‘கூயோடகூணி தாஸீஸார்’ எனகிற
ஸ்ரீகீதாஸலோகத்தினபடியே கீழே விழுந்து எனறாததம்
உழலாது எனபதற்கு அநக ராகாநிகளிலே அதிதீரக்ககாலம்
ஸஞ்சரிகதுககொண்டிராமல் எனறாததம் அதாவது இப்படி
ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரமமைக கடாஷிக்காநீயில இருக யாத்நையிலேயே
உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம் ஆளவந்தாரென
வேன்று’ எனபதினால் ‘ராமாயணா ஸஞ்சிக வஸஞ்சா சஹிதவிஜ
யாநுபொ’ எந்நபட்டிய மிசயுத துரபிரானகமகாநி கூடிய
நமமுண்டய மனகையும கனககடி பையாக்கிககொண்டபடியினால்
நமமை ரக்ஷிக்கவந்தவரென்று எல்லாரும கொண்டாடுபபடி
அவதரித்தார எனபது கெரிவிக்கப்படுகிறது அனமிககே இருக
ஆளவந்தா ராஜஸபையில ஆஸதான பணடிகளைத் தோறக
டிகது அகிறிலே தனனுடைய பரதிபுனையை கிறைவேற்றநினை
படியினால் தனசுது அடிமைமீவலை வராதபடி தனனைக் காப்பாற்றி
னா என்று ராஜபகனியே ‘ஆளவந்திரோ’ என்று இவரைக் கொண்
டாடின வருத்தநாதம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறதாசவுமாம் அவு

இடபடிபே ஸ்ரீமந்தாதமுனிகளாவிஷயமாக ஒரு பாடம்
அருளிச்செய்திருந்தான் - 'காளம் வலம்புரி' என்றாமபிகது

[ப-ரை] காளம் - காஹனவாதயம், வலம்புரி - வலம்புரி
ஸங்கம், அன்ன இவைகளுக்கு ஸகருஸாகளான, நற்காதல
ஸலாகயமான பதிகம். புதிய அடியவாகது - தாஸபூதாக்களான
மேலைபக்ககாமவான, சீதமயக்ககாமவான எனபவர்களுக்கு
தாளம் வழங்கி காளஸாஸதிகதை உபதிகஸிகது, தமிழமறை
காமி - சீவதம் என்று சொல்லப்படுகிற தியபரபந்தகாரினு
டைய இன்னிதை - இனிமையான கானத்தை தந்தவள்ளு
உபதிகஸிகது பரமோகாஸாயும் மூளும் எலலோராலும் அனுஷ
திகக்கடியகான தவநேறி - பகதி பரபதிகளாகிய பரக்க
கீ, மூட்டிய - பரவச்செய்கவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்
நாதமுனிகுறி கிருவடிகளை நாளும் தினகீகாமம், தொழு
தேழுவோம் ஆஸாபிகது உஜ்ஜிபம்பாம் நாளிலததே நாலு
விதமான ஸ்ரீயில் நமக்கு ஆரீகா - ஸமனாகா

காளம் வலம்புரியன்ன இகபாதிகது காஹனம் முகாபி
வைகா எப்படி ராஜாவின விஜயக்கிறகு ஸஞ்சகங்களை அப
படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்தாதமுனிகளின் காயாணகுணம்
கருங்கு பரகாஸகா என்று காதபாயம் காளம்' என்றால்
சகரம் திகரி வட்டம் காளம் ஸகாஸம் என்று சகரத்தின்
பெயராதமினவ என்று சீகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரகீபிகையில
யபாபாதம் இதைப் பகதிகு பகவானுக்கு சங்கசகா வகை
எப்படி அனாகாண சிந்தனகளை அகைப்போல ஸ்ரீமந்
நாதமுனிகுறிக்கு இவாசா என்று கிருவள்ளம் 'அடியவாகது'
என சப - 'சப' உதா - தத வாடா சிந்தனவகை காம
கவள்' என்றது சப ஆஸாபிகது குரவாகாபாடா
ஸ்ரீமந்நாதமுனிகுறி சிந்தன ஆஸாபிகதவாகது என்றாத
கம் மூளும் தவநேறி மூட்டிய' எனபகிறு 'வெருகைவகீ
ஸகபாஸகாமகீத மதிபா ரய ஸாஸகாமயெ யலிகா
யாபா ரகை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகுறி ஸாஸகாம விவகிகம்
'கழலே' எனகிற இடத்தில் சகரகதிகு ஸக அபிஷ்டகளை
யகாபாஸகாமபதா ராமகா அனாசக 'நாயகாமயெ

சுது வாசு உாவி நித்ய யதீய உரணா ஸரணம் ஜீயத்
என்கிறபடியே உபாயதஸையிலும் பராயதஸையிலும் உததேதஸ
யகவம் காதபாயமாகவுமாம் 'நானில'மாவது மருதம், குறிஞ்சி
நெய்நல, முல்கை என்று நான்கு விகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமி,
பாலை யெனலும் ஐக்காம வகுப்பு மருகாதாரமாகியினாலே
மனுஷ்யஸஞ்சாரமற்றதால் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை

இப்படிக்க கீழ் முன்னு பாட்டுக்களிலும் சிந்தியோ மினித
தீவினையே என்று பரிசுத்த மனுவருதகியும், படியோமிணி
யலவழக்கே என்று பரிசுத்தமான வரகயாபாரமும், 'தொழு
தேழுவோம்' என்று பரிசுத்தமான ஸரீரவயாபாரமும் கணிக
தனியே அநுரிசெய்யப்பட்டிருந்ததேபா கிலும் ஒவ்வொரு ஆசார
யாசனிடத்திலும் இந்த முன்னும் தோததனுஸந்தேயம் என்பது
கருவுள்ளப ஆக இக்கால ஸதாசாரய ஸம்பக்கத்தினாலே
தரிகாணவகூறினாலும் பரிசுத்தமான வருககியைச் செய்பபெற
மேறும் என்று அவாகனிடத்திலு உபகாரணமநதி செய்பபட்ட
தாய்றறு இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசாரயாகூரிடத்திலும் செய்ய
வேண்டுமென்பதும் இகினாலேயே ஸுஞ்சிதம்

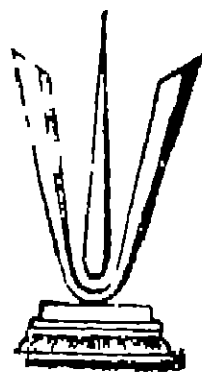
மஹாமஹோபாகயாய த்ருவாசீந்திரபுரம் தோலூர் விதவான

பகவ ஸிஷ்யம் ஸ்ரீ உபவே நர லிம்மாசாரய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீ குருபரமபராஸார வயாகயானம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீதெ நுக்ஷீஹ பவத நவரஸ்ய ஸ்மணை நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ வகூஉலகுஷணை ஸ்ரீதெ நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ நாரதாநுஜாய நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ நாமதாநுஜாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமத தீர்த்தநாமஸ்தோத்ரிக நன அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ம த்

ரஹஸ்யத்ராயஸ்யம்

உபோத்காதாதிகாரம்.

[மங்களாசரணம்— மோக்யபாபநீல ஜீவாதமாவின் எவருப
யோக்யதை— தத்பாபநீலசு கா நம— நாதநீலமபாவு நம—
ஆசாரயபாபநீ— நவநாமநீலகவாததமாக பாஷுமாரதநுபுடாநதா]

சுலபவதூர் ஸ்ரீதாதேநவா

நவாயபுலகைதி வதே ।

நவலி நம யசுபுவநதாசு

வலதி நவஸுசுயஸு ஸாரொநயடி ॥

[illegible]

கடுபுய்ய ஹா துகே ஸாவெஷு
 கள தவஸு தநீவ துகாநு ।
 வஜே ஹவஸி மிஸீஸவஸு
 வீஸீஸொயசகிஷ்நாநு ॥

தேவா பெறா ஸிஷ்யன இராச நுடய காகயமம் திகமனமும்
 புன்று அதிகாரங்களில் செரிந்தபபட்டிநகனின மன இவைகளில்
 'நாறவஸு துபயஸு ஹாரொய்யத்' எனபடுது அதகதாது
 ஸா ஸபாசககினை அதகதாது பதாபபட்டிநகனின
 தாபமம் 'வவஸி' தாபபடுது ஸிஸீஸொயசகினை
 தாபமம் 'யசுவஸுலாஷா' தாபபடுது ஆதாபபடுது
 தேவா தகனாபரிஸை உபதேஸிககினைம எனறம அபபடிப
 பட்ட ஸதாயனிடதகி ஸிஸ பன தகா தகமனகாநுஸதானம
 பன்னிதகொனாநககினைம எனறு கிஷபிசிற ஸமபசகாய
 பாதீயா பாதககினை அதகதாது ஸாசரஹிசபபட்ட காநின மன
 ஸக நலோகககினை தாகதாபபட்டில் செயயிவணடு
 மகளாசனமும் செயயபட்டதகிறது

இப்படி தீம நுநாபரமபராபாஸகதானா செயது மகன
 டி காராகதமாதக தகாசகிஸீஸிஷாபதாப செயதாநனின
 மனி அபபுளளராநிவ பாதக மங்களா அநளிசசெயகிநா—
 'கடுபுய்ய ஹா துகே' எனறு அதாபிகது இநக நலோகம இவ
 நததக திநுபயமொழிபுலா உபதேஸம செயகவராகிய
 அசாயனக குறிசகிறது எனறு போஸிபாநமணடு

பதாபி கடுபுய்ய ஹா துகே காரஸை நடாரயா பராப
 க - தாபிககினை ஸாவெஷு - ஸாஸககினை அசாபது—
 - திசாபபட்டாபா, தாபபிசாசக மாபுமிநகினை பூதிக
 - தாபாஸதாசகினை தாபகதாபா கௌதவஸு
 தகிவதகாநு - தேவாபாசகிவாகா சொபுநிதவாகா
 திசாபபட்டி ஹவஸி மிஸீஸவஸு - ஹஸிசிகதா ககன—
 திசாபபட்டாபா ஹவஸி மிஸீஸவஸு திசா
 - திசாபபட்டி கௌதகதாப - தாபபட்டி
 - வஜே - திசாபபட்டி

ஷிக்க எனது காதபாயம் இங்கே - இந்த பாகநகிமண்டல
தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்றம், விதி டாக்யம், வாயக்கின்றதே
பாபகமாற்றது

‘இங்கே எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தின்
விவரமாக பகவதஸவருபத்திற்குக் கிராகாணத்தினை (மறைபு
முதலியவைகளை)ச் செய்கிற இந்த பாகநகிமண்டலத்தினை
என்றாததா ‘உக்கக்’ எனபதற்கு கூலுள நெஞ்சுகளால் குறா
மெண்ணி’ என்கிறபடியே அஸ்ஸுயாதிகளினால் ஆஸ்ஸுயாபா
வததையடைந்து பகவானுடைய குணவிபூதயாசிகளில் பெற்றான
கொண்டிருக்கிற இந்த லோகத்திலே இதைக் கேட்டு உக்கமுப்படி
யான பாசக்யம் பெற்றிருப்பது என்று காதபாயம் ‘வ்யவஸ்தா
ஜ்ஞஸ-ஸ்யவெ’ என்று புரிகின்றதா அஸ்ஸுயாபாபாபாபாபா
குணமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படித் தோஷபாவம் மாதிரித்
தில் தின்று விடாமல் உக்கமுப்படியான குணவிபேஷம் சொல்லப்
படுகிறது இதற்குக் காரணம் ‘ஓர் விதி’ எனமருளிச்செய
கிறா இங்கு ‘ஓர் விதி’ எனமது பகவானுடைய அனுபவம்
விபேஷத்தைக் காட்டி வம் மிகவும் விலக்ஷணமான ஆசாயகடா
ஷ்கைக்க குறிக்கிறது நமக்கு - அந்த ஆசாயனத்திருவடித்
ஆஸ்ஸுயாதிக் கிருஷ்ண நமக்கு, வாயக்கின்றதே’ எனபதினால் கண்
டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாயக்கின்றதா எண்டாணு மினவியே
வாகியலுமாறு என்றும் ‘வரவாறென்றிலையால் வாழ்வினிதால்’
என்றும் அருளிச்செய்கிருக்கிறபடியே ஸதருஸ்மான லேஹ
இன்னகென்று தெரியாமலிருக்கப் பெரிய லாபம் தானே வந்து
கூட்டாதின்றது எனபது கயோதிதம் ‘ஏ’ எனபது ஸரீகா
ஷ்கைக்கைக் காண்பிக்கிறது ‘முன்றி னுள்ளம் நாளு முக்கக்’
எனபதினால் ரஹஸ்யகரங்களின் அாததந்நானமுட அகின
வழியாக அமபுதகதாள் கணவன் தாளினை சோவதும், அதிலே
அவன் ரமமை யடைக்கலமாக ஆஸ்ஸுயதும், இந்த காதததிற்கு
பாபியாணம் எனபது கயோதிதா ததகநக்யதா தத ‘அயத்யுபா
நஸுலாஸாநெந ஸஹ ஸபெஷவம் வததா’ என்று இந்தப்
ராயங்களின் அாததகை அனுஸந்தித்து ஆநகாணுபவம் செய
தே ஸவயம் பாபியாணம் எனபது ‘நாளு முக்கக் எனபதினால்
நாட்டப்படுகிறது

உணர்வர ஐவ ஸாரொ நித்யஹ்ரஜெஷாவி ஜீவ:
 சுஹ்ஷுதிரவிநநு சிஹ்ரகவாரிராஜ்யம் |
 விபிவாரிணாதிஹ்ரஜிதவெஷாந காஹெ
 ஹ்ராவாரிஷ்ஷவஜிஹ்ரவ்ய மொவாயதி ஸ்ரீ||

இப்படி இந்த காதகத்திற்கு பாரம்பரைபாக மீடாகும் பரமேச
 ஹம் என்றநுளிசசெய்கது கூடுமீமா? கார்பாபாசகளான நமக்கு
 அது எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடும்? மீமலா சைவகாயம் புந்ஷாத்த
 ஹ்ரஜிதவெஷாந 'ஸாபிஹ்ரவாரிணாதிஹ்ரஜிதவெஷாந' என்ற
 அபரஹ்ரஜித ஸம்பபட்டிருக்கை துக்கமயமாகக் காணப்படுகிறதல்
 லா? அவ்ரபாரபகமர்கைவினா? அது புந்ஷாத்தகமர்கலாம்,
 ஸம்பவிக்கவும் கூடுமென்னில் இதற்கு 'ரனபு அகாதிகாரமாய நம
 மாக ஒந்நாஹம் அனுபவிக்கப்படாத பகவதனுபவ சைவகாயம்
 கள ஸ்வரபாரபகமென்னும் அதற்கு விருக்கமார அந்நியாக
 அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிற பராத்நியமபகம் வந்திறியென்றும்
 சொல்லுது ஸக்தமாத்ரமீமா? அகாதிஹ்ரஜித மீமாஹ்ரஜித
 பரமேசஹ்ரஜித விதகிபபதமகாக இந்த காதக அநாமமணியம்
 என்கிற ஸக்தைகளுக்கு ஸமாதானமாக, தாமதம் அனுபவிக்கப
 படாதது ஸ்வாரிண்கமென்றும், அனுபவிக்கப்பட நிவருவது
 ஒன்பாதிக்கமென்றும் அநுபிப்பாத்தது மாத்ர முகலிப பரமண
 கள இருக்கின்றன என்பதைத் திந்நுநாக்கில் வைத்துக்கொண்டு,
 அது ஸம்பவிக்கமென்று மாத்ரிரா காத்வெகமாக ஒரு ராஜ
 குமாவருக்காததைத் தந்ஷடாகமார அந்நுளிசசெய்து இந்த
 ஹ்ரஜிதம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அந்நுளிசசெய்கிறபடியினால்,
 இந்த அகிசாரத்திற்கு உபேகாகாதகாரமென்று பெயர்
 'பிஹ்ர' பூசுதவியிட்டு ஹ்ரஜிதவெஷாந விஷுவேஷாபாஹ்
 என்று பகருதகாயம் விதகிபகமாக விசாரிப்பது உபேக
 காகம் என்று கண்ணு சொல்லப்பட நிவருவது அப்படி இந்த
 அகிசாரத்தில் விஸ்தாரமாக உபேகாகப்போகிற அதைத்தை
 ஸம்பமாக அறிவிப்பதற்காக ஒரு ஸலோகமந்நுளிசசெய்கிறா—
 'உணர்வர?' தரமபகத்து

ஹ்ரஜிவ: ஹ்ரஜிவ உணர்வரஐவ சொஸுப
 ஹ்ரஜிவ, நித்யஹ்ரஜெஷாவி-த பத்யுதம் மநகயம்

இதன் - 11. 'நித்யவ்யாபி' என்ற பொருள்.

[illegible]

ஸ்ரீயஃவதிபான் ஸவெபுஸூரனுக்கு ஸ்ரீகௌஷுல
ஸூரநீயனாயககொண்டு ஸுபுஷ்யஜ்ஜனாய கும்பாரனென
ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் வஸ்துனென்றும் ஸிஷ்யுன
யோக்யதை

என்றும், ஸ்ரீஷ்யுனென்றும் ஸெஷலூதனென்றும்,
ஜாவலூதனென்றும், அவ்வோ ஸாஸ்த்ரங்கள்வே
ஸ்ரீகீவஹனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா, இவன் தனக்கு

ஸம்பரதாய பரிசுத்ததியில் இவா தம்மரீலையே அருளிச்செய்யப்
பட்ட வாதகம் விவக்ஷிகம் அகமது மூலமான ஸருதியும்
கண்டுசொன்னது மாணவாரிஷ்டவஜ்ஜனம் வஸு' எனப்
தற்கு ஸுசாராயபரமபரையை முகற்சொண்டு வருகிற பகவதகை
கரயமாகிற தன்னுடைய புருஷாதகத்தை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்க
காமகதில் வடாகபாதம் உபபாதிபாதி ஸ்வாஷ்யாதி ஸ்ரீ
கூஸ்யம் என்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீகாதா சதாஸரீலாய் வசனுஸ
தேபா மொவாயதி' எனப் பூபபாதி விச சசம்ஸா
மல இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம் [இக்கால ஸவ
ருப பரபதமான புருஷாதகத்திற்கு பரதிபாதகம் அநாகியான
அவிதயாதிகளின் ஸம்பந்தம் அகமது உதேதஜகம் யாதருசிக
ஸுக்ருகாதிகளடியாக ரூபதேகமவரையிலாக வரும் பரிபாக
கள் எனபது தயோதிதமாயிற்று பரதிபாதகமாவது தானிருக்
கும் பொழுது கராயமுண்டாகாமல் கிறித்துக்கொண்டிருப்பது
உதேதஜகமாவது அப்படியே தடவகவிருக்கும்பொழுதே அநகத
தடவகவின் ஸகதியை அடக்கிக் கராயகதையுண்டாக்கக்கூடியது]
இப்படி ஸரீலாகததில் ஸங்கரீலாண அருளிச்செய்க அாததவ
களை விஸதாரமாக அருளிச்செய்கிறது — 'ஸ்ரீயஃவதிபான்'
என்றபடியே கது 'ஸ்ரீகௌஷுலஸூரநீயனாய' எனப் பதற்குக்
கௌஸதுபம் ஜீவாத்மாவைக்கருத்து அபிமானிகவதையென்று
பரவிததமாகையினால் அநகத கௌஸதுபத்தினிடத்தில் பண
ணம் பரீதிவிஸேஷகதை அதினால் அபிமானிக்கப்படும் ஜீவாகளி
டத்தினும் பண்ணுகிறான என்று காதபாயம் அநகத பரமந்
ணங்களில் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும் விதங்களை கிரதேஸரிகரு
ளுந்நா — 'கும்பாரனென்றும்' என்றபடித்து பரமாணவ
கராவன — 'ஸுபிஜ்ஜாதாஃ கும்பாரகாஃ' 'ஸ்வபூமிதாஸு

வகுத்த செஷியாய அயாவறுமமராகளதிபதியாய,
உயாவற வுயா நலமுடையவனுய நமக்குப் பூவின
மிசை நங்கைக்கு மினபனுய ஞாலதகா தாமக்கும
வானத்தவாகும பெருமானுன ஸ்வெபுரான வெ
காணெ து வரெ ஞொகெ ஸ்ரிய ஸாகுடம் ஜமபூதிஃ |

வொயநா, 'ஸிஷ்ய' ஸ்ரீமதே ஸாயிஜிம் 'ஸ்ரீஷ்ய' பூஷா
உகத-ஷ்ய' 'ஸெஷாஷி' வரஜாத்ஜம், 'பாஸக' ஸுத
ஸ்வெபு' இகதாதிசை அ... ஸாஸ்திரங்களிலே-அ...
ஸாஸ்திரங்கள். பூதிவனனாயிருக்கும்-அ...
இருக்கம் ஜீவாத்ஜம் உயாவஸுபூகாஸாஸிபனாய்
நிறக எனட உகாட-உபசாந்தி அபாதசுச ஜீவாத்ஜம் பூதி
வனனாய் நகரும எனட தனி உகாட-உபசாந்தி
எனடகமது 'மேல' அபாதசுச ஜீவாத்ஜம், 'இவன
தனக்கு' எனடதமது இடபடிபட்டபனாய் எனடத
முழுசுசொல்லாக அாததம் சொல்கிக்கொள்ள வேண்டியது முழு
வாகடம் எனகிற மயபுருடச கதி. 'இவன தனக்கு' எனடத
பிரிகதபதமாய அகவயிகதுக சொள்ளவேண்டியது அபரொ
முது 'இவன' எனடத 'இடபெ பிறந்தது' எனடத
அகவயிக்ிறது இவனவால பகவத்கைககராமகிம புருஷாதகம
ஸவக பராபதமெனபதம்கும, அது புருஷாததம் எனபதற்கும
காரணம் தெரணிக்கப்பட்டதா உயாவ வகுத்த செஷியாய-
ஸவடாவ ததாடலைய பாதாடாஸ ஸெஷியாய அயாவ-அரு
ஞானம், அறும-அறுதாக்களம், அதாவது இவனவால என
அமராகள - உகாட முக நகரு, அதிபதியாய - ஸாயி
பாட, உயாவற இகாடஸது உபசாந்தி கனனாய், அயாவ,
உதகாஷம் உபசாந்தி குபடடி, உயாவ-பாட அறும-அறுதாக்களம்,
நலமுடையவனுய - உயாவன துநாககி அறும-அறுதாக்களம், இவ
தாலலாவஸமாதபானஎனறருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று இப்படி
அவன பானகில நமக்குத தாலபனாகையால புருஷாததம்கிடைப
பதெப்படி எனகிற ஸங்கையுண்டாகாமைக்காக அவனுடையஸௌ
வொயநாதிசை அருளிச்செய்ததா - 'நமக்கும' எனமுடியுமதிசை

ஜிவிஸெஷத்திலே 1 செனரூல் குடையாமிருந்தால்
சிவகாதனமாம என்று 2 நிவாஸஸய்யாவம்' என
றுமசொல் லுகிறபடி 3 வஸ்யுஷேஸஸவ்யுகாறுவஸ்யூ
வஸ்யூவீத வஸ்யுவீத செஜ்யபுகளையும வஸ்யுவீத
ஸரீரங்களாலே யநுலக்ஷித்து 4 ஸஷக்ஷமே தனக்கு
நிரூபகமாத்மாவிலே ஸெஷனெனவே திருநாம
மாமபடியான திருவநந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி
மேததையிலே வாஸிளவரசாயகநெனாடுநான வாழ

அாததம், 'கௌஷீதகீஸ்யாபூணா 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

சிற வாரிவை வலவூதாதகஞ்ஞம சுதாலவிதது கூர
தாபுராநவே னுமென்று வலவூதய னு யிரு ககிற
விரூபபடியாக தித்யு நாலவமபண னுகிற அநதமில்
பேரினபதகடியாரான தித்யு ஸூரிமனோடொகதத
தானும ஸூரிகெஹ்யுததுகரு ஸூராவயொமயுதை
யாமில் மிடடுப பிறதது வைதது சுதாஜிபாபயாலே

தாமதாநு பத 'இளவரசு' என்னுந் தவராநு நுகத
மாதிரிகாரா அபிதய உபாபப கதாநு நதபடுபால்
'விரூபபண ஸெவாவதிதா துலேஷி தக தயாநுநாநுநு
தாரவீக்ஷிதென' தயநு பதமில் நாரிபாபவாரா நுரஸிய
வாகளின அபிமதபாபு ஸிதிகளை நடகதிகிறன எனபது விவ
க்ஷிதம அனதிகை திகயபுவாவாயிருக்கிற அவஸதை கெரிவிசய
பட்டதாசய தர, 'வலவூதப நுவது நியார நுபப வலவம
புட பிநுபத பான உபாபப' 'வலவூதாதகஞ்ஞம'
எனபதிலை திகயமுககாகஞ்ஞபட எல்லா ஆகமகசன்கஞ்ஞ
பொதுவாக அரண நுகலபிதகி நசகிறபடியிலை அவாசனாப
பேரல இவனும இடடுப பிறகவன எனபது கெரிவிசயபடுக
தது அநதமில் - அளவாரா, உபாபப பாலா நோர,
வாநசக நுநாரிநு அளவாரா, பேரினபதது
பேரி ஆகதாலக துபுட வித நுநாரா, துநு அபி
ரான தாரதாரக துநார துநுப பட்டப அபுப
தோடிநுதமை' எனது ஆழவார தாம திதகியமுகதகளைளாடு ஸம
மான அனுபவம பெற்றமைபத கனகரு எனது திரிகஸி
பாமல பொதுவாக அருளிசெய்கிறபபகினுல ஸாவாகமாதகநும
திதபஸுநிரிளாடு துலயமாகப பகவகைநாரயம செபப யோகய
தானவாக தாபது செவிசா பிசிற ப ஒகத உபாபப,
இடடுப பிறதது வைதது நுபபபகி நுநார பிநு
புடப நுநார துநு 'இடடுப பிறததை' துநார
புககிரன பிகாவினுடைய கனகரை அடைவகறநுத கான
பிறகபொழுதே யோகயகையுடையனுகிறுமே, அனைபபபால
ஜ்வாகமாககஞ்ஞம பகவகைநகாயக திறகு ஸவாரவதகிலேயே

ஸுஷுனய ! "சுமெகஜநவாஹவீ" ஸம்ஸாரவத
 கதபாரபதிகு வம் ப்ருஜநு | ஜெஹநுஜம் ப்ருயா
 காராம் தொவஸன வாஸநாரெணுகு
 ணீதஃ எனகிறபடியே ப்ருகூதீயாநிற பாழிலே
 விழுதது ஒடியோடிப்பல பிறப்பும பிறதது தடடித
 தாவறறு அழுககடைதது ஒளியழிந்தபடியாலே,
 தகூஹிதவீஷயமாய யயாவசு ப்ருகாராஹிதனய

பொதாசனா | ௪௪ | சுமதாஹிதாநயபாலே - அநநியாந
 பாகநசி | ௪௪ | உதாரந | ௪௪ | ன ஸாராசகநினீ,
 ஸுஷுனய-தூஷிதாநயபாலே, அநவதா பிஷாந | ௪௪ | ந
 கீநாநாந | ௪௪ | உதாரந, தீககா | ௪௪ | ஸாராசகநினீ
 பநிதது 'சுமெகஜநவாஹவீ' - உதாரந | ௪௪ | ந
 கஸாயைச சொலுகிற அகாவது அநநிகாலாயக தூஷித
 கொணடநுதளையிறும பிறகு விழிகதது பாலவன ககீயை
 கையிறுதும், பாயுநநாநகதகை அநிப ஹேதுநிலை எனது
 காகா | ௪௪ | சுமெகஜநவாஹவீ - உதாரந | ௪௪ | ந
 உதாரந, ஸம்ஸாரவதவீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ, ப்ருஜநு
 வத்சொநாந | ௪௪ | வாஸநாரெணுகுணீதஃ - ஸாரா
 ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ, சுவஸன - உதார
 ந, ஜெஹநுஜம் அநா ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ப்ருயாதஃ
 அநவதாந பாழிலே ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ,
 ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ, ஒடியோடி
 பிஷி | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ | பல பிறப்பும பிறதது
 அநக ஜெஹநுஜம் | ௪௪ | தடடி - ஸாராசகநினீ | ௪௪ |
 ஸாராசகநினீ | ௪௪ | தாவ அறறு | ௪௪ |
 ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ
 உதாரந | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ | 'ஜெஹநுஜம் ப்ருயாதஃ
 எனந பகதீன ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ |
 அழுககடைதது வாஸநாரெணுகு | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ |
 ஒளியழிந்தது ஸாராசகநினீ | ௪௪ | ஸாராசகநினீ | ௪௪ |

நிறக ஒருராஜா கூங்குமரத்ததுடனேவேடடைக்குச
சென்று விளைபாட்டிலே ஸ்ரீமந்நனவராவிலே வாரத
தையறிவதற்கு முன்பே வழிகப்பின ராஜகூடாரன்
எடுத நாற தையிற்பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச
சியிலே வளர அவனதனக்கிலலாத ஸ்வரகவாழி

எத உதின் பாயஸ நனமர பற்று எடுது வால
தாரெனவகூணிகு' தாயின் புராதர வவகூழிதம்
இரு ஸ்ரீயழிதை பாயஸ பாயஸகூடாக் கிமது ஆதக
உஸ்தாச பாயஸதாரபாயஸ செபாய கனா துறந்தி
ருகலா 'தகவஹிதவிஷயமாய் பாயஸ புராதரககிற
சூர உபாயகார 'தகவ' தாய் பவாமபாய தாரககனின்
ஸவதபர 'ஹித' தாய் ஸவாமபாய தகவத புருதாத
ககநிச விடவபாய தாரகாரன் பாயஸ இவைசீரப
பாயி ஸவாமபாய யயாவகூபுரகாரஹிதனாய உபாய
பாய பாயஸ பாயஸதாய இயா வகாரஹிதனாய'
பாயசு 'வேற்றாருமெகாணடு நிறக பாயசு
புரபாயசீரப 'வகாரஹிதனாய நிறக' எனபாய
பாயஸ பாயஸதாய பாயஸதாய புரபாய,
புரபாய பாயஸதாய 'ஸ்ரீராமா' பாயஸதாய பாயஸ
பாயஸ கூங்குமரத்ததுடனே புரபாய புரபாயதனை,
புரபாயதனையில் பிள்ளையாய்- பாயஸதாயதாயதாய
பாய புரபாயதனை பாயஸதாய இது புரபாயதனைதாய
பாயஸதாய புரபாயதனை பாயஸதாய குறிசசி - பாயஸ
பாய, புரபாயதனை புரபாயதனை, 'அவனதனக்கு'
பாயஸதாய புரபாயதனை புரபாயதனை கனாநு
பாயஸதாய புரபாயதனை பாயஸதாய ஸ்வரகவ
பாயி மேடாகி ஏறிடுகதொண்டு - புரபாயதனை
பாயஸ இது ஸாகனிகஸஹவாஸாதியாகயதை இலலாமகம
பககிலாத தேவதகின் ஆகாரங்களான தேவதவம், மனவ
வம் இவைகளை ஆரோபிததாயகோண்டதற்கும் கருஷ்டாக்கம்
பாய இருந்தபாயினும் ஸவாமககதினும் கன ஸவாம

1) தற்கு ஸவருபாருபமான புருஷாததத்தினுடைய லாபாலர

[illegible]

வழியிலககி, ஐஷ்டாஐஷ்ட ஸம்ஸாராஸிகளாலே உத்த
 ரொத்தரஹொமதஹ்வாயங்களுககு யொமூனாமபடி
 விரகு செயது, இவனுக்கு ஸுஜாதூநாநிவபான
 மூணவரதங்களைத் தங்கா உவஹொநுஷ்டநங்க
 ளாலே குடிபபுகிரவிட்டு இவனுக்கு சுமெகஹொஷ
 ஐஷ்டங்களை ஸவாராஹொமூஷ்டஐஷ்டங்களை
 அருவருப்பிதது, ராஜாஹொமூங்களை சுதிரயித

வழியில கிலககி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவாதகிப்பிதது, அன
 திககே வழியினாலே கிலககி, அதாவது அதற்கு உசிதமாககதகைக
 காண்பிதது கிலககி 'ஐஷ்டாஐஷ்ட ஸம்ஸாராஸிகளாலே-
 தானகேகிலககி 'ஐஷ்ட ஸம்ஸார'மாவது மீசஹகதை அலம
 புவது முதலியது 'அகருஷ்ட ஸமஸகார'மாவது— உபநயனம்
 முதலியவை 'சூழிஸபதம் மோட்சொலபபிதிற உபநீக
 ஸாநுஷ்டாஸககிச சொசதுககிசொ ரகிறது உத்தரொத்தர
 இனிமொ வரபிபாந, ஹொமதஹ்வாயங்களுககு - ஸு
 கமச நுநு அகன உபாயங்களுககு, 'ஹொம'மனபது உக
 சுருஷ்டஸுகங்களைப்பி 'தஹ்வாய' எனபது அதற்கு உபாய
 மான அகருஷ்டாஸககிச ஸகிரகாபங்களைப்பி குறக்கிறது
 'உத்தரொத்தர' எனபது ராஜயஸுகம் முதலியதும், ஸவாககம்
 முதலியதுமான தருஷ்டாதருஷ்டஸுகங்களைச் சொல்லுகிறது
 ஸுஜாதூநாமூணமான - கூகிரிபுரகிககருணமான, 'மூ
 ண'ங்களான ஸாநி, ஸாராதகியம், மீயம் முதலியவைகள்
 உவஹொநுஷ்டநங்களினாலே- உபநீகஸாதகினாலும் அது
 யுடான நுநுநு 'உவஹொ'மாவது இவனுக்கு ஹிக
 மான ஸாநிபாநககிச தெரிவிதகல 'சுநுஷ்டா'மா
 வது இவன இப்படிப்பட்ட நல்ல தகையை அடையவேண்டும்
 என்று பகவதஸூகிகியில் பராதகிகைக என்று ஸ்ரீஸாரபரகாசி
 ஸாரம் வாயாநாமம் குடிபபுகிரவிட்டு புநிதாச இவனிடக
 திர பகவதஸூகிரபடி செயது, சுமெகஹொஷஐஷ்டங்க
 ளான- அநீக சோஷங்களைப் கூடனவகான, ஸவாராஹொ
 மூஷ்ட ஹொமூஷ்ட தாநுநவாகளுககு, பிபாசயமான,
 ஐஷ்டஐஷ்டங்களை அலடவிஷயங்களை, அருவருப்பிதது-

வாஸுஷாயபுகளை ஆயநதெடுக்கவல்ல வளவுடை
மையையுண்டாகநிறுத்ததுமாப்போலே, இவ்வாது
வுக்குச் சில யாபுகா விஞ்ஞாபிஷெவந நொடித்து,
1 "வாஸுஷ நெவொ ந நொரா ந வஸுநபுவ வாடிவ;
ஸரீராகுநிஷெஷாஸு ஹெவெவெதெ கடிபொநய;
எனகிறபடி யேஉருவிபநதவிநநிலைமையையுணராததி
அதுகரு சுமாரவமான வாஸுஷாயபுகளவாபங்
களிலே சுவயிகதலாபடி விரகுசெயது உடம்புதின

அவைகளில் ஜுருபஸை உண்டாகுமபடி செயது இது அனை
காலம் போகயமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விஷயங்களிலும்
அவைகளின் கோஷங்களை நிரூபித்து ஹேபதவபுகதியையுண்டாக
கலாட எனபதற்கு உதாஹரணர சுதிஸயிதவாஸுஷாயபு
நளை உதகருஷ்டமான ஸுகங்களை ஆயநது - ஸாஸாஸா
விவரஞ்செயது, எடுக்கவல்ல - பரிசுறிகுக்கூடியதான
அளவுடைமை-உருன கதையுடைக்காய் நுகை, நிறுத்தது
மாப்போலே எனபது 'நிறுத்தினவளவிலே' எனப
தொடிகாதி அநவாதிதது இவ்வாதுவுக்கு கீழ்ச சொலசியபடி
ஸவாஸுபபாபதமான ஆசாநகைகவிடநி ஒளபாநிகமான ஆகா
ரகநிஸிபபடி நுகிற ஜீவாதமாவிறகு விஞ்ஞாபிஷெவந -
பிகா முதலியவர்களாபிநுது 'சூழி'ஸபதம மறறைய துறிதை
விசுகை குறிககிறது அனதிககே, தாங்களை நேரில உபகேஸித
தால அநாதரிககுமென்று பிகாமுகலியவர்கள் மூலமாக உபதேஸிக
கருட்கள் என்று அநகதமாசயுமாம நொடித்து சொல்லி,
வாஸுஷா ஜீவாதமா ந ஷெவ:-தேவகையுமல்லன ந நார:-
மனுஷ்யனுமல்லன, ந வஸு:- பரயுமல்லன ந வ வாடி
வ:- மரபுமல்லன, ஹெவ - ஒ' ராஜாஸி வ வனதெ
இவைகள், கடிபொநய:- காமங்களைக் காரணமாகவுடைய
ஸரீராகுநிஷெஷா:- ஸரீரகதிலுண்டான ஆசாநகை
வயதயாஸவரள உரு-ஸுபகதையுடையதாயி ஸரீரகலகசகாபடி
லுப, விபநத-விஷணபான(வேறுபட்ட),இநநிலைமையை-

ஞாபடியனறிகே ஒரு வெளிச் சிறப்புடையதாகு
வரும முணவூதங்களை உண்டாகி வெறியொவாடிய
விவாசகக்ஷேனாமாங்கி நிறுத்தினவளவிலே, இவனு
டைய வடியுடைமையையும் சில யாதிசாரடியாத

இப்படிப்பட்ட ஸகிதே உணராததி அறவிதது அதுகக
முறாவமான சிவமயாக் கிடையாட்ட ஆசாரமயகு
அதுதான் ஸா ஸாராவாபுததாவாயங்களிலே ஸாரா
கரத்தில் உண்டாகும் துராதா கவராத அனத அநடவசறகு
வாயகார ஸ்வரநி சாயயிதநலமபடிவிரகுசெயது

அகவியக்ககடியதான உபாயதகைசெயது இதகால தேவா
கிரிகதாம நனாநாமிலாதவன லோகாக்கரத்தில் அதுபவிக்க
கடிய புருஷாகத ததுபாயங்களில் நுசைப்படமாட்டான என
பது ஏற்படுகிறது உடம்புதினஞாபடி ஸாயகதேனிலே
கின்னப்படவாசனின் பரகாரம் அகாவது ஸாரகதைதவிடவேறு
ஆதமா இலே எனது நினைக்கிறபடியினு ஸாரகதினாலமறைக்கப
பட்ட ஆதமாவோடுகடிய தேவாதமபிமானிகளின் பரகாரம்
என்றாததர அனறிகே அபாக்கோபப்பாஸாரமா
ஒருவெளிச்சிறப்பு - ஒரு வெளிச்சகதிசிறப்பு, அகாவது
ஐஞான விகாஸம், அகை உடையவர்கள் அகாவது தேவாதிரி
கக ஆதமநனாழைட்டவாகா, வெறியொவாடியவிவாச
க்ஷேனாமாங்கி விடக்கூடாது கவழிக்கக் கூடாதது இவை
களைப் பிரிகதறியக்கடிய யோசயதையுடையவனாகசெயது அன
தியான பரதிபககமாயிய அவிதயாகிசுளம், அதற்கும் காரண
மான பசவானுடைய லீலாஸகதிறகு விஷயமாயிருக்குதனமை
யும் அதுவாதகிகதுகொண்டி நிறக, நெயில் ஆசாரய உபதேசம
முதலிய உததேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸமபவிகரும்? எனகிற
ஸங்கைக்குப் பரிஹாசமாக அநாதியான ஸாஸாரத்தில் பூவ பூவ
காமங்களின் விசிகாமான பரிபாகத்தினால் யாதருசசிக ஸாகரு
காதிக்ஷ ஸமபவிதது அதினுலே பகலானுடைய நிகரஹ ஸங்கல
பம் ஸாரதமாபிறபடியினுலே உததேஜகம் ஸமபவிக்ஷலம் என்று
ஸமாதானம் அருளிச்செய்திருா— இவனுடைய' என்றாம
பிகது அடியுடைமையையும் ஸாரணகைதாபுடைபவனாயிருக

வந்தத யொழுகெதையயும் அளவுடைமையயும்
 பூசுநீயபராபதி நேராகந கணடு வரககாரணணிசனான
 வரகசெவியாலே வெளிதராயத தாமதமும காரண
 ணிகொத்திராயிருப்பார சில டெயிசு 1 'ஓர்ஓர்வஸு
 வ ஸளஹாடிஓம் யடிஜா ஸுக்ரதா துரா | விஷ்ணு
 சுடாக்கெவெவ்வாவிஜுஷு வாதிகெடு || ஸ்லாஷ
 ணம் வுலெதாநி ஹ்வாயபுஷாஷிஹதவ' எனகிற
 படியே நோபட்டு அந்த ராஜகமாரணுதகுச சில

கையயும், அகாவது ஸவாபாநிகமான நேராகவழி, பகவா
 னுடைய ஸவாஜகாநுணயகதிரகு விஷயமாயிருக்கையயும் சில
 யாதிபுகா அடியாக வந்த யொழுகெதையயும் சில
 காரமிகாக்கின உபதேராதிகளைக் காரணமாகக்கொண்டுண்டான
 போயுதையயும் யொழுகெடு - ஆஸநிபம ஸாஸகிர
 வஸுபாத முகாநிபவை அளவுடைமை - ஹேயாபாதிகைய
 விடுவககை உடையவாநி நகரா நேராகந கணடு விஸ
 தமாக அநிகது, அநதிகை, நேராகந காவக இவனவிஷயககில
 செயயபபோகிற உபதேராககளுககு யோகயகளாக அநிகது
 வரகசெவியாலே - ஸாஸகிரா ஸாஸகிரா துரா
 நுகுதம் ஸாஸகிரா ஸாஸகிரா வெளிதராய அநாயாதி
 யாயிருந்து சிபமிசசபபபபபபப, இருப்பார கருகெடு டெயிசு
 கா ஆசாபாகா ஓர்ஓர்வஸு - பசவாஹுடை வஸளஹா
 டிஓம் - கருகெடு துரா அபபபபப, யடிஜா ஸுக்ரதா
 யாதருசககமாச நேருகிற அநாய விஷ்ணு சுடாக்கெடு பசவா
 ஹுடைய சடாக்கா சுலெவஷம் - பசவாநிடககில கருகெடு
 ஸாமை, சுலெவஷம் - பசவாநிடககில கருகெடு
 யிருகை, ஸாஸகிரெடு - ஸாஸகிராநுடன, ஸாஸகிரா
 ஸமபாஷிடபது, வனதாநி ஹ்வாயபுஷாஷிஹதவ - ஆஸநி, சுலெவ
 ஷாஷிஹதவ ஆஸநி அடைவதகருக காரணங்கள்
 'எனகிறபடியே' எனபதகருக சது உதாஹரிசகபபபப
 மாணததில சொல்லபபபபபபப வரிசையாக எனமாகதப
 நோபட்டு - பராபதாசளாய இப்படி தகவகளுகமுண்டா

மாபபோலே, இவனுக்கும் 1 “நாயம் ஷெவொ ந
 உதெயூ வா ந கியபுக” ஸ்வாவரொ2வி வா | ஜோதா
 கடிபயஸூதா செஷொணி வரஜாதூம்” என்றும, 2 ‘ஊ
 ஸல-உதா: ஸுதஸூவெ-ஹூதூதூம் வரஜாதூம்’ என
 றும பூராணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோ
 தஞ்சுழந்த புவனியும் விண்ணுலகமங்காதுஞ் சோ
 ராமேயாளகின்ற செவனோலுடைப ஸ்ரிய:வதி நாரா

ஜனானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவான் அடையவேண்டு
 மென்கிற ஆசையிருக்கபோதிலும் அது அநாதாதுஸந்தானதி
 களிலே தடுக்கப்பட்டிருக்கமையாலும் இவனிரண்டு பரதிபந்த
 களையும் நீக்கி பரஸ்பராகாங்கையை ஆசாயாக வந்ததிசெய
 கிறார்கள் எனபது கயோதிதம் இதை பரகந்தத்தில் விஸ்தா
 மாக சிந்தித்திருக்கிறா— ‘இவனுக்கும் என றாமபித்தது
 இவனுக்கும்-இருக்க ஜவாகமா றுதுர சுயம் இந்த ஜீவாதமா,
 நஷெவ: உதவையுடையல்ல, ந உதெயூவா - மனுஷ்யனு
 மல்லன், ந கியபுக - கியபுகுடையல்ல ந ஸ்வாவரொவி
 வா - ஸதாவாழ்மல றன் சூதூ - ஆராவா றவன், ஜோதா
 கடிபய: - தஞானசல றா ஆன உதவையும ஸவநபமாந
 உடையவன் வரஜாதூம் - பரமசாரவரத, செஷ: ஸேஷ
 பூதன் ஆதமா தேஹகதைவிட வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற
 உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட
 டிருப்பதினால் இதுகு பரமாத்மாவக்கு ஸேஷபூதன் எனபதை
 உபதேஸிக்கிறார்கள் எனபதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்த
 கமருத தாகபாபா ஸவெயு சூதூம் எனலா ஆதமாக
 கூறா, ஸுத:ஸவபாபாநிசுதூம் வரஜாதூம்-பரமாதமா
 வுக்கு, ஊஸல-உதா: - தாஸகன், பொங்கு வந்ததி
 அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் ஸமுக்கிரகதினால்,
 சூழந்த - உடப்பட்ட புவனியும் - பூமியும், இது ஸீஸா
 விபூதிசுது உலக றா விண்ணுலகம் - பரமசாரகத்தி
 ருக்குர ஸோசுமா அவத கியபுக, அவகு இந்த
 இரண்டிவித விபூதிசாரபூதனா, ஆதம் சொஞ்சும,

யணனுடனே குடலதுவகதைத் தெளிவித்து,
இவனுக்கு தகராஷம் வாயவங்களிலே முயன்று
இவன் பெறுகிற பேறே தங்களுக்கும் பொன்னுல
கையும் புவனி முழுதையும் ஆளுகையாக வுகறது,
அதடியாக அன்றன்ற கன்றுகிரங்கிச சுரக்கும்
பெருமைப்போலே இத ஷேரி எ இவ்வாதமா
வுக்கு சுஜிதாநம்ஸாயவியபயங்களை தீரவேணும்
என்று மிகுதி குறைவறச சுரக்கும் பாசுரங்களைக்

சோராரமே - விடநபுராராம், ஆளகின்ற பயமிகத்துக்
சொல்லாந், செவ்வோலுடைப - ஆளுகையுடைய,
'செவ்வோல' என அரங்குகொண்டு அறிவு செய்பபடும ஆத
ரந் விவக கம் குடலதுவகது உவபாவகதிலேயே ஏற்பட்ட
பயமுதர, முயன்று அச்சுபயம் செயது அதாவது பா
ஸையு மு ஷேரிநகை விதாநியுடையபடி பாயதனம்
செய்த இவன் பெறுகிற பேறே - பெருமைபெற பாமோ
ஜசம் பொன்னுலகையும் - சிவனிடமிருந்தியையும் புவனி
முழுதையும் உட்குறி முழுதையும், ஆளுகையாக -
சுரப்பாசுர முயாநாமென்று, உகந்து ஸந்தாஷித்து
அதாவது இவன் புருஷாதகதை அடைவகையே கங்களுக்கு
உபயவிபூதியினுள்கை கடைதகாப்போலே ஸந்தேஷித்து என்று
அததம் இததல் பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ
என்கிற கிருவாயமொழிப பாடில் ஆசாரியார்களுக்கு உபயவிபூதி
யும் பரத்யுபகாரமாடபாநகயினுல கேவலம் கருபையினுல
செய்யவேண்டிமென்று ஆதவா அருபிசசெய்கிருப்பது தயோ
திசுபாநம் இருவரும் பெறுகிற என்று பாடாநகரம்
அப்பொழுது ஸேஷ ஸேஷிசுநிநவரும் பெறுகிற எனமாததம்
அதடியாக - அடியாட்டில் இஸயநுபாமுமாக,
அன்றன்ற கன்றுக்கு - அப்பொழுது பெறம் கன்று
க்கு, இததல் ஆசாரியார்களின் வாகஸையம் சொல்லப்பட்டகா
யிற்று 'ஷேஷிசுநி' எனத் சுரக்கும் 'தகாபிசாமி' அந்
வாகஸை சுஜிதாநம் அமியாபை வஸாயம் - ஸந்தேஷம்,
விவரிதம் - தப்பாந் துள்ளா, தீரவேணும் - ஸரிசுவண
கீ, என்று - என்ம கன்று, மிகுதி வேண்டாத அமசங்க

கொண்டு 1 “தக்ஷதயஸ்நிஹிதீஸ்வரதக்ஷவாவ’ ஐதூஷி
களிறபடியே ஸாஸ்யரனுடையவும ஸாஸிதவூங்களு
டையவும ஸ்வரவிவஸூலாவஸஸங்களும, ஹோமா

ளின் விபதார குறைவு உபாஸ்ய அரங்குகளின் சுருக்கம்
அறியுதக ததாஸங்கா இவரம் இகதாஸருதி ஸைருதி
இதிஹாஸபுராணாதிகளும் மஹப பூவாசாயாகளுடைய காரதக
களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும் அமசங்களைத் தெரிந்து
கொள்ளலாமே? ஆகையினால் ஆசாரியோபதேஸகதினாலேயே
அறியவேண்டும் என்கிற சிபமம் கூடுமோ? என்கிற ஸங்கை பரி
ஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியென்னிட—ஸருதி ஸமருகயாதி
காரதங்கள் மிகவும் விஸதருகங்காநகயினாலும், பூவாசாய
காரதங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகவிருப்பதாலும், இவைகளைப்பெல
லாம அஸபஜஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினாலே, சிக
கரத்தில் தகதுவஜஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசாரியோப
தேஸமே மிகவும் ஆதரணியம்—என்று அப்படியே ஸ்ரீமதஸம்
பாதாயாரிசகதியே “ஸதூஷ்டாபயரவரிதாந ஸாஸூததாஸ
சுயபூமிணப்யப உஷ்டாஸ, ஸுக்ர ராஸூதால உபயுக்ரா
காது” என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஆசாரயாக
ளினால் உபதேஸிக்கப்பட்ட ஸம்பரதாயாததங்களை எளிதில்
தெளிவிப்பதினால் இரக காரகம் ஆரம்பணியம் எனபது கிருவுள
ளம் முமுக்ஷுவுக்கு இவ்வளவு ஆரததங்கள் ஜஞாதவயங்கள் என
பதமிகு பரமாணப ராடய நுஸ்தா—‘தக்ஷவாய’ என்று
ஆரம்பிக்கது ‘தக்ஷத யஸ்நிஹிதீஸ்வர தக்ஷவாவஹோமாவ
வமபுதஹுவாயதீஸ்வரஹாஸம் | ஸநுஸூபநு நிரஸீத வு
ராணரூதம் தக்ஷெ நகெரி ஸூமிவராய வராஸராய’ என்று
பூரணஸூலாகம் இந்த ஸூத்ரங்களை அரததகதையே அனு
வதிக்க நா—‘ஸாஸ்யரனுடையவும ஸாஸிதவூங்களு ஸாஸி
தவூங்களுனுடையவும சியம்சப பிமஸ்களினுடைய
வும, அதாவது பகவானால் நியமிக்கப்படுகிற சேதனசேதனங்களி
னுடையவும என்று தாகபாயம் இகதால ததவதரயங்களும்
அருள் செய்து பரட்டகாரம் ‘ஸூலாவஸஸங்களும’

[illegible]

ஜ்ஞாதவ்யங்கள் இவ்வயுகங்களெல்லாம் சுஜாத
விஷயஸம்ஸாராஸியில் ஸாரதாமான ரஹஸ்யசூத்
திலே பூகிதஞ்ஞவாரொகாரொண வம்சுஹிதநப
படுகிறது

இவ்வுப அவைகளைப்பற்றி ஸம்பரதாயாதகஸாரம் என்றநூலிச
செய்யாமல் ரஹஸ்யகரயஸாரம் என்கிற இந்த கரந்தம் ஆரம்பித
கிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஸங்கைக்குப் பரி
பூதாரம் அநுரிசெய்து, 'இவ்வயுகங்களெல்லாம் என்று
ஆரம்பிதது இகமக்கு கீழ் கிருபிகப்பட்ட அதகதங்களெல்லாம்
என்று தாகபாயம் பற்ற ஸாஸ்கிரங்களை இவைகளெல்லாம் பூ
ணமாகவும், விசகமாதவும் கிருபிககாமையினால் அப்படி பரதி
பாதிக்கிற ரஹஸ்யதரயமும் அகிச வயாகபானரூபமான இந்த
கரந்தமும் அவஸயம் ஆரம்பணீயம் என்று கிருவுள்ளம்
சுஜாதவிஷய ஸாரபாரதகமாகக் கிருபிகதம் ஸம்ஸ
ராஸியில் - ஸபதஸ்பரான பரபாரணரின் ஸமுகாயகதில்,
ஸாரதாமான- கிவம ஸாரான ரஹஸ்யசூத்திலே-
திருமுகரம் கவபா, சாரகலோசம தான முன்று ரஹஸ்யங்
கூறியே, 'பூகிதஞ்ஞ' வசாராவன- திட ரிதகாதக கிருபிச அஸா
தாரானங்களான அதகங்கள் அவரானி 'ஸார'பாடு திரகா
நாரகதககா அவாஸாரின 'உஜார'பாடு ஸபதஸகதிபிடு
லேயே சொல்லுவது அகாவது ரிஸிதாரகததிரகு அஸாகா
ரணபான அதகங்களில் ஸாரமான அதகங்களை கிரில பதந
களினாலேயே சொல்லுகிறது இப்படித கமமுடைய கரந்தககிருகு
மூலமான ரஹஸ்யகரயங்களும் அவைமூலமாக ஸம்பரதாய
ஸாராராதகங்களும் பரகிபாதயங்களாகையினால் இகரந்தம் ஆரம்ப
ணீயம் என்று கிருவுள்ளம் இவது ராஜகுமாரனை கநவடாக
மாக கிருபிததிருப்பதினால் ஸ்ரீபாஷ்யதில் ஸமவயாதிகரணவித
தாரகதகதில் "யயூர உகூரிக் ராஜகூரிாரொ வாலுபூரா
ஸுஞ்ஞா மரொநுஹவநாஸி ஸூதாஃ தீம-பூஷ ஷுஃ ஸஷு ஊகி
ராஜ்ஞா விஜ்ஞாதஃ ஸூயம் வாஜ்ஞாதவித்யுஃ செநநிசு திஜவ
யெபுண வகிபுதஃ சுயிததவெஷஸாஸூஃ ஷெஷஸவஷுஃ
ஸவபுக்ஷாணமூணாகரவிலுந 'விதா தெ ஸவபுக்ஷாகர

இப்படிச் சீட அநுளிச்செய்யப்பட்ட அரகதங்களைப்பெல்லாம் முழுசுடான ஆதமா காண் அதுஸங்கிக்கும் பரகாரத்தை எளிதில் எல்லா நம் விரதமாக அறியுமபொருட்டுத் தமிழ்ப் பாட்டிலே ஸங்கரவிகதருளுகிறா— திருவுடன் எனறாமபிகது திருவுடன் அஃறியுடன், வந்த உண்டான கூர்பதியில் என்று காசபாயம் சேழு ஸலாக்யமான, மணிபோல - கௌஸதுபரதனம்போல, திருமால் இதயம் ஸரியபதியினுடைய திருமாரபு, டருவீடம் வஸிக்ருமபடியான ஸதானம், என்ன - என்று சொல்லுமடி, மலரடி புஷ்பம்போனற கிருவடிகளை, குடும் - ஸிரஸாவஹிக்கும், வகை பெறு நாம் பரகாரத்தை அடைந்திருக்கிறோம், கருவுடன் வந்த காப்பதிகாரிட வந்ததான, கரு - கருமான, வினையாற்றில் காமபரவாஹததிலே, விழுந்து ஒழுகாது - அந்தபரவாஹதகின் வழியிலேயே ஓடாமல், அருவுடன்-ஸமிக்ருமான அத்ததத்துடன், அதாவது ஸரீராதம்பரவஸம்பரதத்துடன், ஐந்து ஐந்து அரகதங்களையும் அதாவது அரகதபஞ்சகங்களையும், அறிவார - அறிந்த ஆசாயங்கள், அருள் செய்ய - சமகரு

கருபை செய்ய அதாவது இவ்வாகவகளை உபதேசிக்கமுடியு
கருபை செய்ய அமைந்தனரே அமைந்தார்கள்

‘திருவுடனவந்த’ எனபகிணு கவயமாசும கரணமந்திரத்
தைக்கவெண்ணி பிராட்டியைப் புரட்டாரமாதிக் கரணமடைந்த
நாம, பிராட்டி பரிசுறமாணைகிணு சரிப்பதிகு மிகவும் அபி
மானபாகரபூகர்கள் எனபது கப்பாதிதம் அதாவது பிராட்டி
யுடன் கூட உண்டானதென்று அந்தத் தொகுதபம் பகவானால்
திருமாலில் தரிசுப்பபட்டி நுகசிறீதா, அனைத்தபேரால் பிராட்டி
யை முன்னிட நடமிடத்திலுட சிபோஷகருபையைச் செய்வான
என்று தாதபாயம் ‘மாதவென்ன மிக கொண்டுனனை யனி யிப
பாலபட்டது யாதவகளும சோகொண்டென்னென்னு புது
திருநாடு’ இகயாகி கிருவாயமொழிப பாசார இவாது ஸந்தையம்
‘சேழுமணிபோல’ எனபகிணு ஜனாரகச ஸாந்தியனைகயிணு
ஸலாகயமென்பது விவக்ஷிதா இதனால் கொள்ளுபப லீவாதாக
களின் அபிமானி சேவாநயாசாபிணு அநிப பண்ணும் பரீ
தியை அதிணு அபிமகவயாரா லீவாசாரவினிடத்திலும் பண
ணுகிணு எனபகிணுபகிணு ‘திருமால்’ எனபகிணு பிராட்டி
பரிசுறமான நடமிடத்தில கருபை பண்ணுவதற்கு காரணம்
‘அலலிமலாமகள் போசமயகுகாரகிபுர நிறதமமமான’ பிசுநா
பனிமலாமலாமலாசா, தாறா, ‘உலா லீக்ஷி சிபோஷ
ஜிதவாராயெனா யியெதுவிரு’ தாப பிராட்டிபாட்டி,
பிராட்டியினிடத்திலுள்ள வயாமிமாணா கிராம எனபது தெரி
விக்கப்பட்டது இதனால் மறுக்கவெண்ணு புருஷகாரத்தின்
விசேஷம் கயோகிதம் ‘மலாடிசூடும்’ எனபகிணு அந்த ஸரிய
பதியின் கிருவடிகளின் தீபாகயகா கிராம ஸஞ்சிகம் இது ஸா
வைககாயங்ககுகா உலாஷா “யாவன் உரணன் உராதும்
வாயி-வலு நுநாவிதா | சிரலா யாரயிஷ்டி உடு ஸா
வகில-விலுதி” எனபகிணு மலாபாசாரகிபுர சிபுருகதி
செய்யக்கூடியவை அந்த கிருவடிகள் என்று தாதபாயம் அன
திக்மிக மலா - புஷ்பவரீ அடி - திருவடிகளில், சூடும் - சூட
மல, வகை - பாகாரகை என்றாகமகவுமாம அதாவது திரு
வடிகளில் மலாககிச சூடமலபடியான மாகயகையுடைய என்று
அதாதமகையிணு மறதைய கைகாயங்களும உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால 'நாடக மலாநடி சாஸ்திரம் நாரணனதன வாடாத
மலாநடிகழை வைக்கவே வதுககினம்' என்கிற திருவாய்மொழிப
பட்டின அரங்கமுட 'கிரகாசுவாபிராஜம்' அந்த பகத
கின அததமும் ஸூசிககன நாம்' எனபகினுல ஸூசிககிளப
பேரலவே இந்த அயுதத்தில் தோகயதையுடைய ஸகல ஆகமவாக
ககளுட சேரகதுசசொல்லப்படுகின்றன அனநிககே இப்படிப
பட்ட தோகயதையைத் தமமிடத்தில் கண்டு தமமையே பஹு
மரணிகதப பிசுகிறாரகவாரம் 'கருவுடன் வந்த' எனபதற்குத்
காப்பவாஸததிறகுத் காரணமாயும் காரயமாபுமிததுடன் சேர்த்து
வந்த எனமாததம் அனநிககே அரகியாக நமமுடன் சேர்த்தி
ருப்பதினுல நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்த்திருக்கிற எனமாததம்
'கரு' எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷராததகைகத் தந்த
துக்கொண்ட நுகர்ந்த அரகியாக அனநிககே "யக் ப்ருஷகஜ்
நிபுதாநுமவெவ்யநாஸுத் எனமம் 'சாஸ்திர ராணவிகார
கம் புரும பாவம் செய்கின' எனமம் சொல்லுகிறபடியே நம்
மால் பரிஹரித்துக்கொள்ள முடியாமை அததமாகவுமாம் 'விழுந்
தொழுகாது' எனபகினுல இப்படி ஆசாராயகன கருபைசெய்யா
விடில் அததக் காமபரம்பரைகளிலேயே ஸஞ்சரிகதுக்கொண்டிருப்
போம் எனபது விவக்ஷிதம் ஒருகாலத் திலும் அதினிருந்து உத்
தரணம் பிறவாது எனமகாதபாயம் அருவுடன்' எனபது ஸ்ரீ
ராதம்பாவம் நம் ஸிகதாரதகதிறகு பரதானம் எனபது மேலே
அதிக காரணங்களைக்கொண்டு ஸகாபிகப்பபட்டபிபாதிதகைத் திரு
வுள்ளப்பறறியுள்ளிசசெய்தபடி இது நம் ஸிகதாரகிகளைத் தவிர
மமறவாக்கினுல அறியப்படாமைபினுல 'அரு' எனறநுளிசசெய்த
படியாகவுமாம் அமைந்தனரே' எனபகினுல அததக் கஸையில
அதத ஆசாராயகளுடைய உபதேஸமே நமமுடைய அஜஞாரகி
களைப் தோக்கடிப்பதற்குப் பாயாபதமானது, மமறவைகள் அபா
யாதமானவை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது

ஆனாலும் ஸஸவரண காமததிறகுத் தஞ்சுதபடி பலன்கொடுப்
பவனுக்கையினுல அரகியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத
ஆசாரயபராபதிகதுத் காரணமான காமங்களுடம் ஸஸவரணுகரஹ
மும் இப்பொழுது உண்டாயின எனபது அஸங்கதமாகாதோ?
அப்படி சிஷ்காரணமாக உண்டாகும் பக்தத்தில் ஸாவருக்கும் உண்

கஜாவிஷ்ணுவிவக்ரு பூதிவாராஷ
 சிவாநாதிவிசுபுவாவெ
 தத்தூதெ விவக்ருவதி ஹி
 விவிதா வவபுவிவானவிகா |
 ததுஸ்பூவகாஸபூயமாரா
 காவாஸூயாணா கஜாவிசு
 உபெகூயாபூவவவபிபிரவி
 வவிதா கஜாவிசு வவபூசு ||
 உதி ஸ்ரீகவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 ஸ்ரீகவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 ஸ்ரீகவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு

ஸ்ரீகவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு ||

சேராதபுல திருவெங்கடமுடையா நகிருவடிகளை சபணம்

டாக்விவணடாவோ வெணனிவ ? இதமது ஸமாநாநமாக்க சீழ்
 'உணிவரா' தாக்விவணடாவோ வெணனிவ ? இதமது ஸமாநாநமாக்க சீழ்
 ததவக விவகாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 கவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு

பனா] உவா - உவா வவபூசு, பூதிவாராஷ -
 உவாவிவாரு பூதிவாராஷ, காவாஸூயாணா கஜாவிசு
 யாபூ வவபூசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 புணயபாபுபுபாநா காவாஸூயா, காவாஸூயா
 எனநிவ பூதிவாராஷ வவபூசு வவபூசு
 விவகாவிசு, வவபூசு - வவபூசு வவபூசு
 கவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 பூதிவாராஷ வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 காவாஸூயா வவபூசு வவபூசு வவபூசு
 கவிதாவிசு வவபூசு வவபூசு வவபூசு

‘வலவபு வலிகாண வலிகா’ எனபகமது ஆ டபுயிய விரதாந
 திகள எலலோரும ஒபபுககொள்ள மீவணடியது அவஸயம
 அபபடிக்கிலலாவிடில அபபவாகா விரதாததங்களில் சொல்லப
 பரிம மோக்ஷவசுநம் ததுபாயங்குநம் இவவளவு காலமில்லாமல
 இப்பெரிமுது உணடாவகமதம் சிலருக்கு இல்லாமல சிலருக்கு
 உணடாவதற்கும காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாதபா
 பய கெகு ‘வலிகா’ எனபகமது ருதா பாதபய எவறாகதம்
 அதாவது பரலோக மெனமுனறை ஒபபுககொள்ளாத சார
 வாகனம் அவனா லமோக்ஷமென்று சொல்லபபரிமதைச சிலரே
 அனுபவிப்பதற்கு காரணம் எனவென்று கீகட்டால், காமம்
 எனறே சொல்லித் தீரமீவணமொகையினால் அவனும் ஒபபுக
 கொள்ள மீவணடியதாயிருக்கிறது எனபகமது ‘மூஸ்யூர
 வகாஸ’ இகயாககுது பசுபாதுஸாட்டி கருப பரிமதம்
 களையும் உத்தவிககசசெய்யமீவணமெனற எண்ணத்துடனிருந்த
 போதிலும் அநாதியான காமமாகிற சகாம சுழன்றுகொணமிவந்த
 தினால் அவகாஸம் ஏற்படாமலிருந்து, ஒரு ஸுகருதபரிணாமகாலத்
 தில் கொஞ்சம் அவகாஸம் ஏற்பட அதினவழியாக விஷயீகரித்
 தது என்று தாதபாயம் அதாவது அநாதியான பகவதிகாஹ
 ஸவகலபத்தை யாதருசசிக ஸுகருதாதிகள் விலக பகவானு
 டைய ஸஹஜ கருணயத்தினால் விஷயீகரிகபபடுகிறான் என்று
 கருதுவார தீபம் சுயய சுயயா வ்ஷயவ்யுத்தபயாபயா
 வாரிமுயண்களாகுது பூயிதவாரவஸுஃ பூஹஃ | ஸு
 ஷுத்தவஸுஃ ஸுகருதபகூஷண கருதிசு வுண்கூத
 க்ஷிசு தீரவாநவாத்ஃ வாது ஹ’ என்று ஸவகலப
 ஸுரோயோகயத்தில் இவா தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டி
 ருப்பது ஆவது அனுஸந்தகய ‘கூஷாமிசு’ எனபதற்கு அநாத
 ஸுகருதாதி பரிணாம கிரேஷத்திற்கு இதுகாலம் எனறறிய
 முடியாதாகையினால் எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று
 அதாவது ‘சுமெகேஸ்யபூரண வஸ்வயியிரவ’ எனபத
 டைக்க ‘சுவி’ எனபது வபாதகமது பரிமதம்
 அதாவது ‘யுடஸாஸிஸிவந்தி’ எனபத பூதஸந்தகயம்
 ஸலோகத்தினபடியே அதயந்த சிவமீனாரான மகக்கும் மனதினால்

ஸ்ரீஃ தெ நாமஜை ஹோஷேஸிகாய நமஃ ||

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹஸ்யநாயகர்களின் உபயோக விசேஷம்— மோகத் ததுபாயங்
களில் ஸபதமே பரமானம்— அதில ஸாரதமாமரம் உபாத்தயம்—
ரஹஸ்யநாயக மித்யா உபாத்தேயம்]

ஸ்ரூதிவ்யவஸீதா க்ஷேஹக்ஷுஃ ஸ்ரூதஸ வ
வ்ருக்யதிவாஸுஷ்லொமவ்ருக்யகாஸொ ந வ்யுஃ |
தஜிஹ விஸுயாமவ்ருக்ய ஜக்யுஸீதா விவிந
க்ஷுவநிஷ்டஜதாஸ்ய ருதஜம் ஸாரதாயபுதஃ ||

ஸ்ரீஃ ||

|| ஸ்ரீஃ தெ ஸ்ரீநிவாஸராராநுஜஹோஷேஸிகாய நமஃ ||

இப்படி ஸம்பரதாய மஹ நயாக கங்கை விசாரித துரஸாக
ராம ஆரம்பணீயம் என்று விகதிதகாலம், ரஹஸ்யநாய வயாக
யார ஸபமான இரக கரகம் ஆரம்பணீயம் என்பது உபபடி
பொருந்தும்? வயாக மந்தரங்களாகிய வேறு மந்தரங்களும்
உபநிஷதங்களும் ஸம்பரதாயாததங்களை பரகிபாதிக்கிறபடியி
ருவிலே அவைகளைவிட்டு ரஹஸ்யநாயகங்களை மரகதிரம் பரிசுரஹிக
சைக்கு நியாமகமெனன? உபநிஷதாதிக்களும் ஸாரதமங்களானையி
ருவ ஸ்யுதவிஷய ஸ்யுதாஸி யில் ஸாரதஜமாதானஹ
வ்யுத்யததி' என்று 5. அருநிசுத்யகால வாக வாகு
மோ எனனில்? அதற்கு ஸமகானம் இரக ஆகிகாமககி
அருநிசுசெய்யப்படுகிறவராய அரக அரகதங்களைபெல்லாம் ஸக
காஹிகது 20 ஸுதாசுருடமாய அருநிசுத்யக 20 — 'ஸ்ரூதி
வ்யவஸீதா' என 20 பதது

ப—வை] ஸ்ரூதிவ்யவஸீதா - நிகததி 1 ரொஸப
படுகிற மாதகதிறகு விருதகமான யடி, க்ஷேஹக்ஷுஃ விஷத

காலங்களில் முகமாகக் கோதமினப்பாகிலும், புனா ஜனமா
 களுக்கும் சாரணமாயினால் பின்னால் வந்ததைக் கொடுக்க
 உட்பட அங்கு என்ன காதலம் 'தக்' என்பது கீழ் சொ
 லியவைகள் சாரணம் என்பதாக டிரிங்கதற்கு 'விவரம்
 முடிவு' என்பதற்கு உதாரணமாக அமருதம் கீவனதக்
 னால் சந்திக்கப்படா நுகர்ந்து இந்த அமருதம் 'வருவாய்
 யுட ஸாரங்கிதாம்' என்கிற முடிவு பூர்த்தி கருமுனிகாமுச
 லாக ஸ்ரீ அபபுள்ளார வரையிலான ஆசாயாகனினால் சந்திக்க
 பட்டது என்று காதலம், இதனால் ரஹஸ்யகரயங்களுக்கு
 விபரங்கிதமாகளான பூரவாசாயாகனின பரிகரஹ கிரீஸஷமாகிட
 ரேனமை சொல்லப்பட்ட காதலம் இவ்வு வெளாநொடியந
 ஸம்வாடிய ஸாயாம் 'மகிஷா நாரணபபள்ளரி வந்தமணம்'
 இவ்வு விவரம் 'ஜாத்மலீதாம்' என்கிற ஸார
 ரணமான அமருதம் கீவனம் பரணக்கிதகுப் பயங்கவானினால்
 அவசிகரிக்கக் ககதது, இந்த அமருதம் ஸமஸாரமாகிற மரணத்
 தினிந்து பயங்கவானினால் அவசிகரிக்கக் ககுக்கது என்று தாத
 பாய் சாமிநாடு 'ஸம்ஸாராஜ்' கீவனம் வுபமதபூ
 ணாத்மலம்விநீம் என்ற ஸ்ரீ பாரதிக்ருபரிசெய்யப்பட
 டிருப்பது என்பதால் 'விவிநி' எனப்படுகிறது அவசார
 மிகுந்த ஸாரமப்பட்டு ஸாரபாகிகதாரகா என்று அாதகம் இவ்வு
 ஸ்ரீபர வசகாரா கிருக்கோட்டியூதம் பக்கவினை அனைக
 ஆவருகதி உபஸகனம் பண்ணி ரஹஸ்யாதகங்கள் ஸிக்கித
 பரதாரம் அதுஸகீதம் 'உவநிஷஜாத்மலீ' என்ப
 தற்கு உபநிஷதது மிகவும ஸாராமஸமாகையினால் அமருதம்
 மான ஸமுகதிரம் அகிலும ஸாராமஸமானவை இந்த ரஹஸ்யதர
 யங்கள் இது அபூகீதாயமை, அதாவது - க்ரீஸமுகதிரத்கிரிந்து
 அமருதத்தைக் கடைக்கெடுக்கதாபீபால், அமருதம்மமான ஒரு
 ஸமுகதிரமிருந்து அதின் ஸாராமஸத்தைக் கடைக்கெடுப்பதைப்
 போலிருக்கின்றன இந்த ரஹஸ்யகரயங்கள் என்று தாதபாயம்
 இவ்வு உபநிஷததை அமருதஸமுகதிரமாக கிருபித்ததினால் உப
 நிஷததுகள் அந்தங்கள் என்பதும், அதிலும் பரபரனுக்கு அது
 பரிகரயங்கா உண்டொருதம் கீவனம் காதலம் 'உதூம் ஸா
 ர' என்பதற்கு இதைவிட மேலிட்ட ஸாராமஸம் இல்லை

எனது தாதுபாதிதா விஷயமுமாவது, உத்தம ஸாரம
என்கிற பதங்குறியை மமமவைகளான வயாதிமந்திரங்களைவிட
ரஹஸ்யகரமான மொத்த சாட்டிடலது 'ஜெகதூர்
தூர்' எனப்படுகிறது. மொத்தமாக, மிகுந்த கருடனாகவைய
படுகிறவர்கள் என்று ஏற்படுகிறபடியினால் உபநிஷதத்துக்களுக்கது
வயாக்யானம் பண்ணுமையுடைய கருணை அருளிச்செய்யப்பட்ட
து 'சூய்யூர்' என, உபநிஷதங்கடிகுறிப்பிட்ட மொத்த
யே அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடையவர்கள்
எவராகவா 'சூராய்' யாதா உபநிஷத யெஷாம் உத சூய்யூர்
என்கிற வயுத்தபத்தியினால் கிஷ்கரமானதாயினால் பரயோ
ஜனமிலலாக அமரங்களிலிருந்து வெகுதூரம் கிலகின புகதியை
உடையவர்கள் என்று கருதப்பயம் ஆகையினால் அனுபபுகக
களான மமமைய விகயானகானகா அவர்களுக்கு அனுபபுகே
யங்களாகையினால் அநாகா இவது வயாக்யானம் பண்ணப்பட
கிலகி எனப்படுகிறது. மொத்தமாகவா ஆக இத்தால வேதம்
சுந்தரஸமுத்திரம் என்றும் உபநிஷதங்களுக்கது அகில கடைநகெடு
கப்பட்ட அமருத்தமெனும், அகிலம் அனுபபுத்தையங்கள் கலந்து
இருக்கிறபடியினால் அதுவாய் மமமதிர ஸாரமாய் அகிலிருந்து
கடைநகெடுத்த உத்தமமான ஸாரம ரஹஸ்யதரயமெனும் ஏற்ப
படுகிறது ஆகையினால் அதற்கு வயாக்யானமான இந்த கருதம்
ஆரம்பணியம் எனப்படுகிறது. மொத்தமாகவா ஆக இத்தால வேதம்
இருக்க இரண்டு அதிகாரங்களும் இந்த ஸாஸகிரம் ஆரம்பணியம்
என்கிற அதற்குக்கை ஸமாதிகுகிறபடியினால் இவை இரண்டும
சேர்த்து ஒரு பேடினை எனப்படுகிறது. மொத்தமாக இப்படியே மேல
பமாகான பாதிகரகா, அதற்குக்கை கருவகாய பாதேவதா பர
மாரதயாதிகாரங்கள் நான்கும் சேர்த்து கருவநிருபண பரமாகை
யினால் அவைகள் ஒரு பேடினை அதற்குமேல ஆறு அதிகாரங்கள்
அவர்களுடன கூடிய உபாய விதேஷங்களை நிரூபிக்கிறபடியினால்
ஒரு பேடினை அதற்குமேல பதது அதிகாரங்கள் புருஷாததத
தை நிரூபிக்கிறபடியினால் ஒரு பேடினை ஆக இந்த நாலு பேடி
னைகளும்மக்க சேர்த்து ஸாஸதாரமபம் கருவநிருபணம், உபாய
நிருபணம், புருஷாதத நிருபணம்- என்கிற நாலு அதற்குக்கை
பதநியதாயினால் இவை நான்குமான முதல் இருபத்திரண்டு

இதத ரஹஸ்யசூத்ரத்தில் திருமணம் 1 'ஸவபு
 உஷ்டாஷ்டராணஃஸ்யு' என்கிறபடியே கன்னயபுதை
 ரஹஸ்யதரபங்களின் பறிய வெல்லா வசூபங்கனையும
 உபயோகவிதம அறிநது தருமபடியாயிருக்கையா
 லும உரஸெஸாகம் 2 'ஸவபுபுஷ்டாநு வஸிதூஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்

அதிகாரங்களுமாகச் சீசாநது அகதாநஸாஸபாகமாகிறது
 எனபது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இப்படிக்கீழ் ஸ்ரீலாகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கும் அத
 தங்களை விஸ்தரமாக சிஷ்டிகபரிபாகிவராய, ஸாரதமமான வபா
 பக பந்தராகிளை நிகழ் இரக ரஹஸ்யதரபங்களை வபாகயானம
 பண்ணுவதற்குக் காரணம் என்ன? எனகிய ஆக்கபகதிறகு
 ஸ்ரீலாககதி 6 ராயரட உதூரம் வாரணம்' 13 ம ருளிச
 செபர ஸாரகார நகைஸரஃஃகக நகர 1 இதத ரஹ
 ஸ்யசூத்ரத்தில் 14 ம படியாகு ஸவபு 15 ம அகதந
 க்ஷுரா உஷ்டாஷ்டராணஃஸ்யு 16 ம பட்டாககிபதா டங்க
 டுருககம் 17 அறிநது தருமபடியாயிருக்கையாலும -
 அறிய உபயோகவிதம 18 ம, 'உரஸெஸாகம்
 இதபாதிக்கு ஸவபுஷ்டாநு வஸிதூஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்
 எனநிவா காமரீலீய அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே
 அகதநப பலன்களுக்குத் தனித்தனியே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்
 களை விட்டு பரபகி ஒன்றையே அனுஷ்டித்தால அவைகளினால்
 வரக்கூடிய பலன்களெல்லாம் வரும என்று சொல்லுகிறபடியி
 னால் என்று தாகபாயம் இங்கு கவயத்திற்கு முநகி சரம
 ஸ்ரீலாககதை எடுத்தது அனுஷ்டானம் உண்டாவதற்கு முநகி

~~SECRET~~-15

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீ
பே பூரணம் அவ்விடத்தில் 1 'சுமனவாரம் வஹு
அநில ஸாரதமாட்யம் உபாதேயம் வெழிதவ்யம் காரொ வஹவஸு
விவாஃ | யசு வாராலுதம் தஹ்வாடித ஹ்மெஸா
யமா க்ஷீரஜீவாஜ்ஜிபு' என்ற சொகத்தில்

'ஸ்ரீமம் என்பதற்கு 'சுமாவாஹுதவாக்ய' உத்திதம் யடியு-
லிஜ்ஜாதம் தசு பூரணம்' என்று ஸ்ரீமம் ராயபிசத்தியில்
அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அரபகாக்கினால் சொல்லப-
படாததும், அரதகஜஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஸ்ருதி,
ஸமிருதி முதலியவைகள் என்று தாத்பரயம் இப்படியானால்
'சஜ்ஜாதி வெஷாஸுக்வாரஃ' என்கிறபடியே பதினாறு விதயா-
ஸதானங்களும் ஜஞாகலயங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லு-
கின்றனவே, அவைகளில் காமமாக எல்லாவற்றையும் அபயஸித்-
துக கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாட்யத்தை நிஷ்காஷிததுத தெரிந்து
கொள்ளலாமா நகயினால் முதலில் ஸாரதமாட்யங்களை அறிய-
வேண்டும், மற்றவைகளை விடநிவிடவேண்டும் என்பது விருத்த-
மாகாதே? என்கிற ஸங்கைகளுக்கு வசனபூரவகமாக ஸமாதா-
தானம் அருளிச்செய்கிறா— 'அவ்விடத்தில்' அனபுரம்
புகது அனறிசுகே, கீழ் அருளிச்செய்த காரிகையில் ஸாஸத-
ரத்தில் ஸாரதமாட்யம் உபாதேயம் என்றருளிச் செய்யப்பட்டி-
ருப்பது சில பரமாணங்களில் ஸாரதமாட்யம் காணிக்கைக்கென்று
சொல்லியிருப்பதற்கு விதோதியாதே? என்கிற ஸங்கைக்கு
ஸமாதானம் அருளிச்செய்து ராகவாரம்— அவ்விடத்தில்
என்றாமடிகது 'அவ்விடத்தில்' என்பது வாராதஸஸ-
ஹ்வாடியம்' என்பதற்கு அவ்வாக்கிரது சுமனவாரம்
நிஸ்சயிக்கமுடியாத கரையையுடைய வஹு-அனேக ஸாஸத-
ரம் வெழிதவ்யம் அநில வேண்டியது, காரொஹ்-காலமம் சுயஃ
அபயமானது, விவாஃ கடநசாஸா, வஹவஃ அனேகங்கள்,
(ஆசையினால்) யசு-என்க, வாராலுதம் ராமாசிய அரததம்,

‘ஸாரலூதம்’ என்கிற வகைதாலே பூதிவநமான
நிரும்பாயிகவாரத்தை விஷயீகரிக்கிற வாரதே
ஸஸம் உபாபேயம் வாஷுக்ஷுஷிஸாஸூங்குள
சுத்யூகாவாரங்களாகையாலே சுமுவாபேயங்கள்

சுமுவாபேயம் என்பது கார, காரீரலீவ டாஸ்டீபா, (இருக்கின்ற மிகை), தக்ஷ-அகை, ஹம்வெலாயயா ஹம்ஸமபேபால், அனநகரீக, ஹம்வெலாயயா ஹம்ஸகரகபபீபாஸ்டிரககிற புந ஷண், உபாபேயம் - சாஸிசகவெண்பா இரக ஸ்ரீஸககி
‘ஸாரலூதம்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது கீழ்க்காட்டுகிற இருக்கும் ‘ஸாரதே’ ஸபககைகையே குறிக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார் - ‘ஸாரலூதம் என்கிற’ என்றாமடிகது இவரு ஸ்லூத தஜாவெ லிவ் என்கிற பாகயயகைநச சோகது ‘ஸாரலூதம்’ என்று சொல்லாவிட்டு ‘ஸாரலூதம்’ என நிருபபதனால் எல்லாவற்றையுமவிட உதகருஷ்டமான ஸாமமே சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் ஸாரலூதம் எனபகறது ‘ஸாரதே’ ஸபககையே மஹஸயகாயகை அசகப என்று காகபாயம் பூதிவநமான என்பது ஸாரகமஸபககேதாடு அவயிககிறது ‘நிரும்பாயிகவாரத்தை விஷயீ கரிக்கிற வாரதேஸஸம்’ எனபகறது ஸபகம ஸாரகம எனபது அதின் அரதககைபபறநியாகையினாலே நிருபாதிக ஸாரமான அரதககைச சொல்லுகிறபடியினால் மஹஸயதரயமே ‘ஸாரதேஸஸம்’ என்ற தாகபாட்ட அனநகரீக, இவரு ‘ஸாரலூதம்’ ஸபககையே நிருபாதிகஸாரமான மஹஸயகாயக கைச சொல்லுகிறது ஆகையினால் ‘ஸவாரம்’ என்று ஆமம பிகுதம் காரிகைபா உபாதேயமாகச சொல்லப்பட்ட ‘ஸார தே’ மென்று குறிக்கப்பட்டதே இவ்வு ‘ஸாரலூதம்’ ஸப தகதினாலும் சொல்லப்படுகிறது என்று காதபாயமாகவுமாம் அப பீபாபீதம் ‘ஸாரதேஸஸம்’ என்றமரு ‘ஸவாரம்’ எனபது ஸ்ரீஸககில் ‘ஸாரதே’ என்கிற பசகதின அரககம் என்று காதபாயம் ‘உபாபேயம்’ எனபகறது அங்கிகரிக்கக ககசது என்றாததம் கீழ்ச்சொன்ன ‘ஸவாரம்’ முதலிபவைகளை நீரு

வெடிகதில் வடிவபுலாமதத்தில் வெணவிக வறுவராயந
 பூதிவாடிகமான பூதெயாட சுதபுலவாரமாயையா
 லே சுதவாபெயடி சூழ்விச மறுபூதிவாடிகாரம
 வெணவிகவறுகதிற நாட்டில் சுதியாயித வறுததை
 உடைத்தாகையாலே சில நகு வாரமென்னலாயிருந
 ததேயாகிலும் ஊழெலுவறுவாடி ஷெஷுஷுஷுமாயை
 யாலே சுதவாபெயட சூததகூபூஷிததாயகா
 சூததை பூதிவாடிகம சுயமும வாரதரமாயிருந
 டிகதருளுகிறா- 'வாஹு, கூடிஷி' என பரபிதது 'வா
 ஹு' எனமது பிதசசிறது. பரபான வரகட, சாராக
 பெரகக, ஷென, பெரக பரபகாதி மதககா, 'கூடிஷி'
 எனமது பூவமீபரமஸக அதவைதி முதலியவாகளின மதககா
 'சுதூனா வாரம' நாடி கூசபாருது பரபானம பூவ
 மை மாதகிரமஸதிககே அகிஷடபலகதையா கொடுக்ககூடிய
 தாயி நகர "பா பூஷவாஷுரா ஷுதயம் யாது கார
 கூடிஷுடம் | ஸவபூஷா கிஷுஷா பூதூ தகோடீ-ஷு
 ஹி தா ஷுதா தாதி மதககா. பூத விவகிகா
 'வடிவபுலாம' பூத சா ஷகா பரபகிசநும பரப
 'வெணவிக வறு வராயந' பாவது பூத ஷுதகிஷிப
 அனுபவிகக கூடிய பலககளுக்கு உபாயககான சாமகன
 'சுதூனா வாரமாயையாலே' எனமது பூத பரபகூ விக
 தம எனபகக கெரினி பகமகா 'சூழ்விசவறுபூதி
 வரகாரம' பாரபகககளில் அனுபவிகககூடிய ஷுதகாதி
 ஷுதககளுக்கு உபாயகககாச சொல்லுகிற பாகப சிலாசகு-
 ஷாராஸா விவகி பூதகககளுக்கு வாரமென்னலாயி
 ருநததேயாகிலும் வார எனமசொல வாமபாலேபிருநகா
 லும், 'ஊழெலுவறுவா' பாவது பூதகககக சாரணமாக
 உடைத்தாயிருககை, அதாவது கஷடபபட்டுச செயயவேண்டிய
 உபாயகககினால் உரு பரபககககககக 'சூழி' ஸட
 தததினாலே மேல முழகூகவாதிகாரததில் அருளிசசெயயப்பட
 டிருக்கும் அலபதவம், அஸதிரகவம், துககமிஸரதவம், துககா

[illegible]

சூயம் ஆகையால் 'வஹுஸ்ய' உஹஸ்ய ஸாஷ்ண
ஷ்ண உதிதாநாஸி ஸவபுதஸ்யாஸாஷ்ண வுஷ்ண
ஹவஷ்டிஃ எனகிறபடியே ரஹஸ்யசூயம் உஹ
க்ஷுவான இவவாத்நாவுதகு மிகவுமுவாஷெயமாகந
கடவது

தமம் என்று இஃது அநுளிச்செய்யப்படடிருப்பதினாலும், அப
படி ஸாரகமமான உபசிஷதபாகமும் உபாடேகயமென்று ஸீகதிக
கிதடயித்ரா ரஹஸ்யசூயமே உஹக்ஷுககஞ்ஞககாஷ்ண
ணீயம் என்ற ஃக அநுசெய்யகது விதாதிபாஸீகா ? என
கிற ஸஹக்ஷுகது எல்லாவற்றிற்கும் ஸாரகமம் எனில் அதுவே
உபாடேகயம் என்று ஸ்மாதானம் வசன புரவாஸ அநுளிச்செய
கிதா— 'ஆகையால்' என்ற ஆரம்பிகது 'ஆகையால்'
என்பதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே என்றாதகம் அதா
வது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யதரயம் அகபந்த ஸாரகமமா
கையினாலே என்று கிருவுளாம இது மிகவும் உவாஷெயமா
கக்கடவது எனவேதே அநவயிச்சித்து இதற்கு வசார
உதாஹரணமாக— 'வஹுஸ்ய' என்றாமடிகது உதி
தாநு-பகதிமாநுதய அதாவது ஸாரகமம் விவாதுகடட, தரஃ
மனிகன, வஹுஸ்யஃ அநெகககளாபும, உஹஸ்யஃ-பெரிய
வைகாரயுமி ஃகதி, ஸாஷ்ணஸ்யஃ ஸாஸகாங்கனிவிருதது,
ஸவபுதஃ தலாவறணைக காடடலும், அதாவது ஸாரகமா
என்று சொல்லப்படும் உபசிஷததுககளைக காடடலும், ஸாராஃ
ஸாராமஸகை, ஷ்டிஃ வணநி வுஷ்ண ஹவ - புஷ
பககளிவிருதுபால், அதாவது வணநி புஷ்பககளிவிருதது
மிருகத எபாமஸதக எநிப்பாசபரிபால், ஸாஷ்ணாஸி-எடுக
துக சொராவெனிட 'உஹக்ஷுவான இவவாத்நாவுதகு'
இகயாதிகது மோததில ஆசையுடையவனாய தவரையோடுகடின
ஜீவாத்நாவுதகு அதற்குப்பக்கமான அரகதங்களைக தெளிவிப
பதினல் ரஹஸ்யதரமே மிகவும் உபாடேகயம் என்று தாதபாயம்
இதகால் 'ஸாராஃ' எனகிற ஸாரகத்தி 'ஸாரகமே
என்று சொல்லிப்பிடுபதும் உததம் ஸாரமக இஃது உதாஹரிச

அமையா விவையென னுமாயினாலுந் துனறுலகிற
சுமையான சலவிகளா சூழுவதொலுநதொகையிவையென
நிமையாவிமையவரேத்திய வெட்டிரணடெண்ணீயநம
சமயாசிரியா சதிராகுந தனிநிலை தநதனரே

கப்பட்ட வசனத்தை அனுஸரித்து ரஹஸ்யகரயத்தைச் சொல்லு
கிறபடியினால் விரோதமில்லை எனபது தீயாகிதம்

இப்படி அதயந்த ஸாரதமமான ரஹஸ்யகரயம் உபாதிதயம்
என்று ஸுலபமாய் நிஷ்காஷம்செய்து அஸார அலபஸாராதிகளி
லே அஸையாமல இருக்குமபடியான ஸதிகியை மஹாவாசாயோப
தேஸதகாலே பெற்றேற்பென்று அவர்கள் செய்கருளின உபகாரா
திஸயத்தையும் ரஹஸ்யகரயங்கள் பூவாசாய பரிசுருவீகங்களா
கையினுலே உபாதிதயதமங்கள் எனபதையும் அனுஸந்தானம்
செய்துகொண்டு அதிகாராரகதத்தை ஒருபாட்டாலே ஸங்காஷிக
கூறா— 'அமையாவிவை' எனும் ஆரம்பித்து

[ப-ரை] இவை-மஹால் அபயாஸிட செய்யப்பட்ட ஸாஸ
கிரங்கா, அமையா - பொரா எனினும் ஆசையினால்-
என்கிற ஆசையினுலே, உலகில் பொருளாகத்தி, சுமை
யான பரபரமான, அராவது தடபடங்கான, அறு
மூன்று டகிரெட்டி, கலவிகள் விதரஸகானங்கா சூழ
முழுமையா வந்தாலும்-பிறனுக்கு ஸவாநீனசளாயசங்கிட
கக மடாதிதய இவை தோரள, தொகை-எண்ணிக்கை,
அகாவது கெவஸம் கணக்கிடுவதற்கு மாதிரி உபயோகம்,
என்று - தனா சிவாரித, இமையா - இமைச்சொடிக
நிலவாக, இமையவா-சுவசககா அதாவது கண்காஸமம்
கூனான ஸங்காசகிராக கிரபரமுரிகா, ஏத்திய-ஸந்தாததி
ரா செயத, எட்டு - கிருஷ்டாகார இரண்டு - மந்திர
ரகனமாயித கவயம், இது சமஸ்கீலாகத்திற்கும் உபஸ்க்ஷணம்
அனந்தகீக இரண்டு - மந்திர இரண்டாகிய தாயம் சம
ஸ்கீலாகா என்றா மஹாவாசாய (இவைகளை) எண்ணிய -
அனுஸந்தானம் செய்கவாளான நம் சமயாசிரியா - நம்
முடைய ஸித்தாந்தகிறகு மஹாத்ஸாகான ஆசாயாகள்,
(சமயம் விதந்தம்), சதிராகும சகரமான, அதாவது

ஸாவாநாஜுவரிவ்யுதேந

உதாநா உதெநுந மூஸூதுக

ஸதாஹதஸகூஜ்வெந

ஸகநுந் கானுந் உயெந் க்ஷிவநு ।

வெஜெதஸவிஹாரஸாரயி

உயாமுநெஹந விஸுஹித

ஸாரஜெதா யதி க்ஷிஜிவநி மாவநெ

நாஸஸ்யுயுஸ்ய நஃ ॥

ஐதி ஸ்ரீக்விதாசிகுக் விஹஸ்யு ஸவ-உத-உத-ஸகூஜ்வெந ஸ்ரீ

வெஜெதாஸ்யு வெஜாஹாஸ்யு க்ஷிஜிவந

ஸ்ரீஜெஹஸ்யுத்யஸாரெ

ஸாரநிஷகாஷாதிகாரெ விதீயஃ ॥

॥ ஸ்ரீஜெத விதாரெ உதாஸ்யுஸிகாய நஃ ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

அலபஜனாகான நமசுரு ரஹஸ்யகரயங்களை ஆதரணீயங்கள் என
பது கைபுகிர நடாபயிதசா ஆசையினால் எனபத்தாடு
அபயஸிககப்படட எனனும ஒரு பககதைச சோததுககொள்ள
வேணமே இப்படி உலககதினரால் ஆசப்பபட்டு அபயாஸபூரவக
மாகக கறகப்படும விதயைகளதமமிடகதில அயதன ஸபதங்களுக
வந்தேபாதினும் அவைகளைக காம அராகரிதகமை தெரிவிக்கப
பட்டகாந்,பது அபயபுபே 'தகூபொஹ்நுததாரி' கணதத
தெல்லாம ஸாயிஷவஸஸாயி நமசா செயெயெம காம ஸ்ரீ
ணஸாரணாபபீபா நகபது' நமஸா மெமல அருள்சொய்யப
பட்டிநப்பது க்ஷிவந அபயாஸ்யுஸிகாய நஃ ॥ விதாரெ
எனமது அஸமபாவிதமானதை ஸமபவிககிறதக வைததுக
கொண்டு கொள்ளீர நசிறகார, நம தெரானை எனபதந்ரு
விஜ்ஞாநுர ஸிபு வெநவண்ணம்' கைதபடியே கெவம ஸவயா

பூணமாகச் சொல்ககடியவைகள் என்றாகதம் அலப
 ஸாமகதினும் அதிக பலன் அடைவது 'சதிரா' (சாதாரண),
 அடப்பட்ட கை 'சதிராக்ரும நிலை' 'தனி நிலை' என
 பதினா இரவில் வானுளமாநகவாந்ரும மருக வந்ரும நிலை
 எசயினுடில் உபபற்றது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யதரயங்கள் ஸாரதமங்களானாலும் இதை யறிந்
 தவன் ஸாரபரதாயாததங்களில் கருகள்ளவிததாகக் கூடியவனே ?
 எனகிற ஸங்கைகையுமா, எல்லா அரகதங்களும் ஒரோரு ரஹஸ
 யங்களிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதோ ? என
 கிற ஸங்கைகையும பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யதரயாத
 தங்களைப் பற்றிய ஜஞான கையுடையவனைக் கொண்டாடுகிறா—
 ஸாவாநாந் என ருமபித்து

உ-ரை] ஸாவாநாந் - நெகஸாக்கெடுக்கு, உவாரிட்டுப்
 பாகத்தி, அரபுது உபநிசு கபாசக்தி, வழிதெரு திருக
 கிட, அகாவது பாகபதிக்கப்பட்டிருக்கிற, கெடுதெரு கெரு
 நா - புகை, நாமென்று சொல்லப்பிசிற திருவஷ்டாக்காததி
 னா, ஒஸ்பாதுகே அறப்பட்ட ஜாதகாஸவருக கதை உடைய
 உருயு, வஸ்து வகிதெரு, வெதது சாணாரகிய வஸ்யஜ்
 வெத-புருதாம உசரிட்டதை உடைக்காய் நகைய, உயெத
 தகைய னகித மகிதகதினா, வஸகும் எயி, காரும் -
 சாக்கவகடி, கவிவரு - கதித தகிசாபாடி நுபவனுடியா, வெ
 ஜொதும்வ வேதகசுராத ஸிராபுஷணமாயிருக்கிற, அகா
 வது உபநிசு கதிட பதிபாதிக்கப்பட்டி, விஹாரவாராதி
 விஹாராது ஸாரதியான ஸ்ரீ சருஷணவடைய, கியாமும்
 வெத - கையிடுகிற னடான ஸாதப கதினா, அகாவது
 கருணா தினா ரொட்டப்பட்ட சாதஸம் பாததினா, விவரும்
 லீதும் விஸவாஸதனை உடாசபட்டவனுடைய, வாராஜ்ஜு
 ரஹஸ்யதரயங்கள் ஸாராததனைத் தெரிதுசொண்டனா
 யும், கருகிசு பூருவன், மூவகெரு இந்த ஸாதத்தி, கவி

யஜி - இருக்கிற மீனையாண்டு வர - அனா, தஃ பமுலாடி,
ய-லுலு - சூப்பலு, அதாவது டாபரஸ் மிகையாகிறது,
தூய் பழமனன

‘ஸாவாநாஸுவரீஷ்டிதேவ’ எனபதினால் அகநா
ஸிரஸஸு முதலிய உபநிஷத கதைகளில் அக்ஷரஸங்கையுடன
கி நவஷ்டாக்ஷரம் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனபது தெரி
விதப்படுகிறது ‘ஸுஸூர்த்துக்’ எனபதினால் துருக்கிரம் எவ
சூப்பலு தானாவா தானாவ விவக்ஷிகா ‘வஸ்தா ஹெ
து’ எனமவிடக்கி ‘வஸுதே’ எனபது எவநா பரமாதை
விவகிது ‘ஸுஸூர்த்துக்’ எனது சொல்லப்பட்டபடியினால் அதின்
அறுவருக்கிருபமான ஸதிகியைச் சொல்லுகிறது அனநிக்ஷ
லக்ஷணையாக ஸவருபானுருபமான கைவகாயகதைச் சொல்லுகிற
உபநிஷதம் அனநிக்ஷ ‘வஸுதே’ எனமது ஸதநிக்ஷின
ஸவராயம், அகநா ‘சூலவக்ஷஸு வஸூவம் வக்ஷணஸு
கீஷமாத்தூ’ எனது ஸ்ரீரகாநாயனத்தில் சொல்லப்பட்டபடியாக
கிரபடியே பகவத கைவகாயம் எனறாகமமாகவுமாம் அதுவு
மன்றிக்கி ‘வஸுதே’ எனது பரமாதை தப பதிகிய ஆனான்
இந்நகதிகையில அவனை இருப்பவனாக அறிகிறார்கள்’ எனது
அாததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவதனுபவ
மாதவுமாம் வஸ்தாஹெது வஸூஜ்ஜவெந’ எனமருபா
பதிகி செய்யப்பொழுது கரணமந்தரமாகையினால் ஒருதரம் பர
யோகிக்கப்பட்டதாய்கொண்டு கீழ்ச்சொல்லிய மேஷதவஸவரு
பாதுவருத்தி, பகவதகைவகாயம், பகவதநுபவம் இவைகளை உண
டாகருகிற எனறாதகம் ‘தவயம் ஒருதரம் உச்சரித்தவனை ஸம்
ஸாரதகைக தாண்டுவிக்கிறது’ எனறாகதமுள்ள ஸருதிவாக்யம்
இவரு கீவக்ஷிகா ‘வஸுதே’ காணும் எனமதினால் ‘அயத
யூர்து’ வஸூவாஹெது வஸூவஸுதேவம் வஸூ திகயாதிசா விவ
க்ஷிகைவசா ‘வெஷ்டா துவஸ’ இசயாதிசினால் உபநிஷத பகை
சொல்லப்படுகிற பரமபுருஷனை தன்னுடைய லீலைக்காக ஸாததி
யாக வந்தான் எனபதினால் பரமனிபரஸ்பாதி தேவாஷ்டமில்லா
மைபும், ஆஸரிகாக்கிடத்திலுள்ள வாகஸஸயாதியுமும் சொல்
லப்படுகிறபடியினாலே ஆபததமதவம் அஞ்ஞானிசெய்யப்பட்ட

[illegible]

ரஹஸ்யதரயங்குரின அாகததகை அறிந்தவன கருதஸரவிதகாக
இலலாமறபோனபோகிலும ஸம்பரதாயத்தில அவரயம ஜனாத
வயங்குளான அாகதவிஸேஷங்களை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்பர
தாயபரவசன தரகரனுவான, அாரமரான அாகதங்களைத் தெரி
யாதகினால் ஒரு நயூகைகாயும வாது என்று ஸமாகானம் தெரி
விசய படகாரம 'பலி கஸ்திஷலி' எய்யாமது இப்படி
ஸாராகதங்களைப் பற்றிய அநுஷ்டானபாயத்தமான ஜனானத்தை
உடையவன தூர்பன என்று காகபாயம் 'தாயஸ யத்யஸ
மஃ' என்று பாடாங்கரம் அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ
னான அவனுடைய பரிஜனங்களைளடுகூட நமக்கு ராதன, அதாவது
அவனும அவனுடைய பரிஜனங்களும் நமக்கு ராகாகா என்று
காகபாயம் 'நஃ' எனிய மரபுசனா கன்குளம் கன்குளம்
போனமவாகையும சேகததுச சொல்லுகிறது

திருவடிகதிபுரம் சேடலா ஷிகவான பகவத்கிஷயம்

மஹாமஹேரபாதயாய

ஸ்ரீ-உப வே நரஹிமமாசரீய ஸ்வாமிகுளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானத்தில

ஸாரநிஷகாஷாதி காரம

முற்றிறறு

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதே நிமகானே உஹாஜெஸரிகாய நமஃ ॥

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்தா ஸபதார்த்தம்—ஸர்ஸரீரீ லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாநீ
நீருபணம்—நீருபணபரஃயாஹம்—ரஹஸ்யதாயதநில இநத அர்த்தங்கள்
கிடைக்கும் பாகாரம்—நீருமாதாராததானு லந்தாஹுர்த்தம் அபபுள்ளார்
அநுஸீட்சையத விசந—ஸோஷஸோஷ்பாவ ஸம்பந்தத்தின விஸேஷ
மான தாஸந்வஸவாமீதவநீருபணம்]

சூர்யெவசுவபூஷாதிநியஜெராஜிகதபூஸூரீரம்
ஸதூஷெஷபூபதநவஜெஷெதாயதஜெதசு |
விஸ்ரம் வரூபிகி ஹவதி வ்யாவகாஷபூஷெஷ
மஹீரானாஜகூதகமிரம் மஹதே விதூஷதீபி||

ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராதே நமஃ ॥

இப்படி ரஹஸ்யகரயவபாகபாணாபமான இந்த ஸாஸகரம்
ஆரம்பணீயம் என்றுகூட இரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு
பேடிக்கையினால் ஸமரத்திதநுளி, இனி ரஹஸ்யகரயவபாகயா
னம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய அதில பாகிபாதிக்கப்படும தகவ
லிதப்புருஷரத்தங்களை விஸககாரமாக நிரூபிக்க ஆரம்பித்து,
அதில உதேஸகரமதகினால் தகதுவங்களை முகலில நிரூபிக்கத்
திருவுள்ளமபறமி, அதில பாகானமாயும, விதகாரதககிறகு
ஆகாமாயுமிருக்கிற சரீராதாமபாலத்தை இந்த அதிகாரத்தில்
நிரூபிதகநுளுகிறா என்று சீழ்ப்பேடிக்கையோடு இந்தப்பேடி
க்கைக்கு ஸங்கதி சுண்பொளவது 'பூகிதனூ' எனனும
பகம் 'பூகிவாழி இசயாகி பரயோகங்களைப்போல கிருதத
மான அர்த்தம் எனபகைச சொல்லலாமாகாரினால், சீழ் அதி
காரத்தில் 'அவபஸாதிஷா பூயாநபூகிதனூ' வகளான தத்
விதககளுடைய ஸம்முஹமாதசைபாடு மிசவும ஸாராதரி
பிருகதம் ரஹஸ்யகுயடி எந்நாநுசிசசெய்திருப்பது ஸங்கக
மாகுமோ? அதிலில அர்த்தங்களை பாதானம் என்று சொல்லி

யிருக்கிறபடியினால் நமஸ்தகாததகிறகு அநேக பரதிதகரங்களை உணவென மனம் அவைகளில் சில பரதானம் எனும் ஏறபடுகிறதே? நமஸ்தகாத அநககங்கொல்லாம் அவராயம் ஐஞாதவயங்களை யிருக்க, அவற்றுள் சில பரதானமாவதற்கு சாரணமெனன? இதயாகி ஆகேபங்களுக்கு இரத அதிகாரத்தில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்து எனும் கீழ் அதிகாரகனுடன் இரத அதிகாரத்திற்கு ஸககதி அறியத்தக்கது

பரை] ஹவதி - பரதாந வ்யாவகாஷபுஷ்யவெஷ்ட, ஹதி) பரதாநகரங்காநிப தாநபுஷ்யிப பரதகடபடப நுதத டெரபுஷ வஸ்து ஸாந, வெஷ்ட அநுபேததி நுதக, பூயதந பரதநசி ஹதா - பரதாநாநா, இவை சநி, ஹததாயதா - இரத கவரபுஷ்ய ஸபபடபகாநிப ஹதக - இரத கீரகா, குயெயசவபூஹதி - ஆகேபக வம முகலியபாநாபுஷ்ட, ஹிபவெஷ்ட ரபபாபுஷ்ய இநப பதினாநி, பசாவத - எபபாபுஷ்ய ஆகேபபாபுஷ்ய விக்ய பரபுஷ்ய ஸேஷபாபுஷ்ய நுதததிநுதா குழிகதபுஷ - முகப வது காகதாநாநிப பரபுஷ்ய ஸரீரம் - இரதாந, ஹதி - எனும், வீஷ்ட பரபநுததாந வஸ்து - பரதகிறவன, மஹீராணாம் பூபுஷ்ய, பரவத பரவதக அபிபாந, சக்யதகமிநா - இரதகாநாநா, விதவததி - மாத பரபாநகசகை, மாஹதெ - அறியுந

இவகு 'பூஹதி' எனும் பரதகிறு விக்யகவழி, ஸேஷகவழி குறிகப்படுகின்றன இதகால ஸாவகா இரத பர பஞ்சம ஆகேயமாயும் விகேயமாயும் ஸேஷபூதமாயும் இருக்கும் எனறதாயிற்று எந்தர கீசகநுக்கு எந்த வஸது கானிருக்கு மனவும் ஆகேயமாயும், விகேயமாயும், ஸேஷபூதமாயும் இருக்கிற தோ, அபபடிபடப வஸது அந்தர கீசகநுக்கு ஸரீரமெனும் ஸககமேயா படிநுதததி 'குயெயசவ' எனும் அவனா தாவ கபபடப நுதக 'விகேயசவ' எனும் அநுமே கியகிசகபடபக கூட்டகாநி நுகை 'ஸேஷசவ' எனும் அநுமேய பரபாந ஜனத்திறகாகவே ஏறபடபுககை ஸேஷத்தில் ஸரீரம், ஸரீரம்,

என்று சொல்லப்படுகிற தகையுடன இருக்கும்பொழுதெல்லாம் ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாயமாயும், அவனுடைய ஸுகதுக்கங்களாகப் பரீயாஜனத்திற்காக ஏற்பட்டு மிருக்கிறது அகைபரீபால பரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால் தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாயமாயும், அவனுடைய பர யோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறபடியினால் அவனுக்குச் சரீரம் என்று திருவுள்ளம் 'வந்தடியத்து' என்பதற்கு பக வானுடைய ஸவரூபத்திற்கும் ஸங்கலபத்திற்கும் அதீனப்பட்ட தாயிருக்கிறது என்றாததம் இது சீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதீத யதவரபருதிசியமங்களையுடையது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பகவானுடைய ஸவரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால் ஆதீத்யம் என்கிறது அவனுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்ட ஸவரூபஸ்திதிபரவருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாயம் என்கிறது பகவானுடைய அவனுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்டிருப்பதினால், அதாவது அவனுடைய பரீயாஜனத்தையே கனக்கு பரீயாஜனமாகவுடையதாகையினால் ஸேஷபூதம் என்கிறது ஆக இக்கால ஸததா ஸீகம் பரயகர்பனைகளில் பகவானுக்கு அதீனப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இரக பரபஞ்சம் எப்பொழுதும் பகவானுக்கு ஆதீத்யமாயும், விதீத்யமாயும், ஸேஷமாயுமிருக்கிற தாகையினால் பரீயாஜனப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் இதற்கு பாராணம் காட்டி நாம் பார்க்க — 'லமவதி வ்யாவகாடிஸுடி டுபெஷ்ட' என்று 'வ்யாவகாடிஸுடிபெஷ்ட' என்பதற்கு வரப்பகமததாங்கலான திருவஷ்டாக்காரம், ஷடாக்காரம், தவரதசாக்காரம் இவைகளில் காராயண விஷணு வாஸுதேவ பதங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகளைக் கண்டாரீவண பகவானுடைய ஸாவரதா யாமிகவகதை பரதிபாதிக்கின்றன என்று நாதபாயம் அதாவது பரதயகூத்தில் பாகுமபொழுது தெரியாத சிவ ஸஞ்ஞமபாகங்கள் பூதக்கண்ணாடியில் பாகுமபொழுது தெரிவதைப்போல் பரதயகூத்தில் ஸவததாமாகத் தொன்றும இப்பிரபஞ்சங்கள் வயாபகமததாங்கலினால் பார்க்கப்படுமபொழுது பகவானுக்குச்சரீரமாயத் தோன்றுகின்றன என்று நாதபாயம் 'மஹீராணா

~~Page~~ 17

னில-வெதநாவெதநவநளுககும் ஂஸ்யரனுக்குமுன
 டான ஸரீராத்ஹாவவஸாஸாஸிகள அதில ஂஸ்ய
 ஸாஸரீலகூனம் ரனுக்கு ஸரீரிக்ஷமாவது, வெத
 நாவெதநஓவ்யவகளைப பற்ற நியஜெந யாரகனுமாய
 நியகாவுமாய ஸெஷியுமாயிருக்கை வெதநாவெத
 நவநளுக்கு ஸரீரக்ஷமாவது, நியஜெந ஂஸ்யரனைப
 பற்ற யாமபுமுமாய, நியாஜுமுமாய, ஸெஷமுமான

பதம் அதுஸந்தேயங்கள் பரகானபரதிதந்தரம் என்று சொல்
 லப்படுகிற அதகததிறகு பராதரயம் ஸாவஸுநதிகளுக்கும்
 விநீராகமிலரமல அதகதம் சொல்லுவதற்குக் காரணமாயிருக்
 கை, நம விததாரதததிறகு ஆகாரபாக இருக்கை, வாதிக்கை ஜபிப
 பதற்குக் காரணமாயிருக்கை ஆகிய முன்று இவைகளில் முதல்
 காரணம் தீழ ஸ்ரீலாகததில் அருளிச்செய்யப்பட்டது கடைசி
 காரணம் மேல அதிகாரஸங்கரஹஸ்ரீலாகததில் அருளிச்செய்யப்
 பட பதீபாகிற்று மயஸூனறு அதிகாரவாக்யங்களில் அருளிச்
 செய்ப்படப்படுகிறது இசையாதே - ஸபபுகுகொள்ளாதே 'வெ
 டானிகளான நமமுடைய ஓஸபுநததுககே' என்பத
 னால், தவைகம், அதவைகம், விஸிஷ்டாதவைகம் ஆகிய முன்றும
 லீவதாரதங்களைபே பரமாத்மாவாகக்கொண்டு அதிலிருந்து உண
 டானவையாயிருக்க மறறவர்களால் ஒப்புகுகொள்ளப்படாமல் நமக்கு
 மாகதிரம் அஸாதாரணமான அதகதம் இருக்கக்கூடுமோ? அப்படி
 இருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பரதான அபரகான விவகை எப்
 படி? என்று ஸங்கையின் காகபரயம் ததீயாதிதம் 'சூழிஸபக
 தினால் ஸாவஸபதவாசபதவம், ஸாவகாமஸமராதயகவம், ஸாவபல
 பரததவம் முகலியவை விவக்ஷிதங்கள் ஓவ்யவகளைபபற்ற
 கரயவகளைக் குற்றது நியஜெந அத வஸது உள்ளவரை
 பிலும் இவவிடத்தில் ஆதமாவிறகுத் தாரகனாயிருக்கையும ஸரீரக
 திறகுத் தாயமாயிருக்கையும லக்ஷணம் என்று சொல்லில் சுமை
 களுக்கும் அவைகளைத் தாரிக்கிற மனுஷ்யாதிகளுக்கும் சரீராதம்
 பாவம் வருமபடி நேரிடும், இப்படியே நியாமபதவம் மாதரமும்
 ஸரீரலக்ஷணமன்று, ஏனெனில் பஜமானன் வேலைக்காரனை நிய
 மிக்கும்பெரழுது ஸரீராதம்பாவம் வருமபடி நேரிடுமாண்கூடுதல்

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று
வஸதராதிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ
திரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாகையினால், இவைகளைத்
கற்பிப்பதற்காக 'நியபெத' என்ற நுளிச்செய்யப்பட்ட நுசுபெது
ஸ்ரீரலக்ஷணத்து 'ஓவ்யமாயிருக்கை' என்கிற விபேஷணைத்
தை எல்லாவற்றிடனும் அவையிடுகுகொள்ளவேண்டும் ஆபம்
முகவிய குணங்கள் அவையோ வஸதுக்களினால் கரிகப்பபட்டிருப்ப
தினாலும், கரியைகள் அந்தந்த கரவயங்களின் ஸங்கலப்பபடி
நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கிழக கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த
தரவயங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், ஆபம் கரியை முகவிய
வைகள் தரவயங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமா
கையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'ஓவ்யமாயிருக்கை' என
னும் பதம் பரீயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவை மூன்றும் கணிக
தனியே முன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமத ராயவஸித காஞ்சனம் முக
விய கரத்தங்களிலுபிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அகெப்படிஎன்னில்—
என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸைதையுடைய கரவயம் தான
அந்த அவஸைதையோடு கூடியிருக்குமவையிலும் அவனோ கரிகப்ப
பட்டகாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் அப்படித்
தரிப்பவன் ஆதமா என்றும், என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸை
தையுடைய கரவயம் தான் உள்ளவரையில் அவனைவிடப்ப
பிரிந்திருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸ்சப்பங்களான கரவயங்களில்
அந்தச் சேதனனால் நியமிக்கப்படக்கூடியகையே ஸ்வபாவமாக
உடையகாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும்,
என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸைதையுடைய கரவயம் தான்
உள்ளவரையில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ,
அதாவது அவனுடைய பரீயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கி
றதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்
பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேர்த்து ஸரீரத்
திறது லக்ஷணங்களா? தனிக் கணியே லக்ஷணங்களா? கணிக் கணியே
லக்ஷணங்கள் என்று சொல்லி 'சூயெயதூவியெய தூஸெஷதாநி
ஸ்ரீரஸஸ்யுபுதூதிநிதிதாநி' என்று மூன்றாம் சேர்த்து
ஸ்ரீரஸபத்ததிற்கு அந்தம் என்கிற ஸ்ரீபாக்யவாச்யகத்திற்கு
விசேரதமாகும், மூன்றாம் சேர்த்து லக்ஷணமென்னில்— பரீயோ
ஜனமில்லாமையினால் கௌரவம் வருகிறது, ஆகையினால் எந்தச்

சூவ்யமாயிருக்கை வெகநாவெதகங்களைப்பற்றியார
 ஸுதேயதவாஃ கனுபாய நியஜாவுமாதையாவது
 நிரூபணம் கலிஸூரவிவததாலும ஸங்கஜததாலும
 யயாவஹுஃ ஸகூரஸ்தி பூரஸ்திதிகளுககு பூயொஜக
 னாயிருக்கை அநெதவவனெயெனனில்— ஸங்கரவ
 கன ஸூரவிவநிரவிவகயபூவநளுககும நிர விவதஸூ
 ரவிவவிஸெஷணாங்கவான மூணவாளுககுமபோலே

சேகனணககு எக அரணகநீயாதி கூடன கவயம அபருகக
 ஸிககநிஸிஸாநனிர அக அரணககு கரீரம, இககு அபருகக
 ஸிககாராரி நககவாரா ம தார ஸளவாராஸூர அககூடன ஸம
 பரவாடாமல இருகாபடியாககாரி நகக ஆதேயதவ விதே
 யகநிராஷகவாரா ஸபகநககா சொல்லுகிற அபருககஸிக
 கம ஸளவகரு மளாடாநிய அககககளாகையினுல விமோகம
 இலையெனயு மாரீர கயாயி கதாஜனதகில ஸமாதானம
 அநிஸிசெயபபபடி நககநது அபாயிஸாக பரவாஸவஸூபம
 ஆகாமொனபயா அநேககங்ககீபபநி ஆஜனாபிககிறதாப
 நியமனமாம ஸாபரிசாரிக எனய ஸங்கககு ஆதேயசவம முத
 ஸிபவாரி பகரி பகரி— 'வெகநாவெதகங்களை' எனய
 ஆகாமொன யயாவஹு' எனபகருது அககருக ககக
 எனறாககம அதாவது ஸவகபககாலே ஸககா ஸதிதிருகக
 காமனாமாயிருகக காமகவொனயும, ஸவகலபகதினில ஸககா
 ஸகிதிபவா நககிரகநது ராமனாமாயிருகக நியதருதவம என
 மம காமாயா இயாபுர சீரணைசேகனகங்குடைய ஸவகபவ
 கருககு இவன ஆகாமொனனில், பககயககதில் ஸவகககக
 ளாக அவைகள் தேகாந மகிரபடியினுல விமோகமாககோ? ஸவ
 வயதிரிககவகான ஸபகஸபாசகிகளுககும ஆகாமொனனில்,
 ஸஸவகிஸூபஹு' இயாபு வாரா விமோககாரிக? அப
 பகிகிலிலே எனனில் ஸவகரிதவபவம வாரகிக? எனநிலை
 முதலிய ஸங்கககக திருகபாஸகதில் வைதகககொண்டு அவை
 களுககு ஸமாதானம் அநிஸிசெயகிறா— 'அநெதவவனெ
 எனனில்' எனாமொன எவவனெ - ஸபக, 'ஸூரவி
 வநிரவிவகயபூ' எனாமொன - ஸபகவம, கருககவம, அகக

ஐவ்வுதிரிசுதவஸேஷுடீவ்வுங்களுக்கும் ஸவ்வுவஹிதமாக
ஸாரூபெண சுயாரமாயிருக்கும் அவேவா ஐவ்வுங்
களை சுபுயித்திருக்கும் மூணாழிமளுரகு அவேவா

[illegible]

ஒவ்வொரு சூயாரமாயிருக்கும் ஜீவர்களாலே யளிக்கப்படுகிற ஸரீரங்களுக்கு ஜீவசாரா சூயாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், ஜீவனை சாரமாகக்கொண்டும் ஸூர சுவத்தாலும் சூயாரமாயிருக்குமென்று சில சூயாயடிகள் சொல்லுவார்கள் இப்படி ஸ்வபூமம் ஸூர ஸூர சுவத்தைப்பற்றி சுவ

அவ்வோ ஒவ்வொரு சூயாரமாயிருக்கும் - அந்தக் கவசங்களை ஆதாரமாக உடைக்காதிருக்கும் முண்ணாடிகளுக்கு ஸூயார ஸாரா முன்னியங்களுக்கு 'சூய' ஸபகம் கரியையாக குறிக்கிறது அவ்வோ ஒவ்வொரு - அந்தக் கவசங்களை தவாரமாகக்கொண்டு ஜீவர்களால் தரிக்கப்படும் சரீரங்களுக்குப் பரமாகமா ஆதாரமாயிருக்கிறபடிபை அபராயபிபேசு சூயாதிக்கருணி, 1, 1 - 'ஜீவசாரா' என்றாமபிகது 'சிலர் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு 'இது ஜீவகாவிக வழியாக அதுபரவேஸிகது' என்றாகமுள்ள ஸூரகவகயதில ஜீவகமாவை தவாரமாகக்கொண்டு அதுபரவேஸிகதிருப்பது சொல்லப்படதிருப்பதினால் ஜீவனை தவாரமாகக்கொண்டே ஆதார சூயாதிக்கருணி 'சுவபூமிதமாக' இதயாகி அநுபிச செயதிருப்பது ஜீவர்களால் அகிஷ்டானம் செய்யப்படதிருக்கும் ஸரீரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபிபராயம் 'ஜீவனை சாரமாக இதயாகி 'சில சூயாயடிகள் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு ஸாரகதிமது ஆரம்பகங்களான பருதிவயாதி பருசபூகங்களும் தனித்தனியே பகவானுக்குச் சரீரமென்று 'எவனுக்கு பருதிவி ஸரீரமோ' என்றாக தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து ஸூரதியில் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கலபிகது, அந்தக் தேஜஸஸு ஸங்கலபிகது' என்றாகமுள்ள ஸூரகவகயதிற்கு அபபடிய ஸூரபாஷபராரினால் " தெஜோவஹாநாதிவி வராரிதெஜ தெதி தெஜோவஹாநாதிவி ஸூயாரம் வராரிதந வஹ வாகாரம் " என்று தாகதாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பது

யுத்திகளிலெல்லாம் மாகையாளே இவற்றின் வசூதா
களை சூழ்நீர்வசூதாய்க்குகள் வலுவடையுக்களுடைய
புறம் வலெடுத்த வலங்கையால்மொடியாவது சுந்தரங்
கள் சுந்தரெடுத்தெல்லாமல் உத்தமங்களாயும் நிகழ்கள்
நிகழ்வாலிவங்க ளாய் மிருககை இவ்வயுத்தை

‘அடிபேனுள்ளானுடனுள்ளான’ என்று ஆழ்வாரா அருளிச்செய்திருப்பதினாலும், ஸாக்ஷாததாக ஆதாரதவமும் பீவதவாரா ஆதாரதவமும் வித்திகுகின்றன என்று அராதகம் இந்த இரண்டுவிதமான தாரகதவமும் ஸந்திவித்தமாகையினாலும் ஸபதாதிசுளுககு நேரில் ஆதாரதவம் சொல்லுவதைப்போல பரதயக்ஷவிதோதமில்லாமையினாலும் இரண்டும அவகீகரிக்கப்பட்டன என்று திருவுள்ளம் இப்படி - சடிகூடப்படி ஸாக்ஷாததாசனோ, பரமபரையாசனோ, ‘வஸ்தூழிகளா’ என்கிற இடத்தில் ‘சூழி’ ஸபதத்தினால் ஸகிதி மீதாஸஸப்படுகிறது சூழையவஸ்தூயீதங்கள் - ஆஸாயமான ஈசவானுடைய ஸவருபத்திற்கு வசப்பட்டவைகள் ஆகிலும் ஸாவவஸ்துககளின் ஸகிதி ஈசவரீசசாதீனமெனப்பது பொருந்தமோ’ ஸங்கலபாதீனமெனப்பதற்கு ஸங்கலபத்தினால் உண்டானதென்று அராததமாகையினால் நிகயவஸ்துககளுக்கும் உதபத்தி இல்லாமையினால் அவைகளில் ஈசவரீசசாதீனதவம் அஸம்பாவிதமாயிற்றே எனனில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் - ‘வஸவஸ்துககளுடையவும்’ என்றமபிதது ‘சூநிகெடு வெஜயாலே’ எனப்பதற்கு அந்தந்த எடையங்களில் உண்டாகிற இசைசயாலை எனமாதகம் ‘ஐஜாவிலங்களாயுமிருக்கை’ யாவது பகவானுடைய ஸங்கலபமில்லாவிடில் இந்த வஸ்துககள் இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதையுடையவைகளாயிருக்கை அதாவது ‘வஸவஸ்தூயீதம்’ எனப்பதற்கு ஸங்கலபமில்லாவிட்டால் இவைகளுமில்லாமல் போகவேண்டிய யோக்யதையுடையவையாகும் என்று தாதபாயம் இது நிகயம் அநிதயம் ஆகிய இரண்டிலும் துலயம் இப்படியாகில் நிகயமாய இருக்கிற வஸ்துவிஷயத்திலும் பகவானுடைய ஸங்கலபமில்லாவிடில் அநிதயதவம் வரபரஸங்குகுமே எனனில் அதற்குப் பூவாகளின் ஸ்ரீஸூக்தியை

1. ஹஜாத வனவ தவ விஸ்வஹாயபுவதூ எனகிற ஸ்ரீ
கததாரிலே சுலியுதூ விவேகிததாராகன இததாரிலே
வவபுத்தினுடையவும வுதூதூ வுதூ ருடுவெ
யான ஸ்ரீகியும ஸ்ரீரஹ்ஹாய்மெயானபடியாலே
வவபுமும் ஸ்ரீரஹ்ஹாய்மெயானபடியாலே

உதாஹரிதது ஸமரகானம் அருளிச்செய்கிறா— 'இவ்வயபுத
தை' எனருபபதிதது தவ - உமமுல - ய, ஹஜாத வனவ
ஸ்ரீசுசையஸ்ரீசுசைய, விஸ்வஹாயபுவதூ ஸ்ரீசுசையஸ்ரீசுசைய
டையவும ஸயநுபா (சமயமது) "நித்யம் விபாஸுவ து (க
வந மெத து நித்யம் | நித்யம் கவெகவரதது நித்யம்
வாஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்ஜதேஹ்
ஸ்ரீலாகததின் மிதூதி பாகம் எந்தவஸதுககள் உமகரு எபபொழு
தும் பரிமமயி நுககினமனேவா அவைகள் நிதயங்கள் இவ்விஷ
யத்தில் உபமுடைய ஸயநுபததிலேயே இருந்துகொண்டு நிதயங்
களாய்நுககிற கலயாணகுணங்கள் உதாஹரணமாகினமன என்று
அராதம இவரு கலயாணகுணங்களை அதாஸனமாகி அருளிச்
செய்கிறுபதினால், நிதயம் ஸயநுபததின் அழகசுவேணமம் எனகிற
ஸங்கலபம் உண்டாகிறதிலே என்று இரத ஸ்ரீலாகததில் விவ
ககப்பபட்டது என்று கருவ்வளம் சுலியுதூ எனமது
ஸ்ரீலாகததில் விவகிததாராகள் - உமயம் உமயம் உமயம்
ஸயநுபததில் ஸயநுபததில் ஸயநுபததில் ஸயநுபததில்
இததாரிலே ஸயநுபததில் ஸயநுபததில் ஸயநுபததில்
மதகமபடியாலே, வுதூதூ வுதூதூ ருடுவெயாலா- ஸயநுபத
துதூதூ நெபதாதம் 'வஸ்கஸுரஹிதம் என்று சொல்லு
கிறது' என்பதற்கு ஸயநுபததில் மதகமபதியாக ஆதாய
யிருபபதினால் ஸங்கஸபாதீனமாக இருக்கிறபடியேயே ஸங்க
பாஸரிதமென்று ஒபபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறதேயே நபப
யம் ஆகில் ஒகராகியே, இரத அகாசகதினுடைய நியமனததில்
ஸுராயசரதராகள் தரிகப்பபட்டவர்களாய் நிறகருகள்' என்று
அராதமுள்ள ஸுருதிவாக்யத்தில் ஸுராயன சரதான முதகிய

கிறது மூன்றுவதுபதா ஸங்கீததாலே யுத்தங்க
மொன்று மூன்றுபதளிற் சொல்லுமது 1. ஐஸ்வரநா
கூட மகாநாதா எம் லிஸா லுஞ்செய்யாடியே | வாஸு
கேவலா, வீயெடுண வியுதாநி உயாதுத: எனகிற
படியே ஓரொரு ஷெவலிஸெஷங்களிளே விழாதபடி

[illegible]

கெளிவது ஐமராஜி டெஸெகளில் ஸஜலு ததாலே
விழாதபடி தாங்குமபோது ஸஜலு ருத்ரிதமெனனம்
தடவது இதில் ஸுர-உவாஸ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை
சூர்யெய்குமெனமும் ஸஜலு ருத்ரிதமாயிருக்கிறபடியை
சூர்யெய்குமெனமும் சொல்லுகிறது ஸ்ரீராம

சூர்யெய்குமெனமும் கெளிவது - சூர்யெய்குமெனமும்
கொள்கிறது இப்படியாகில் ஸ்ரீராமகளுக்கு ஸகலபாதினை தவிர
ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமா? அப்படி ஒப்புக்கொண்டபோதிலும்
இந்த ஸ்ரீராம இவனுடைய இச்சையின்மீதே மரணமடைகிறபடி
யினால் அவருடைய சித்தி ஸகலபாதினையாகவிடுமே? என்கிற
ஸகலபாதிக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'ஐமராஜி
டெஸெகளில்' என்னுடைய ஐமராஜி டெஸெ விழிக்
கொண்டிருக்கும் காலம் அதாவது— விழிக் குகசொண்டிருக்கும்
பொழுது உட்காருவது நடப்பது சிம்பது முகவிய கார்ப்பக
விய தன்னுடைய ஸகலபாதி நடக்காதுகொண்டு ஸகலபாதினை
என்று சொல்லுகிறது இது ஸ்வரூபஸ்ரீராமகொண்டு சொல்லவொண்
னாக, அது எல்லாக் தஸைகளுக்கும் பொதுவாகையினால் ஸகிதி
கயா திகுந்தருக்காரணமாகது என்று திருவுள்ளம் இததால் மா
னம் தன்னுடைய ஸகலபாதி நடக்காமல் போனபோதிலும்,
அதாவது காலம் சென்ற இந்நகலெனமென்று கிரகசயிககச
செய்கை மரணம் தோத்திராதினும், தனக்கு ஸகலமான விஷயக்
கில் நிபபிக்கக் கூடியதாயிருக்கையை ஸவபாவமாக உடையது
என்று சொல்லியிருப்பதினால் கோஷ்டமில்லை என்பதுமஸூரிதம்
இப்படி ஸ்வரூபஸ்ரீராமயுமஸகலபாதி கமாயுமிருக்குமிடத்தில்
ஆதேயதவாதி ஆதேயதவாதி என்று பிரிக்கதுக்காட்டியருள்கிறார்—
'இதில்' என்று அரம்பிக்கது 'ஸுர-உவாஸ்ரிதமாயிருக்கிற
படியை' என்றும் இதில் 'ஸுதாவஸ்திகைகள்' என்று சொத
துக்கொள்ளும் 'ஸுஜலு ருத்ரிதமாயிருக்கிறபடியை' என
கிற இடத்தில் ஸகலபாதி பரவருத்திகளென்று சொத்துக்
கொள்ளும் ஸகலபாதி கருத்தாக இருக்கிறது— 'ஸ்ரீராம

வவபுஸெஷியாகையாவது 1 'உவாடிதெ வதூவூதி
நியதநாடுஷெயூதிதள ஸூஷிஸூ ஸ்ரீரானிதி வதி
வாமளவநிஷதி உவாயொவெயகெவ ததிஹ தவ தகவ
த து முணாவதஜ்ஜாம் ஸ்ரீரஜெஸய ஸரணவூஜ
வஜடி ||' எனசிறபடியே தன வுயொஜநததுககாகவே

ரன வவபுஸெஷியாகையாவது என்று ஆரம்பித்தது
இதகால் அசேதநவஸதுககாபபறநி ஸேஷியென்பது உசிகமா
னாலும் சேதந புத்திபூவகமாக ஒவ்வொரு காயததிலும் பர
வருத்திகிறானாகையினால், அப்படி புத்திபூவகமாக பரவருத்திப
பவன 'வூயொஜநததுககாகவே' ந ஸ்ரீரானிதி வதூவூதி
கிற நயாததிலால் ஸவபரயோஜனமாகவே பரவருத்திபான என
நேறபடுகிறபடியினால் சேதநனைப பறந பகவான ஸேஷி எனபது
அப்படி ஸவகதமாகும் எனபது ஸவகையின தாகபாயம் இந்த ஸவ
கைக்கு ஸருதயாதிகளில் இருக்கும் ஸமாதானத்தைத் திருவுள
ளம்பறநி ஸ்ரீரானிதிபென்று சொல்லியி அப்பதினாலேயே இது ஸிததம்'
என்றுகொண்டு ஸாமபரதாயிகமான ஸமாதானம் அருளிச்செய்கி
றா— 'உவாடிதெ என நாமதிதது ஸ்ரீரானு ஸரியப்பதியான
ஸாமேஸவான, விதிதள சேதநானேதவஸதுககா, ஸூ
தனனை உதிஸூ உதிதசிகது அதாவது தன பரயோஜனத
திதசார, வதூ ஸவருபம் வூதி - அகின இருபடி, நிய
தந உளபிரஸேஸிகது கிபரிககை ஸூஷெஷி - இவை முத
பிரிபவைகளினால், உவாடிதெ அகிகுகிறதென்றால், வதி - என்று
ஷவநிஷதி - உபதிதகைகை சேதந, வாகவ வாகவ,
வதி சொல்லுகிறது தக ஸூஷெஷி ஹ இரக ஸ்வாத
மாகளவிஷதகதி உவாயொவெயகெவ-உபாயமாயும் உபே
யமாயுமிருக்கை தவ உதித, தஜ்ஜம் ஸவருபம், அதாவது
ஸவருபத்திலேயே ஏற்பட்டவான த து முணாவ த
விவ வகைகளில் ஸூஷி - ஆகையினால், ஸ்ரீரஜெஸய ஸ்ரீ
ரானகதில் ஸயதிததுககாணடி ருக்கும் பகவானே' ஸூ - உம
மை, ஸவூஜம் - வேறொரு வயாநுமிஸாவு அதாவது பர
யோஜநாதகதில் ஆசாயி ஸ்வாஸ, ஸரணம் உபாயமாக,

வாராடெய்யூக ஸ்ரீலாவங்காளானவிவற்றை யுவ
தம பண்ணி யிவற்றாலே யதிசயவானாகை இ
சூயாராயெய லாவாழிகளாலிசவெதகனனுக்கு வலி

சீருபண பரயோஜனம் தென்னென்னில சூயாராடு
லாவததாலே அவனுடைய ஜோதஸகநாழிகளுந்
போலே சுவயூகவிவிலுரவிவ லாமமும, செ
செவிலாவதகாலே சூதாவிநாதாநுமுணவா
ஷாயூ வ்யவெவ்யுயினபடியே ஸுரவிவாதாநு

சுலஜம் அலகமிகன 'உவகாரிஷு யி ஸாயுநி ஸா
கெ தஸ்ய கொ முணம்' இகபாநிசரிஸிபா நுணஸப
பாஸமு ஸபைச செதாதுகிறபடிபனா 'ந தா முணம்
என்பதற்கு பாரமஸாதகமாநச செலலபபட்டகல என
அததம என்று ஸ்ரீஸாவிவாணியில வயாகயாதம 'தன
தாநு செநி ரா ராஸாஸவானுபாச கனனுடைய என
அதம வாராடெய்யூகஸ்ரீலாவங்காளான' என்பதம
'வரஸ்ய சுயூ வனவ சுயூ' யெஷாம் தெ வராயூர், செ
ஷாம் லாவ வாராயூர்' அகாஸது அயலாது தடய பரி
கருததைய பட்டாநு மாசவுடைய வகாரிநுசக வார
யூர், இப்படியி டகையொணமைய ஸவபாலமாகவுடைய
களான எனமாதக உவாஷாநமபண்ணி அங்கீகரித்த
சுதிசயவானாகை - அதிசயதகைபுடையவனுந்ருகை இ
படிச சேகநாசேதகவஸதுககளாலே அவனுக்கு அதிசயம் வி
திகதேபாதிஜா திகைத செரிநதுகொளநுவகினுல சேதநு
எனன அதிசயம் ஏற்படுகிறதா? அப்படி கனக்கு ஒரு அதிச
முல்லாக இருத அதகம ஜனாகவயநாளில பாதானம் என
செலலுவது ஸகதமாநுமீமா எனனில, இகதால இவனுக்கு
பரிசுதா ஆகாசகை பருவசெயநா— இநத என நா
புகு சூயாராயெயலாவததாலே சவான ஆகாச
யா இவன ஆதையபாபா கிறாசயாடு, ஸுரவிவலாமமு
ஸவநுபகை பரிநய உனாசுகின லாமமு, சூதாவிநாத
தன்ன அபிமானிதகுகொளநுவகமது, சுநுமுண கதா
வாராஷாயூ-பரிபாஸசகா வ்யவெவ்யுயினபடியே,

பான வுருஷாபுருவியும செஷசெஷிலாவததா
 லும நியனூநியாபுலாவததாலும ஸுருவாநுரு
 வமான வுருஷாபுருததுநகநுருவமுமாய நிர
 வெஷமுமாயிருநதுளா உவாபவிசெஷததையறி
 கையும மலிசகும ஆநவிவறரு விசவெதநன சுந
 நூயாரன சுநநூ பூயொஜநன சுநநூஸாரண

யாவஸுத தம் நிபபாரா நிப யசாய - 'சுஷா ஹோ
 ஜ்யம் கீநுஷுணாநா சுஷுதம் து ஹிவாஸுநா | ஸுபஸுரு
 விபுணாஹாராஸ வஸிதா ஹா பஸுசுஷீவநா எபு சொஸி
 யிருபபகையனுஸரி துத கங்கா கங்கா வவநிசமாக கீனகதுக
 கொணடிருககிருககீனா அகநருக கருதபடி புருஷாதகமும
 இன்னதெனறு ஏமடுகிறத அகைபபேபால எனறு தாதபாயம்
 'ஸுருவாநுருவமும ஹாநாஸுஸிபாயம், ஹா
 னுகருத கிசுஷுதகமாய கன ஸுபபசயெபுத கருதகதாய,
 'செஷசெஷிலாவததாலும நியனூநியாபுலாவததா
 லும' எனபகருது 'ஸெஷுதன ஹிசுசு செஷு பாயதருக
 யினும, தான செயகிற வயாபாசகனில கனசரு ஸவாகரகாய
 மிலைமையினும பகவான உபாயமெனகிற அதயவஸாயருப
 மான ஸுருசதியாகிற உபாயமும ஏமடுகிறது எனறு தாத
 பாயம் வுருஷாபுருததுநகநுருவமுமாய புருஷாத
 தததைக கொடுகருகடி புருதக கருதகதாய, நிரவெஷமா
 யிருநதுளா - மருதன வயும அபேகுககாலிருசுகிற,
 உவாயவிசெஷததை மாயகியா, அகருது 'நிரவெ
 ஷுக'மாயுத கனசரு ஸவாகரகாய வயும ஸுபாய
 மாக அபேகுககாரமை இயாடி அதிசுதுசொளளவகினு இ
 ஸ்வாதமாவிறகுத கன ஸவருபககில ஏமபநிம விசெஷககீ
 க்ஷகாஷிசது அருநிசசெயசுநா - 'ஆக இவறருல' என
 ருபபகது ஆக இவறருல - இயாடி கெயிருதுசொள ந
 வதினா, சுநநூயாரன பசாராந கவிசுமேயுநைக
 தளகரு ஆகாசமரசவெபாயுளா என, சுநநூபூயொஜநன
 பகவானுடைய பாயொஜனததைத தவிர வேடுருனதைறு

ரஹஸ்யதரயத்தில முத அத்தங்கா னென்றதாயிற்று இவ
கூடகதம் பாகரம் வயபும பூரணஹஸ்யத்
தில நிடககிறபடி யெவ்வனையென்னில் - நாராயண
ஸஹ்யத்தில தத்வரஹஸ்யஹ்வீஹிஸகாஸவயத்தாலு
முண்டான யாரசுக்ஷவ்யாவசுக்ஷாஜிகளாலே சுநந்யூ
யாரசுக்ஷாஜிவிஸிஷ்டஸூரவநூலமும, வாராயபூவார
தத்வமலபுமான கீழிலவடிவயத்தாலே சுநந்யூபூயொ

தனக்கு பம்போடாபாச வலாடயவனவலன, சுநந்யூபூர
ணன் - பரவானதகவி மேலெருநவனை உபாயாக உடைபய
னவன, என்றதாயிற்று என்று நீவாகமஸவநுபமா தெரி
விக்கப்பட்டகாயிறு இப்படி இவை மூன்றும் ரஹஸ்யதரயந
களில் பரதிபாதிக்கப்படுகிற பாகரத்தை விஸதமாக நிரூபி
தருகிறது - 'இவ்வயபும என்றாமடிகது 'நாராயண
ஸஹ்யத்தில' 'நாராயண சுயநம் (நாராயணத்து கிருபபிடம்)
என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் சேகனசேதனவஸதுகளுககு
இவன் ஆதாரன என்று சொல்லுகிறபடியினால் அவன் தாரான
என்றேறப்படுகிறபடியினால், 'நாராயண சுயநம் யஸு (நாராயண
எவனுக்கு அபனமீமா)' என்கிற பஹுவரீஹிஸமாஸத்தில் சேகன
சேதனவஸதுக்கள் இவனால் வயாபிதகப்பட்டிருக்கின்றன என
நேறப்படுகிறபடியினால் இவனுக்கு ஸாவாதாரகவமும, ஸாவ வயாபி
தவமும ஏற்படுகின்றன என்றாததம் ஆகையினால் தீவாகம
அரயாதாரன, அரயாகமகன என்றேறப்படுகிறது இவரு
'சூழி ஸபகத்தினால் அரயவயாபயதவம் குறிக்கப்படுகிறது,
வாராயபூ வாரதனூ மலபுமான பாரததயகலாயிர
பாரததயகலதயும் தாகபாயத்திலுடையவைகளான அதாவது
நமஸஸபத்ததில் தனக்கு ஸ்வாதரதாயமில்லை என்று மாகதிரம்
சொல்லப்படுகிறபடியினால் பாரகதாயம தாகபாயத்தில் ஏற்படு
கிறது என்று தெரிகிறபடியாக 'மலபுமானது' என்றதொடிக
செய்யப்பட்டிருக்கிறது கீழில் வடிவயத்தாலே, ராவரமஸ
நாகசாரம் பரவகதில் சேகனம் சொல்லப்படுகிறபா
தில் 'சுநந்யூபூயொஜகவமும, நமஸஸபத்ததில் ஸ்வாதரதாய

ஜநகவுமும சுநநு ஸரணகவுமும மஹிதகும் புவ
 துநாஷாநபுக்ராஸகமடாந உதுரதததில வதிவ
 வணுதநாலே சுநநு ஸரணகவுமும உதுரவணுததா
 லே சுநநுபுயொஜநகவுமும உலயலாமததாலும
 சுநநுபாஸகவுமும புகாஸககிறது இபபடி ஸாஸ
 மாநவும சூயமாநவும வரஜஸூரகததிலு மிவ

நிவருதகி சொல்லப்படுகிறபடியினால் அந்நியஸரணதவம் தாக
பாயத்தினால் ஸித்திக்கிறது எனறாதகம் இப்படியே தவயத்தி
லும் இவ்வாகதங்களை பாகிபாதிக்கப்படடிருக்குமபடியை கிருபித
க நிருபக, ரா—'பூவத்து நுஷாந' 1 வ, 11 டீபாது 'பூவ
த்து நுஷாந பூகாஸகமான்' 1 வ, 11 டீபாது சமயா பாயத்
திக்குத கரணமரகிராமா உபாலும், கரணமரகிராம அப்பொழுது
அனுஷ்டிகசுப்படுகிற கரிபையை பாகாஸிக்கிறது என்று அகறகு
லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பகினாலும், அப்பொழுது அனுஷ
டிகசுப்படுகிற பாயத்தியை பாகாஸப்படுகிறது எனறாததம்
சென்று துதிதில் கூட்டித், புராணாசகனம், ஸம்காதகிர
ம உனம் என மவை முதலியவைகளால் பால் 'சென்று துதித' என்று
கூட்டித், ராமபாதாமி' என்ற சிறுபாட்டி 'வருவதுவண்த
தில்' கூட்டித், புராணாசகனம்' என ஸபகததுடன்
'வண்த' எனப் பிட்டுப் பாயத்தி' 1 வ, 11 டீபாது அாதகம் பண்ணித்
கொள்ளவேண்டுமென்று மேலே கிருபிககப் போகிறபடியினால்
அந்நிய ஸரணதவமுட, பாயோஜன பாயான உதகரகண்டத்தில்
நமஸரபகம் இருக்கிறபடியினால் அகறகு ஸவாரகத காதருதவ
போகதருதவ நிவருதகிகளிலே தாகபாயமாகையினாலே அந்நிய
பாயோஜனதவமுட, இரண்டு கண்டத்திலும் நாராயணஸரபதமிருக
கிறபடியினால் திருமங்கரத்தில் கிருபிதகிருக்கிறபடியே அந்நியா
சாரதவமும் ஏற்படுகிறது என்று தாதபாயம் இந்த முனறாத
தகரகளும் சரமஸலோகத்திலும் வித்திக்கிறது என்று அருளிச்
சொல்லி ரா— 'இப்படி' 1 வ, 11 டீபாது இவ்வகுப்பு -
ருக கிரககளை, அந்நிய நிருப பிதியை, சிவெகம் ஸர
ணம் பூகி கன்னுமரவாக அந்நிய ஸரணதவமும், பாயத்தி
கிறகுப் பலமும் உபாயமும் ஒன்று என்று அாதகமாகையினால்
அாத ஸபகத்தினாலும், ஸவ-போவெவெஸூர கோஷயிஷூரஜி

கண்ணாடி பெரியவருகக்கைக காட்டுமாப்போலே
சுருங்கத தெளிவிககுததிரூஉகூ ம இதில பூயபவத
நீருமநீரார்த்தானுஸந்தா திலயபுங்கு சுஜபூந ரயததி
னார்த்தமாக அபபுன்ரா லும, 1 சுமு தஃ பூயபள ராஜி
ரகுளிச்செயத விரகு எனகிற சொகததிலுங் தண்டு

லாமல பரதிபாதிக்கிறது எனபது கூடுமோ? அபபடி பரதிபா
திக்காலும மந்தமகிகளான மககு அது ஸுகமாய அறிபககடிய
தாக இருக்குமோ? எனகிற ஸங்கைகளுகுப் பரிஹாரமாக, இது
இவ்வாககங்களைத் தெளிவிக்கிறது எனபது ஸாபரதாய பரம
பரைபிலேற்பட்டதென்றும் இது உகாஹரணங்களைக்கொண்டு
மந்தமகிகளுக்கும் ஸுலபமாய அறிபகககது என்று பூவாசாரி
யாகளினுல நிருபிக்கப்பட்நுககிறதென்றும் அநுளிச்செயகிருத-
‘இதில’ என்றாடபிகது பூயபவததில பரணவகதி,
‘சுயபுங்கு’ எனபதமது ஸேஷா ஸேஷி, இந்வாகையும,
ஸேஷியினுடைய ஸாவரணகவகையும, ஐக்காரணவகைக
யும கன பிரயோஜனகதிகராகக தன இஷ்டபரகாரம ஸங்க
பததினுல கீபமிகிறுன எனபகையும, ஸேஷன பரகானனுகத
தேதானநினைபாதினுல காகபாயககில ஸேஷியே பரகானனய
இருக்கிறபடியையும என்றாககம் சுஜபூநரயததிலும
பராகயுகததில அரஜுண்ண இருக்க ரகககிலும், அகாவது
ஸேஷி மனபும ஸேஷபூகன பின்புமாக இருப்பாக மேலெழ
கவாரியாயப பராகுமபோது ஸேஷபூகனுக்கு பராகாயமகீகார
வின போகிலும் காகபாயககில பராகாயம முதலில சொல்ல
பட்ட ஸேஷிககே இருக்கிறபடியினுல, இவாகுநிநவரையும
கவிர வேறந வஸதுககளின ஸாபரகமில்லாமையினுல பரண
வகதிறகு அரஜுந ரகம கருஷ்டரகதமாயிறு என்றாககம்
இவ்வாககம் ஸ்ரீ யாகவாபாயகககில, இருபகது மூன்றாவது
ஸாசரஸில ரயாயிரகூலம் உரயு உரகூநு யயாயுடுதொ
டிஸாயுடிலு பனா 1 குயுனவினாநிரவெக்ஷீஸஃ ததூடி
ஸம் தக்ஷவினாமரூடி || வுரூஷ்டித மொவரி விஸுஹ
கா வஸூரூவஸூயிதி கக் பூவதெடி 1 சுதநு யொடாக

மொளவது விதீயவடிததில் ஸஷு, ததாலும சுயபூஷு
 ஹாவகாலும வரும் சுயபூஷுதன் ஸ்ரீ ஹாதா 'வானு
 டையவும ஸ்ரீஸ்துஷு' வானுடையவும வுததுதனங்

புனயபூஷுதம் பஹுர மெய்யுர ஸுரபூஷுதீதீ ||
 எனது விததாமத அநுரிசசெய்யப்படடி நதநதது இது, 5
 ஸ்ரீதா ரது அநுரிசமர 'புய்யுஷுநுஷுராயி புரி
 வசிசுபுதுஷுஸிபுத' ததம 'பு' அநுரிசபுபு
 புநததீயபுதீய கதவகரின பீரிவகனம், பகவானுடைய ஸுர
 தீயகருதவழம், ஸாவரகதவழம், தீவாதா கதநின்பவநுத
 திகன எனபதம், ஆவநுடைய பரமோஜனததிரதா ஏறபட்ட
 வன எனபத முதலிய அகதகநுடைய பரணாததிலும் ஆரஜுந
 ரகததிலும் அபிகதகவைகளாக பாதி ரகதகபட்டகாகிற
 கதிஆயமாதீய உதார அபதாரணகதைசொல்லுகிறது எனகிற
 யோனியில் இது உதாஹாரம் திருபிககபட்டது உதாஹ
 லச பீயசகர தானும் தீயதனைபாதிநுள்ளமபதமபதமெரு ந
 உதார பரபட்ட 'கபுத' பரபட்ட 'கபு',
 துப்ரபயள ராஜி எனகிற மொகததிலும் தானும்
 'சுததீபட்ட ராஜி லீதாஜி' ஸுஜியுஜிவபுஜ தன
 யுஷுஷுரி' துஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு' தானும் கலாசார
 யகதிரகுப பகவா எழுகருநம்பொழுது முகலிச பகவானும்
 பிறகு தீரட்டியும், அகதகுபதீன இளயபெருமாநுநாதப தீபா
 னாகிராம மஹாவிபிலை அநுரிச செய்யப்படடிநகதும
 ஸ்ரீலாகததிலும் எனதாதகம் இங்கு தீரஷிகள இருவரும
 முன்னும் தீரஷின தீரனும் இருப்பது முகலாக மதம் ஆத
 சகலபா விபகததார விதீயவடி - மரணபகம் அநிஸ
 ஸபதககால வரும் அததமாவது பகவானுரகுப பாதகரணென
 பது அதக ஸவபாவததிலு ஏறபடுதாதகமாவது பாகவதா
 சந்திர ஸஷபுகர தபது 'சுயபூஷுஹாவ' எனபத
 குப பகவான ஸவககரனும் தீரஷியாயும், தீவாதா பாதகர
 னும், தீரஷிபுகருயுமிருக்கைபாகி வஸது ஸவபாவம் எனதாத
 தம் அதாவது அவன ஸாககரனும் தீரஷியாயிருப்பதின தீல
 கன இஷ்டபகாரம் இவைகளை நடததுகிறனாகையால் பாகவத

களிலே யறிவது 'நானுனையனறி யிலேன
கண்டாய நாரணனே நீ யெனையனறியிலே' என
னுட்படி நிறகுற நாராயணஸபததை கொவலுஜந
வடிததில் ஜனமகனையும வசுவதித திருமகனையும

ஸேஷதவம் விகதம் இவவாதகம மேலே புருஷாதககாஷ்டா
திகாரம் முகதியைகளில் விஸகாமகநிநபிகபபபடிருககிறத
அவசை கண்டுக்கொளவது இவைகளுக்கு உகாஹரணம் காட்டி
யுள்ளதா 'ஸ்ரீ ஹரதாமுவான' எனப்பட்டது, அறி
வது' எனபதரு ஸ்ரீ பாகாஹான பாகபாபா தாதததிலு
நிஷ்டையை உடையவரானா எனபது பகவான நியமிக்கவுடனே
ராஜயகதிறகுற திருவடி நிலைகளை ஸிரஸா வதிகததுக்கொண்டு
திருமபினபடியினாலும், அவனிடத்திலும் ஸ்ரீ பாகுக்கை முன
னிடமி ராஜயம் நடத்தினபடியினாலும் பரஸிதகம் அபபடிய
ஸ்ரீஸதருஸாபகான 'ஹரதஸ்யாவி ஸக்யுஷா உக்ஷணாவர
ஜோஹிஸம்' எனகிற உரிய பரபாஸுபு லக்ஷணை நிபாஸில்
பரதனுகு ஸகருகணை இருக்கபடி சொல்லப்படுகிறபடியினால்
பாகவக ஸேஷதவகதில் ஸகருகணைமுலான பரநிஷ்டதமாயிருந்த
படி சொல்லப்படுகிறதெனவது பாகபாபா நான ஜீவாதம
வாசிய ஸா, உனனையனறி ஆசாபுதனான உனனைக
கனிகந்து, இமேலன, நாரணனே' எனவ வயாதகமயரான
பகம் உகாஹரிசகபபடி நசமிருது நீ-ஸாராயணஸபதததிறகு
மாதகாராயி, எனனையனறி தானே இவராம, யிலே
அகாவது ஸாராயண பாராருமட, புருஷாதகம் ஸபதகுகளினால்
பரமாதமஸவஸுபததைச் சேதனசேதன வஸதுக்களைவிட வேறாக
நிருபிககுமபொழுது ஸாவாதசாயாமிகவ ஸாவஜககாரணகவ ஸா
லோககருஷ்டகவாதிகளைக்கொண்டு நிருபிககவேண்டுமாகையினால்
அபபொழுது இக்கவஸதுக்களை இல்லாமல் அவனை நிருபிககமுடி
யாது எனவது ஸாராயண 'நானுனையனறியிலேன'
எனபது கருநிஷ்டஸாரஸாநினை அதகதவையும, 'நீ யென
னையனறியிலே' எனபது பாகபாபாபா ஸமஸதகினை அத
ககருகயும விவசிககருக கொவலுஜநவடிததில் ஜனமக

உதாரணமாகக் கண்டுதொள்வது வடுவடுவடி
வயத்தில் தோற்றின காஷ்டவாஷ வாராயுஷ வார
தஞ்ஞவநள பேரணியாக துதீயவடிதில் வதுஷிடு
யில் கருத்திலே வாஷுதீயமான ஸெஷியுத நத கெஷு
யுததை யீனையபெருமாளுடையவும, இவருடைய

கையுட கொல்கெசகில் நுத சராசரங்கையும, அகா
வது அஸைதா ஸ்ரீராமனுடையபிரிவை ஸ்லூகிகமுடியாமல் வரடிப
பாசுந சொல்லபடுகிறது இவது விஷயெதெ சிஹாராஜ
ராஜ்யஸநகஸிபுதாஃ | கவிவகுஷாஃ வரிசுநாஃ ஸவபு
புரம் சாரகொரகாஃ || என்கிற ஸ்ரீமதராமாயணஸ்ரீலாகம
யி சிதா 'வதுவதிபுத்திருமகனையும்' எனபகினால் நன
னுடைச சேரகெகெழந்தருள் பொழுது சராசரங்களானஜுதக
கள் எல்லாவற்றையுங்கட அழைத்துப்போன வருகதார்தம விவ
கிதம 'அன்று சராசரங்களை வைகுந்தகதேதறி' இதயாதிகள்
டுவசனுஸரகேதம இனையபெருமாளுடைய விஸரிலஷததைக
கரிகாமல் உடனே கன்னுடைசசேரகிகு எழுந்த நுரினமை
ஸுருசிகம தாம ஸாசீபிகைகா வயாசுபாதம 'வடுவடுவடி
வயத்தில் - பாசுவநஸ ஸுக்களாகிற இரண்டு பதமாசுர
'காஷ்டவாஷ உபாசக தஸையயடைச, பேரணி - பூ
பாசு, அதாவது முக சாராமாச வதுஷிடியில் கருத்தி
லே சாராயுஷபதத்திலி நுதுட எலாம விமலுமை காதாகய
மென்கிற ஸேஷவததைச சொல்லுகிறகாயிருந்தபாகிலும், கீழ
பாணவததில் ஸேஷதவம் சொல்லப்பட்டபடியினால், அகினகார்ய
மான கைவகாயததில் இதற்குத் தாகபாயமாகக் கொள்ளவேண்டும
ஸெஷி உகந்த - ஸெஷிதான பகவான, பாசவதாகள், இவா
ச நுது பீகி ஜனகங்களான முகல இரண்டு பதமாகிய பாணவநம
ஸுலுக்களில் பாசுவகபாயநததாயககள் உபாசகதஸையயடை
யுமபொழுது பாசுவகபாயநதமாக வளருகிறபடியினால் சதுரகதி
யிப பாசககீயமான கைவகாயும பாகவகபாயநதமாக வளாந
தி நுசுதிக்கென்று ஸுபதிதாயகபாதகம் இனையபெருமாளு
டையவும ஸுபநனுடையவா இவனிடத்தில் இனையபெரு
மா 'கஹம் ஸவபு கரிஷ்யாமி' என்று நிபந்தித்துக்கொண்டு

சுவதாரவிஸேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடைய
வும, பூவரத்திநிவரத்திகளிலே தெளிவது, இது திரு

சைவதாரவிஸேஷமான விவக்ஷிகர 'இவருடையசுவதார
விஸேஷமான' எனபதற்கு இவா ஆதிசேஷவடிப அம்
ஸம் என்று புராணாதரத்தில் பாஸிததமாகையினால் அந்த ஆதி
சேஷன பகவானுக்குப்பாதுகா திகளாயி நகுகுறா என்று 'நினைநுல
மாவடியாய்' நிவாஸஸய்யாஸந' இவபாசிகளில் பாஸிததமா
னகையினால் ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவகாவிஸேஷம்
என்று தாதபாயா நிகு 'ஹாதஸிரவலி உட்கார் வாடினெ
கூடுராதலூம் ஸுதநுமீலி வவனந் உகூணஸுஷம-டுதம் |
கிவிடிவிவலிவிதும் நித்யுதயஸுஷமெவ டுபாரததநயஸுந
நஜ்ஜாயம் ஸுவிவ ||' எனமா, 'கூடுருவெவெஸயிதஸு
வாஸுபுஸம்' எனமா ஸ்ரீ பாதுகைகளினால், சேஷ
பகதகியும் அருளிசெய்திருப்பது அது ஸந்தைய திருவடி
நிலையாழ்வாருடைய - ஸ்ரீ பாதுகைகளிடம், 'பூவரத்தி
நிவரத்திகளிலே' எனபதை இந்நியபெருமாளுடைய பா
வருகதியிலும், திருவடிகிலையாழ்வாருடையவிருகதியிலுமென்று
பிரித்து அவ்விருகைகளினால் வண்கம் பாராதயதகைக காரண
மாகவுடைய பகவதகைகாயகைக இந்நியபெருமாளுடைய பா
வருத்தியிலேகண்டு கொளவது, பாரததயதகையினால் அவனுடைய
நியமனப்படி செய்வண்கிமென்கிற கைகாய விஸேஷத்தை
திருவடிகிலையாழ்வாரின் விருகதியிலே கண்டுகொளவது என்று
ஸ்ரீ ஸாரதிபிகா திகளில் வயாகயாதம் இந்த யோஜனையில் 'சுஷு
பெத விவிவரத்திலாஹஸா டெவி ரஜ்வதி ரதவாடினெ |
சுத்யுஸுதமவதீ ஹ்யஸா வாரதந்ருவ்வெவ நெடுபிழீ||
யுத்யுவிவிவாரதொவி வடிவாவிந் ரகூம் சியா ரவூவ
தொரிதி ஹவயந்ரு | நிஸுஷெவ ஸஹஸா சிவிவாடி
கெஷ நிஷுஷகம் ஜிபிடி விடிவெ வவதூ ||' என்கிற பாதுகா
ஸஹஸா ஸிலைகள்கள் அதுஸந்தையகைகள் பாராதய பாரத
தயகைகளிலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயகைகிறகு உகாஹரணம்
இந்நியபெருமாளுடைய பாவருகதியும் காஷ்டாபராபதங்களான
பாராதய பாரததயகைகளிலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயத

[illegible]

153

கேள்வியைப் பற்றி உறுதிப்படுத்துக

உறுந்நாடும் கிளைப்பு பெருமாள்தாண்டிய

பிரபந்தி. தேவலய மாக அந்நகரம்

(இலமகனகியபும, கிஷ்டுநபுரம்) இல

மனம் குறுகு குறுகு மனம் குறுகு (3)

உயர் அங்கம் உயர் அங்கம் உயர் அங்கம் உயர் அங்கம் உயர் அங்கம்

தமிழக குணபதிநிபந்திதாளம்

தென்னகம் தாயகம் என்ற

ஸப்தம் கந்திதாரி ஜாபுத: ஸப்தம்

என்று பகரது திருப்ப மந்திரத்தி

പ്രകൃതിയുടെ അനന്തതയെക്കുറിച്ച്

சுருபந க் காதல் கங்குலம் வித்திரம்

அப்படிப் பதங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும்!

[illegible]

1. ചുറ്റുപാട് മുൻ കാലം ഈ നാൾ

த : ஸ்ரீமதரங்க நாதர்

உம் 20 கார்ட்டு: புதுநாடு

என கிற ஸா கித்யாமின ஸா கியத்தி

உறுதியான உறவு வகுப்புகள்

മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അതിന്റെ നിയമം

உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர

கைவலகாயம் வித்தகம் சகலவரத்தி
தம நயநாமம் நயமனகதகேல' நயநாம
யொருவருந் தவரு நயநாமம் நயநாமம்
பரிசுத்தம். நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்

உதாரணமாக உதாரணமாக உதாரணமாக
பரமேஸ்வர நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்
நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம் நயநாமம்

உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர

154

புற வேந்தரை கைப்பற்றிச் சிங்க
 சிங்க - "வெள்ளை யூரணம் மரம்"

[illegible]

[154] ജി. ഗോ. രാമചന്ദ്രൻ നവ സന്താനം.

உயரதரநிலை கருத்து மன அமைதி உண்டாகிறது
- உயரதரநிலை உயர்ந்த நிலை உண்டாகிறது

2. உதாரணம் கிழக்குத் திசை நோக்கம்

எனது 7 மாதகனது உதவியின்றி
உயிரிழந்தது - நான் நன்றி

மாண்புமிகு 'புதுச்சேரி' நகராட்சி

4. 3. 2014 10:00 AM

എം ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ

ମହାନିଆ - ଗୋଟିଏ ଗଛର ଫଳ ଯାହା ଖିରି ଖିରି

4. നാലാം ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പാഠ്യപുസ്തകം വിതരണം

കമ്മ്യൂണിസം, - ജൈവശാസ്ത്രം

6. Anwendung der Strukturprinzipien

“உயர்வு பெருமை பெருமை பெருமை” உயர்வு

29.2.2024 අනුග්‍රහණය, ඉන්ද්‍ර පාඨ ලක්ෂ

யது என, எனனி, சிறப்பது சிறப்பது

അപകൃഷ്ടം ആനുകൂല്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ

১৬৫২১১০, ১০ম - ১১ম ও ১৩৫৬ -

കുറിപ്പ്: ഈ പേജിലെ എല്ലാ വിവരങ്ങളും ശരിയായതായി ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ନିମ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତର ସମସ୍ତ ଶାସନ ଶାସକ

34 → ഗുണഭോക്താക്കളുടെ സംരക്ഷണം

7. 10. 2018 2018

3. ഒരു കോളിംബിയൻ നോബൽ സമ്മാനം നേടി.

உள்ளுமே

20 - 1/2 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- 20

1 'முகெணெவிபுருருவெ ராஜி', 2 'தடுவம் முண
வலவஹிபுருஷுவராசுரம்', 3 'வஹவொ கபுவ
கருணாமுணாஃ வாகுவுஷு வநிதெ', 4 'சூகூ
சம்வூகமுகுராமுதம் சீரம் ஷீரம் | ராவவம்
சொலயனெதெ ஷுணாஃ வாமுஷாசுரம்',
5 'விபிதஹி யபுஜிசுரணாமத வது', 6 'சுர
ணம் சரணம் கவாஹிபுஷா கஹஷுபி',

இவை, விருருவெ பாகாபிததா வனவம் முணவலவஹி-
இப்படிப்பட்ட கலயானகுணவசன நிறைந்தவனாயும், ஷுபுஷு
ஷு வராசுரம்-ஒரு நபராலும் அபிகரபுடியாதவனாயுமிருக்கிற,
கம்-அத ஸ்ரீராமன் (பூமி ஆசைப்பட்டான்) கபுவ-ஒராதாவை,
தெ-மழைய, வாகுவுஷு - பிரதீகத, வஹவஃ-அனை
கனகனான, கருணாமுணாஃ-கலயான குணங்கள், வனி-
இருக்கின்றன சூகூசம்வூ - ஆஸரிதாக்கை காப்பாற்றும்
கனமை, கமுகுராமு-தயை, முதம்-சாஸ்திரம், அதாவது
அகில ஜ்ஞானம், சீரம் - அஞானத்திற்குத் தகுந்த நல்ல அனு
ஷ்டானம், ஷீரம் - வெளி இருதரியங்களை யடக்குதல், ராஜி -
மனதை யடக்குதல், வாதெ - இரக, ஷுணாஃ - ஆறுகுண
ங்கடும், வாமுஷாசுரம் - புருஷ ஸ்ரீஷ்டனாகிய, ராவ
வம் - ஸ்ரீராமன், சொலயனி - அலங்கரிப்பினுள் வஃ -
அந்த ராமன், யபுஜிசு-தாமங்களைத் தெரிந்தவன் என்றும்,
சுரணாமதவது - சுரணாகதி பண்ணினவர்களிடத்
து மிருந்த பரிதிபை யுடையவனென்றும், விபிதஃ வஃ -
பரவித்தனல்லவா, அதாவது எல்லாராலும் அறியப்பட்டவ
னல்லவா என்று தாதபாயம் கவா - உமமை, கிவூ -
உயாதவர்களான, கஹஷுபி-மஹருஷிகள், சுரணம் எவ
லோராலும் சுரணமாக அடையத்தக்கவராயும், சுரணம் - அப
படி அடந்தவர்களை காப்பாற்றுகிறவராகவும், சூஹம் -
சொல்லுகிறதாக லாயுதம் - உபாஸநம் செய்கிறவா

1 'நீவாஸவ்ருக்ஷஸூயதீதாஸாவனதா வராவதி',
 2 'தெஜோ வஜ்ஜெஸூயதீ ஹாவவெஸூய வஸூயதீ
 ஸக்யாபி மூணெக ராஸி', 3 'வஸூயதீதாஸூ வதி
 தஸூ வஜ்ஜெஸூ கொ வெஜிதம் மூணாஸூ', 4 'யயா
 ரதூநி ஜய்யெஸூயதீ வஸூயதீ | தயா மூணா
 ஸூ ஹேவஸூ வஸூயதீ வஸூயதீ ||', 5 'வஸூயதீ
 வஸூயதீ மூணா ம ஸக்யா வதூம் வஸூயதீ
 ரவீ வஸூயதீவெ | வதூயவாயம் யதீ கொடி

கருது, நீவாஸவ்ருக்ஷ: - வஸூயதீதாஸூயதீ வஸூயதீ,
 வஸூயதீ வஸூயதீ, தெஜ: - தேஜஸூயதீ, வஸூயதீ -
 வஸூயதீ வஸூயதீ, ஹாவவெஸூயதீ வஸூயதீ,
 வஸூயதீ வஸூயதீ - வஸூயதீ, ஸக்யா-ஸக்யா, ஸக்யா-ஸக்யா
 வஸூயதீ: முதலிய குணங்களின் குணவஸூயதீ
 தாஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ,
 வஜ்ஜெஸூயதீ - வஜ்ஜெஸூயதீ, மூணாஸூ - குணவஸூயதீ
 தூம் - வஸூயதீ, (வஜ்ஜெஸூயதீ) வஸூயதீ வஸூயதீ,
 வஸூயதீ: வஸூயதீ, வஸூயதீ - வஸூயதீ, வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ - வஸூயதீ, வஸூயதீ -
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ, மூணாஸூ - குணவஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ -
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ: - குணவஸூயதீ, வஸூயதீ: - குணவஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ -
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ -
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ -

வகெஞ் ஹவெஹா: ஸ்ராவி விஸுஹவெதா: | ஸ தெ ம
 ணாநாபயுதெகஸம் வகெஹவா கெவவா ப்ரவீடி,
 1. தவாநகமணஸூவி ஷபெவ ப்ரவெ மணா: |
 கெயஸுயெவ ஜமக் கூக்ஷாவகெநுவுணநிடுவெஸி
 தா: 1, 2. ஹக்ஷயாநிவதடுகெநாநாநிசுக்ஷிதிசுக்
 யாசு | 3. திசுக்ஷயாநிவதடுகெந ம மொவிடிமணக்ஷ
 யாசு 1, 3. வலவினேயேனயீதினற குணங்களையுடை

ஸுதகு ஸமமான வபவதயுடைய வாயும கொடுவது - தாடி
 முகவரோயுடையவனாயும், விஸுஹவெதா: - பரிஸுதமமான
 மனதையுடையவனாயும், ஹவெசு - இருதாநிபாகில், ஸ:-
 அவன், தெ-உமமுடைய, மணாநாம் - குணங்களுடைய,
 ஸபுதெகம்-பதினாயிரத்திலுள்ள, ஸம் - பாகத்த,
 வகெசு-சொல்லுவதென, மவா-மாதட்டென, ஸுயஸுஹவெவ
 வா-தெவஸுதாஷ்டனாப பகவானே ப்ரவீடி - ஆதுகாஹம்
 செய்யும் ஸமந்மணஸூவி - தணாநிபாடிபாத குணங்
 களையுடையவனாகிறதெனவென தவ-உமகது, ஷபெவ-ஐந்தா
 னம், ஸகதி, முகஸிப - ஆறு குணங்களை, ப்ரவெ-பதபமான,
 மணா: - துணங்களை, கெய: - என்ன குணப்பரிணா,
 ஜமக் - இந்த மீலாதமானது, கூயா-உமபாவு கூக்ஷா ஹவ-
 வடிநிழைப்பால், அதாவது வடிநிழை வவசப்பாடி நூற்றா
 டிப்பில், ஸகெநுவி-மதமர குணங்களுடன், ஸந்நிடுவெஸிதா:-
 உளவாடக்கூடுதெனப்பாடி நூற்றாறனவா ஹக்ஷயாசு-
 பாணங்களை செலவழிக்கப்படுகின்றன, நிவதடுகெ - திருப்பு
 கிருத்தள, ஸந்நிசுக்ஷிதிசுக்ஷயாசு - ஆராய்கதில்
 இடமில்லாதமையினால், ம - இல்லை, அதாவது பால் 3. திசுக்
 யாசு - புத்திசுக்ஷமையினால், நிவதடுகெ - திருப்புகிருத்தள,
 மொவிடிமணக்ஷயாசு - பாவாஹுடைய குணங்களை
 மையினால், ம-இல்லை வலவினேயேன-பதபமான பாவா
 யுடைய என்னா நாகினற-ஹிமவலிசிற, குணங்களை யுடைய
 சலயாணகுணங்களையுடையவனென இது விரவியான பிராட்டி

தனும் பரவாதிகளும் அஸ்தமபபாதாராய நரதபாதிகளும்
 நதவநிதகாகிய ஒருவன அரதஸ்தமபபாதாராய நரதபாதிக்
 ரெய்யஸாதி உடைபவன எரபது தபாதிகம ஆர 'தரீ
 'தெருகு' எனபகிறு. இரதபாதாராய நரதபாதிக்
 னைத அமிகத ஒருவன அரதக ஆரதபாதாராய நரதபாதிக்
 கூடியானெ யொரிய மறவெருதபாதாராய நரதபாதிக்
 காசபாயமாநகலாம அரத மஹதவாதம தபாதாராய நரதப
 ராதககன அரதகரகதொனபதம, ஸபதாடமபாதாராய நரதப
 மாகதிரம ஆயலானை மயகதககூடியபவன எனபதம 'கூடா
 கடுனாரு' எனபகறகுத நாதபாயப 'உவகாரணயகெஞ்செ
 வாரகாநுடிது கூதகுஹகாநுவலுநிகரதூரல வூரெடு
 ருவந்யலநகூடுடு: | ஸுஹாவந்யூரலஸிக்ஷாவபிசிகடூர
 டு ஹெரிவிவசு' இதயாதி ஸ்ரீஸகதபஸலாபாநபஸல
 கா இரத விவநிகட இரத பாதாராய நரதபாதிக்
 ராயபிரதகன அரத பாதாராய நரதபாதாராய நரதப
 ராயபிரதகன எனபதுப நாதபாபட

கிருவநீரதிரபுரம் கேடலூர் தகவார பவகூடபாப
 ஸ்ரீ உப வே நரஸிமடாசாராய ஸ்வாமகரீபுல
 செயப்பபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
 பரதான பரதிதநதராதிகாரம்
 முற்றிமுறு

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே தீமதாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

அர்த்தபஞ்சகா திகாரம்.

1. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
2. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
3. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
4. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
5. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
6. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
7. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
8. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
9. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
10. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—

சூரபுரம் வாசம் மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
விஷ்ணுவாயம் சுவயம் மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே தீமதாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

1. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
2. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
3. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
4. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
5. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
6. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
7. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
8. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
9. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
10. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—

சூரபுரம் வாசம் மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
விஷ்ணுவாயம் சுவயம் மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்
மகம் மூரபுரம் உவணம் மூரபுரம்

வெளாஃ- முறையே அபநஸபதகதிலும் நமஸஸபதகதிலும், **ராஃ**
தாயஃ- ஆஸபபடபபடப பரபாஜனததை, **வதாயஃ**-
 (நாராயண ஸபதகதிறது மேல இருகதும், நானகாம வேற்று
 மையிலும், **தவ்யாவாதம்** - அநக பரபாஜனததிறது விநோ
 திபை, இவ்வு விநோதகதகைத சொல்லுகிற பகம் விநோதி
 யைச் சொல்லுகிறது, **ஃ** **கூகிமிரி** - 'ஃ' எனபதின அநக
 தகதைச் சொல்லுகிற ஸபதகதிலும், அதாவது 'கஃ' என
 கிற பகக்கி இருகதும் 'ஃ' எனபதினால் **வ்யம்ஜயகம்** - பர
 காஸம் செய்கிற, **கம்** - அநக, **கமம்** - திருவஃடாக்காததை
 யும், **தவ்யாவாதம்** - அநகதகு ஸமான்மாயிருக்கிற, **வய
 ஃ** - இரண்டையும், அதாவது கவபதகையும், சரமஸஸஸ
 கதகையும், **விநோ** - தெரிந்துகொண்டவன, **வவ்யவெஃ**-
 எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாக, **வம்ஜதஃ** - எண்ணப்பட
 டான

'கூகிமிரி' எனபதற்கு 'ஃ' **கூகிமி** **யவ்ய** அதாவதை
 முதலாவதாக உடைய' எனகிற வயதபதகதிலினால், பரண
 வததில் இருகதும் அகாரம், நாராயணஸபதம், இவைகளில்
 என்றாககம் '**வாரஃ கமவம்**' எனபதற்கு மேலயதனாக
 களில் வாததென்றும துளவர || கீழ்க்கிள்ள இவ்வாகநினால்
 ஸாஸஸாநக நஷ்டமென்றும் ராகபாபம் **கூகிமி** என
 பதற்கு பரணவதகதிலிருகதும் மகாரம் நாரஸபதம், இவைக
 ளில் என்றாககம் '**வவ்யாவாதம் கவயத கஃவெளாஃ**'
 எனபதற்கு விகிதமேதாபாயமாகிப் பகவான அபநஸபதகதி
 லும், ஸாதமேதாபாயமாகிய பரபததி நமஸஸபதகதிலும் பரதி
 பாதிக்கப்படுகிறது என்று காதபாயம் '**தவ்யாவாதம் ஃ
 கூகிமிரி**' எனபதற்கு நமஸஸபதம் அவிஷ்ட ரிவருததி
 யைச் சொல்லுகிற யோஜனையில் 'ஃ' எனபது அவிஷ்டவக
 ளாகிற விநோதகதகைச் சொல்லுகிறது என்று காதபாயம்
 '**ஃ கூகிமிரி**' எனபதற்கு மகாரததினுடைபஸபதம்,
 அதாவது மாகாரததினை அர்த்தகதைச் சொல்லுகிற 'ஃ' என
 கிற ஸபதததில் என்றாததம் '**கம் கமம்**' எனபது பா
 விக நமான் திருவஃடாக்காததை இவ்வு '**வயம்**' எனபது
 மகதிப பததினமாகிற நவயததை '**வவ்ய**' எனபதினால் சரம

காராயணாழி ஸஸங்கரிஸே விவக்ஷிதமன வஸம்
 பசுவிசேஷத்தை விவக்ஷிததுகருததளமாகி இஃத
 அந்நபஞ்சு னைத யமஸுநிததிருகருமஸுநி
 உடங்க அபேதம் வஸுசுகதை சிலா விவா

[illegible][illegible]

நிததாநா இஸ்ஸம்வஸ்துததேதோடேகூட ஷலயகங்
கனெனறு சிலா சுநுஸ்திததாநா இஸ்ஸம்வஸ்தும
போலே ஸுஸுக்ஷுவுகரு விஸேஷிததறியவேணடுவ
தாதர சோதத வயகவணுகமெதனனில —
1 'பூரவ்யஸ்ய' பூஷணணா ரவிவம் பூரவ்யஸ்ய பூத

யாநா அநுநிர செயதிருபாநதமும் சீடஸங்கையில பரஸுதத
மான உபேதாதாததததர வாகபததிறமும், ஸரீராதமபாவ ஸம
பரதககை வலிககாத வாகதததததததத அகைததததததத
நிறகிற அாதகபஞ்சகங்கா அவஸயம் அறியமீபணடுமென மாக
தமே ஓர்ய பாதான பாதிகககாம ஓஞாகவயமல எனறு
ரொலலுவதித தாதபாயமில்லையாகையினு விஸேராதமில்லே
எனறு தாதபாயம் ஆறாககம் அறியவேணடு மெனறு
சொன்னவாகளுகரு இருக ஸமபரதததைதததததத ஆறாககங்
கா அறியவேணடுமெனறு தாதபாயமேயலலது இகைக ககிர
மறபெரு அாதகம் ஓஞாகவயம் எனபதில தாதபாயமில்லே ஆகை
யினு ஓஞாதததததா அறியவேணடும எனபவாகளுகரும ஆறா
கககா அறியவேணடும எனபவாகளுகரும விஸேராதமில்லே
எனறுநுநிர செயதிரு— 'இஸ்ஸம்வஸ்துததேதோடேகூட' என
ருமபிகது 'ஸுஸுக்ஷுவுகரு விஸேஷிததறியவேணடியதாக'
எனபதறது அபரதானமான அாதகங்க'ளபேபாலப பொது
வாக அறியவேணடியதாக இல்லாமல மேலேகூடபயாகிகளாகை
யாலே ஸரீராதமபாவ ஸமபரதததைததததத விஸேஷிததறிய
வேணடுமெனறு ஏறபட்ட எனறாததம் சோதத - ஸரீராதம
பாவததேடு ஸதருஸமாகசீசாதத இததால இஸஸமபரதமே
இருக வலிகதாததததததத பாதானமாகையினு விஸேஷிததறிய
வேணடியதாக ஏறபட்டபேதிதம மறற அாததகங்க
அவவளவு விஸேஷிததறியவேணடியதிலகை எனகிற ஸங்கை பரி
ஹரிசுபாட்டசாநிறு இருத அாதத பஞ்சகங்கையறிய
வணடுமெனபதை பாமாண பூரவகமாக நிருபிகதருளுகிறா—
'பூரவ்யஸ்ய' எனருமபிகது 'பூரவ்யஸ்ய'-அடைபவேண
டிய பாயாஜனமாகிப, பூஷணண பரபருமமகதின, ரவிவம்
ஸவருபகையிட, இததால ஸவபாவம், முனியவைகள் உப

மகாஸுதேயம் அலவிடங்களி லகாஸுதேயநாடுபாது
ஸ்ரீ பதிசுவம் 1 'ஸ்ரீயாவலகும் ஜமசுவதி',
2 'வனஷாநாராயணம் ஸ்ரீரோது', 3 'வனாநாராயணை
தேவம் ஸ்ரீரோதுகயரொ விஹம்', 4 'ஸ்ரீவநவக்ஷா
நித்ய ஸ்ரீ', 5 'விஷ்ணு ஸ்ரீநவபாயிநீ', 6 'வீதா

பாணகளை காணென உகாஹரித நன்கிறா— ஸ்ரீயாவல
கும்' என நாமடிகது ஜமசுவதி - ரோது நாத
ஸவாமிபான விஷ்ணு, ஸ்ரீயாவலகும் - ஸ்ரீயா பதிசுவ
(இருக்கிறா) இது பரதஸைபபறழியது வனஷம் - துத
ஸ்ரீரோது - ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம் - நாராயண,
இத ஸ்ரீலாதககில் ஸ்ரீரோபதியில் இருக்கிறவன என நாம ரோது
பபபிதிறபடி யினாலும், ஸ்ரீரோபதியில் வடிவதஸை ந பரவரித
யாகையினாலும் இது வடிவதஸையகதறிககித வனாநா-
நீ, ஸ்ரீரோது - ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம் - நாராயண,
கரதகை ஆயுதமாகவுடையவராய, விஹம் - பதிசுவப
அனறிககை என நாம நிறைதகயாகிய, தேவம் - தேவனுப,
நாராயணம் - நாராயண, இது விபவதாஸகது உதாநா
ணம் அனறிககை முகத்தில் ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம்
வரனவாஸினா 'தேவம்' பரதயககின் ஆதாமாகிப
நித்யபாஸமும சொரபபிதிகதகவுடைய ஸ்ரீவநவக்ஷம்-
ஸ்ரீவகஸம் எனகிற மநவைத துதாபதி உடையவன, நித்ய
ஸ்ரீ - ஸபபொழுதும் ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம்
வன இது ஸகல ஆவஸைககளையும் குறிக்கிறது அனறிககை
பதுபாபின ஆததகை விவரிக்கிறதாகவுடைய ஸ்ரீ - ஸ்ரீயா
பாணவா, விஷ்ணு பகவானாகது, ஸ்ரீநவபாயிநீ-விபபித
யாகயா இகதால் நிகயபாபகம் வபதிசுவதகதினாலும் ஸ்ரீ
நவபபிதினா வீதா ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம் - நாராயண
யி, காசுதம்-ஸ்ரீயா பதிசுவபாநாராயணம், உதா-துத வனாநா-

1 ஸககபுராணம்

2 ஸ்ரீயாவலகும்-54-50

3 ரோது-யுதத-120 13

4 ரோது-ஸ்ரீ-14-10

5 வி-ப-18 17

6 நாராயண-15 6

வாஸுஷோத்தரம், 1. வஸுபரிவரணலொமெம் ஸ்ரீகதி
வ்யோகாணை, 2. ஸ்ரீகதெ நிபுறாநதொநதெ விஷ்ணு
வெ மம், 3. ஸ்ரீயஃ காணொநதொ வரமுணமெணை
காஸுஷவவம், 4. ஸ்ரீகதி ஸ்ரீ நிவாலெ 5. ஸ்ரீயஃ
வதி நிபுறவெய ப்ரகதீக கருவொணைகதாநா

பரமாணம் தெ - உபகத, காணஃ - அநுநாஸிப பரகா,
வாஸுஷோத்தரம் புருஷபாகாணையபரமாண விது - பட
விபுதி ஸேஷிகவததிறத பரமாணம் ஸ்ரீசகஸபெரிசா - அந
விச ரெயயபபட்ட ஸபாமிதவம், உபாயபம், உபபகவ
நிபபயோகம், இவைசா இவத விவதிதவகா வஸுபரிவர
ணலொமெம்-தன்னுடைய கைகாபகா பாகிப பாரதகரி
லா, ஸ்ரீகதி - ஸ்ரீகதியுடா கூடிய பகவா, வ்யோகாணை -
பீதி அடைது கெணடி நகதம் பொழுது இது கைகாபக
களுககு உகதீசஸயை அனபததத பரமாணம் ஸ்ரீகதெ - ஸா
யை யுடையவனும், நிபுறாநதொநதெ-தொருநத
விவலாத ஆநக நகதிறகுஸ பகதிரமாய விஷ்ணு வெ-ம - அந
பொருடம், மம்-ஸேஷிகதொன ஸ்ரீயஃகாணஃ பரமிகதப
பாகாவாயும், காமணஃ-அனபததத காமாநா அந பகரிவரவது
யும், வரமுணமெணைகாஸுஷவவம் - உபாயப பரமா
நுணாவின கூட்டகாருகத முகாமாந அருபபிடபாகிப ஸவ
நுபாகா பாகையபாகிப ஸ்ரீகதி ஸ்ரீ நிவாலெ-பகத
அருபபிடபாகிய பரபருமததிகிடககி ஸ்ரீயஃவதிஃ - 6,
மிசகுப பாகாவாயி நகதிறவனும், நிபுறவெய ப்ரகதீ
க - எல்லா ஹையகுணங்களுக்கும் அதிகாடபாந, கருவ
ொணைகதாநா - கலபாண குணங்கொனறுகதெ இருபபிட
பாகியும், காமண - அநபததத காமாநா, ஜொநாநதொ
ரவிவஃ-அநாநம், ஆநகதம், இவைசாநிபுறகத ஸவநுபக
பக உடையவனுபிசுகிற இவைசா ஸகபகவாதிகாபபா
ஸ்ரீய பதிதவமும் ஸவநுப பிசுபக தாமம் எனபதததும், அவ
கனிவம் பரதானம் எனபதததும் பரமாணம் பிசுநபிசகவை

1. அகமவிததி

3. வேதாநததமம்

5. கீதாபாஷயம்

2. வேதாநததமம்

4. ஸ்ரீபாஷயம்

[illegible]

ராவமாத சுமாவஸ்திகவேணும் இப்படி 1 'வஸி
ஸு ஹையரணிதம் விஷ்ணு^{ஸ்} வரஃ வடி' 2 'வரஃ
வராணாம் வசுதா^{ஸ்} யசு^{ஸ்} கௌராயஸ்தி^{ஸ்} வராவ
ரெஸு' எனநிறபடியே ஹையசுத^{ஸ்} கீகமாக சு
அநந்தகலயாண மாவஸ்தேபம் 3 'தெய-
குணகாதவம் கஸு^{ஸ்} உயதாம் தரஃ' 4 'த

தேவம் மூணவம்வஹம்,' 5 'ஜெஷம்^{ஸ்} ஸ்ரஷ்ம^{ஸ்}
நெணய-கூ^{ஸ்}, 6 'வனவம்^{ஸ்} ஸ்ரஷ்ம^{ஸ்} நெணய-கூ^{ஸ்},

'இப்படி' என நாமபிதது விஷ்ணு^{ஸ்} - விஷ்ணு^{ஸ்} என்று பெய
ருடைய, வரஃ - மிகவும் உயரத்தாகிய, வடி - அடைய
வேண்டிய வஸ்துவானது, அதாவது பரம பராபரமான பகவத்
வஸ்துபமானது வஸிஸு^{ஸ்} ஹையரணிதம் - ஒரு ஹையகுணமு
மில்லாதது வராவரெஸு - உயரத்த வஸ்துக்கா, தாமத
வஸ்துக்கா, இவைகளுகது பரிமாணம், யசு^{ஸ்} - நதப பக
வானிடத்தில் வசுதா^{ஸ்} - ஸா, கௌராயஸ்தி^{ஸ்} - கஸேஸம் முத
பெய்கா, 'சுஷி' ஸாதததின^{ஸ்} அஸிதப^{ஸ்} ராகம், தவிஷம்,
முத பரிமாண கெட்ட குணங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, மவஸி-
இஸிஸேபா (அவன்), வராணாம் - நமையிட உயரத்தவர
ரான பருமாதிகளுகதும் வரஃ-உயரத்தவர அநந்த கல
யாண குணகாதவத்திற்கு பரிமாணங்கொ^{ஸ்} கிருபிததருள்கிறா^{ஸ்}—
தெய^{ஸ்} என நாமபிதது தெய-கூ^{ஸ்}-அநந்த கலயாணகுண
ங்களைக் கூடிய, தரஃ - மனிதன், ஸு உயதாம் - கெட்கப
பட்டிடம், அதாவது அப்பப்பபட்டவர்க்கு சொல்லுகிறேன்,
கீகா என்று தாதபாயம் வனவம்^{ஸ்} மூணவம்வஹம் - இப்ப
பபட்ட குணங்கள் நெய்கதவனுகிய, கீ-அநந்த ஸ்ரீராமன்,
'ஜெஷம்^{ஸ்} - நதகதி^{ஸ்} ஸாயபு^{ஸ்}, ஸ்ரஷ்ம^{ஸ்} நெணய-கூ^{ஸ்} -
யரத்த குணங்கொ^{ஸ்} கீக^{ஸ்} அநந்த ஸ்ரீராமன் வனவம்-
)பபடிபபட்ட, ஸ்ரஷ்ம^{ஸ்} நெணய-கூ^{ஸ்} - ஸிஷ்டமான
குணங்களைக் கூடிய ராஃ-ஸ்ரீராமன் மூணெ^{ஸ்} குணங்கா^{ஸ்}

தவறாவுள்ள ஸந்தியம் பூஜைகள் 1 வசவாஸக்யபெஸ்ஸு
தா கரவ யசு பூகீஷிதா: 1 தவிராருவபெவெரதி
வம் ரதிவசக்யபெஸ்ஸு 2 ஜஹாநுமீதாவி
சகோரபெஸ்ஸு, 3 ந லதிதவஹஸாஸாநொ பெ
பெஸ்ஸு வரபாசுதம், 4 ந தவஹ பூசுதா சித்தி

[illegible]

மான வபுராகுதவிவ்யூஜவிமுஹவிஸிஷ்டமாக வது
 ஸதேயம் இவவிமுஹம் வர வ்யுஹ விலவ ஹ
 டுராவதாரராவெண வவபுராரமாயிருக்கும்
 படியும், இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும, ஹவஜா
 ஹுஸம்புராயததாலேயறியப்படும் 1 (விஷ்ணுரெதா

களைத் கரிததுககொண்டிருக்கிற ஸவ்யூஜமபுராயமான -
 பூஷணஸ்திராயபமான ஸாவகததிறகுமஸரபமான
 வபுராகுத - பாரந்தி ஸிபாதமிடாத அதாவது ஸுதத
 ஸதவ ஸவநுபமான, விவ்யூ - ஸுராயதமான அமைபுப
 யுடைய, ஹவஜா - தபானம் செய்பவாகளின் பாபதந்தபபேக
 கழிக்கக்கூடியதாயும் ஸுதமாக சயானம் செய்பக்கூடியதாயு
 மிருக்கிறபடியினாலே ஸுபாஸரயமாயிருக்கிற இவவிமுஹம் -
 சிபு கிருதிகதருளினபடியே ஜகதாஸரபதவாதி விஸிஷ்டமான
 விகரஹம் (வர) இதயாதி - பரம் வயுஹம், சிபவம், ஹாத
 கம், அசுசை என்கிற ஐந்து விகமான நுபங்களுடைய பெதங்
 களினால் துவதநாயாதிகாரத்திலு விஸகாரமாக கிருதிகப்படு
 கிறது 'இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும - இவற்றின்
 உபயோகங்கா வணங்கா, கருகயரார முதல்பவ
 கா ஹவஜாஹு - ஸ்ரீபாஞ்சராதிகா ஸாஸ்திரம், ஹம்
 புராயம் - பூர்வாசாய ஸ்ரீஸூகதிகா மஹாவிகாரங்களுக்
 கும பஹிபூதமான விபூதிகளுக்கு பரமானம் காட்டியருளு
 கிறாரா - 'வனதாஃ' எனந்ரமபிதது வனதாஃ - இவைகள்,
 அதாவது சிபு 'ஸஹா டக்ஷாடிபஃ காலஃ' எனந்ரமபிததுச
 சொல்லப்பட்ட வஸதுகதா எனப்பட விஷ்ணுஃ - பக
 வானுடைய விலகதயஃ - விபூதிகா, அதாவது அவனுடைய
 மிகப்பெரியவை || ஒரு வஸதுபுடனே சேர்த்து சொல்லப்பட
 டிருக்கும் 'விலகதி' என்கிற பதக்கிறது சிபமிகப்படுகிற
 வஸது என்றாததம், அப்படி இல்லாவிடில் 'விலகதி -
 எனனும் பதம் ஸுஸவாபதகைச சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீமத்
 தாதபாய சாத்திரிகையால் கிருதிகப்பபட்டிருக்கிறது இவ்வஸது

விலகதய: 1 உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம், 2 மோகோ

உபயவிபூதியோகம் ஸ்ரீ 88 லிவ்யாகா விலகி
கா வாகவ, உத்யாஜிகநுடைய ஸம்முஹமாண
3 பன்னாசனாந்நமோவரம்வயசு' எனகிற ஸ்ரீகரு
நாபடியே சுமகவிலகிவிஸிஷ்டமாக வகுவஸகே
யா இவிலகிகளில் வெதகங்களாயுமவெதக
ல' உபகதயயாபயவதவம் வகளாயுமுள்ள விரணடு
யகநா ஸீமாயகங்களாயும, ஹோமாயகங்களாயும,
விலகங்களாயிருக்கும் சூகாகுஷ்யாகும பொது

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் - ஸ்ரீபாத என்று சொல்

பயசியி, இந்நபயயுடையது (இந்நபயயுடையது

உபயவிபூதியோகம் வாகவ, உத்யாஜிக 88 - எனது

லிவ்யாகா-உத்யாஜிகநுடையது, விலகிவிஸம்ஸாரம்

யசு - உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிக ஸம்முஹமாண-

யாக உத்யாஜிகநுடையது கருகருகசொல்லுகிற

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

யசு - எனது, உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது உத்யாஜிகநுடையது

வாயிருக்க ரவெவெஷ்டுததாலே வீராவொழ விலா
மம் யவாவொருங் கண்டுதொளவது அபபடியே

பிறகு ஆகாச ண்டெல்லாந் பரமிரகுபபடி பண்ணுகை,
அபபடியே பாக ஸாஸ்திரங்கனில பரவியதமாதையினு ஆத
மாவிலுநக மகாதாதி ஆதாரநாடாபுநடாகி எல்லாநா
யும் பரமிரகுபபடி செபகரபடியினு இதை வீலா விபூதியென
கிறது இப்பாடிகளிலாமல் மகவம் ஆநகமாததிரததை பனுப
விப்பதினாலாக பார விபூதி என்கிறது எல்லா வஸதுக்களும்
பாராணாகு அனுபவாதி நகை வஷ்டமம் சொல்லுவதற்கு
காரணமென பகவான ஸாவஸமன என்று சொல்லுகிற
'ஸகோஹம் ஸவ்யஸ்திதேதஷம் ந மகே செஷேஷாஸ்தி ந பிபஃ'
இதபாதிநா வீரோதிபாதி எனன? அருளிச் செய்கிறா—
'சூமுகூதினும்' என நாமபிசது சூமுகூதினும்-பகவானுகு
அனுகூலமாயிருக்க பொதுவாயிருக்க-இந் தபபயவிபூதிசளுக்கும்
ஸாமாச இருபாசசெபகே, ரவெவெஷ்டுததாலே-வீலாஸம்,
பேராமஸம் என்கிற பேக்கதாலே வீலையினுண்டாகிற ஆநக
முத, பேராமகினு உண்டாகிற ஆநகமுத துலயமானும் ஆநக
தகதிறநா காரணம் பேராமையினு வஷ்டமம் சொல்லுகிறது
இந்நால் 'ஸகோஹம்' இதபாதிசது ஸகல வஸதுக்களும்
பொதுவில நனகது அனுகூலமாக இருக்கின்றன எனபதில்
தகபாயமே யொழிப அனுகூலினு உண்டாகும் ரஸதது
மவஷ்டமாயிலை எனபதில் தகபாயமிலை எனபதேறபடுகிறது
ஆநகமே சில வஸதுகளினு உண்டாகும்பொழுது வீலை
பெனறும், சில வஸதுகளினு உண்டாகும்பொழுது பேக
மெனறும் சொல்லப்படுகிறது என்று 'வீராவொழவிலாமம்'
என்பதற்குத் தாதாபார 'யவாவொருங்' என்பதற்கு லோ
கநதில் ராஜாதிகளும்கூட தோட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம்
அனுகூலமாயிருக்க சில பாகங்கள் கருதுகாதி வீலையாடிறகாக
இருப்பதினாலே வீலோபாரணமென்றும், ஆநகப்புரஸ்திரீ
ஜனநாஸோடு ஸாமனுவகிசுமீடமாகையினுலே பேகதப
கரணமெனறும் பிரிக்கப்படடி நுக்கிறப்போலே என்று தாதபா
யம் இந்ந விபூதிகளில் அவன செய்யும் பாரபார விஸேஷத்
தை மெலருளிச்செய்கிறா இததால பருமம் லக்ஷணமும ஸங்கர

1. ஐதாபுய்ய யதஃ, 2. க்ரீவாஹரொரிஷம் ஸவக்ஷம்,
3. ஈதொ ஸாநுகவெஸ்யவ, 4. ஸாதஃ க்ரீவநகெகரி
வ 5. ஸரெ விஹரஸி க்ரீவாகணுகெகரிவ ஜணு
யி; 6. ஹொகவதூநீநாகெகவயூம் ' எனகிறபடியே
ஈதாபுவஜமயூவாரநுகஷணமாக வதூஸநெயம

[illegible]

1	12	2	206 58.	3 வி-பு-1-2 18
4	12 07	5		6 ஸா-ஸ-ஞ ? 1-33

தை ஸுலபமாய நிவததா? அதை ஸங்கரணித கருளுகிறா—
'இப்படி' என நாமபிதது ஸீருமாயக்கோண்டு ப்ராவுமான',
என்பகினுல இவவாகாபவதொலுமபாபயகலஸா? அனுபா
வயவரல எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ப்ராவிக்கும-அடை
கிற, ப்ரத்யுமாத்வினுதய - ப்ரவாதமனினுதய உவா
பாபிகாரியான - ப்ரபுஷுமாய அகிருதானுப பாபததயி
லகிகாரியான - ஸவஸாரணாஸிவமுமறியவேனும் தா
பதமது மறவாகளாகிய முதக சிதபாசன்கது இலுமலகன
கது மாகதிகம் இந்ரதம் ஸவநபகலக தெரிந்துகொள்ள
வேண்டிம என்றாததம் எதற்காக வென்னில? சிதயாகளப
பிலதகான புருஷாதததலதமதய ஸவநப யோதயினென
றறிகல, அப்படி இந்ரதம் இப்பொழுது அடைபாட நுபப
தமகுர காரணசதைத தெரிந்துகொண்டால் அதை சிவநககிக
அதகொள்ள பாபநககிப்பதற்காச என்று காதபாயம் இது
மேலே அதிதார ஸங்கரஹ ஸலோகககில அநுரிசெபபபபட
பு நககியது இதில் வாகமாதகா புனறுகிதிராபுல ஸகி
இதயாகி வாதபதகில அநுரிசெபபபபபட நுபபகினு அரி
மலாசன்கருதாடா அநாநகத சிபிதகருளுகிறா— வொ
களில் என நாமபிதய ஸாஸுதூஸலஸாராய நககலப
பதாப நுநுபகலணய அகாராது துடாநது வந்துகொண
பு நுநகிற ஸாஸாரகத உதயவாகளாயிருப லா என்றுகதம்
'ஸகாபி ககி ப்ரவாஸதகாலே' எனபது அகதகுத தா

வ ஹாதிஷம்பவயுகை விலாமலாமிகளான
 நூதா சூதாவா ஸாபூவொழிதவநாந
 மய விசெஷவகாநா யுணாநா மவசுபூவா
 கதாநா சுதூகநிவ்ருதூஸம்ஸாரராய வ செஜா வ
 கதாநா பவநாமவநதாநே நிரகிஸயாமதபாபிந
 மயவகாநா நிதூநாவாநாஸூரநாபபேபாநே யநாதி
 மயவகாநாநாமஸூரநாமயபாநே 1 வவயவ ஸவ
 மய மதூகநிவ்ருதூஸம்ஸாரராய வ செஜா வ

வ ஹாதிஷம்பவயுகை விலாமலாமிகளான
 நூதா சூதாவா ஸாபூவொழிதவநாந
 மய விசெஷவகாநா யுணாநா மவசுபூவா
 கதாநா சுதூகநிவ்ருதூஸம்ஸாரராய வ செஜா வ
 கதாநா பவநாமவநதாநே நிரகிஸயாமதபாபிந
 மயவகாநா நிதூநாவாநாஸூரநாபபேபாநே யநாதி
 மயவகாநாநாமஸூரநாமயபாநே 1 வவயவ ஸவ
 மய மதூகநிவ்ருதூஸம்ஸாரராய வ செஜா வ

ஸம்ஸார ராயகதெகாணதி நித்யகெசுபகமபண னுநிற
 கூறக்க மரூப விஷ்ணு காதிகா இவாகெஸஸாராக
 கும ஸாராயணமான ரவிபம சுணுசுவஜிதா காமதா
 சகுவாழிகளும், ஸமவதெஷஷக வாரதனூ லாழிகளும்
 உச்சுஷ்வான கனகதஸாராயணமாக வடிவாவெண்
 நிமகாரங்கா உவொஷா தகதினே ராணினேறும்,
 மேலுங் கண்டுக்கொளவது இப்பொஷாவினுடைய
 ஸாரவிபம புணவ மஹுசுகளிர் காரணங்களிலும்,
 காரணஸங்களிளும், 'பூவதெஷ' என நிற உதூனிலும்,

தூப சகாஷததின ஸாரபகமியாதவாகொ, அபபடிபபடி -
 விதபஸூரிதா பம்பாழுகும கசவகா மபபதுதான தா
 சிதாசா ஸவ்ஷஷ ஸம்ஸார ராய-ஒருகசாதகிலும் ஸபஸார
 ஸமபகதமியாதவாசாராய லுதகால முராரகதாட்டிலும்
 பெதம தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கூறக்க மரூப' லுதகாதிதா
 லுதாணம் இப்படி முனதுவிதமாதபபிரி பபட்ட பதகமுதத
 கதபாசாளான துவாதமாதகரின பாதுவான ஆகாரகதயநு
 ரிசசெபகிறா— இவாகள எனருமபகது ஜிதாமகலம்-ஸவபம
 பாகாராயிருசகை, சூறக்கலம் அலுபலமாயிருசகை, கூ
 லுசலம் - பாகருதியிவெற்பட்ட விதாதிதா ஸவருபததி, லா
 மலிருசகை இவாவிதாசவகா தா அராயு எனது அகாம
 லேருக்கிறதாது உபயுதாசவகா 'கூறக்கலா' எனகிற இடத
 லா' ஸபததகிது ஸதபகாமதவா துமிக்கப்படுகிறது
 'வாரதனூ லா' எனபடு, 'சூழி' ஸபதககிறா தாஸத
 லா கொலாபபடுகிறது இவாவிதாசவகா புருஷாததததை
 யடைப பீபாகயன எனகிற எண்ணம் உண்டாவதமதக கார
 ணம் எனபதை தெரிவிப்பதற்காக கனிதத விதாசவருளிச
 செயப்பபட்டிருக்கிறது மேலும்-முமுசுதவாதிதாசதகிலும்
 அதிகாரி விபாகாதிதாசதகிலும் இப்படிப்பட்ட பாகபகினை
 ஸவருபம் தலுஸபதரபவகளிர் பாகிபாதிக்கப்பட்டு ஆடங்
 களிர் நிருபிகதருளுகிறா— 'இப்பொஷாவினுடைய' எனரு
 மபகது 'காரணஸங்களிளும்' எனபடுகிற காரணாதாதி
 தகவாதி, 'காரணம் ஸகருணம்' லுதபாதிகரி லுயஸவ
 ரூபம் விவரிக்கப்படுவது அதிபபேதம் 'பூவதெஷ' எனகிற

[illegible][illegible]

அயததிஸவதிவடிவணுத்திலும், வரஜெஸூகத்தில
வதிவடிவடித்திலு மமாவஸெநயம் மறுவஸூரதிவம்
வதமடிபுண வடிவகளிலும், அயததிஸ மலவிலும்,
'ஸவடிவாவெஸூரஜோக்ஷயிஷ்ரஜி' எனகிற விட க
திலு மமாவஸெநயம்

பாதிபாகிசபபபிம் இடங்களை நடுபிதகநருகிரா—'திரு
கணுத்தில' என நாமபிகது 'மலவிலும் சபமஸவூததிலும்'
எனபதமது நபஸவிலி ஸாதயோபாயமு அபகஸபகதில
விகிதாபாயமு அநாததம் வதிவடிவணுத்திலும்'
எனபதமது ஸவிஸேஷணமான நாமபி நபகதில விகிதா
பாயமு, 'ஸாணம் பூவடி' எனபகிது ஸாதயோபாய
மும சொஸபபபிகிறது எனாததம் சீம் எனபகிது
விகிதாபாயமு, 'ஸாணம் பூஜி' எனபகிது ஸாதயோபாய
மும சாமஸலோகத்தில சொஸபபபிகிறது பதயபததி
பாகிசதம் இடங்களை நடுபிதகநருகிரா—'மறுவஸூரதிவம்'
என நாமபிகது 'வதமடிபுணவடிவகளிலும்' எனபகிது
திருமகதிரகதிலும் தவபகதிலும் என்று சொததுரகொரம்
நானகாம வேறுபாப முடிசு உடபபதவகரி, அந
வது திருமகதிரகதில 'நாராயணாப' எனகி பகததிலும்,
கவபகதில 'ஸ்ரீகேத நாராயணாப' எனகி பகததிலும்
என்று தாதபாயம் அகதபபதவகரின தாதசியில நகதம்
நானகாம வேறுபாபமு ஸாதயோபேபமான கதவகாயமு,
முன்னிருகதம் பதவாயினு விகிதாபேபமான ஸீபபதிபா
சொஸபபபிகிறபடியினு விகிதக ஸாதபநுபமான இரானித
பேபமும அருளிச செயபபபடதாய்ந்து தவபதில
விஸேஷமருளிசசெயகிரா—அயததிலும் என நாமபிகது 'மல
விலும்' எனபதமது உததாசனடதகில திருகதம் கமஸபகா
பலதஸையில உணடாககடிய ஸவாதி ஸவாதக கதந
தவாதி புதகியைக கழிககியபடியினு பததத சொலு
கிறது என்று தாதபாயம் 'ஸவடிவாவெஸூர ஜோக்ஷ
யிஷ்ரஜி' எனகிற இடத்திலும்' எனபதமது ஸாவபாப நிவருத
கியைச சொனன இடகதில ஸவாபாசிகமார் பகவதவபவ
கதவகாயவகா அாததாத விகிதவகா என்று தாதபாயம்

பூதவீரோயியாவது சுவீரூகரீவாஸநாதி
 சீவரான கோகூபுதிவஸகவமமம் அநிஸபூயா
 பாபகி பரதி மம சநாதிபாக வஸநமூராத
 ரான வாஜோகிருஷ்ணமடியாகபிறந்த மமவநித
 ஸா இது செஷகுஜோகந ஜோமஸஜோவகநாமான

[illegible]

கிருமணாதூக பூகூகி ஸம்ஸமய விசேஷத்தை யுண
டாகியும், பூகூகி வரிணா விசேஷங்கொள்ள
ஸரீரெழுந்தியாழிகளோடே துவகநி 1 'திண்ண மழை
தக்கடடிப் பல செயவினை வனகமிறுநா புண்ணை
மறைய வரிதெனனைப் போவைததாயுறமே' என
றும், 2 'அதநாள் நீதநத வாகைகாமின் வழியுமு
வேன' என்றும் சொல்லுகிறபடியே செவ்வெழுந்தியாழி

காமான - மிகவும் ஜனாநம க நவதுரப செடகிற கிரும
ணாதூக - ஸாமயாஸைகைப்படைக்க முளது துணகாடா
யும் உடையதான பூகூகி ஸம்ஸமயவிசேஷத்தை
என்பதினால் ஸநுஷ்டிக்குமின ராம நப விபாக-கரி ரட்டம
ஸரீரம், இரகிரிபாட முதற்பலையகரி ராமதுர பாகருதிபாதி
எடுபகிதது மிறைசயாகிறு ஸம்பசம சொப்பபிடுது
ஸருஷ்டி தையாழி பணனும் விசேஷகைக யருநிச ரப
சொரா - 'பூகூகி' என்றாரம்பிதது 'வரிணாவிசேஷ'
மென்பதினால் ஸநுஷ்டி காமயி உண்டாதம் மாபபாதி
சொல்லபாரிசினதா துவககி-ஸம்பகதப்படுகி திண்ணம்-கநட
ராம பல்பலாசைப்படட, செயவினை என்றா சபடப -
ராமகராரித பாரபகாராகிற வன - உறுகிபான, உகா -
உனனை க கவிர மறெந நவராஅம் நிவநககி செயப முடியாக
கயிறுநா - பாசககினா, அழநதககடடி - பெதம் கெரிமவொட
டாமல் கட்டி புண்ணை - வரணகைக, மறைய - மறையாபடி
வரிநது - சூடி, அதாவது ஸரீரகைக ரீநிததுப பாககா
வரணாமயமாய மேலை கதாவினால் முடப்படட நககிற கெனப
நிறபமம் என்று ராதபாயம், எனனை - அசககனாசொரா
புறம் - பாஷாய விஷபகசரிசை, போரவைததாய - பாதுடபடி
ரொசாய அநாள் - அத ஸநுஷ்டி ராககிரி நீதநத - பொ
ருளொன நிவரகார படைதகவா' தனகிறபடிபை ரீதகதகி
யாழி ஸம்ஸமநததான ரீசொடுகத, ஆகைகயினவழி - ஸரீரத
தின வழியிலே, உழலவேன - சமுனறுசொனடி நபப்பன வர
கணு குககியும் - அகரது ஸம்பப்படட ஜனாநம பாவநதகி,
இலவகளையுடைய அனாகியுர செவ்வெழுந்தியாழிகளும ஸாஸ

மூலாவணக்ஷுஜவாருஷாடி-வகனா லேக்ரவிக்ஷப
போலேக்ரதாடி-பகமாமநியும், யொமவ்ரவ்ரதூரான
வாகநேயம் க்ஷுஜவெவதாபொமவகளிஸையாதல
காராடிவெதமொவாஸமவகளிஸையாதல பூளப
பண்ணரி சிலவானவகளான மவவகனா லேக்ரவிக்ஷப
கைக கலசாராபாதிதூம, சூத பூவணரையும் பூக்ர
கிஸம்ஸுஷ்டம் பூக்ரகிவிபுக்தமெனநிற விவாவிண
நிபாடினும் ஸ்ரஹ்ஷுஷ்டியாலேயானதல ஸ்ரஹ்வகாசு

பாகநில ஒருவன அபாபிபாபட மறநெருவன் ஆராய்ப்பாது
பொருகுகிறது சதுசர்தா எஸரயணம் எப்பது தயோதிதப
ஜம்மூலாவண-அ நவ்ருசககடிய, க்ரவிக்ஷபபோல- விஷ
டைகாரில் இருக்கும் புழுகக ராபீபா க்ரதாடி-ராகமயககி
யும் - கருதாநகனாநகனன் லீனசது அதிநீ, கவீனமயா
குமபடி சியதூர் ஆவண்டதகி, பெலிபொநக கிருமிதந
கிலமினிதகதாவிக செலசிய செரதறு ப நகலிபனகாணும்
தனசிற கிருவிநகதபபாசரா கிவண்ட வெமவ்ரவ்ரதூ
ககாயும்' எனபதமது 'தேசாநகர வக்ஷபகரம் மொமாடிந்
லிஷ்டெ எனது தகர விருகதிதது ஸாதாநாகக கொனன
பொபய மொய ஆரமிகவாரளபுட 7 நவ்ரகாதபாம
காராடிவெதமொவாஸம வகளான எக்தாபககில்
ஏழாது பரபாடசததில் பூவிகைபகில் செரவபபிப
ராமம், மதசிய அசைதனவா லீபப நமயெனது உபாவிக
தல தீஸகாயபிதது-பொசக நகடப க கஸகத வந்ருமபடி
செயபாம, பாதிபிமெ கமிசன சூதபூவணரையும் -
கீவாதபொபாஸகலாயும் அகாரது உவாநகதக பீசசெரஸ
ல விஷப பாவணபாகிகளும அசைநீனா லீஸனபசந்ரும தூ
கீவப நகசிறஸவகை தயோதிதப பூக்ரகிஸம்ஸுஷ்டம் ஸரீ
சகீதாநி கொநது, பூக்ரகிவிபுக்தம் ஸா ஸமபகதம் இல
லாதது இவகிருவகை பாவணவகளி பநமம் சந்ருபபாச
உபாவிககெதது, கவலம் ஸவநபம் ரகதிவகா - 1 விரி
கிறது வர விருவகை, ஆத ஆக உபாஸனம் ரானதகிகம்
ஸ்ரஹ்ஷுஷ்டியாவது வாஸதவதகி பநமயிவாத மஸது

ஊவிஷேகததுகது நாளிட்ட ராஜகூலானுகது
 சிறையிலே யெடுத்தக கைநீட்டின வெடிமா பக
 லிலே கண்ணோட்ட முண்டமாப்போலே ஞானஸ்
 கடிமனமான செவ்வெழியங்களிலும் தடிமனஸ்தீ
 ளான வரிமுறங்களிலும் தடிமனவெழியங்களிலும்
 காலதாழ்ப பண்ணியாகல மூவராகதியும், இப்ப
 ப்பலமுதலானவர்களாலே மலவக ஞானவிகது விலகா

என்றது ஸவசகமாதமுதலானவர்கள் அருளிச்செய்திருந்த—ஊவி
 ஷேகததுகது' என ராமசிவது ஊவிஷேகததுகது - பெரிய
 ராஜயாமிஷேகததுகது சிறையிலே - ராஜயாமிஷேகததுகது பப்பபத
 தாகதனியாகப் பத்தொருபுதுகளுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டது
 துமராவிரசாகியிலே 'எடுத்தககை நீட்டின' எனபதது தப்ப
 கது தாழ்ந்தவாராகையினால் கிட்ட அதுதான் தாதின
 னைக்காயம் பண்ணின என்றாதது வெடிமா - ராஜயா
 கது கண்ணோட்டம் - பெருந்தது ஆறே இக்கது பதமுத
 பாஸனம் செய்கிறவனாகதுபபல ஆயஸ்பமா ராஜபத
 யிருந்தபாதினா கதகாலம் அது தாடபதி ஏற்பகது
 காரணமாகையினால் விடாகி என்று சொன்னது ஸவசகமாதமு
 ளானது வெடிமாபதினது 'ஞானஸ்கடிமன
 மான' எனபதிலுள்ள பாஸனதுகது பாரபதகாமம் நஸஸேஷ
 மாத ராஜயாமிஷேகததுகது கதேஹகிரிபாதினில் ஆஸகதி உண
 டாபபல எனபது பதினாபதினது தடிமனஸ்தீகளான
 வரிமுறங்கள்- தடிமனஸ்தீ பாரபதபாபா புதாதிகதும்,
 பதமாதினது தடிமனவெழியங்கள் - ஆறகதாராமாதக
 தொண்டினாடு ஸவசக காலதாழ்பபண்ணி - சிக்கிரம
 காலதாழ்பபண்ணி ஸவசக காலதாழ்பபண்ணி
 யும் பாரபதபாபா இவ்வாத வெடிமா விடாகி ஆறாத
 பண்ணிபாபா பல சுவங்களாலே - ஆறக விடாகி,
 விலக்காயிருக்கும் - பாதிபகதாராபுததும் உடனாயிரு
 குமா ஆகிலும் புருஷாதகததை அமாவ ஸமபாபாபி
 லாப பத முதலிய ஜனமவகளுக்கும், பாரபத பாரபதி
 விஸயமாய் ராஜயாமிஷேகததுகது தாப விடாகி உண
 டாயிருப்பாபாதனதுகது பதவக கிதாஹம் பிதுவானது

பெனறு தெரியாது சூநுகூலம மிகவுமுண்டா
 பிருகத வவிலுக்கிகளுகந வினுவங்காறு நினமும,
 பூக்கிகூலம மிகவுமுண்டாபிருகத வகுக்கூலவ
 து பூலுக்கிகளுகநதகநிக கொண்புண்டாகக காறு
 நினமும ஆதலாலவினுவங்காறு கொண்புண்டாகக
 னான ஸுகூதவிசெஷங்கா ஆபககலிலே சிடகந
 மெனறு, தெரியாது, வினுவங்காவான நியு
 ததுகநக காரணங்காறான ஸுகூத விசெஷங்காறம
 ஆபககலிலே சிடகநமெனறு தெரியாது இப்படி

தீர்வருந் பரகாரம் யநீஷு வரவரைகந கீல
 னகாறான வாஜிகூலமகாறான வந மமவநிய
 ஹவிசெஷமாநிற பூயாக விரோதிகநச செய்யு
 வாரிஹாரகதை 1 'தவ்ய வபீகரணந்தவரணாமதி
 ரெவ' எனறு ? கவலியுடைய வபீகாயு வரவரையை

விவரம் தெனறுவாகச குறையுடைய எனறு காதபாயம் இப
 பொழுதிருகமும ஆசாரம் முதலபயகநொண்டி உபரிசு
 முடியுடையவெனறா ? அவைகா காரணமாக 'தவ்ய' அந
 னா செயசுநா— 'சூநுகூலம்' தனியுடையது சூநு
 கூலம்—பரவாறுடைய இஷ்டப்படி நடப்பது பூக்கிகூ
 லம் - அநதகு விரோதமாக நடப்பது ஆசையினால் காமந
 னா ஸுகூதகூலம் காரணம் எனறு காதபாயம் வருகா
 ஸாரம் எனபவன விருவகாமாவிலுடைய பிரா இவன தேவ
 கைகளையும காரணங்களையும மிகவும பிடித்துவந்தான ஸவெவ
 வகுக்கூலி பெருக்கி வாவ் வரகீரணம்' எனறு ஸூபாகவ
 தகதில் ஆறாவது ஸகநகதில் ஒன்பதாவது அகயாயகதில்
 தொலைப்பாட்டிருக்கிறது வினுவங்காறு காதாமகய
 ராக ஆபககலிலே - யாரிடதகிலே இப்படி அரிஷ்டங்கா
 ஆனேகமா பிருகதாலும் கூட அவைகளுக்கெதல் தம முகாரண
 மான பதவா நிகரஹ ஸகநபம் நிவருகதி யடைகதால் பத
 றவைவரல எல்லாம் நிவருததிகதும் எனறு நிச செயசுநா—
 'இப்படி' எனறாமபித்து தவ்ய அநதப பகவான, வபீகர

வருத்த விடத்திலே ஸ்ரீ ஹாஷுக்ரா ரருளிச செயதா
இவ்வீரோயி வசுத்ததையெல்லாம் ரஹஸ்யசூயத
நிவ்விதநிறையசுத்ததெனைய வுவ்வெஹசுத்தியாலும்,
கலஹசுத்திஷ்ணுதளாலும், ஸவசுத்தியாவஸ்துததாலும்
மகாஸூத்திதது ஸ்வஸாரத்திலடிச சூட்டாலே பேற
யுத்தரூபபாநவநிகளிலே கூரிகக ஸூயம

பொருளொன்றென நின்ற

புமகனாதனவனடிசோந

நருளொன்று மனபனவன

கொளுபாய மமைநத பயன

மருளொன்றிய வினை வலவிலங்

கெனறிவை யைநதநிவா

இருளொன்றிலா வகை

யெனமனத தேற வியமபினரே 10

ஊ - ஸபபித கவகதகு உபாயம், தஹுரணாமகிரோவ -
காநிட சி ஸாணுகதி செயவதே 'வஸீகாயபுரம் வ
ரைபை வகுத்த விடத்திலே' எனபதற்கு 'இந்திரியங்களை விட
ஸபபிதா உபாயவகங்களில் விஷயங்கள் சிறந்தவை
ஆகியவை உபாயமாக' எனமுரமித்தது சொல்லப
பதே ஸாநிபாயதற்கு வபாரபாநாம பன்னாமிடத்தில் என்
பதம் வகுக்க - பிரித்து சாட்டுரை 'வுவ்வெஹசுத்தி
யாலும்' என்பதற்கு பரணம முகவிய இடங்களில் ஸேஷதவ
கூறா ஸாநிபக பாதததாயாதிகளை சொல்லுகிற இடங்
களில் உபாயபதங்களுக்கு அதற்கு விரோதியாகிய ஸேஷ
புசனாக இவ்வுபாயபதம், ஜடதவம், ஸவாதநதாயம், முதலி
யவைகளை ரிக்ஸபபிதபடியினால் அவைகள் எல்லாம் விரோதி
யாகிய கதாயம் கலஹசுத்திகளில்-திருமந்திரம், தவயம்,
புறநாடு இருக்கும் மஸஸபதங்களில் ஷ்ணிகளாலும் - '30'
புறநாடு இருக்கும் ஆரம்பவற்றுமையினாலும் அடிச சூட்டா
லே - '31' தவயாநிலை ஆதாவது வெயிறசாலங்களில்
புறநாடு இருக்கும் புதித சுகிறதைப் பொறுகசாமல

தவிரிப்பதைப்போல ஸமஸாரத்திலுண்டாகிய தாபதரயத்தின மிகுதியினால் கஷ்டத்தை ஸஹிக்காமல் தவிரைப்படுமது சொல்லப்படுகிறது பேறறுக்குறுப்பான - பரம பாடோஜனமாகிய மோக்ஷத்துக்குக்காரணமான, வழிகளிலே-பசதி பரபத்தியாதி மாக கங்களிலே, **பூரவம்** உசிதம்

ப-ரை] பொருள் ஒன்று-இவன் ஒருவனுமே பரயோஜனம், என - என்று சொல்லுமபடி, நின்ற - நிற்கிற, பூமகள் நாதன் - லக்ஷ்மிகுப பாததவாகிய பகவான், அதாவது தனக்கு ஸதருஸம் இல்லாத புருஷாராததமாயும், நிதயவரிததனாயும், சேதன சேதன விஸிஷ்ட வேஷத்தால் ஒரே நதவமாயுமிருக்கிறஸரிய பதி என்று தாதபாயம் அவனடி - அந்த ஸரிய பதியினுடைய திருவடிகளை, சோநது - ஸரணமாச ஆஸரயிதது, அருள்-அவனுடைய கருபையோடு, ஒன்றும - சேரும், அதாவது கருபையை அடையும், அனபன் - அவனிடத்தில் பரீதியையுடைய ஜீவாதமா, அன்றிககே 'சோநது' எனபது பராபதியையும், 'அருளோனம்' எனபது நிதய கைங்கரயத்தினாலுண்டான பகவானுடைய கருபையையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இது இப்படி கருபாபாதரமாவதற்கு ஸவருபயோகயதையுடையவன் எனபதைக்காட்டுகிறது அவன் கோள் - அவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, அதாவது தனக்கு ஸகயமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட, உபாயம், அமைந்த ஸேஷபூதனான தன்னுடைய ஸவருபத்திற்கு அனுகுணமான, பயன்-பரயோஜனம், மருள்-அஜஞானத்துடன், ஒன்றிய - சோந்த, அதாவது காரயமாயும் காரணமாயும் என்று தாதபாயம், வீணை - காமங்களாகிற, வல விலங்கு - உறுதியான விலங்கு, அதாவது தன்னுடைய பரயுகினத்தினால் கழற்றிககொள்ள முடியாத விலங்கு என்றாததம், என்றிவை - என்று சொல்லப்பட்ட இந்த அாததங்கள், கீந்தறிவா - ஐந்தையும் அநிந்த பூரவாசாரயாகள், ஒன்று - ஒருவிதமான, இருள் - அஜஞானமும், இலாவகை - இல்லாதிருக்கும்படியாக, அதாவது இந்த அாததபஞ்சகங்களில் அஜஞான ஸமஸார விபாயயங்கள் ஒன்று மில்லாம விருக்கும்படியாக, எனமனம் - என்னுடைய மனது, தேற - தெளிவாயறியுமபடி, இயம்பினா - உபதேஸித்தநாகள்.

[illegible]

னிலை இழக்கிறேனிலலை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது **பூ**
வீடு - அந்தப் பகவானை அடைவது, **ஸூரிவசு** நித்யஸூரி
களைப்போல, **பாயபகசூரீ** - தாயதனம்போல மிதாசுராத
தில் வயவஹாச சாண்டததில் 'தசு' உபஸஹேத ய்யுநம்
ஸூரிஸம்வாஸாபேவ மிதிதாசுரீஸு ஸம் ஸவசி தசுஸுதே'
என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது எந்த தரவயத
தில் யஜ்மானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே
மாததிராம தனக்கும் அயலாருக்கும் பாததியுத ஏற்படுகிற
தேநா அபாடிப்பட்ட தரவயம் 'பாய' மெனப்படுகிறது என
றா, த, தம **பே** - எனக்கும், **ஸூடு** - ஸவபாவத்தினாலேயே, **பூ**
வூ-கிடைக்க வேண்டியது அதாவது பிதாவின் தனம் முதலிய
வைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்தம் மாததிராததி
னாலேயேபாரபதி ஏற்படுகிறாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் நமக
சூடு ஒரேவிதமான பாதபதையுள்ளது என்று தாதபாயம் இத
தால் அடைவதற்கு மறறொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதினால்
இழக்கிறேனிலலை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 'ஹண' என
பது ருசததைத் தெரிவிக்கிறது அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜ
மாயச கிடைக்கக்கூடியபரமபததை நமமுதடபகுறறத்தினாலே
இழந்தேதாம் எனகிற துகசததைக்காண்பிக்கிறது **வனகாம்**-இப்
படிப்பட்ட பகவானை அடைவதை, **விசுதூஸு** யம்-விபரீதமான
பததிகு இருப்பிடமாகிய, **ஹம்**-நான், **ஹிதூ**-அஹம்
கார மனகாரங்களினால், அதாவது நானே ஸேஷீ, நானே ஸவதந
திரன், எனகிற பரமத்தினாலும் அஹம் எனகிற பதத்திற்கு அாத
தமில்லாத தேஹமே ஆதமா எனகிற எண்ணத்தினாலுமென்றாத
தும், **ஹிவசுதூவாநு**-இழந்தவிட்டேன, **ஸம்வூ** கி-இப்பொ
ழுது, அதாவது அநாதியாக அவிதயாதிகளை அடைந்திருந்த
பாபினால் அதிக பாபத்தை உடையவனாய், இவற்றால்மேல ஜன
மங்களிலும் நல்ல ஸத்திதினைய யடைவதற்கு யோகயதையிலலாத
இருக்க, த, தஸையில், 'கநாமகாநனகாமஸேஷ்பாவ்யுஷ்ட ஸனா
ரொவாயம்' என்று சதயத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு
விவரித்தல் இக்கால் பரபததிகு அஸாதாரணதிகாரமான
ஆகிருந்தாலுமே அடைந்திருக்கும் தஸை சொல்லப்படுகிறது.
பே - எனக்கு, **ஸேஷிஷம்வசி** ஹாநூஸா - ஸேஷிகளான

சாயுஜ்ய பிராட்டியுமான இருவர்களிடத்திலபரநயாஸமானது, வெதும் - (அநதப பலத்தை யடைவறகு) உபாயமாக, சரிஷ்டு தெ - (செய்ய வேண்டிய காரியங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது. அனந்தகேஸாஸதிரங்குகளில் விதிசகப்படாருக்கிறது 'செஷஷ வம்வழி' என்று பாடாநதரம், அப்பொழுது மிகுதியான ஸம்பததாகிப் முகத்தைஸபாயத்தில் எனறாததம் என்று ஸ்ரீ ஸாராஜிபிஷையும 'செஷஷிஷம்வகி' எனபதே ஸவாரஸா முறா பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாராஸவதிநியிஹம் வயாகயா நம்

திருவழிந்தரபுரம் சேடலூர் விதவான பதவகலிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாளிம்மரசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

அாததபஞ்சகாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாஜ ஹ்மபெஸிகாய நம: ||

தத்வதாய சிந்தநாதிகாரம்.

[தத்வதாய நிநுபண பரயோஜனம்—தத்வதாய விபரம்—ஜ்வாத்ம நிநுபணம்—பததஸ்வநுபம்—முகதஸ்வநுபம்—நீத்யஸ்வநுபம்—முகத கருக்து ஸர்வவித கைங்கரிய ஸித்தி—தர்ம பூதஜநாந நிநுபணம்— ஸாந்தஸ்த்வ நிநுபணம்—தரிதுணதாவய நிநுபணம்—காலநிநுபணம்— ஸ்வரதத்வ நிநுபணம்—பரநுபம்—வயுஹ நுபம்—வ்யவநுபம்—அர்ச்ச சா நுபம்—அநதாயாம் நுபம்—அவதார ரஹஸ்யம்—லக்ஷ்மீதத்வ நிநுப ணம்—தத்வங்களில் ஏறவும் கருங்கவும் பண்ணும் விபாகங்களின் தாத்பாயம்]

புக்ருதூதஸூரணி மஹாவிஷ்ணுக்ஷணயியா

தயா ஜீவெஸெக்யுபுஸுதிகுஹஸூமிஹஜமாஸு!

சுதொ ஹோதூ ஹோமம் தஹுமயநியஜெதி நிமலெ

விஷ்ணுத்வம் தவஸுதூய உவபிஸஞ்ஞதயிய: ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராஜாமஹ ஹ்மபெஸிகாய நம: ||

இப்படி சித்திகாரங்களில் ஆபாததததள ஜனாதவபடக ளென்று நிநுபித்திருக்க ஸருதி, ஸமபரதாபம் முதல் பவை களில் தத்வதாயங்களே அறியப்படவேண்டும் என்று சொல்லப படுகின்றனவே? இவைகளை கனிததவைகளா? அவைகளுக்கு உளளடங்கினவைகளா? தனிததவைகளாயிருந்தால் ஒன்ப தாத்மங்கள் என்று சொல்ல வேண்டாவா? உளளடங்கின வைகளாயிருந்தால் தனிததருளிச் செய்வதற்குக் காரண ளென்ன? என்றிவை முதலிய ஸமசைகளுக்கு இந்த அதிகா ரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப்போகிறவராய அதிகாரிக தததை ஸங்கமஹேண அருளிச்செய்கிறா—‘புக்ருதி’ எனமுரம்பித்து

ப - ஸா] விஷ்ணுக்ஷணயியா - மீசதனங்கள், அம்சதனங் கள், இவைகளினுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புத்தியினால், அதாவது அவைகளை அறிவதினால், புக்ருதூதஸூரணி: -

பாருதியே ஆதமா என்கிற பரமம், அதாவது மூல பாருதி
 யில் ஆதமாவென்கிற பரமம் உண்டாகாதாகையினால் அதனால்
 உண்டான தேவமே ஆதமா என்கிற பரமம் என்றாகத்தம், 'ஸ்ரீ
 ராதாபூஜை' என்றருளிச்செய்யாமல் 'பூகதாபூஜை'
 என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்திரியம், மனது, பராணன், இவை
 சரிதத்தில் ஆதம் பரமம் ஸம்பவிக்ரமம் எனப்பதைத் தெரிவிப்ப
 தற்காக அதாவது சேதனசேதன வஸ்துகளின் அஸாதாரணங்
 களான ஸவபாவங்களைத்தெரிந்து கொண்டால் அசேதனங்களா
 கிய பாருதி பரிணாமங்களில் இதுவே ஆதமா என்கிற பரமம்
 உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், ஹைகி - நமஸ்கரித்து, அதா
 வது தானே சிவருத்திததுவிடுகிறது, ஜீவெஸெக்யூபூஷ
 திகலஹி - சுவாதமாவும் பகவானும் ஒன்று எனப்பது முத
 லாமரங்களைப்பற்றிய கலஹம், 'பூஷகி' எனப்பதினால் ஈஸ்
 வர சிவெனப்பதும் குறிக்கப்படுகிறது தவிலஜகாஸி-அவை
 உட்ப பிரித்துக்காட்டுவதினால், அதாவது அவைகளினுடைய
 அஸாதாரணமான காமங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபி
 பதினால், தியா - அப்படியே (சிவருத்திக்கிறது), கூதஃ - ஆகை
 யினால் அதாவது சீழ்க்கூறிய பரயோஜனமிருக்கிறபடியினால்,
 ஹோதா - (ஸூகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், ஹோமம் -
 அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவாகிய அசேதனம், ததூலயநிய
 கா-இவைகளிரண்டையும் நியமிக்கும் ஈஸ்வரன், ஹைகி-என்று,
 நிமெஹி - வேதங்களினால், இங்கு 'போகதாவையும', 'போக
 யத்தையும் நியந்தாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனால் அனு
 சரணம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என
 றாகத்தமுள்ள ஸருதிவாசயம் விவக்ஷிதம், விலகம் - பிரிக்கப்பட
 டிருக்கல், திவக்யம் - கதவதரய மசனாயும், ஹை - நமஸ்கு,
 கக்ஷதயிஃ - தடுக்கப்படாமலிருக்கிற புத்தியை யுடைய
 கமபூவாசாயாகல், உவலிஸனி - உபதேஸிக்கிறான் இங்
 கா சீழ்க்கூறிய அதத்த பஞ்சகமங்களில் இவைகள் அடங்கின
 லாயதாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அவைகளின் அஸாதா
 ரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேவநாதம் பர
 மம் முதலாயினவைகள் சிவருத்திப்பதாகிய சீழ்க்கூறிய பரயோ
 காஸி திருக்கிறபடியினால் ஸருதிகளும், பூவாசாயாகளுமும்,

ஸம்ஸகாமும ஸம்ஸகாமும கூட வாறஸம்ஸகாமும
யவேணடியிருக்க விவற்றிலேசுமேமான தக்வதூய
தக்வதூயநீடுபண ததை ஸம்ஸகாமும விரே
பரமோஜனம் ஷிததறியவேணு மென ஸ
சுமாயகாகளுவசேஸிததுப போருகைககடி யென
னென்னில? அதுககடி புகுதூதூஸுமே ஸகம்
சூதூஸுமே மிதுககு மீதாமமான வமீஸுரவாடிஸு
யுமாகிற ஸஹாவிரொயிகளை முறபடக கழிகக பூரூ
மாகை இததை நினைத்து ஹோதுஹோதுகியகூ

இதைப்பிரித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் எனபது தெரிவிப்ப
பட்டதாகிறது

இதை விஸதாரமார நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஸம்ஸகாமும’
என்றாமபித்து ஸம்ஸகாமும - ஸீராதமபாய ஸம்ஸகாமும
‘ஸம்ஸகாமும’ எனபதற்கு பரமபயம் எனபதில் ஸம்ஸகாமும
பரமபதா எனபதில் ஜீவாதமாவும், கிரோதிவாதத்தில் அநே
தனமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாதபாயம் இதுககு-தக
கூறிய ஸவதநதிராதம பரமத்திற்கு, மீதாமமான-தாணமான,
ஸமீஸுரவாடிஸுயும் - ஸவரன இலகே பென்று சொல்லுப
தில் ஆஸையும ஸஹாவிரொயிகளை - பரபலமான மோசு
விரோதிகளை, முறபட - அதத பஞ்சகபகளை பறிவாறகுதூய,
அதாவது தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறு எனபு தெரிந்து
அதற்கப்பறம் பரலோசத்தில் அனுபவிகக வேண்டிய புருஷாத
தகதைப்பறறி யோசனை உண்டாகி, பரதநகாய சஞானசதி
ஞாலமோஷமாகிய பரமோஜனத்தில் ருசி பிறந்து, புகுதூ
உபாயத்தை விசாரிககும்போது கீழ் ஸலோகத்தில் விவரிக்க
படி அதத பஞ்சசஜஞானம் பரமோஜன முளானதாகிறது
அப்படிக்கிலலாமல் தேஹாதம பரமமும், ஸவதநதிராதம பரம
மும் இருசகும்பொழுது ‘பூரூஸுமே’ எனகிற ஸலோ
கத்தில் லருளிச்செய்த அனுஸநதானம் உண்டாகாது ஆஸை
ஞால அதற்குமுன இது கழிக்கவேண்டு மானசயிஞால அதத
பஞ்சக ஜஞானத்திற்கு முந்தியே இநக மஹா கிரோதிகளை
கழிச்சகவேண்டுமென என்று தாதபாயம் இப்படித தத்வதரயபகளை
அததபஞ்சகங்களுக்கு முன தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாய்

[illegible]

ஹேது: , 1 ' ஜ்ஞாநாநநுபயா ஹேது: ', 2 ' காலா
வ வவதே தகு ம காலவகு வெவ்வுலு: ' உதூபி
களிலே ஸ்ரீ மூணகாலுமவவகாலுவிவ வகளான
ஸ்ரீ விபாசெதமவகளுடைய ஸ்ரீவாவஞ சொல்லிற்று
3 ' வுநாந நெவொ ம தா: ', 4 ' நாயநெவொ ம
நெதூர வா ', 5 ' க்ஷாஸ்வபுராணி ஸுதாநி
கூதிடவ்ஸூக்ஷா உவதே ', 6 ' யெவெ வஸுணி
ஸுதிரய: ' உதூபிகளாலே ஸ்ரீ விபஜீவாகளுடைய
புராணம் விவெகிக்கப்படடது 7 ' ஸவபுஜ்ஞவபு
புரூக்ஷவபுரூகி ஜ்ஞாநவயுவிபுராநு | க்ஷதஜீவபகூர

ஹேது: - பரிணாமத்திற்குக் காரணமாக, ம-ஆசிரியர், ஜ்ஞாநாநநுபயா ஹேது: - ஜ்ஞாநாநநத ஸ்வ ரூபமாக ஸ்வரூப
கள தகு - அந்த விபூதியில், ஸு: - அந்தப் பாராநமா, காலா
காலகதை, வவதே - பரிபாசம்செய்கிறா, அதாவது விபிதாசுத்ரா,
தகு - அந்த விபூதியில், காலு: சாலம், ம வுலு: - ' பரிபு
மததை, ஸ்வாசகும், ஸகதியுடையதல், க்ஷா: - க்ஷா
எனன்று சொல்லப்பட்ட வஸது, ஸவபுராணி ஸுதாநி -
ஸகலபராணிகளும் அதாவது பதத சேதனாகள எனறு தாத
பாயம் கூதிடவ்ஸு: - பாகருதி ஸுமபநதமில்லாத ஜீவாதமா,
அதாது முககாதமா, க்ஷா: - அக்ஷாமென்று, உவதே -
சொல்லப்படுகிறது ஸுதிரய: - நிதயஸுதிரிகள, யக் - எந்த
ஸதானத்தை, வஸுணி - பாககிஞாகுளோ ஸ்ரீ விப ஜீவாக
ளுடைய - பதத முசத நிதயாகள எனகிற மூன்று விதமான
ஜீவாதமாகளுடைய ஸவபுஜ்ஞ: - எல்லாவற்றையும் அறிந்
தவன, ஸவபுபுரூக்ஷ - எல்லாவற்றையும் பாதயக்ஷமாகப்
பாாககிறவன, ஸவபுரூகி ஜ்ஞாந வயுவிபுராநு - எல்லா
விதங்களான ஸகதி, ஜ்ஞானம், பவம், இவைகளின் பிறை
வையுடையவா, க்ஷ - ஸாமம், தஜீ - சோமபல, வயம் - பாயம்,
கூராய - கோபம், காரோபிவி: - காமம் முதலியவைகளோடு,

- 1 ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரிம 2 பார-ஸ்-198-9 3 91-ம் பக்கம் பாகக்
4 95-ம் பக்கம் பாகக் 5 கதை 15-16 6 வி-பு 1-6 89
7 வி-பு 5-1 47.

வஜ்ஜுததுககீடாக ஏறியுஞ் சுருங்கியுமிருக்கும்
இங்கு பூவுத்தியாவது பூவுத்தி நிவுத்திரவிவமான
வூவாரம் இவையெல்லாம் வஜ்ஜுகளாதோறும்
பூரணபூதிநிபதமாயிருக்கும் பூரணங்கள்
வஜ்ஜுகளைக் காட்டுமபோதவவோ வஜ்ஜுகளின் வு
ரவிவததையும் வுரவிவ நிர்விவக் யஜ்ஜுகளையும்
நிர்விவித வுரவிவ விசெஷணங்களையும் வூவார
ங்களையுங்காட்டும் அதில வுரவிவததை வுரவிவ
நிர்விவக் யஜ்ஜுகளாலே விசரிஷ்டமாகவே காட்டும்
களை விட வேறுபட்டதாக நிரூபிதப்பட்டு வினதுவை
காரணாராதுவூத்தி - மறற்க காண்களிறும் துடாத்நு
வை நாடாக - அனுரூபமாக ஏறியும்-அதிகாரம்ருபதாயு,
சுருங்கியும் - கொஞ்சகாலம் இருபதாயும் பூமித ரதயாபு
யததில 'நிவுத்திரவூகாரண ஸங்கஜ்ஜுரவிவ பூவுத்தி விசெ
ஷ்ட' எனநிவா தமமாலேயே வயாகயானம் ரபயப்பட்டு நப
பதினால நிவருத்தியும் பரவருகதி செய்கிறதில் எனநிவா
மலபருப மனோவயாபாரமாகையினால் பரவருத்தி எனபதநு
அாததம் என்று நிருவுள்ளம் 'பூவுத்தி' என்றவ ரபபாரம்
எல்லாம் பகவானுக்கு வஸப்பட்டகென்று சொல்லும் பகவா
னாகையினால் இப்படியிய அாததம் கொள்ளவேண்டி என்று
தாதபாயம் இப்படி ஸவருபாதிகா வஸதுசகா தோமம் ரப
வேறியிரதரகும் என்று நிரூபித்தநுஞ்சுரா - இவையெல்லாம்
என்றாரமபித்து பூதிநிபதமாயிருக்கும்-பாமாணரம் 1. 1
ஏறாபடி வெவ்வேறுக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வஸதுசகளைக்
காட்டும் பரமாணங்களை அவைகளின் ஸவருபாதிகாயம்
காட்டுகிறது என்றருளிச்செய்கிறார் - 'பூரணங்கள்' என
றாரமபித்து பரமாணங்களாவது பாதயக்ஷப, பதுமானம்,
ஸபதம் 'வுரவிவநிர்விவக் யஜ்ஜுக'ளாவது மதுஷ்யான
பக, முகூஷிய வஸதுகளைப்பாங்கும் பொழுது எந்த ஆகாரங்
களை அறியாவிட்டால் மனுஷ்யன் பக, என்றறிய முடியாதோ
அப்படிப்பட்ட ஆகாரங்கள் 'நிர்விவிதவுரவிவவிசெ
ஷணங்கள்' ளாவது மனுஷ்யன், பக என்று வஸது ரூபிக்கப
பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கா விசரிஷ்டமாகவே-

அறதவ்ஸரூபத்தைச் சொல்லுமபோது அவ்
 வகைகளை யிடடல்லது சொல்லவொண்ணாது
 நறைக கழித்துப் பராக்கில ஸஸவிஷாணதூய்ய
 ஆகையால் ஜீவவ்ஸரூபத்தை ஜ்ஞாநகூலா -
 ஜ்ஞாநகூலா கவிதூய்யிகளான நிரூபகபகூல
 ஜீவாத்ம நிருபணம் யிட்டு நிரூபித்து ஜ்ஞா
 நகூல ஜ்ஞாநகூல வென்றிம புவங்களாலே சொ
 கடவது இஜ்ஜீவதகூல வவெவ்ஸரூபநுகருச வெ
 மாயேயிருக்கமுமென்றும், அவனுக்கே நிரூபக

அவைகளோடு சோந்ததாகவே ஸபத பரமானமும் விப
 மான வஸதுவையே சொல்லுகிறது எனறருளிச்செய்கி
 'அநத்' எனமுரம்பித்து 'இடடல்லது' எனபதற்கு அநத்
 ரூபநிருபக விஸேஷணங்களைக் கொண்டே சொல்லவேண்
 அபபடிக்கில்லாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாதப
 இத்தால வஸதுக்கள நிரூபிஸேஷமானவை என்று சொல்லு
 அஸங்கதம் எனபது தயோதிதம் அபபடிப் பாரப
 விதோதத்தை நிருபித்தருளுகிறா— 'அவற்றை' என
 பித்து அவற்றை - ஸவரூப நிருபக தாமங்களை, கழித்து
 மியைவிட்டு விலகி ஸஸவிஷாணதூய்ய - முயல் வெ
 புகரு ஸமாணம், அதாவது அபரவிததம் என்றாது
 ஒரு வஸதுவை பாரபதமபொழுது உருண்டை, நீளம், முது
 ஆகாரத்தோடேயே பராக்கிற்றும் சொல்லுமபொழுதுமம்
 யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வயவஹரிக்கின்றும் ஸ-
 ஸவரூபத்தைச்சொல்லும் ஜ்ஞானம் ஆநந்தம் முதலிய உ
 கரும ஜ்ஞாநதவ ஆநந்ததவங்களை யுடையவைகளென
 சொல்லுகின்றன. ஆகையினால் ஒரு விஸேஷணமுமில்லாத வ
 என்று தெரிவிக்கக்கூடிய பரமானமில்லாமையினால் அபப
 பட்டவஸதுக்கள அபராமணியம் என்றுதாதபாயம்

ஆகையால்-ஸவரூப நிருபக தாததாலேயே ஸவரூபத்
 நிருபிக்கவேண்டியதாயினால் விஸேஷதவமும் ஜீவாத்மாவி
 ஸவரூப நிருபகதாமமாகையினால் அதை அபபடி அருளிச்செ
 யாண்டகருகாரணம் நிருபித்தருளுகிறா— 'இஜ்ஜீவதகூல'.

செஷமெனறும, சுயொமயத்யொமவ்யவஜெஷநகளா
லே ஸ்ரூஷததில் தோற்றின செஷகம் ஸம்ஸக
ரவிவமாகையாலே ஸம்ஸகிவ்ஸரவிவம் நிரவித
மானுலல தறியவொண்ணமையாலே ஜீவனுக்கிது
நிரவிதவ்ஸரவிவவிசெஷணமென்னலாம சுண்ண
கெவலகி வெதநகவம்போலே ஸ்ரூஷதசெஷகி
வெதநகம்மும் ஜீவனுக்கணமாக வறருகையாலே இச

ராமபிதது 'சுயொமவ்யவஜெஷ'மாவது இந்த ஆகாரத்தின
ஸமபநதமிலலாமையை விலக்குகிறது 'சுயொமவ்யவஜெஷ'
மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸதுவினிடத்தில் ஸம
பநதமிருப்பதை விலக்குகிறது 'செஷமாயே யிருக்கு' மென
றது அபேகவயவசசேதம் 'அவனுக்கே * செஷம்' எனறது
அநயயோகவயவசசேதம் ஸம்ஸகரவிவமாகையாலே-ஜீவாத
மாவிற்கும் பரமாதமாவிற்கும் உள்ள ஸமபநதமாகையாலே
'ஸம்ஸகி' இதகியாதிகு இந்த ஸமபநதிகளாகிற இருவரை
யும் தெரிநதாலலலது இந்த ஸாபநதத்தை யறியமுடியாது என
றாததம் 'நிரவிதவ்ஸரவிவவிசெஷண மென்னலாம்'
எனபதற்கு ஸவருப நிஞபக தாமமாகில இதைவிட்டுத் தனிதது
ஸவருபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸவருபம் தெரிநத
பிறகு அறியவேண்டிய செஷதவம் ஸவருப நிஞபக தாமமாகாது
என்று தாதபாயம் ஸவருப நிஞபக தாமமனருகில ஜீவாதமலக்ஷ
ணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் 'ஸ்ரூஷதசெஷகி வெத
நகம்' என்று லக்ஷணம் சொல்லப்படடிருப்பதினாலே லக்ஷணம்
எனபதற்கு மற்ற வஸதுகளைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரி
கிக்கக்கூடிய தெனறாததமாயினாலே 'செஷதவமும் ஸவருப
நிஞபகமாகாதோ எனனில்? ஆகாராதரததாலே (அதாவது
ஸவருகளைவிட வேறுபட்டதாக அறியும்பொழுது ஸவருபநி
ஞபக தாமமாகலாம் எனறருளிச்செய்கிறா—'சுண்ணகெவ
லகி' எனராமபிதது சுண்ணகெவலகி வெதநகம்—
அனுபரிமாணமாகிற தேதனனாயிருக்கை ஸ்ரூஷதசெஷ
கிவெதநகம் - ஸப்பாவத்திலேயே ஸ்ரூஷதனாயி சேத
னனாயிருக்கை லக்ஷணமாக வறருகையாலே - லக்ஷண

ஸூஷ்ணவாழிகள் சொல்லுகிறது பூஷோக்ஷரத்தில்
வதூயி-யிலதோற்றின தாடிய-கூததுகருவாயியில்லா
மையாலே ஸவ-பூஷணனான ஸ்ரீயஃவகிதது ஜீவாதா
நிரூபாயிகஸெஷமாயே யிருகதுமெனநிபபடி யா
வக ஸூரூபம ஸம்வதூ சொல்லுகை ஸயோமவூவ
ஹேம மஹோக்ஷரத்திலவயாரணஸாரிய-கூதநாலே
யவனுக்கே நிரூபாயிகஸெஷம, வேறே நுகநுகந
நிரூபாயிகஸெஷ மனறெனகை ஸயோமவூவ
ஹேம இசஸெஷகவம் ஸாமவதஸெஷகவய-கூ
மாக வளருமபடி மேலே சொல்லக்கடவோம் இப

னை சாடடில் அயோச அநாபாச வபவாதேக மனை துத
கருளுகிறா—‘ பூஷோக்ஷரத்தில் எனநாமிகது வதூ
யி-யில - அசாரகதின பேரில் சேகதுசகோப-மபட
பிறகு லோபித்திருக்கும் நானகாம வேறுபாட்டில் ‘உவாயில்
லாமையாலே - சாரணம் சொல்லப்படாமையே - தாயது
ஒரு சாரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் சே - தாததி நுகந
நிலசாலத்தில் இல்லாமலிருக்கக்கூடிய அபபடிததா மிது
இவ்விடத்தில் யாவது ஸவருபம் ஸேஷமாய் நுகநக பிபபிச
என்று காதபாயம் யாவது ஸவருபம் - ஸவருபம் ஸவ
ருபம் உளவறையிலும் ‘ஸெஷமாயேயிருக்கும் எனபதது
ஸேஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காதகி-ய தாதது எனப
படுகிறபடியினாலே எனநாததம் ஸவயாரணஸாரிய-கூத
தாலே - ‘உ’ எனபது ‘வாவ’ எனபதிதாதகமாயிட அவ
தாரணத்ததச சொல்லுகிறபடியினாலே உருப ஸேஷகவக
கழிககிறதாகில் பகவானைத் தவிர அபபகாத பகவதா
களைக் குறித்து ஸேஷதவம் கழிக்கப்படுமென என்நி - ஸப
தான மருளிச செய்கிறா—‘ இஸூஷகவம் எனநாமிகது
‘வளரும்படி’ எனபதினால் தனக்குளடவசாதகான அப
ஸேஷதவம் கழிக்கப்படுகிற தானையினால் கனனுடைப வருக
தியாகிற தனக்குளடவகிய பகவத ஸேஷகவம் அபபபாச
ஸபதத்திறகு அநாததமல்ல எனபது தெரிவிப்படுகிறது
மேலே - புருஷாதத காஷ்டாதிகாதகதி - ஸவருபகை

கருக் கதபுக்வலொகூகங்களை யுண்டாகுதையாலி
வை வராயகங்களை வகவெதருகது நீக்கியுள்ளா
பத்தஸவநபம் ரிஸ லெஹம் சவிஷா கஹ
வாஸகாஸாமி புகுதிவிஸம்வஸ யுதரா மிருகதை
இவாகளுக கஹோமம் வ ரு ம ஜோமஸுவாபி
வெஹததை வுஷாபிஷம்வவயகங்களை வநப
புக களி லே கண்டு கொளவது இபவகவெதகா
தநதாமுகுக கஹோமாரவிவமான வீஸாநடைதத
ஸரீரங்களை யபிஷுஸாரவிவததாலும் யஹலித
ஜோமததாலும் யசியாநிறபாகள யபிஷால வந
கிற யாரணம் ஸரீரத்தினுடைய ஸவெதகருப
புயொஜகமாபிருககும் ஜாபுஷாவெஷ்டி யஹ

னாகையினால் லீவாகமாவின் காதருகவாகித பதாக்கம்
எனறது ஸவாதம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
ரளுடைய ஸவருபஸதிதி பாவருத்திதே பதாக்கம்
கிறா — 'வக' எனமுரமபிதது நீக்கியுள்ளாரில-பதாக்கம்
முகதநிதயாகளைக காட்டிலும் 'கண்டு கொளவது' எனபதா
பததாக்கங்களு இருசகும் பேதம் அவாவாபு
ஸாசாதிகளைக கொண்டு நிருபிக்கவேண்டும், பதாக்கம்
ஸாசாதிகளும் பாதயகஷாதி பரமானபசாரா பதாக்கம்
ணமம் இவகு காரதம் விஸதரிககு ஆணயினால் பதாக்கம்
படவிலலை, அவராகள நிருபிததுக தெரிவிக்கப்படுகிறது
மம் எனறாததம் இந்தப பததாக்கங்கருப பதாக்கம்
வநத சாரணத்தை நிருபிதகருகிறா — 'தீபவக' என
முரமபிதது அடைந்த-தனிதது ஸகலரிகசாரா பதாக்கம்
டைய ஸங்கலபத்தினால் அவாவாபுருகது கஹோமம்
மாரவிவமான' எனபதினால் அபயம் ஸாரா பதாக்கம்
யாதி ஸரீரங்களைக கொடுத்ததும் அவாவாபுருகது
அனுகுணமாக எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது யபிஷு
மா இதில தாமியால வநா காரணகைமம் மபு சாரக
தினால் வரும் தாரணகையும பிந்த பதாக்கம்
'யபிஷுயால்' எனமுரமபிதது புயொஜகமாபிருககும் -

வந்திசுதாமதராலே வருநிற ஸரீரயாரணம் வுரு
 லாமததமவாயாமுஷாமங்களுக்கும், குகொவாய
 னுன வரவொனிகந லமவடி மலவகெஜபங்க
 றாந ரவயுதாமபிருதம வாவசுததுககளுக
 ிர ஸாரயாரணம் விவரீதமவததுககு ஹெதுவா
 ிருதர இஜீவாகள இசுரீரததை விட்டா
 ிரீன ஸுததத நலாமிததனை ஸரீரததுககுவா

புத்ததஸ்ஸொரும ஜனானத்தின வயாபா
 பாயித கஸஸில் தேவம ஸவருபத்தாலே
 பபு தெரிவிரப்பபட்டது வுருஷா
 லகெஜபங்க வயாபா ததமவாயாமுஷாமு-
 பாயா ராயாமு முகலிபவைகளை அனுஷ
 குகொவாயான - பாயித செயகவான, வர
 கெஜபங்க - பாயித இரதால உபாயம
 பாயித ஸரீர காரணம் என செயப
 ர ஸாரயாரணம் உபாயத்திறகாக
 பாயித மதுபவிரசலா மா ககரினாலே
 பாயித புருதாததரான பனபபிபகழ
 பாயித ஸமாதானத்தின அபிபராயம் வாவ
 குகொவாயான - பாயித விவரீதமவ
 பாயித ஜனமவசனில் செயபபபடும
 பாயித ஸரீரதத ஸவருபத்தினுல தரிககி
 பாயித ஜவாதம் ஸவருபமில்லாம
 பாயித காணப்படுகிறதே எனனில்
 பாயித இஜீவாகள ' எனருரம
 மாயாதமதுலயு மித்தனை - ஸரீரம் என்று சொல்லப
 பாயித ஜீவாதமாவிடவுடன
 பாயித ஸதூலமான சில தரவ
 பாயித 'இத்தனை' எனபதற்கு
 பாயித எனறாததம் இத
 பாயித பாசங்கரின ஏகதேஸம் இருப
 பாயித வாயுறிகப்படுகிறதே ஒழிய

பாசமான ஓவூங்கலீஸ்ரஸ்ரீரமாயதகொண்டு கிடக
கும, வலவெதமாகதிதரநீறகாட்டல வூகிலெஹம
வலவலரவலவதம் யாவதொக்ஷ மகுவதிபுகை
ஓவூகிலெஹம பாணுவாவாகுலயரலுவங்களா
முகதஸவருபம் ன சூவிய ஓவூகிலெஹம.

ஓகூருககு நீகியுள்ளாரில லெஹம ஓகூவிக
கிவூகூயாலே யாவிலுதிவூரலுவரா யிருக
கை வூகிலெஹம வலவலுலயியுண்டான வா
லிலுலவததுக குதூராவியனறிககோபிருககை இவா

அது ஸீரம் எனகிற பதத்திறகு முடியான அதகமலல
எனபது தெரிவிசகப்பட்டதாசிறது 'ஸ்ரீரததுககுவாசாச
ஓவூங்கலீஸ்ரஸ்ரீரமாயதகொண்டு கிடக
கூலெஹம என்று கொடப்பட்ட பருகியபாதிபஞ்சபூதமகள்,
பாகருதி டட்டூத, அபுமகாபம், எனபவை இவகிரியாதிகளும்,
பராணவாயுவுமில்லா நமயினுல லவச, டட்டூதவதுவிட்டது என
து தாதபாயம் அந்த வஸதுசாசன பூருபபதமகுர காரணத்தை
நிருபிததருளுகிறா— 'ஓகூருககு' எனமுதமபிதது பரவான
ஸாவாததாயாமி யாவயாரில என்று தாதபாயம் பததாகளின
ஸதிதினைப நிருபிததருளுகிறா— 'வலவெதமாககு' எனமுதம
பிதது யாவதொக்ஷம் - டட்டூதவதுவிட்டது 'கூலெ
லய'மாவது டட்டூதவதுவிட்டது 'கூலெஹம'கொண்டு
வது முதலிய வாயபாரவாச முதமாகநுடய ஸவருபாதிகளை
நிருபிததருளுகிறா— 'ஓகூருககு' எனமுதமபிதது 'ஓகூவிக
கூக கிவூகூயாலே - டட்டூதவதுவிட்டது 'மகாவ நிருபிததி
யடைந்தபடியினுலை 'சூவிலுதிவூரலுவராயிருககை -
பரசாஸத்தை அடைந்த அபஹதபாபமதவம் முதலியஸவருபத
தை உடையவாசனாயிருக்கை 'சூவிலுதிவூரலுவ' என
பதினால பததகைசகாட்டில பிபமும் 'ஓகூவிககூ கிவூகூ
எனபதினால நிகயரைககாட்டில பிபமும் தெரிவிசகப்படு
கிறது வலவலுலயியுண்டான-உதபகசிப முனளலையோடு
கூடிய,அநாவதுமுததா குருகுஸவருபமகூவிராவிபதமகுமுன
பில எனகிற அளபுகளுண்டு வாயு காரபாயம் உதூராவயி

கருக கருகா கருக வுதிக்கெலமாவிலாவகதில முற்
பாடுபிறபாடுகளாலுண்டான முனபுறற வேறறசசரு
கதம புவரூதிக்கெலம சுமாரிகாரு மிழநதுபெற்ற
வரிவலிண்பு லமவடிமாலவ ஜநிதவூதிக்காரிதமான
பயாலிதகெலமபுவிசெஷங்கா. நிதூருகரு நீகதி
நிதயஸவநபம் யுளளாரில லெலம சுமாரிவிலபுதித
வூரலிவராய வரதன ராயிருககை இவாகளுகரு நீக
கியுளளாரிற் காட்டில வுதிக்கெலம சுமாரிமாவூதித

யனறிசகே-மேல எலலை இலராமல இவாகளுகரு ஸவருபதநில
புபேதாயபேதம கீழ் நிநிதிககப்படபடியே வரிததா எனரு
நிநிதா ராபநி ஸதிதி பரவருததி பேதங்களை அருளிச செய
சிரா— இவாகளுகரு' என்றாமபிதது 'சுமாரிகாரு' என
பது 'இழநது' எனபேதாடு அநவயிககிறது வரிவலிண்பு -
ருளம், யிழிதி, முதலபவைகளினால் நிறைந்த, லமவடிமாலவ
ஜநித - பரவாறுடைப அனுபவத்தினால் உண்டாகப்பட, -
வூதிக்காரிதமான - பரிதியினால் செய்யப்படுகிற, பயாலித-
தனநிதபபடி செய்யப்படுகிற நிதயாருளுடைப ஸவருபாதி
களை நிநிதிககருகருகிரா— 'நிதூருகரு' என்றாமபிதது
சுமாரிவிலபுதிதவூரலிவராய - அநாதியா பாகாபி, -
தூசகாணபருககிற அபஹத பாபமதவாதிகளை உடைபவா
ராய 'சுமாரி' இதயாதியினால் பத்தமுதாசளைக காட்டி
வாபேதம காணபிககப்படுகிறது 'வரதன ராய' எனபதி
வா ஸவரணைகிட பேதம தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸேஷிதகவா
மாலவம் - ஸேஷிகளான ஸ்ரீ, ஸரிய பதி, இவாகளை உள்ளபடி-
பேதாபது ஸேஷிகளாக அனுபவிப்பது இததால் பிராட்டி
பகவான்த தனகருச ஸேஷியாக அனுபவித்தபேதினும் ஸேஷி
சதாங்கனாகிய இருவரையும் தனகருச ஸேஷியாச அனுப
விக்கவில பாக்கையினால் அவனைவிட வயாவருத்தி காட்
டப்பட்டது பகவானும் தனனைத்தானே அனுபவித்தாலும்
கருகருச ஸேஷியாக இருவரையும் அனுபவிக்கவிலலை யானை
யினும் அவனைவிட வயதபாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இதைத்
செய்யப்பாதுதாசெ ஸேஷிமாலவம்' என்றருளிச செய்யா

மான ஸெஷிதகவாமுலவம் இது மிகுமாகெல்லாம
பொதுவானபடியாலே யிவாகளுக்கெழுந்த வுலிதி
யில வெவஷு மிலலை இவாகளுக்கப பூவுலிதி
மாம சூதாபிபூவாஹ மிகுங்களான கெஜபபூவெஷ
ங்கள. சூதாபிபூவாஹ மிகுங்களுக்க கயிகாரவிசெஷங்க

நீதிய முகநாகளுக்க ளும், ததவலிதகெஜபபூவக
லாவலித கைங்காய ஸிததி ளும், வுலவலிதங்களாயிரு
க்க மிகுமாகும் சூதாபிபூவாஹ வுலவலிதகெஜபபூவில
புண்டெனகிற வுலவலிதகெஜபபூவாஹவெனனில் ? வுலவலி

மல : 'ஸெஷிதகவாமுலவம்' எனமுனிச செயப்படி ந
கிறது பொதுவானபடியாலே - ஒரேவிதமாகயாம் சூதாபி
பூவாஹ மிகுங்களான - அநாதியாகவும், பாவாஹமாக
நிதயங்களாயிருக்கிற இத்தகைய கைங்காயம் கீழை பாதை
னால் அது நலவரமாகையினால் அநிதயமாகும் எனகிற ஸெஷ
பரிஹராதம் 'கெஜபபூவெஷங்க'ளாவது ஆகியெஷ
கருடன் முதலியவாகளுக்க பரவிததமாயிருக்கிற பதிகைபா
யிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவைகள் இத்தகைய
நிதயஸவிரிகளுக்க பரவருத்தியில் பீதம் சீருபிக்கப்பட்டது
நிதயஸவிரிகளுக்க கைங்காயம் பரவிததமாயிருக்கை
'கெஜபபூவெஷங்க'ளாவது மிகு கெஜபபூவெஷ
பூவெஷங்க' எனகிற கதவவாதயத்தினால் முக்கருக்க
முளபட ஸாவலித கைங்காயவலித்தி உண்டெனது என்ப
கிறது ஸங்கதமாகுமோ எனமுனிசபிததுகொண்டு அத
ற்கு ஸமாதான முனிசசெய்கிறார்—'சூதாபிபூவாஹ' எனமு
மிதித்து 'கயிகார விசெஷங்க'ளாவது பாவாஹமாயிரு
க்க, ஸயனமாயிருக்கை, முதலியவை ததவலிதகெஜபபூவ
ங்க'ளாவது பாவாஹமாயிருக்க ஸங்கபபபடி தனனுடைய ஸீ
ரங்களை அமைத்துக்கொண்டு நிற்பது நடப்பது முதலியவை
கள் வுலவலிதங்களாயிருக்க - பகவத ஸங்கபபத்தினால்
தனித்தனியாச ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க உண்டெனகிறவாழ்வு
என்பதற்கு ஸாவலித கைங்காயவலித்தி உண்டெனது கதவ
தில் அருளிச செயதிருப்பது எனமுனிச 'வூரலி' இத்
பாதிக்கு நிதயமுததாங்களுக்க பாவாஹமாயிருக்க ஸங்கபபததை

மூம ஐவ்மாயிருக்க இதின் வூரீவததைத தனித
திங்கருளிச செயபா தொழிநதது வெதமரென்றெடுத
த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாயச சொருகிநிறகை
யடியாக இதயரூலுதஜீஞாநமவிஷயபூகாஸமடிசெ
யிலே வூரூயததுகரு வ்யம் பூகாஸமாயிருக்கும்

என்றாமபிதது 'இவவாதூககள்' எனபது 'யஜி-பூவூரூ
வம்' எனபதோடநாயிரகிறது இததால் பதத தஸையில அவித
யையினால் ஜஞாநருகம உனடாகிறதி முகதநிதயாகஞ்சரு
ஸவருபநைநா கவிர ஜஞானம் என்று ஒன்றிலகை எனகிற அத
வைதி பகஷப நிராகரிசபபட்டது 'யஜி-பூவூரூவம்போலே'
எனகிற தருடடநாககினால் நாயிஸவருபகதைஒபபுககொண்டு
தாமபூத ஜஞானத்தை இரூபெவனில் துலய நயாயத்தினுலே
தாமபூத ஜஞானத்தை ஒபபுசொனரி தாமஜஞானத்தையிலகை
என்னாம, யுகதிகஞம யதகதஞ்சித ஸாபகிகும, ஆகையி
னால் பரமானந்திததமான தாமி ஸவருபநைகபபோல பரமான
வலிததமான தாமபூத ஜஞானத்தையும் ஒபபுககொள்ள வேண
டும எனபது தெரிவிசபபடுகிறது 'ஐவ்மாயிருக்க' எனபதி
னால் ஸவரூப விசாஸாநிரை யடைசிறபடியினால் இது தாவ
யம் என்று புநீமந நயாயவிரகாஞ்சனம் முதலிய நரநதந
கரில் நிரதகாப நாம செபநிருபபது விததவதகரிசசபபடுகிறது
இங்கு- 'வூரூய' இதயாதி வாகயத்தில் 'வெதம' இதயாதிக்கு
சேதநானெனபதற்குத் தாமபூத ஜஞானத்தையுடையவர்கள் என
றாததமாயினால் அதற்குள் தாமபூத ஜஞானம் விசேஷண
மாய அடங்கியிருக்கிறது என்று தாகபாயம் சொருகி நிறகை -
உள்ளடங்கி இருக்கை தாமபூத ஜஞானத்தின் ஸவருபாதிகளை
நிருபிததருளுகிறா- 'இதயரூலுத ஜீஞாநம்' என்றாம
பிதது விஷயபூகாஸமடிசெயிலே - வெளி வஸதுககளை
பரகாஸம் செய்யும்பொழுது, வூரூயததுகரு - தனசரு ஆதார
மான ஜீவாதமாவிறகு, வ்யம் பூகாஸமாயிருக்கும் - தானே
தோனறுவதாயிருக்கும், அதாவது அநதநத ஆதமாவின் தாம
பூத ஜஞானம் அவரவாகஞ்சரு வெளி விஷயங்களைக் காட்டும
பொழுது ஸவயம் பரகாஸம், ஒவ்வொருவருடைய தாமபூத ஜஞா
னம் மறறவாகஞ்சரு, அவரவாகஞ்சரு தாமபூத ஜஞானமும்

வாதல பூகிகு உமாமகவாத ஸொன்றை யமலவிக்
கை ஸாஸாரவிஹதிபான ஸவபுவஸூவுககு மாசு
கூலும் ஸலாவமாபிபபடி பீஸா னும நிதூரும சூத
ருமமலவியா நிறக ஸாஸாரிகளுககு காருவெதததா
லும வாருஷவெதததாலும ஷெஸவெதததாலும,
ஸஸூரமுகுமாயும பூகிகு உமாயு முகாஸீமமாயு
மிருககிற விவவிவா உருகௌலலா நிவவஸூககளுககு
ஸலாவவிகுருகளனு இது இவாகளுடைப ககூங்க
ளுககீடாக ஸதூஸஸூனுன ஸீஸா ஸிவாகளுககு
வஸூபூகாம பண்ணின பூகாரம இகககூமலு
மமலவிககைககு வகருககு ஸூரலிவயொமூதெயும
ஸஹகாரியொமூதெயுமுண்டு ஸூரலிவயொமூதெ
வரதனூவெததகவம் ஸஹகாரியொமூதெ ஸாவ
ராயகவம் நிதூருககும சூதருககும வரதனூவெதத
தெயொலே ஸூரலிவயொமூதெ யுண்டேயாகிலும
ஸாஸாரமலித விவரீதாமலூமநிலலாமையொலே
ஸஹகாரியொமூதெயொலே ஸாஸார ஸவபு

அவைக ஸாஸாரிமாமகவாத ஆஸாரிஸூல ஸூர வஸூ சில
ருககு அனுகூலமாயும சிலருத பதிகூலம முகாஸீமகாயும தோ
னறுவது விருததமலல ஸாஸாரிச செய்குறா—‘ஸாஸார’ என
பிரமபிகது ‘ஸஸூரமுகு உமாயு’ எனபதினூல இரக ஸம
ஸாரகஸையில சில வஸூதசக அனுகூலமாயு, தோனறினூலும
ஸாவராதிகளுககுபடோல அவைகளுகடா ஸாஸாரிகமான
ஆனுகூலயம தோனறிநிகிலே எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
எல்லா ஆதமாமசனூல ஸாமானமாயிருந்த பததா 1ாமாததிரம தாம
பலததை யனுபவிப்பதற்கு காரணநாந பருளிசசெய்குறா—
‘இகககூமலும’ எனபிரமபிகது ஸூரலிவயொமூதெ -
ஸவருபதகினுலேயே தோகபனூயிருக்க ஸஹகாரியொமூ
தெ - ஸூதகாரைக காரணதகினுல தோகபனூயி நகாரை வர
தனூவெததகவம்’ எனபதினூல ஸாவரமாம, அசேதனமும்
ஸயாவாதிககப்படுகிறது ஸவபூஸாரவிதாவாய - எல்லா

புராணிதாவாயத தானொருததருககு ஸாவஸீயனன
 றிகே நிறைகயாலே வரதனுவெதமகவமாகிற ஸ
 ருவயொயுகெயுமிலலை, ஸுதனாஜிதாதிருஹுதமா
 றி வஹகாரியொயுகெயுமிலலை ஜீவெஸ்வரரவிவ
 றன வாதாகத ளெல்லாருடையவும ஸுரவொம ஸு
 வெஸ்வரய புகாஸம் இதயஜீவஸ்வரவிவ புகாஸம்
 தகரு வகருககு முஸபட வொருகாலத்திலும
 ஸ்வொவவிகாவகளிலலை ஸவபாதாககளுடையவும
 ஸுபலுதஜிதாமம் விஷய புகாஸகவெவெயிலே
 ஸுபலுதககு ஸயம்புகாஸமாயிருககும ஜிதாமக
 ரும ஸுயம்புகாஸகமும ஸுபலுதகளுககு ஸாயா
 ரணம் ஸுபலுதஜிதாமதககு விஷயகவேமறறம்.

ஸாவஸீயனனறிககே -
 ஸுதனாஜிதாதிருஹுதமாசிற 'இத
 ருபாதகமெனபது ஸவாமியினுடைய உததிரவைமீறி
 ஸாமாயினுலே இவனுசகு வேறொரு ஸவாமியிலலாமைபி
 ஸாமாயினுலே ஸவாமியினுடைய உததிரவைமீறி நடப்ப
 ஸாமாயினுலே தனனுடைய உததிரவை
 ஸாமாயினுலே தாபபாயம் தாமி
 ஸாமாயினுலே ஜீவெஸ்வர' எனறாமபிதது ஸு
 ஸாமாயினுலே ஸவருககுமுஸபட - பததாதமாககளுககுமகட
 ஸாமாயினுலே ஜிதானம் தாமபூத ஜிதானதைபடோல
 ஸாமாயினுலே ஸாதிககோ அடைகிறதிலலை, எனபதும் நிதய
 ஸாமாயினுலே பததாசளுககுமஸமமானதுஎனபதும
 ஸாமாயினுலே காமபூத ஜிதானத்தின ஸவபாவதை நிருபித
 ஸாமாயினுலே 'ஸவபாதா' எனறாமபிதது தாமதாமி ஜிதா
 ஸாமாயினுலே பாதாவான ஆகாரத்தை யருளிசெயகிறா—
 ஸாமாயினுலே 'ஜிதாமக' எனறாமபிதது கீழ 'ஜீவெஸ்வர' என
 ஸாமாயினுலே வாகயவகளினுல தாம காமிகளிரண்டு
 ஸாமாயினுலே ஸவபாவகளை நிருபிததார 'ஸுபலுத
 ஜிதாமக' எனறாமபிதது ஓவவொனறுககும அஸாதா

யதி-யான வாதுவரவததுக்கு பூதுகூமேறறம்.
ஜ்ஞாநகூமாவது கலுவிசு பூகாஸகூம், அதாவது
தன்னுடையவாகவுமாம், வேறொன்றினுடைய வாக
வுமாம், ஏதேனு மொன்றினுடைய வுவஹாராநா
முண்டுததைப் பண்ணுகை வ்யம்பூகாஸகூமாவது
தனனை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாநாததா
லவெவெஷ்யதததானே பூகாஸிகை யதி-யுத

ரணமான தாமங்களை நிரூபித்தருளுகிறா ஆகையினால் புன
ருகதியிலலை ஏற்றம் - அஸாதாரணம் 'ஆதுவரவததுக்கு'
என்பதினால் இரத பரதயகதவம் ஸவரூப பரயுகதம் என்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது கீழ் அருளிச்செய்த ஜ்ஞாநகவாதிகளை
நிரூபித்தருளுகிறா—'ஜ்ஞாநகூம்' எனமுரம்பித்து கலு
விசு பூகாஸகூம் - ஏதாவதொன்றை பரகாஸம் செய்கை
இததை யி விவரிக்கிறா—'அதாவது' எனமுரம்பித்து 'தன
னுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் ஆதம் ஸவரூபத்திற்கு ஜ்ஞாந
கவமும், 'வேறொன்றினுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் தாமபூத
ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞாநதவமும் கிரூபிக்கப்பட்டது 'வூவ
ஹாராநாமுண்டு'மாவது அங்கீகரிப்பது, தன்னாவது, முத
மிய காரயங்களுக்கு யோசயாமாயிருக்கை அதாவது ஜ்ஞானத்
தினால் ஒரு வஸது பரகாஸிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய
யவஹாரம் உண்டாகிறது என்று தாதபாயம் இததால ஜ்ஞான
ன்பதின அததம் 'வூவஹாராநாமுண்டுததைப் பண்
ணுகை' என்பது, மறறவை வயதயாஸததைத் தெரிவிக்கின்றன
ன்பது தயோதிதம் விஷயீகரிப்பது-பரகாஸம் செய்யக்கூடி
து தாமபூத ஜ்ஞானம் தனக்கு ஆஸாயமான ஆதமாவிற்கு
ரகாஸிக்கிறபடியினாலே ஆதாரமாகிய ஆதமாவை அபேக்ஷித்த
பாதிலும் அந்தத் தாமி ஸவரூபம் இதை விஷயீகரிப்பதில்லா
மயினாலே இது 'ஜ்ஞாநாநாததா லவெவெஷ்யதததானே
பூகாஸிக்கிறது' என்றது ஸங்கதம் என்று தாதபாயம் 'ஜ்ஞா
நாநாததால்' என்பதினால் தனனைத்தானே விஷயீகரிப்பது
லக்கப்படுகிறது 'விஷயீகூம்' என்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றை
ரகாஸம் செய்வது என்றாததமாகையினாலே, அது தனனையே
ரகாஸம் செய்துகொள்ளுகிற ஆதமாவிற்கும் ஸம்பவிக்ரு

கூடாம. இவ்விசேஷ நிலலாத வலுவுக்கிவ்வலாரை
கூழுமிததோடு வலுமாண வெதகசுமுமிலலை இது
யலுயலுக்களிரண்டும வலுபுக்காசுமாயிருந்தாலும
கிதகசுமாழி யலு விசேஷ விசரிஷுரவிவககளாலே
ஜகாநகாநவெஷுங்களுடாம தன்னுடைய யலு

யம இப்படி பாகாசு பவிதவமும பாதயகதவமும ஸாமாநய
விசேஷ காமபசனாகில விசேஷ தாமமிலலாத இடத்தில் ஸாமா
நா தாமமிருக்கலாமே எனினில் அதற்கு ஸமாகான மருளிச
செய்யிறா—‘இவ்வலாரை கூ’ எனருராமபித்து கறுப்புக்குடமில்லை
எனறு விசேஷ நடை யுலலை என்று சொல்லுகிற இடத்தில் ஸா
மாநாமாநய குடம இருந்தகடமும், அடைபடுபால் அல்ல இங்கு
என்று காதபாபம ஸாநவாருவனும் தன்னையறிந்துகொண்டு
கொங்கு ‘கொண்டா’தற்காக சில வஸ்துக்களை அங்கீகரிப்பதும்
கொண்டா தவஸ காதாந பிராபரிப்பதும் செயப்போண்டு மாகை
யிலுள்ள கவலிநாநியாத ஒருவறுக்கு இவ்விரவாம ஸமபவிககா
தால கவினாதும, இதுதவஸ காதாநினால் உண்டாகும் பாகாசுந
டை யறுபரிப்புகுமபொழுது தன்னையறிந்து அறிந்துகொண்டே
யா கவினாநிபாகைகாநினாலும் இருந்த விசேஷம் ஸாமாநயத்திற்குக்
காம வாமாநாநினால் விசேஷ நிலலாதவலுக்கு ஸாமாநயமும
இலலை எனறு காதபாபம இததோடுவலுமாண - இது
இருக்கிற இடத்தில் இருந்தகடியகான இவைகளுக்குச்
சில ஸாமாநயக்களோடு தோத்தறியுமபொழுது அவையமபர
நாசுநவமும உண்டென்றருளிச் செய்கிறா—‘இதயலு’ என
ருராமபித்து யலுயலு - தாமபூத ஜஞானமும, ஆதம ஸவ
புபஜஞானமும ‘வலுபுக்காசுமாயிருந்தாலும’ எனபதோடு
வகநவம், அதுதவஸம், திருவிய ஸவபாவங்களோடு என்று
தோத்தறிகொள்ளுகிற ‘கிதகசுமாழி’ எனகிற இடத்தில்
‘கூழி’ ஸபகத்தினால் தேவதாயசினதவமும, அதிதவாதிக
கூடா (முனாபு கிரிதகயா) குறிகாப்படுகின்றன இததால ஸாஸ
திராகதாலே தேவதாயசினத ஜஞானம் பிறக்கவண்டு மெனப
தற்கு கிரோதமிலலை எனபதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்குத்
தாமபூத ஜஞானா ஓனதேயாயிருக்க அதுஜஞானாதர வேதய
மாநாபாபுலா நிருதிதநருளுகிறா—‘தன்னுடைய’ எனறு

ஹிதஜ்ஜாநம தனக்கு ஜ்ஜாநாநாவேஷுமாமபோது
 பூவரணவெஷிசுத்ததாலே ஜ்ஜாநாவூவபேசம
 சூவிவாவதமங்களும வரருக்கே தோனறக்
 கடவனவாயிருக்கும் சுவேதமஹிமாவது ஜ்ஜாநாஸூய
 அசேதன நூபணம் மனறிககே யொழிகை நிற
 ருக்கே தோனறிகையாவது தன பூகாஸததுக்குத்
 தான ஹிதஜ்ஜாநாவிககே யொழிகை இவையிரண்டும
 யஜ்ஜாநாவிககளுக்கும் துஷ்டம் சூவிவாவத
 மங்களுமெனறெடுத்தவற்றில் பூகூகியும் காலமும்
 ஸூததஸதவத்தீர் ஜவங்குள ஸூகவஸகவமான
 ஸ்வயம் பாகாஸநவம் பூவூததையும் ஜவமெனறு
 சிலா சொல்லுவவார்கள ஜவகவமாவது ஸ்வயம்பூ
 காஸமனறிககே யிருக்கை ஹிதஜ்ஜாநாவிகவா

பூவரணவெஷிசுத்ததாலே - இந்நிரியங்களின்
 வாய்ப்பு பாகவதின வபதயாஸகதினாலே 'ஜ்ஜாநாவே'
 எனபதின ஜ்ஜானம் வெவவேறானதினாலல்ல, அதின் பாகித
 மாததிரம பெதம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜ்ஜா
 நாநாவூவபேசம்-ஜ்ஜானாநகரம் என்று சொல்லுகிறது

அசேதன ஸ்வருபங்கள் நிருபிதகருளுகிறார் - 'சூவிவ'
 எனறாமபிதது வரருக்கே - அயலாருசகே பாகாநதினால
 ஜ்ஜாநாவூவபேசமபூதஜ்ஜானத்தினால் பாகாஸமயெயாககூடிய
 ஜ்ஜாநாவூவபேசமபிதது எப்படி யெனினில்-அவைகள் பாகு
 மூத தோனறிஞாய தங்கள் தங்கள் ஆதமா தங்கு தங்குநுத
 து தோனறிகையினால் ஜ்ஜாநாஸூயமனறிககேயொழிகை-
 காபகூத ஜ்ஜாநாவூவபேசமபூத ஜ்ஜானாமாயிருக்கை இந்ந அசேத
 ஸூயம் பாகவம், இரண்டும தாமபூத ஜ்ஜானத்திற்கும உண்
 னெய் நூதிசெபகிரு- 'இவை இரண்டும' எனறாமபிதது
 ஸூததஸதவத்தீர் ஸ்வயம்பூவபேசமபிதது அபிபராயபேதத்தை நிரூ
 பிதகருகிறது - 'ஸூகவஸக' எனறாமபிதது 'சிலா சொல்ல
 வவாகள்' எனபதற்கு அபபிதச சொல்லுமவார்களுக்கு ஸ்ரீ பாகு
 காஸமனறிககேயிருக்கை-தாமபூத ஜ்ஜானாமாயிருக்கை

யமில்லை 1 'யோ வெத்ரி யுமவக்ஷஸவக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷண வஹா வுதஃ | தம் ப்ரணக்ஷ ஹரிம் ஸாவ்ஜ்யம் த்யாய தத்வம் ப்ரவக்ஷஹே ||' என்கிறபடியே யக்ஷஸத்தஜாதத் தாலே வஸக்ஷததையும வாக்ஷாதாரித துககொண்டிருக்கிற வீஸ்வரனுக்கு ஸுக்ஷஸக்ஷயக்ஷம் வ்யம்ப்ரகாஸமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய

வயம் பரகாஸமாயிருப்பதினாலும் இதற்கு ஸ்வயம் பரகாஸத்வம் அங்கீகரிப்பது வ்யாததானே என்று ஸந்தித-தங்கொண்டி ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—'யோவெத்ரி' என்றாரம்பித்தது யஃ - எதஃ பசவான வஸக்ஷம் எல்லா வஸத்வம் பரகாஸம், யுமவக் - ஒரே காலத்தில், வஹா - எப்பொழுதும் வுதஃ - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ப்ரத்யக்ஷண - பரகாஸத்தானாக, வெத்ரி - அறிந்துகொள்ளுகிறோ, தம் - அப்படியேயுடைய, ஹரிம் - பரவண், ப்ரணக்ஷ - ஸேவித்தது, த்யாய-தக்ஷம் - த்யாயததவம் என்கிற, ஸாவ்ஜ்யம் - ஸாஸகிருகதை, ப்ரவக்ஷஹே-சொல்லுகின்றேன் இதில் முதல் பாதி ஸலோகமே இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமான ஆததத்திற்கு பரமாணமாயும் தாஸாரிக்ஷயப்படது இது இன்ன காலத்திலும் இவ்வாரால் அருளிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இதின் பராமாணயத்தைக் தெரிவிப்பதற்காக மேலபாதியும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'எங்ஙனே யென்னில்' எனபதற்குப் பகவானுடைய தாமஸூத ஜஞானம் பரபொழுதும் எல்லா வஸதுசகனையும் விஷயீகரிக்கிறது என்பதான, 'வ்யம் ப்ரகாஸம்'மாவது தனனை விஷயீகரிப்பதென்ற ஜ்ஞானாததாலவெக்ஷயற ப்ரகாஸிகதை' எனறு முதல் ஸாவ்ஜ்யம் அருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதும் விஜ்ஞாபிசிறையிலேயே இவ் வஸகதமாகும்படி எப்படி? என்று காதுபாயம் பரகாஸனுடைய வஸரூபம் ஸாவததையும் விஷயீகரிக்கிற தாமஸூத ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாபிருக்க, அதுசகு ஸ்வயம் பரகாஸத்வம் ஒப்புதலோளவதைப்போலஇவ்வும ஒப்புதலோளவதேயானமே என்று ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—'இவனுடைய' என்றாரம்பித்தது அகாவது பரயோஜனமில்லை என்கிற பரவணத்தைக் கொண்டு பரமாணவகவினா மேற்பட்ட ஸ்வயம் பரகா

யபுலுதிதஜாநம பிவூதவூரூவம் முதலாக ஸவூத
தையும் விஷயீகாரியாநிறக இதபிவூதவூரூவம்
வ்யயம்பூகாஸமாயிருக்கிருப்போலே இதுவும் வ்யயம்
பூகாஸமாயிருக்கலாம் இப்படி நித்யருகரும
கூலும் விஷயபூகாஸகாலத்திலே யபுலுதிதஜா
நம வூரூயததுககே வ்யயம்பூகாஸமாஹேபோலே
பூகருகருமவ்வவெவ்யயிலே இது வ்யயம்பூகாஸமா
ஹை விநொயமில்லை. யபுலுதிதஜாநத்தினுடைய

ஸதவததை நிஷேதிகை அனுசிதம் என்று தாதபாயம் திவ
யாதம் ஸவருபம் வேறு சில தாமங்களோடு சேர்ந்து தோன்றும்
பொழுது தாமபூத ஜஞானத்தினால் விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதி
லும், 'நான்' என்று தோன்றும்போது ஸவயம பரகாஸமாயத
தோன்றுவதைப்போல இந்த ஸூததஸதவமும் ஸவருபேன
தோன்றும்பொழுது ஸவயம பரகாஸமாயத தோன்றுகிறபடி
யினால் விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிரியில் வயாகபா
தம் இப்படிப் புருஷபேதத்தினாலே ஸவயம பரகாஸமாகவும்
அஸவயம பரகாஸமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமாகாலும் ஒரே
ஆதமாவுக்கு பதத தஸையில் பரகாஸியாமல் முகததஸையில்
ஸவயம பரகாஸமாவது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? அதற்கு
ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—' விஷயபூகாஸ ' என்றாரம்
பிதது அவ்வவெவ்யயிலே முகதாவஸதையிலே இப்படி
ஸவயம பரகாஸதவம் வஸதுவுக்கு ஸவாபாஸிகமான தாமமாச
இருந்தால் சில காலத்தில் இருந்து சில காலத்தில் இராமலிருப
பது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? ஸவயம பரகாஸமாயிருந்தா
லும் தானே தனனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடியஸகதிஇவனு
டைய காமங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸதருஷ
டாஸ்கமாக நிரூபித்தருளுகிறா—' யபுலுதிதஜாநத்தினு
டைய ' என்றாரம்பிதது தாமபூத ஜஞானம் பதததஸையில் சில
ஸமயங்களில் ஸவயம பரகாஸமாய்ச் சில காலங்களில் அஸவயம
பரகாஸமாயிருக்கிறபடியினாலே ஸவயம பரகாஸதவம் ஸவபாவ
மென்றும், காமங்களினால் சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென
றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது ஸூததஸதவ தரவயமோ அப
பிக்கில்லாமல் பதததஸை முழுவதும் அஸவயம பரகாஸமாய்,

வூதூபூகாஸந ஸக்தியானது விஷயபூகாஸமில்லாத
காலத்தில் கடிவீசெஷங்காளே பூகிவெனெயா
ஹபோலே ஸுகவஸ்தத்தினுடைய வூதூபூகாஸந
ஸக்தியும் வகடிசெயில் பூகிவெனெயாகையாலே
ஸுகவஸ்தம் வகடாகு பூகாஸியாதொழிகிறது.

யியஸ்யம்பூகாஸத்ஃ ஃதௌ ஸூலாவிகம் யயா |

வெக கடிவீசு ஸுகம் தயா தூவி நியஜுதெ ||

இவவளவு சுவஸூகாராவதி விகாரிஜுவூதது

முகத தஸையில் மாததிரம் ஸவயம் பாகாஸமாயத் தோனாகிற
படியினால் இந்த உதாஹரணம் அஸங்ஸதமாகாதோ வென
றார் விஷயருஷ்டமான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாபூபாயந
யநாசி செய்கிறார்—‘யியஜீ’ என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] ஃதௌ - மோக்ஷதஸையில், யியஜீ - தாமபூத அனா
னகதிலுடைய, ஸூலாவிகம் - ஸவபாவத்திலேயே ஏற்பட
டான, ஸ்யம் பூகாஸகம் - ஸவயம் பாகாஸநவமானது,
வெக-பகத ஸ்வாகரிடத்தில், கடிவீசு - சிஸமபத்திலு, ஸு
ஸுகம் (எப்படி கடுதப்படடிருக்கிறதோ, தயா-அப்படியே,
தூவி - இந்த ஸூத்தஸ்தவத்திலும், நியஜுதெ - நிய
மம் சொல்லப்படுகிறது அதாவது மோக்ஷதஸையில் தாமபூத
தனானகதிகு ஸவயம் பாகாஸதவம் உண்டானதற்குப் பிறகு
அது நூதாயுர கடுதப்படுவதிலு, அதுவே ஸவபாவநி
பெயர்ப்பது பகததஸையில் அந்நி ஸவயம் பாகாஸநவா
பாதிமாய் வருகிறது ஆகையினால் ஸவபாவவிததமாயத் துடங்
கல்லாக ஸவயம் பாகாஸதவம் பதததஸையில் ஒருகாலத்
திலும் உண்டாகாமல் முகததஸையில் மாததிரம் உண்டா
வதப்பால் ஸூத்தஸ்தவத்தின ஸவயம் பாகாஸதவமும் பதந
கஸையில் ஒரு பொழுது முண்டாகாமல் முகத தஸையில் ஸமய
விகசலம் என்று காதபாயம்

ஆகிலும் சில ஸமயத்தில் ஸவயம் பாகாஸமாயிருப்பது சில
ஸமயத்தில் அஸவயம் பாகாஸமாயிருப்பதாகிற விருத்திரான
அமஸங்ஸகம் கூடுமோ வென்னில? ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் -
‘இவவளவு’ என்றாரம்பித்தது இவவளவு சுவஸூகாராவதி

ககு விராஜ மனறு ஆகையாலே பூரணபூதிவ
 னாபுத்ததுககு யுகிவிரோயஞ்சொல்ல வழியிலலை.
 இங்ஙனனறிககே யுவவாரததாலே நிவடிவிககப
 பாககிலாத்ஹாரவததிலும ஜீராதாழி ஸஷங்களை
 யுவவாரததாலே யதூவரங்களாககலாம ஸ்யம்
 பூகாஸததுககு ரவிவரஸாழி மூணங்களுமவையடி
 யாகவநத வ்யயிவூழிவிவாஸமும வரிணாராழிகளுங்
 கூடுமோ வெனகிற வொடிமும யடிவதிஜீராத
 துக்கும யதிஜீராததுககு முண்டான வெவஷிங்

அலபமான இப்படிப்பட்ட வெவவேறு அவஸைதகளை யடைகை,
 விகாரிபூஷததுககு - (மண்டபம், கோபுரம், முதலிய) மாறு
 தலகளை யடையக்கூடிய ஸூததஸதவ தரவயததிறகு இதநால
 ஸவருபத்திலேயே விருததமகனான பெருத்தவ பருங்குதவ
 முதலிய மாறுதலகளை யடையக்கூடியதான ஸூததஸதவ தர
 வயததிறகு, நிதயவஸதுககளுக்குக்கூட ஸம்பவிகக கூடியதான
 ஸவபாவத்தில மாறுதலாகிய இந்த மாறுதலகா ஸம்பவிகக
 லாம எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது சீழ்ச்சொல்லிய அததத
 ரளைச சோதது நிகமனம் செயதருளுகிழா— 'ஆகையால'
 எனமுரம்பிதது சொல்லவழியிலலை' எனபதற்கு யுகதி
 விரோதத்தினாலே பரமானபரதிபநமான அததததை அநய
 தாகரிப்பது அஸம்பாவிதம், அப்படி விரோதம் சொல்லுவ
 தற்கு யுகதியும் கிடையாது என்று தாதபாயம் இங்ஙனனறிககே-
 சீழ்ச சொல்லிய நயாயத்தினாலே பரமானங்களுக்கு அநயதா
 வரித்தியும், யுகதி விரோதமுமில்லாமவிருக்க உவவாரததா
 லே நிவடிவிககப்பாக்கில் - ஸூதத ஸதவததிறகு ஸவயமபா
 காஸதவத்தை பரதிபாதிக்கிற வசனங்களுக்கு ஒளபசாரிகமாக
 அநயதம் சொல்லில் 'ஸ்யம்பூகாஸததுககு' எனறது ஹேது
 காப்ப விஸேஷணம், அதாவது ஸவயம பரகாஸமாதையினாலே
 என்று தாதபாயம் அதாவது ஸவயம பரகாஸமான தாம
 பூத ஜஞானத்திற்கு ரூப ரஸாதி குணங்களும் பருதிவயாதி
 விபாகங்களுமில்லையே, இதற்கு மாததிரம் ஸம்பவிககமோ
 என்று ஸங்கையினதாதபாயம் 'வெவஷிங்களை' எனபதற்கு
 தாமதாமிகள் இரண்டும ஜஞானமாயிருக்க ஒன்றுக்கு பரத

களை பூகிவநியாகக்கொண்டுப் பூரணவருததாலே
வாரிஷுதம் இப்படி ஸ்வயம்பூகாஸமான ஸுஜல
கவ பூவூததை ஜோதூகவமில்லாமையாலே சிவியா
வெதகங்கொன்று சேரக்கோததது இவவவெதக
வகா முனறுககும் பூவூதிவாவது ஸுஜலவஜலூ
காஸவங்களான விவீசுவாரிணாராஜிகள்.

இவற்றில் சிவமூலபூவூததுககு ஸுஜலவவெ
கவ மூலபூவூததுககு ஸுஜலவவெதவாரிணாராஜி
கதிணந்தவிய நிருபணம் விதபூவூததுககு ஸுஜலவ
ஜலூககவ கொகாஸு ஸுஜலமானபோது ஜலூபூவூதது

பூவூததுககு பூவூதவம், விஷயிதவம், ஸவஸமைபாஸ
பூவூதவம், பூவூதி வபதயாஸங்களை என்றாதகம் பூதிஸ
பூதிஸகககொண்டு - பூதிஸ ஸமாதானமாச வைதூசகொண்டு,
பூரணவருததாலே-பாமாணத்தில சொலவியிருப்பதினாலே
பூதிஸபாதி விபாகம் அஸமபாதிதம் எனகிற ஸவஸமைபாஸ
பூதிஸ பாகாஸமான வஸதுககளுக்கே ஒன்றுககொன்று
பூதிஸமான ஸவபாவாதிக ளிருப்பதைப்போல இவ்வூதிஸ
பூதிஸபாதிதம் பாமாணங்களை இருதவிபாகம் உண்டென்று சொல்
பூதிஸபாதிதம் இவை ஒப்புககொள்ளப்படுகிறது என்று தாது
பூதிஸ இப்படி ஸ்வயம் பாகாஸமான ஸுஜலவவூதது
பூதிஸ பாகாஸுதது, தாலம், இவைகளோடு சோததருளிசரெய்த
பூதிஸ காரண மருளிச செய்கிறா—'இப்படி' என்றாரா
பூதிஸ ஜோதூகவ மில்லாமையாலே - ஜலூகவ, தூதிருகு
பூதிஸமல்லாமையாலே இது ஜலூகவவாகிலும் ஜலூகவ
பூதிஸ மில்லாமையினால் அசேதன மெனனக குறையிலலை
என்று தூதிஸபாதி அசேதனங்கொன்று சொன்னதினாலேயே
பூதிஸபூதி, அது நிதயாநிதய வஸதுககளுக்கது பாமாண பூதி
பூதிஸபூதிக்கும எனபதினால் ஸதிதியும் அருளிசரெய்யப்பட்ட
பூதிஸபூதி பூதிஸபூதி யருளிச செய்கிறா—'இவ்வெத
கங்கள்' என்றாமபிதது 'வாரிணாராஜி' எனகிற இவ்வூதி
பூதிஸபூதி' ஸபதத்தினால் உதபததி விநாஸங்களை காவிரிகுப்ப
பூதிஸபூதி பாகாஸுதியின் ஸவஸுபாதிகளை நிருபிததருளு
பூதிஸ— இவ்வூதி எனாமபிதது ஸுஜலவாரிணாராஜி

விஷயமானபோது ஸ்ரஷ்டிவ்யூகிகள் மூணவெஷ
மூமுள்ள ப்ரஷேஸத்திலே உஹாபி விகாரங்கள்
இதில் விக்ரதமல்லாதப்ரஷேஸத்தையும் விக்ரதமான
ப்ரஷேஸத்தையுங்கூட ப்ரக்ரதீஹைஹம்காரதந்ராக்ர
ஹிதெக்ரீயங்களென்றிருபத்தினுட அக்ரீயங்களாக
ஸாஸ்திரங்கள் வருத்தாச சொல்லும் சில விவக்ஷா
விஸேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே அக்ரீய

மூமான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மை
யுடைய இததால் பரளய தஸையிலும் மூன்று குணங்களின்
ஸாமயத்தையுடைய அவஸதைகள் மாறிவருகின்றன என்பது
தெரிவிக்கப்பட்டது விஷயமானபோது - ஏதாவது ஒரு
குணம் அதிகப்பட்டு மற்றவை குறையும்பொழுது 'மூண
வெஷமூ முள்ளப்ரஷேஸத்திலே' இதயாதிக்ர எங்கும் நிறை
நத்தான பாகருதியில் எந்தப் பாகத்தைக்கொண்டு ஸருஷ்டிக்க
வேண்டுமென்று பகவத ஸங்கலபம் உண்டாகிறதோ
அந்த இடத்தில் குணங்களின் வயதயாஸமுண்டாகி மஹாந
என்கிற தத்வம் உண்டாசிறது, இப்படியே மற்ற அஹந
காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம் ஆகையினால் பாகருதி
முழுவதும் மஹத்தாகமாறி, அப்படியே மற்றவைகளும் மற்ற
வைகளாக மாறிவந்தால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணதிக்ர
க்ர பரஸகதி இல்லாமற்போவதுடன், தத்வங்கள் இருபத்தி
நாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே தத்வமே நிறகிறபடியினால்
ஸம்பவிககாதே என்கிற ஸங்கை கீழ்ச சொல்லிய காரணத்
தினாலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—
'இதில்' என்றாமபிதது அந்ராக்ர - என்றது ஸபத,
ஸபாஸ, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை 'ஹித'
என்றது பருதிவி, அப்பு, தேஜஸஸு, வாயு, ஆகாஸம், என
ஐந்துவகை 'ஹ்ரீயங்கள்' என்றது கண், மூக்கு, நாக்கு,
தோல, சாது ஆகிய ஜ்ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கால, கை,
வாயு, பாயு, உபஸ்தம் என ஐந்து காமேந்திரியங்கள், மனது
ஒன்று, ஆகப் பதினென்று 'சில விவக்ஷாவிஸேஷங்கள்
லே' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸஸு, என்று சொல்லப்படுகிற
பாகருதியின் அவஸதைகள் மிகவும் ஸுஷ்மமான வயதயாஸத்

களை யேறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லா நிறகும இத
கூறுகளிலவாணர் வகுப்புகளு மவற்றிலவியோ பிஷே
வதைகளு மவவோவுவாவஸகாரிகளுக க நிரிய
வேணும் சூதூவுகவற்றிறகாட்டில் வூவூதி
யறிகை இங்கு நமக்கு பூயாமம் இவைமொல்லாம
வவெபூரணுக கஷ்டவலஷணாழி ராவங்களாய்
நிறகும நிலையை—

புருடன மணிவரமாகப் பொன்ற மூலப

பிரகிருதி மருவாக மானறண்டாகத்

தெருணமருள வாணபறைவாக வாங்காரங்கள்

சாரங்களு வகாக மனநதிநிரியாக

இருமகங்க ரைநதுஞ் சரங்களாக

வீருபூதட லை வனமாலையாகக

கருடனுருவா மறையினபொருளாங் கண்ணை

கரிதிரிமேனிநறனைததுங் காககினருவே 11

செகரி கூடினவைகளாகையினில அவைகளைத் தனிநய
பிசாபுவது, சொல்லாததாகிய தாதபாய பீதநதநாளே என
புரதம சொல்லா நிறகும - ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லாம வவா
ணர் வகுப்புகளும்-உட்பிரிவுகளும் அவவோ உவாவஸகாரி
காரிகளுகு - அநநதத ததவங்களை உபாபவிககிறவா கருகரு
பூகூ இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணநதைபுருளி
செய்கிறா—‘சூதூவுக’ என றாமபிதது நமக்கு - முமுஷி
ததாய,அகிஞ்சனாகளாயாகையினில பரபததியிலதிநாரியான
நமக்கு ‘பூயாமம்’ எனபதற்கு அநற்குபயுகநங்களான ‘பீர
னகவாசெதனதவாதிகளான ஆசாரங்களை யறிகை ஆவஸாமம்
என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் அசேதனம், பீரநனம், என்
சிற வ்பாகம் பண்ணினதிலேயே ஆதமாவிறகு பரபருநிணா
விட பீதம ஏறபடுகிறபடியினால் பரகருதியின பரிணாமங்களை
‘நுபததிநாவு’ என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவைகள்
பகவானுகஞ்ச அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும் (ஜ்ஞா
கிஷ்டன என்று அஸ்கிர பூஷணையாயங்களில் சொல்லப்படுகிற
படியினால் அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையால்

அறிவதற்காக இங்கு நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள
ளம்பற்றி அதை ஸுலபமாயறிவதற்காக ஒருபாட்டாலே ஸங்கர
ஹிததருளுகிறா—‘ இவை யெல்லாம்’ என்றாரமபிதது

ப - ரை] புருடன - ஜீவாதமா, மணிவரமாக - கௌஸதுப மணி
ருபமாகவும், பொன்னு-நயிககாத, மூல பரகருதி, மருவாக-ஸ்ரீவத
ஸம் எனகிற மருவாகவும், மான - மஹத, தண்டாக-கதையாக,
மஹத்தை புத்தி ததவமென்றும் வயவஹரிப்பதுண்டு, தேருள -
ஜஞானம், மருள் - அஜஞானம், வாள் - கத்தியாகவும், மறைவு -
அதின உறையாகவும், ஆங்காரங்கள் - ஸாதவிகாஹகாரமும்,
தாமஸாஹகாரமும், சாங்கம் சங்காக - சாரங்கமாகவும், சங்
காகவும், இங்கு ராஜஸாஹகாரத்தை யருளிச் செய்யாதது
அது தனித்தொன்றுக்குக் காரணமாகாமல் இரத இரண்டு
அஹகாரங்களுக்கும் ஒத்தாசையா யிருக்கிறதென்று ஸாஸ
திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ‘நயாம்மாஸம்வாவியிமஹ
யநுபயுரெஃ’ எனகிற ஸ்ரீஸதோத்திரரதன ஸிலோகத்திற்கு
வயாகயானம் செய்தருளுமிடத்தில் ‘நயாம்மாடியஃவஃவிரவ
கவதாரிலாஹம்கார ஸதிக்ஜ்ஞாந வுஃவிகவ ஸாக்விதாஹம்கா
ராஹிராநிகெந ப்ரவியஃ’ என்று நிருபித்திருப்பது இங்
கனுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகரியாக - சககரமாக, ஈரைந்
தம் - அஞானேந்திரியமைநது, காமேந்திரியமைநது என்று பிரிக
சப்பட்ட, இருடிகங்கள் - இரதிரியங்கள், சரங்களாக - பாண
ங்களாகவும், இரு - ஸதூல ஸுக்ஷ்மமாக இவகையான, பூத
மாலீ - பூதங்களின் வரிசை, அகாவது 2 பாதரைகள் ஸு
க்ஷ்ம பூதங்கள், பருதியாதிதிகள் 3 தூலபூதங்கள் என்று தாத
பாயம், வனமாலையாக - வைஜயிதி என்ற சொல்லப்படுகிற
வனமாலையாகவும், இதற்குப் ‘பொருளாம்’ எனப்பேரடநவயம்
கருடனுருவாம் - கருடனுக்குச் சரீரபூதங்களான, இவவிடத்தில்
‘தெருள மாயகுஃவிவெதி வுபிகி உஸிரெஃ தாரியெய்ய
ஜிஃவிஹிஹாஸ்யம்மாநியிஹ்யுதகிரஜநிஸமெஃவிதெஹ
வாரிஹெய்யம் | யவ்ய ஸ்வாரிதகொலாஸ வுஹிதா மரூதா
டிஸாரிதாய வுஃ ஸுஹித்யம் நஃ ப்ரஸுஹிதா ம்ருகிஸக
ஸிவராஹிஷ்டுதாதா மரூதாந்’ எனகிற ஸ்ரீ கருடபஞ்
சாஸத ஸிலோகம் அனுஸந்தேயம் மறையின - வேதத்திற்கு

மான விருபத்துமூன்று தகவல்களுக்கு மிவற்றா
லாரஸ்டுங்களான வற்றுக்கும் வலுச்சியில் வருமேற்றச
சுருக்கங்கள் வாராணங்களிலே புவலிமமானபடியே
கண்டுக்கொள்வது 1 'வலுசுதூலாலகம் வலகம் மூண்
வலகவாழி முகூண', 2 'கலகம் வலகோயாதா', 3 'கலகா
கூதம் வலகோவலகூதம்' உதாரணங்களாலே கலகம்க்கு

ஜனம் முகலிய சாதகங்களில்) நிரூபிதப்படிருக்கும் வலக
ணாளர்களே அங்கு பார்க்குதல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்
என்று திருவுள்ளம் இவற்றின் ஸத்தி பீதகதை அருளிச்
செய்யாத திருவுள்ளப்பற்றி மூலபரகருதி நிகயமாகையி
னாலே அதுசகு ஸத்தி நிகயம் என்பது வலிததம் என்று
திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதிபிருந்து உண்டாகும் மறற
இருபத்து மூன்று தகவல்களின் ஸத்தியை நிரூபித்ததற்கு
— 'இவற்றில்' என்றபடித்தது இவற்றில் - இந்த இருபத்து
நாலு தகவல்களுக்கு, கால-மூலம் - பரகருதியிபிருந்து உண்
டாகிய சூரஸ்டுங்களான வலகம் க்களுக்கும் - பஞ்சிகரணம்
செய்த பிறகு உண்டாகப்படும் அண்டகதிறதும் அதற்குள்
ளிருக்கும் வஸதுசகளுக்கும் வாராணங்களிலே - விஷ்ணு
புராணம் முகலியவைகளிலே பரகருதிசு அளவிலை, எவ
விடகதிலுள்ள பாவி நிறகிறதா என்று சொல்லுவதும், பரகருதி
ஸாபந கமில்லாத சூதக ஸகலம் இருக்கிறதென்று சொல்லுவ
தும் விரோதிகிறபடியினால் பரகருதியின் பரிணாமங்களிலேயே
நேஜாகுதல் கமோகூணஸமாந கமில்லாத ஸாதவிதாஹகாரம்
முகலிய கவகளைப்போல தேவலம் ஸதவகுணகதிறகு மாதகிரம்
ஆஸாயமான ஒரு தரவயமே சூகதஸதவம் என்னப்படுகிறது
என்னில்? அதற்கு ஸமாநாமருளிச் செய்கிறா—'வலுசுதூ'
என்றபடித்தது வலுசுதூலாலகம் - தானிருப்பதினாலேயே
பரகருதிசுதூரகொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸவயம் பரகாஸமான,
வலகம்-ஸதவமானது, மூண் வலகவாழி - ரஜஸ தமோகூணங்
களோடு சேர்த்திருக்கும் ஸகலகதைக்காட்டிலும், விஷ்ணு
வேறுபட்டது, கலகாகூதம் - பரகருதியின் பரிணாமமாக

ரஜஸ்தஸு ககளை யிட்டு வகா கரு தகவககளிலுண்மை
யை மறைத்து விவரீதஜீகா ததை பு ண ட ர க கு
கிறது ஹோமாய-மக இது தானே யவவம-பா-
மாக வகவவிவரீயாலே தகவகளை யவாவக புகா
சரிப்பிக்கிறது இவையெல்லா மீஸு ரனுக்கு மீ லா
ரவாவமமாயிருக்கும் ஸுமவகவததுக்கு ஸுரூப

ஸுதக ஸத்வ நீரூபணம் ஹோம ரஜஸ்தஸு ககளோடு
கலசாத வகவமணாஸு யமாயிருக்கை இதின் ஸ்ரீகி
ஹோம நிதூமான ஜீவமெவாஸு ராஜிகளிலும் ஸுஸு
ரனுடையவும நிதூருடையவும விசுஹவிஸெஷக
ளிலும் நிதூமாயிருக்கும் நிதூருடையவும ஸுதூரு

பரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இது’ என்றாமபித்து
ரஜஸ்தஸு ககளையிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற
ரஜஸ்தமோகுணங்களைச் சொண்டு இதுதானே - இப்படி மோக்ஷ
கதிற்கு பரதிபந்தகமா யிருக்கிற பராரூபிய, வகவவிவரீ
யாலே ஸத்வகுணத்தின் நிகுத்த விருத்தியாலே, ஸா காரணமான
ஸத்வம் ‘ஸுமவம்மெந வகாதி’ என்று ஸ்ரீ ஸீதையிலருளிச்
செய்திருக்கிறபடியே பந்தரமாகையினால் உதகட ஸத்வத்தின்
விருத்தியே மோக்ஷ ராரணமாகும் எனபந்தத் தெரிவிப்பதற்காக
(விவரீ) என்று விருத்தியின் விஸேஷம் அருளிச்செய்யப்
பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஒரே பரகருதி ஸத்வ விவருத்தி
முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங்
களின் விருத்தியாலே பரதிபந்தகமாயும் இருப்பது தவாரூப
தத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பாயம் இவை
யெல்லாம்-இந்த பரகருதியின் பரவருத்தியெல்லாம் ஸுதக ஸத்
வத்தை நிகுத்திருக்கிறா—‘ஸுமவகவத்திற்கு’ என்றாம
பித்து கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத ஸத்தியை யருளிச்செய்கிறா—
‘இதின்’ என்றாமபித்து நிதூமானஜீவம்-ஸ்ரீ வைகுண்டத்
தில் திருமாமணி மண்டபம் முதலியவை ஸுஸுரனுடையவிசு
ஹவிஸெஷம் - பகவானுடைய பராரூபம், வசுஹரூபம், முத
லியவைகள் (நிதூருடைய விசுஹவிஸெஷ) வகளாவது
பரவாஸு தேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிஸேஷ ஸுடையவிகரஹம்

டையவும ிரீர னுடையவும ிதெது றெயாலேவந
 த விசு ஹாஜிகளில ிதது மாயிருகதும் இதின் புவதி
 ஹெம இவாகளுடைய விஹெககோன வரிணா
 றாஜிகளாலே ஸெஷிகது ஹொமொவகரணமாயும்
 ஸெஷலித னுககுக கெஹெயாவகரணமாயும் நிற
 கை காரததுகது ஹரலிவஹெம ஜமாய விஹ்வ
 கால ந்நபணம் யிருககை இ தி ன ஹிதி
 காராவஹெமிலலாமையாலே ிதெதுயாயிருகதும்
 புவதிஹெம காரகாஷி விஹமததாலே ஹ
 ஹொஜிகளுகதுவகரணமாயிருகதிறபரிடிலே கண்டு
 கொளவது இத புவஹகிளலலாம ஹரலிவண

முதலியவை கூறித் தொய்யாலே அநந்த ஸய்யாபாரி உண்டாகும் ஸய்யாபாரினை 'அவன பிதாசரோடுகூட இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேனாயினால் அவனுடைய ஸய்யாபார்த்தினால் பித்தநாடு உண்டாகி, நாசம்' எனநாத தமுள்ள ஸருதி வாசயத்தால் சொல்லப்படுகிற அநந்தக சாலயங்களில் உண்டாகும் ஸய்யாபார்த்தம் எனநாதம் 'சூழி' பத்தினால் சதரசாமராதி நகங்காய்யோபகரணங்கள் மண்டப கோபுராதிசன சோததுசொள்ளப்படுகிறது பரவருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இதின்' என நாமபித்தம் 'இவர்களுடைய - நிதயமுகதாருடைய காலத்தின் ஸவருபாதிக்களை யருளிச்செய்கிறார்—'காரூத்திககு' என நாமபித்தம் 'ஜயஜாய' என்றது திவ்யாதம் ஸவருபத்தை விலாசுகிறது பரவருத்தியை விலகருவதற்காக 'விவ்வாய' என்றும் பதம் காரூவ தொழில்லாமையாலே - காலம் என்கிற ததவம் இல்லாத கால மில்லாமையினால், காரூகாஷ்டாதி - கிராடி, நிமிஷம், முதலிய 'சூழி' பத்தினால் நான், வாரம், பக்ஷம், முதலிய மற்ற விபாகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன உவகாரணமாயிருக்கிற - ஒத்தாசையா யிருக்கிற இதரவூங்களெல்லாம் - பரவருதி, காலம், ஸூத்த ஸதவம், இவைகளெல்லாம் இதனால் காரயவஸுதங்கள் இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிற நாராசகிகாசன பக்ஷம் நிராகரிக்கப

நிகுங்களாயிருக்கும் நாரணாரவஜநாஹபாவவூரவி
 செஷவிபரிஷ்டதையையிட்டு சிலவற்றை யநிகுங்க
 ளெனகிறது அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான
 வவவூரணங்களை மேலும் முழுக வருகையாலே
 புவாஹ நிகுங்களென்று சொல்லுகிறது இப
 வபாபாங்க ளெல்லாவற்றினுடையவும் வூரவிவவூ
 கிபுவரத்திவெகங்க வீரானுகு வூரீயங்களாயிருக்
 கையாவது ஸாஸூரவெதெயையு மீரூரெவெதெயையு
 மொழிய விவற்றுககு ஸதூதிகள கூடாதொழிகை
 ஆகையால் ஸதூதவவூககளுக்கும் ஸவாவவிகாநு

பட்டது நாரணாரவஜநாஹப - வேறுபெயரை அடையத்
 தருந்த, ஸவவூரவிசெஷ - ஒருவிதமான அவஸதையோடு,
 விபரிஷ்டதை - நோந்திருத்தல் ஜீவாதமாசகளுக்குப் பத
 தா முசகா எவகிது அவஸதை வந்தபோதிலும் அவைகள்
 நாமாநதரபஜனா ஹமலஸாயினாலே அவைகளுக்கு நிதயம்
 எனகிற வயவஹாரம், அவவஸதைகளுக்காவைகளாகையினால்
 பாகருதியின மாறுதல்களுக்கு அநிதயங்கள் என்று வயவஹா
 ரம், என்று தாதபாயம் சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ
 தையை யடையக்கூடிய ஸதுக்கள் அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்
 களான வவவூரணங்கள்-நாமாநதர பஜநாஹாவஸதையிலே
 முன நாமமடைந்ததற்கு ஸாரண அவஸதைகள், அதாவது
 மஹத், அஹங்காரம், முதலிய பரிணாமங்கள் பூவகலபத்தில்
 போல மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாதபாயம் இப
 படி நிதய வஸதுககளின் ஸவருபமும் பரவதகீன மென்னில்
 அவைகள் ஸவர ஸங்கலபத்தினால் உண்டாகிறவைகளென நேற
 படுகிறபடியினாலே அநிதய நவம் வருமீமென்னில்? அதற்கு
 ஸமாதானமாக 'ஃயீ' என்று பத்ததின அததததை
 யருளிச் செய்கிறா—'இப்படிப்பட்டவைகள்' என்றாமடிகது
 ஸவெத - ஸவருபம், ஹவெத - ஸங்கலபம் இவற்றுககு ஸதூ
 திகள் - இவைகளுக்கு ஸவருப ஸதிதி பரவருத்திகள், அதா
 வது பசவானுடைய ஸங்கலபமில்லாவிடில் இல்லாமற் போக
 வேண்டியவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று
 தாதபாயம் ஸவாவவிகாநு-ஸவபாவத்திலேயே

கூலியு மீஸுரெஹ்யதம் இததாலே மீஸுரனுக்கும்
 கிருகருக்கும் மீஸுருகரும ஸவபு மமகூலுமாயிரு
 கரும ஸகருகருக கூபுமாமுரவிவமாகப வாமுஷ
 ஹேததாலும காமுஹேததாலு மிவறறில பூர கி
 கூலியுங்கரு மமாமகூலியுங்கரும நடவாநிறரும
 இபவகாதங்கருகரும ஸூதஹ்ரவிவம ஸவபுமாம
 கூலுமாமக மீஸுரெஹ்விவம் இபபடி மமகூலு
 மான வாதஹ்ரவிவத்தோடே ஸககூலுததாலும
 கூபுவஸததாலுமிறே ஹேயமான ஸரீரம் ஜோகஹ்
 மாக கமகூலுமாயத தோறறுகிறது இவறறுகரு
 கூபுவாயிகமான பூதிகூலுமாவததாலே மீஸு
 கூபுவைப்பற்ற தூஜகூலம் ஸூலாவிகமான வம

ஏறபட்ட அனுகூலமா யிருக்கருதனாம் மீஸுரெஹ்யதம் -
 பகவானுடைய ஸவரலபத்தினுண்டானது, அதாவது பக
 வான இந்த வஸதுககளை நித்யமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஸவ
 ரலபித்து காதத்திருப்பதினால் நித்யமாக யிருக்கின்றன இ
 படி ஸவரலபித்திருப்பதும் அனுகூலமா யிருப்பதினாலே என்று
 தாதபாபம் இததாலே - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதிபாகை
 யாலே பகவானுக்கு அனுகூலமா யிருக்கிறபடி யினால் இப்படி
 ஸாவ வஸதுககளும் பகவானுக்கு அநீனம் என்று தெரிந்து
 கொள்ளுவதின பரம்பாஜனம் ஸாவ வஸதுககளையும் அனுகூல
 மாய அனுபவிகை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது 'ஸகருகரு'
 இதயாதியினால் காமத்தினால் கருகருவது பெருப்பது முதலி
 யது தாமபூத ஜனானத்திறை ஒழிய ஆதம் ஸவரூப பாகா
 ஸத்திறகு ஸவகாசாதிகளிலலை எனபது கியோதிதம் ஸூத
 ஹ்ரவிவம்-அவரவர்களின் ஆதம்ஸவரூபம் ஸககூலுததா
 லும - தீதஹ்ரூபம் ஆதமாவும் ஒன்றெனகிற பரமத்தினாலும்
 ஜோகஹ் மாகரு-தீதஹாதம் கிவேகமில்லாதாபகு 'கூபுவா
 யிகமான' இதயாதிகருக காமங்களினுண்டாகிய
 ததவஜனானத்தை மறைப்பது முதலிய கிரோதம் செய
 கிற ஸவபாவத்தினாலே என்றாததம் மீஸுக்கூபுவைப
 பற்ற-முமுக்கூபுக்கு இததால் மீஸுக்கூபுதில் இசைபுடைய

கலிலுரலுவததாலே ஸுதூனபபற்ற வவைதனக்கே
யுவாபெயகம். ஸஹஜாரஸகாரயுதூயககொண்டு
தனககென்று ஸீகரிககுமவையெல்லாம பூகிகலு
ங்களாம ஸுரலுவஜிதாம பிறநது ஸுரலிஸெஷமெ
ன்று காணபபுககாலெல்லாம ஸுலுமாம இவ
வயபும வரிவலிணபுஸு ஹாஸுலவஞ்சொல்லுமிடத
திலே பரககசசொல்லககடலோம

இபபடி ஸுரஸுலவபுஸுதூலிகளையுடையவனுயி
ருககிற ஸீஸுரனுடைய ஸுரலுவம ஸுதூகவாழிகளா
ஸுலவநதவ நிநுபணம் கிற ஸுரலுவநிரலுவகயபுங்
களாலே ஸுதூமாய ஜிதாமமாய ஸுதூமாய ஸுதூ

வனுக்கு அபபொழுது அவஸயம் வேண்டிய ததவஜஞானதிகளு
க்கு விரோதியாகையினாலே இதை தபாஜயம் என்று சொல்லு
கிறது மோகூததை யடைநதவனுக்குககாமங்கா நபிததுவிட்ட
படியினால் அஜஞாநாதிகள ஸமபவிசகாதாகையினாலே விரோதம்
செயயாது அபபொழுது அனுக்லமாயகதோனறுகிறது
இவவயபு - சில அவஸதைகளில் பரதிகுலமாயத தோன்று
கிறது, மற்ற அவஸதைகளில் அனுக்லமாயத தோனறுகிறது
என்கிற அாகதம் வரிவலிணபுஸு ஹாஸுலவஞ்சொல்லு
மிடத்திலே - பரிபூரண பருமமானுபவாதிகாரத்திலே பரகக -
விஸதாரமாக, அதாவது யுகதிகளுடனும், கருஷ்டாநதங்க
ளுடனும்

ஸுலவானுடைய ஸவருபாதிகளை நிநுபிதகருளுகிறா —
'இபபடி' என்றாமபிகது 'ஸுரஸுல' இதயாதிககு சேதன
சேதன வஸதுகசளைத தனக்குச ஸவாதீநமாகவுடையவன
என்று சொல்லப்பட்ட என்றாததம் ஸுரலுவநிரலுவ
கயபுங்களாலே' எனபதற்கு அவைரளுடன் சேர்த்து
என்றாததம் 'ஸுதூகவாழி' களாலே என்று தனித்தருளிச
செய்திருப்பதினால் ஸகயாதி பதம் தேவலம் அஸதயாதி பதங்
களேவிட வேறுபட்டதைச சொல்லுகினறன என்கிற அதவைதி
பகூதம் நிராகரிசசப்பட்டது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமா
ணங்களைநிநுபிதகருளுகிறா—'இவவயபுததை' என்றாமபிதது

1 அமலாதிபதியாள்-1

வநீபபாககு வவெயுரானுவிலுரிக்கும மண்ணவியெ
ஷங்கள சொல்லுகைக்காக வததனை டௌவ நிறுடி
விஷாவிசெஷங்களதோறு மமவெநயமண்ணவியெ
ஷங்கள நியதங்களாஹேபோல வவவவாஹேநாதமா
ன ருவிவவியெஷா மவநா தததுககும மண்ணவியெ

பநுபம் ஷங்கள நியதங்கள அவவிடத்தில்
வாரருவிவத்தில் ஜகாமாடிமண்ணங்களாரும் வெடிந
வயுஹநபம் கள வுவிஹங்கள நாலென்றும் முன
றென்றும் ஸாஸ்திரங்கள சொல்லும் நாலு வுவிஹ

ருபங்களை விசேஷணமாகி, சுவிலுரிக்கும-பாகாஸம் செய
யும், அதாவது எல்லாச குணங்களையும் அனுஸந்தானம்செயவது
அஸாயமாசையினால் சில ருபங்களை யனுஸந்திப்பாககுச சில
குணங்களை மாததிரம் பசவான கனனுடைய கருபையினால் பர
காஸம் செய்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லு
கைக்காக இந்த நியமம் என்று தாதபாயம் 'அததனை' எனபதினால்
மற்றசகுணங்களை அந்த ருபத்தில் இவை எவாதினலை எனபது
ததோபாதிதம் 'டௌவ நிறுடி' இதுபாதிக்கு பசவான ஸதல
சலயாணகுண விசேஷ்டை யிருநதாலும் ஸதவிதவை, தஹா
விதவை, முதலிய உபநிஷததி சொல்லப்படும் உபாஸநந
களில் அந்தந்த உபாஸதாரா ஸுலபமாய உபாவிப்பதற்காகச
சிறசில குணங்களை விசேஷிதது அனுஸந்தையங்களாக விதிக
சப்படடிருப்பகைப்போல ப்ரீ பாஞ்சாரத்திர ஸாஸ்திரத்திலும்
பாவபூஹாதி ருப உபாஸநங்களி குணநியமம் சொல்லியிருக
கிறது என்று தாதபாயம் பரருபாதிங்களில் 'வதயங்களான
குணவிபாகங்களை நிருபிதகருளுகிறா—' அவவிடத்தில் ' என
முரம்பிதது வாரருவிவத்தில் - பாவாஸுதேவருபத்தில்
ஜகாமாடிமண்ணங்களாரும் - ஜஞானம், ஸகதி, பலம், தேஜஸ,
ஐஸவாயம், வீரயம், எனகிற ஆறுதூதங்களும், வெடிநங்கள் -
உபாஸயக்கா 'வுவிஹங்கள்' உத்யாடி - வஸது ஸதிகியில்
வி க ல ப ம அஸம்பா விதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற
பக்ஷங்களுக்காக சத்ய நிருபிதகருளுகிறா—'நாலு' என்ற
ரம்பிதது 'வுவிஹவாஸுதேவ' இதுபாதிக்கு வயுஹ
வாஸுதேவனுடைய உபாஸனத்திலும், பாவாஸுதேவனு

2 புதிதாக ராஜ்ய சுவாமி-2-39

[illegible]

பட்டன. ஜாமுஷாபிவடிவெடிங்களிலுள்ள விசெஷ
 ங்களெல்லாம் 1 'ஜாமுஷ ஸ்வபூத்யுவஸ்துரீயபூய
 யூராக்ருஷ்வபுவாஸ்யூ: | ஸூரீம் ஸுதூணவாரிவ
 ஹபூராதுவபூதிஹம் வஹவீ வதூகூர |' என்று
 ஸஹ்யூஹீகங்களாயிற்று கௌவாழிகளான பன்னி
 ரண்டு ரூபங்களும் வூதிஹாணரங்கள் விஹவங்க
 ரிபவ நுபம் ளாவன வடிவாலாழிகளான
 முபபததுசசினனரூபங்கள் இவற்றில் கீழ்க்கூறு

மிகு உபாஸனம் செய்கிறவனுக்குப் புத்தியை ஸவருபத்தில்
 லபம் செய்யவேண்டியகறாகப் பரவானு இரத வரிசையை
 யறுஸரித்து பரகாஸம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸாஸ
 திராசனில் பரவிகதமானகை ஸவசரவிகது நிரூபித்தருளுகி
 று—'ஜாமுஷாபி' என நாமபித்தது வடிவெடிங்களில்-ஸதான
 ங்களின் வயகயாஸங்களில் ஸூரீய - ஸவாரியாகிய ரங்ச
 ராதனே, ஜாமுஷ - சிழிகதுச சொண்டிருப்பவன் ஸவ - ஸவ
 பந தஸ யடைந்தவன் ஸுதூணவ - ஸுஷூபதி தஸ
 யடைந்தவன், தூரீய - முாசத யடைந்தவன், பூய-இவா
 களுக்கு ஸமானமான, யூராக்ருஷ்வ - தயானம் செய்பவா
 களின் வரிசையைப்போல, உவாஸ்யூ: - தயானம் செய்யப்படு
 கிறவான ிரும, தூதூமூணவாரிவஹபூ: - அததற்கு
 உசித்தகரான குணம், ஆயுதம், சினனம், இவைகளை யுடையவ
 ராய்கொண்டு வாதுவபூதிஹம் - நாலு ரூபஹததையும்,
 வதூகூர - நாலுவிதமாக, வஹவீ - தரிக்கிற உபாஸனம்
 செய்கிறவனுக்கு இரதிரிபாதினை எல்லா விஷயங்களிலும் வயா
 பரித்துக் கொண்டிருப்பது ஜாகரததஸ ஸவபநதஸையில்
 வெளி இரதிரிபங்கா அடங்கி மனோவபாபாரம் மட்டும இருக
 கிறது மன்கின் வபாபாரமும் அடங்கித் தன்னிடத்திலேயே
 தான லப்பபது ஸுஷூபதிதஸ தன் தெயும முகூடியவை
 களையும் தன்னையும் மறந்து நிற்கும் தஸ தூர்யதஸ இப்படி
 உபாஸகனுடைய தஸைக்கு அனுகுணமாக உபாஸயனான பகவா
 நம் ரூபங்களைத் தரிக்கிறா என்று ஸலோகத்தின் தாத்பார்யம்

கூடிகளான வவதாரங்களுொரு பூயொஜகவஸததா
 லே விஸெஷிதது சொல்லப்படன இவவிலவங்
 களி லீஸூரனவவோகாயபூவிஸெஷங்களுக கீடாகத்
 தான வேணடின மூணங்களை வேணடினபோது
 மறைததும் வேணடினபோது பூகாஸிப்பிததும்
 நடத்தும் இவற்றிலவாணரெஷங்களை 1 'கூஷ்ணரூ
 வரணஸூரூ' உதகூடிகளிறபடியே யமணங்களை
 இப்படியே விலவாணரங்களும கண்டுகொளவது.

வூஉஹாணரங்களை-வபூஹத்திவிருது உண்டாகிய உட்பிரிவு
 சள வபூநாலாதி பகாநுபன் எனகிற ரூபம் முதலான முப
 பத்துச்சின்ன - முபபதம் மேல் சிலலகாயம் ஸமஹிதா பேதங்
 களில் முபபதநாறு என்று, முபபததெடடென்றும் சொல்லப்
 பட்டிருப்பதினூ பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கி
 றது இவைகளில் கலாவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்த
 தற்குப் பாரணதலாக அருளிச் செய்கிறா—'இவற்றில்' என்ற
 ரம்பிதது பூயொஜகவஸததாலே - ஆஸரயண ஸௌசாயம்,
 ஸௌலபாயம், முதலிய பரபூஜனங்களினாலே இந்த விபவ
 ரூபயரில் வபூஹாவதாரங்களில் போல குணநியமமில்லை என்ற
 ளிச் செய்கிறா— இவவிலவங்களில்' என்றரம்பிதது அவவோ'
 இதயாதிக்குச் சில குணங்களை பரசாஸம் செய்வது, சிலவற்றை
 மறைப்பது, இவைகள் சரம் வஸத்தினூ உண்டாகாதபடியினூ
 ஜீவாதம் ஸாமயம் ஸங்கிசக வொண்ணுது என்பதற்காக ஸா
 வேஸவரன தன்னிப நசுகரினூ அந்தந்தக் காரணங்களுக்குத்
 தக்கபடி குணங்களை பரகாஸத்தையும், மறைப்பதையும்
 செய்கிறான் என்று நாதபாயம் 'காயபூவிஸெஷங்க'ளா
 வது ஸாது? சருரூப பகதியை வருத்தி செய்வதும் அஸு
 ராதிகளை மோஹம் செய்வதும் இவற்றில் ஸ்வாணரெஷ
 ங்கள்-விபவ பதாரத்தில உட்பிரிவுகள் கூஷ்ணரூவரணி -
 பூக்ருஷ்ணனுடைய நாடகம், ஸவஸூரூ - கணசகிட
 முடியாதவைகள் இப்படியே விலவாணரங்களும - மற்ற
 அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

ரவிவவியெஷததைககொண்டு நிறகிறநிலை ஸகையபூ
 ஷ்வநாம இது ஸவபூஷபபூதியான ஷிவபூதவ
 ரவிவததை யமஸநீகக இழிவாககுத துறையாக
 1 'ஸஷ்டாஜயாமலிதா மாஃ ஹஜ்ஜாமநிரதாதூமாஃ |
 யொயி மாஷிகாரஸூர ரிஷி ஸித ஹஜ்யெஸயெ |'
 ஹஜ்ஜிகளிலே சொல்லுகையாலே ஸகையபூதியாவ

ஸநுதிசரில் எங்கும் நிதாஸ தியயாசா ஸவநுபததை அந்தா
 யாமியென்று சொல்லுகிறதே இரக நுபததை அந்தாயாமி என
 று சொல்லுகிறதற்கு நாமாததை யநுதிச செய்கிறா— 'இது'
 என்றாரபிதது ஸவபூஷபபூதியான - எங்கும் நிறைந்த
 தான, ஸமஸநீகக - உபாஸனம் செய்ய இழிவாககு -
 ஆரம்பித்திடுகிறாருக்கு, துறையாக - மாதகமாக, அதாவது
 அந்தாயாமிபான ஸவநுபததை உபாஸனம் செய்வதற்கு
 தவாரமாத இருப்பதினாலே இந்த ஹாதத நுபததையே
 அந்தாயாமி நுபமென்று சொல்லுகிறதே என்று தாத
 பாயம் இதில் பாடமா மருதிச செய்கிறா — 'ஸஷ்டா
 ஜயெம' என்றாரபிதது ஸஷ்டாஜயெம - யம,
 நிபம ஆஸந பராணுபாம, பரகயாஹார, காரண, தயான,
 ஸமாக, எனடுற எட்டு அங்கவானோடு கூடிய யோகத்தில்,
 விகா மாஃ - நிறகி || ஸததவாசனாயும், அதாவது ஆதமாவ
 லோசனத ந || ஸததவாகனாயும் என்றபடி, ஹஜ்ஜாம
 நிரதாதூ மாஃ - ஹநுதபததிலிருக்கிற பசவான யாராதனம்
 செய்வதில் ஆசையுடன் கூடிய மனதையுடையவனாயு மிருச
 கிற, யொயி மாஃ - யொசிரநுபகு, வாகவூதி - ஒரு முாததி
 யாசிய, அநாவது ஒரு முாததி என்று சொல்லப்படுகிற, ஹஜ்
 யெஸயெ - ஹாநதனான பசவானிடத்தில், அதாவது அவனை
 ஆரதிப்பதில், ஸயிகாரஃ - அகிகாரம், ஸூரஸ - உண்டா
 கும இந்த பாராநததில் பரிஸுத்தகாவன பாடாதோரபாஸனக
 தை சொல்லி அகநகுபாயாநா ஆசாரதோகாடு கூடிய பச
 வான தயானம் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கது, அதை ஏக
 முாததி சநாபுநாநதி என்று பிரித்தது, ஹாததநுபததை 'வாக
 வூதி' என்று ஏகமுாததியாசசொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

யஜுரக்ஷணம் பண்ணவேண்டுமெனும் காமமே காமமென
 றும, ஸாயுவாரித்ராணாஸிகளே பூயொஜநங்களென்
 றும, இவ்வயஜந தெளிந்த கௌஸ்திபபாக கேசஜந
 ததிலே ஸாயிகாராநாமுணவசீஹிதொவாயவயுகி
 யாலேஜநாக்காமகௌவியாதே கௌராகலாமென றும
 1 'வஹுநி செ வுக்நாநி' என்று தூடகநியஞ்சு

'ஸம்வாஜிதாயபா' எனபது ஸங்காஷீதா அங்கு 'ஸாயா'
 ஸபகம் 'ஸாயாதவபுநம் ஜூநம்' இதயாதி நிகண்டுவின
 படியே ஸாதலபமாகிற ஜனாநகைகச சொல்லுகிறது யஜு
 ரக்ஷணம்' இதயாதியினால் 'படி யடி ஹி யஜுஸ்ய ஸா
 நி ஹுவதி ஸாரத' கஸ்யுதாந யஜுஸ்ய ததாதாநம் ஸுஜா
 ஜிஹம்' எனபதினாததம் ஸலிதம் 'ஸாயுவாரித்ராணாஸி
 கள்' எனசிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபகத்தினால் துஷ்டாகளின
 விநாஸம் குறிக்கப்படுகிறது இததால் 'வாரித்ராணாப ஸாயு
 நாம் விநாஸாய வ ஷுஷ்யுதாம்' யஜுஸம்ஸூவகாமயஜாய ஸம்
 வவாஜி பும்மெ யும்மெ' எனபது ஸபகாஷீதம் 'இவ்வயஜந'
 இதயாதியினால் ஜந கஜு வ செஷியும் வணம் பொவெதி கக்ஷ
 தஃ! கஜுரா ஜெஹம் வுநஜுந நெநகி ராஜெதி ஸொ
 ஜுநம்' எனபதின அததம் சொல்லப்படுகிறது 'தெளிந்த
 கௌஸ்திபபாகு' என்றது 'வணம் பொ வெதி கக்ஷதஃ'
 எனபதின தாதபாயம் 'ஸாயிகாராநாமுண வசீஹி
 தொவாய வயுகியாலே' எனபதினால் பகதி பரபத்திகளை
 விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள் வயாதநாநாது எனபது தெரிவிநப
 படுகிறது இவ்வவதாரஹஸ்ய சிந்தனம் பபதி பரபத்திசனா
 கிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறுமென தடுததுசகொண்டிரு
 கசிற பரபங்களை நிவருத்தி செய்கிறது ஆகையினால் ஒரே ஜந
 மத்திலேயே உபாயம் பூதத்தியாசிறதாசையினால் அடுதத ஜநம்
 மிலலாமலே மோக்ஷமுண்டாகிறது ஆகையினால் இந்த அய
 தாரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுதத ஜநமத்தை நிவருத்தி ரொபயச
 கூடிய உபாயபூதத்திகளுக காரணமாகிறது என்றாததம் செ

ஸௌகததாலே மீதாவாயு நருளிச செயதான இது
 ஸுதன புவதிநிஷ்ணுகு ஸரண மண்ணிசெஷ
 ஜோமஹவததாலே உவாயாமஹாநக்ஷணத்திலே
 உவாயாமஹாநக்ஷணத்திலே ஸுநீகரித்ததுவகாரகமாம இப
 படியே ஸவபாவதாரமும் மிறுககற ரோக்ஷத்தைத

எனக்கு, ஸஹலி - அநேசங்களான (ஜனமங்களு), வுதீ
 தாமி - முன்னால் உண்டாயின இந்த அவதார மஹஸம்
 ஜனானம் பரம்பக காரதததயும ஸவபாவத்திலேயே 'பேர
 கடிககககடிய ஸகதினாயுடைப பரபதிபாகிற உபாயத்துக்கு
 எப்படி ஸஹாயாகிறது எனபதை நிரூபித்தருள்கிறா—'இது'
 எனறாமபித்து ஸுதன புவதிநிஷ்ணுகு - பசுநிபோகத
 திறகு அநகமாகவல்லாமல் நேராச மோக்ஷமாகிற பலகிற
 காக பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவனுக்கு ஸரண மண்ணி
 செஷஜோமஹவததாலே - ஸரணயனுகிய பரவானுதம்
 ஸௌலபய ஸௌஸீலய சாருணயாகி ஸரணபதவோப யுகத
 குணவிசேஷங்களை யறிவதினாலே, ஸுநீகரித்து - தருடபாபி
 ததி, அதாவது பரபத்தியை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விஸ
 வாஸம் தருடமாயிலலையாகில் மஹா விஸவாஸம் வரும்
 வரையில் பலம் விளம்பிசகுமாகையினால் ஜந்மாந்தராதி ஸாரபா
 வனையுமுண்டு அப்படிச்சிலலாமல் பின்னால் ஒரு ஸாரபத்தி
 லும் கலகச முடியாதபடியான மாஹவிஸவாஸத்தைப் பர
 பத்தி அனுஷ்டான காலத்தில் உண்டாகக்கூடாது உபாயம்
 யகாவகமாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபாயநதமாவதற்கு),
 இது காரணம் என்று தாகபாயம் விபவாபிதாநாயினி இந்த
 உபகாரம் ஸமபவித்தபோதிலும் அந்நவதாரத்தின் இந்த பர
 யோஜனம் ஸமபவிகுமோ? நம்மால் செயப்பபட்ட பராதருத
 மான அசை தயானாசசனாகி விஷயமாயக கொண்டு பார
 நிவாததகமாகுமோ? அதில் கலகிருசகும் அபராதருதபாந
 ஸாஸதிகை வேதயமாகையினாலே பரபாப முதலியவைவரு
 குத துலயமாகையினால் நிஷ்பரயோஜன மன்றோ? எனறின்
 முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிசெய்கிறா—
 'இப்படியே' எனறாமபித்து மிறுககற - பரபாஸ மிலலாமல்
 தயானாசசனாகிகளுக்கு ஸுலபமாய விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை 1 'ஸுராவா' பூதி 3 ரா
விஷ்ணு: பூஸஸவடிமெஷ்ணா: | க்ருகவாத்ம: பூதி
கரீ: ஸுவணபூஜதாபிவி: | தாபவபுபெதா: பூண
கெதா: யஜெதா: விவினபெச: | விஸதூவாவபொஷ
ஸு தாபெவ ஸுஹரவிவிணி: | ' எனறு பூஸளமக

பாகருத தரவயமயாபா ரூபமே அபராருத தரவயத
தோடு கலந்திருப்பதினாலே அது பெய்யும் பரமியானததை
யும் சொடுக்கிறது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமானம்
நிபந்தித்தருளுகிறா— ' ஸுராவா ' என்றாமதித்து ஸு
ராவா அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், பூஸஸவடி
மெஷ்ணா - பாஸாநாந முகம், சண், இவைசனை யுடைய
தாயும், க்ருதம் - தனக்கு, பூதி கரீ - பீதிபைச கொடு
சக கூடியதாய் மிருக்கிற, விஷ்ணு: - பகவானுடைய பூதி
3 ரா - பிம்பத்தை, ஸுவணபூஜதாபிவி: - தவசம் வெள்ளி,
முதலியவைகளினால், க்ருகவா - செயது வைத்து தா - அதை,
கவபுபெச - ஆராநம் செயய வேண்டும், தா - அதை,
பூணகெச - ஸேவிச வேண்டும் தா - அதை (குறித்து),
யஜெச - யாகம் செயய வேண்டும், தா - அதை, விவின
பெச - தயானம் செயய வேண்டும், கவாவஸு - போககடிசகப
பட்ட, பொஷஸு - தோஷவசனை யுடையவனாக கொண்டு,
ஸுஹரவிவிணி: - பரபருமம் ஸவருபமாகிய, தாபெவ -
அந்த ரூபத்தையே, விஸதி - அடைகிறான் இதனால் இது
வே பரமாத்ம ஸவருபம் என்றனுஸந்தானம் செயயவேண்டு
மென்பது தயோகிதம் அப்படியே பூமித தாதபாய சந்திரி
கையில் ' கவபூவதாராவபெவி வாராவகவாநுஸஸா
ம் டிபிபுதா: யபா ஸுரணி: ' தாபெவ ஸுஹரவிவிணி: '
உதி ' என்று அருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது இங்கு
' ஸுஹரவிவிணி: ' என்பதற்கு அந்த அபராருத ரூப
மும் இதுவும் பிரிக்க வெண்ணுதபடி சோந்திருக்கிறது என்று
தாதபாயம் பரபத்தி ஸாஸ்திரத்திற்கு விஸேஷ பரவாததகாக
என ஆழவாராக்ரும் இதைவே விஸேஷமாக அனுஸந்தித்து

ஹவானருசசெயதான் ஆழ்வார்களு மிவ்வவதா
 ர ரஹஸ்யத்தையு மவதாவதார வெவருஷணுததை
 யுமபூவாரமாக வகாஸநீக திதற்குப் பேரணியாகப்
 வரசுவததைககண்டு போந்தாராக இப்படியிருக
 கிற வீழாரன தனனாநீததுககுப் வரீவாஹமாகப்
 பண னும வராவாரங்க லகருஜமகஸுஷிஷிதி
 லஹாரகோஷ புஷ்வாஷிகள்.

இவவீழாரன 1 'நிதெதெவஷா ஜமநாதா
 ஸும்ததவ நீபணம் விஷ்ணுரீர மவாயீநீ'
 உதாஷிகளிறபடியே ஸவதாவவெவ்யுயிலுமஸவதீகளு
 ாககர்ணடே யிருககுமெனனுமிடத்தை 2 'தசெவக

இது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் உயது எனாதற்காக மா
 நபகததபும சில இடங்களில் அநுஸந்திததிருக்கிறாநா என
 நருநிசசெயுநா—'ஆழ்வார்களும்' என்றாமபிதது பூவார
 மாக-அதிசமாக பேரணியாக - முல ராமணமாத ஸதிதி லி, ததம
 ானாநி திருமுளளம் பறநி பரவருததிகைய யருநிசசெயுநா—
 இப்படியிருக்கிற' என்றாமபிதது 'தனனாநீததுககு' இதயாதி
 யிலுபரிபூரணான ஸவரன ஆக ஸருஷ்டயாதி வயாபாரங்
 கர்ச செயவதற்குக் காரணம் தயாதிகம 'சூஷி' பததநினுல
 ஆத பரவியபநிபமனா குறிக்கப்படுகிறது

இப்படிப்பொதுவாக ஸவர ததவகதை நிரூபிதது அதின
 உடபிரிவாகப் ஸுஷ்மிநின ஸவருபாதிகளை நிரூபிசகவேண்டி
 மிடததில கீழ் நிரூபிசகப்பட்ட ஸவரததவததின் ஸவருபாதி
 களப்பொருவ இவளுடைய ஸவருபாதிசளுமஎனறுொலுவு
 தற்காச அப்படிப்பட்டததவம் உண்டு, அவள ஸாவபாநாநிதா
 ம ஸவரனுக்கு ஸமமானவள, எனகிறவிஷயங்களில் பரமணங்
 களை நிரூபிததருளுகிறா—'இவவீழாரன' என்றாமபிதது ஜம
 நாதா - லோகமகளுககுத் காயாராகிய, வளஷா-இநத, ஸ்ரீ:
 லக்ஷ்மி பானவள, விஷ்ணுரீ - பகவானுசகு, நிதெதெவ -
 எப்பொழுது மிருக்கிறா, ஸமவாயீநீ - விட்டுபிரியாதவள
 ஸவதாவவெவ்யுயிலும் - உபாய தஸை உபேய தஸை, காரண

யு', 1 'மாதாவிதா' எனகிற ஸ்ரோகங்களிலே யுவகார விசேஷத்தாலேவராஜரமாக விசேஷித்துச் சொல்லப்பட வராசாரவராஜுஸபுவஸங்களிலேதெளிந்து கொள்வது. இவ்விடத்தில் ஊயரகமும், வுரஷகாரகாபிகளுமெமபெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும்

தலை, அவகார தலை முதலிய எல்லாத் தலைகளிலும் பராசார பராபராசாரங்களின் ஆபததமகவத்தை நிரூபித்தருளுகிறா— 'ததெவம்' என்றாமபித்து உவகாரவிசேஷத்தாலே - அவரவாசள செயத் உபகாரத்தினால், அதாவது அநதநத ஸலோகங்களில் அவரவாசள செயத் உபகாரமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாதபாயம் 'உவஸங்களிலே தெளிந்துகொள்வது' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாய்மொழி, முதலிய வைசங்களில் இவ்வாததம் விஸதாரமா பருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அங்கு கண்டுகொள்வது என்று தாதபாயம் இப்படி ஸாவாசாரத்தாலும் ஸதருஸை என்பது உபபநநமாகுமோ? பிராட்டிக்குப் புருஷகாரதவமும், எமபெருமானுக்குத் தண்டதாதவமும், அததற்கு உபயுகதங்களான சாருணய ஸௌயதவாதிகளும் அங்கீசரிகக வேண்டாவோ? எமபெருமானுக்குப் புருஷகாரதவமும் பிராட்டிக்குத் தண்ட தாதவமும் ஒப்புக கொண்டால் அநஸதாதி தோஷங்கா வாராபீகா என்னில்? இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா — 'இவ்விடத்தில்' என்றாமபித்து 'வுரஷகாரகாபிகளும்' எனகிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபதத்தினால் மருதுதவம், பதிஸேஷதவம், முதலியவை ஸங்கரஹிக்கப்படுகின்றன கூறாக விவரித்த-அவரவாசள பாகமாகப் பங்கு பிரிக்கதுகொண்ட 'விவாமொநாபி ஐவ்யஸூஷாய விஷயாணாபிநெகஸூஷாநாம் ததெகெசெஷு வ்யஸூஷாய' என்று மிதாக்கூரியில் வயவஹார காண்டத்தில் விபாக என்னும் பதத்திற்கு காததம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது சில தரவயங்களின் ஸமுதாயத்தில் அநேசம் 'பாகங்க்கு ஒரே விதமான ஸவாமிதவம் ஏற்பட்டிருக்க, அவாசள தங்கள தங்கள ஸவாமிதவத்தை அநத தரவயங்களின் ஏகஸேத்தில் மாததிரம் வைத்துக்கொள்ளுகை என்றாததம் ஆகையினால்

கூறாக விவஜிதத வ்யாவாஸகஸ உவபிஸ்யோகஸ்யோ
யாஸததிற காடடி லகிபிஸ்யோக ஸ்யோயாஸததுககு
விஸேஷம ஸுதஃ ப்ராஹ்மினனு உவரருளிச ரெயத

இங்கு எல்லாக குணபரிபூரண பிராடிகளும் எம்பெருமானு
கும் பாதயதை இருந்தபோதிலும் இவாசனோ எதேகஸத
தில பாதயதைப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது
'விவஜிதத' என்றருளிச செய்திருப்பதினாலேற்படுகிறது
இததால எல்லாவிதக் குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதி
லும் ரஸானுபவத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என
பதும் தயோதிதம் உவபிஸ்யோமான' இதயாதி—யேததஸஸில பர
கருதி யாகததில எல்லா அங்கங்களையும் நேரினேயே நிரூபித்து
விகருதியாசங்களைச் சொல்லும்பொழுது பராகருதி யாததைப்
போல செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது எந்த இடத்
தில எல்லாத் தாமதங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு
'உவபிஸ்யோக ஸ்யோயாஸம்' என்று பெயர் அப்படிக்கில்
லாமல் கீழ்ச சொல்லியதைப்போல என்று சொல்லியிருப்ப
தற்கு 'ஸகிபிஸ்யோக ஸ்யோயாஸம்' என்று பெயர். இங்கு
பராகருதி யாகததைக் காட்டிலும் விகருதிபாகம் வேறா? ஒன்றா?
என்று ஸமஸபம் உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல
இதைச் செய் என்று அதிதேஸம் செபதிருக்கிறதோ அதினாலே
யே நயாயாஸதரங்களை அபேஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும்
ஸவருபத்திலே பேதமுண்டென்பது விரிததம் என்று ப்ராஹ்மீமாம்
ஸையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைப்போல 'யஸா
ஸவ்யமகோ விஷ்ணு ஸுபெயவெபம்ஸிஜோக்தி', 'நிக்யஸஸ
பூபிபிஷ்ணீ' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அருளிசெய்திரு
க்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய குணங்களை நிரூபித்து பிராடடி
அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவென்று சொல்லியிருப்
பதினால் 'ஸகிபிஸ்யோக ஸ்யோயாஸம்' பிராடடி, 'உவபிஸ்யோ
க ஸ்யோயாஸம்' பகவான் என்பதேற்படுகிறது ஆதலினால்
இவர்களுக்கு ஸவருபத்திலேயே பேதம் பாராணாதர மன்றிக
கே விரித்திசுகும் எல்லாசகுணங்களும் இருவர்களுக்கும்
ஆனாலும் இவர்கள் கூறாக விவஜிததுக கொண்டிருக்கிறார்கள்
என்னில் ஸவருபத்திற்கு அவதம்முதலி என்று சொல்லுகிறது

துககுமிபபடி விவா மததால வந்த வெவஷஷுத்திலே
தாதுய்யம் இது 1 'யுவகவாடிள துமெய்யு' எனகிற
செவாகத்திலே மிணீயுதம் 2 'இறைநிலைணாவரிது'

மீமாமஸா நயாயததிறகு விரோதா வருசிறிகை என்று ஸவசை
தயோதிதம் 'உவா' என்றது மதபஸதாகனான பமாமஸகாகன
'இபபடிவிவா மததால வந்த வெவஷஷுத்திலே தாதுய்யம்' இக
பாதிகரு 'வூதஃ பூவூ' எனபதற்கு ஸவருபத்திலேயேபேதம்
ஏறபட்டது என்று தாதபாயமல்ல இபபடி அதிகேசம் செயத
தினாலேயே வேறு பாராணம் நயாயம் முதலியவைகளினால் நிரு
பிகசாமல் பேதம் வலிகதிககிறதுஎனபதில் மாந்திரா தாதபாயம்
ஆசையினால் இது இந்த விபாகத்தினால் வந்தபேதத்தையே குறி
சகிறது இந்த விபாகமும் இவாகளுடைய ஸவபாவத்தினாலேற
பட்டது எனபதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை
என்று தாதபாயம் இங்கும் பாராணபராமாஸமில்லாமலே இந்த
பேதம் வலிகதிககிறபடியினால் 'வூதஃ பூவூ' என்னக்குறை
யில்லை என்று கிருஷ்ணராம் 'வெவஷஷுத்திலேதாதுய்யம்'
எனபதற்கு இந்தவைஷமயம்பரமாணநிரபேக்ஷமாகஏறபடுகிறது
என்று அர்த்தம் இபபடி இந்த விபாகம் இவாகள் இருவரும்
ஸமமதிததுச செய்து கொண்டெனபதற்கு ஸாமபரதாயிச
மான பரமாரா சாடடியருளுகிறா—'யுவகவாடிள' என
நிரமபிதது 'யுவகவாடிள துமெய்யு'வாவஸதா ஸகூஸா
நவ்விசகாநீந க்ருகா மமவதி மூணாந வூம்ஸூஸூவூவூ
கூயி வூதெகைகாநாநூஷி வகிவாராய்யு கரூணா
காநீநா மோகூம் மவதி யுவயொநாநூநிவிடி' என்று பூனா
ஸலோகம் யொவனம் முதலிய குணங்கொல்லாம் உககா
இருவருசகும் ஸாமானமாயிருசக ஒருவருக்கும் சிழபபடியாமை,
ஸௌாயம், தையம், முதலிய புருஷாரங்கு அவஸடம்
வேணடிய குணங்களைப் பகவானிடத்தில் வைத்து, ஸதிரீ
களுக்கு ஸவாபாவிசகரான மாரததவம், தைய, பாததா
விறகுசிழபபடிநதிருசகும் தனமை முதலியவைகளை, உடமிடத்
தில் வைத்துசொனாடிபபடி அனுபவிப்பதற்காக உககளிருவா

எனருழுவாரருளிச்செய்த நிலத்திலே யேதேனுமொருவரையா நிவடிந்தமாதாது 1 'கூஸாநய-பா-ஹுதஃ செவிக்கூஸா-ஹுது காவ-புதெ' என்கிறபடியே தக-பவாணிதூததாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிககலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம பூரணஸாரணராயப்போருகிறது ஆகையாலலிவவீஸாரதகவததையு மீஸி

களுகளு எறபட்ட பிரிவு இது என்று தாதபாயம் இறை-ஸுவரஹுடைய, நிலை - ஸத்தியின், உணாவு - அறிவை, அரிது - அஸகயம் 'ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே' இகயாதிரகு 'மயாவறமதிரலமருளினன்' என்கிறபடியே இவவிஷயத்தில் ஸாவஜ்ஞான ஆழ்வார பரமாண பரதிபரநாநாண்டியே யறியவேண்டியதே தவிர யுகதிகளினால் சலபிககமுடியாது எனறருளிச் செய்திருக்கும் இடத்தில் அஜஞாநான நாம நிஷபரயோஜனமான நிபந்தகளைச் செய்பலாகாது என்று தாதபாயம் இந்தத் தவ்வகங்களில் யுகதிகளினாலே வாஸதவாராததை அநயதாகரிசகஸகதியுடையவனா யிருந்தும் பரமாணதகைக் கொண்டே நிருபிகதிருக்கிறோம் எனறருளிச் செய்கிறா—'கூஸாநய-பா-ஹு' எனருரம்பிதது அனறிகசே அபபடி வருதா நிபபந்தம் பண்ண யத்தனித்தால் அதிலும் நமக்கு ஸாதியிலலாமையினால் இலலை, நமமிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ககூடி|| ஸாதியுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸது ஸத்தியைச் சொன்னோம் எனறருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'கூஸாநய-பா-ஹு' எனருரம்பிதது தகஃ - ஸவனங்கா முடிந்த பிறகு, தக-அநதத தாமபுதகிராருடைய யாச ஸாலையில் கூஸாநு - அலபங்காநா, கூஸாநு - அதகைகளை, செவிக்கூஸாநு - பெரியதுகளாக, காவ-புதெ - செய்கிறார்களா நினைத்த தேல்லாம் - பரமாணிகமாசவோ அபரமாணிகமாகவோ நினைக்க எல்லாவற்றையும், ஸாயிககலாயிருக்கச் செய்தே-ஸதாபிகககூடியஸகதி உடையவனாயிருக்கச் செய்தே இப்படி பரமாணங்களில் சொல்லியபடி ரஸேஸிதவய தவ்வகளைத் தெளிபவேண்டிய தவஸயமானாலும் புவனகோஸங்கள்,

இப்படி மூன்று தகவல்களாக வகுத்து வினித
தாற்போலே ஸவ-புவிஸிஷ்ட வெஷததாலே யீஸ்ரானேக
ததவல்களில் ஏறவும் தகவலாக வம-ஸநிப பாக
சுநங்கவும் பண்டம ரு ம, ஸம்ஸேஸிதவல்கள
ரிபாகங்களின் தாதபரியம் சூதாநாதாகுகள உவாயெ
வெவயவக ளெனமுறபோலே ஸிரணடய-பும
ஜோதவலமாக வகுப்பாபாகம, ரக்ஷி-பும ரக்ஷகன்
ஹெயமுபாபெய மெனறிப்புடைகளிலே சுய-புத
ஷ்யம ஜோதவலமாக ஸம்ஸுஹிபபாகம, முன் பு
சொன்னபடியே சுய-புதகம ஷய-புதகளென்று
விவெசிப்பாபாகம, ரஹஸ்ய ஸாஸ்திரங்களிறபடியே
ஸவ-புதவினாபிகள பண்ணுவாபாகம, அவ்
வோஜோதாநா-ஷாந புகிஷாந-புதகளான புகியோ

‘இது’ எனமுரமிதது இது-இதததவலவேசம புகிஷிதமா
கைககாக - ஸதிரமாய நிறபதற்காக, அதாவது பாதிரிசிகளி
னுடைய யுகதிகளாலே சலககப்படாமலிருப்பதற்காக என
று காதபாயம விரிவுகள் - விஸதாரமாத நிருபிகமும ஸாஸ
திரங்கள் ததவல்கள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், அந்நா
கே நிருபிததிருப்பதற்கும், இவகு மூன்று ததவல்கள் என்று
நிராகதாரணம் செய்கிருப்பதற்கும் காதபாய மருளிப செய்கிறா—
‘இப்படி’ எனமுரமிதது ஸவ-பு விஸிஷ்ட வெஷததாலே-
சேதன சேதனபசுர ஸாஸ்திரமாத வுடையவனாரிருசிற ஆதாரத்தி
னாலே வனகதகம் - ஒரு ததவல இது ஸ்ரீமத நயாய விநித
தாஞ்ஜனத்தில் நிருபிககப்படடிருக்கிறது ‘அவ்வோஜோதாநா-
ஷாந’ இதயாதிககு அப்படித தெரிந்து சொள்ளு வநிலை
அததற்குத கருத அனுஷ்டானங்களும அனுஸந்தானங்களு
மாகிற பரமயோஜன விஸேஷங்கள் உண்டென்று அறிந்துகொள்
பவும் என்று தாதபாயம அதாவது ததவல ஒன்றென்ற நிரு
பிததிருப்பதற்கு பரபஞ்சககா எல்லாம் அவனுசகுப்பராநீனம்,
அவனெருவனுமே ஸவதநதிரன் எனசிற ஜஞானத்தின் பரநிஷ
டயும், இரண்டென்று நிருபிததிருப்பதற்குக் தேதநாதிரன்
ஆகமாவும், உபாயமும பரபயமும பசவாநீன, நிறநவ

ஜக விசெஷங்கள் கண்டு கொள்வது 1 'ஸாஷ்டாங்கம் வஹுகேசம் வுகேஷுருதகாரணம் | உவபேஸாக ஸிம் வுபா விரபேசு வவபுகேஷு' என்கிறது உவ புகேஷமான வாராஸ்ததைக கடுக ஸுவணமபண ணி கூஷிபண்ணுதே யுண்ணவிரகுடையவன கூஷி வினெனைய விடுமாபபோலே விரிவுகற்கைககீடான

ஸவருபாஸிதம் என்கிற ஜனான பரதிஷ்டையும், நானகு என்று நிருபித்திருப்பதற்கு அநநபசதிதவ ஜனான பரதிஷ்டை யும், ஹேமபாபா ஸ்தானிபா ஜனான பரதிஷ்டையும், அநந பஞாஷ்டாநந நிருபணங்களுகருக சிழ அதிகாரங்களில் நிரு பிககப்பட்ட ஜனான பரதிஷ்டையும், எழு பதாநதம் என்ற நற்கு ஸவாதீந சாதருதவ பாதருதவம், ஸவாதத நாதருத வம், பாகதருதவம், இவைசனை நவருததி செய்கிற ஜனான பரதிஷ்டையும் பரயோஜனாபர எனது நாதபாயம் இப்படி ததவதரயங்களை அவஸாயமறிய 'புணாடுமெனபதற்கும், 'உவபே ஸாகஸிம்வாஜாவிநபேஷுகேஷு' என்று சொல்லியிருப்ப தற்கும் நாதபாய விரோதமில்லை என்று நிருபித்தருளுகிறா— 'ஸாஷ்டா' என்றாமபிகது ஸாஷ்டாங்கம் - ஸாஸ்திரத னகத தெரிநதுகொள்ளுது, வஹுகேசம் - அதிகக்கஷ்டத் தைநச கொடுக்கக்கூடியது, வுகேஷு - புத்தியின, வருதகார ணம் - ருபிபபதற்கு நாரணம், (ஆகையினால்) உவபேஸாக - ஆசாயாகளின் உபதேஸத்தினால், ஹரிம் - பசவான, வுபா - அறிந்து, வவபுகேஷு - எல்லாக சாமங்களிலிருந்தும், விர பேசு - ஓயவை யிடையிலேயும் இதற்கு அவஸாயம் ஜனாதவ யாகளான ததவதரயங்களைப்பற்றிய ஜனானத்தை ஸம்பாதிக்க லேவணடாமெனாபதில் நாதபாயமல்ல ஸாஸ்திரம் முதல்யவை களில் பரிசயப்பணை இஷ்டமும் ஸகதியும் இல்லாதவன உப யுகதமாய அவஸாயம் ஜனாதவயங்களுள் அதங்களை சிக்கிரத தில் தெரிநதுகொண்டு உபாயத்தில் தவரைப்பட்டுவனாடும என பதில் நாதபாயம் இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச செய்கிறா— 'கூஷிபண்ணுதே' என்றாமபிதது 'வவபுகேஷு', என்பதற்கு எல்லா சாமங்களையும் விடவிடவேண்டி என்றா

சூவொவொஅரவதஸுஃ சுதிகதிகவியீ
விசூவதததததததத

வாநனூரடிவிநாடுவூரநவயிகுஹநா
யுகிகானாஃ சுதானாஃ |

தகூரொகஸு மொவூம் மூவவதி ஸஹஸா
நிலஸஸாநு ஸஸஸாநு

வூம்வூ தகேவந டிவெஷு வூநாவி ந வூ
பூரணிதா ஸூரணு தாடிஃ ||

ஐகிஸ்ரீகவிதாக்கிடுக லிஹஸு ஸவதததததததத
ஸ்ரீஸெஹகூடநாயஸு வெரானாநாயஸு சுதிஷு

ஸ்ரீஸெஹஸுசூயஸாரொ
தகூசூயவினநாயிகாரஃ வஹஃ

|| ஸ்ரீஸெத நிமஸான ஸஹஸெஸிகாய நஃ ||

சீராராசுபபுறநிருஸேஷபடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

கே, வாதினா - வாபாலகாகாந நமஸூரவாசாராயாகள எனருகவு
மாம, வினையுடம்பில - நாமவகனோடு ஸேநததான ஸரீரததில,
கூறுபமே-கூறுகபபமே, அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும்
என்றாததம், தேஹேநதிரியாதிகளில் ஆதம் பரமம் ஸவதந
திராதம்பரமுமாகிய இவைகளுக்கான தேஹமே ஆதமாஎனகிற
பரமம் பெருமபாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம் அன
நிககே, கூறுபமே - அநதததேஹததின எகதேஸவகளில் உண்
டாகும் என்றாததமாகவுமாம், கோடு - கருரமான, மோகமும் -
அஜஞானமும், இங்கு 'கோடு மையாவது லோகாநதாங்களில்
அனுபவிககிற புருஷாராததங்களுக்கு உபாயங்களான வைதிகக்
காராயங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செயவது
தானிறையாம் - தானே ஸஸவானாகும், அதாவது ஸவதநதான
கும், குறிப்பும் - எண்ணமும், மாற நினைந்து - நஸிககவேண்டுமே
என்று நினைந்து, அருளால் - கருபையினால், சித்தம-சீதனமும்,
அசித்தம் - அசேதனமும், இறையும் - ஸஸவானும், என் - என்று

சொல்லப்பட்ட, வியன-விலக்ஷணமரணான, தத்துவம் முனறும்-
முனறு ததவபகனையும், தேற - டெனியுமபடி, அநாத பர
வாதிகளின் யுகதி முகலியவாநினுல அநபாமலிக்ருமபடி,
இயம்பினா - உபதேஸித்ததாசல

இப்படி 'அவ்வோஜாநாநுஷாந பூகிஷாந'பவநா
நான'வெனறருளிச செயதிருப்பது ஸவாகாமாகுமோ? இதற்கு
முன ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து கதவதரபங்கமோ ஸதா
நிகதினால் இதற்குமுனவிதபட ஸமசைரணைப பரிஹரிசுத
போதினும் இனிவரப்போகிற மதாயநினுலஅமோம ஸமசைரண
உண்டாகுமாயினுல அலவகனினுல இந்நத,நத,நத,நத,நத,நத,நத,நத
ததிறகு கலகமுண்டாகுமோ? எனறவை முகலிய ஸமசைர
ணைப பரிஹரித்தருளுகிறா—'சுவாவெரவாவதஃ' எனமுரம
பித்து

ப - ரை] தததததததததத - அநதநத பஸபுகதளில், சுவாநா
வெஷாஃ - உண்ட, இலலை, எனகிற நானக ககளின், சூந
ஷாஃ - எல்லையிலலாமையினுல, அநாத பரபபடிப்பட்ட
வாககதகர அமீனகங்க நானையினுல, சுவாவெரவாவ
தஃ - சோத்துக கொளளுதல, தாநதல, இவகளினுலும்,
சுவவயி - எல்ல இலலாத, கூஹநாயுதி - பபடிசகிரளி
னுல, காணாஃ - அழகான, கூதராணாஃ - வலி,நத,நத,நத,நத,
கவியீ விசுவசு கவிகளினுடைபுகதியி னுலேறபடுத,நபாட்ட
கிசுததிரகளைப்போல, அதாவது விசிதாங்கனான அநத,நத
களைப்போல கூகிகதி - எவவளவு, ஸூஃ - அருமபக நிட
(இனிஉண்டாகக்கூடும எனது தாதபாயம்), நிவஸஃ - நனபரு
ஸதருஸ மொனறிலலாத, சுவாவெரவாவத - நதவதருளினம்,
வஹவா-சககித்ததில, தாந-அநத,வஹவாநு எல்லாநத நத
யும், வெஷாஃ - தோககடிப்பதற்கு பூவவதி - ஸகதி
யுடையதகிறது வஃவெஷ - புருஷனாரிநாநா, தகெவந -
உணமைபாக, சூவெஷவதி - பாசசபபபடிருகருமபொழுது,
வூரணாதாஃ - கட்டை முகலியதாயிருப்பது, வஃநாநி-
மறுபடியும், நவூரணாதாவத - உயிரோடி நகப போகிற
தெய்வலலவா

‘கவியீவிசுவசு’ எனபதற்குச் சான்றோ ஒரு அரகதத
தையே தாசா கவசா || புகதியினுல சில விஸேஷங்களைச்சோத
துகரொணடும, சில விஸேஷாரளைத் தா || ரிவிடடும பலவித
மாக எழுதுவதைப்போல எனறாததம் ‘கவியீவிசுவசு’
எனபதற்கு ஸாரமும ஸூத்யம் எனமய, அஞானமாததிரம
உண்டு என்றம, இப்படி ஒருசிறது இலலை என்று சொல்லு
வது எனறாததம் ‘சுவாவொஷ்வசு’ எனபதினால் ஜஞா
னப என ம ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு அது சுண்ணிரென்றம,
அது நித்யமென்றம அது நிராஸரயமென்றம ஆஸாயததை
புடையதென்றம சொல்லுவது தெரிவிசப்படுகிறது ‘க
வியீவிசுவசு’ எனபதற்கு விசாரிதநா இடத்தில யுத்திகளால
லாமற்போகும் நாயாளான பாலம் தாகி, முதலிய யுத்தயா
பாஸயசுராயுதமே நாதவாபாஸமகோபம், யுத்திகளாச சொல்லு
கிறாக்கா என ம கா தபாயம் ‘நிவ்ஸு’ எனபதினால் கனரகு
ஸமமானதும, ரொடபட்டதமில்லை என்று அரகதாத வரித்திககிற
படியினுலே கவியீவிட அதிகப்பலமுதார பரமணத்தினால்
விரோகமாசிற பாரமும, ஸமமன பலமுள்ள பரமணத்தினால்
தடுக்கப்படுவதாயி பரகிரோதமும இலலை எனபது தெரி
விசப்படுகிறது ‘வ்ஸவ்ஸா’ எனபதினால் வேறொரு யுகதி
முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவசனோததானே நாயம்
செயதுவிடுகிறதென்று தாதபாயம் ‘வ்ஸவ்ஸு’ இதயாதி
இதற்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இகின கருகதாவது—
ஒரு வஸநுறை பாயகும்பொழுது பெருத்த உயரமாய நிற
கிற நிலையில புருஷனோ, மாயகடடையோ எனகிற ஸமஸயம்
ண்ணாசிறது நிறகு கை சால் முதலிய அவயவங்களின அமை
பபுசரனே பரதயக்ஷமாகப் பாதத்தினுலே புருஷனென்றானன்ற
யநிறகு நிறகு சட்டை என்றாவது, புருஷன் எனபதற்கு விரோ
தமான மற்ற வேறு எதுவாவது எனகிற ஸந்தேஹம் உண்
டாகாது அதைப்பாலக தத்வஜஞானம் ஸரியாக நிரூபிசகப்
பட்டிருந்தால் இநிவரப்போசிற ஸகல ஸமஸயங்களையும் நிவ
ருத்தித்தகவிடும என்று தாதபாயம் அனறிககே வேதாந்த
வரித்தமான மறொரு அரகதததை இங்கு உதாஹரித்தருளு
கிறாரா சவுமா—‘வ்ஸவ்ஸு’ என்றாமபித்து ஜகககாரண
வஸதுவுக்குப் புருஷதவம் உண்மையா அறியப்பட்டதேயா

ஞா அநதகு ந்தகிரணுயிரதரை முதலிய ஸமஸ்யம் பிறபாடு
 உண்டாகாது புருஷன் எனகிற ஸபதம் புருஷ ஸூகதம், புருஷ
 சீரணயம், முதலிய கரந்தங்களில் ஸரிய பதியான பரவாணையே
 சொல்லுகிறதென்று நிருபிசகப்படடிருக்கிறது அப்படியே
 'ஹவாநிகி ஸஹோடம் தயா வாராஷ உத்யுவி நிராவாஃ
 வ வதெபுதெ வாஸுஹெவெ வநா கநெ' இதபாதி பரமா
 ணைகளினால் பகவத பாரமனேற்ற டடிருப்பதினால் ஜகத
 காண வஸது ந்தகிரா எனநிலை முதலிய பரமம்
 உண்டாகாது என்று காகடாயா

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்
 ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மரதாரீய ஸ்வாமிகளினால்
 செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்
 ததவதரயசிந்தநாதிகாரம்
 முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ ॥

॥ ஸ்ரீ சதே நாமஜாந ஜஹாஷெஸிகாய நம: ॥

பாதேவதாபாரமார்தீபாதிகாரம்.

பாதேவதா ஜதாந பாயோஜனம்—புபேநாகி பகஷிராகரணம்—பரு
ம் நுதராதிகாரி கராய பூநதவம்—பரிவஸயநவம்—பநவந மாயா
பாதநகிரதீவம்—பசவதீங்கரதவம்—பாபாஸரயநவ மல்லாமை—பக
வதேகாஸரயதவம்—பிபூதீதவம்—பாநாரபூநதவம்—பாரீரதீவம்—சேஷ
பூநதீவம்—பகவானுடைய ஸமாதீர நரிநரதவம்—பசவத கடாசுமே
மோஷதீநீத ஸாதாரம்—பகவானுரதே முழுசு உபாஸயதவம்—பரு
ம் நுதராதிகாரி பாயம்பரயா யோகோபகாரதவம்—பகவானுடைய
தீபம் மற்றவர்களுடையவும் உபாஸனங்களில் வயதயாளம்—பரும்
நுதராதிகாரி பலபாதாநம பகவநதுகரவா விசேஷம்—தேவநாகி
தா ஸேவயில் அபிஸந்திபேதேந பலநாரதமயம்—பகவநஸததா பித
பல பாததவம்—தீப ரதூபிகரவாஸததா உபாஸனாரிந பருஸ நகி
உநாஹணம் |

சுருதெதக்யம் ஷெவதெதக்யம்

திகவஸயிமதா தும்யுதெதக்யம் துயாணா

சுருதெதக்யம் திதூரதீநிவாண

வணிகீ ராஜியகெ ந வண: |

துயுதெத ரெககெணா ஸுத துமண

சுமவூரவஸ சுவெஸாகிவிஸு

ஸ்ரீநாணாராயணா நம: வதிரவிஸு

தமசுதூதிகெ சுகெலாமு: ||

॥ ஸ்ரீ ॥

॥ ஸ்ரீ சதே ஸ்ரீ நிவாஸராரோமஜ ஜஹாஷெஸிகாய நம: ॥

இப்படி ப பொதுவிடில் ஸாரஸவருபத்தை அறிந்தபிபாதி
லாம அது இன்னதேவதை என்றியவேண்டிய தவஸய
மெனபதையும், அப்படி நிருபிபதின பிபாஜனததையும்
அதில பாமாணங்கடையும் அருளி செயயபிபாகிறவராய அதி
பாராததததை ஒரு ஸலோகததாலே ஸாரஸவரிததருளுகிறா—

‘சூர்தெக்யூ’ என்றாரம்பிதது அனநிககே சீழில் ‘வூம்ஸூ
தக்யூத ஷூஷூ’ எனறருளிச செயததை விஸதமா யருளிச
செபசுராகவுமாம்—‘சூர்தெக்யூ’ என்றாரம்பிதது

ப-ரை]சூர்தெக்யூ-ஆவாதமாவுகரும் பரமாதமாவுசகும் அபே
சம், இதகால ஸங்கர யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்கரஹீதம், அனநிக
கே ஆதமா ஒன்று எனபது எனறாததமாகவுமாம் மறறவை
கா மிதபை எனபது தயோதிதம் ஷேவதெக்யூ - தேவதை
கள் எல்லாம் ஒன்றெனபதும், சூரீ கவஸ்யயிதா - தரிமூ
ததிரகை யடைந்திருக்கிற, தூஷூதா - ஸமமாயிருசை, வெஸ
க்யூ - ஒன்றாயிருக்கை, சூயணாஹூதூ - இந்த எரிமூததி
களைக ராட்டி லும் மறறொருவனிடத்தில், வெஸ்யூய-ஹூ - ஈஸ்வர
னாயிருசை, அனநிககே, சூயாணாம் - மூன்றுகளுக்கானே,
சூஷூதூ - பகவானைத் தவிர மறறவாகனிடத்தில், எனறாதத
மாசவுமாம், இப்படி தரிமூததிகளும் ஸமா, ஒன்று, அவாகனில்
பரவானைத் தவிர மறறொருவா ஈஸ்வரன என்கிற பக்ஷங்கள்
ஸங்கரஹீதங்கள், ஹூஷூ - எனநிவை முதலிய, ‘சூஷூ’
ஸபாசதினூ பரவாஹேஸ்வர பக்ஷம் (சலபநதோறும் பசவான
மாழிமாறி வருகிறான என்கிறபக்ஷம்) குறிககப்படுகிறது, சூஷூ
வூணவணிகீ - புத்தி இல்லாதவாகனினுடைய வாராததை
களை, வூணீ - பெரிபோரன், ஹூஷூயென-ஆதரிசகிறதிலகை
இதற்குர சாரணம் நிரூபிசகரு நுகிரா—‘சூயூயெனீ’ என
றாரம்பிதது வூககெனீ - ஒரே அபிபராபததை உடைய,
சூயூயெனீ - வேதாந்தங்களினாலும் ஸாமார்ப விஸேஷநயா
யகதினாலும், நாராயணதுவாசத்தில் சொல்லப்படும் ஸாமா
நாதிகரணயததினாலும் நாராயணனை ஸாவஸபதவாசயன என
பது ஏறப்படுகிறபடியினால் பருமமா,ருத்திரன, இவாசனை ஜகத
காரணமாயச சொல்லியிருப்பதும் அவாகளுக்கு அநதாயாமி
யான பரமாதமாவையே சொல்லுகிறபடியினால் வேதங்கள் எல்
லாம் ஒரே காதபாயததை உடையவைகள் என்று தாதபாயம்
ததூஷூ - அநத வேதங்களுக்கு அனுகுணங்கள், ஹூ
ஷூஷூஷூஷூஷூஷூ - மனு, வயாஸா, முதலியவாக
னின் உகதியினாலும் இததால் வேதவிருத்தங்கள் ஸாங்க
யாதி ஸமருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸமருதயதிகரண
ரூபாயம் முகலியவைகளினால் வயாவாததிசகப்படுகின்றன ‘ஹூ

வ்யாவஸ்ய என்று நிராததேசத்திருப்பதினால் இவர்கள் ஸருதியி லும் ஆபதாக்களாச ஓதப்பட்டிருப்பது விவக்ஷிதம் ' **ஓவ்ய** ' எனப்பதினால் பராஸரா ஸுகா, ஸௌந்தா, வாலம்கீ, முதலிய மஹரிஷிகள் குறிக்கப்படுகிறார்கள் இத்தால அனுகுணமான ஸம ருதிகள் அனேகங்கள் எனப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையி னால் ' **ஹிருபஸாரஸ்யாஷ வத்யீயஸூ** ' என்கிற நயாயமும் இத றகு அனுகுணம் என்று தாதபாயம் **ஸவியுதமஃ** - ஸகல வஸதுக்களையும் ஸரீரமாகவுடைய, **ஸ்ரீ ராநு** - ஸரிய பதியாகிய, **நாராயணஃ** - நாராயணன், **மஃ** - நமக்கு, **வகிஃ** - ஸேஷி, **ஓக்ஷிஃ** - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன், **ஓக்ஷவொமஃ** - முகதாக்களினால் அனுபவிக்கத்தகுந்தவன் (என்றறியப்படுகிறான் என்று தாதபாயம்)

இயகு ' **ஸவியுதமஃ** ' எனப்பதினால் சாரண வாக்யங் களிலும் உபாஸநவாக்யங்களிலும் இருக்கிற பருமமசிவாதி பதங்களாக பகவானைச் சொல்லுகின்றன என்பதற்குக் காரண மும், அந்தாயாமி பராமமணம், நாராயணநுவாசம், மஹோப நிஷத் முதலியவைகளில் அப்படியே ஸரீரியாக நிரூபிக்கப்பட டிருக்கிறது எனப்பதும் தயோதிதம் ' **ஓக்ஷிஃ** ' எனப்பதினால் புருஷ ஸூகதத்தில் ' **மோக்ஷத்திற்கு அவனை யஜமானன்** ' என்றும, ' **அவனை அறிந்துகொண்டு ஸமஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை** ' என்றும் அதற்கமுள்ள வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் ' **ஓக்ஷ வொமஃ** ' எனப்பதினால் சாரணோக்யத்தில் ' **அவன் அவ விடத்தில் அனுபவிக்கிறான், அப்படி அனுபவிக்கப்படுகிற வன் உத்தமனான புருஷன்** ' என்றாததமுள்ள வாக்யங் கில் சொல்லப்படுகிற புருஷோத்தமன் தானே என்று கீதை யில் ' **ஸகோஷிவொகெ வெஷெவ ப்ரபிதஃ வுருஷோத்தமஃ** ' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸரிய பதியே என்று தாதபாயம் இதில் புருஷ ஸபதவாசயதவமும் நிர்ணீதமாயிற்று என்று திருவுள்ளம்

இப்படி பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்காஷிப்பதின பரயோஜனத்தை நிரூபிக்கருளுகிறா— ' **உக்ஷவெவயேஷுங் களாலே** ' என்றாரம்பித்து **வெவயேஷுங்களாலே-விரோதமான**

உத்க்ஷெவயஜ்ஞங்களாலே பொதுவிலே பூக்ஷகி
வாஸுஷேஸூர விவெகம் பண்ணினாலும் 1 'ஒன்றுந
பாதேவநாநாநபாயோஜனம் தேஷம்' உத்யாஜிகளிறபடியே
வாஸுஷேவதாவிஸேஷ நியூயமில்லாதபோது 2 'உன்னித
துமற்றொரு தெய்வந்தொழா எவனையல்லால்' என
கிற வாஸுஷேகாதிசுவக கூடாமையாலும், வாஸுஷே
காதிசுவகலலது வுவயாநாஹிதமாக கொஷ்டங் கிடை
யாமையாலு மீஸூரனின்ன ஷேவதாவிஸேஷமென்று
நிஷ்டைபகவவேணும்

அவவிடத்தில் வெதநாவெத நங்களுடையவதூ
கவெஷம் பூரணவிஷமமாகையாலே எல்லாம் வாஸு
ஷேபதேவ பக்ஷநாகரணம் வதையாயிருக்கிற ஸ்ரீஹ்ருஷ்

வாஸுஷேவதாவிஸேஷ 'உன்னிததேஷம்' உத்யாஜிகளிறபடியே' எனப
தொரு ஒன்றுந தேஷம்' எனமுரமிடுகதும் திருவாய்மொழிமுதலிய
நாஸ்திர சொல்லி இருந்தபடியே என்றாததும் 'சூஜி' ஸபதத
தினா ஸாமநிதன சருஷடாவாய', எனகிற பெரிய திருவாய்மொழி
யும், 'சீரணணவீடு', எனகிற திருவாய்மொழியும் ஸநாநாஹிச
சபபதேசனதன அவனையல்லால் - அந்த ஸரிய பதி மாதநவிர,
மற்றொரு - வேறொரு, தெய்வம் தெய்வத் தத, உன்னிதது - (பல
மாத) உத்க்ஷேவதது, தொழாள - ஆஸாயிகசமாட்டாள் இந்தால்
பாணமகாநிதவமாவது பாயோஜனாதததில் ஆசையிலலாமை
யும், தெய்வநாதததை ஆஸாயிசசாமயும் எனபது தெரிவிச
சபபட்டது அபபடியே ஸ்ரீபாஞ்சராதா ரக்ஷையில் 'கந்தேஷா
வாயெ கந்தது பூபொஜநே வாயிகாரிணி வாஸுஷேகாவி
ஸஸ்வ ஸாஜாஜி' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இயகு
அநுஸந்தேபம் வுவயாநாஹிதமாக - வேறொரு உபாயத்
ததத செயபதீயணடியதினாலது, வேறொரு பதிகதை யானுப
பிபபதினாலது விளமபமில்லாமல் 'சூஷேஷம்' எனகிற
ஸுதோதகினாததததை விஸதமாத நிருபிததருளுகிறா - 'அவ
விடத்தில்' எனமுரமிடுதது பூரணவிஷமமாகையாலே -

மென்கிறவக்ஷம் வடிபாது ஸ்ரீலாவலிலமான ஜீவெ
ஸ்ரீலேஷமு மபபடியே ஷெவாபிரவிவரான ஜீவாக
நுடைய வகெநாநுஷெஷமும ஸ்வஷுஷ்வாபிவ்வ
ஷெஷ்யாலே பூரணிகமாகையால ஸ்வபூஷயபூபி
யொருவனையாகிலும் ஸ்ரீஹரஹ்ஷுஷ்வாபி ஸ்வபூஷ
வதைகளும் ஸ்ரீஸ்ரீநேடுந தன்னிலதானு மவிந
ரென்கிற வக்ஷங்கடாது இதேவதைகளில் பூபா
சுராக்ச சொல்லுகிற ஸ்ரீஹரஹ்ஷுஷ்வாபிகளுக்க
காயபூஷ கபூஷபூஷங்களை பூரணிகங்க ளாகை

பரதயக்ஷம் முதலியவை நரினிலேற்பட்டபடியினாலே, ஸ்ரீலாவ
லிலமான - பரவானுக்கு ஹேயபரதயரீதவமும், கலயாண
சதாநதவமும், ஸ்வபூஷங்கவாதிகளும், ஆதமாவிறகு ஹேயகுணங
களோடு ஸம்பந்தமுடைய காயிருசசையும், அஜஞதவாதிகளும்
ஆகிய ஸ்வபாவபாநினு ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீஸ்ரீநேடுந
னில தானும் - பருமமருத்திராதிகளும் ஸ்வபூஷம் அபினனரெ
னறும், பருமமருத்திராதிகள் ஒருவருக்கொருவா அபினனா
கள் என்றும், 'பூரணிகமாகையால' என்பதற்கு 'எவனு
க்கு பருதிவீ ஸ்ரீரமோ, எவனுக்கு ஆதிதயன ஸ்ரீரமோ, எவ
னுக்கு மருதயு ஸ்ரீரமோ' இதயாதி அாததமுள்ள வாகயம்
சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், பரமாதமாவவிட வேறுபட்ட
வாகனென்றும், அவாசன ஒருவாக்கொருவா பினனாகளென்ப
தும் லிததம் என்று தாதபாயம் இனி இதேவதைகளில்
பரதானாசனானநரிமுாததிகளுக்கான பருமமருதராதிகளுடைய
அவாதவதை விஸ்தாரமாய நிருபிசசப்போகிறவராய முத
லில் ஸரிய பதியினுடைய ஸாவாரணாதவததையும், ஸாவோத
ரருஷ்ட நவததையும், தன்னிசசையினாலேயே விஷ்ணுவாக
அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிச்செய்கிறா— 'இத
ஷெவதைகளில்' என்றாமபிதது இதனால் 'பருமமா,
விஷ்ணு, நுநதிரன், இநதிரன், இவர்கள் எல்லாரும்
உண்டாகப்படுகிறார்கள்' என்கிற ஸ்ருதிவாக்யத்தில் மறறவா
கள் பகவானுடைய உண்டாகப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு
தானே உண்டாகிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது
என்று திருவுள்ளம் 'பூரணிகங்களாகையாலும்' என்ப

யாவும், 1 'சூலூத வஸஸுவெ பூராவெ பூலீதெ பூ
 குதள ஹோநு | வனகவிலிஷ்கி விஸூதா வதூ மாரா
 யணஃ பூலுஃ', 2 'சூலேநா மாராயணாடேவ வஸூர
 ஸ் வஹா ததொலவஃ', 3 'வரொ மாராயணாடேவ
 ஸஸஜாத ஸுதூபூவஃ | தஸூரூபூ ஹவெஷி
 ஷதூரிகளிலே 4 'ததஸூஷி ஷூபூஷி ஸஸூரூவா
 ஷதாதாஸ | ரக்ஷாபூ வஸூலூதா மா விலிஷ்கி

தற்கு மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிறபடி எனறாததம் சூலூ
 தஸஸுவெ - பஞ்சபூதம் வரையில் பரளயம், பூராவெ - வந
 திருத்தமபொழுது, ஹோநு - மஹத்தகவம், இயது ஏழாம
 மேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை பரபூராகிரப்பபடி நுககிறது
 பூகூதள - மூலபாகருதியில், பூலீதெ - லயத்தை யடைந்
 திருத்தமபொழுது, விஸூதா - எல்லா பஸதுபசுருதகும் அந
 ஸாயாமிபாகிய, வனகஃ - ஒருவா, கிஷ்கி - இருக்கிரா, வதூ
 - புரா, பூலுஃ பரபுவாகிய, மாராயணஃ - நாராயணன்
 ஸூஷி - முதலாவதாகிய, ஷேவஃ - கேவன மாராயணஃ -
 நாராயணன், தஸூரூ - அவரிடத்திலிருந்து, வஹா - பரும
 மாவும், ததஃ - அந்த பருமமாவிடத்திலிருந்து, ஹவஃ - ருத்
 திரம (உண்டானாகள்) வரஃ - உத்கருஷ்டஞ்சிய, ஷேவஃ -
 கேவன, மாராயணஃ - நாராயணன், தஸூரூ - அவரிடத்தி
 லிருந்து, வதூபூவஃ - பருமமா, ஜாதஃ - உண்டானா,
 ஷேவி - ஓ! தேவியே, தஸூரூ - அந்த பருமமாவிடத்திலிரு
 நது ரூபூ - ருத்திரன், ஸலவஸு - உண்டானா, ஷூபூஷி -
 ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, ஸூஷி - நீரும், ததஃ - அதற்
 குப்பிறகு, ஸதாதாஸ - அநாதியான், தஸூரூ - அந்த,
 ஸாவாஸ - நாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா பரளய ஜலத்
 தில் படுத்திக்கொண்டு என்னை நாபிசமலத்திலிருந்து உண்
 டாக்கினீர் என்று சீழ் ஸலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி
 யினால் இவகு 'தஸூரூ ஸாவாஸ' எனப்பதற்கு அப்படிப

உவஜயிவாநு ||' என்கிறபடியே வேஹ்வகீண-ஓய
 திரேதி-உவஜயிவாநு வ்ஜ-காரணாபி ஸஸுவா
 வுன தானே தன்னுடைய வ-உவஜயிவாநுயாலே
 வ-உவஜயிவாநு தனதுகரும காரணமெனையாலும், 1, நி
 தும் ஹி மாவதி ஜயதி லுதம் வுராவஜஜம் | கீதே
 ததேகம் வ-உவஜயிவாநுயாலே வ-உவஜயிவாநு
 படியே அவனே நிதனெனையாலும், திரேதி-
 கரும வ-உவஜயிவாநு திரேதி-கருமெனையாலும்,
 திரேதி-உவஜயிவாநு திரேதி-கருமெனையாலும், திரேதி-
 கருமெனையாலும் வ-உவஜயிவாநு திரேதி-கருமெனையாலும்
 சொல்லுகிற வ-உவஜயிவாநு திரேதி-கருமெனையாலும்
 வ-உவஜயிவாநு

வ-உவஜயிவாநு திரேதி-கருமெனையாலும்

பட்ட நாராயணபுத்திரருநது என்றாததம்) வ-உவஜயிவாநு
 தா-கா-எல்லா பாரணியாலும், ரகஷ்ய-உவஜயிவாநு -
 காச, விஷ-கரும விஷ-கருமபுத்திரருநதுகருமபுத்திரருநது
 அடைந்தி, 'வெவ்வகீண-ஓய' எனபது 'விஷ-
 கரும-உவஜயிவாநு' எனபதினாலேபட்ட தன்னுடைய ஸங்கல
 பத்தினாலேயே தானே உடனானான எனபதைச் சொல்லுகிறது
 வ-உவஜயிவாநுயாலே - இதற்குமுன்னிருந்த நாராயணனா
 கிய அவஸ்தையாலே, த-அநத, வ-உவஜயிவாநு - ஒரு, வ-உவஜயிவாநு -
 அநாதியான, வ-உவஜயிவாநு - புருஷன என்று சொல்லப்படுகிற,
 வ-உவஜயிவாநுயாலே - வ-உவஜயிவாநுயாலே த-அநத, ஜயதி-இநதப
 பூமியில், நிதம் - நிதயமாசிய, வுராவஜஜம் - ஸதாவரமா
 யும ஜகரமமுபாயுமிருக்கிற, லுதம்-பாரணியானது, மாவதி
 ஹி - இலலைபலலவா வ-உவஜயிவாநுயாலே - ஒரேவஸது, உ-உவஜயிவாநு
 மேலபட்டவன, வ-உவஜயிவாநு - ஸங்கதமாகாது கீழ்ச சொல்லிய
 வசனங்களில் மறறவாசன தாழ்ந்தவாகள என்றும் இவனே
 உயாததவனென்றும், இவனைவிட உயாததவன இலலை என்றும்
 சொல்லப்படுகிறபடியினால் என்று தாதபாபம் கார-உவஜயிவாநு -

தென்னுமிடம் 1 'தவிஷ்யஷ்ட ஸ்வாஸுஷோ மோ
 பரும நுநாக்களிள கெ ஸ்ரெஷ்டிகீத்யுதே' ஊ
 ராயபூதவம் துராகளாலும், 2 'ஸங்க்ஷி
 வ்ய வுராகாநு ராயயா ஸ்யபேவஹி | ஹோண-
 வெஸயாமோஹோக்ஷம்வெவ்யுஜீஜநஃ||', 3 க ஹதிஸு
 ஹணோநாஹோஸோஹம் ஸவ்யுஜேஹி நாம் | சூவாண்
 வாஜே ஸம்ஹதிள தவ்யாஸ்கேஸவநாஹவாநு ||' 4 'ஈஹம்

அவனால் ஸருஷ்டிகாபபடுகிறவா தவிஷ்யஷ்டஃ - அநதப பசவா
 னால் ஸருஷ்டிகாபபட்ட, வுரூஷ்டஃ - புருஷன், மோகே -
 இரதலோகத்தில், ஸ்ரெஷ்டிகீ - பருமமா என்று, கீத்யுதே -
 சொல்லப்படுகிறான் வுரூ - முன்பு, மோகாநு - லோகந
 களை, ராயயா - தன்னுடைய ஸங்க்ஷபத்தினாலே, ஸ்யபேவ -
 தானே, ஸங்க்ஷிவ்ய - லயமசெய்து வைத்துக்கொண்டு, ஹோ
 ண்யுவே - பானய ஸமுத்திரத்தில், ஈஹம் - ஜலநதரளில், ராயா
 நஃ - படுத்துக்கொண்டு, நாம் - எனனை, சம் - நீர், வெவ்யுஜ-
 முதலில், ஈஜீஜநஃ - உண்டுபண்ணினீர், இது பருமமானிதனு
 டைய வாக்யம் கஹதி - (கே) என்று ஸ்ரஹணஃ - பருமமா
 ிறகு, நாஹ - பெயர், ஈஹம் - நான், ஸவ்யுஜேஹி நாம் -
 எல்லா பராணிகளுக்கும், ஹோஸஃ - ஸாவரன், சூவாம் - நான்
 கா இருவரும், தவ-உரமுடைய, ஈஜே-ஸரீரத்தில், ஸம்ஹதி
 தள - உண்டானவாள், தவ்யாஸ்க - ஆசாரினால், கேஸவ
 நாஹவாநு - கேஸவன் என்கிற பெயரை உடையவராக (ஆதி
 மர்) இது ருத்திரனுடையவாததை ஈஹம் - நான், தாத -
 ஓ! குழந்தாய், கவ்யிஸீக்ஷ-ஒரு, காரணான்கோ - காரணத்
 தின் நிமித்தமாக, தவ்யு-அநதப பசவானுடைய, ப்ரஸா
 னஃ - அனுகாஹத்தினால் உண்டானவன், க்ஷம்வெவ - நீயும்,
 ஸநாதாதே - அநாதியான், வெவ்யுஸமே - இதற்குமுந
 தின் ஸருஷ்டியில் (ஒருகாரணத்தின் நிமித்தமாக), க்ரையஜஃ -
 கோபத்தினால் உண்டானவன் இது ருத்திரனைப்பார்த்துப் பருமமா
 சொல்லும் வாததை இங்கு 'வெவ்யுஸமே' என்பதினால்

பூரஸஜஜஸூஷுக்ஷிம்ஸூக்ஷகாரணானரோ | சுவம்வெ
வ க்ரோயஜஸூத வசிவபுஸமெபுஸநாதமெ || ' என
றெதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே யவாகள தங
கள பாசுரங்களாலும் விலம் இவாகள கடு வஸூ
கம்வஸயநீவம் ராயரிசு கடுவிஸெஷங்களாலேவெவெபு
ஸூரணையாராயி ததுததததாம வடிங்களிபறமுடகளை
ன்னுமிடம் 1 'வெவெபு டெவா வாவஸுடெவம் யஜகெ
வெவெபு டெவா வாவஸுடெவம் கடுகெ', 2 'வஸு வஸூ
வஸூபூரஸூ வெஸூபூ டெவா கெஷஷபு: | சுவபுயநி
வஸூரஸூஷுக்ஷம் டெவம் நாராயணம் ஹரி||', 3 'விகுய
கெவாஸி யம் நிதூம் வு வெஸூரநாடிய: பூஸம் |

சீழ் வசனத்தில பருமமாவினிடத்தில ருககிரன உடாடாநா
எனபதும், இவனிடத்தில பரவானிடத்திலிருந்து உடாடாநா
எனபதும் வெவவேறு கலபங்களைப்பற்றியதாசையினை விதோத
மீலிஎனபது தயோதிதம் விதீட்டு - விடுகலைசுட்டு ' அவா
கள தங்கள் பாசுரங்களாலும் ' எனபதற்கு மதயஸதாச
ளான மஹரிஷிரா வாக்யஸதா மாததிரததினாலலலாமல ஆவ
ரவாசள வாக்யஸதளிநாலும என்று ராசபாயம் வடிங்கள-ஸதா
னங்களும் அதிராரங்களும் வெவெபுடெவா: - எல்லாத தேவ
தைகளும், வாவஸுடெவம் - பசவானை, யஜகெ - ஆராதிக
கிராகள, வெவெபுடெவா: வாவஸுடெவம், கடுகெ - தே
விககிராசள வஸு வஸூ: - பருமமாவுடன் கூடினவாசளா
யும், வஸூபூ: - ருககிரனுடன் கூடினவாசளாயும், வெஸூ: -
இரதிரனோடு கூடினவாசளாயுமிருக்கிற, டெவா: - தேவதைகளும்,
கெஷஷபு: - மகரிஷிசனும், வஸூரஸூஷுக்ஷம் - தேவதைகளுக்
குள சிறந்தவனாகிய, டெவம் - தேவனாகிய, நாராயணம் ஹரி -
ஹரி என்று ரொலபபடுகிற நாராயணனை சுவபுயநி - ஆரா
திரகிராகள வு வெஸூரநாடிய: - பருமமா, ருககிரன, முத
லியவாகள, பூஸம் - பரவாகிய, யம் - எந்த விஷயத்தை,
நிதூம் - எப்பொழுதும், விகுய: - தபானம் செய்துகொண்

நிஸ்ரயநாயிமஹநி தஜஸிஸாரணம் மதஃ¹, 1 'வஜே
 ஹிவெஷுக்ஷஸஜாஸௌநாஸூர உத்ராடிஜாஜவி | ப்ராஜா
 வத்யம் ச்வயா கஜே ஸவ்யம் உயி நிவெஸிதம் || லொ
 ஹம்ஸநுஷ்ணவாரொஹி ச்வாஜ்வாலெ ஜமதகி² |',
 2 'யாமகொடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுஜாராக்ய வஜ்
 ஹதி | யாமகெஷ்டுரொக்ஷ யாத்ருக்ஷம் ப்ராஜ்வா
 நிதி ஸுஸூ³ ||', 3 'விஸ்ரதிவொ உஹாஜெவ ஸவ்ய
 ஜெயெ உஹா குதள | ஜஹ்வாவ ஸவ்யஸுதிதாநிஸ்யஜா

புருஷம், நிஸ்ரயம் - நிஸசயத்தை, நாயிமஹநி - அடைய
 விடையோ, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானை, ஸாரணம்மதஃ -
 ஸாரணம் அடைந்தவனாக, ச்வயி - ஆகிறேன் நாமூரம் - நாபி
 யில், ஹிவெஷு - சிறந்ததான், சக்ஷஸங்காஸௌ-ஸூரியனபோல
 ஐயசிகிற, வஜே - நாமரைபூவில, ஜாம் - எனனை, உத்ராடி-
 உயிபணணி, ச்வயா - உமமால், ப்ராஜாவத்யம் - பராஜாபதி
 எனபிற அதிசாரத மதர ரோகததான், ஸவ்யம் - எல்லா, கஜே-
 ராமமுர உயி - என்னிடத்தில, நிவெஸிதம் - வைத்தப்பட்டது,
 ஸநுஷ்ணவாரஃ - (இப்படி)வைக்கப்பட்ட பாகத்தைஉடைய,
 லொஹம் அந்த நான், ஜமதகி-நோகத்திறகுப்பதியான,
 ச்வாம் - உமமை, உவாலெ - உபாலிககிறேன் வஜ்ஹதி -
 பருமமா, யாமகொடிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் கோடி யுகங்க
 ளில், விஷ்ணு - பகவானை, சூராக்ய - ஆராதனம் செய்து,
 யாமஃ - மறுபடியும், கெஷ்டுரொக்ஷயாத்ருக்ஷம் - மூன்று
 ரோகராசுரகும் பருமமாவா யிருசகையை, ப்ராஜ்வாநு -
 அடைந்தார், ஹதி - என்று, ஸுஸூ³ கேழவைப்படடோம்
 விஸ்ரதிவஃ - விஸவருபனென்று சொல்லப்படுகிற, உஹாஜெ
 வஃ - ருத்திரன், ஸவ்யஜெயெ - ஸாவ பராணிகளையும் ஹவிஸ
 ஸாசவுடைய, உஹாகுதள - பெரிய யாகத்தில, ஸவ்யஸுதி
 தாநி - எல்லா பராணிகளையும், ஸ்யம் - தானே, சூத்ரம் -
 கன்னியம், சூத்ரம் - மனதினால, ஜஹ்வாவ - உஹாமம் செய
 தார் உஹாதூ - மஹாதமாவாகிய, உஹாஜெவஃ - ருத்திரன்,

1 நாமா-உத-1047,8 2 பார-குண்டதரோபாகயானம்

3 பார-ஸா-8-37

செய்தான இவர்கள் உலயவிலுதி நாயனானவெவு
 விபூதிதவம் ஸரனுக்கு விலுதிவிலுதி
 ரென்னுமிடம் 1 'வூஷாடிக்காடியக் காறு', 2 'ரு
 டுக் காறுக்காடியா' உதூரிகளிலே மற்றுள்ளா
 ரோடு தூயுமாகச சொல்லப்படது இப்படி வலு
 ண்மபோலேயிவாகளும வலு ஸரீரியான வலெவு
 பரகாரபூதவம் ஸரனுக்கு , பூகாரவிலுதி
 ரென்னுமிடம் வலுணர்வகளுக்கு மிவாகளுக்கும்
 சேர நாராயணாபிஷஷ ஸாநாதாயி கரணுததாலே
 ஸரீரவம் விலுதி இவர்கள் ஸரீரமா

விலுதிவிலுதிதா - நியமிகசபபடுமலா வூஷா - பருமமா,
 டிக்காடியக் - தூஷபாஜாபகி முதலியவாகா, காறு - நாலம்,
 ருடு - ருநதிரன, காறுக்காடியா - பரளயசாலத்தி
 விருகசிற யமன முதலியவாசனும், 'மற்றுள்ளாரோடு தூயு
 மாக' என்பதினால் அவவிடத்தில் 'வூஷாடிக்காடியக்' என்று
 விஷ்ணு ஸ்ரீம விபூதிபாரசொல்லி யிருந்தபாசிலும் நடைசி
 யிரு 'விஷ்ணுரெதா விலுதிதய' என்று உபஸம்ஹாரத்தில்
 இவைகா விஷ்ணுவின் விபூதிதா என்று சொல்லியிருப்பதினால்
 விஷ்ணு அவகாரத்தை குறிப்பதற்காக ஒளபசாரிகமாக
 சொல்லியிருக்கிறது என்றாததம் சொல்லவேண்டும் ஆனால்
 மனு, தக்கா, முதலியவாசனோடு எடுசசப்பட்ட
 பருமம் ருநதிராதிசனாகும் விபூதிதவம் முதலியவாசனோடு
 வூஷாபாகசமில்லாமைமீது மற்றவைகளைப்போலே
 இவாசனும் விபூதிதா என்பது தீயாதிதம் 'நாராயண'
 இதயாதிக்கு நாராயணாவாரத்தில் 'இங்க பரபஞ்சம்
 முழுவதும் அந்தப்புருஷன்' என்று பரபஞ்சகதோடு ஸமா
 நாதிரணாமாசசொல்லியிருப்பதைப்போல, 'அவனை பருமமா,
 அவனை ருநதிரன்' என்றாததமுள்ள வாயத்திலும், 'பரும
 மாவம் நாராயணன், ருநதிரனும் நாராயணன், திகுக்களும் நாரா
 யணன்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயங்களிலும் மற்ற வஸ
 துகளுக்கப்போலே இவாசனாகும் ஸாமாநாதி சரணயம்

யவனாதுவா யிருக்கிறபடியை 1 'தவாணராதா கீவ
யெவாமெ நெவ்விவஸஜீதாஃ | ஸவெபுஷாஃ ஸா க்ஷி
வசிதொவஸ ந மூஹுஃ கெ நவிக்ஷி விக்ஷி || ' என்று
வ ஷா ருபுனைக குறித்தது சொன்னான இவர்கள்
ஸேஷபூததவம் ஸேஷவசிதா அவன ஸேஷி
யென னு மிடத்தை 2 ' டாவஸவசிதாவஸதவஸவெபு
ஷாதுமஃ வராதாமஃ | க்ஷதொவஸகி தெடாவ ஐதி
கீவா நகாஜஹம் || ' என்று கீன ராஜ வடிவோ துத்திலே
வவபுஜீனா ருபுன தானே சொன்னான

ஸரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தைகொண்டு சொல்லியிருக்கிற
தென்று தாதபாயமமற்ற வஸதுககா அவனுக்கு ஸரீரமென்று
'எவனுக்கு பருதியீஸரீரமோ' என்றாததமுள்ள வாகயத்தில
சொல்லியிருப்பதைப்போல பருமமாதிகளும் அவனுக்கு ஸரீர
பூதங்கள் என்று ஸபஷ்டமாபா சொல்லுகிற பரமானங்களைநிர்
பித்தருளுகிறா— 'தவாணராதா' என்றாரம்பித்த தவ -
உனக்கும், கீவ - எனக்கும், க்ஷமெ - மற்ற, யெ - எவர்கள்,
நெவ்விவஸஜீதாஃ-பராணிகள் என்று போ பெற்றறிருக்கிறா
களை (அவாசனக்கும்), க்ஷாணராதா - அந்தராதமாவாகிய,
வஸவ - இவன (இந்த நாராயணன்), ஸவெபுஷாஃ - ஸவ
லவற்றிற்கும், ஸாக்ஷிவசிதஃ - ஸாக்ஷியாயிருப்பவா, கெ ந
விக்ஷி - ஒருவராலும், க்ஷிவிக்ஷி - ஸரிடத்திலும், நமூஹுஃ -
அறியப்படாதவா ஸரீரத்திற்கு ஸக்ஷணமாகிய அபருக
வித்த விஸேஷதவம் இருக்கிறபடியினால் இவாசனாஸரீரபூதாசன
என்றருளிச் செய்கிறா— 'இவர்கள்' என்றாரம்பித்த ஸவெபு-
எல்லா, க்ஷாதுமஃ - ஆதமாககளும், வஸதஃ-ஸவபாவத்திலேயே,
வராதாமஃ - பரமாகமாகிறது, டாவஸவசிதாஃ - தாஸபூதா
கள், க்ஷதஃ - ஆசையினால், க்ஷவஸகி - காணும், தெ - உனக்கு,
டாவஸஃ - தாஸன், ஐதிகீவா - என்று அறிந்து, நகாஜஹம் -
ஸேவிககிதேன கீன ராஜ' எனபது ஸ்ரீநருவிமமானுஷ்டப
மந்திரம் அதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பதங்களுக்கும் வாயகயான

இப்படி ஸவ-புக்ராரததாலும் காராயணை
ஸதாயிகுநிசுனென்னு மிடத்தை 1 'ம வரம் வு' -
பகவானுடைய ஸமாதிக வரீகாக்காழ்ந்தெ வுரூ -
நிதாதவம் ஷஷ-புல 1', 2 'வரம் வு
வாணரீகாக்கா ஹலுதம் 3 ஹவிஷுகி 1', 3 'ம
விஷுகி: வரவோ ஷெவோ விஷுகி 4 'ம வரவஸ்து',
4 'ம வரவஸ்தெவாஸ வரவஸி 5 ஜஹம் நவாஸ்தெவா

ஸுபமாக இருக்கிற ஸதோதகிரம் 'சுரோஜவஷெவா' -
என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சோனனா' என்பதற்குப் பா
தேவதையென்று இதராகனாலொலப்பப்படுகிறது 'சொல்லி
யிருக்கிறான் என்று காதபாயம் ஸவ-புக்ராரததாலும் - சீழ்ச
சொல்லிய ஜகதகாரணம், அகாமாயபதவம், ஸாவஸீரித
வம், ஸாவ ஸேஷிதவம், எவ்வாராலும் ஆஸாயிதத தருத
வனாயிருக்கை, எவ்வாவறறையும் விபூதியாச வுதடபவனாயிரு
கை டுதலிய எல்லாவிதத்தாலும், ஸதாயிகுநிசுன - தனக்கு
ஸமமானவர்களும், மேற்பட்டவர்களும் இல்லாதவன் இப்படி
சீழ்ச சொல்லிய காரணமாகினால் மாதிரி பதி எல்லா
ரையும்விட உத்கருஷ்டன் என்று வஹிகரவேண்டியதில்லை, அவ
னே பரதேவதை என்று ஸபஷ்டாங்க சொல்லுகிற வசனங்
களுமிருக்கின்றன என்று அவைரனை உகாஹரிதருளுகிறார்—
'வரம்வரி' என்றபடியிது வாணரீகாக்கா - தாமரைப்
பூக்களைப் போன்ற னாரை உடைய பசுவனைவிட, வரம்-உயா
ந்தது, மஹிஷுகி-காணாபடவிலை வாஸுஷஷ-புல - 1
புருஷ ஸதோஷ்டனை, வரி-என்கு சாரணத்தினால், வாணரீகா
க் வரம், மஹிஷுகி-இவ்வவையில் உண்டானதில்லை, மஹி
ஷுகி-இவரி உண்டாசப்போகிறதில்லை மஹிஷுகி-ஓ' ராஜ
ஸதோஷ்டனை, விஷுகி: - விஷுகி வரவ சாடடினும், வரவ: -
உத்கருஷ்டமான, ஷெவ: - தேவன், மஹிஷுகி - இலலை,
வாஸுஷெவம் - வாஸுதேவனைக் காட்டினும், வரம் - உயா
ந்த, 5 ஜஹம் - ஸுபமான வஸ்துவும், அவ்வது நன்னையச

சோமம்-பிறந்ததிற, யம்வாரம்ஷம் எந்தப் புருஷனை, ஸ்யம்ஸம்ஸம்
 மஃ-பரமான், இவ்ரு 'ஸ்யம்ஸம்ஸம்'ஸபதம், தினுல ரஜோகுணக
 மோகுண ஸவருபிசாரான மதுசைடபாகளைக் கொன்றவனாக
 ரினுல ரஜோகுண தமோகுணபசளை நிவருத்திசெய்பவனானபது
 குறிககப்படுகிறது, வஸ்யுஷ-கடாக்ஷிப்படுது, வஸ்யு அனன வஸ
 க்ஷிக்ஷ-ஸாதவிகஞ்ச, விஜெக்யுய-அறிபததசகவன, வஸவெ-
 அனன, கொக்ஷாம-புவிஷக-மோக்ஷமாகிறபரமோஜனதான
 எண்ணுகிறவன, ஸ்யவா-அப்படி கசலலாமல், ஜாயமாம் பிழக
 கிற, வஸம்-இந்தப் புருஷனை, வஸ்யு பருமமாவாவது, ருஷு-
 ருத்திரானது, வஸ்யுதி - பாரகிருணையானால், ருஜவா -
 ரஜோகுண, தினுலாம, தஸவா - தமோகுணத்தினுலாமோமஸம்-
 மனது, வஸவீஷுதம் வயாபிககப்படுகிறது வஸ்வாராண-
 வஸுமாமாம் -ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுசினவாகளா
 யும், விஷயாக்ஷானவெதவாம் - ஸபதாதி விஷயங்களினால்
 ஆகரமிகரப்பட்ட மனநகயுடையவாகளாயுமிருக்கிறவர்களுக்கும்
 விஷு-வெதவாம் விமா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர,
 ஸ்யுஷ - வேறு, கிம்ஷி - ஒரு, வராயணம் - ஆசரயிகக
 வேண்டிய வஸது, க-இலலை வஸ்யுணம் - பருமமாவையும்,
 ரிஷிக்ஷணம் - ருத்திரனையும், ஸ்யுஷ - வேறு, யாமி - எந்த,

துகண்ம் உயாஸூரமூர ஷேவதாஃ ஸூதாஃ | ப்ருதிஸு
காம ஷெவகே யஸூரதூரிஜிதம் ஹம் || ' எனறும,
1. ஹரிநெகஸூர யெய்யோ ஹவஜ்ஜநாணம் ஷ்ரீதெஃ |
உவாஸூரயம் ஸஹாவிப்ரா உவாயோஸி ஹநெஃ ஸூ
தள || ' எனறுஞ் சொல்லப்பட்டது இததாலேயிவ
பரும நுதராதிகரின் பரம்பரயா களை ஷெவகேவகாரக

மோக்ஷோபகாரகதவம் பாகசசொன்னவிடங்களும
சூவாயபூரிகளைப்போலே ஜீவாநாஜிஹைதககளாகை
யாலே யென்று மீண்டுதம் இவவயுடம் 2. ஷெவயு
ஷெவயுதம் யோ ஹத ஸவஜநாணம் நரஃ | தஷெவ

ஷேவதாஃ - ஷேவதகள, ஸூதாஃ - சொல்லப்படுகிறாசனோ
(அவாஸூரயம்), ப்ருதிஸு - தெரிந்தவாசா, 1. ஷெவ
கே - ஷேவசிறிதிலை, யஸூர - ஷரகா காரணத்தினால்,
ஹம் - (அவாகளினால் கொடுக்கப்படுகிற) பலம், வரிஜிதம் -
அஸபமோ, இயகு ' ஷவ்ஸாராணபூவஜ்ஜநாணம் ' என்று
பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், சீழ் கெனஙகளில்
பருமநாதிகளும் ஸமஸாரத்திற்கு வஸப்பட்டவாகா என்று நிரூ
பித்திருப்பதினால் அவாஸூரகதம் பரவானே பராயணம் என
பது தயோதிதம் ஷவ்ஸவம் ஷ்ரீதெஃ - ஸகலகுணத்தில
நிஷ்டையையுடைய, ஹவஜ்ஜ - உருகலால், ஹரிநெக - பச
வான ஒருவனுமே, ஷஹா-எப்பொழுதும், யெய்யஃ - தயானம
செய்யத்தக்கவா, விப்ராஃ - 1. பராமமணாகளே, ஷஹா-
எப்பொழுதும், ஷயம் - இந்தப் பகவான, உவாஸூஃ -
உபாஸிக்கத்தக்கவா, ஹநெஃ - விஷ்ணுவினுடைய, ஸூ
தள - தயானத்தில, உவாயஃ - உபாயமாக, ஷவ்ஸி -
ஆகிறேன் இததாலே - பருமநுத்திராதிகளுக்கு மோக்ஷ
தைக கொடுக்கக்கூடிய ஸகதி இல்லை என்று ஸபஷ்டமா
யேற்படுகிறபடியினாலே இவவயுடம் - பரமபத்யாச மோக்ஷ
காரணம் எனகிற ஆததம் யஃ - ஷரத, நரஃ - மனுஷ்யன்,
ஸவஜ்ஜநாணம் - ஏழு ஜநமங்களில், ஷெவயுஷெவ -

ஸூரியனுக்கே, ஸூரிய - பகதனாயிருக்கிறான், தவறு - அந்
ஸூரியனுடைய, பூர்வாபேதமேவ பரஸாதத்தினால்.
இங்கு 'வாவ' எனப்பற்றுக நமிக், வேறு பரபதனம் செபபா
மலே எனறாததம், ருபுலகூ - ருத்திரரிடத்தில் பாதிர
யுடையவனாக, பூஜாயதே - ஆகிரான யி மரஃ ஸவகூ
நாநா, மாகாரஸூ - ருத்திரனுக்கு ஸூரிய - தவறு - அந்
ருத்திரனுடைய பரஸாதத்தினாலேயே, விஷ்ணு ஸூரிய - விஷ்ணு
பகதனாக, பூஜாயதே, யி, மரஃ, ஸவகூநாநா வாவ
பேவஸூ - வாஸுதேவனுக்கு, ஸூரிய - தவறு - அந்
தேவனுடைய, பூர்வாபேதமேவ பரஸாதத்தினால், வாவ
பேவ - வாஸுதேவரிடத்தில், பூஜாயதே - ஸவகூநாநா
ஆகிரான வூகூயஸூ - மாரிடமுடைய புத்தி, அதாவது
தாழ்ந்ததவநதை பரததவமாயும், பரததவநதை தாழ்ந்த
வமாயும் நினைப்பது இப்புடைகளில்-இந்த பரஸாதத்தில் ஒரு
விஷயத்தில் - பராவரததவங்களில் எதாவது உண்டா, இது
தருஷ்டாநதாததம், அதாவது ஸூரிய பரபாதிரா ஸூரிய
பூதங்களிலும் தவிர்ப்பு புத்திகளில்மாமல மகந்ருதா
முதலியவை யுடையவனுக்கே பலததைக் கொடுக்கும் என்று
ஸூரியரிடத்தில் நினைதமாயிருப்பதுபோல கீழ்க்கூறிய மயக்க
மில்லாதவனுக்கே பலம் கொடுக்கும் எனபதும் ஸூரியரிடத்தில்
என்று தாதபாயம் அன்றிக்கே சிந்தையி ஸூரிய பரபாதிரா

லேயொரு விஷயத்தில் பூசெஷாஸிகளு மன்றிககே
ஸூய-பாஸிகளைப் பற்றுமவாகளுக்கே யென்னுமிடத்
தை 1 ' யெது ஸாரா கௌவெந உத்யுதே வுரூ
ஷோதூதம் | தெவெ வாவண்ணிகொ ஜெயஸூய
கருவவமிஷ்டுதா: || ' உத்யாஸிகளிலே கண்டு கொள
வது இப்படி ஜோதாஸிகளில் மாருட்டமுடை
யாகரு ஷெவதாஸா ஸக்யபுணடேயாகிலுட ஸம
வநீயுஹததாலே பூதூவாயமே வநிகரும ஆகை
யால் ' 2 கூம் விரூரூ உஹாவாஹோரோஹஸாஸூர
ணிகாரய | ஷுபாயிக்ஷாஸூராயாஸம் வநம் ஸீவ்யம் பூசு
ஸாய | ' என்கிறபடியே ரோஹ ஸாஸூரிகளிலே பூ
ஷுமருவமிஷ்யை புணடாக்கினதுவு மவற்றையிடடு

தை நிருபிசுருமிடத்தில் ' ரோசா த்வாஷெஹெஷு விஜிஷ்கொ
ஷுஸூயகா: ' என்று ஸாவாநதாபாமியான தன்க்ன தவேஷிக
கிராசள என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கும் ' ஒரு விஷயத்
தில் ' என்றது அப்படிப்பட்ட பகவான விஷயத்தில் எனபதைச்
சொல்லுகிறதாகவுமாம் யெது - எவாகள, வுரூஷோதூதம் -
புருஷ ஸரோஷ்டன பசவாணை, ஸாரா கௌவெந - ஸமா
னம் என்கிற புத்தியினால், உத்யுதே - எண்ணுகிறானோ, தெ
வெ - அவாகள, வாவண்ணிகா: - பாஷணடிசள, ஸவய
கருவ வமிஷ்டுதா: - எல்லாக சாமங்களிலிருந்தும் விலகப்ப
பட்டவாகளாச, ஜெய: - அறியத்தக்கவாகள ' கண்டு கொள
வது ' எனபதற்கு அவாகள சாம ஸாமாந்யத்திலும் அதிகார
மில்லாதவாத ளாகையினால் அவாசனினால் செய்யப்படும கா
யங்களும் விஷபரயோஜன மாகையினால் என்று தாதபாயம்
' பூதூவாயமே ' எனபதினால் அந்தப் பகதியின் பலம் உண
டாகாது என்று தாதபாயம் உஹாவாஸ - ஓ! ருத்திரனே,
கூம் - ஈ, ரோஹஸாஸூராணி - மோஹதகிறகுக் காரணமான
ஸாஸதிரவசனே, காரய - செயவி, கூவ்யம் - ஸவலபமான, சூயா
ஸம் - ஸாமததை, ஷுபாயிக்ஷா - காண்பிவிதது, ஸீவ்யம் - சீக
கிரமாக, வநம் - பரயோஜனத்தை, பூசுஸாய - காண்பிவி,

தியவையே சிவன முடிமேல தான கண்டிபாத்தன
தெளிந்தொழிந்த பைநதுழாயான பெருமை' என்று
ம், 1 'வானவாதமமைபாளுமவனும தானமுகனுரு
சடைமுடியண்ணலும செமமைபாலவன பாதபங்
கயளு சிந்தித்தேந்தித் திரிவரே' என்றும், 2 'பேச
நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன தனக்கும் பிறாக்கும்
நாயகனவனே' என்றும், 3 'ஒற்றைவிடையனும
நான்முகனு முனையறியாப் பெருமையோனே'
என்றும், 4 'எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனு
மிந்திரனும மற்றுமொருத்தரு மிப்பிறவியென்னும

யே - அவைகளையே, சிவன முடிமேல - நுகர்ந்து உட்பட தா
மேல, தான கண்டு - தானே நேராசப் பாதது பாததன் - பாத
ஜானன், தெளிந்தொழிந்த - நிஸரயித்ததுத் திரிவரே, பைநதுழாயான-
பசுமையான திருநதுழாயைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பது
னுடைய, பெருமை வானவாதமமை - தேவதைகள் அந்நுமவ
னும - ஆளுகிற இந்திரனும, நானமுகனும - பருமமான சடை
முடியண்ணலும சடைபை முடியிலே உடைய நுகர்ந்து செம
மையால - கபடமில்லாமல், அவன் - அந்த ஸாரண பாதபங்
பாதபங்கயம் - நாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற சிந்திப்பது, சிந்
தித்து - கயானித்து, ஏத்தி - ஸந்தோதகிரம் கொண்டு, திரிவா -
ஸஞ்சரிப்பவர்கள் இது பரவதே ராஸரபகவதீபத் பரமாத
னம் பேசநின்ற சிவனுக்கும் - நீங்கள் பரதேவதை என்று
பேசுமபடி நிறுத்த சிவனுக்கும், பிரமன தனக்கும் - பருமமான
கும், பிறாக்கும் - மற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் அவனே - அந்த
ஸாரிய பதியே, நாயகன் - பஜமானன் ஒற்றை விடையனும - ஒரு
வருஷபத்தை காஹரணமாசலுடைய நுகர்ந்து, நானமுகனும -
பருமமானும், உன்னையறியா - உன்னையறியாத சிந்திப்பவையான
பெருமையோனே - பெருமையை யுடையவன் எருத்துக் கொடி
யுடையானும் - வருஷபத்தைத் தவஜதகி உடைய நுகர்ந்து,
பிரமனும - பருமமானும், இந்திரனும, மற்றுமொருத்தரும் - வெறு
ஒருவரும், இப்பிறவியெனும நோய்க்கு - இந்த ஸாஸாரமாகிற

நோயககு மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பல சுவ
 ங்களாலே யருளிச்செய்தாராக இபவரடிவதா
 வாராய-கூம திருநீதிததில பூயகாஷாத்திலும்,
 நாராயணஸஷுத்திலும், உயத்தில ஸ்வீசெஷணங்
 களான நாராயணஸஷுங்களிலும், வரஜேஸ்வரத்தில
 'கோ,' 'சுஷம்' என்கிற ஸஷுங்களிலும் சுமாவஸ்தேயம்
 இதடிவதா விசெஷநிஷய முடையவனுக்கல்லது
 1 'கண்ணன கண்ணலல திலையோரா கண்ணை'
 என்றும், 2 'களைவாய துனபங் களையாதொழிவாய
 களைகணமற்றிலேன' என்றும், 3 'ஆவிககோபற்று
 ககொமபு நின்னலாலறிகின்றிலேனயான்' என்றும்,
 4 'தருதுயரந்தடாயேல' என்கிற திருமொழி முத
 லானவற்றிலுஞ் சொல்லுமக கஸரணக்வாவெவ்வு
 கிடையாது இந்த வரடிவதாவாராய-கூததைத்
 திருநீதிததிலே கண்டு தஃயவய-கூனமாக லமவெஷுஷ
 ஸம் பூகிஷிதமானபடியை 5 'மற்றுமோர தொவ

வயாதிககு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்ட
 வாகளுமில்லை கண்ணன - ஸ்ரீ சருஷணனாகிற, கண்ணலலது -
 ரக்ஷகனைத் தவிர, ஓர் கண் - வேறு ஒரு ரக்ஷகனை, இலலை துன
 பம் - துக்கத்தை, களைவாய - போசகடிப்பாய, களையா தொழி
 வாய - போககடியாதொழிவாய, மற்று - வேறு, களைகண்-உபா
 யத்தை, இலேன - உடைத்தாகாதவன் ஆவிககு - ஜீவாதமா
 விற்கு, ஓர் - அதவிதீயமான, பற்றுக கொமபு - பிடி கதுக்கொள
 ளும் கழி, அதாவது ஸரணம், நின்னலால - உன்கைத் தவிர,
 யான - நான், அறிகின்றிலேன - தெரிந்துகொள்ளவில்லை தரு -
 காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம்-துக்கத்தை, தடாயேல-போச
 கடிக்காதபக்ஷத்திலும், உன சரணலலால - உமமுடையதிருநாடி
 களைத்தவிர, சரண - ஸரணம், இலலை இது முழுக்ஷுகசளுக்கு
 அனுபாஸயாகன என்பதற்கு பரமானம் தஃயவய-கூனமாக -
 தேவதாரதரங்களைச் சோதகவாசன வரையிலாச மற்றும்-

முளதெனறிருப்பாரோ டுறறி லே னுறறதுமுன
 னடியாககடிமை எனகிற பாடடிலே வவெழுநா
 பககலிலே வவ-ஆய-ஆ-ஹணம பண்ணின வாழ்வா
 ரருளிச்செயதார இவா 1 'பாருருவில் நீரெரிதால்'
 எனகிறபாடடிலே வரிசெஷக்ரூதகாலே விவாடி
 விஷயமான மூவரை நிறுத்தி யவாகள மூவரினும்
 உமமைத்தவிர வேறு, ஓர் தேயவம், உளது-இருக்கிறது, எனறிருப்
 பாரோ-எனறெண்ணியிருப்பார்களோடு, உறறிவேன-ஸாடபகித
 திருக்கமாட்டேன், உறறதும்-நான் அங்கீகரிக்கதும், உன்னடியா
 கது-உமமுடைய தாஸபூதாக்களுக்கு, அடிமை - தாஸனாயிருக்கை
 வவ-ஆய-ஆ-ஹணம் பண்ணின-திருமந்திரத்தையும் அச்சி
 யாதகத்தையும், பாஹயமான ஆபாணத்தின்படிம ராஜரிதா,
 ஆழ்வா-திருமங்கையாழ்வார் 'பாருருவில் நீரெரிதால்' சிவபிராதி
 பபலவேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற நருவின புரநுமெயின
 நின்ற விமையவாதம் திருவுருவேறெண்ணும்பொது நருநவம்
 பொன்னுருவமொன்று செந்தி ஒன்று மாகட லுருவமொத்தது
 நின்ற மூவுருவம் கண்டபோதொன்றும் சோதி முகிலுருவு மெய்
 மடிகளுருவமதானே' என்று முழுப்பாட்டு வரிசெஷக்ரூத
 தாலே - மிகுதியாய் நிற்கிறபடியினாலே, விவாடிவிஷயமான -
 இவாக்களோ பரதேவதையென்று விவாதப்படுமபடி நிற்கிற
 'நிறுத்தி' எனபதினால சீழ்க்கூறிய பாட்டில் பஞ்சபூதங்களிலும்,
 தேவன மனுஷ்யன் முதலிய அனேக பவஸதைகளோடு கூடிய
 இரதலோகத்தில் நமமாலகாணப்படுகிற வஸதுக்களிலும், பருமம்
 ருத்திர விஷ்ணுவே பரதானாகளென்று வாதிகள் சொல்லும்
 படி நிற்கிற ரூபங்களை எண்ணும்பொழுது என்றாததமுள்ள
 'வேறெண்ணும்பொது' எனகிறவரையில் ஸங்கரஹிக்கப்பட்ட
 தாகிறது 'பூரணா மாவஸாநததாலே' எனபதற்கு ரீ
 கொண்ட மேகத்தை ஈடுவிலுடைய மின்னலசொடிப்போல பர
 காட்சிக்கிறது அந்த ஹருதயாமலத்தில்ருக்கும் அகரியின் சிகை,
 அதின் நடுவில் பரமாதமா இருக்கிறார், அவரே பருமம் அவரே
 ருத்திரன், அவரே இரத்திரன், அவரே பரகருதி கிபுத்த சீவா
 கமா' என்றாததமுள்ள ஸருகிவாக்யம் முதலியவைகளின் அங்

பூரணா துஷஸ்தா தததாலே யிருவரைக்கழித்தது வாரி
 செஷித்த வரஜோகிஷான வொருவனை 'முகிலு
 ருவமெமமடிகளுருவம்' என்று நிஷஷித்ததார்
 இந்த ரூவவிசெஷததையுடைய வரஜவாசுஷனே
 வவபுவெஷிவாடிமான வரதகவென்னுமிடத
 தை வவபுவெஷவாரவகித பூணவபூகிவாடிதெ
 யாலே 1 'மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்தை மூன்று
 மாததிரை யுள்ளெழ வாங்கி வேலை வண்ணனை மே
 வுதிராகில' என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தா

ஸந்தானத்தினால் என்றாததம் 'இருவரைக்கழித்தது' இதயாதி
 கரு 'மூவுருவம் சண்டபோது ஒன்றும் சோதி' என்பதற்கு
 பாஞ்சயோதிஸ் என்று சொல்லப்பட்ட வஸது ஒன்று என்றா
 ததமாகையினால் அததால் மற்ற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள்
 என்று தாதபாயம் அப்படி ஜயோதிஸ்ஸென்று சொல்லப்படு
 சிற எமமடிகளின் ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசெஷததை
 சொண்டு ஸரிய பதியைப் பாதேவதை என்று விஷகாஷித்தார்
 என்று தாதபாயம் 'இந்த ரூவவிசெஷததையுடைய' என்ப
 தற்கு இந்த 'பாருருவில்' என்றாரமபிக்ரும பாட்டில் 'மாசடலுரு
 வம்' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தை
 யுடைய என்றாததம் 'வவபுவெஷவாரவகித பூணவ
 பூகிவாடிதெயாலே' என்பதற்கு மூன்று வேதங்களு
 டைய ஸாராமஸமாகிய மூன்றெழுத்துச்சொல்லும் சாரநத
 கென்று ஸந்தியில் பரதிபாதிசுபபட்டிருக்கிற பரணாத
 திற்கு அததம் எவ்வித அவனை ஸாய வேதங்கரளின
 லும் சொல்லப்படுகிறவன் என்பது விகதமாகையினால் என்
 றாததம் மூலமாகிய - ஸாவவேதங்களுக்கும் சாரணமாகிய, ஒற்
 றை யெழுத்தை - பரணவத்தை, மூன்று மாததிரை - மூன்றுமாத
 திரை பாமாணமுள்ளதாக, உள்ளெழ - மனதிற்குள்ளேயே இரு
 க்கும்படி, அதாவது உபாமஸுவாக (வெளிநில ஸபதம் வரா
 மல்) ஜபித்தது, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்
 ணனை - ஸமுத்திரத்தின் வாணமப்போன்ற வாணகதையுடைய
 ஸரிய பதியை, மேவுதிராகில - பரிதியுடன் தயானம் செய்வீர்ச

தெத்திரீயத்தில் ஸ்ரீயஃவதிக்ஷ விஹததாலே 8 ஹா
வாஸாஷ்ணுகது வுராவதீயோதினபடிநாய தீனேகது
1 'திருக்கண்டேன பொனமேனி கண்டேன' என்று
வகுத்தது, 2 'சாராவதமகது' எனகிறபாட்டிலே வுதி
ஸாஹாரண நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே யிரு
ந்தென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற விவரீனியாழிய
பூராவாணாமும ஸாணாணாமுமிஸா, இதஃ
வதிகளே பூராவாணாமும ஸாணாணாமுமிஸா நிமிச
கப்பட்டது இவ்வயுத்ததை 3 'தேவதா வாராஜா
யுஷ்ண யாவவெஹுதெ ஹவாநு', 'வாஹுஷ்ணுத யஃ
கதெ ஸவயுஷ்ணுத விஷுதி' என்று வாஹுஷ்ணுவவிய

ளையானால் (பரமபதத்தில் வயிசகாரம் தெத்திரீயத்தில் -
தைத்திரீயாபரிஷதத்தில் நாராயணாதுவாகத்தில் ஸ்ரீயஃவதி
க்ஷவிஹததாலே' எனபதற்கு 'லக்ஷமியும் பூரிடம் உனக்குப்
பதனிகள்' என்றாததமுள்ள வாய்கதில் என - கத
பாயம் '8 ஹாவாஸாஷ்ணுகது' என்றது சந்திராசததி
'இந்த மஹா புருஷனையறிவேன நான்' என்பதற்கு ||
யத்தில் பரஸதாவிக்கப்பட்டதைத் தெரிவிப்பதற்கு திரு -
லக்ஷமியை, கண்டேன - பாததேன, பொனமேனி கண்டேன -
ஸவாணமயமான திவ்யவிக்காஹததைப் பாததேன ஸவாபணாது
ஸமமான தேஜஸஸைக்கண்டேன, சமகசகரமகாதகண்டேன
ஸமுத்திரத்தின வாணமபோன்ற வாணததையுடைய ஸரிப்பதி
யினிடத்திலே) 'சாராவு' இதயாதிகது முனமும திருவந்தாதிக
மனப்பாட்டிலே என்றாததம் ஓக்கப்பரிமாறுகிற அருடாஸா
நது ஸகல வயாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வயுத்ததை - 3 ச
மியும், பகவானுமே ஸாவோதகருஷ்டங்கள் என்றுயாததகதக
தேவதாவாராஜாயுஷ்ணு-பரதேவதையின் உணவையுடைய
வக்ஷ - உளாபடியே, ஹவாநு - நீ, வெஹுதெ - அறிப்பப்பா
கிரிய இது புலஸதயா பராஸாரை அருகாஹிக்ஷமபொழுது
சொன்ன ஸலோகம் வாஹுஷ்ணுத - புலஸதயரினா வக்ஷ -
எந்த வாராகதை, உக்ஷ - சொல்லப்பட்டதோ, தெ - உனக்கு

ஷ்வர ப்ரஸாதிததாலே வரஜேவதா வாரஜாடி-
ஜ்ஞாநமுடையனாய, பெரிய முதலியாரா 1 'தடுஷு
நஜோ உநிவராய வராஸராய' என்றுதரிகுமபடி
யான ஸீ வராஸரஸ் ஹஷி- பரககப்பேசி 2 'ஜேவதி
யுஜ்ஞாநுஷேஷ- வுஹாரி ஹவாநு ஹரி:| ஸ்ரீ-நாதீ
யுஷ்மீ ஜெ-கருய நாமயோ வி-கருதே வர:।' என்று
வரஜாஹஸ்யோயுன ஹவிஷ்ணுக குவஜேஸித
தான இதை மயாவற மதிநலமருளப்பெற்று

வந்தது. இது, ஹவ-கரு - எல்லாவிதத்தாலும், ஹவிஷ்ணு-
உண்டாகப்போகிறது இது வவிஷ்டா ஆமோதித்துச்சொன்ன
வாததை 'வயுஷ்ணுவவிஷ்வரப்ரஸாதிததாலே' எனப்
பறகுப் புலஸதயாவரமகொடுக்க அதைவவிஷ்டா அனுமோதித்
தபடியினுலே என்றாததம் பெரிய முதலியாரா-ஸ்ரீ ஜனவந்தார, நம
ஸம்பரகாயத்திறகு முதனமையானவரானபடியினுல இப்படிச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தடுஷு - அப்படிப்பட்ட, அதாவது
இந்த ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட உபகாரம் செய்த
வரான என்று தாதபாயம், உநிவராய - நிஷிஸரேஷ்டராகிய,
வராஸராய - பராஸரின் பொருட்டு, நஜ: - ஸேவிக
கிறேன பரககப்பேசி - லக்ஷ்மியின் விபூதி, அவதாரம் முகலீய
வைகளை விஸ்தாரமாகக் கீழ் அதயாயங்களில் நிரூபித்து
ஜேவதியுஜ்ஞாநுஷேஷ - தேவதைகள், பகசுகள,
மனுஷ்யர்கள், இவாசனுகுள, வுஹாரி - புருஷன் என்று
பெயருடையது, ஹவாநு - பகவானாகிய, ஹரி: - விஷ்ணு,
அதாவது அவருடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஸ்ரீ-நாதீ: -
ஸ்திரீ என்று பெயருடையது, யுஷ்மீ: - லக்ஷ்மீ, அதாவது அவ
ருடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஜெ-கருய - ஓ! மைதரோ
யின, நாமயோ: - இவர்களைக்காட்டிலும், வர: மேலான வஸது,
வி-கருதே இலை இங்கு விபூதிகளின் பிரிவும லோகத்தி
லிருக்கும் பதிபாரைகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உப
யோகித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்
துக கொண்டிருப்பதைப்போல இவ்விருவர்களினுடைய ஸங்

1 'சூர்யஸூரம் கௌவதே' எனகிறபடியே பூவண
வணாமகாதிடஸூரான நமமாழ்வாரும் 2 'ஒண்டொ
டியாள திருமகளும் நீயுமே நிலாநிறபக கண்ட சதிரா
கண்டு' என்றருளிச்செய்தார இவவிஷயத்தில் வத்
வூமெல்லாம் வதுஸூரகீவூவூராததிலேவரவக்ஷ
பூகிக்ஷவ வதிவகூமாகப பரககச சொன்னோம்.
அங்கேகண்டு கொள்வது

கலபத்தினால் ஏறபடுததப்பட்ட விஸேஷமான அபிமானத்தைச்
சொல்லுகிறது, எல்லாம் இருவருக்கும் விஸேஷம் என்று ஸ்ரீ
சதுஸலோகி பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது அனு
ஸந்தேயம் வாரோஹஸூயொமூனா - ரஹஸ்யாராத
தங்களை உபதேசரிப்பதற்கு யோக்யதையுடைய மயாவு -
அஜஞானம், அற - இல்லாமலிருக்கும்படி, மதி - ஜஞானத்தை
யும், நலம் பாதியையும், அருளப்பெற்று - ஸரிய பதியினால் கடா
க்ஷிக்கப்பெற்று, சூர்யஸூ - முதலாவதாகிய, கீ-நமமுடைய,
கௌவதே - வைஷ்ணவகுலத்திற்குப் பதியான 'ஒண்டொடி
யாள' இதயாதி கீழ வயாகபாதம் கண்டசதிராகண்டு - ஸீஸாவாத
மாககளையும் கடாக்ஷித்ததினாலுண்டான ஸாமாதயகதை யனுப
வித்தது (மற்ற இதர ஸூகங்களை அலபங்கனென்று விட்டு உன
னுடைய திருவடிகளை யடைந்தேன்) இவவிஷயத்தில் - இந்த
லக்ஷமீ ததவவிஷயத்தில், வரவக்ஷபூகிக்ஷவ வதிவகூ
மாக - பரதிவாதிகளின் பக்ஷங்களை நிராகரித்து அதாவது
ஸ்ரீ சதுஸலோகி பாஷ்யத்தில் 'ஸாஹாதன்' எனகிற ஸலோ
கத்திற்கு வயாகயான மருளிச்செய்யுமிடத்தில் இதுவிஸ்தாரமா
யருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது : பூராமுகேந ஸகெஹதே
ஷு வகெஷஹ்ருவதுஷ்டுஷி ஸுதஹ் வகிநிதேஷு லிங்க
ஸவபூஷிஹ்ரியம் || ஸபிஹெவம் ந தஸ்யஸெ கஸுநெத்ராபிடி
ஸபூநாகி | சுதஸுதாஹிபூரெஷுநெதஃ வதூரெஷுயபூவிஸு
ரீஃ||கெநூரெஷுஹ் விவாதாபி நிவ்யுதன் ததூததஃ || வெக
கணூ ரெஸஷாணா ராமோநாஃ ஸவகிதி || வம்வஸுதேஷு

வாதிபா மன்னுந தருக்கச செருக்கின மறை குலையச்
சாது சனங்க ளடங்க நடுங்கத தனித தனியே
ஆத்யென வகை யாரண தேசிகா சாற்றினா நம
போதமருந திருமாதாட னினற புராணனையே 13

வகைஷு க்ஷுபிஷேகஃ பூரணவாநு லக்ஷக்ஷயஸா ப்ராஜ்ய
லக்ஷய லுபூதிஷ்டிதம் ॥' எனறருளிச செயப்பபட்டிரு
கிறது இங்கு பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்ஷங் ச ராவன—(1)
லக்ஷம் அணுவானவள ஜீவகோடியிற் சோந்தவள 113 வந
ஸங்கலபத்தினுல எல்லா வஸதுக்களுக்கும் ஸேஷிபா யிருந
கை முதலிய பெருமைகளை யுடையவள எல்லா இடத்தி
லும் வயாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்
களுக்கது முகத் நிதயாக்ளைப் போலத் தாமதத் தோன்றத்
தினலாவது அவசர ரூபங்களினாலாவது லோசத்தை வயா
பரித்திருக்கிறாள் என்று தாதபாயம் (2) இவள ஜீவகோடியைச்
சோந்தவளா யிருந்தபோதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸவருபத்தை
யுடையவள ஜீவாதமாவை அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்
கள் லக்ஷமியைத் தவிர மற்றவைகளேய் சொல்லுகின்றன (3)
இவள ஜீவகோடியிலும், ஸாவரகோடியிலும் சேராத தனித்தக்
தவம் (4) இவள ஸாவரகோடியிற் சோந்தவள பகவான், தன்னை
யொழிந்த மற்ற வஸதுக்களுக்கூச் ஸேஷி இவளோ பகவானை
யுந் தன்னையுந் தவிர மற்ற வஸதுக்களுக்கூச் ஸேஷி லோகங்
களுக்கூக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாததிரம்
தான் உண்டு இவள பெருமையெல்லாம் பகவத் ஸங்கலபத்
தினலேற்பட்டது (5) பகவானைப்போலவே இவளும் ஸாவரத்
தவம் குணம் முதலியவைகள் எல்லாம் இவளாகா இருவர்களுக்கும்
பொதுவாக இருந்தபோதிலும் சீழ்ருளிச செய்திருக்கிறபடியே
கூறாக விபஜித்த வயாபாரங்கள் (க்ஷுபிஷேகஃ பூரணவாநு' என
றருளிச செய்திருப்பதினால முதல நான்கு பக்ஷங்களிலுமுள்ள
அஸ்வாரஸ்யங்களை குறிக்கப்பட்டுச கடைசிபக்ஷமே ததவாமானது
என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மற்றப் பக்ஷங்களிலுள்ள அஸ்
வாரஸ்யம் முதலியவைகள் அங்கு பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிரு
கிறது இங்கு நமக்கு வேண்டியது வித்தாந்தபக்ஷமாகிய
லக்ஷம் ஸாவரனைப்போன்ற ததவம் என்பது மாததிரம்

இப்படி' இந்தப் பரதேவதா நிஸசயத்தை வாதிக்கின்றால் கலக்கப்படாமலிருக்கும்படி ஆசாய கடாக்ஷத்தினால் பெற ரோமென றருளிச் செய்கிறா—'வாதியா' என்றாரம்பித்து ப - ரை] வாதியா-பரவாதிகளினுடைய, மனனும் - உறுதியான, தருக்கச் சேருக்கில்-யுசுதிகளினால் உண்டான காலத்தினால், மறை-வேதம், குலைய - வயாகுலமாகும்படி, சாதுசனங்கள் - ஸாதுக்களான ஜனங்கள், அடங்க - முழுமையும், நடுங்க-பயப்படுமபடி, தனித்தனியே - அவரவரோ இஷ்டபரசாரம் வெவ்வேறாக, ஆதியேனாவகை - (அநதநதத் தேவதைகள்) மூலசாரணம் என்று சொல்லாதிருக்கும்படி, ஆரணதேசிகா - வேதாநதநசனே நமக்கு உபதேஸம் செய்த பூரவாசாராயர்கள், நம் - நமக்கு ஸ்வாமியான, போதமரும் - புஷ்பத்தில் வலித்ததுக கொண்டிருக்கிற, திருமாதுடன் - லக்ஷ்மியுடன், நின்ற - நிதயனாய நின்ற, புராணனையே - அநாதியான பதவானையே, சாற்றினா-ஜகதகாரணமென்று ஸதாபித்தார்கள்

'மனனுநதருக்கச் சேருக்கில்' என்பதற்குயுகதிசொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஸமானமானவர்கள் இல்லை என்கிறகாவதையுடையவர்கள் என்றாததம் 'மறைகுலைய'என்பதற்கு 'விவெக்யஸூ-தாபெவொரோபிபவொ தரிஷ்யகி'என்றிவர்களைச்சுண்டவுடனவே தம்நடுங்குகிறது என்று தாதபாயம் 'விக்ஷாபொபெநஸூ-கிவயசிஸெஷ்வவிவ்யபந' என்பது இங்குவிவக்ஷிதம் அனநிககே ஸருதியாகிய வதூவுக்கு நாதனான ஸரிய பதியை அபலாபம் செபவதினால் வைதவய கேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று தாதபாயமாகவுமாம் 'நாயாஸெஷ்வநாயந ஸூ-கிவப-குபெபெஷு வெஷ்ஹிம்' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸருதி களுக்கு வைதவய சேதத்தைப் போக்கடித்தாரா என்பதினால் இதரர்கள் அதை உண்டாக்கினார்கள் என்பது வலித்தம் இப்படி வேதம் வயாகுலமாகும்படி என்று தாதபாயம் 'சாதுசனங்கள்' இதயாதிகு 'வ்யாவொ ஹாவஸவீ க்யுக்: வரிஷ்யக்: பூரவெதஸஸெதஸ: களவ: கெஷிஸூக்யூக: ஸவசி-பாவாயாய வெபாயந: ' என்கிறபடியே வயாஸாதி சவ தங்களுக்குப் பரிஹாஸம் ஸம்பவிககிறதே என்று பயப்பட்டார்கள் என்று தாதபாயம் ' தனித்தனியே ' இதயாதிகு

ஜதவடி மாவதாழி ஸூர ம ஜெஞ்சூரவ மவெ
 வ் துமத நிஜவாதும் தபரெவ்ஸரெஷம் |
 வரிவித நிமரானை வபாசுகி ஸீ வஸஹாயம்
 ஜமதி மதிவிஷ்ணுரெ ஜன ரெகம் ||
 உதி ஸ்ரீகவிதாசுக வலிம்ஹஸ்ய வவபுதன வுதன வு
 ஸ்ரீஜெகதநாயஸ்ய வெஷானாவபுஸ்ய க்விஷம்
 ஸ்ரீஜெஹஸ்யசூயவாரெ
 வரஜெவதாவார ராமபூரயிகார வஷம்

|| ஸ்ரீ ஜெத நிமரானை ஜெகதேஸிகாய தரி: ||

சீராதுபுறநிருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஸாணம்

'ஸ்ராவராமகலஹ க்ரிஷ்ணஸம்ப தனி நிமரானெராயகா:' என
 கிறபடியே அவரவர்கள் தனித்தனிபே பரதேவதை யென்று
 ஒருவாககொருவா சண்டை செயது கொண்டு நிறைவேதாத
 விததாதத்தினமேல குமபலாயவிழுகிறார்கள் எனறாததம இத
 தால 'சூய்ஜெஞ்சூரககெண்டை' எனபதற்கு எதிராடையாக
 வாதிகளிடங்களில் ஒற்றுமைஇல்லை எனபது தயோதிதம் 'திருமா
 துடன்' எனபதினால் 'திருவிலலாத தேவரைத தேறேலமிளதேவு'
 'நாளும நம திருவுடையடிசன்', இதயாதிசனும், 'ஸாகதை
 யென்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினால் பகவான சாததி முத
 லியவைகளை அடைகிறான்' என்றும், 'பரானவாயினின் ஸம்பாத
 மிலலாத அரத ஒரு பரபருமம் அரத ஸவகா என்று சொல்
 லப்படுகிற லக்ஷ்மிபுடன் கூட இருந்தது' என்றும், அாதமுள
 ள ஸருதிவாதயங்களும், 'தேவனாபாவாதாந்த வுயமலியதே
 ஸூகிராவி', 'உஹபாயிஷாநம் வெவகம் செஷிகம்', என்றி
 வை முதலிய பரமாணவங்களும் விவரித்தவர்கள்

இப்படிப் பரதேவதை ஸாஃவஸவரெனென்று தெரிந்தாலும்
 'காங்குண்டைபுணர்வலிவிம்' எனகிற கீதாஸலோகத்தினபடியே
 பலாததாங்களைச் சேகிரமாகப் பெறவேண்டுமெனகிற அபே
 லக்ஷ்யினால் தேவதாததாங்களும் ஆஸாயணியாக ளாகையினாலே

தேவதா பாரமாதயம் அநிந்தவன பரமைகாரதியாவது எப
படி? என்னவருளிச் செய்கிறா— 'ஜநவடி' என்றாமபிதது
ப-ஹ] ஜநவடி-தேஸம், ஸுவநாதி-லாசம், முதலியவைகள்,
'சூழி' பதத்தினால் அண்டமமுதலியவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்
படுகின்றன, அதாவது ஒரு கராமம் முதல் ஒரு அண்டம் வரையி
லான, ஸூரம் - இடங்களில், ஜெகதூஸம் ஸ்வேஷம் - ஜய
ஸூசகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அதற்கு
யஜமானன் இவன் என்று சாட்டக்கூடிய லிமஹாஸனம் முத
லியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ஸ்ரீரேஷம்-ஸ்ரீவராகள், ஸ்ரீ
மத - துடாச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்க
ளுடைய, வாதம் - கதைகளையுடைய, 'கூடா' சொஷா
நராயிவாது' என்கிற வசனத்தின் அாததம்விவசிதம், அன
நிககே, ஸ்ரீமத - பின் துடாநதுபோயிருக்கிற, நிஜவா
தம் - தங்கள் வாதத்தைகளை யுடையவராய் என்றாததமாகவு
மாம் இததால் தாமபுத்திரா, பருது சகரவாததி, மாந்தாதா,
முதலிய ராஜாக்கள் விஸேஷமான கராயங்களைச் செய்துவிட்ட
படியினால் அவரவர்களுடைய சரிதரங்களை இப்பொழுது அனு
ஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அந
தந்த பருமமாதிகளின் சரிதரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸ்திர
மான லோகோபகாரமில்லாமையினால் அவர்களைப் பின் துடா
நதுபோயிற்று என்பது தயோதிதம் 'நினைபாராநபுகில கடலெச
களில் நுணமணலிற்பலா எனைத்தோருகங்களு மிவவுலகாண்டு
கழிந்தவர்' இதயாதிகள் இங்கு அனுஸந்தேயம் ஸ்வ
ரேஷம் (ஸ்ரீ) - நானத்தை யுடையக்கூடியவர்களா யிருக்க
மப்பொழுது, அதாவது கீழ் நிரூபிக்கப்படியே அவர்கள்
எல்லாருக்கும் உதபுத்திராஸ்திதா பர ஸ்ரீமநிஸால் அநி
யப்படிருக்கும் பொழுது என்று துடாயம், வரிவித
சிமகாணம் - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வெகாரத ஸாஸ்திரத்தை
யுடைய, வாகம் - ஒரு, ஜனம்-பராஸி, இங்கு ஏதாவது ஒரு
பராணிகக்குக் கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமாதய ஜஞானம்
உண்டாயிற்றாகில் அதினால் பகவானே ஸரணயன என்கிற ஜஞா
னம் உண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை
என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக 'ஜனம்' என்று பரயோ

கிககப்படடிருக்கிறது அனறிககே, ஜகத் - ஜனமததை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம் இததால இப்படிப பர தேவதா ஜஞானமுடையவனே பிறந்தவன, மறறவாகள பிறந்த வாசனல்ல எனபது தயோதிகம் 'நாட்டிற்றபிறநகவா நாரணறகா ளன்றியாவரோ', 'ஆனவிடையேழுடாததாக்காளானூரல்லாதா மானிடவ ரல்லரெனறென மனதது வைத்தேனே' இதயாதிகள விவசித்தவகா சுவிஷ்டராக்ஷ - அஜஞானத்தினால் வயாபிக கப்படடிருக்கிற, ஜமகி - இந்த லோகத்தில், அதாவது இப்ப டித தெரியாதவாகளாய அஜஞானத்தை யடைந்தவாகள அனே கரா யிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸஹாயம் - ஸரிய பதியான பக வாணையே, மகிம் - பராபயனாகவும பராபசனாகவும, வஸூகி - பாக்கிறுன, அதாவது அறிகிறுன என்று தாதபாயம் 'வனகடி' எனபதினால் 'சிதஷ்ஞானம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்திஸ் யதகி லிஷபெ யதகாசிவி லிஷாநாம் கஸ்திநாம் வெதி கஸ்தம்' இத யாதிகள விவசித்தவகள ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட ஒருவன பகவானையே ஆஸ்ரயிக்கலாமாகையினால் கீழ் அருளிச செயத பரமைகாந்திதவம் கூடும என்று தாதபாயம்

திருவஹ்வீரபுரம் சேடலூர் விசுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நானிம்மாநாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

பரதேவதா பாரமாதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராபாநாஜ ஹோடேஸிகாய நம: ||

முமுகுஷுத்வாதிகாரம்.

[தேஹாதீரீகீதாதம ஜநானத்தின் பலம்—ஸஸ்வராதிர்கீதாத்ம ஜநான தீன்பலம்—தீருமநதீராதத ஜநானத்தீன்பலம்—இதர விடியங்கனின் தோஷ நிநுபணம்—மோக்ஷத்தின் மவுக்யநயம்—உபாயாறுஷ்டா னத்தின் ஆவஸ்யகதை]

காலாவத-பாநு ப்ரக்யுகிவிக்யுகீ:

காஹோமேஷு ஹோஷாநு

ஜநாமத-பு ப்ரகிஷுரிதேதாஷு

ஷு:வாநாமுகிம் |

பாஸாதய்யம் ஸ்வபாநியதம்

பஜ்ஜிவ்யம் வடிந்நி

காராகய்யம் வவாஸி வடிநு

கவிகிஷேத வநம் ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராபாநாஜ ஹோடேஸிகாய நம: ||

இப்படித் ததவ நிநுபண பரமான நாடு அதிகாரங்களடங் கிய பேடினை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடு அங்கங்களோடு கூடிய உபாயத்தை நிநுபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்களா அடங்கிய பேடிகாரதரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது இதில் கீழ்திகாரங்களில் நிநுபித்தபடி ததவவிவேகங்கள் பிறந்தபோதிலும் நெடுங்காலம் பழகின வாஸனையினாலே பராகருதமான ஸுகாதிகளில் வைரா க்யம் பிறக்குமோ எனனில்? அவற்றில் தோஷ காஸநத்தினால் அது உண்டாகும் என்று நிநுபித்தருளப்போகிறவராய அதிகா ராததத்தை ஒரு ஸீலாகத்தாலே ஸங்கரஹிததருளுகிறா— 'காலாவத-பாநு' என்றாரம்பித்தது

ப - னா] கால - காலத்தினுடைய, காவத-பாநு - சுழலகளை யும், அதாவது நிமிஷம் முதல கலபம் வரையிலான காலங்களா சகரம்போல சுழன்றுவருவதையும், ப்ரக்யுகிவிக்யுகீ: - பா க்ருதியின் விகாரங்களையும், காஹோமேஷு - காமயஸுகங்

களை அனுபவிப்பதில், **ஷோஷாநு** - தோஷங்களுமும், **ஜ்ஜாஸா**
த-பூகி - நெருப்பு ஜவாலேநிறைந்த குழிக்கு ஸமானமான,
ஷுஸிதோஷக - பாபங்களுக்கு உததரபலமாகிய, **ஷு**
வாஹுமூகி - துகைகளின் அனுபவங்களையும், **ஸூவாநி**
யதம் - தனக்கும் பரமாதமாவிற்கும் நியமேநவறபடுத்தப்பட்ட,
யாஸாத்யம் - வாஸாவமான ஆசாரத்தையும், **பிவ்யம்பம்** -
 திவ்யமான பதமென்றி சொல்லப்பட்டது, **யக்** - எதுவோ,
தஜ் - அதையும், **சாராகஜம்** - ஜயிலுக்கு ஸமானமான,
வவாநாயி - ஸாரத்தையும், **விநு** - அறிந்து கொண்டவ
 னாகிய, **கி** - எவன், **வஸம்** - இந்த ஸமஸார பகததை, **அகி**
செஷத - பொறுத்திக கொள்ளுவான்

இங்கு 'சூவத-பூ' எனபதினால் காலம் தனக்குள்ளாடங்கிய
 ஸாவ பராணிகளையும் தனவஸமாகிக கொள்ளுகிறது எனபது
 தயோதிதம் 'பூகிவிசு' எனபதற்குக் குணஸாமய
 முளாதாயும், குணவைஷமய முளாதாயுமிருக்கிற அவஸதை
 களினால் ஜஞான ஸங்கோசத்தை பரகருதி உணடுபண்ணுகிறது
 என்று தாதபாயம் 'ஷோஷ' ஸசளாவன மேலே நிரூபிக்கப
 போகிற அலபதவாஸதிரதவாதிகள் 'பூகி' எனபது
 'ஷு' ததிற்கு விஸேஷணம் இததாலக்ஷணகால துகைமும்
 அஸஹயம் எனபது தயோதிதம் இங்கு 'வாஹுத
 வஹஜாஸ வஹஜாஸ வ்யூவவ்யூகி' தஸளரி விநாவிஸுவஜித
 ஸாவாஸ வெஸவாஸ', 'இருபாடெரி கொள்ளியினுள்ளெறும்
 பேபால்' இதயாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் 'யக், தக்' எனகிற
 பதங்களினால் பரமானங்களில் பிததஸளான நிதய விபூதியின்
 ஸவபாவ விஸேஷங்களெல்லாம் ஸவசரஹிக்கப்படுகின்றன
 'சாராகஜம்' எனபதினால் தனனிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்ப
 தற்கு விரோதி யெனபதம், ஜஞான ஸங்கோசாதிரசளைச செய
 கிறதெனபதம், தனனால் நிவருத்தித்துக்கொள்ள முடியாதென
 பதம் தயோதிதம் 'விநு' எனபது நிஸசயருபமான ஜஞா
 னத்தைச சொல்லுகிறது இப்படி இந்த விஷயங்களில் நிஸசய
 மான ஜஞானமுண்டானால் வைராக்யம் உண்டாகும் என்று
 தாதபாயம் 'கவ்யகிசெஷதவஸம்' எனபதினால் இப்படித்
 தெரியாதமைய ஸமஸாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குக்

‘இப்படி யிவ்வடிவங்களை’ என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தத்வங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளை யதாவத்தாக அறிந்தபடி சொல்லப்படுகிறது ‘ஹேஷு’ இதயாதி யால் ‘கஹேஷு’ய ஷோஹேஷு’பஷேஷு’ய ஷோஷு’ ஷ்வ’ எனபதின் அாததம் ஸங்கரஹீதம் வ்யவீக்ஷாவஸரஹீத வ்யாதிவக்ஷ - ஸ்வரூபத்தில் பெருப்பது சுருங்குதல் முதலியவை இல்லாதவனாயிருக்கை ‘சூஷி’ ஸபதத்தினால் அவயவங்களின் சோககையிலலாமல் ஒருவனென்று தோற்றுகையும், தாமபூத ஜஞானத்திற்கு ஆஸாயமாயிருக்கையும் சோததுக்கொள்ளப்படுகிறது ‘ஹீயாஷி’ என்கிற இடத்தில் ‘சூஷி’ எனபது பராணவாயு, தாமபூத ஜஞானம், இவைக்கை குறிக்கிறது ‘கண்டே’ எனபதற்கு இந்தத் தேஹாதிரிகத ஆதம் ஜஞான மில்லாதவனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற நிஸசயம் உண்டாகாது என்று தாதபாயம் வ்யவோக்ஷத’, ‘ஹேஷாவஸர வ்யவீ’ என்கிற இரண்டுடனும் ‘யோக்ஷ’ எனபதைச் சோததுக்கொள்ளவும் ‘ஹேஷாவஸர’ எனபதினால் ஆதம் ஸ்வரூப ஜஞானமில்லாதவன் ஸவாசசாதிபலங்களை அனுபவிப்பதற்கே போகக்கூடிய படைபவனல்லன் எனபது த்யோதிதம் ‘அரக்’

ஷக்ஷாஜ்ஞாநசிவாணாம்பாஜிஜ்ஞாதவஸ்ய விவயபுய உ?

ஸஸவாநீரீக்தாதம

வாழி யொழுகுபாஸாஹா

ஜநானந்தீந் பலம்

ஸ்ரயகவாழிகளாலே யுண

டான விஸேஷபூமிதெஸுரவ்யூதி நியூயததாலே

ஹவதெஜ்யபூமிவமான ஸுராவ்யூதி வெவ

வததை யவெக்ஷிக்கைக்கு யொழுகாய, ஸவ்யாவெ

திருமந்திராதத ஜநானந்தீந் ஸ்ரீத ஸம்ப்ரஹமான திரு

பலம்

ஜ்ஞாததைக கொண்டு ஸார

தராயபுங்களை யநுஸந்திக்கமுபோது பூயகேவடிநில

தூதீயாஷ்ரததாலே பூதிவஹமான ஜ்ஞாநகவாடி

நுஸந்தாததாலே ஷேஹததநுஸந்திகளில் வருமஹ

ஜ்ஞாநகேகாரங்களையும், பூயகேஷ்ரததில் ஸ்வயத

யிப்யாலே பூதிவஹமான தராயபுங்களைநிலைஹாதி

இதயாதி—நரகவதநாழிகேசுரங்களுக்கும், ஜநானந்தே
ஸ்ரங்களுக்கும், என்று பிரித்து அராததம் சொல்லிக்கொள்ள
வேண்டுமெனவற்றின-நரகாதிகளின் வெவவவததை-ஸமபததை-
இவவளவால இந்தத் ததவவிவேகம் பொதுவாக லோகாதரத
தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் கைநகாய ரூப
மான கிஸேஷபலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் இதர புருஷாராததங்
களையும் பாபங்களையும் நிவாததி செய்வதற்கும் காரணமாகை
யினால் மீமாஞ்சத்தில் ஆசை உண்டாவதற்கு மிகவும் அநதரங்க
மான உபாயம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இததால பரதான
பரதிதந்திராதிகாரத்திற்கும் ததவதரய சிந்தனாதிகாரத்திற்கும்
உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது இனி அராததபஞ்சகாதி
காரத்தின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இதததவ கிவே
கத்தினாலேயே அஹங்கார மமசார நிவருத்தி உண்டாகும் என்ற
ருளிச்செய்கிறா— 'ஸவ்யாவெக்ஷித' எனமுரம்பித்து சூ
தீயாஷ்ரததாலே - மகாரததாலே 'ஜ்ஞாநகவாழி' எனகிற
இடத்தில் 'ஸ்ரீ' ப்தததினால் ஜ்ஞானஸாரயதவம் குறிக்கப்படு
கிறது தேஹத்தில் நானே ஆதா எனகிற புத்தி அஹங்கா
ரம், தேஹாநுபந்திகளில் இவை நமமுடையது எனகிற புத்தி
மமகாரம், தான தேஹாதிகிலக்ஷணம் என்றறிவதினால்

ரிகூதவாரவிவ தக்ஷணங்களில் 1 'கூங்கேஹம்' எனகிற ஸ்ரோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற வஹஜாரகேகாரங்களையும், கஜோக்ஷரத்திலவயாரணத்தாலே கூடுசெஷ ஹிதொஹம் என்றும், கஜாகுஸ்ஸஷீ என்றும் வருமஹஜார கேகாரங்களையும், கஜோ வடித்தில பூகிவஹமான நிஷேய விசெஷத்தாலே வ்ஜரக்ஷண வ்யாவாரத்தைப்பற்ற வரும் நிரவெக்ஷ வ்யாதக்ஷு நிரவ்யாயிகசெஷிவ்யா

இது நிவருத்தித்துவிடுகிறது 'கேகாரங்களையும்' எனபது மேல 'அடியறுத்து' எனபதோடநவயிகிறது 'கேஹாதிரிகு, இதயாதிகு தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறு என்று அநித்த போதிலும் இந்த ஆதம ஸவருபம் தனக்குச் சேஷபூதம் எனபது அஹங்காரம், குணதிகா தனக்குச் சேஷபூதங்கா எனபது மமசாரம் எனறாததம் 'கூங்கே' இதயாதிகு 'கூங்கேஹம்' கூத ஸுக்ஷி கடிவிகூத ஐஹம் வெஷ சூகில பூரணா ஷேதவ்யாதாஹி விவிகாஹம்ஹ விவவாதஹி, ஸா க்ரேஸ வஹவ! க்ராக்ரேஸஃ கவ்யு ஸூகாஹிஷு கிவிஹிதஃ கொ துஸாக்ஷிஸுயீஸுரஃ ஹஹ க்ஷுதக்ஷவாதீ ஸ உகித்யகஹ ஹேஹிஷிப்ய ஸுலகஹம் ||' எனகிற ஸ்ரோகத்தி பரவான சேக னனைஎனங்கு நி 'ஸேஷ க்ஷுத'ென்னெனொலலநாஎனகருச்'ஸேஷ க்ஷுத'ென்னெனெனொ வழகருப பேசுகிறபடியைச் சொல்லுகிறபடியி னால் அப்படி வழகருப பேசுமபடி செய்கிற அஹங்கார மமசாரங் கள என்று தாதபாயம் உரிமை-ஸேஷகம் இது 'வந்தவ்யாதா ஹிவிவிகாஹம்ஹ விவவாஹ' என்று சொல்லுமபடி இருக்கது இதில் அஹங்காரம் மாததிரம் சொல்லியிருக்கபோதிலும் கன லுலாப குணங்களும் உபலக்ஷிதங்கள் என்று தாதபாயம். கூடுசெஷ ஹிதொஹம் - வேறெருவனுக்கு தான ஸேஷ பூதன், இது அஹங்காரம் கஜாகுஸ்ஸஷீ - எனக்கு வேறொரு வான ஸேஷி, இது மமசாரம் கஜோவடித்தில - நமஸஸ்பதத்தில் 'நிஷேயவிசெஷ' மாவது எனக்கு ஸவாதநதாபமில்லை என்று ஸாவத்திலும் ஸவாதநதாய மில்லையென்று சிஷேதிப்பது 'வ்ஜரக்ஷணவ்யாவார' மாவது பரபத்தி முதலியவைகள்

வ்ஹாந ராசிவங்களான வஹஜார சகாரங்களையும்,
இந்நிஷேய ஸாரஸ்யோத்ததன்னாலே சுதகீயவசுத்தில
வத்யூய்யாலே பவிவ்ருதமாய ஸாவியான கெஜ
பயுவயபுணாநுலவமாகிற வ ஓ த தைப பற்ற விப
போது வஹஜாராநுலவ சுதாயததாலே வரும
ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜார ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜார
கூலவஹஜாராசிவங்களான வஹஜார சகாரங்களையும்,
பயாயோமாமாயோமாமாகவும் ஸாஸ்யமாகவு மடியறுத்து
இப்படி ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜாராநுலவ, 1 ' அறபசாரங்க

அதில நான ஸவதநதிரன எனபது அஹநகாரம், இநத சரியை
எனக்குச ஸேஷபூதம் எனபது மமகாரம் ' ஸாரஸ்யோ ' மாவது
எல்லாக சாலங்களிலும் எல்லா வயாபாரங்களிலும் ஸவாதநதாய
மிலையென்று சொல்லுவது பரிபூரணனுபவ கைநசாயங்களைய
செய்யும்பொழுது அனிகையநிஸேஷமாகநிவருத்தியடைந்தமை
யால் ஸவாதீனகாதநதவாதி பரமங்கா உண்டாக ஸம்பாவனை
இல்லாமையாலே அருளிச்செய்கிறா--'இப்போது' என்றாரம்
பிதது இது'வரும்' எனபதோடநவயிச்சகிறது அனநிககே 'வஹ
ஜாரததில்' அநவயிக்கிறதாகவுமாம் இப்பொழுதுண்டாகிற ஸவா
ககாதிஸூகங்களில தானே காததானபது முதலியதுதோன்று
வகைப்போல அப்பொழுதும் பரமம் வருமோ எனசிற ஸங்கை
இததாலபரிஹருதம் ' ஸாரஸ்யோ ', 'ஸாரஸ்யோ' எனபவை 'வஹ
ஜாரததிலும்' அநவயிக்கின்றன நான ஸவாதீன காததா,
ஸவாதீனபோகதா, எனபது அஹநகாரம் எனனுடைய பர
யோஜனகதிறகாகக சாததா, போகதா, எனபது மமகாரம் சீழ
'ஸாரஸ்யோநவயாவா' எனகிற இடத்தில் உபாயத்தில் பரம
நிவருத்தியும், இவரு பலத்தில் பரம நிவருத்தியும் சொல்லப
படுகிறது 'பயாயோமாமோ' எனபதற்கு நேஹத்தில் அஹந
கார நிவருத்தி ஆகநம், நேஹத்தைச் சோந்தவைகளில்
மமகார நிவருத்தி ஸாபதம் என்றிவை முதலியவைகளை யதோ
சிதமாக என்றாததம் அடியறுத்து அவைகளுக்காக காரண
மான வாஸனையுடன் கூட நிவருத்தி செய்து 'இப்படி' இதயா
திககு கீழ்க கூறிய அஹநகார மமகாரங்களை வாஸனையுடன்

ளவை சுவைத தகன நெழிநதேன', 1 'கண்டுக்கேட்

இத லிஷயங்களில் நெறு மோநதுணடுழலு

தோஷ நிருபணம் மைங்கருவி கண்ட விற்பந

தேரிவரிய வளவிலலாச சிற்றிற்பம்', 2 'தவழிநு

போரகும்பமயும், அயலாநாலசுககமுடியாததுடான உறுதியான
 ஜனானததையுடையவாராயனறாததம் இதகாலததவஜனான
 முடையவாசளில் சிலா மோசேஷாபாயததில் அதிகாரியாகவில்
 லேயே, சிலா சீமசசொல்லிய ததவஜனானமில்லாமலே மோசேஷா
 பாயததில் பரநுததிககிழாகனோ, ஆகையினால் ததவஜனானம்
 மோக்ஷத்திற குபயுகதமென்று கீழருளிச செயதது அனுப
 பநம் எனகிற ஸங்கை விலககப்பட்டது இந்த ததவஜனானம்
 சிலருக்கு பரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலருக்கு ஸாஸ்திரங்
 களைகொண்டு விசாரிககாமலே பரதிஷ்டித புத்தி உண்டா
 சிறநு, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாதபாயம் ஆகிலும்
 வெகுதாலம் அனுபவித்த புருஷராததம்முதலியவைகளில் வைரா
 க்யம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதாஸன
 மென்றருளிச செய்கிறா—'அலபசாரங்கள்' என்றாமபிதது
 அலபசாரங்களவை - அலபஸாரங்களான ஸபதாதி விஷயங்களை,
 சுவைதது - அனுபவித்தது, அகனநெழிநதேன - அவைகளைவிட்டு
 நிவருத்தி யடைநதொழிநதேன, அவைகா அலபதவாதிதோஷ
 துஷ்டங்களாசையாலே என்று தாதபாயம் கண்டு - பரதயக்ஷ
 மாகப பாரதது, கேட்டு, உற்று - ஸபாபிதது, மோநது, உண்டு -
 ராபபிட்டு, உழலும் - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண
 டிருக்கிற, அதாவது 'புலனபடிநதுண்ணும் போகமேபெருக்கி'
 என்கிறபடியே இந்திரியங்களை விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர
 முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அனுபவித்துக்கொண
 டிருக்கிற என்று தாதபாயம், ஐங்கருவி-பஞ்சேந்திரியங்களினால்,
 கண்ட-அனுபவிக்கப்படுகிற, இன்பம்-ஸுகங்களையும் தேரிவரிய-
 இந்திரியங்களினால் சண்டறிவதற்கு அஸசயமான, அளவிலலா-
 ஸபதாதி விஷயங்களைப்போலப் பரிசினனமாகத் தோற்றாத,
 அன்றிகே இவைகளைவிட அதிகககால மிருக்கக்கூடிய கான, சிற
 றின்பம்-ஆதமானுபவஸுகம், இதுவும் அலபம் எனபது 'சிறிந

பூவனெ கிவீஹாஹுமஹம் யஜ்ஞாஸு காடுகெ
 ராறுகெ காடுகெ', 1 'கனவதும்மும்மெஷாம் தஹ வதும்
 ஹுமெயலாம்', 2 'கநிதும்மும்மெஷாம்மெஷாம்மெஷாம்
 ஹுமெ', 3 'கஹாவதும்மெஷாம்மெஷாம்மெஷாம்
 யாது | மதாது காடுகெ கஹதா கயா மெஷாம் மாராயி
 வாது | ஸுக்வா மவதும்மெஷாம்மெஷாம்மெஷாம்
 கெவிவா | ஹுமெஷாம் வா கதவெஷாம் கெவிவா

பம்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் தயோதிதம் (இவைகளை நீ
 யுமலக்ஷ்மியுமாயிருக்கும்போததை 'ஸெவிகதாஸிட்டுவிட்டீன)
 தவீது - அந்தப்பசவான, பூவனெ - பரஸநரா யிருக்கும்
 பொழுது, ஹம் - இந்த லோகத்தில், கஹம் - அடையமுடி
 யாதது, கிவீஹு-என்ன இருக்கிறது, யஜ்ஞாஸு காடுகெ - தா
 மம், அததம், சாமம், இவைகளினால், கஹம்-போதும், தெ -
 அவைகள், கஹகா - அலபககள் கஹமெயலாம்-அலபமான
 புத்தியையுடைய, தெஷாம் - அவைகளுக்கு, தஹ - அந்த,
 மும், கனவதும் - நமஸ்ததையுடையதாக, மவதி - ஆகிறது
 கநிதும் - அழியக்கூடியதாயும், கஹம் - ஸுரநிலலாத
 காயுமிருக்கிற, கஹம் - இந்த லோகத்தை, பூவநு அடைய
 திருக்கிற நீ, கஹம் என்ன, ஹுமெ - அடை கஹாவதும்
 மிதந்த பலமுடையவாகளாயும், கஹவீயு - மஹா
 பராகரமமுடையவாகளாயும், கஹவீயு - அள
 விறந்த பண்புள்ளினை கூட்டங்களை யுடையவாகளாயிருக்கிற,
 மாராயிவாது - ராஜாரகளை, கஹதா காடுகெ - நீண்ட
 காலத்தினால், கயாமெஷாம் - கதையை மாதிரி மிக்குப்பா
 டையவாகளாக, மதாது-போனவாகளாய், ஸுக்வா-மெஷாம்,
 வதும்மெஷாம் - புத்திரன், பதனி, முதலியவாகளிடங்களி
 லாவது, மெஷாம்மெஷாம்மெஷாம் கருஹம், கழனி முதலிய
 வைகளிலாவது, ஹுமெஷாம்வா - பணம் முதலியவைகளிலா
 வது, கதவெஷாம் - பரிசுக்கொடையுடைய புத்தியையுடைய, மஹம்-
 மனிதன், கெவிவா - என்னுடைய தென்கிற அரிமானத்தை,

5 பாட-வண-262-37,38,39

கி: வரஸ்வ, ஹெதி தஜிஃ || நதகு, உலிஜாமஹி வு
 ருஷா விஷயாதகா: | ஸ்லஹொலகிசெராயெஹொ
 ஹொஹொரவிசுதா: || நிபுலா நிரஹஜ்ஜாரா நிபு
 ஹ ஸ்யதெழி யா: | யூரமயொம ரதாஹெஸுவ தகு
 மஹி ஸாயவ: ||', 1 'ரஜாணிகாரவாராணி விராநாநி
 ஸஹாஸ்யா | சூகீ வாவியாராஜநு வழிகுஸாரஹொ
 டகா: ||', 2 'ஹதெஹெ நிரயாவாத ஸாநஸ்யவரகாத

பரமபதம், தக் - அததையே, வரஸ்வ ஹெதி - பரபருமம்
 மெனறு, விஃ - அறிகிறார்கள், அதாவது பரபருமத்தை
 அனுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதுவே பரபருமம்
 என்று சொல்லப்படுகிறது விஷயாதகா: - விஷயங்களில்
 வைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களாயும், உலிஜா: - மூடா
 சளாயும், ஸ்ல - டம்பம், ஹொல - ஆறா, உக - காவம்,
 செராய - கோபம், ஹொஹ - தோஹம் செயதல், ஹொ
 ஹ: - மோஹம், இவைகளினால், ஸ்விசுதா: - பீடிக்கப்
 பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, வுரஸ்வா: - மனிதராய், தகு -
 அங்கு, நமஹி - போகிறதில்லை, இதனால் ஸபதா நிவிஷ்பங்கள
 ஸவரபாணிகாரநத விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
 நிபுலா: - மமகார மில்லாதவர்களாயும், நிரஹஜ்ஜாரா: -
 அஹங்காரமில்லாதவர்களாயும், நிபுலா: - ஸதோஷணங்க
 ளைப் பொறுத்ததுகொண்டிருப்பவர்களாயும், ஸ்யதெழி யா: -
 அடக்கப்பட்ட இரதிரிபங்களை யுடையவர்களாயும், யூரம
 யொமரதா: - தபாநம் செயவதிலேயே ஆகையுடையவ
 ளாயுமிருக்கிற, ஸாயவ: - ஸாதகர்கள், தகு அங்கு, மஹி -
 போகிறார்கள் ராஜநு - 'ராஜாவே, ரஜாணி - அழகானவை
 களும், காரவாராணி - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவைகளு
 மான, விராநாநி - விமானங்கள், தமா - அப்படிபே, ஸஹா: -
 ஸபைகள், விவியா: - அணை விதங்களான, சூகீவா: கிளை
 யாடு மிடங்கள், ஸஹொடகா: - தெளிந்த ஜலத்தை யுடைய,
 வழிகுஸா - தாமரை மூடங்கள், ஹதெ - இவைகள், தாத -

கஃ' ஐத்யாபிபுராணங்களாலே கூறுகவாவிரகவஃவ
 உருகவ ஃவபிபுருகவ ஃவெவாடிசுக் விவரீதாவி
 உருகவ வுராவிகாநடி விருகவங்களாகிறவவி
 ழிஷயாநுலவஹைஷவகததையும, இவற்றில யயா
 வலவமுண்டான வெதமராதாநுலவஹைஷவகளை

மோக்ஷத்தின் யும, இவ்வநுலவங்களுக
 வைலக்ஷணயம் கொடுத்ததட்டான லவவடி

நுலவத்தின் வெவருக்ஷணத்தையும விஸடிமாக வ

நி குமுந்தாய, வராதஃ-பரமாதமாவின்னுடைய, வுரநவ-
 இடத்திற்கு, நரகாஃ - நரகங்கள் (அதற்கு ஸமானங்கள்)
 கூறுகவ - அலபமாயிருக்கை, கூறுகவ - அழியக்கூடியதா
 யிருக்கை, ஃவஉருகவ - கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்க
 கூடியதாயிருக்கை ஃவபிபுருகவ - துக்கத்துடன் கல
 திருக்கை, ஃவெவாடிசுக் - மேலும் துக்கத்திற்குக்காரண
 மாயிருக்கை, விவரீதாவிஉருகவ - ஆதமஸவருபத்
 தை அதற்கு விருத்தமான ஸவபாவத்தை யுடையதாக எண்
 னுவதை நாரணமாக உடைக்காயிருக்கை, வுராவிகா
 நடிவிருகவ - ஸவபாவத்திலே யேற்படக்கூடிய மோக்ஷ
 நத்தத்திற்கு விருத்தமாகாயிருக்கை, கூறுகவ
 லவ - அநேதனமாகிய ஸபத்தி விஷயங்களின் அனுபவ
 த்தில் உண்டாகிய, ஹைஷவ - சமூகசொல்லிய ஏழுவித
 மான தோஷங்களையும் ஸாதாரணமாகிய கேவலனுக்கு துக்க
 மிஸாதவமும் துர மூலதவமும் இஃ, டஞ்சாகனி விதயோபா
 ஸகஞ்சிய கேவலனுக்கு துக்கோதாக்கதவமில்லை, பருமம் பராப
 தியில் முடிவுபெறுகிறபடியினால், எனறிவை முதலிய வயதயா
 ஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'யயாவலவ முண்டான'
 எனறருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எதிர்த்தட்டான - விரோத
 மான ஸவபாவத்தையுடையதான, அதாவது 'அநந்ததவ
 ஸதிரகவாதி குணங்களையுடைய 'கநுலநிதது' எனபது
 'கவலையையுடையராய' எனபதோடநவயிக்கிறது இதனால்
 கீழ்க்காரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட ததவதரயாதிகளின் ஜஞா
 னம் இப்படிப்பட்ட அநந்தநைபுண்டாக்கி அதிசமுமாக

கூலத்திதது, 1 : வரதாதூதி யொ ரகோவிரகோவர
 தாதூதி' எனகிற வவவையுப யுடையராய, 2 'பு
 வுதிருக்கணம் யகடும் புஜாவதி ரயாவலீசு'
 எனகிற புவுதிருக்கணம் யகடும் நவபுதராய,
 3 : நவபுதி ருக்கணம் யகடும் நவபுதராய
 ணாவலீசு' எனகிற நவபுதி யகடும்
 புவுதரானவாகள ணுக்கண்களான வயிகாரி
 கள கீழ்ச்சொன்னபடியிலே வராவரங்களான
 உபாயானுஷ்டானத்தின தகவங்களும் வுருஷாயக
 யுலயகதை நுகளுந தெளிந்தாலுமிப

முமுசுதுவாகுகிறது எனபது தயோதிதம வரதாதூதி -
 பரமா, நமாவிடத்தில, யக - எவன, ரகூ - ஆசையுடையவனே,
 அதாவது 'தகலும்பெவ்விறபொமெகலும்பெவ்விறபெகலீசு'
 இதயாதிகளிறபடியே விசேஷ பசதியையுடையவனே, அவர
 தாதூதி - அந்தப பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துவிலிடத்
 தில, விரகூ - வைராசயத்தையுடையவனே, 'அவவையு
 டைய' எனபதற்கு 'அவவையுடையபுதிருக்கணம்' என்று
 சொல்லப்பட்ட அவஸ்தையுடையவனே என்றாத்நம புவு
 திருக்கணம்யகடும் - பரவருத்தியை லக்ஷணமாகக் கொண்ட
 மததை, இங்கு 'புவுதி'யாவது பரமேஸ்வர கரங்களில்
 ஆசையுடன் செய்கிற வயாபாரங்கள், அந்த 'யுண்கண'மாக
 வுடையதாவது அதைக காரணமாகவுடையது என்ற காதபா
 யம், ஆய - பிறகு, புஜாவதி - பாஜாபதி, அவலீசு - சொ
 னனா நவபுதிருக்கணம் யகடும் - நவபுதிருக்கணம் லக்ஷணமாக
 வுடைய தாமததை, கீழ்க்காராயணம் - காராயணமாகிய
 ருஷி, அவலீசு - சொனனா 'நவபுதி'யாவது 'மேவாஷ
 ததை உதேயிததச செய்யும வயாபாரம் 'வராவரங்களான'
 எனபது 'தகவங்களும்' எனபதோடும், 'வுருஷாயக
 களும்' எனபதோடும் அவயிக்கிறது 'மேவாஷ' என

படி வெராஸ்ய வலிவடிகமாக வரலவாஸாஷாஸ்யோ
வாயாஸாஸாததில புவகிப்யானுகில் 1 'ஸீஸ
வ்யுத வமம் ஸுதம்', 2 'ஸோயடும் ஸவபுஸாஸ்யாணி
விவிதாநிபீஷிவிஃ தவாஸுஸவபுஸாஸ்யஜெஞாபவஸு
ஸாணம் உஸாஸா ||' என்கிற ஸுதவஸுததையுமிழநது,
3 'நாஸாஸயதிகளவீகம் மஃஸாஸகாபவம் | ஸுதம் வ
வலிவாஸயடும் வாணிதும் யபுவஜிபுதம் ||' என்கிறபடி
யே ஹாஸ்யமும். ஆகையால் 4 'வயஸஃ கபுணோ

பதோடு இகர விஷயாசனில் என்று சோதனாக கொள்ளவும்
ஸுதம் - ஸாஸ்திரததைக சேடபது, ஸீஸவ்யுதவமம் - குண
ததையும், நடவடிசகையையும் பரயோஜனமாக வுடையது
பீஷிவிஃ - புத்திமானகளினால், ஸவபுஸாஸ்யாணி - எல்லா
ஸாஸ்திரங்களும், ஸோயடும் - ஸாந்திகாக, விவிதாநி-விதிக
சபபட்டருக்கினறன, தவாஸு - ஆகையினால், யஸு - எவ
னுடைய, உஸா - மனது, வஸா - எப்பொழுதும், ஸாணம் -
ஸாந்தியை யடைந்திருக்கிறதோ, ஸஃ - அவன், ஸவபுஸாஸ்ய
ஜெஞஃ - எல்லா ஸாஸ்திரங்களையு மறிந்தவன், அதாவது ஸாவ
ஸாஸ்திரங்களையும் அறிவதற்கு பரயோஜனமாகிய ஸாந்தியை
யடைந்திருக்கிறபடியினால் என்று தாதபாயம் ஸுதம் - நாயி
னுடைய, வஸம் - வால், களவீகம் - மறைக்கவேண்டியஸதா
நததை, நாஸாஸயதிகி மறைக்கிறதிலகை, மஃஸாஸகாபவம் -
நா, சொசு இவைகளைப்போகாடிசகிறதிலகை (தசு) உவ-அதைப
போல, யபுவஜிபுதம் - தாமானுஷ்டானமில்லாத, வாணி
தும் - ஜஞானம், ஸவபுஸு - பரயோஜனமற்றது ஹாஸ்ய
மும்-பரிஹாஸம் செய்யததகுந்தவனாவான் 'ஆகையால்' எனப
தற்கு ஜஞானம் அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றால் பரயோஜன
முள்ளது, அப்படிக்கில்லாவிடில் பரிஹாஸத்திற்குக் காரணமாகு
மாகையினால் என்றாததம் வயஸஃ - வயதிற்கும், கபுணஃ -
சாரயத்திற்கும், ஸவபுஸு - பரயோஜனத்திற்கும், ஸுதவஸு -

ஊஷு ஸுதஸூர்விஜநஸூ - வெஷவாழ்வி ஸார
 ருவிஷு ஶாஶரநு விஶரெஷிஹ | ' எனகிறபடியே ஸு
 தாமுர உவமாகஸூர்விதமானவரஶவாஸுஷாமேஷா
 வாயாமுஷா தத்திலே ஶுரிககுமவாகள 1 ' தன கரு
 மரு செயயப்பிறருகநதார ' எனகிறபடியே 2 ' தஷே
 வாஸுரஹணஃவிஷு', 3 'பூணஶநிஷேவதா' அதூர்ஷி
 களிற் சொல்லுமேற்றம பெறுவாகள

நின்றபுராணனடியினை யேநதுநெடுமபாபனுமர் லும்
 பொன்றுதலே நிலை யென்றிடப் பொங்கும பவககட
 நன்றிது தீயதிதென்று நவின்றவா நல்லருளால
 வென்றுபுலனகளைவீடினை வேண்டுமபெருமபயனே.

ஸாஸ்திரத்தைக கேட்டதற்கும, ஊவிஜநஸூ - நல்ல ராமஸ்த
 தில் பிறந்திருப்பதற்கும, வெஷவாழ்வி ஸார ருவிஷு - அலங்
 காரம், வாரத்தை, ஸாரத்தின் வயாபாரம், இவைகள் அனுருப
 மாயிருப்பதை, ஶுஶரநு - செய்து சொண்டு, ஹஹ இந்த
 லோகத்தில், விஶரெஷி - இருக்கக்கடவன அதாவது வயது
 முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த அலங்காரம் முதலியவைகளைச்
 செயயவேண்டுமென்று தாதபாயம் இருக்கு ஸருத்தநிறகனுருப
 மான வேஷவாஸ வருத்தி இருக்கவேண்டுமென்பதில் தாதபாய
 மாகையினால் அவைகளை அனுருபாரமாக செயவதை விவரித்தரு
 ளுகிறார் - 'ஸுதாமுர உவமாக' என்றாரமபிதந இப்படிச்
 செயயுமவாகள எல்லோராலுமகொண்டாடப்படுகிறார்கள் என்று
 திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவாகால அலங்கரியம் செய
 யப்படாதேவதைகள்கூட இவாகளைச் சொண்டாடுகிறார்கள் என
 பதற்குலோகவேதனித்தமானபரமானமாராடபருளுகிறார் - 'தன
 கருமம்' என்றாரமபிதந தனகருமம் செயய-தனக்கு பாரபதமான
 காமத்தைச் செயய, பிறா - மற்றவர்கள், உகந்தார - கொண்டாடு
 கிறார்கள் தம் அவனை, ஷேவாஶுதேவதைகள், பூரஹண -
 பராமமணனாக, விஷு - அறிந்துகொண்டாகா ஷேவதாஶு-
 தேவதைகள், பூணஶநி - ஸேவிககிறார்கள்

இப்படி வைராக்ய பூவகமாகப் பரம புருஷாததத்தில்
ஆசை ஆசாராய சடாஷுத்தினுலேயே உண்டாகவேண்டுமென
றருளிச் செய்கிறா—‘நின்ற’ எனமுரமித்தது

ப - ஹ] நின்ற - நிறகிற, புராணன் - அநாதியாகிய பகவானு
டைய, அடியினை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏனதும் - தலையினால்
வழிப்பதாகிய, நேம - ஸலாகபமான, பயனும் - பரபோஜனத்
தையும், பொன்றுதலே - நலிப்பதே, நிலை - ஸ்வபாவம், என
றிட - என்று சொல்லுமபடியாக, பொங்கும் - வருத்தி யடைந்து
வருகிற, பவககடலும்-ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது -
இந்தப் புருஷாததம், நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரசருதி,
தீயது - கெட்டது, என்று, நலின்றுவா - நமக்கு உபதேசரித்த
ஆசாராயாசளுடைய, நல்லருளால் - நல்ல (பரிபூரணமான) கிரு
பையினால், புலனகளை - இந்திரியங்களை, வேன்று - ஜயிக்கு,
பெருமபயன் - உத்தமமான புருஷாததமாகிய, வீழினை -
மோக்ஷத்தை, வேண்டுமே - அபேக்ஷிசகும், அதாவது அபே
க்ஷிப்பான் என்று தாகபாயம்

‘நின்ற புராணன்’ என்பதற்குக் கீழ்திகாரத்தில் அந்
னரிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் காராயாக ளான்க
யாலே அவாசனைப்போல காராயபூதனயல்லாமல் தானெப்ப
பொழுதும் ஸதிரமாய நிற்கிற என்று ஆாததம் அன
றிகசே எல்லா ஜீவஜோடிசனும் தன் திருவடிகளில் கைக
காயம் செய்யுமபடி நிறகிற என்றாததமாகவுமாம்
‘அடியினை யேனதும்’ என்கிற இடத்தில் ‘யாவனவரணன்
ஸாதா உயிடுவ வுஜ்ஜநாபிதன்। ஸிரஸா யாரயிஷ்யாதி
நநெ ஸாணி ஸுவிஷ்யதி’ , ‘எவ்வா வீட்டுத திறமும செப்பம்
நின் செமமா பாத பறபுத்தலை சோகது’ இதயாதிகள் அனுஸந
தேயம் ‘அடியினை’ என்பதினால் திருடிச ரி ன போசயகாதிஸ
யம் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட போப்பதாதிஸயத்தில்
இவைகள் பரஸ்பர ஸைருஸங்ரஹையனறி மற்றவைகள் ஸதரு
ஸங்கள் அல்லள் என்பது கெரிக்கரப்படுகிறது ‘பொன்றுதலேநிலை’
என்பதினால் அவன் ‘நின்றபுராண’ னுனம்சகு விருகதமாச இது
நலிப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையது என்பது சாட்டப்படுகிற
து ‘பொங்கும்’ என்பதினால் பாபங்கள் ஸதா வருத்தியடைந்து

விஷயம் வஹிஷ்வபுரு யீரோ வஹிவிஷயாதூகம்
வரிசிதரஸ ஸாதபூஷி ப்ரயாவ வராஜம்பு |
நிரவயி ஹோதடி ஸஹோதாலுதி கந்திஹி
ஜமகி ஹிதா டெஹிவாஸ கஸிஜிஹாவித ஸம்ஸுதி ||

ஐதி ஸ்ரீகவிதாக்கிபுக் வின்ஹஸ்ய ஸவபுதஞ்ஞஸ்தஞ்ஞஸ்ய
ஸ்ரீபெருங்கடநாயஸ்ய டெஹிஹோதாயபுஸ்ய க்ருகிஷு

ஸ்ரீபெருஹஸ்யசூயஸாரோ

ஐஹோக்ஷுசுவாயிகாரஸவபு

|| ஸ்ரீபெரு நிரமோத ஹோதெஸிகாய நபி ||

ஹோதபபுறநிருஹிவாடமுடையான நிருவாடகனே ஸாரம்

ஹோனடிருபபது தயோதிதம் 'கடல' எனபதினால் அநந்தமான
தெனபதம், பயங்கரமான தெனபதம் தயோதிதம் 'நவினறவா
நல்லருளால்' எனபதினால் அவர்கள் உபதேஸமாததிரம் அமை
யாது, அவாசன 'ஸுபாடிஸ' என்று கடைநிகசவேண்டும
எனபது தயோதிதம் 'நல்லரு'ளாவது நிகரமாதிக்கோடு கல
சாமையும், மறறொனறை எதிர் பாராமடுருசநையும், தனனால்
அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் ஸசலபுருஷாதகபாஸ்யம் அடையும்
படிச செய்கையும் 'வீடிடைவேண்டுமே' என்று பாடாநதரமாக
ஸ்ரீஸாராஸவாதிநியிஸ வயாகயாகம் வீடிடை - வீட்டில், அதா
வது பாம்பகத்தில, பெரும் பயனே-உயாநத புருஷாததமாகிய
பகவத நகவராயத்தை என்று தாதபாயம்

இப்படி மோக்தத்திவிசை கீழ உபோகநாதாதி ராரத்தி
நிருஹி ரெயதபடி விஸேஷ ஸுருத பரிபாகமுடைய ஒருவ
துகரு ஸம்பவிசுரா என்றருளி செய்கிறா—'விஷயம்' என
றாமபிதது

ப - நா] ஜமகி - இந்த ஹோததில, யீரஃ - நதாயசாலி
பாசிய, கஸிஜ - ஒருவன், டெஹிவாஸ - பகவத ஸகஸலபத்தி
னால், வஹிவிஷயாதூகம் - வெளியிலிருக்கும் விஷயங்க
ளாகிற, விஷயம்-விஷய சலந்த மதுவை, வஹிஷ்வபுரு -

வெளியில் தாளினவனாயும், அதாவது நீக்கினவனாயும், **வரிஜித-**
அலபமான, **ரஸ் - ஆநந்தததையுடைய, ஸூரதூஷா -**
தனனாதமாவை யறுப்பிப்பதற்காக (உடைக்கிய), **பூபாஸ் -**
ஸரமத்திலிருந்து, **வாராஜுவஃ -** நிவருதகிருதவனாயும்,
மீரவயி - எல்லையில்லாத, **ஹோமஃ -** பெரிய ஆநந்த ரூப
மான, அன்றிசமீக ஆநந்தததையுடைய, இது பருமமத்திறகும
அனுபவத்திறகும விசேஷணம், **ஸ்வஹ -** பரபருமமத்திறகுமைய,
சுமஸூகி - அனுபவிப்பதில், **சுமஸூகி -** ஆசையுடைய
வனாயும், **ஜிஹாவித -** விடவேண்டுமென நினைக்கப்பட்ட,
ஸம்ஸூகி - ஸம்ஸாரத்தை யுடையவனாயும், **ஸூகி -**
ஆகப்போகின்றன

‘ **விஷயம்** ’ எனபதினால் தத்காலத்தில் ஸுகமாசத
தானறிவோபாதினும் தினபு அநாததததிறகும காரணம் என
பது ததோபாதினும் ‘ **விஷயம்** ’ விடவேண்டித் தததிகின்ற
கிறுபயனே உறுப்பினென நமூரதுமாரும் ’ எனறிவா தமமா
‘ **விஷயம்** ’ பரமபத ஸோபாரததில் அருளிச செபயப்பட
பிருக்கிறது ‘ **விஷயம்** ’ எனபதினால் யம் விஷயம் வ்யூபக்யெதெ
வாராஜுவஃ - வாராஜுவஃ. **ஸூரதூஷா -** ஸூரதூஷா. **ஸம்ஸூகி -**
என்று சொல்லப்படுகிற ஸூர தூரதூஷா பொறுத்தது
கொளளக கூடிய தையம் சொல்லப்படுகிறது ‘ **ஸூரதூஷா** ’
ஸூரதூஷா ’ எனபதற்கு விஷயவசனத் தன ஸமீபத்தில் தோ
வொட்டாமல் தததது எனறாததம் ‘ **வரிஜிதரஸ்** ’ எனப
தற்கு விஷயானுபவ ரஸத்தைக் காட்டிலும் கைவலியானுபவம்
மேறப்பட்டதா யிருந்த போதினும் பரபருமமானுபவத்தைக்
காட்டிலும் மிசவும் அலபஸுகமானது என்று தாதபாயம்
‘ **இறுக விறப்பென்னும் ஞானிதது மபயயனிலகையல்** ’, ‘ **சாதை**
செபவான கூததசெபது ததமுதற வாழககையும் போம் ’
இதபாதிரா இவதனு ஸரதேபம் ‘ **பூபாஸ்** ’ எனபதினால்
‘ **பிறவித துபரத ஞானததுள நினறு துறவிச சுடர்விக்கம்**
தலைப்பெயவா அறவனை யாழிப்படை யரதனை மறவிதப
யினறி மனதது வைப்பாரே ’, ‘ **ஜராரண விராஜாப ரோச**
ஸூகி யதணிபெ. தெ ஸ்வஹ கவிதஃ - சுதூஷா
சூதூஷாவிதஃ ’, ‘ **கெஸோபிகதர வெஸூதா கெஸூதாவித**

தலாஃ ' என றி வை முதலியவைகளில் சொல்லுகிற
படியே யம் நியமாதி ஸரமம் ஸமமா யிருக்க போகயதை
இலாமையினாலே தயானம செய்யுமபொழுது ஸுசஞ்ஞபமா
யிருக்கை குறைவா யிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா
யிருப்பதினாலும் மலையைக்கலவி எயிலாப பிடிப்பா ரைப
பீபா'லே ஸரமமே அவாகருக்கு மிபுதி என்று தாதபாயம்
' நிரவயிஷமா'கடி ' எனபதினால் ' அவ'லே ஆநந்த ஸா
ஞபம், அப்படிப்பட்டவகை அடைந்து ஆன ஆநந்தத்தை
அடைகிறான் ' எனகிற ஸருதி வாக்யம் விவரிகம அனுபவத்
திறகு விஸேஷணமாகும் பொழுது ' தேனும் பாலும் நெய்யும்
கன்னலும் மழுது மொதிகே இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே
மிக்குத் ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாதபாயம்
' சுதலிஷமா ' மாவது அதிகமான ஆசை, அதாவது கீழ்ச
சொல்லிய தோஷமில்லாத படியினால் என்று தாதபாயம்
' லெஷ்வாசு ' எனபதற்கு உபாநகாதா'திகாரத்தில் சொல்
லியபடி யாதருசசிச ஸுசஞ்ஞதாதிகளாடிபாக வடிகிற பகவ
தனுசரஹ விஸேஷத்தினால் என்று தாதபாயம்

திருவஹீநீரபுரம் சேடலூர் வி சுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ மப வே நரஸிம்மாசாராய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில

முமுகூஷுதவாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நியதாநக கஹாடேஸிகாய நம: ||

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்.

[அதிகார விபாகம்—உதகி நிஷ்டை—ஆசாய நிஷ்டை—சேஷ்வாஸகீகா பரம்பரையர் மோக்ஷதீர்த ஸாதனம்—பகநீ, பரபநீ, இவாஸஸுத புவை உபயோகமாதம பரகாரம்—பவ பராபதீயில் ஏந் நதீகாபு—மோச பாகம் பலம நகநபம் |

சுசுசுசுசுசுசு துதெயுலதீவ
சுசுவிசுசுசுசுசு யயா
யுலலலலலலலலல துயிகுசுதி
விசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு |
விசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு
ரிதா விசுசுசுசுசுசுசு
நியதாசுசுசுசுசுசு
நியதாசுசுசுசுசுசுசுசு |

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நியதாநககஹாடேஸிகாய நம: ||

இப்படி மோக்ஷமாகிய புருஷாததததில் இசைசு துலயமா யிருநதபோதிலும் பசதி பரபததிகளில் அதிகாரி பேதமிருக்கும் படியையும், உகதிநிஷ்டை முதலியவைகள் பரபததியின் உட பிளிவுகார யிருக்கும் படியையும், இநத அதிகாரததில் நிருபிக கப போகிறவராய அதிகாராததகதை ஸங்கரவித நருநா சிரா—‘சுசுசுசுசுசுசு’ எனமுரம்பிதது

ப - கா | விசுசுசுசுசுசு - பருமமவிதயா நிஷ்டைகளுக்கு,
சுசுசுசுசுசுசுசு - மோக்ஷததிலிசரை யுடையவாகளா யிரு
சுக, துதெயுலதீவ - ஸமமாக இருநதபோதிலும், யயா -
பப்படி, சுசுவிசுசுசுசுசுசு - மது விதையை முதலியவைகளில்,
அதாவது மதுவிதையை முதலிய பசதியோகத்தின் உடபிரிவு

களில், **சுபிக்ரூகிவீசெஷெண** - அதிகாரத்தின் பேதத்தினால், **வூவலூ** - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்படியே அனுஷ்டிகர வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, **வஸ்விலூகி** - உண்டாகிறதோ, **கூடா** - அப்படியே, **நூலெ** - பரபத்தியிலும், **உதாரவிஷுவஸுவ** - மறறப் பகதியோச விதயைகளிலும் **வூகி** - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), **விக்ஷேத** - விகலபமாகச் சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினால் அநந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விலபிக்கப் படுகிறது, **வஸவம்** - இப்படி, **நியயிதம்** - வயவஸதை ஏற்படுத்துவதற்கு, **நியதூ** - கைலத்தினுடைய, **வெயாதம்** - கையம், அதாவது ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாத ஆஸராயமான சக்தி உடையதா யிருக்கை, **பூவதி** - ஸாமாதியத்தை உடையதாகிறது

‘**உஷேஷெவதுஷேவதி**’ என்பதனால் ஆக்ஷேபம் அதுவதிகப்படுகிறது, அதாவது எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆசை உண்டாயிருக்க பகதி பரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குப் பாரணமெனன வென்று ஸங்கை என்று தாதபாயம் ‘**உயுவிஷுவாஷிஷு**’ என்கிற இடத்தில் ‘**கூடி**’ ஸபத்ததினால் பஞ்சாகனி விதயையில் பருமமாதமக ஸவாதமோபாஸனமும், ஸதவிருதையும சொல்லப்படுகிறது ‘**சுபிக்ரூகிவீசெஷெண**’ என்பதற்கு சிறிது காலம் வஸுககளின் ஸதான்குதையடைந்து அப்புறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவலயத்தை யடைந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, எனறவை முதலிய இசைகளினால் ஏற்பட்ட அதிகார பேதங்களினால், என்றாதம் இததால் மோக்ஷத்திலாசை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் சூலயமாயிருந்தேபாதினும் அவநந்தா பலங்களில் இரசையாகிற உட்பிரிவான அதிகார பேதத்தினால் மதுவிதயை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வயவஸதிதமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல இவ்வுரும என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘**கூடா**’ என்பதற்கு பராரபத காமத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற இசை, பராரபதம் தன்னிலும் சிலபாகவாஸும், அல்லது முழு

இப்படி வரவாருஷாயெய்வாயங்களான
 நிவருத்தியுங்களிலே புவூதூரான வயிகாரிகளிரு
 டிகாரி விபாகம் வா அவர்களாகிருா—சுமார
 கவூவதிநிஷ்ணும, ஸமாரக புவூதிநிஷ்ணும

மையுந நிவருத்திததல வேண்டுமெனகிற இசை, முதலிய
 அதிகார பேதத்தினாலே அனுஷ்டானமும் விகலபிககப்பட
 டிருக்கிறது எனறாததம் மோக்ஷத்தில் இசை துலயமா
 டிருக்க அவாரதர பலங்களில் ஆரையாகிற அதிகாரங்கள் வெவ
 வேறுபட டிருப்பதற்குக் காரணத்தை அருளிச் செய்கிருா—
 'நியதூ' எனறாமபிதது ஜனமாநதர ஸுகருதாதிகளினால்
 உண்டாகிற பசவ தனுநாஹ விஸேஷத்தினால் இரத ருசி பேத
 முண்டாகிறது என்று தாதபாயம்

'இப்படி' எனபதற்குக் கீழ்திகாரத்தி லருளிச் செய்தபடி
 முமுக்ஷுஸராய எனறாததம் 'வரவாருஷாயெய்வாய
 யங்களான எனபதினால் பரமபரயா மோக்ஷ ஸாதனங்களான
 நாம ஸங்கீததன தியதேஸ வாஸாதிகள் விலகப்படுகின
 றன, அதாவது நேரில் மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களான என
 றாததம் இவைகள் முப்பத்திரண்டு என்று பிரிககப்பட
 டிருந், 'இருவா' என்றருளிச் செய்ததற்குக் காரணம் அரு
 ளிச் செய்கிருா—'அவர்களாகிருா' எனறாமபிதது 'ஸமார
 ரகவூவதிநிஷ்'னாவது பகதியாகம் யதாவததாகப் பூ
 ததி யடைவதைத் தவாரமாகக் கொண்டு மோக்ஷத்தைக் கொடு
 கத வேண்டுமென்று பரபத்தி பண்ணுகிறவன் 'ஸமாரகவூ
 வதிநிஷ்'னாவது மறறொனறை நடுவில் அபேக்ஷிககாமல் பர
 பத்தியினாலேயே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பர
 பத்தி செய்பவன் பகதன், பரபன்னன், என்றிவர்களுக்கு
 அஸாதாரண காரங்கள் பரலித்தமா யிருக்க இப்படி விபா
 கம் செய்கதற்குக் காரணமாகப் பகதன் பரபன்னன், எனகிற
 ஆகாரம் இருவருக்கும் பொதுவா யிருக்கிறபடியினாலே அது
 அஸாதாரண காரமாசாது என்றருளிச் செய்கிருா—'வூத
 னூம்' எனறாமபிதது

வூதஞ்ஞாஹ் பூவத்திலுஹ்பூவனாவது தாவுமள |
மருவாரயமலகிலுஹ் மகாவவி வ ஷிபுதள ||

1 'வூதமலவூ வியம்ஸூதம்' என்கிறபடியே யடியி
காரம் காண்காமல ஷிபு வாயவூரிகளும் தூயுமரு
ங்களான வூதமலவூத ளாணாறபோலே உகி சூவா
யபு மிவெஷ்யெனகிற விவையும பூவத்தியில மாவலே

ப - ஹ] ஷு - இந்த மோக்ஷாபாபாதிகாரிகளில், தள-
அந்த, உமள - கீழ்ச சொல்லிய இருவர்களும், வூதஞ்ஞாஹ்
மபூவத்திலுஹ் - ஸவதந்திர பரபத்தி, அங்க பரபத்தி, இவை
களினால், பூவனள - பரபன்னங்களாகவும், மருவாரயமல
கிலுஹ் - பல ரூபமாயும் அதாவது ஸவயம் பரயோஜன ரூப
மாயும், மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகவும் இருக்கிற பகதிகளினால்,
மகாவவி - பகதர்களாகவும், ஷிபுதள - காண்பிக்கப்பட
டார்கள் பரமானாங்களினால் என்று சொந்தது சொன்னாவிட

ஸவதந்திர பரபத்தியில் உகநிஷ்டை, ஆசாராயநிஷ்டை,
முதலிய பீதங்கள் இருக்க அவைகளையெல்லாம் பரபத்தி என
று அருளிச்செய்ததற்குக் காரண மருளிச்செய்கிறா—'வூதமல'
என்றாமபித்து வூதம - ஸநாதம், வூதவியம் - ஏழுவித
மாக, ஷூதம் - சொல்லப்படா ருசுகிறது அவைபாவன
மாந்திரம், பாரத்திவம், ஆகநேயம், வாயவயம், திவயம், வாருமம்,
மானஸம், எனபவை (கூவொஹிஷ்டாஹி ஷிபுதளம் ஷிபுதளம்
வூதவாயிபுலம்) கூடுபம்மலநாலுதம் வாயு மொரஜஸு
தம் பதூஸாதவவ்ஷிபுதள ஷிபுதள வூதமலுதம் |
வாரூணம்வாலமலஸுதம் 'ரந லிஷுமலுதம்' எனபது
இவகலுஸநதேயம் 'ரந வாரம்' எனபது, 'நேஹ
ததில ஸகதி, அஸகதி முதலியவைகளுக்கும் பரபதி என
றாததம் 'தூயுமருங்களான' எனபதற்கு அந்தந்த ஸநா
தத்தில் அதிகாரி அந்தந்த ஸநாதத்தைச் செய்ய முடிய ஸநாத
பலம் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் 'வூத' ஷிபுதள -
ஆகார பீதங்கள் இதனால் பரபத்தி எப்பதில் அநாசா அந

சீங்கள் இவற்றில் உத்தியாவது—சூதுகூறு வஜ்ஜூ
உகதி நிஷ்டை சூதுங்களில் வெவஸகூமி ல் லா
தார அவனையொழியப் போககற்று நிறகிற வயிகார
மும், சுவெகூழிததால் ரகூழிகுமெனகிற விஸூவஸமு
முடையராயகொண்டு ஸரணுன்றிய வுணுபூ
வதி மலமமான வாகாயெபூவழிஷ்டவாகூததாலே

காகதங்கள் என்று காதபாயம் அதாவது பரதி நிஷ்பததி
தவாரா மோகூம் முதலியவைகளைப்போல இவைகளுக்கும் பல
பேதமில்லாமையினால் எனறாதாதபாயம் இவைகளைத் தனித்து நிரு
பித்தருளுகிறா—‘இவற்றில்’ என்றாரம்பித்து ‘வெவஸகூ’ மா
வது தெளிவான ஜனானம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாதி சரண
த்தில் ஸ்ரானமான ஆகாரத்தோடு கூட ஒரு வஸதுவை அறிதல
வையுதயம், அவைகளில் சில ஆகாரங்களை மாததிரம் அறிதல
அவையுதயம் என்று நிருபித்திருப்பதினால் இங்கு ‘சுவெவஸ
கூ’மாவது அங்கங்களை கரண மந்திரத்தில் இன்னினன
பதங்களில் விவகூதகம் எனபதையும், அங்கங்களை பரபகதிகு
எவவிதமாய உதவிபா யிருக்கின்றன எனகிற ஆகார
பேதங்களையும், அவைகளின் காரணங்களையும், தனித் தனி
யாமை இததால் அவைகளில் ஸமுதாய ஜனானம் அவஸாயா
பேகூதகம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது போககற்று - கதி
இல்லாமல், அதாவது அகிஞ்சனனாய அநநய கதியாய என்று
தாதபாயம் அவனுக்கும் மஹா விஸவாஸாதிகள் வேண்டு
மென்றருளிச் செய்கிறா — ‘சுவெகூழிததால்’ என
றாரம்பித்து ‘சூதுவாயெபூவழிஷ்டவாகூததாலே’ என
பதினால் அவனுக்கும் ஆசாராயோபதேஸம் ஆவஸயகம் எனபது
சொல்லப்படுகிறது ‘வாகூததாலே’ எனபதற்கு ஸ்ரீஸரண
கதி தீ பி க யி ல் ‘சுவெவஸகூ’ ரு ஸு வஸுவெவஸயிமகூ
சுவெவஸகூயி கியா வஸுவெவஸயிமகூ வாகூவாகூயிமகூ
வாகூயி வரணஸரணம் மகாநாமென வாயுதாயுதகூவாகூ
வெவஸவாகூயி ||’ என்றருளிச் செய்திருக்கிற படியே
ஏதாவது ஒருவாகூததாலே என்றாததம் அங்கு ‘சுவெ
வாகூயி’, என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கு ‘கூடு
நாராயணகூ’ இதயாதிகளில் சொல்லப்பட்ட மந்திர

தாதிமார சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி வரவடி
வளவே ஸரணமபுதும் ஸ்ரீரான வரவண்குமாரா
களைப்போலே யென்னுடைய ராகெஷ்டுனககே வர
மாக வேறிடிகொள்ளவேணு மென்கை வடிவா
கூழி வுத்தானமறியாத வாயுன ஒருக்கால 'வவதிவி
ஷ்டாஷ்டி' என்றால் ஸ்ரீரான வஸ்துக்களகத்தி
லே யப்போதே யவெகஷித விகிபுணடாமாப்போலே

ஸதானத்தில் ஏற்படுததப்படடிருகசிறவைசரினால எனறாத
தம் தாதிமார - வளாதத தாயார ஸ்ரீரான - பாலரான, வர
வண்குமாராகள ஸமீபத்திலிருக்கும் தேஸமசஞ்சகு ராஜாக
கள் 'வரவண்கு'மாரா, அவாகளுடைய பிள்ளைகள் ஏறிட்டு -
அவகிறிதது இதனால் இந்த அாததானு ஸரதானம் ஆவஸயக
மெனப்பேறப்படுகிறது இந்த லெளகிக தருஷ்டாந்தம் மாததி
ரம் போதுமோ? வைதிகச சாமவசரில் சரணமநதிரம் முதலிய
அவாஸூகதி தேவனடா போ? என்னவருளிச செயடுறா - 'வடி
வாகு' எனமுரம்பிதது 'வடிவபுத்தான'மாவது இந்த
பாசுருதி இந்த அாததத்தைச் சொல்லுகிறது, அதினமேல
இந்த பாசுரம் இன்ன ஸுததிரத்தினால் விதிரகப்பட்டு வர
தது, அதின ஸரது முதலியவைகள், அதின அாததங்கள்
முதலியவை 'வாகுபுத்தான'மாவது இந்தப் பதங்களை
இவவிதமாகச் சொகது யவஹரிசச தேவனமே எனகிற நியமம்
முதலியவைகள் ஒருக்கால - ஒருதடவை சில இடங்களில்
பிணைஇலையென்றும்புபபதையுமேலாததில் சாணகையினால்
இந்த தருஷ்டாந்தம் ஸரிபல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்
காக 'ஸ்ரீரான வஸ்துக்கள்' என்றருளிச செயயப்பட்டிருக
கிறது ஸ்ரீரான - தனிசாகவ, வஸ்துக்கள் - வைதிக ஸரத்தை
யுடையவர்கள் அகத்திலே - கரஹத்திலே கரித்திரனும், வைதிக
ஸரத்தை இல்லாதவனும் மறுததாலும் இவாசன மறுகாமாட
டாகள என்றுதாதபாயம் இதனால் வைதிகச காமவசனெல்லா
வற்றிலும் சரணமநதிராதிகளைப் பற்றிய விஸதமான ஜனா
னம் அவஸயாபேகிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
கோள்கள் - வாங்க, குறைவிலன் - குறைவிலலாதவன், அதாவது
இதராகளிடங்களில் நாம் சில தரவயங்களை வாங்கினால் அது

1 ' கொள்ளககுறைவிலன வேண்டிறறெல்லாநதரு
ம ' எனனுமபடி நிருக்கிற வரிவகுண- வரஜோடார
விஷயத்தி லிவவுக்கீக்கும் மனாவிநாலாவமுண்டு
அறிவிலிகளா பிவவுக்கீகாசுமே பறருசானவர்கள்
திறத்தில 2 ' யெநகெநாவி புகாரெண உய வகூ
கவம் ' என்று சொல்லுகிறபடியே பிவவுக்கீகாசுமு

அவர்களிடத்தில் குறைததுவிடுகிறது பதவானிடத்தில் அப்படி
இல்லை என்று தாதபாயம் இதகையே 'யநகெநலகிஷ்யாமெ'
என்று ஸ்ரீமத ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி அருளிச் செய்தான
இது பரிபூரணன எனபதற்கு பரமாமம் வேண்டிறறெல்லாம் -
நமமால் அபேக்ஷிதரபபட்ட புருஷாததரதா எல்லாவற்றை
யும், தரும் - சொடுக்கும் இந்தா பூதா தேவததகா சிறகி
பலவசனாக சொடுப்பாரா பதவான ஸாவ பத பதன
எனபது உபேயாதிதம் இது பரமோதாரன எனபதற்கு பரமா
ணம் ஸாவேஸவரனவிஷயத்தி என்றருளிச் செயயாரால் பொது
வாச ' வரிவகுண-வரஜோடாரவிஷயத்தில் ' என்றரு
ளிச் செய்திருப்பது ஸாவேஸவரனெருவ ஸ்ரீமேபனறு, உதாராக
ளாய குணஸாஸிசனா, எல்லாரும் இந்த ஸரணாதரகூனத
தைச செயவாராகா, இது பொதுவான நாமம் என்று தெரி
விப்பதற்காக மனாவிநாலாவம் - பலததை விட்டுப் பிரிந
திராமை இப்படி ஜனானமில்லாமல் உகதிமாததிரத்தில நிஷ
்டையுடையவர்களுக்குப் பல் முண்டாவதற்குக் காரணமஸர
ணயனுடைய கருபை, ஆகையினால் இது அதிகாரி பேதததினால்
வயவஸதிதம் என்றருளிச் செய்கிறா—' அறிவிலிகளாய ' என
ருரம்பிதது அறிவிலிகளாய - ஜனான மில்லாதவர்களாய, அகா
வது சீழ்ச சொல்லியபடி விஸத ஜனான மில்லாதவர்களாய,
பறரு சானவர்கள் - அவலம்பனமாக வுடையவர்கள் யெநகெ
நாவிபுகாரெண-விஸதஜனான பூவசமாசவாதல், அவிஸத
ஜனான பூவகமாசவாதல், ஆகதனனாகவாதல், நருபகனாகவாதல்,
ஏதாவது ஒருவிதமான, அகாரயது அதிகாரி நிர்ஸூதாரனில் ஒரு
நியமமுமில்லாமல் என்று தாதபாயம், உயவகூகவம் - தவயத

முண்டறுககமாட்டாது ஸாணன் கூடுவெ இவ்
வயுத்ததை 1 'வாவீயவெலாவி ஸாணாமகி ஸவ்வா
ஜி' என்றும், 2 'ஸாணவரணவரலியம் பொலிதா நல
வகிவதலாவியீவலிவிடகா' என்றும், 3 'புவதி
வாவெவ நிர்ஹதம்வரணெ' என்று மவியுதா பேசி
னாகள இவ்வுதிதாது நிஷ்டையவு மாவாயு
நிஷ்டையவும நிலைகளிரண்டையும 4 'தவவரொ

தைச சொன்ன நீ உண்டறுகக மாட்டாது - புதிதது ஜீணம்
செயதுகொள்ள ஸகதியுடையதல்ல அகாவது இவ்வுகதி
மாதிரத்திற்கும் பலம் கொடுக்காமல் வயாததமாக
காது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமாணம் காட்டி
யருளுகிறா—'இவ்வயுத்ததை' என்றாரம்பிதது வாவீ
யவெலாவி - அதிகப பாடியா யிருந்தபோதிலும், ஸா
ணாமகிஸவ்வாஜி - ஸாணாகதி என்கிற ஸபதத்தை
பரபோகித்தவனாகிய, 'நொவெஹ்ணம் 33 தவொவிததீஸ்
ரஸ்ய' என்று மேலபாதம் என்னை உபேஷிப்பது ஸாவரண
உனக்கு உசிதமல்ல என்று அாததம் உபம் - இரத, பா.
எரத, ஸாணவரணவாக் - ஸாணாகதி என்கிற ஸபதம்,
உலிதா - சொல்லப்பட்டதோ, வாவீ - அதுவும், யீவலி
விடகா - புதித பூவகமானதாக, நலவகி-உண்டாகிறதிலலை
(இப்படி யிருந்தபோதிலும் என்னிடத்தில் நீ தையபண்ணக
கடிய தன்மை இருந்ததேயானால் அதினால் நான் உயிரோடிருக
கிறேன்) புவதிவாவெவ - பரபததியைச் சொல்லுகிற
வாததையினாலேயே, நிர்ஹதம்-பாக்கிறதற்கு, வரணெ-
விரும்புகிறேன் சில ஸம்பரதாய பரமாணங்களில் உகதி நிஷ்டை
யும், ஆசாராய நிஷ்டையும் சோததருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதி
னால் இரண்டுமே சோதது மோஹேஷாபாயமென்றேறப்படுகிதே என
னில் அகற்குத தாதபாய மருளிச்செய்கிறா—'இவ்வயுத்த' என்றா
ரம்பிதது 'நிலைகளிரண்டையும' என்பதினால் தனித்தனியான
இரண்டு நிஷ்டைகளும் இரத ஸலோகத்தில் சோதது அனுஸர

[illegible]

பித்த வுத்ரு - பிள்ளை, பெருஷு - தாஸன, தமா - அப
படியே, ஸிஷு - ஸிஷ்யன, ஐதேவம் - என்கிற பரபாரமாக,
நிவெஷயேசு - ஸமாபிச்சவேனாமெ ஓருவன் உபாய
மனுஷ்டிகக மறெ றுருவனுக்குப் பலம் வருவதெப்படி எனனிலரு
ஸிச செய்கிறா—(விலி: ' என றாமரித்தது ஸுவு-தவெலவி
நா - பகவானை ஆஸரயித்தவர்களுக்கு, விலி: - பல வலித்தி,
லவதி - உண்டாகிறதோ, நவா - இல்லையோ, ஐதி - என்று,
ஸம்ஸய: - ஸந்தேஹம், தஸ்வதூவரிவயபாரதாதுநா -
அநதப பகவானிடத்தில் பகதி யுள்ளவர்களுக்கு ஸம்ஸருஷ
பண்ணுவதில் ஆசையோடு கூடினவாசளுக்கு, ஸுத்ரு - இநதப
பல வலித்தியில், நவம்ஸய: - ஸம்ஸயமில்லை ' வெஷு-திசு
பூபததாலே ' எனபதற்கு இநத இடத்தில் ஸந்தேஹம், ஸந
தேஹமில்லை என்கிற பதங்களுக்கு அபபடியே அநததம் சொல
லுவது அஸங்கதம், ஸாஸ்திராததத்தில் விஸவாஸ முடையவ
னுக்குப் பகவானிடத்தில் பண்ணுசிற பரபததி முதலிய ஸாஸ
திராததங்களில் ஸந்தேஹ முண்டாசாகாசையினாலும், ஸாஸ
திர விமோதம் வருகிறபடியினாலும் ஆசையினால் ' வம்ஸய: '
எனபதற்கு ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமான பரவதனுக்ரஹத
தின குறைவைச் சொல்லுவதில் தாதபாயம் அபபடியே ' நவம்
ஸய: ' எனபதற்கு ஸந்தேஹமில்லாமையாகக் காரணமான
பகவ தனுக்ரஹ விஸேஷத்தில் தாதபாயம் ஆசையினால் குறை
ந்த அனுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான பகவானை யாஸரயித்தவ
னுக்கே பலம் உண்டென்று ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லி யிருக்க

வொருமலையிலே தாவும் வலிஹ ஸரீரத்தில ஜனுக
களைப்போல வாஷுகாரா வலவாராஜ்யம் பண்ண
வவரோடுண்டான குடலதுவககாலே நாமுதீண-
ராவுதோடுமன்று முதலியாண்டானருளிச செயத
பாசாரம் 1 'கூலோநஸு முஹணவஸமோ யாதி

அதிச அனுசரணத்திற்கு விஷயமான ஆசாரய நிஷ்டைக்குப்
பலம் உண்டென்பதில் கேடக வேண்டியதில்லை என்று தாதபா
யம் ஒருவன் அனுஷ்டிக்க ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும்
என்பதற்கு லௌசிச தருஷ்டாரத்ததை உதாஹரித தருளு
கிறா—' ஒருமலை ' என்றாமபிதது வலிஹத்தின் ஸரீரத்
தில் ததகாலத்தில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த ஜரதுக்கள் மாததிரம்
வேறொரு மலையை அடைகின்றன அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்ய
காரா பரஸமாபபணம் பண்ணுமபொழுது அவருக்கு ஸிஷ்யத்
வேன அப்பொழுது ஸம்பந்த முள்ளவர்கள் மாததிரம் அந்தப்
பரஸமாபபணத்தில் அந்தாக்ஷதராய உத்தரோணரானாகள் என்று
தருஷ்டாரத்தத்தினால் ஏற்படுகிறபடி ஸிஷ்ய ஸ்ரீ பாஷ்யசாரருடைய
பரபத்தியினாலேயே, வினபுனடானவர்களாய் அவர் ஸம்பந
தம் பெற்ற ஸகல ஸதனாரங்க்கும் பலம் உண்டாகி விடு
கிறது, அவர்கள் பரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை,
என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷம் பிராகரிசகப்பபட்டதாகிறது.
குடல துவககு - ஸவாபாவிசமான ஸம்பநதம் இங்கும் அப்
பொழுதுண்டான என்று தாதபாயம் இது க்ஷால ஸம்பநதி
யான முதலியாண்டான பாசாரமாயினால் 'நாம்' என்றது
உசிதம் ஸிஷ்யருடைய அபிபக்ஷயில்லாமல் ஆசாரய ஸம்
பநத மாததிரத்தினாலேயே மோக்ஷம் அடைபா கூடியசா யிருந்
தால் ஆசாரயனுக்கு இந்த ஸிஷ்யனை உத்தரணம் செய்யவேண்
டும் என்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருக்க ஸம்பநத மாததிரத்தி
னாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாம் என்கிற ஸங்கைககு ஸமா
தானமாச ஸ்ரீ நயாஸ திலகத்தில் தாம் அருளிச செயதிருக்கும்
ஸரீலாசத்தை உதாஹரிததருளுகிறா—' கூலோநஸு என்றா
மபிதது கூலோ - குருடன, கூலஸு முஹணவஸமஃ - குருட
னில்லாதவனைப் பிடித்துச் சொள்ளுவதினால் அவனுக்கு வசமாச

நஜேஸ யவன் வஜு கட்டளகா கஹா நிவிர்தொ
 நீயதெ நாவிகெக | ஸுஜெ ஹொமாநவிகித க்ரவ
 ஸெவகஸூலகாழி ஸ்ஹுத்ஹாஸுள ப்ரவகி தயா
 ஷெயிகொ ஷெயாஸு? |' எனறு க்ரவகிஸுததிலே
 சொன்னோம் ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமாகவுமாம்,
 ஆரேனுமொருவ ரஹ்ஸிககவுமாம், ப்ரவதிககல

நடந்து, யவன் - எப்படி, யாதி - போகிறானே, இது ஜனான
 மிலலாதவனுக்கு ஜனாகாவான ஆசார்யானுகரஹததினல
 பலமவிர்த்திகும எனபதற்குத் தருஷ்டாரதம், வம்ஸு? - நொண்டி,
 நளகா கஹா நிவிர்தி: - ஓடகதின நடுவில வைக்கப்பட
 டவனாய், நாவிகெக - ஓடக்காரனால, (எப்படி) நீயதெ -
 அக்கரைக்குக் கொண்டுபோகப் படுகிறானே, இது ஸகதி இலலா
 தவன ஆசார்ய கடாஷுததினல மோஷுததை யடைவதற்குத்
 தருஷ்டாரதம், ஸ்விகித க்ரவ: - அறியப்படாம விருக்கிற
 ராஜாவையுடைய, ஸெவகஸூ - ஸேவகனுடைய, ஸ்ஹுத்ஹாஸு:
 குழந்தை, முதலியது, ஹொமாஸு - போகங்களை, ஸுஜெ -
 (எப்படி) அனுபவிக்கிறதோ, இது இவை இரண்டு மிலலா
 தவன மோஷுதமடைவதற்குத் தருஷ்டாரதம், தயா - அப்படியே,
 ஷெயாஸு? - தயாளுவான, ஷெயிக: - ஆசார்யன, ஷெ - என
 கரு, ஸ்ஹுத்ஹாஸு - உமமை யடைகிற விஷயத்தில், ப்ரவ
 வகி-ஸகதியுடையவ னாகிறான் இத்கால அவாகள பிடித்துக்
 கொள்ள வேண்டுமென்றேறப்படுகிற படியினாலே ஆசார்யாக
 னுடைய உத்தாரணேச நச அவஸாயம் வேண்டுமென்பது கயோ
 திதம் கீழருளிச்செய்த அர்த்தங்களை நிகமனமசெய்தருளுகிறா
 அதில பகதன் பரபன்னன்னென்று பிரிக்காமல் ஸதவாரக அத
 வாரக என்று பிரித்ததற்கும காரணத்தைச் காட்டியருளுகிறா-
 ' ஏதேனும என்றாரம்பித்து ' ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவு
 மாம் ' எனபதற்கு விஸத ஜனான பூவகமாகவோ, அவிஸத
 ஜனான பூவகமாகவோ, அநகமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ,
 ஏதாவது ஒரு பரகாரமாக என்று அர்த்தம் ' ஆரேனு
 மொருவா ' எனபதற்குத் தானே, ஆசார்யனே, வேறு யாராவது
 பாகவதனே என்றாததம் இத்கால பகதனுக்கும் பரபத்தி

லது ஸ்வெபூரன வரஃவாருஷாபுங்கொடுக்க
 விரங்கானென்றதாயிற்று இப்படி 1 ' வஸு உபுநு
 ஷுஃ வக்ஷீ வா யெவ வெவஷு வ வஸு யாஃ | தெவெவ
 தெ ப்ரயாஸுநி தஜிஷுநாஃ வரஃவஃ || ' என்றும்,
 2 ' தெவயம் ஸவதா ரக்ஷா ஸவஜிஷயவாவரிநஃ | தமர
 ஷுராவதஷுரவா க்ஷனொராஜா ஜமேஸுர || ' என்றும்,
 3 ' நற்பாலபோத்தியில வாழுஞ்சராரம முற்றவும்
 நற்பாலுகருயததனை ' என்றும், 4 ' வனமை

அவஸயா பேயித மாகையாலே இப்படி விபஜிதது எனப
 தும தயோதிதம பாசவதாபிமாஞ்சிரள மோக்ஷ ஸாகனங்க
 ளாச ஸாஸ்திரங்களில் அறுதியிடிருக்க ' ப்ரவத்திக கலலது
 இதயாதி நிஷ்காஷம செயததற்கு காரணத்தை அருளிச் செய்கி
 ரா—' இப்படி ' என்றாமபிதது வஸுஃ - பசுவாவது, உபு
 ஷுஃ - மனுஷ்யனாவது, வக்ஷீவா - பசுவியாவது, யெவ -
 எவாகள், வெவஷு வவஸு யாஃ - வைஷணவர்களை ஆஸரயித
 திருசகிராகளோ, தெ - அவாகள், தெவெவ-அந்த வைஷ
 ணவ ஸமாஸரயணத்தினாலேயே, விஷுநாஃ-பகவானுடைய, தக்ஷ-
 அந்த, வரஃவஃ - பரமபதத்தை, ப்ரயாஸுநி - அடை
 யப போகிராகள ஸவஜிஷயவாவரிநஃ - உமமுடைய தேச
 ததிலே வவிததுக கொண்டுருக்கிற, தெவயம் - அந்த நாங்கள்,
 ஸவதா - உமமால், ரக்ஷாஃ - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள்,
 ஜமேஸுர - ஓ! ராஜாவே, தமரஸுஃ - பட்டணத்திலிருந்தா
 லும், வதஷுரவா - காட்டிலிருந்தாலும், க்ஷம் - நீர்,
 நஃ - எங்களுக்கு, ராஜா - ராஜா நற்பால - நல்ல இடமாகிய,
 அயோத்தியில, வாழும் - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, சராதரம் முற
 றவும் - சராசர வஸதுக்கள் எல்லாவற்றையும், நானமுகனா
 பேற்ற - பருமமாவினால் ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட, நாட்டிலே - நாட்
 டிற்குள்ளே, நற்பாலுகரு - நல்ல ஸவபாவத்திற்கு, அதாவது
 பகவானுடைய ஸமஸலேஷ விஸலேஷங்களை யே ஸுசுதுக்கமாக
 வுடைத்தா யிருக்குமபடியான ஸவபாவத்திற்கு, உயததனை -

1 ஸாண-1-15

2 ராமா-ஆ-1-20

3 திரு-75-1

4 பெரி-தி-5-1-3.

யாவ துனகோயிலில வாழும் வைடமினா, னும வனமை' என்றுஞ் சொல்லுகிற ஹஸ்ய நேதரவாஸாதீகா பரம்பரை சார ஹஸ்யவிஷய வாயாக மோக்ஷதீர்த்த ஸாதனம் களுக்கும் தன பாக்ய யாதல, பிறா பககலிலே யாதல, முனபேயா பாக்ய

சேருமபடி செயதான வனமையாவது-(எனக்கு அறிவு) உன கோயிலிலவாழும் உன ஹஸ்ய திவ்யசேஷத்திரம், சிற, வைடமினவனெனும் வனமை - வைஷ்ணவ சொல்லப்படுவதாகிய பரம் ஹஸ்யவிஷய - பக்யா தருரி யிருக்கும் திவ்ய சேஷத்திரம், 'பிறா பககலிலே' எனபது பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது ஆதமீயமென பரபத்தி பண்ணுகிறா னிடத்தில் என்று காதபாயம் திறகு உபசாரம் செய்கையாசிற ஸம்பந்தம் 'துவக்கு ளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது இததால் உபாயம்' பாசகுவதும், உண்டான உபாயத்தை வருத்தி பலத்தைச் சீசகிரமாச உண்டாசகுவதும் சோதனை படுகிறது இவை - சீழ்ச சொல்லப்பபட்ட பாராயம் முதலியவை 'மூட்டி' எனபதினால் உபாயத்தை தாகிற ஸம்பந்தம் அருளிச செயப்பபட்டதாகிற 'துவக் திரா - மேல மேல, உபாய - வருத்தியை பகதி' தினமும் அனுஷ்டிசகப்பபட்டதாயக கொண்டு வன தவஸய மாகையினாலே அப்படிப்பட்ட வளாததிரம் னைம எனபது சொல்லப்படுகிறது இததால் 'பினடேயா' பது விவரிசகப்பபட்டது பரபத்தி ஸகருத சாராய யாலே அதற்கு வருத்தி முதலியவைகள இல்லா கையிற் றகு திவ்ய தேஸவாஸாதிசன பினபு உபகாரங்களா நிருபிததருளுகிறா- 'ஹஸ்ய' என்றாரம்பித 'தன பககலிலே யாதல பிறா பககலிலே யாதல' கரஹீதம் இங்குற - இந்த லோகத்தில் உண்டா க்ஷணம் துடங்கி இங்கே பண்ணுகிற கைங்காயா ஷாராதத மாகையினால் அப்படிப்பட்ட புருஷார தத்தி செய்கிறது, அபரிமித புருஷாரதத்ததை யை ரையை யுண்டாக்குகிறது, அதினால் பலம் சீசகிரம்

பேயாதலொரு வுவாயததுவககுண்டு எஙங்னே
பகதன் பரபந்நன ஓவாகளுகத் பென்னில — இவை யுவா
இவைஉபயோகமாதும் பாகாரம் வஸததிலே யாதல புவ
தியிலேயாதல முடியும், உதுனொவாவஸதனுக்கு
தொரதொரவவயதைப் பண்ணியும், ஸுதன புவ
தூமஷாநம் பண்ணினவனுக்கு கிங்குற்ற கெஜ்ஜா
விவரீயை யுண்டாக்கியுமுவகாரகங்களாம இவா
பல பரபதீயில் ஏற்றநதாழவு களில் வுாவாழிகளைப்போ
லே யுவாயாணா வஸததிலேயாதலே யகிண
தனுமன்றிககே விஹ்வக்ஷிணகையாலே யதநு
மதியுமன்றிககே யிருக்கிற வஸததிலே புவதி
நிஷ்ணுக்கு பூரஸ்கஷிணகையாலே யதநு
வநிஷ்ணுக்கு யவயியாகவுடைததான வுவா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகதவம் உண்டு என்று நாத
பாயம் இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவவேறு என்று
காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலததில் பேதத்தை நிருபித
தருளுகிறா— ' இவர்களில் ' என்றாமறித்து இவர்களில் - முழு
கூடகங்களான அதிகாரிகளில் ' உவாயாணா ' எனபது காம
யோக தஞானயோக பகதியோகததைச் சொல்லுகிறது இத
தால பகதி யோகததில் அஸகதன பரபததிர கதிராரி எனனில
காமயோகததிற்கு அதிகாரி இல்லாமல் போகவேண்டி வரும்
பரமபரயா உபாயங்களில் ஸததி இல்லா கவனென்னில் திருநாம
ஸங்கீததனம் முத்திய பரமபரோப காமங்களில் அதிகாரம்
எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் பரபததிகு அதிகாரி இல்
லாமற் போகவேண்டி வரும் என்கிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்
பட்டதாகிறது விஹ்வக்ஷிணகையாலே - பரபதத
காமம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் விளம்பததைப் பொறு
ததுக்கொள்ளும்வ னுக்கையாலே ' காமதூமதிசுவ ' மாவது
நடுவில் வரும் ஸுததுக்காதி பரபயாஜனங்களை யனுபவிப்ப
தில் அவைகளில் தோஷங்களைக் கண்டு இரதையில்
லாதவனு யிருக்கை வயதுவஸா நலாவி யான - முடிவில்
வரப்போகிற நான, யவாவ நிஷ்ணு - ஸரிபாகப் பூததி

ரூவமாக வவாசகமாகப் பற்றினவனுக்கு வரிவதி
ண-ஆமாவததுக்கு வேறு பூகிவதூகமிலலாதபடி
யாலே பூவதிண்ணம் முதலாக 1 ' இங்கேதிரிந
தோக்கிமுககுறறென ' எனறும், 2 ' இசசுவைதவிர
யானபோ யிறதிரலோகமாளு மசசுவை பெறினும்
வேண்டேன ' எனறும், 3 ' ஏராமுயலவிடடுக் காக

பரபததிக்கு உததரகூணத்திலேயே பலம் உண்டாகவேண
டும? இவாகளுடைய அபேகையினால் விளம்பிக்கிறதென்னில
ஹையமான ஸரீர ஸம்பந்தத்தை இவாகள விருமபுகிறதற்குக் கா
ரணம் என்ன என்னில? நிருபித்தருளுகிறா—'வரிவதிண-ஆ'
என்றாரம்பித்து 'வேறேரு' என்பதற்கு இவனுடைய இசசையே
பரதிபந்தகம் என்று சொல்லவேண்டும என்று தாதபாயம் அப
படி இசசிபபதற்குக் காரணம் அசசாவதார ஸங்கம் என்று
அதில பரமாணங்களை நிருபித்தருளுகிறா—'இங்கே' என்றா
ரம்பித்து இங்கே திரிநதோக்கு - இந்த லோகத்தில் வவிகு
மவாகளுக்கு, இமுககுறறென - தாழவு என்ன ஸாவ கரணங்க
ளும் பகவத விஷயத்திலே பரவணமா யிருக்குமபடி கருபை
செய்தால் என்று சோததுக்கொள்ளவும் யான, இசசுவை தவிர
இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரஸத்
தைத் தவிரந்து போய - வெகுதூரம் அசசிராதி மாகக்கத்
தாலே சென்று, இந்திர லோகமாளும் - பகவானுடைய லோகத்
தை யாளுவதாகிய, அசசுவை - அநக ரஸத்தை, பெறினும் -
நான பரயத்தனம் செயயாதிருக்க அது எனக்குக் கிடைத்த
போதிலும், வேண்டேன - விருமபமாட்டேன ஏ - அனருப
மாயும், ஆ - பரிபூணமாயு மிருக்கிற, அதாவது மாமஸாததி
களுக்குப் போகயமாய பாயாபதமுமா யிருக்கிற, முயலவிட்டு -
முயலை விட்டுவிட்டு, பூமியில ஸஞ்சரிசுகிறதாகையினால் ஸுலப
மாயக கிடைக்கக் கூடியதை விட்டு என்று தாதபாயம், காக
கைப் பின்போவதே - காசகையின் பின் சென்று, போவது
எதற்காக ' கஷ்டம் லவ-லவஹிஷ்டம் ' என்கிறபடியே
ஸௌலபய லௌஸீலயாதி குணங்களை நிறைந்ததாய், பாவந்தவ

கைப்பின்போவதே ' என்றும், ¹ 'வெஹாஹாஹேவா
 ரோராஜநுகவயிநிக்ஷம் ப்ரகிஷிதஃ | ஹக்ஷிஸநியதாலீந
 ஹாவொநாநுதூத-மஹக்ஷி | ' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி
 களிலே இசஸ்ரீரததோடே யிருந்து கெஹ்ய-பாஷ
 ம-ஹவம பண்ணவேணுமென்கிற வலிவஸ்திகுக்
 காரணமான வஹாவதாராஹி ஸஜமடியாகவந்த ஹ
 ம-கியாலே ஹாவிதமான ஸஸ்ரீரத்தி நவஸாத
 தை யெல்லையாக வுடைத்தாய ஷேசகாஹ ஹரவிவ
 வரிஷேஷவததாயக்கொண்டிருண்டாம கெஹ்ய-புஷ
 ஹேஷததை முதலாக வுடைத்தான வரிவகுண்ட

போகயதவாதிகளுடையதான் அரசசாவதாரத்தை விட்டுத் தூ
 லமான பரபுத்ததை விருமபுவதே என்றுதாதபாயம் ராஜநு-
 எல்லாரையும் தருபதி பண்ணிவைச்சகக் கூடியவனாகிய ஸ்ரீராம
 னே, கெ-எனக்கு, வரஃ-மிகவும் உதகருஷ்டமான, வெஹஃ-
 ஸநேகம், கவயி - உமமிடத்தில், நிக்ஷம் - எப்பொழுதும்,
 ப்ரகிஷிதஃ - ஸதிரமாய இருக்கிறது, வீர - வீரயமென்கிற
 குணம் நிறைந்தவனே, ஹக்ஷிஸ - (உமமிடத்தில்), பசதியும்,
 நியதா - எப்பொழுது மிருக்கிறது, (ஆகையினால் என்னு
 டைய) ஹாவஃ - அபிபராயம், ஹநுதூ - மறறொரு இடத்
 தில், மஹக்ஷி - போகிறதில்லை ' வஹாவதாரஸம் '
 மாவது அரசசாவதார திருமேனியிலுள்ள பரீதயதிஸயம் இத
 தால ஹேயமான ஸ்ரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் ஒப்புத் சொண்
 டதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாசிறந்து வரிஷேஷவ
 தூய - அளவிடப்பட்டதாய் இததால ந்தய விபூதியிலுண்டா
 குமகைகாயத்திற்கும் இரகுண்டாகும் கைகாயத்திற்கும் வய
 தயாஸம் காட்டப்பட்டதாகிறது மேலும் ஸவதந்திர பாபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு பரபத்தி ஸ்ரீராம முதல பலம், அங்ங பரபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு ஸ்ரீராவ ஸானத்திற்குப் பிறசே பலம், என்கிற பல
 பேதம் தயோதிதம் ஹேஷததை - பலத்தின் ஆரம்பத்தை
 ஒரு பரபத்தியே இப்படி வெவ்வேறான பலங்களுக்குக் காரண

கென்கயபுவயபுன்கோஷ்டம் மறும் 1 'வரம் வரய
தவராதும் யயாவிரத தாதும் | ஸவபு வஸ்வதூதெ
வாஸ்வம் உயி ஐவடிவயஜுதெ', 2 'கிவா வஸபுஜம
தூதூ: ப்ரஸனெ சுயி ஐவபுலம்', 3 'தவரிகுபுஸ
னெ கிவிராவூதூலம்', 4 'கிவொகெ தவிர வர
து வரவிர வாஸ்வம் யயிவூபுவணயியாம் நாரூ
லாகம்', 5 'மறுதஉவவதெ' என்று சொல்லு
கிறபடியே ஸவெபுரான ஸகருமறபுடி னாகையா
லே அவன திருவடிகளில் புவதி ஸகருமறவராயக

மாகும பரகாரத்தை பரமாணநசனேக கொண்டு நிரூபித்தருளு
கிறா— 'வரம்' என்றாமபித்து தவராது - ஆகையினால்,
சுவம் - நீ, சூதூதூ - உனக்கு, யயாவிரதம் - இஷ்டப்படி,
'வரம்' - வரத்தை, வரய - கேட்டுக்கொள், உயி - நான்,
ஐவடிவயம் - சண்ணுக்கு விஷயமா யிருக்கையை, மதெ
(ஸகி) - அடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸவபு - எல்லாம், வஸ
வதூதெ - உண்டாசப போகிறது ஸவபுஜமதூதூ -

எல்லா லோகத்தையும் ஸருஷ்டித்த பகவானே, சுயி - நீ,
ப்ரஸனெ - அனுகரஹத்தை யடைந்திருக்கும்பொழுது,
கிவா - எது, ஐவபுலம் - தூலப்பமானது, நாரூ - ஓ' தால
பயனே, விவூபுவணயியாம் வாஸ்வம்-பகவானிடத்தில
பகதியுடன் கூடிய மனதையுடைய மனிதர்களுக்கு, யசு - எது,
நவராகம் - அடைய முடியாததோ, தசு - அப்படிப்பட்டது,
ஹ - இரத, லொகெ - லோகத்திலும், வரதுவ - பரலோ
கத்திலும், கி - எது, ஸவிர - இருக்கிறது மறும் - எல்லாப
பலவசனும், ஸதூ - இரதப் பகவானிடத்திலிருந்து (உண்டா
கிறது), உவவதெ: - யுகதிக்ரூப பொருந்தி இருக்கிறபடியி
னால் 'ஸகருமறபுடி னாகையாலே' இதயாதிக்ரூப பரபத்தியி
னால் வஸீகரிக்கப்பட்டு, அவனே உபாயாதாரங்களின் ஸதானங்

மாகையா லிவவயிகாரிக ளிருவாககுமிது யயாவிதே
 மஹுஹைதுவாயிறறு 1 'வதுவிபுயா ஹஜனே ரா'
 என்கிறபடியே உவாஸம யாதொருபடி வதுவிபுய
 மஹுததுககும ஸாயமமாயிருக்கிறது, அபபடியே
 2 'தாவசாகிபுலயாவாஹா தாவமோஹ ஸுயாஹ
 வம் | யாவஹயாதி ஸரணம் சுவாஸெஷாவநாஸகம் |'
 என்கிறபடியே புவத்யுமிசவதுவிபுயமஹுததுககும
 ஸாயமமாகவிதே ஹைஷிகளறுதியிடுவது இதில
 'சுஸெஷாவநாஸகம்' என்கையாலும், சூதா நதோற்ற

களிலின்று பலன்கொடுக்கிறபடியினாலே பாபத்தி ஸாவபலஸாத
 னம் என்று தாதபாயம் இப்படி யுகதிமாததிர மிலலாமல நேரில
 பரமானமும் இருக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறா- 'வதுவிபுயா
 என்றாமபிதது ரா - எனனை வதுவிபுயா-நானருவிதமான
 அதிகாரிகளும், மஹுஹை - பகதி செய்கிறார்கள் வதுவிபுய
 மஹுததிற்கும் - 'சூதேபுஜிஜாஸுயாபுயீ' என்று கீழ
 நிருபிக்கப்பட்ட பலன்களுக்கும் சுவாஸெஷாவநாஸகம் - எல
 லாப பாபங்களுக்கும் போகக்கடக்கச கூடியவனான, சுவா - உம
 மை, யாவசு - அதுவரையில், ஸரணம் - ஸரணமாக, மயாதி-
 அடைவிலையோ, தாவசு - அது வரையில், சூதி-பு - நஷ
 டமான ஸுஸவாயம் கிடைக்க வேண்டு மென்கிற துககம், தயா -
 அபபடியே, வாஹா-புதிதான ஸுஸவாயத்திலாசையும், மோஹ-
 ஆதம ஸவருபத்தை அனுபவிரகாமையும், தாவசு - அது
 வரையில், சுவாஸு - பரமாத்மனுபவாநந்தம் இல்லாமையும்,
 தயா - அபபடியே ஹைஷி-பு - பராஸர மகரிஷி 'சுவாஸெஷா
 வநாஸகம்' என்கையாலும் ' எனபது ஹேது காபப விஸேஷ
 னம், அதாவது யனுபவிகக வெட்டாமல தடுத்தக கொண
 டிருக்கிற பாபங்களை யெல்லாம் போகக்கடக்கச கூடியவனாகையி
 னால் னகல பாபங்களுக்கும் போகக்கடக்கிறபடியினாலே
 உமமை யாஸரயித்தவாஸ்களுக்கு ஸகலவித பலமும் கிடைக்க
 கிறது என்று தாதபாயம் 'சூதி-பு, வாஹா' என்கிற

‘தாவக்’ என்றயிகார நதோறுமாவதி -ககையாலும்,
இவனவெகித்தவமெல்லா மிவன கோலின காவ
ததிலே யாவமெனாரு விகிக்கும் இப்படிப்பட்ட
வேற்றத்தை நினைத்து 1 ‘வதகூ -நிரதாஸூ -வா ஸா
ஹ்யோயவிகிஷயா | நாவகூ -நிரணவஸூ காவா
கோபிதகீ -வ |’ என்று சொல்லுகிறது இவனு
கிங்கிருந்த காவததில கெகைய -ததில வெவஷூம
தன்கோலுதலில வெவஷூததாலே வந்தது அது

இடங்களில் ‘தாவக்’ என்று மறுபடியும் சொல்லியிரு
பதினால பலததிற்கு வேறொரு பாதிபந்தரமில்லை, இவனுடைய
இசையே காரணம் என்று ‘சூ -நிரதாஸூ’ இதயாகிக்குத்தாத
பாயம் சூவதி -ககையாலும் - திருப்பதி - நிரப்பிச சொல்லி
இருப்பதினாலும் ‘இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை’ என்பதற்கு
தனக்கிஷ்டமான சாலத்தில் தனக்கிஷ்டமானபடி பலகதை
கொடுக்கிறது என்ற உதாஷம் -ககையாலும் - பகதியோ
கம் பாராபதாவஸானத்திலே பலம் கொடுக்கிறபடியினால் அத
ற்கு இப்படிப்பட்ட உதகாஷமில்லை என்று தாதபாயம்
வதகூ - நல்ல காமங்களில், நிரதா - நிரதாஸூ - விகிஷ்டமைய யுடைய
வாகளும், ஸா -வ்யோயவிகிஷயா - அப்படியே ஐரான
யோகம், பகதியோகம் இவைகளை யறிந்தவாசளும், ஸாணவஸூ
- ஸாணகதி செயதவனுடைய, கோபிதகீ - கோடியில்
ஒன்றாகிய, காவா - பாகததையும், நாவகூ - பெறுகிறதில்கு
இதற்குப் பகதி யோகாதிகள பல ஸாதனமாக அல்ல என்று
சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை, கீழ்ச சொல்லிய உதகாஷம்
இல்கு என்பதில் மாததிரம் தாதபாயம், ஆகையினால் இரண்டு
விதமாகப் பிரித்தது ஸங்கதம் என்று திருவுள்ளம் இப்படி
பரபன்னாகளுக்கு பரபதி ஸாவ பல ஸாதனமாகில் இங்கு
டாகும் கைகசாயங்களில் வைஷ்ணவம் உண்டாவதற்குக் கார
ணத்தை யருளிச் செய்கிறா— ‘இவனுக்கு’ என்றாமபித்து
‘கோலுதலில்’ என்பதற்கு பரபதி காலத்தில் ஸங்கலபத்தில்

தனக்கடி ஓராவது ஸுகூதவிசேஷம் சுநிர்ணய
மோக்ஷமாஹி பலம் ஏக நபம் நகரம் பெறுமபேற்றிலொ
ரு வெவ்விதமில்லை வாரதனும் மேகராவம்
1 'வாரதனும்' வரெ வாவ்வி ஓராவது நியுகதவத
நகர வாரதனும் துறும் ஓராவது தெனெவவவவ வோடி
கெரி' என்று மறுபடியும் சொல்லுகிற வாரதனும்
மூல கருவஸூனனறிககே வவ்வித கெஜ்ய
பொருளைகையென்று மறுவாரத்திலே நினைத்தம்

வேண்டும பெருமபயன

வீடுனற்றி நது விதி வகையால

நீண்டும குறுகிய நிறகு

நிலைகளுக்கோகரு மனபா

மூண்டொன்றின் மூல வினை

மாற்றுதலின் முருநதனடி

பூண்டன்றி மறரோடு புக

லொன்றிலையென நின்றனரே

15

பாரத்திதத்தில் என்றாததம் ' ஓராவது ஸுகூத '
மாவது பலம் கொடுத்தது கொண்டிருக்கிற ஸுகூதம் சுநிர்
ணயநகரம் - கடைசியான ஸாரம முடிந்த பிறகு இங்கே
உண்டாகும் சைனகாய வைஷ்ணவத்தைக் கொண்டு புருஷாத
தத்தில் வைஷ்ணவம் நினைக்கவொண்ணாது என்று தாதபாயம்
வாரதனும் - பகவானுக்கு வஸப்படடிருப்பது ஸதவாக
பரபதி நிஷ்டனுக்கு ஸவாதநதாயம் சொல்லும் வசனத்திற்
குத தாதபாயம் அருளிச் செய்கிறார் - ' வாரதனும் ' என
றாமபித்து வரெவாவ்வி - பரம புருஷனிடத்தில், வார
தனும் - பாரதநதாயத்தை, ஓராவது - அடைந்து, நியுக
தவத - விடப்பட்டிருக்கிற பந்தத்தை யுடையவனாக
கொண்டு, சுதும் - ஒப்பில்லாத, வாரதனும் - ஸவதந
திராயிருக்கையை, ஓராவது - அடைந்து, தெனெவவவ -
அநதப பகவானோடு கூடவே, வோடி - ஆநதத்தை யுடைய

விககிருன வலுவாடித்திலே - ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் பல நிருபணம்
செய்யுமிடமாகிய நான்காவது அத்யாயத்தில் நான்காவது
பாதத்திலே

இப்படி இந்த இரண்டதிகாரிகளும் பரபத்தியே செய்ய
வேண்டுமென்று நிருபித்து அதின் பரீயாஜனத்தை யருளிச்
செய்கிறா—‘வேணமே’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] வேணமே - நமமால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற, பெரும்
பயன் - உயராத புருஷாராதம், வீ - மோக்ஷம், எனறு, அறிந்து-
தெரிந்துகொண்டு, கீழருளிச் செய்தபடி கதவ விவேகத்தினு
லும், இதர விஷயங்களில் தோஷ தாஸனத்தினாலும் தெரிந்து
கொண்டு என்று தாதபாயம், விதிவகையால் - பாக்யத்தின்
பரகாரத்தினால், அதாவது சீக்கிரமாக மோக்ஷம் பெறுவதற்கும்,
விளம்பித்து மோக்ஷம் பெறுவதற்கும் காரணமான அதருஷ்டத்
தின் பரகாரத்தினால், நீணமே - காலத்தினால் தீரக்கமாயும்,
அதாவது காலவிளம்ப முளளதாயும், குறுகியும் - சாலத்தினால்
சுருக்கமாயும், அதாவது சீக்கிரத்தில் பலம் சொடுசசச கூடிய
தாயு மிருக்கிற, நீலைகளுக்கூ-நிஷ்டைடசளுக்கு, ஏககும் - அதி
கார விஸேஷத்தினால் யோசயாகளா யிருக்கிற, அனபா - பகதி
மானகள், ஒன்றில் - பகதி பரபத்திகளில் ஏதாவது ஒன்றில்,
முண்டே - பரவருத்தித்து, மூலவினை மாற்றுதலில்-ஸமஸாரத்திற
க்கு காரணமான முன்னால் செய்யப்பட்ட பாபங்களை மாற்றுவ
தில், அதாவது உபாய விரோதியாயும், பராபதி விரோதியாயு
முள்ள பாபங்களை நாஸம் செய்வதற்கு, முகுநதனடி பூண்டனறி-
பகவானுடைய திருவடிகளைச் ஸரணமாக ஆஸரயிப்பதைத்
தவிர, மற்றோ - வேறு ஒரு, புகல் - உபாயம், இலையென-இலகை
யென்று சொல்லுமபடி, நின்றனரே - நின்றார்கள ‘ஹெவீ
ஹெவீஷாமுணியீ 38 சிபாப டுர த்யுயா 31 செவியெ ஸ்வாடி
கெ சிபாபெதாம் தரணிகெ 11’ என்றிவை முதலியவை இங்கு
அனுஸந்தேயம்

ஆனால் பகதியோக நிஷ்டனைப் பகதெனென்று சொல்
லுவதைப்போல பரபத்தி நிஷ்டனையும் பரபன்னெனென்று
சொல்லலாமே? பலத்தில் விளம்பமுண்டாவது துஷசாம் பலமாக
வன்றோ இருக்கவேண்டுமே? ஆதையினால் பகதியே. கதத்தில் பர
வருத்தி துஷசாம் பலமெனில் ஸ்வாடிநாம் ஜநநாஜென

பூவஹாடிதேஷ்டாந் ந லிஸ்தி மஹாநிஜவடிம்
 பூவஹஸு மெயா ஸுஹரித வரீவாக்ஷிடியா |
 விஹ்வேந ப்ராவி ஹஜநஸுஹ வெகஸு விவஹம்
 வரஸுஸா ப்ராவிஃ வரிஜிதரஸா ஜீவித லிஸா |

உதி ஸ்ரீகவிதாக்கிடுக லிஹஸு ஸவஃகந்தஸுதஸு
 ஸ்ரீகெஹ்நாபஸு வெஹாநாபஸு க்ஷிஷு

ஸ்ரீகெஹஸுதஸு வஸாரெ

கயிகாரிவிஹா மாயிகாரெஷ்டிஃ

॥ ஸ்ரீ கெத மிமகாந் கெஹ்நாபஸுதஸு ॥

சாராநுபபுறநிருவேககடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

ஜோதவாநு காமபூவடிதே ' இதயாதிகா கிரோதிசகுமே ?
 எனறிவை முதலிய ஸநகைகளுபகுப பரிஹா மருளிச செயகி
 ருா— பூவஹாடிதேஷ்டாந் ' எனருமடிகது

ப - ரா] மஹாநிஜவடிம் - பசயான, பூவஹாடிதேஷ்டாந் -
 பரபணனாகளை ந தவிர மறறவாகளுக்கு, மிஜவடிம் - தனது
 டைய பதததை, மலிஸ்தி - பொடுசரிததிலலை, பூவஹஸு -
 (அநத) பரபணனாஹம், ஸுஹரித - ஸுகருதநகனிஹுடைய,
 வரீவாக்ஷிடியா - பரிபாசநசனின் பயதயாஸததினால், மெ
 யா - இரண்டு விதமாக (பிரிகதபபட்டருககிமுன), வாக்ஷு -
 அதில ஒருவனாகிய ஸதவாரச பரபததி நிஷ்டனுக்கு, ப்ராவிஃ -
 (பகவான) அடைவது, விஹ்வேந - ஸாவகாஸததினால்
 (உணடாகிறது), ஹஜநஸுஹம் - பகதி பணணுவதினால்
 உணடாகும் ஸுகம், விவஹம் - அதிகமானது, வரஸு -
 மறறவனாகிய அதவாரச பரபததி நிஷ்டனுக்கு, ப்ராவிஃ,
 ஸுஸா - சீககிரமாக (உணடாகிறது), ஜீவிதலிஸா - உயிரோ
 டிருக்கிற தஸையானது, வரிஜிதரஸா - அலபமான ஆந
 தததை உடையது

‘நிஜவடி’ எனபதற்கு ‘நின்ற புராண னடியினை’ யென்று சீழ்ப்பாட்டில் பரஸ்தானிககப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிசனை எனறாததம் ‘வானதநதுமலரடியும் தநது’ என்றல லவோஇவா தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அன்றிககே ‘விஷ்ணுவினுடைய உயாரத ஸதானம்’ என்று ஸருதி முதலியவை களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அப ராகருதமான ஸதானத்தை எனறாததமாகவுமாம் அதுவுமன றிககே தாயதனம்போலே இவாகளுக்கு பராபதமான பொது நின்ற பொன்னன் கழலாகிய திருவடிகளை எனறாததமாகவு மாம் ‘புவனஸுஷெயா’ எனபதினால் அதிகாரத்தின ஆரம்பத்தில் ‘வஸுதந்தா’ என்ற கிற ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினுலே வரக்கடவதா யிருக்க ‘வஸுவரீதவ ரீவாகவிடியா’ என்றது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸுகம் விஸேஷமாகையினால் விரோதமில்லையென றருளிச் செய்கிறா — ‘விஷ்ணுவேத’ என்றாரம்பித்தது ‘ஹஜ்ஜஸுவஸேகஸுவிவஸு’ எனபதி னால் ‘நின்புகழில் வைகுமதம் சிந்தையிலும் மறறினிதோ நீயவா க்கு வைகுநக மென்றருளும் வான்’, ‘திருவொடு மருவிய வியற்கை மாயாப பெருவிற லுலச மூன்றொடு நலவிடு பெறி னும் கொளவ தெண்ணுமோ தெளளியோ குறிப்பே’, ‘சுகாவஸூ ஸஜி உ விரஹஜந ரஸம் வுஜுசுதாநஸூ’ எனறிவை முதலியவைகளிறபடியே மோக்ஷாரதத்தைவிட பகதி செய்யும்பொழுது விஸேஷமாகிய ஆநந்தம் இவ னுக்குண்டாகிற படியினுலே இது ஒரு ஸுகருத பரிபாக விஸேஷமென்று சொல்லக் குறையிலலை எனபது தயோதிதம் ‘வாரீதாரஸாஜீவிதடிஸா’ என்றது நமமாழ்வார, ஸ்ரீமந் நாத முனிகள் போலவார சிலபரபன்னாகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பகதியோசாரந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸாவு ஸாதா ரணமல்லாமையினாலும், ஸாஸ்திரம், இதிலுமாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத குணாபவம் செய்தபோதிலும் தயானத்தில் பரதயக்ஷத்திற்கு ஸமமாசப பகவத ஸவருப ரூபகுணதிகளை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்திற்கு ஸதருஸமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸவதந்திர பரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநந்தம் ஜீவித தஸையில் குறைந்தது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக ஆகையினால் இவ்விருவார்களுக்கும் அவரவார்களுக்கு அஸாதாரணங்களான ஆநந்த மிருக்கிறபடியினால் இரண்டுமே ஸுகந்த பரிபாகம் என்றருளிச் செய்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் இததால் பகவானே இவ்விருவார்களுக்கும் ஸாக்ஷாத் பலத்தைக் கொடுக்கிறபடியினால் விததேதாபாயன எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது

திருவஹீரதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

மு ற றி ற ம்

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிமலாந் ஹோஷெஸிகாய ந: ||

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிநுபணம்—பகவானுடைய உபாயோபேயத்வம்—கரிம யோகம்—ஜ்ஞானயோகம்—பகீகியோகம்—பரபகதி பரஜ்ஞான பர ம பக்திகள்—பரபக்தியின் பரபகதி ஸ்தானபந்த்வம்—பக்தி பரபக்தி களின் விகல்பமும் பேதமும்]

உவாயஸுபூஷை நுவநிஷ்டயீத ஸ்லமவாநு

பூவஸுதெது தவஸுதெ பூவநி நிபிஸூவஸமதீ |
தாரொஹ: வஸஸுசுதவரிவாகெந ஹோ
நிதாநம் ததூவீ ஸ்யஸவிந நிபூரண நிவஸுண: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராநாந் ஹோஷெஸிகாய ந: ||

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவாசன என்பதற் காக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செயதது ஸ்ல கதமாகுமோ, பகவா னொருவனுமே இவ்விருவாகளுக்கும் உபாயமாகையினால், என்னில? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதான மருளிச் செய்ப போகிறவராய அதிகாராதததை ஸகரவிதநருளுகிறா—(உவாய: ' என்றாமபிதது

ப - ரை] ஸ: - அநத, ஸமவாநு, ஸுபூஷை: - தனனை யடைவதற்கு, உவாய: - உபாயமாக, உவநிஷ்டயீத: - உப நிஷததுகளில் சொல்லப்பட்டான, தவஸு - அநதப பகவா னுடைய, பூவஸுதெது - அனுகரஹத்தின பொருடும், பூவ னி - பரபகதி, நிபிஸூவஸம-பகதியோகம் (ஆகிய), மதீ - மாராகங்கள, உதெ - சொல்லப்பட்டதுகள், வஸஸு: - ஜீவாதமாவிற்கு, தாரொஹ: - இந்த உபாயங்களில் ஏறு வது, ஹோ - அதிகமான, ஸுசுதவரிவாகெந - ஸுச ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினால் (உண்டாகிறது), ததூவீ - அதிலும், நிதாநம்-காரணம், ஸவிந நிபூரண நிவஸுண: -

இவாகளுக்கது கதவுமான வுபாயமாவது

ஸாவ லோகத்தையும் ஸருஷ்டிப்பதில் ஸமாததனான, வுபாயம் -
அநதப பகவான தானே

‘ வு? ’ எனபதினால் பரவலிதத நெனபதும், ‘ வு
வாறு ’ எனபதினால் ரக்ஷிப்பதற குபயோசனசளான ஜனான
ஸகதயாதி குணங்களின் பூர்த்தியையுடையவெனபதும் சொல
லப்படுகிறது அதாவது ஸமஸத சலயாண குணங்ளையுமுடைய
வனாக பரவலிததன என்று தாதபாயம் ‘ உவநிஷ்டயீத: ’
எனபதினால் ‘ மோக்ஷத்திற்கு இவன அணைபோனறவன்’, ‘ எநத
ஜீவனை இவன வரிக்விடுவே அவனாலே அடைபக தருந
தவன் ’ எனறாததமுள்ள ஸருதி வாகயங்கள் விவக்ஷிதங்
கள் அவனொருவனே எல்லாருக்கும் உபாயமாகில அதிகாரி
களையும் உபாயங்களையும் பிரித்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்
செய்கிறா—‘ ப்ரஸவெதூ’ எனறாமபிதது ‘ ப்ரஸவெதூ’
எனபதற்கு பரஸாதகத்திற்குக் காரணமான நிகரஹ நிவருத்திக
காகஎன்று தாதபாயம் ‘ ஸஹதா’ எனபதினால் ‘ பெஜநகொடி
விஷ்ணு: ’, ‘ வஹமநாஜநாஜிஷெ ’ இதயாதி பரமாணங்
ளில் அனேக ஜனமங்களில் செய்த பரபல ஸுகருதங்களின் பரி
பாகத்தினால் என்று தாதபாயம் ‘ நிஜாநந்தசூர்வீ ’ இத
யாதிக் கு அதற்கும் காரணம் பகவான ஸஹஜ ஸௌஹராத
தத்தோடு கூடினவனாய ‘ க்யம்விஷுவகாரொண க்யுதெநெ
கெந துஷ்டி’ என்கிறபடியே யாதருசகிக ஸுகருதாதிகளைக்
காரணமாகக் கொண்டு இவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வது என்று
தாதபாயம் ‘ தஜாரொஹ: ’ எனபதற்கு அநத உபாயத்
தில் பரவருத்திகிறது என்று தாதபாயம் ‘ சூர்வாயுஷ்டி
விசா தஸ்ய ஜ்ஞாநம் பவஹமஹாஸ்யுதெ ’ என்று ஜனானத்தைத்
தெப்பமாச்ச சொல்லி இருசகிறபடியினால் அநதப பகதி பா
பத்தியாதிகளில் பரவருத்தியை ‘ சூரொஹ: ’ எனறருளிச்
செய்திருக்கிறா

இருவருக்கும் காததவயமான உபாயத்தைப் பொதுவாக
நிருபித்தருளுகிறா — ‘ இவாகளுக்கது ’ எனறாமபிதது,
‘ ஜ்ஞாந ’ ஸபதத்தினால் வித்தேகாபாயனான பகவானும்,

ஒரு ஜோதவி கால விசேஷம் இததாலே ஸாயுமாய
 உபாயோபேய நிருபணம் பூரவிரவிவமான வுபேய
 மாவது ஒரு ஜோதவி கால விசேஷம் இவற்றி
 லுபாயமாகிற ஜோதவி கால விசேஷம் காரணவா
 வெஷமுமாய ஸாஸ்திர விவரிதமுமாய ஸதூக்ஷாதி
 களான ஸூரவிவநிரவிவக யுகங்களஞ்சோடே
 கூழின வவவோ விஷ்ணுவிசேஷ பூகிரியதமு
 ணாதிக்களினாலே நியதஸ ஹவிஷயமுமா யிருக்கும்
 உபேயமாகிற ஜோதவி கால விசேஷம் காரணநிர

‘வி கால’ ஸபதத்தினால் ஸாஸ்திரஜநய ஜஞானமும், ‘விசேஷ’
 ஸபதத்தினால் பலமான ஜஞானமும் விலகப்பட்டு
 ஸாயுமாய - உண்டாசக கூடியதாய் ‘விசேஷம்’ எனபதி
 னால் எல்லாவற்றையும் ஸவபாவத்தினாலேயே பரதயக்ஷமாக
 அறிவது சொல்லப்படுகிறது இததால் உபாயமாகிய விகா
 ஸததைவிட வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின்
 வயதயாஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறா—‘காரண’ என்றாம
 கிதது காரணவாவெஷமுமாய - மனதாகிற இரதிரியத்தை
 அபேக்ஷித்ததாய், ஸாஸ்திர விவரிதமுமாய ‘ஹிஸு ரிம்’, ‘ஸா
 ணம் பூஜி’ எனநிவை முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டதுமாய
 ‘ஸதூக்ஷாதிக்களான’ இதபாதிக்கு ஸதயதா ஜஞானதவ ஆநந
 ததவ அநநததவ அமலதவங்களாகிய ஸவரூப நிருபச தாமந
 கள ஐநதம் எல்லா பருமம் விதபைகளிலும் உபாஸயங்கள்,
 அவைகளோடுகூட அநநத விதயைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்க
 கிற அபஹதபாபமதவாதி குணங்களும் அநநத விதயைகளில்
 உபாஸயங்கள் என்று காதபாயம் ‘விஷ்ணு விசேஷ’ மாவது
 ஸதவிதயை, கஹரவிதயை, முதலியவைகா பூகிரியத அஸா
 தாரணங்களான ‘சூழி’ ஸபதம் ரூபங்களைக் குறிக்கிறது
 நியதஸ ஹவிஷயம் - அநநதா குணங்களை நோக்கினும்,
 இதர விதயைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான
 பருமத்தைப்பற்றியது உபேயமாகிற-பராயமாகிற, காரண
 நிரவெஷமுமாய-மனது முதலியவைகளை எதிர்பார்க்காமல்,

வெண்குமுமாய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் மூணவிலு
 தூரிக ளெல்லாததாலும் வரிவகுண-ஃ ஸ ஹவிஷய
 முமாயிருக்கும்
 உவாவிதமூணாடெய-ஃ ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம்
 ஸாததூதமூணாடெய-ஃ ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் ||

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் - 'யதாந கி பகெஜ்ஜாதா' இதயாதி
 கனில சொல்லப்படுகிறபடியே ஸ்வபாவத்தினேயே ஏற்பட்ட,
 வரிவகுண-ஃ ஸ ஹவிஷயமுமாயிருக்கும் - ஸ ஹ ப ம,
 குணம், முதலியவைகளினால் பூரணமான பருமத்தைப் பற்றிய
 தாயிருக்கும் உபாயமாகிற ஜஞானம் சிறசில குணங்களோடு
 கூடிய பருமத்தைப் பற்றியதாயும், உபேயமாகிற ஜஞானம்
 பரிபூரண பருமம் விஷயமாயும் இருக்குமென்பது, 'இந்த
 லோகத்தில் புருஷன் எப்படி உபாஸனம் செய்கிறானோ, இதை
 விட்டு லோகாதாரமபோய் அப்படியே யனுபவிக்கிறான்' என
 றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தத
 கரது நயாயத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறதே என்னில்? அதற்கு
 ஸமாதானமாகத் ததகரது நயாயத்தின் அாததத்தை நிஷ்கா
 விதது ஒரு காரிகாருபமாச அருளிச் செய்கிறா—(உவாவித)
 என்றாமபிதது

ப - ரா] உவாவிதமூணாடெய - உபாவிககப்பட்ட
 குணம் முதலியவைகளுக்கு, ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய - அடையும்பொழு
 தும், யா - எந் த, ஸ்வஹிஷியா - விட்டுப் போகாமலிருப்ப

பதோ, அதாவது அனுபவிக்கப்பட்டாம லிருப்பதோ, ஸா-அது,
 ததூதமூணாடெய - ததகரது நயாயத்தினால் அறியத்தக்க
 கது, ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய - உபாவிககப்பட்ட ஆகாரத்
 தைத் தவிர வேறு ஆகாரங்கள் பரப்பித் தசையில் அனுபவிப்ப
 தில் விட்டுப் போவதென்பது, ஃ - (அறியத்தக்கது) அல்ல
 இங்கு உபாவிககப்படுகிற குணங்கள் மோக்ஷ தஸையில் அவஸ
 யம் உபாஸயங்களாகும் என்பது ததகரதுநயாயத்திற்கு அாத
 தமே ஒழிய உபாவிககப்பட்ட குணங்களைத் தவிர மற்ற குண
 ங்கள் அனுபாவயங்கள் அல்ல என்பதில் தாதபாயமல்ல அப்ப
 டிச் சொல்லில் 'பரபருமமத்துடன் கூட ஸகல கலயாண குணங்

பூரூ ருவிவமான விவவநுலவத்தினுடைய
வரீவாஹமாயககொண்டு கெஜயமுமெயம் இவ
பக்வானுடைய வுவாயரூவமாயும் பூரூ
உபாயோபேயதவம் ரூவிவமாயுமிருக்கிற ஜூரூ
ததுக்கு விஷயமாயககொண்டு மஹபூஷக வொரு
கவாஷிவெஷததாலே யீஸ்ரானுக்குவாயகமு முவெய

கனையும் அனுபவிககிருன, பரமாதமாவுடன மிகுந்த ஸாமயத
தை யடைகிருன' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் முதலியவை
கள் விரோதிகமும் என்று தாதபாயம் நமமால் எழுதப்பட
பிருக்கும் ததகரது நயாய விமாஸநத்தில் இவ்வாததம் பரபக்ஷ
பரதிஷேப பூவகமாக நிருபிககப்பட பிருக்கிறது அவகே
கண்டு கொள்வது

கதயாதிகளில் கைகாயமே புருஷாதத மென றருளிச
செய்திருப்பதற்கும் இங்கு ஜனான விகாஸ விஸேஷம்
என்றருளிச செய்திருப்பதற்கும் தாதபாயத்தை அருளிச
செய்கிறா— 'பூரூ' என்றாரமபிதது இவவநுலவத
தினுடைய - எல்லாவற்றாலும் பரிபூணமான பருமமத்தின்
அனுபவத்தினுடைய, வரீவாஹமாய - ஆநந்தம் உள்ளடங்கா
மல் வெளியில் வயாபாரமாகப் பரிணமிககிற, அதாவது பராபதி
என்பது அனுபவபரீவாஹமான கைகாயமாவது, கைகாயபா
யநதமான ஆநந்தத்திற்கு காரணமான அனுபவமாவது, என்று
தாதபாயம் எப்பொழுதும் வரிததனையிருக்கிற பரமாத
மாவிற்கு உபாயதவோ பேயதவங்கள் வருகிறபடியை யருளிச
செய்கிறா— 'இவவுவாயரூவிவமாயும்' என்றாரமபிதது
அதாவது உபாயமாகிய ஜனானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதி
னாலும், நேரில் பல பரதனாகையினாலும், ஈஸ்வரனுக்கு உபா
யதவ முண்டாகிறது, அப்படியே பராபதி என்று சொல்லப்
படுகிற அனுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் பாகயமா
யிருப்பதினாலும் உபேயதவம் வரிததிக்கிறது, ஈஸ்வரன்
எப்பொழுதும் வரிததமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய
ஜனானத்திற்கு விஷயமாயக கொண்டு ஸாதயமாகிருன
என்று தாதபாயம் ஸவதநதிர பரபகதி நிஷ்டை விஷயத்தில்
இது அஸாதாரணமா யிருக்கிற தென்றருளிச செய்கிறா—

சுமம இவவீஸூரனுடைய வுபாயகம் கூடாரக
 புவதி நிஷன பககலுபாயானூரவூரக நிவெஸத
 தாலே விஸிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வயிகாரிகம
 கூடுபொயாமாம முதலாக வுபாயக வதிதிடுவயடு
 கூமாக நடுவுள்ள கூடுவடுகுகளி லகூனாஸகூமான
 நோகளிலே யிபபுவதிவஸீகூதனான வீஸூரன புகு
 நது நின்று அநத ஈஸூரகூடுவடுகுகளாலே வரும
 வாவ நிவருத்தியையும் வஸ்கொடுஷூரிகளையு முண்
 டாககிககொடுதது அவவபாயகமாகிற வுபாயகதை
 வறுவயடுகூமாககிககொடுக்கும் அங்கு கூடுபொயமா
 காமயோகம் வதுஸூரஸூரததாலேஜீவவரகாதபாயகூ
 ஜூரகம் பிறநதால தனக்கு ஸகூகுகளாய வறுவஸூர

‘இவவீஸூரனுடைய’ எனமுரமபிதது ‘உவாயானூரவூரகநி
 வெஸததாலே’ எனபதற்கு அஙசமா பரபத்தியும் ரெயக
 மேல பகதியோகமும் செயது பெறசகடிய நோயுததை, இநத
 ஸவதநதிர பரபத்தி நிஷ்டன விஷயத்தில, அநத பரபத்தியினால்
 பரஸநநனானதானே அநதப பகதியோகம் முதலிய விளாமயமில்
 லாதபடி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே என்றாகதம் இநத
 தான உபாயானதரஸதான நிவெஸம் எனகிறது ஸகவாயக
 பரபத்தி நிஷ்டனுகும் அஙச பரபத்தியினாலே பரஸநநனான
 ஸஸவரன பண்ணும் உபகாரத்தை நிருபி, நருளுகிறா—‘மற்ற’
 எனமுரமபிதது நோகளிலே - அநதநதக காமபரஸின ஸதா
 னங்கனிலே, புகுநது நின்று - அங்க பரபத்தியினாலே பரஸநந
 னாயததான அநத ஸதானங்கனில் புகுநது நின்று, வறுவயடுகூ
 மாககிக கோகேகும் - பரிபூரணமாக முடிவுபெறுமபடி ரெயக
 கொடுக்கும் ‘சூழி’ ஸபதத்தினால் மேல மேலுண்டாகும
 ஜனான வைஸத்யம் குறிக்கப்படுகிறது காமயோகத்தை நிருபி, ந
 தருளுகிறா—‘அங்கு’ எனமுரமபிதது அங்கு - அநத உபாயா
 கனில் ‘பிறநதால’ எனபத்தினாலிது காமயோகத்திற்கு அநிராம
 என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது ‘சூழி’ ஸபதத்தினால் காதரு
 கவம் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது ‘கூடு’ மாவது ஸவாககம்
 முதலியவைகளுக்கும் காரணமாக ஸாஸ்திரங்களில் விநிதம்

ஈரணிதங்களான காகூகூகூங்களோடும ஸிதூகெ
 விதிக்கங்களோடுங கூட ஸநியமமாக வரிமுஹீதமா
 யிருக்கும் ககூவிஸெஷம் அதிலவாணாவெஹங்கள்
 1 'கெஹவெவாவரெயஜிதம்' என்று துடங்கிச சொல
 லப்படட ஹெவாவூத தவவூயூத ஹா யஜிதாஹிகள்

பட்டவை 'ஸிதூ' மாவது செயயாவிடில பரதயவாயத
 தைச கொடுகசசகூடியவை 'கெஹவிதிக்க' மாவது நிமிததம
 உணடானால் செயய வேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டவை ஸநிய
 மமாக - பலமுணடாகும் வரையில் இதையே அனுஷ்டிக்கக்
 கடவேன எனகிற ஸங்கல்பத்துடன் 'ககூவிஸெஷம்' என
 பதினால் இரத நிதய நைமித்திகாதிகாரின உடபிரிவான சில கா
 மங்களையே அங்கியாகவுமமற்றவைகளை அங்கங்காகவும வைத்
 துகசொண்டு ஸநியமமாகசசெயவது எனபது தயோதிதம் இரத
 உடபிரிவுகளை நிரூபித்தருளுகிறா—'அதில' என்றாரமபித்து
 'யொயிநஃ வபகூவாவஸதெ' என்று மேல ஸலோகம் அவ
 ரெ - சில, (யொயிநஃ - காமயோகிகள்), கெஹவெவ -
 தேவதையைச சோதததாசிய, யஜிதம் - ஆராதனத்தை,
 (வபகூவாவஸதெ - செய்கிறார்கள்) இங்கு 'கெஹயஜிதம்'
 எனபது தேவதாராதனத்தைச சொல்லுகிற தென்று
 ஸ்ரீமத தாதபாய சந்தரிகையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
 'சொல்லப்பட்ட' எனபதோடு ஸ்ரீ சீதையில் என்று சோததுக
 கொள்ளவும் 'தவவூ'வது கருசரசாரதிராயணாதிகளை யனுஷ
 டிப்பது கீயூ - தீரத்த யாததிரை, ஹா - தானம் செயவது,
 யஜிதம் - யாகம், குஹிசா - ஹோபம், வேதாதயயனம், அதின
 ஆரத்த விசாரம் செயதல், ரேசசம் குமபகம் பூரகம் என்று
 சொல்லப்படுகிற மூன்றுவித பராணாபாமங்கள், விஷயங்கள்
 இரதிரியங்கள் மனதுஇவைகளையடக்குதல் எனபவை இததால்
 'ககூயெரம் ஸவவூயூத ஹா யஜிதாஹிலெவநம்' எனகிற ஸ்ரீ
 சீதாராத ஸங்கரஹ ஸலோசம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
 இரதக காமயோகம் ஆதமாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும்
 விதத்தை சீதையில் இரண்டாவது மூன்றுவித அதயாயங்களில்

ஊயிகாரிஹேததாலே ப்ருவத்திதானே ஹத்தியை யிடை
யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஹேக்ஷஹேதாவாநாற
போலே இகக்ஷயோமம ஜ்ஞானயோமத்தை யிடை
யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஸ்வாரிகரமான யோமத
தைக கொண்டாதாவஹேகம் ஸாயகமாம ஜ்ஞான
ஜ்ஞானயோகம் யோமமாவது க்ஷயோமததா

லக்ஷீகரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ப்ருக்ஷதூஷிவிரு
க்ஷணமாய ஂஂஸாரனைப்பற்ற வாயெயக்ஷ விபெயக்ஷ
ஸெஷக்ஷங்களாலே ஸரீரதயாபுக்ஷாரமான தன
ஹரவிததை நிரணாவினம பண்ணுகை இக
க்ஷயோம ஜ்ஞானயோமங்களாலே யோமஂவததாலே

நிருபிததிருக்கிறபடியே அருளிச செய்கிறா—‘ ஊயிகாரி
ஹேததாலே ’ எனறாமபித்து பரபத்தி, ஸகதனாய விளம்பக்ஷ
மனாய இருப்பவனுக்குப் பகதிமீயாசத்தின வழியாகவும், அஸகத
னாயும் விளம்பாக்ஷமனாமா நிருப்பவனுக்கு நேராகவும் ஹேக்ஷ
ஸாதனமாயிருக்கிறப்போலே இந்தக் காமயோகமும் அதிகாரி
பேதததால ஜ்ஞான யோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, நே
ராகவும் ஆதமாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும் அதிகாரி பேத
மாவது ஸிஷ்டதயா பரவிததனும், தவறுதல் ஸம்பவிககககடாத
தாய ஸுலபமாயச செய்யக்கடியதாயிருக்கிற உபாயத்தில்
ஆசையுடையவனும் காமயோகத்தி லதிகாரீ, அப்படிக்கிலலாத
வன ஜ்ஞான யோகத்தை தவாரமாகக்கொண்டு ஆதமாவலோக
னத்தை அடையும் அதிகாரீ, என்று ஸ்ரீ கீதையில் முனராவது
அதயாயத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ‘ ஸ்வ வ ரி க ர
மான யோம ’ மாவது யம் நியமாதி அங்கங்ஸனோடு கூடிய
ஜீவாதம் தயானம் ‘ லக்ஷீகரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ’ என
பதினூல காமயோகம் செய்யாமல் ஜ்ஞானம் யோசம் செய்ய
முடியாது எனபது தயோதிதம் ‘ ஜய ’ மாவது மனதை வெளி
விஷயங்களிலிருந்து நிவருத்திக்ஞமபடி செய்கை ‘ ப்ருக்ஷ
தூஷி ’ என்கிற இடத்தில் ‘ ஸூஷி ’ ஸபத்ததினூல இந்திரியம்
சொல்லப்படுகிறது இந்தக் காமயோகம் முதலியவைகள் பகதி
யோகத்திற்கு பயுத்தமாகும் பரகாரத்தை யருளிசசெய்கிறா—

யாதாவனொரும பிறந்தால வெவ்வுய்கவஸுவவெவ
 துஷ்டரவஹமான வாதுமாவ வஸுவமாநிற வாச
 ஷ்டுததி லகப்படடிலனாகில வரவஸுவஸுவஸுவ
 மான ஹவஸுவததுகருவாயமான ஹத்யோமத
 திலே யிழியுமபோது உள்ளிருக்கிற ரதங்காணகை
 கருக கிழிசசீரைகண்டாறபோலே யனயபூரீயைப
 பாராகுமபோதைக கவனுடைய ஸரீரவசுதனான
 ஜீவாதாவினுடைய ஸுபுமபுவயுதமாயககொண்டு

‘ இக்கருவோம ’ எனமுரம்பிதது அவரவர்கள் அதிகாரத
 திறகுத தககபடி என்று சோததுக கொள்ளவும் பிறந்தால-
 பிறந்த பிறகு ‘ வெவ்வுய்கவஸுவ வெவ்வுஷ்டரவஹமான ’
 எனபதற்கு ‘ பம் ஹஸு வாவரஹஸம் கருதே தயிகம் தகஃ ’
 என்று சீதையில் சொல்லி யிருக்கிறபடியே ஸபதாதி விஷயங்
 களை அனுபவிப்பதினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யத்தை
 உண்டாக்கக்கூடியதான என்று தாதபாயம் சூகஷ்டுததில் -
 வலையில் அகப்படடிலனாகில - அகப்படாமல் தப்பினேயானால்
 இததால இது மிகவும் பரயாஸமானது எனபது தயோதிதம்
 ‘ அறறது பறறெனில் உறறது வீடுயிர் செறறது மனனுறில் ’
 எனமுழுவாரருளிச் செய்தது அனுஸந்திக்கப்படத்தா
 கிறது ‘ வரவஸுவஸுவஸுவமான ’ எனபதினால் அந்தப
 பகவதனுபவமாகிற புருஷாததத்தின் ஸவருபத்தை யறிந்தால
 இது அதைவிட ஸவஸபமாகையினாலே விடக்கூடியதாயிருக்கும்
 என்று தாதபாயம் இழியுமபோது - ஆரம்பிவிக்கும்போது
 கிழிசசீரை - ரதனம் முதலியவைகளை முடிந்தவைத்திரு
 க்கும் வஸதிரம் ‘ ஸனயபூரீயைப பாராகும போதை
 க்கு ’ எனபதற்கு ‘ சூதேதிதஹவஹினிமு ஹவஹிவ ’
 எனறிவை முதலிய பரமாணவங்களினால் கனக்கு அந்தாயா
 மியாகப் பகவானை உபாலிசக வேண்டுமாயினால் அந்த
 உபாஸனமும் தாஸந ஸமாநாகாரமா யிருக்கவேண்டியதாகை
 யினால், அப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தில், அதாவது
 ‘ பாராகும போதைக்கு ’ எனபது தாஸந ஸமாகாரமான
 உபாஸனத்தைச் சொல்லுகிறது எனறாததம் இததால ஜீவாதம்

ஹக்ஷியோமததுக கயிகாரகொடியிலே யேறிடிக
 பகதியோகம் கிடகதம் ஹக்ஷியோமமாவது
 கூமநூ நிஷ்ஞய கூமநூயீமஞய கூமநூஸெஷ
 ஹதஞன ஹவானுடைய ஹரவிவாழிகளை வ்ஷய
 மாக வுடைததாய நிரகிஸயஸ்ரீகிரவிவமான யூம
 விஸெஷம் அதுதான தெயுயாரைபோலே நிர
 ணாமான ஹகிரவிவமாய ஹக்ஷாதாரதூமமான
 வெஸஷுததையுடைததாய வரவிவததுககுப பூயா

தாஸரம் வந்தபோதிலும் 'விரகோவரபீதநி' எனநிருககும்
 பரமை காரதியான இவனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றது
 என்று தாதபாயம் கயிகாரகொடியிலே - அதிகாரங்களின்
 வரிசைகளிலே, ஏழிட்டு - உள்ளடங்கி, கூமநூநிஷ்ஞய -
 வேறொரு வஸ்துவைத் தனக்கு ஆதாரமாகஉடையவனல்லாமல்,
 ஹரவிவாழி' எனகிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபத்ததினால
 குணம், விசரஹம், ஸதானம், இவைகள் சோததுக சொள்ளப
 படுகின்றன இததால் 'ஸ்ரீகிரவிவம் கமயூமஹக்ஷிரிகு
 ஹியீயதெ' எனகிற பகதி லக்ஷணம் தெரிவிசசப்பட்டது
 'கூமநூநிஷ்ஞய' எனபது நாராயண ஸபதாராததம், 'கூமநூ
 யீமஞய' எனபது நமஸஸபதாராததம் 'கூமநூஸெஷஹதஞய'
 எனபது பாணவத்தின் ஆததம் இது பகதியோக நிஷ்டனுக
 கும் திருமந்திரத்தைக்கொண்டு பராவரஜஞானம் ஸம்பாதிக்க
 வேண்டுமென்பதற்காக அருளிச்செய்யப்பட்டது, அவைகளும்
 உபாஸய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்காக அல்ல
 'ஹவானுடைய இதயாதியினால் ஜஞான யோகத்தைவிட
 வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது 'யூமவிஸெஷ' மென
 பதினால் 'கஹூர ஸவி ஹக்ஷிஸஸ்வாஹுக்ஷாஸி' என்று ஸ்ரீமந் நயாய
 வரிததாஞ்ஜனத்தில் அருளிச்செய்திருச்சிறப்பியே பச்சி என
 கிற பத்தத்திற்கு ஆததமாகிய பரபத்தியைவிட வயதயாஸம்
 தெரிவிக்கப்பட்டது அந்த விஸேஷத்தை நிரூபிதநருளு
 கிரா—'அது தான்' என்றாமபிதது நிரணா ஹகிர
 விவமாய - வேறொன்றின் ஸமருகி நடுவில் வராமல் ஒரே
 விஷயத்தைப்பற்றிய ஸமருகிபாய, ஹக்ஷாதாரதூமமான

சொல்லப்படடது அவவிடத்தில் 1 'தெஷாம் ஜோ
 மீ மித்யுயுத் தனக லகீ விபுஸிஷ்டதே' என்று துடங்
 கிசசொன்ன ஜோமியினுடைய வேறறத்தை 2 'வது
 விபுயா 33 ஜகா லகா வனவ ஹி தெ ஸுதா: தெஷா
 மெகாநிதஸுஷா வெவெவவாதக்ய ஷேவதா: | ஸஹ
 வெவ மகிவெஷாம் நிராபீ: கபுகாரிணாம் | யெ து
 ஸிஷ்டாஸுயோ லகா: மனகாராஹி தெ மதா: ||
 வெவெபுயுவநயபுகாண: ப்ரதிவ்மவ்மொகஷலாக்'
 என்று தானே வெளியிடடான இப்படி மொகஷா
 பரபகீ பரஜஞான வாயமாக விபித்த லகீயோ
 பரமபகீகள் மம வரலகீயென்று பேசப்
 படடது இதினுடைய ஹேதுவாய லாதிசுவரி

மித்யுயுத் - எப்பொழுதும் எனனுடன் சோநதிருக்கிற,
 வனகலகீ - எனனொருவனிடத்திலேயே பகதியுடைய, ஜோமீ -
 ஜஞானியானவன், விபுஸிஷ்டதே - மேறபட்டவனாகிறான்
 'மித்யுயுத், வனகலகீ' என்கிற பதங்களினால் பரயோஜனா
 தரபரன் விலகப்படுகிறான் வதுவிபுயா: - இந்த நான்கு
 போகளும், 33ஜகா: - என்னைச் சோநதவர்கள், தெ - அவா
 கள், லகாவனவ - பகதர்களாகவே, ஸுதா: - எண்ணப்பட
 டார்கள் தெஷாம் - அவர்களுக்கும், வனகாணித: -
 ஜஞானிகள், ஸுஷா: - சிறந்தவர்கள், தெவெவ - அவா
 களே, ஸதக்யுஷேவதா: - வேறொரு தேவதையை ஆஸாபிக
 காதவர்கள், நிராபீ: கபுகாரிணாம் - பலத்தில் ஆசையில்
 லாமல் காமங்களைச் செய்கிற, தெஷாம் - அவர்களுக்கு,
 ஸஹவெவ - நானே, மகி: - அடையவேண்டிய பரயோஜனம்,
 யெது - எவர்கள், ஸிஷ்டா: - மிகுதியான, துய: - மூன்றுவிந்
 துமான, லகா: - பகதர்களோ, தெ - அவர்கள், மனகாரா: -
 பலங்களில் ஆசையுடையவர்களாக, மதாஹி - எண்ணப்படடார்கள
 ளல்லவா, லவெபு - எல்லாரும், வுயுவநயபுகாண: - நழுவ
 வதை ஸவபாவமாக வுடையவர்கள், ப்ரதிவ்மவ்ம - ஜஞா

ஸ்ரீமதாபிகளாலே வந்த ஹவலிஷயத்தில ஸ்ரீகிஷ்
ஸெஷம் ஸெவெபுஸாரணைத் தெளிய வறியவேணுமெ
ன்னுமவிநிவெஸததுக்குக் காரணமாய ஹகியென்று
போபெற்றறிருக்கும் இததாலே 1 'ஸூஹாவம்
மகோ ஹகூ' ஸாஸூரமெ ஹி ஜகாடி-கம்' எனகிறபடி
யே ஸாஸூரஜகூ தகவஜிதூத கடிபெயாமாஹி வரம்
வரையாலே பிறந்த வரஹகியானது ஸாஷூரதூரிகக
வேணு மென்னுமவிநிவெஸததை யுண்டாககி
2 'பொமெஸூர தகொ கெ க்ஷம் டிஸபுயாதூத கெவ்யம்',

னியோ வென்னில, கெகஷஹாக் - மோஷததை யடைகிற
வன தானே - கீதாசாரயனே இரதப பரபகதியின கீழ்ப்பட்ட
தான பகதியை நிரூபித்தருளுகிறா— 'இதினுடைய' என்றாம
பிதது வரிஸ்ரீமதாபிகளாலே - ஸமபாஷணம், முதலியவை
களினாலே தெளிய - ஸாஸதிரம் முதலியவைகளைச் சொண்டு நிய
சயமாய 'போபெற்றறிருக்கும்' எனபதினால இரதப பரபகதியைப்
போல பரீதிருபமாயிருப்பதினாலும், இரகப பரபகதி ஸாலேஸவ
ரணே ஸாஷூரதகரிகக வேண்டுமெனகிற அபிநிவேஸத்திறகுக்
காரணமாயிருப்பதைப்போல இதுவும் தெளிய அறியவேண்டுமெ
னகிற அபிநிவேஸத்திறகுக்காரணமாயிருப்பதினாலும், பகதியை
பரபகதிக்கு ஸதருஸமாயிருக்கிறது என்றுகொணமாகச்சொல்லி
இருக்கிறதென்று தாதபாயம் இததாலே - இரத அவர பகதி
யாலே இரதப பகதி ஸாஸதிரத்தினால பகவாணே உள்ளபடி யறி
கைக்குக் காரணம் எனபதற்கு 'பரமானம் காட்டியருளுகிறா—
'ஸூஹாவம்' என்றாமபிதது ஹகூ-பகதியினால, ஸூஹா
வம்மதஃ - ஸூததபாவத்தை யடைந்தவனாக கொண்டு, ஜகா
டி-கம் - பகவாணே, வெஹி - அறிகிறேன 'ஹி' ஸபத்ததினால
ஜஞானயோகம், ஆதமாவலோகனயோகம், ஆதம் ஸாஷூரதகா
ரம், இவை குறிககப்படுகின்றன 'ஹாஷூரதூரிககவேணும்'
எனபதோடு பகவாணே என்று சோததுக்கொள்ளவும் 'அவிநி
வெஸ'மாவது இஷ்டபலத்தை யடையாமல் நிறகமுடியாத
தவரை ததஃ-ஆகையினால, பொமெஸூர-சேதனாசேதன வஸ
துக்களுக்கு ஸஸவரனாகிய பகவாணே, கெ - எனக்கு, க்ஷம் - நீர்,

வருமவஸைவஸுகளபோலே இவஸுதனு ப்ரவஸ்திநிஷுனு
டைய கோலுதலுககீடாக இபப்ரவஸ்திககுமேலவரும
தஹுலாவவெஸுத ளிதினவஸுமாயிருககும இபபடி
பகதி பரபந்திகளின ப்ரவஸ்திககும வஸ்திககு மயிகா
விகலபமும பேதமும ஸி விஸெஷததைபபற்றி தஹு
ஸுமஸுஸவ முண்டாகையாலே விகஸுமாகக கடவது
இவறறுககு 1 ' தாநாஸஸாஹிஸெஷாஸு ' எனகிற வயி

செயயககடியதான வயாபாரங்களில பரபகதியும் பரபததியும்
விகலபமாய விதிககபபட்டிருபபதினாலே எனறு தாதபாயம
பரபகதிககு மேலே விலாபம தீவரஸமவேகம முதலியவைகளும்
ஜீவனுடைய வயாபாரமா யிருந்தபோதிலும் அவைகள் விஷய
ஸவபாவததினாலே வரககடியவைக ளாகையினாலே ஸாஸதிர
விதிககு உள்ளடங்கினவைகளல்ல, ஆகையினால ஸாஸதிரங்
களில இவனுக்குக காததவயங்களாக விதிககப்படுகிற வயாபா
ரங்ஸளில பரபகதிககும பரபததிககும மேல ஒன்று மில்லாமை
யால இவைகளை துலயமான விகலபங்களாக எடுத்தது உப
பணனம எனறு பூதி நிசேஷப ரக்ஷாதிகளி லருளிசசெயதிருபபது
இவகனுஸந்தேயம இததால பகதி எபபடிப பரமபரையாக
மோக்ஷஸாதனமோ அதைபபோலவே பரபதததியும் அதின ஸதா
னததில விதிககபபட்டிருபபதினால பரமபரையாக மோக்ஷஸாத
னம எனபது விலககபபட்டது, இந்த வஸனததில ஸாக்ஷாத
தாகவே பரமபரையாகவே எனபது விவக்ஷிதமல்ல வாகையி
னால மேலவருமவெஸுதகள் - பரஜஞானாதிகள் ஸதஹு
லாவவெஸுதகள் - பகதி முதலியவைகளும், நிரபராத கைகா
யங்களும் ஸயிகாரி விஸெஷததைபபற்ற - ஸகதாக்கள், அஸக
தாக்கள், முதலிய அதிகாரிகளின வயதயாஸததைக குறித்தது,
தஹுஸுமஸுஸவ - ஒரே பலததிறகு காரணமாயிருககை
ஸுததிரககாரருககும இவவாததம அபிமதம எனறருளிச செய
கிறா—' இவற்றிற்கு ' எனறாமபித்தது தாநா - (இந்த வித
யைகள்) அநேகங்கள், ஸஸாஹிஸெஷாஸு - ஸபதம முதலிய
வைகள் வெவவேறாக இருக்கிறபடியினால, இவகு தாநாஸஸாஹி
ஸெஷாஹிதிகு கபபதா ஸுதிதகாஸெண ஸகிசுந்யாவொ

காரணத்திலே ஹேம விக்ரம் 1 'விக்ரோஃ2விஸிஷ்ட
ஹஸ்யாஃ' என்கிற வயிகாரணத்திலே விக்ரமம்
விக்ரம் உபாஸ தத்தில விஸேஷங்களபோலே ஸா
வாஹேமங்களிலும் ஹேமவிக்ரம் விக்ரமம் ஹேம

வாஸவிக்ரமத்தொத்தவிக்ரம் விக்ரம் விக்ரம் விக்ரம்' என்று ஸ்ரீ
நயாஸ விமலதீபில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே 'யஜுதி, ஹே
மோதி' என்கிற இடங்களிலே போல முகயமான ஸபதபேதம்
பரபத்தியிலும் பகதியோகத்திலும் ஸமபணிகளும் அபபணிக
கிலலாவிடில் 'யஜுதி, உபாஸ, விஷ்ணு' இதயாதிகளே
லலாம ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பாயாய ஸபதங்களா
கையாலே ஸபதபேதத்தினால் விதயாபேதம் ஸமாதத்திதகது
அனுபயுகதமாகும் என்று தாதபாயம் 'ஸாஸுஹே' எனபதற்கு
வெவவேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸபதங்கள் என்று
தாதபாயம் அபபடியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் 'ஹேமவிஷ்ணுவிஷ்ணு
எனபதற்கு வயாகயானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஸுருத பர
காஸிகையில் 'ஹேமவிஷ்ணு த்யாவோ விஷ்ணுதஃ ஹேமவி
ஷ்ணுவிஷ்ணு' என்றும், 'விக்ரோஃ2விஸிஷ்டஹே
மோதி' என்கிற அதிகாரணத்தில் 'ஹேமவிஷ்ணுவிஷ்ணு த்யாவோ
விஷ்ணுவிஷ்ணு' என்றும் வயாகயாதமாயிருப்பது இவ்வனு
ஸந்தேயம் ஹேமவிஷ்ணுஹேமவிஷ்ணு - ஒரே விதமான பலத்தை
யுடையவைகளாகையினால், விக்ரமம்--இவைகளுக்கு விகலபம்
பரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் பூரணமான அங்கங்களோடு உபநி
ஸிகப்ப படாமையினால் அதைத் தனித்த விதயை என்று அபபடி
நிஷ்காஷிக்க முடியும் எனினில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறா--
'உபாஸ தத்தில' என்றாமபிதது ஒரு பகதியோகமே அனேக
ஸாகைகளிலாவது அனேக பரகாரணங்களிலாவது சொல்லப்பட
டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற விதயை
ஒன்றாகையினாலே அநதநத இடங்களில் சொல்லப்படடிருக்கும்
விஸேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று
நிஸ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாதபாயம் 'ஸாவா
ஹேமங்கள்' தைத்திரீயம், ஸவேதாஸவதரம், முதலியவைகள்

[illegible][illegible]

மாம்படியான ஶாநஸஞ்சுவத்தியினுடைய வசுதி-
யிலே தாதுய-மமாககடவது யயாயிகாரமிவை
யெல்லாம வஞ்சுநகனென்னுமிடம் முன்பே
சொன்னோம்

நின்ற நிலைக்குற நிறகுங் கருமமு நோ மதியால
நன்றெனநாடியஞானமுநலகு முடகண னுடையாரா
ஒன்றிய பத்தியுமொன்றுமிலா விரைவாக கருளா
லன்று பயன றருமாறு மறிநதவ ரததணரே 16

வசுதில் தாதபாயமில்லை, மாணஸ ரூபமான (ஜஞான ரூபமான)
பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினு லுண்டான பராகந்தாயாதி
கன்உள ஈடநசாஸல சாயிக வயாபாராதிகளில் முடிவுபெறுமபடி
யான மாணஸ ஜஞானத்தின் பூர்த்தியில் தாதபாயம் என்றாத
தம் ஶ்வத்தியினுடைய பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினுடைய
மாணஸாநுஸந்தானத்தின் பூர்த்தி இல்லாமற் போனபோதிலும்
பலஸாதனமென்பவை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘யயாயிகாரம்’
என்றாரமபிதது ‘முன்பே சொன்னோம்’ என்பதற்கு பரமாண
பூரவகமாகக் கீழ் நிரூபித்திருக்கிறோம் என்று தாதபாயம்

இப்படி இந்த உபாயங்களின் வயதயாஸங்கனையும், அதில்
அதிகாரபேதம் இருக்கும்படியையும் சீழ்ச சொல்லியபடி
அறிநதவாகனே பருமம் வித்துக்கள் என்று அதிகாராராததத
தை ஸதுதித தருளுகிறார்—‘நின்ற’ என்றாரமபிதது

ப - ஶா] நின்ற நிலைக்கு - கான நிறகும ஸதிதிககு, அதாவது
‘நவநிஷேஹஸுதாஸக்யம் துக்ஷம் கஷ்டாணுஸெஷதஃ’, (ஸநீ
ரபாநூலி வ தெ நவநிஷேஷகஷ்டுணஃ, ‘நவநிஷேஷிக்ஷ
ணநிஷி ஜாதூகிஷ் துக்ஷக்யுஷ’ இதயாதிகளில் சொல்லு
கிறபடியே பரகருதி பரிணாமங்களான தேஹேந்திரியாதிகளோடு
ஸம்பந்தப்பட்டு நிறகிற தன் ஸதிதிககு, உற - அனுரூப
மாச, நிறகும - நிறகிற, கருமமும், அன்றிசகே நின்ற நிலைக்கு-
பரிஷ்டடென்னறு பரவித்தியடைநது தான் நிறகிற நிலைக்கு, உற,

‘கொல்லுமெவ்வெவ்வாவி ஸம்பாஷுந் சுதபுஷுபுஷி’ என
கிறபடியே ஸிஷ்டதயா பாவதிதனனவனுக்கு விதிகபபட
டிருக்கிற, காமமும் எனறாததமாகவுமாம், அதுவுமன்றிகே
தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தனனூல ஸுலபமாய்ச் செய்யுமபடி
யான காமமும் என்று மாததமாய்வுமாம், அதுவுமன்றிகே
நின்ற நிலைக்கு - ஜனான யோகம் பகதி யோகம் முதலிய எல்லா
நிஷ்டைக்கும், உற - ஸஹசாரியாய் அனுரூபமா யிருக்கும்படி
என்றாததமாகவுமாம், நோ - ஸுக்ஷ்மமான, அன்றிகே இதர
விஷயங்களில் ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆதமாவிடத்திலேயே
நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிகே காம யோகாதிகளினால் ஆரா
திகசப்பட்ட பகவானுடைய அனுகரஹ விசேஷத்தினால் உண்
டான, மதியால் - ஜனானத்தினால், நன்றென இதுவே நல்ல
தெளறு நினைத்து, நாடிய - ஸாமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட,
ஞானமும் - ஜனான யோகமும், நல்கும் - பரீதியை யுடைய
தான, ஆதமாவலோகனம் ஸுகரூபமென்பது இததால்
தயோதிதம், உட்கண் - உள்ளிருக்கும் கண், அதாவது
ஆதம் ஸாக்ஷாதசாரகதையும், உடையார் - உடையவரான,
ஒன்றிய - ஒன்றாகச் சேரத்தான, அதாவது அதிலேயே லய
த்தை யடைந்தவர்களைப்போல நிரதியை பரியமாக்கியினாலே
இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அநிச்சரிககிற, பத்தியும் - பகதி
யோசத்தையும், ஒன்றியிலா - சிழ்ச சொலவிய காம யோகாதி
கள் ஒன்றியிலாமல், அகாவது அவைகளில் ஜனான ஸகத்
யாதிக விலலாமையாலே அவைகளில் அதிசாரமில்லாமல், விரை
வாககு - விளம்பாக்காமாருக்கு, அருளால் - கேவலம் கருபையி
னாலேயே, இவ்விருவாகும் கருபையினாலே பலம் கொடுத்
தாலும் ‘கூலபாவயபூவாயஸி’, ‘கேவலம் ஜீயயெவ
ஃயபா’, ‘கூலயாகேவலோதஸாதாரா’ இவ்யாதிகளில்
படியே அகிஞ்சனன விஷயத்தில் கருபையே முசய சாரணம்
என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘அருளால்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட
டிருக்கிறது, அன்று - இவன் அபேஷித்தவனறே, பயனதும் -
பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான, ‘பகவான்’ என்று சோதனம்
கொள்ளவும், ஆறும் - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சனன
விஷயத்திலுண்டான கருபையினால் இந்த மேனமை பரபந

கூடுகூடா தம வாவல மணுசாரண
வெஜுகிவாவஸிதாநு
ஸநாமுதா மவவமுலாயத விபள
ஸவாரகா வாரகாநு |

வனக மூகூகியொமலுலுத
வயலுலாவாமுலாவா நிபாநு
ஸகூகூபெருகூசு ஸாரணு ஸாராயிமிரா
கென ரகென வுயா: ||

உதி ஸ்ரீகவிதாக்கிடுக வலிஹஸு ஸவகூதனூலுதகூலு
ஸ்ரீகென்குடநாயஸு வெடாணாவாயுலு கூகிஷு
ஸ்ரீகெனவலுதூயலாரெ
உவாயவிஹ மாயிகாரெ மவகூ

|| ஸ்ரீ கென மிமகாண கெனகெனிகாய தகூ ||

கேரானபுறறிருவேகடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

திகது ஏறபட்டது என்றும் யோஜிததுகொள்ளவுமாம், அறிந்த
வா - தெரிந்தவாசா, அநதணரே - பராமமணாசா, ஸகலவேத
தாதபாய வேததாக்கள என்று தாதபாயம்

பூவாசாராயாகளெல்லாரும் ஒரேமுகமாக பரபத்தியை
யகிகரித்ததற்குக் காரணமாக அதின் மஹிமையை நிரூபித
தருளுகிறா—‘கூடு’ என்றாரம்பித்து இததால் பகதி ஸவருப
விருத்தம், ஆகையினால் பூவாசாராயாகளெல்லாரும் பரபத்தி
யை யனுஷ்டித்ததாசன என்று சொல்லுமவாகள பக்தத்தை
நிராகரித்துக்கொண்டு இந்த அதிகாரத்தில் முமுக்ஷுகளை
இருவகுப்பினரென்றுபிரித்தது ஸங்கதமென்றும் அருளிச்செய
யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸவவமுலாயதவிபள - மோகூததிறகு உபா
யவள்ள பறறி விதிகதெ ஸாஸ்திரவதரில், ஸவாரகாவார

காது-ஸதவாரகங்களாயும், அதவாரகங்களாயு மிருக்கிற, கஜே-
காமயோகம், ஜோமம் - ஜஞானயோகம், உவாஸகம் - பகதி
யோகம், ஸாணவ்யஜ்ஞா - ஸாணாகதி, ஐகி - என்று, சுவவ்யூ
தாது - ஏறபடுததப்பட்ட, ஐகாது - இந்த, ஸந்தாமுதாது -
நல்லவழிகளை, அதாவது உபாயங்களை, ஹக் - ஒன்றாயிருக்கிற
(ஸவபாவம்), ஷூக்ரகி - இரண்டுவிதமான ஸவபாவம், இவை
களினுடைய, யோம - ஸம்பந்தத்தினால், ஸம்ஸுத - உண்டா
கப்பட்டிருக்கிற, ப்ரஹ்மாவ - தனித்தனியாக இருக்கையை
உடைய, சமஸ்வாஸாது - மஹிமைகளை யுடையதாக, ஸ்ரூ
க் - நன்றாக, ப்ரஹ்ம - பாரதது, ஸுயாஃ - பண்டிதாச
ளான, ஸக் - பெரியோர்கள், ஸாணவ்ய ஸாஸ்திரியிராம் -
ஸாணயனாகிய ஸாஸ்திரியான ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய வாரததையா
கிய கீதையின், சக் - கடைசியில், அதாவது கடைசியில்
சொன்ன சுரமஸுலோகத்தில் விதிகப்பட்ட உபாயத்தில்,
ரக் - ஸந்தோஷத்தை யடைகிறாள்

சில உபாயங்களை நடுவில் தவாரமாகக்கொண்டு பல ஸாத
னங்களாகும்வை 'ஸவாஸக்'ங்கள் அப்படிக்கில்லாமல் நேரி
லேயே பல ஸாதனங்களாகும்வை 'சுவாஸக்'ங்கள் 'ஸந்தா
ம-பாது' எனப்பதினால் காமயோகம் முதலாக பரபத்தி வரையி
லான எல்லாம் மோக்ஷாபாயங்களாக ஸாஸ்திரங்களில் விதிக
கப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளில் ஒன்றை ஸவரூப விருத்த
மென்று தள்ளுவது முடியாது எனபது தயோதிதம்
'ஹக் ஷூக்ரகி' இதயாதிக்ரு காமயோக ஜஞானயோகங்
களுக்கு ஸதவாரகமாயிருப்பதாகிய ஒரு ஸவபாவம் பகதி
யோகத்திற்கு அதவாரகதவமாகிற ஒரு ஸவபாவம், பரபத்திக்ரு
இந்த இரண்டு ஆகாரங்களும உண்டு என்று தாதபாயம் இப
படி காமயோகம் முதலியவைகளுக்கில்லாத இரண்டுவிதமான
மஹிமையோடு கூடிப்படியினால் பரபத்தியையே நமஸூவாசா
யாகள் அங்கீகரித்தார்கள என்று திருவுள்ளம் அதவாரகதவ
ஸதவாரகதவங்களாகிற ஆகாரங்கள் காமயோகாதிகளுக்கிருந்

தால பரபததிக்கு மாததிரம அவைசளை அஸாதாரணமாக
இங்கு அருளிச்செய்திருப்பது விருத்தமாகையினால் காமயோ
காதிகள் ஸாக்ஷாநமோக்ஷ ஸாதனம் என்று சொல்லும் பக்ஷம்
நிராகரிக்கப்பட்டது

திருவஹீரதிரபுரம் சேடலூர் விதவாண பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஹிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில
உபாய விபாகாதிகாரம்
மு ற ழி ற று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ: தெ நிரமோக ஜஹாபெஸிகாய ந: ॥

ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அகிகாரஸ்வரூபம் — ஆகிஞ்சநயம் — அநநயகதிவம்—வைகளுக்கு
பிபநநம்—பரமாஜோதாஹரணம்—ஸாவாகிகாரநீவம்]

சுயிபுசெவந வஸ்யபுதா தி கதநு

ஸஃவிணீதாயிசிரயா

ஸா வரஷ்டாஜ ஷஷ்டயொமநியதா

வஸ்யாவஸ்யாவீதா ।

ஸுளதீ வஸ்யபுஸாரணதா மமவத

ஸுத்யாவீ வஸ்யாவீதா

வஸ்யாவீவ நெநமநெஷ்யிகுதி

ஸவ்யாவஸ்யாவீ வஸ்யாவீ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிரமோக ஜஹாபெஸிகாய ந: ॥

இப்படி முமுக்ஷுதவாதிகாரம் முதலாக ஸாங்க பரபத
னாதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிரூபண
பரமான பேடிக்கையில் முதல மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய
அவாநதர பேடிக்கையினால் பகதி பரபத்திகளின் ஸாதாரணங்க
ளான அதிகாரம், பரிசாரம், அங்கிகள், இவைகளை ஸங்கரஹமாக
நிரூபித்ததிறகு, பகதியின் அங்காதிகள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் விஸ
தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இந்த ஸாஸ்திரத்திறகு,
அஸாதாரணமாய் பரதிபாதயமாயும், இதர கரந்தங்களில் இவ
வளவு விஸதமாக நிரூபிக்கப்பட்டாததுமான பரபத்தியின் அஸா
தாரணமான அதிகாரம், பரிசாரங்கா, அங்கி, இவைகளை மூன்
றதிகாரங்களடங்கிய மறறொரு அவாநதர பேடிக்கையினால் நிரூ
பிக்கத் திருவுள்ளமபற்றி, அதில் ஸாவாதிகாரமான பரபத

திககு ஒரு அதிகாரி என்று தனித்து நிர்வாசிப்பதற்கும், உப
நிஷத்தில பரதிபாதிதமான வைதிக தாமமாகிய பரபததியில
ஸூத்திராதிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டாதும் பரகாரததையும்
இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய
அதிராராததத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறா—‘ஸூதிபுசெவத’
என்றாரம்பித்து

ப - ரை] ஸூதிபுசெவத - (அதின பலத்தில்) ஆசையுடன், ஸம்
விணித - சோந்திருக்கிற, திருத்தம் - முன்றுவிதமான
ஸவருபங்களையுடைய, ஸூதிபுசெவத - ஸாமாததியம், அதாவது
உபாயத்தை யனுஷ்டிசகககடிய ஸகதி, ஜஞானம், ஸாஸ்திராந
மதமான ஜாதயாதிகளை உடையவனாயிருக்கை, என்கிற முன்று
வகைப்பட்ட ஸாமாததியங்களும், ஸூதிபுசெவத - அதிகாரம்
(என்று சொல்லப்படுகிறது), ஸூதி - அந்த அதிகாரமும்,
ஸூதிபுசெவத - பகதி யோகத்திற்கும், ஸூதிபுசெவத - பர
பததிக்கும், நியதாவஸூதி - அதற்கு அஸாதாரண
மாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸ்தையை யுடையதாக, ஸூதிபுசெவத
விதா - ஸாஸ்திரங்களில் வயவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது,
அதாவது அந்தந்த உபாயங்களை யனுஷ்டிசகககடிய ஜஞான
ஸகதயாதிகளை தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று
தாதபாயம், ஸூதிபுசெவத - சொல்லப்பட்ட, ஸூதிபுசெவத -
பகவானுடைய, ஸூதிபுசெவத - எல்லோராலும் ஸாண
மாக அடையக்கூடியவனாயிருக்கும் தன்மை, ஸூதிபுசெவத -
‘ஸூதிபுசெவதஸூதிபுசெவத’, ஸூதிபுசெவத - ‘ஸூதிபுசெவத’ என்றிவை
முதலிய ஸமருதிசளிஞாலம், ஸூதிபுசெவத - ஸாதாபிககப்பட்ட
திருக்கிறது, (ஆகையினால்) ஸூதிபுசெவத - எல்லோராலும்
அனுஷ்டிசகககடியதான, ஸூதிபுசெவத - பரபததியாகிற இந்த
உபாயத்தில், ஸூதிபுசெவத - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட,
ஸூதிபுசெவத - மெய் சொல்லுவது முதலிய தாமதங்களிலே
போல, ஸூதிபுசெவத - அதிகாரம் (எல்லோருக்கும் உண்டு)
அதாவது ஸருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸதயம் சொல்லவேண்டு
மென்கிற தாமம் முதலியவை ஸமருதி முதலியவைகளில் எல்
லோராலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிற

இப்படி யவிகதமவததுக குவாயாணா நிவ்யுஹ
 னாய மூலவவிகெடியிலே யிழியுமவனு ககிவவினைக
 அநிகாரஸவருபம் சுயிகார விஸெஷம் முதலான
 வையிருக்குமபடி யறியவேணும் சுயிகாரமாவது
 அவவோ வவொவாயங்களிலே புவததனம் வுரு
 ஷனுக்கு வவததிலுதிசுவமு முவாயததில் ஸாஸு-
 மும் இவறறில் ஸாஸு-மாவது ஸாஸு-ததை
 யறிகையும், அறிநதபடி யமுவிககவலலனாகையும்,
 ஸாஸு-ததை ஜாதிகுணாதி பொருதையும் இவ
 வயிகாரம் முனபே விகமாயிருக்கும இதுடையவ
 னுக்கு புவொஜமமாயககொண்டு ஸாஸுமாக வு
 விககபபடுமது வும ததய-மாக ஸாஸுமாக வியி

படியினுல ஸாவாதிகார மாணாபோலே இ தவம் ஸாவாதிரா
 மாகும் என்று தாதபாயம்

இப்படி - அகாரமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ உவாயா
 னா நிவ்யுஹ னாய - அகிஞ்சனனாகையாலே வேறு உபாயங்
 களில் ஆசையிலலாதவனுப 'சுயிகாரவிஸெஷம்' எனபதி
 னுல முமுக்ஷுதவமாகிற ஸாதாரண அதிகாரத்தைவிட வயத
 யாஸம் தயோகிதம் 'அவவோ' இதயாதிகு 'புவொஜம
 மூலிசு' ந வொவாவி புவததெ' எனகிற நயாயமாக பலத
 தில் ஆசையே அதின உபாயததில் பரவாததிபபகற்கு கார
 ணம் என்று தாதபாயம் 'மூணாதி' எனகிற இடததில்
 'சூதி' பததகினுல ஆசாரமுமஸம்ஸகாரமுமசொல்லபபடுகிறது
 முனபே - இநத உபாயகதை அனுஷ்டிபபதற்கு முன்னாலேயே
 'புவொஜமமாய' எனபதற்கு ஸாஸதிரததில் விதிககாமலே
 ராகபராபதமாய எனறாததம் 'சுமுவிககபபடுமது' என
 பதற்கு விதிகு அது விஷயமல்ல என்று தாதபாய மாகையி
 னுலே உபாயம் விலகபபடுகிறது ததய-மாக - அநதப பலத
 திற்கு ஸாதனமாக இததால அதுவே ஸவயம் பரபோஜனம்,
 இது அதற்கு ஸாதனம் என்று வயகயாஸம் காட்டபபட்டது
 வியிககபபடுமது - ஸாஸதிரங்களில் அவஸயம் ரொயவேண்டிய
 தாக விதிகபபட்டி ருப்பது இததால அதிகாரம் முனபே வித

ககப்படுமது உவாயம இவகு ேஃஃஃஃஃஃ முண
டாய ஸ்துதன புவதிரவவெரெஷாவாய விசெஷ
நிஷ்ணுகு ஸாஸ்திர நுஸம்வந ஜோநாபிக ஞவாவ
கஜேடு வரயாரணமாயிருக்க விசெஷிததவயிகாரம
தனனுடைய வாகிண நுமு மந நு மகிசுமும குகி
ஆகிஞ்சநயம் னுநுமாவது உவாயாரண
அந்நயகதிதவம் வரயே-ஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃ
மகிசுமாவது புவயோஜநாணர வெஃஃஃஃஃஃ

தமான் தெனறும், பலம் அனுவாதயமென்றும், உபாயம் விதேய
மென்றும் பரஸபரம் வயதயாஸம் கயோதிதம் 'ஃஃஃஃஃஃஃஃ'
முண்டாய' எனபதினூல ஸாமாநயாகாரம் சொல்லப்பட்டது ஸாஸ
திரதகிணுண்டாசிப ஸேஷகவாதி ஜனானகரா பகதியோச
நிஷ்டனாசகும் இவனுசகும் பொதுவாசையினுலே அது பரபததி
சகு அதிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதென்பது 'வரயா
ரணமாயிருக்க' எனகிற வரையிலான வாகயத்தினு அபிபரே
தம் இததால் ஸம்பந்த ஜனானமே பரபகதியெனகிற பக்தம்
நிராகரிககப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிசனுகும் ஸா
தாரணமாயிருப்பதினாலும், இதற்கு முன்பே விததமாயிருப்பதி
னாலும் விசெஷிததவயிகாரம் - 'மோக்ஷததிறகாந ஸவதந
திர பரபகதி பண்ணுமவனுக்கு மாகதிரமுள்ள அதிகாரம்
வரயே-ஃஃஃஃஃஃ - சீழ்ச சொல்லிய முன்றுவிதமான ஸசதியு
'மில்லாமை, வெஃஃஃஃஃஃ - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை 'ஃஃஃ
நு மகிசு' மென்பது உபாயாததா ஸந்நயதையைச் சொல
லக்கடியதாயிருந்தபோதிலும் அது ஆகிஞ்சநயத்தினுல விதத
மாசையினுலே 'மகி' என உஃ (இது அடையப்படுகிறது)' எனகிற
வயுதபகதியினுல பரயோஜனாதரங்ககளில் உள்ள வைராகயத
தையே சொல்லுகிறது என்று காதபாயம் ஸாரணாநு
வெஃஃஃஃஃஃ மாகவுமாம் - வேறொருவரைச் ஸாரணமாக ஆஸா
யிப்பதை ஸஹிபாமை பரதீதவதா பாரமாயாதிகாரத்தில்
'உன்னிகது மறொரு தெயவந தொழா ஸவணையல்லால்'
எனகிற வரவெகாணினுங் கூடாமையாலும், வரவெகாணி
சசலது புவயாநாஹிதமாச மோக்ஷங்கிடையாமையாலும்
என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும், 'உன்னுல்லால் யாவராலு

ஸரணாநாரவெஶுவூமாகவுமாம் இது ப்ரயோ
ஜநாரவெஶுவூததாலு மய-ஃவிகம் இவவய-ஃம
1 'வ்ருஹாணம் ஸீதிகண்ண யாஸாதா டேவதா? ஸ்ர
தா? | ப்ரதிஸுநா ந வெவகெந யவ்ஸாஸ வரிவிகம்
வமம் | ' உதா கி களி லே கணடுகொளவது
தீவதமான் உஶக்ஷமனறிககே டேவநாந
வ்ருதாஹி ப்ரயோஜநாரவஸ்துனவன டேவக்ஷா

மொன்றுங் குறைவேண்டேன்' எனறிவை முதலிய பாமா
ணங்களுக்கும் இது அதுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாதபா
யம் ஆகிலும், 'தடெகொவாயதா பாஸா' என்கிறபடியே பர
பததி ஸவருபகதிற்கு அவஸ்யாபேக்ஷிதமான ஸரணயாநதா
வைமுகயத்தை விகலபிததருளிச செயதிருப்பதற்குக் காரணம்
நிருபிததருளுகிறா—'இது' என்றாரம்பிதது 'ஸய-ஃவிகம்'
எனபதற்கு பாயோஜனாதா வைமுகயம் என்று அாததம்
சொல்லும் பெரமுதம் ஸரணயாநதா வைமுகயம் தாத
பாயத்தினு லேறபடுகிறது என்று திருவுள்ளம் இததால்
ஸரணயாநதா வைமுகயமாவது பாயோஜனாதா வைமுகயமா
வது அநநய கதிதவம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லு
மிடத்தில் மறறொன்றிலலை எனபது தாதபாயமல்ல, மறறொன்று
அதினூல அாததாத வரிததமாகையினூல, இரணடும எல்லா
விடத்திலும் வரிததிசுகிறது என்று திருவுள்ளம் இவவய-ஃம-
ஒன்றைச் சொன்னதினூல மறறொன் றேறபடுகிறதென்கிற வாத
தம் இங்கு 'வெஶுவூ'மாவது நேரில பரபததிசுரு உததேஸ
யாக ளாகாவிடாலும், பரமபரையாகவும் அவாகளுடைய ஸம்
பந்தத்தை ஸவியாயை 'கண்டு கொளவது' எனபதற்கு அலப
பலங்களில் ஆசையிலலாதவன் இதர தேவதைசனே ஸேவிகக
மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினூல ஸபஷ்டமா யேறபடுகிற
படியினூல என்று தாதபாயம் தருபத பரபன்னனுகும் இந்த
அநநய 'கதிதவமுண்டு என்றருளிசசெய்கிறா—'தீவதமான்'
என்றாரம்பிதது தீவதமான் - அடுததக்ஷணத்திலேயே மோ
க்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற தவரையையுடைய 'ஸ்ரஹி' ஸபதத

ய-மாமகபூவ தீயைப்பற்றினால் அவ்வோ பூயோஜனா
காரங்களிலளவுகூடாக மோக்ஷம் விஷ்ணிக்ரும இவ
இவைகளுக்கத் நிபந்தனம் வாசினமூததுக்கு மமமூததிக்ஷ
ததுக்கும நிவபூதம் உவாயாணாங்களி லிவவயிகாரி
யினுடைய வஜ்ஞாநாஸகிக்ரும மறுவிஷ்வாஸஹ

தினால் அாசசாவதார ஸங்கமசொல்லப்படுகிறது ஸதூன-ஆசை
யுடையவன இததால் தருபத பரபன்னனுக்கு பரயோஜனாதரா
ஸகதி இருப்பதினால் பரயோஜனாதர வைமுகயமாகிற அதிகார
மில்லாமையாலே பரபத்தி நிஷ்பலமாகுமே எனகிற ஸங்கை
தயோதிதம் பற்றினால்-அனுஷ்டிததால் பரயோஜனாதரம் என
பது இந்தத் தேஹத்திலேயே அனுபவிககக் கூடியவைகளென
றும்,இதரதேஹங்களில் அனுபவிககக் கூடியவைகளென றும்இரு
வகைப்பட்டது, இந்தத் தேஹத்தில் அனுபவிககக் கூடியவை
களைப் பற்றுவது அநநயகதிதவத்திற்கு விருத்தமன்று, இவனிச
சை அதுவரையில் மோக்ஷத்தை விளம்பிக்ஷ செய்யும், மற்ற
வைகளில் ஆசையிருந்தால் அநதிகாரியாகும் என்று தாதபாயம்,
என்று பூநீஸாரதீபிகாதிகளில் வயாசடாதம் விளம்பமில்லாமல்
பலமவேண்டுமென்னில் அநநயகதிதவம் அதிகாரத்தில் சேரும்,
அப்படி இல்லாதவனுக்குப்பலமவிளம்பிததுசகிடைக்குமே ஒழிய
பலமில்லை என்பதில்லை என்று பூநீ ஸாராஸவாதியியில் வயாகயா
தம் பசதியோக நிஷ்டனுக்கும் பரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் மோ
க்ஷத்தில் இசைச துலயமா யிருக்க இந்த விஸேஷமான அதிகா
ரத்திற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இவ்வாசின
மூததுக்கு’ என்றாமபிதது ‘இவ’ என்பதற்கு பரபன்னனுக்கு
அஸாதாரணமான என்று அததம் அஜஞாநாஸகதிக்ரும
விளம்பாஸஹதவமும் சோந்து ஆகிஞ்சநயாநநய கதிதவங்களுக்
குக்காரணமஸாணயாநதர வைமுகயத்தைமேலே தனித்தருளிச்
செய்யப் போசிறப்படியினால் இந்த அநநயகதிதவம் பரயோஜனா
தர வைமுகயத்தைக் குறிக்கிறது சரம ஸலோகாதிகாரத்தில்
‘இவ்விஷ்வாக்ஷினும் தான நினைத்த காலத்திலே பலம் பெறு
கைக்கு உவாயாணாஸகதிக்ரும’ என்று அருளிச்செய்திருப்பதி
னால் விளம்பாக்ஷமதவம் ஆகிஞ்சநயத்திற்கும் காரணம் என்ப
தேறப்படுகிறது கீழ்ச சொல்லியபடி பரயோஜனாதரத்தி லாசை

கவமும இதில ஸாரணாணாரவெவ்வுவதுககு
 ஸீவதூதம் 1 'யயாவாயொவ்வுணா முாணிவஸம்யாபி
 வஸீயவஸ: | யாதூரெவம் வஸம் யாபி வஸபுலுதிதாநி
 ஹாரதி' எனகிறபடியே தனக்கும் பிறருக்குமொத்திரு
 ககிற ஸமவசெகவாரதனா ஸகுவஸாயமும, பூயொஜ
 னாணாரவெவ்வுவமும இப்புவதூயிகாரவிசெஷம்
 பரமாத்மனேநாஹாணம் 2 'ஸவீத்ராஹவரிதூகஸுரெஸு
 வஸஹஸிபுலி: | தீநு ஜொகாநு ஸம்வரிசூஷு தஜெவ

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகையினால் விளம்பாக்கம் தவம் அநநய
 கதிதவத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிககே இரண்டிக்கும்
 இரண்டும முறையே காரணம் என்று தாதபாயமாகவுமாம்
 இதில - பரதத்திககு அஸாதாரணமான அதிகாரத்தில் யயா-
 எப்படி, வஸீயவஸ:-வேகஸாலியான, வாயொஃ-சாற்றுகு, கு
 ணா முாணி - புலவர்களின் துணிகா, வஸம் யாணி-வஸத்தை
 யடைகின்றனவோ, ஹாரத - ஓ' அாஜுந, வஸம் - இப்படி,
 வஸபுலுதிதாநி - எல்லா பராணிடனும், யாதூ: - ஸாதேஸ
 வானுககு, வஸம் - வசமா யிருப்பதை, யாணி - அடைகி
 றன 'பிறருக்கும்' எனபதினால் வஸதவநதரங்கனோடும்,
 ஆஸாணீயாசளான தேவதாந நாமகனோடும் வாசியிலலை என
 பது தயோதிதம் 'பூயொஜனாணார வெவ்வுவமும'
 எனபதினால் பரதியாச நிஷ்டனுக்கும் ஸாரணயாநதர வைமுகய
 யிருந்தபோதிலும் அது பரயோஜனாதர வைமுகயத்தினாலே
 பட்டதிலலை, அவர்கள் பகவத பாதந்திராசள எனகிற ஜனா
 னத்தினாலே ஏறப்பட்டது, பரபன்னனுககோ இவை இரண்டினாலு
 மேறப்பட்டது என்று பயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டதாசிறு
 வஸ: - அந்தக் சாகை, வித்ராஹ - தகப்பனாரினாலும்,
 வகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறாள், வஸஹஸிபு
 லி: - மகரிஷிகளோடு கூடா, வஸுரெஸு - தேவநதகபளி
 னாலும், வரிதூக:-சைவிடப்பட்டவனாய், தீநு ஜொகாநு-
 மூன்று லோகங்களையும், ஸம்வரிசூஷு - அனைகம் நடவை

ஸரணஜாதஃ', 1 'சுஹஸ்யவராயாநா ராஜயொஃகிணு
மொமதிஃ', 2 'சுசிவமொநநு மதிஸுரணு', 3 'சுநா
மதாநககாரு ஸகீக்ஷயாவுடிஷு ஸகாரொராவாயஃ',
4 'தசுபூவ்யெவ ததூராஂஸுஜயய பூவதெ
நநுஹகே சுஹுகொபிவ' ஹஹெணாவி ஸாஸந
ஹதி ஹநாந', 5 'புகலொநநிலலாவடியேன'என்றி
வை முதலான பூராண ஸஂபூடியங்களாலேவிகம

ஸாவாதிகாரகவம்

இவவளவயிகாரம் பெற்றால்

சுறநி, ததெவ - அநத ஸுராமகீரீய, ஸரணஜாதஃ - ஸரண
மடைநதது சுஹம் - நான, சுஹராயாமா - குறறங்களு
கு, சூலயஃ - இருபபிடமாயும், சுசிவநஃ வேறு உபாய
நிலலாகவனாயும், சுமதிஃ - வேறு பதிநிலலாதவனாயும், சுஹி-
ஆசிரீறொ ஸரணு-ஸரணாநிரகு உததேஸயனான பசவானே,
சுசிவநஃ - வேறு உபாயநிலலாதவனாயும், சுநநுமதிஃ -
வேறுபதிநிலலாதவனுய் மிருகநிந நான, (உமமுடைய திருவடி
சனை ஸரணமடைகிறேன்) சுநாமத - இனி வரப்போகிற,
சுநககாரு - ஆரவிலலாத சாலங்கனில, ஸகீக்ஷயாவி -
எதிர்பாராததீபாதினும், சுடிஷு - பாககபபடாக, ஸகார
ரொராவாயஃ - (ஸமஸாரதகை) தாணடுவதற்குபாயததை
உடையவனுய்மிருகநிந தசுபூவ்யெவ - அதை அடைவ
தற்காகவும், தசு வராயாஸுஜயய பூவதெநநுசு
அவனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளிரண
டில் பரபத்தியைத் தவிர வேறு, ஸாஸந - உபாயம், கெ -
எனக்கு, சுஹுகொபிவ ஹஹெணாவி - ஆயிரங்கொடி கலப
காலங்கனிலும், நாவதி - இலை, ஹதி - என்ற, ஹநாந -
எண்ணிக்கொண்டவனாக (பசவான ஸரணமடைய வேண்டும்)
புகலொனநு - வேறொரு உபாயம், இலலாவடியேன - இலலாத
வனாய் தாஸபூதனாகிய நான இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபே
க்ஷிதமானபால பரபத்தி ஸாவாதிகாரம் என்கிற பரமாணந
களுக்காத தாநபாயம் என்னவென்னில? அதை அருளிச் செய
கிறா—'இவவளவு' என்றாரம்பித்தது இவவளவு - இவவளவு

புவதிககு ஜாதாநிநியமில்லாமையாலே ஸவ்யாயி
காரகம் விவம

அநதணரநதிய ரெலையினினற வனைததுலகும்
நொநதவரே முதலாக நுடங்கி யநன்னியராய
வநதடையும வகை வனறகவேநதி வருநதிய நம
அநதமில்லாதியை யனபரறிந தறிவிததனரே 17

அலபமான இந்த அதிகாரம் எல்லா வாணத்தாருக்கும் எல்லா
ஆஸரமத்தாருக்கும் ஸுலபமாய வரக்கூடியதாகயிருக்க இந்த
அதிகாரத்தை யுடைய ஸாவ ஜனங்களுக்கும் இதைத் தவிர
வேறு ஒரு நியம மில்லாமையினால் இது ஸாவாதிகாரம் என்று
சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம்

இப்படி பரபத்தியின அதிகாரி விஸேஷத்தைப் பூவாசார
யாகனின் உபதேஸத்தாலேயறிந்தோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—
'அநதணா' என்றாரம்பிக்கு

ப - ரை] அநதணா - பராமமணாகா, அநதியா - சண்டாளாகள்,
எலையில - இவாசனை எலையாசயுடைய, அதாவது பராமமணா
முதல் சண்டாளாகள் வரையிலாச, இங்கு சண்டாளாகளும்
சோதனுக சொள்ளப்படுகிறார்கள், நின்ற - சிரிப்புபட்டு நிற்கிற,
அனைத்துலகம்-எல்லா லோகமும், அதாவது அதிலிருக்கும் ஜனங்
களும், நொநதவரே-ஸமஸாரத்தில தாபதரயத்தினால் அடிபட்டு
அதினாலோகாவிஷ்டாக்களா யிருப்பவரே, முதலாக-முககியமாக,
இத்தால ஆாததியில தாரதமயமே அதிகாரியில முகயகெளணாதி
காரதமயத்திற்குக் காரணமேயன்றி, ஜாதயாதிகள சாரணமில்லை
என்பது தயோதிதம், நுடங்கி - கருஸராய, அதாவது ஆகிருசந
யத்தை யுடையவர்களாய், அநன்னியராய அநநயகதிகாக்களாய்,
அதாவது ஸரணபாந்தரபரயோஜனாதர வைமுகயமுடையவாக
ளாய், வந்தடையுமவகை தனனைசகிடடிசஸரணமபுகும் பரசாரம்,
வன-தருடமான, அகாவது இவாக்களுடைய அபராதங்களினால்
குறையாததான், தகவு - கருபையை, எந்தி - தரித்துக்கொண்டு,
'வபாஹபூஷி காகுஷஸூக்ஷ்மபா வயபுவாஹபக', 'பூலா
ஹபாஸிநாபக' இதயாதிகள இங்கனுஸநதேயம், வருநதிய-பரயா
ஸாபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது 'உலகெல்லாம் நனசொடு
ங்க போகணவான்' என்கிறபடிபெ ஸாவதேசதனர்களும் உஜ்ஜீ

விகக வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, யாகஞ்சுக ஸுக
ருதாதிசனாலே பரஸநனான தான அதற்கு மேலுண்டாகும்
பரபத்திக்கு யோகயநசனான பரிபாசுதிகளை யுண்டாக்கிக்
கொண்டு இருக்கிறான் என்று தாதபாயம், நம் - நமக்கு
அஸாதாரணமான ஸவாமியான, அநதமிலாதியை - மூன்றுவித
மான பரிசேசேதமுமில்லாதவனாகிய ஜகதசாரணமான பரமாத்
மாவை, இததால் அவன் முந்தியருந்தியதற்குக் காரணம் தெரி
விககப்பட்டது சரணகளைப்பரபரதானம் துடங்கி உபகார பரம
பரைகளைபெல்லாம் அவன் ஸவாமியாசையினால் செய்கிறான்
என்பது தயோதிதம், அனபா - அநதப் பகவானிடத்தில் பகதி
யுடைய நம் பூர்வாசாராயாசா, இததால் அநத உபசாரங்களை
யனுஸந்தித்து அதினாலே பரீதி பண்ணுகிறார்கள் என்பது
தெரிவிககப்பட்டது இப்படிப் பகவானிடத்தில் நிரவதிக
பரீதியை யுடையவர்களாகையினால் அவன் தனனை உள்ள
படி அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சருபைக்குப் பூரணபாத
திராகளாய் அவன் ஸவபாவாதிகளை உண்மையாக அறிந்
தார்களா என்று தாதபாயம் இப்படிப் பரவானுடைய கருபைக்
குப் பாததிரமாகாதபடியினால் இவ்வாததம் இதராசஞ்சகு
துாஜஞ்ஞயமாயிற்று என்று திருவுள்ளம் அன்றிககே 'அனபா'
என்பதற்கு ஸாவஜன ஸுஹருததுக்கள் என்றாததமாகவுமாம்
அதாவது 'உபௌ உச ஸவரஸஹரவாஸுரிஸாவெ உள
ணலாரிணோதுஹவீஹம் | ணாஹண ஈஸம்வ ஸவணாநிஹ
கஹிகஹம் விஸம்வஜணஸௌஹமஹம் | (புரோகிதஸுபரஸுஹ
வாஃஸுரஸுஹ மூஹிக்ஷ ஸாரிநஸுஹவீஹம் | நாயி நதஸத்ய |
ஸவ்யுணா நஹம்வந்திக்யஸிவி ஸவபூஜநஸுஹஹமஹம் |)' என
கிறபடியே பகவானிடத்தில் உண்டான நிரவதிக பரீதியினாலே
அவனுக்கு மிகவும் பரீதிகரமாயும் அவனுடைய ஸவபாவமாயு
மிருக்கிற ஸாவஜனஸௌஹராததத்தை அங்கீகரித்த பூர்வாசார
யாக்கள் ஸாவாதிகாரமான பரபத்தியை நமக்கு உபதேஸித்ததுப்
போந்தாக்கள் என்று தாதபாயம் அறிந்து-உள்ளபடியே அறி
ந்து, அறிவித்தனா - அறிந்தபடியே உபதேஸித்ததாக்கள், இத
தால் பூர்வாசாரயாக்களினுடைய ஆபதயகிஸயம் தயோதிதம்
ஆகையினால் அவர்களுடைய உபதேஸமாகிய இந்த பரபத்தி
யின் ஸாவாதிகாரதவம் பரமானதமம் என்று திருவுள்ளம்

ஹக்ஷோராள ஸக்ஷுலாவஃ ப்ரஜிதி ரஹிதகா

ஸாஹ்ஸுதஃ வயபுஷாவஸஃ

காறுக்ஷ்வாக்ஷேஷ்வநிதி

நியதிவஸாஷாவதஹி ஸுதஹிபுஃ ।

வாக்ஷித்ரூபி யொமவஹிவிஷுர

நிஜாயித்ரீயா ஸம்ஸுயகனே

வஹ்ஸீஸம் வஹ்ஸுத்ரூபவதக

வியிதா உதக்ய நிவிபுஸஸுரஃ ।

ஐதி ஸ்ரீக்ஷிதாக்கிபுக்ஷ விஹஸ்ய வவபுக்ஷஸுதக்ய

ஸ்ரீபெக்டகாபுஸ்ய வெஷாஷாவாயபுஸ்ய சூகிஷு

ஸ்ரீபெக்டஹஸ்யுத்ரூபவாரொ

புஷதியொமூராயிகாரொ ஐஸஃ

॥ ஸ்ரீபெக்ட நியதிகாஷே பஹாபெஸிகாய நஃ ॥

சீராநபபுறநிருவேகதடமுடையான நிருவடி களே ஸாணம

இப்படிப்பட்ட பாபத்திற்குள்ள அநிசார பேதமிருக்கும் படியை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஹக்ஷோராள’ என்றாமபிகது ப - ரை] ஹக்ஷோராள - பகதி முந பிய உபாயங்ஸளில், ‘ஸ்ரூபி’ ஸபதத்தினால் ஜஞானயோசமுட சாமயோசமுட சொல்லப்படுகின்றன, ஸக்ஷுலாவஃ - (அனுஷ்டீதக) ஸசதி இல்லாமை, ப்ரஜிதிரஹிதகா - (அவைசர்ணப்பற்றிய) ஜஞானமில்லாமை, ஸாஹ்ஸுதஃ - ஸாஸ்திரத்தினாலே, வயபுஷாவஸஃ - விலகப்பட்டவனுயிருக்கை, அதாவது யாணுஸாரமாதிகளினால் ஸாஸ்திரங்களில் விலகப்பட்டிருக்கை, காறுக்ஷ்வாக்ஷேஷ்வநிதி-காலதாமதத்தைப் பொறுத்ததுகொள்ள முடியாதவனுயிருக்கை, ஐதி - என்று சொல்லப்படுகிறது, நியதிவஸாஷ - அநருஷ்ட வஸத்தினாலே, ஸ்வதஹிபுஃ - உண்டாகிறது, வதஹிபுஃ - நாலு களினாலும், வாக் - ஒன்று, வி - இரண்டு, த்ரீ - மூன்று, ஸ்ரூபி-

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோததுச
சொல்லுகிறது, யொம - சோககையினால், வுக்கிவிடி -
வெவவேறா இருக்கிற, நிஜாயிசுயாஃ - தங்கள் தங்கள்
அதிகாரங்களை யுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஸனஃ - பெரி
யோர்கள், நிவிபுஸஃ - ஸந்தேஹமில்லாதவர்களாய்,
உக்யெ - மோகூத்தின பொருட்டு, வுதன புவடிநவி
யிநா - ஸவதந்திர பரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினால், ஸீஸஃ -
ஸரிய பதியை, ஸஃஸுயனெ - ஆஸாயிசுகிராகள் சீழ்ச சொல
விய நான குவிதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு,
மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் பரபத்திக்கு
அதிகாரிகள் ஒன்றாமாததிரம் சோக அதிகாரிகள் நாலவா, இர
ண்டு மாததிரம் சோகத அதிகாரிகள் அறுவா, மூன்று மாததிரம்
சோகத அதிகாரிகள் நாலவா, நான்கும் சோகத அதிகாரிகள்
ஒருவா, ஆத இந்நக பதினைவரும் பரபத்தியில் அதிகாரிகள்
என்று தாதபாயம்

திருவந்ந்திரபுரம் சேடலூர் விகவான பகவதவீஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நாளிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில
பரபத்தி யோகயாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 8 தெ நிமகாண உஹாசெஸிகாய நம : ||

பரிகர விபாகாதிகாரம்.

[பரிகர நீடுபணம் - ஸரணுகதி ஆறுவிதம் எனபதின் தாதபாயம்—
ஆனுகூலயஸங்கல்பம் - பராதிசூலய வாஜனம் - காபணயம் - மஹா
விஸவாஸம் - கோபதநுதீவ வரணம் - பரஸித்த ஸரணுகதி ஸந்தரீபபங்
களில இவவங்காங்கிகளின நீடுபணம்-அங்காங்கிகளை கரணமந்திரமான
தீவயதகில் அனுஸந்திகதும் விதம் - ஸங்காரபஞ்சக நிவாரண பரிகாரம் |

ஐயா நிதூம்ஹித ஸூக்யதயவஸ்யம் ஹவநவாநு
டியாபிவ்யாஹொயள ஜமடிவிருஜையபுஜயதி |
ஹவ்யூஹொடித ஹவதி ஹாந்யாஸ வவூஷி:
பூவதெதூராபிஷி: வரிகா விஸொஷஸூதிஜுஹெவெ: ||

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 8 தெ ஸ்ரீ நிவாஸராஜாநாஜ உஹாசெஸிகாய நம : ||

கீழ்க்கிரகதில : சுயிகாரவிஸொஷம் முதலானவை யிருச
குமபடி அறியவேண்டும'என்று ஸங்கரஹிதசபபட்ட அங்கநா
ளின ஸவருபம் முகலியபைசனையும், எவைகள் அங்கங்கள் என
பதையும், அவைகா பரபததிசகு அவஸயம் பானிகள் எனபக
யும், இந்த அதிசாரததில நிருபிசகத திருவுள்ளம் பற்றி அதிகா
ராதததை இதுவே பரமாணிசமென்று ஸமாததிததுக
கொண்டு ஸங்கரஹித தருளுசிரா—' ஐயாநு ' என்றாரம்
பிதது

ப - ரை] ஐயா பிவ்யாஹொயள - -தயையின் ஒரு திவய
ஸமுகதிரமா யிருக்கிற, இதகால அநாதிராஸம் அபராதம்
செயத நமக்குப பகவானிடததில பரபததி எனபது வரிததிச
குமொ எனகிற ஸங்கை விலககபபட்டது, கருணையை ஸமுக
திரமாச அருளிச செயதிருபபதினால. அது நமமுடைய பூபாபங்
களினால கலசகவாவது, குறைககவாவது,, வற்றச செயயவாவது

முடியாது எனபது தயோதிதம், **கூவியூம்** - எல்லா, **ஜமகி** -
 லோகத்தை, **கூவியூமேகி** - உளலோ யிருந்து நியமனம் செய
 கிற, இதுவரையிலுண்டான ஜனான ஸகதயாதிகளும் அவனு
 டைய காருணயத்தினால் உண்டானதெனபது இததால் தெரி
 விககப்படுகிறது, **ஹவ்யூம்வெஸாஷூகெ** - ஸமஸாரத்தைப்
 போககடிப்பதில் முன்பே பரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற,
 அதாவது யாதருசகிச ஸுகருதாதிகளால் கம்பிடத்தில் உண்
 டாயிருக்கும் நிகரஹஸங்கலபம் நிவருகதமாய ஆசாய பரபதி,
 புருஷகாரத்தை ஆஸாயிப்பது இவைகளில் ருசி,முதலிய பரிபா
 சங்ஸை உண்டாக்கின, **ஹமவகி** - பகவானிடத்தில், அதாவது
 ரக்ஷணத்திற்குபயுகதமாகான ஜனான ஸகதயாதிகளையுடையவ
 னிடத்தில் **ஹா க்ராவஸ வபுஷி** - பரநயாஸ ரூபமாகிய,
பூவகெ - பரபதிகு, **கூயம்** - இந்த ஆதுகலப ஸங்கல
 பாதி ரூபமாயும், **வஸகூசு** ஒரே சடவை சாததவயமாயும்,
ஐதூம் ஹிதம் - இப்படிப்பட்ட ஸவரூபம், உபயோகம், இவை
 களை யுடையதாயும், **ஐயாநு** - ஸாஸ்திரங்களில் விதிசகப்பட்ட
 இவ்வளவாயும், இததால் பரபதி ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கிற
 திலகை எனகிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிகரப்பட்டிருக்கு மவை
 சளைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதிலகை என்று தாத
 பாயம் எனபது தயோதிதம், **கூவஸூம் ஹவகவாநு** - அவஸ
 யம் வரககடியதுமான, இத்ததால் அவகாத ஸவேத
 நயாயததாலே (நெல்லுக்குத்தும்போது வரும் வொவை முத
 லியவைகளைப்போல) தானே நிரர கூடியவைகள் இவைகள்
 அவஸயம் இருக்க வேண்டியதிலகை என்று சொல்லும் பக்ஷம்
 நிராசருதம், **வாரிகாவிஸெஷி** - அங்க விஸேஷம், இங்கு
 'விஸெஷி' ஸபகத்தினாலே சாமயோகாதிகளைக் காட்டிலும்
 வயாவருத்தி காட்டப்படுகிறது, **ஸூக்திஷூவெ** - ஸருதி
 முதலியவைகளினால், **சூயிஷி** - விதிசகப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—'இவ்விஷேஷுகு'
 எனமுரம்பித்தது 'இவ்விஷேஷுகு' எனபதினால் இதுவும் ஒரு
 பருமம் விதையை யாகையினாலே அங்கங்ஸா இருசகவேண்டுமென
 பதும், பகதியோசத்தைவிட வேறுபட்ட தாகையினாலே காம
 போகாதிகள் அங்கமில்லை யெனபதும் தயோதிதம் இந்த ஆன

இவ்விஷேசுக்கு வாரிகரமாவது சூகூகூலுமூ
 ஸஜ்ஜுமூ, பூரூகூலுமூ வஜ்ஜுமூ, காவ
 பீகா ந்நபணம் ணுமூ, உஹாவிஸூராவமூ,
 மொவூசுவ வரணமூ இவ்விடத்தில் 1 'சூகூ
 கூலுமூ ஸஜ்ஜுமூ பூரூகூலுமூ வஜ்ஜுமூ |
 ரக்ஷிஷூகீகி விஸூராவொ மொவூசுவ வரண
 தயா! சூதூநிசெஷுவ காவூணெ ஷஜீபா ஸரணா
 ஸரணாகி ஆறுவிதம் என்ப மகி: ||' உதூரூகூலுமூ சொல
 தீந் தாதபாயம் லுநிற ஷாஜீயுமூ ஸஷூ
 ஹ்யொமெனனுமாபபேபோலே ஸஜூஜீஸூஜ்யததாலே
 யாகககடவதெனனுமிடமூ, இவறறி லினனதொன
 றுமே ஸஜீ, உதூரூகூலுமூ ஸரணா ஸூரிடமூ,

கூலய ஸகலபம முதலாச பரபதி ஆறுவிதம் என்று வசனங்
 களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்களை ஐந்தென்று நிஷ்பாஷிதததற
 குககாரணமாக அவவசனத்தின அாதததைநிஸூபிததருளுகிறா
 —'இவ்விடத்தில்' என்றாமபிதது சூகூகூலுமூ ஸஜ்ஜுமூ, பூரூ
 கூலுமூ வஜ்ஜுமூ - பராதிகூலயத்தின விடுதல்,
 ரக்ஷிஷூகி-ரக்ஷிககப போகிறுன, உகி-எனசிற, விஸூராவூ-
 நமபிககை, அதாவது மஹா விஸுவாஸம், தயா, மொவூசுவ
 வரணம், சூதூநிசெஷுவகாவூணெ - பராயாஸமும
 காரபபணயமூ, (ஆக இப்படி), ஸரணாமகி, ஷஜீயா -
 ஆறுவிதமானது இரகு 'லூகம் ஸஷூவிடம்' என்பதைப்
 போல ஆறும தனிததனிபாக ஸரணாகி யென்று தோன்று
 கிறதே என்று ஸங்கை உத்யாமைகசாக இநத ஸலோகம் அங்
 கியையும், அங்கங்களுமே சோததுச பொலலுகிறதென்று
 உதாஹரணத்துடன் நிஸூபிததருளுகிறா— ஸஷூஜூ ' என்ற
 மபிதது ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சோதது யோகம்எட்டுவித
 மென்று சொல்லி யிருப்பதைப்போல என்று தாதபாயம் ஸஜூ
 ஜ்யததாலே - சோததுச சொல்லுவதினாலே இப்படியே அாத
 தம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்கு பரமாணம் காட்டி யருளுகி

1 'நிக்ஷவாவரவபபுயொ நூஸஃ வணாஜ ஸம்யு
தஃ | ஸஹாஸஸூரம உதூத ஸாரணாம திரிதூவி |'
எனகிற ஸ்ரோகத்தாலே நூயநிரவெக்ஷமாக விலகம்
இவவிடத்தில் 2 'ஸாஸுதீ 3 ஸம்ஸிவீ ரியம் ப்ரஹ்
ஸவாஸி யஸி | வாரூஷா வரஜூஸூ நமே விலிரிதொ
நூயா | உதூஜூஜிதம் ஸ்ரஹ் வமெஹா தவிரொயிநீ |'

ஞா—'இவற்றில்' எனஞாமபிதது நிக்ஷவாவரவபபுயொ-
நிக்ஷபம் எனகிற மறறொரு பெயறாயிடையதும், வணாஜ
ஸம்யுதஃ - ஜநதவநவகோடு கூடியதுமான, நூஸஃ - பரந
யாஸமானது, ஸஹாஸஃ - ஸநயாஸமென்றும், தூமஃ - தபாக
மென்றும், ஸாரணாமதிஃ உதூவி - ஸாரணாதி யென்றும்,
உதூ - சொல்லப்பட்டது 'நூய நிரவெக்ஷமாக' என
பதற்கு இந்நாநாநிலலாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய
பக்ஷணத்தில் தனக்குப் பரமலலாமல் இருப்பதற்கு முக்யமான
சாரணம் பரநயாஸமாகையினாலும், ஆனுகூட ஸநநலபாதிசா
இருநதபோதிலும் பரநயாஸம் செய்யாத பக்ஷத்தில் நிரப்பாத
வம் விலித்திகரா தாதகையினாலும், நயாய நிருபணம் செய்யுமிட
தது ஆதம் நிக்ஷபமே அங்கினனறேறபடும அப்படியிருநதபோ
திலும் ஸபஷ்டமாக பரமணமிருசகிறபடியினாலே அதை உதா
ஹரித்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் பரபத்திககு ஆறாவது அங்
கம் அஹிபுகநயனா சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாதபாயம்
அருளிப் செய்கிறா—'இவவிடத்தில்' எனஞாமபிதது வாரூ
வாரூஷஜூஸூ - பரமபுருஷனைசுறித்தது, ப்ரஹ்ஸவாஸி-
ஸாரணாகதி செய்கின்றன (எனகிற), யஸி-எதுவோ, ஹம் - இது,
3-எனக்கு, ஸாஸுதீ-அழிவிலலாத, ஸம்ஸிவீ-பரயோஜனம்,
உதொ நூயா-இதைநகவிர வேறு, நே, விலிவீ-பலவிலித்தி, உ-
இலலை, உகி என்பது, ஸ்ரஹ்ஜூ-உயாநதஅராகமாக, உஜிதம்-
சொல்லப்பட்டது, வமெஹா - பதத்திலாத, தவிரொயிநீ-
இதற்கு விவோகி, அகாவது ஸநநரதி பலபதன் ஸவநுப
விருத்ததவளாசையினாலும், மேக்ஷமாகிற புருஷாததம் ஸாவ
ஸேஷிபான அவனுடைய பரயோஜனமாகையினால் அதைத்

என்று கூறிவெழுந்தோர்தான் மறுதலா மரவிவாஜா
 ரம் கொண்காமான வாதுநிகெஷவத்திலே நியதப
 மறுவாஜகதபுக்வாழிதூமம் கடுயொமம் முதலா
 நிவர்த்தி யடுங்க ளெல்லாததிலும் வருகையாலே
 யிவவமம் ஸாரம் மூலக்ஷுவுகரு ஸாஜவலவபுண
 டெயெயிலே கதபும இங்கு வரிகாங்காளானவ
 ஜுகூலய ஸங்கல்பம் றி ல சூமகூலிநு ஸஜ்ஜ
 பராதிகூலய வாஜனம் துக்கும ப்ராதிகூலிநு வஜ
 ததுக்கும நிவர்த்தம ஸவபுஸெஷியான ஸ்ரி யடுவத
 யைப்பற்ற ஸ்ரீவர்த்தி நிவர்த்திகளாலே கூவிகதாமுவத

த ன னு டை || பலமென்று அனுஸந்திப்பது விருத்தப
 கையினாலும் என்று காதபாயம் கூறிவெழுந்தோர்தான்
 அஹிரபுதநயனா சொல்லப்பட்ட எகாதஸ ருத்திராசனில் ஓ
 வனாகிய அஹிரபுதநயனா நாரதருடிகு உபநிசகப்பட்டு
 ஸமஹிதைக்கு அஹிரபுதநய ஸமஹிதை என்றுபெயர் இது
 ஸ்ரீமந் நயாஸிதையைப்ப பற்றியும், திருமந்திராகதத்தை
 பற்றியும் விஸதமாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது நியதம்
 அவஸ்யமாய வேண்டியது இந் க வாகயத்தால் பலாக
 பரபத்திக்கு இது அபரமல்ல என்பது தயோதிதம் 'ம
 தூம' மாவது பலத்தில் ஆசையை விட்டுவிடுவது 'வ
 தூம' மாவது இந்தக் காமம் எனக்குச் சேஷபூதமல்ல என
 நினைப்பது நான் காததாவல்ல என்று நினைப்பது 'கதபுக்
 தூமம்' 'சூழி' ஸபதகதினால் பலத்திற்கு இது உபா
 மல்ல என்கிற ப்ரோபாயதவ தயாசம் சொல்லப்படுகிறத
 ஸாமலவபுணடெயெயிலே எனபதினால் எல்லா பரப
 திகும் ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், பரபத்தி நவிர மற்
 நிவருத்தி காமங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப
 பத்திக்கு அநாமிக நிருபிக்கவில்லை, அஹிரபுதநய ஸமஹித
 யில் மோக்ஷாதத பரபகதியைப்ப பற்றி மாகதிரம் சொல்லியிரு
 ப்பதினால் இது நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனபது தயோதிதப
 மோக்ஷாதத பரபகதியும் நிவருத்தி தாமமாகையாலே ப
 ஸங்க காதருதவதயாகம் ஏற்பட்டது என்று தாதபாயப
 இதை அங்கங்களுக்கு நிரந்தன பரயோஜனங்களை யருளி

மம பண்ணவேண்டுமென்படி விவனுக்குண்டான வாரா
யுஜிதா மம இததாலே 1 'சூமுகுலெஷுதராஸூம்
கூ விநிவரூதிரவாயதஃ' எனநிற்படியே சுவாயவரி

சார்பணயம் ஹாரமவிகம கூவடூணுமாவது
முன்புசொன்ன வாகிஷு நூழிகளுடையவமுவஸூதா ம
மாதல, அதடியாகவநக மவடூஹாநியாதல, கூவாஜ
மககூவணவரூதிரவாய நின்று ஸாரணுனுடைய

செய்கிறா—'இங்கு' என்றாமடிகது சுவிகிதாமுவதூமம்
இஷ்டகதை அனுஸரிகது நடகதை இவனுக்குண்டான' என்ப
தற்குப் பரிபூரணமான பகவானுகுத பரமீயாஜனம் ஒன்று மிலஸா
விடடாலும் கன்னுடைய ஸேஷகவ ஜஞானம் இகற்குச் சார
ணம் என்று தாகபாயம் பரமானபூவசமாச பரமீயாஜனத்தை
நிரூபித்தருளுகிறா—'இததால' என்றாமடிகது சூமுகுலெ
ஷுதராஸூம் - ஆவூலய ஸவஸப பராதிகூலய வாஜன
ங்கனிஞா, சுவாயதஃ-அபாயகதிருதது, விநிவரூதிரவாய
ததி உண்டாகிறது 'சுவாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜைஞையை
மீறி நடக்கை, 'சூசூலெஷுதிரெஷு' என்பதினால் தன்னி
டத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரக நகபத்பால பகவானுடைய
ஆஜைஞையைமீறி நடப்பதும் பரவானுகு அநிஷ்டமாசையினால்
அதை நிவருத்தி செய்வது 'சுவிகிதாமுவதூமம்' என்று
தாதபாயம் முன்பு - பரபந்திரேயசயாதிகாரத்தி 'சூழி' ஸப
தம் அநநயசகிகவகந்தச கொலலுசிறகு அதடியாக - அதை
சாரணமாகக் கொண்டொடாசிய, மவடூஹாநி - காவமிஸஸா
னம், 'தூமொ மவடூஸூ கூவடூணு' இடயாதி பரமீயாக
ங்கனிருகசிற்படியினால் என்று தாதபாயம் கூவணவரூதிர -
தன்னுடைய தைநயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வயாபாரம்
'வகிஷுவி வுடும் தீமம்' இகயாதிகள் இங்கு ஸாரணமபா
வானுடைய ஸஹஜகாருணயம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி
னால் அது புதிதாச உணடுபண்ணப்படுகிறது என்பதிலை என்று
தெரிவிப்பதற்காக 'உதூஹாநியா' என்றும் பதம் இது
ததகாலம் மாதிரி உண்டாகும் உபயோகம் ஸாவசாலத்தி

காரணெண்கூடும் மாயக்முமாய, 1 'காவடுணெண்கூ
வடுவாயாநாஃ விநிவடுத்தினிஹனித' எனகிறபடியே
பினபு மதெநூவாயதைகது முவயுதமாயிருக்கும்
மஹாவிஸுவாஸம் உஹாவிஸுவாஸம், ரக்ஷிஷுக் திவிஸூ
வா உலீஷெடாவாயகலும' எனகிறபடி பணியிடாத
வதுஷாந விகுயக்முமாய பினபு நிலகூதைகது

லும இதிலுடைய உபயோசகதை நிருபித, நருளுசிரா —
காவடுணெண்கூ - எனருரமபிதது காவடுணெண்கூ - ராப
பணயத்திலை, ஐஹ - இவனிடத்தில், உவாயாநாஃ - மறற
உபாயங்களிலுடைய, விநிவடுத்தி: - நிவருத்தியானது, ஸாரி
தா - (பரயோஜனமாச) சொல்லப்பட்டது பினபு - பரபத்தி
காலத்திலும அதற்குப் பிறகும பரபத்திகாலத்தில் பரபத்திக்கு
விருத்தமான உபாயாதர ஸம்பந்தத்தைர சபிததுசகொண்டும்,
உத்தரகாலத்தில் மதயமபருகதிரய உண்டாககிர ரொண்டும்
உபயுகதமா யிருக்குமென்று தாதபாயம் ரக்ஷிஷுக் -
ரக்ஷிப்பான, ஐதி - எனகிற, விஸுவாஸா: - விஸுவாஸத்திலை,
கூலீஷெடாவாய கலும - தனக்கிஷ்ட பலத்திற்கு உபாயமாக
(பகவானை) செய்வது அணியிடாத - ஸந்தேஹ மிலலாத,
விகுயக்முமாய - நிறைவேறுவதற்காக, அதாவது
மேலே சொல்லப்போகிற ஸுதுனிதமான ஸங்கைசன உதி
ததால் பரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆதாரிஞ் அப
படிப்பட்ட தடங்கலகளான ஸங்கைசனை நிவாதத்திதது பரபந
தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினால் மஹா விஸுவாஸம் தத
காலத்தில் அங்கம் நிலகூதைகது - உனை ரக்ஷிததுக
கொள்ளுவதில் கனக்கு பரமொன்றுமில்லாமக்கு உத்தரகால
த்தில் இது இல்லாவிடில் ததகாலத்தில் ஸுகமில்லாமையோடு
உபாயாதர ஸபாஸம் வரகமொகையினால் அபடியிலலாம
யிருக்கும்படி விஸுவாஸம் தடுக்கிறது என்று தாதபாயம்
'வாஸுஷாய' எனபதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸத
வகதில் பரயோஜனமோ அதுவே அநதகமென்னில் ஸவாசகாதி
களில் புருஷாதத ஸபதம் பரயோகித்திருப்பது, ரதாவித
புருஷாததம் எனகிற வயவ நாரங்கும விவோதிரகுமாகையி

முறுப்பாயிருக்கும் ஸ்ரீவிவாஹஸூத் வஸுஷாய-
 ங்களபோலே ஸ்ரீவிவ ஸ்ரீவிவமான வவவஸூதம
 கோபதருதவ வரணம் வஸுஷாய-மாமபேபாது
 வஸுஷாய-ககக கொடுக்கவேண்டுமையாலே யிரு
 மொவ்வுக வரணமு மவெக்சிதம் நனருயிருப்ப
 தொன்றையுமிப வஸுஷாய-ககக கொடாத
 பேபாது வஸுஷாய-க கொடுத்தா னுகானிறே
 ஆகையாலேயிறே 1 ' ஸ்ரீவிவ-க கொடுக்கவேண்டுமையாலே '
 எனறும், 2 ' மொவ்வுக வரணம் மாந ஸ்ரீவிவாய

னால புருஷனால பராததிசுபபடுவது புருஷாததமென்று சொ
 லவேண்டும அப்பொழுது ஸ்வரூபோசிதமான மோக்ஷமும்
 புருஷனால பராததிசுபபட்டால் புருஷாததமாகும் ஆகையி
 னால், தான் புருஷாததம் கொடுத்தவனாவதற்குப் புருஷனுடைய
 பராததனையை எதிர்பார்த்தே பகவான்கொடுக்கவேண்டுமானாக
 யினாலே கோபதருதவ வரணம் பசவானுடைய பலபரதான் ஸந
 கலபத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதினால் அவஸாயா பேசுகிற
 ஸ்ரீ-கக - பராததிசுபபடுவது காரணமாகக் கொண்டு, அது
 புருஷாததமாகவதற்காக என்று தாதபாயம் நாயபாயிக மதத
 திலிபாலே பாஷாணிககளைப்போல மோக்ஷமிருந்தால் அது
 புருஷாததமாகத் தோன்றாது நம் விரிததாதததில நிரதியாயா
 நததருபமான மோக்ஷத்தை இவனப்பெய்சுகாமலிருக்கக்
 கொடுத்தாலும் பகவானுக்குப் புருஷாதத பரததவம் விரிததிக
 சாதோ? இவன் எதற்காக அப்பெய்சுகவேண்டும எனினில?
 அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—' நனருய ' என்றாரம்
 பித்து இது லோகநயாயமாயினாலே லௌகிக புருஷாத
 தங்களிலே மாததிரம் இந்த நயாயம் ஸம்பவிக்ரும என்று ஸநகி
 யாமைக்காக இது பரமான ஸமமதமென்றருளிச் செய்கிறா—
 ' ஆகையாலே ' என்றாரம்பித்து ஆகையாலே - இந்த நயாயம்
 எல்லா இடத்திலும் துலயமாகையினாலே ஸ்ரீவிவ-க-க-பரா
 ததிசுபபட்டாவதற்குக் கொண்டு, மொவ்வுக வரணம் - ரகிக
 மாட்டான மொவ்வுகவரணம் மாந - கோபதருதவவாண

நிவேடிமம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறது இப்படியிவ்வைந்தம இவ்விஷ்ணுமூர்த்த காலத்தி லுபயுத்தங்களாகையால் இவை யிவ்வாத்திசெஷ்வத்துக கவிநாலுத்தவ்லாவங்கள் இவ்வயம் பிராட்டியை பரஸித்த ஸரணுகதி ஸந்தாப ஸரணமாகப் பற்றவாருங் பங்களில் இவ்வங்காங்கி கோளென்று ஸரதுகபூக்ய களின் நிருபணம் கியான சிஜை ராக்ஷவிகளுககுச் சொல்லுகிற வாக்ஷத்திலுங் காணலாம்

மாவது, ஸ்ரீவிபூரய நிவேடிமம் - தனனுடைய அபிபராயத்தைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை இந்த வசனங்களில் பொதுவாக ரக்ஷிக்கமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதினால் இந்த லோசநயாயம் பொதுவென்பது பரமாண ஸமமதம் என்று தாதபாயம் அப்படிக்கில்லாவிடில் லௌகிக புருஷாததங்களை பராததிககாவிடில் கொடுக்கமாட்டான் என்றல்லவோ பரமாண மிருக்கவேண்டும் 'சுமூர்த்தகாலத்தி லுபயுத்தங்களாகையால்' என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அனுஷ்டானமே லித்திரசாதாகையினால் என்று தாதபாயம் கவிநாலுத்தவ்லாவங்கள் - இவைகள் இவ்வாற விருத்த முடியாகவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் பரபத்தி நிஷ்பந்மாசாது என்று தாதபாயம் இததால் சிலா இவைகள் அனேசமாக பரபத்தி செய்யும்பொழுது நோக்கடியவைகள், அப்படிச் சில நேராமல் போனப்பாதினும் பரபத்திரகு லோபமிலலை என்று சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் நிராசரிகப்பட்டதாகிறது பரபதயனுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் பரதி நியதமாயிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறா—'இவ்வயம்' என்றாரம்பித்து 'ஸரதுகபூக்ய கியான' என்பதற்கு பரமஸாதவிகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணாகையினாலே என்று தாதபாயம் இததால் அவளுடைய உபதேஸம் பரமாணம் என்பது தயோதிதம் தஸ் - ஆசையினால், (கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வபந வருத்தாரதத்தினால் பகவான ஜபிகரப்போகிறாரென நேறப்படுகிறபடியினாலே), வஃ - உங்களுடைய,

1 'ததும் சூர வாகெகுவும்' என்று பூர்த்திகூறும் வஜ்ஜகரு சொல்லப்பட்டது 1 'வாஜ்ஜெவாவியீய தாம்' என்கையாலே 2: வலுவும்மாக வல்லது வாஜ்ஜகரு யிலலாமையாலே சூரகூறும் வஜ்ஜமா சூரஜ்ஜமாயிற்று 2 'நாவவாசி லயம் வெராம் ராஜ்ஜ வரதா உவவூதம்' என்று போககற்று நிறகிற நிலை யைச் சொல்லுகையாலே சூரிகாரமான வாசிவகரு மும் அதினுடைய வஜ்ஜவரத உவததாலே வந்த வஜ்ஜவரதாஜி ராவமா யம்மான காவ்ஜ்ஜமுஞ் சொல்லிறருயிற்று 3 'சூரஜ்ஜ வரிசூரதாம் ரா

சூரவாகெகுவும் - கருமான வாகயங்களினாலே, சூரம்-போ தும், வாஜ்ஜெவ-நல்லவாததையே, சூரிகாரமான-சொல்லப் பட்டும் இங்கு அனுகூலமான வசனத்தினால் சூரிகூலய ஸந ரலபம் அாததாதவிததம் என்று தாதபாயம் '2:வலுவும் மாக' இதயாதிகரு மனதில் நினையாமல் வாயால் சொல்ல முடி யாது என்று தாதபாயம் 'சூரஜ்ஜமாயிற்று' எனபதற்கு இங்கு நல்லவாததை சொல்லுகின்றான் என்று சொல்லியிருந்த போதிலும் அது மனதில் நினைக்கப்பட்ட சொல்லவேண்டு மாகையினால் மனதில் நல்லவாததை சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டுமென்பதும் இதனால் இழுத்துக் கொள்ளப் பட்டதாகிறது என்று தாதபாயம் வரி-எந்தக் காரணத்தினால், ராஜ்ஜவரதாம்-ராஜ்ஜஸாகருக்கு, ராவவாசி - ராமனிடத்தி லிருந்து, வெராம்-மிகவும் கருமான, லயம் பயமானது, உவவூ தம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போககற்று வேறு கதியிலலாமல் வஜ்ஜ-இவள், ராஜ்ஜவூதம் - ஒ' ராஜ்ஜவிகளே, உவததால யாசி-பெரிய பயத்திலிருந்து, வரிசூரதாம் - நமமை ரகிப்ப தற்கு, சூரம்-போதுமானவள் இங்கு 'உவததாலயாசி' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருந்து உண் டான பயத்தைக் குறிக்கிறது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக

க்ஷவெஸூர உஹதொலயாஸு ' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 'சுருஷேஷா வரித்ராதும் ரா வவாஹூக்ஷவீமணம்' என்று திருவடி யமுவழிக கையாலும் பெருமாளொருததனை நி ம ஹிககபார்க் கிலுமவா சீற்றததையாற்றி யிவள ரக்ஷிககவலல ளாகையாலே ரக்ஷிஷூகீதிவிஸூரஸு சொல்லப்பட டது 2 'சுவிபாவா உவெஷேஹீ உதகி உ ரொவ தெ', 'ஹதி-தாஸவி யாவயும் ராக்ஷஸூ: கிவ்வக்ஷ யா' என்கையாலே மொஹூக்ஷ வரணு சொல்லிற்றா யிற்று இவ்வைந்ததுக்கு மஹீயான வாதுநிக்ஷவம

மற்றொரு பரமானம் அருளிச் செய்கிறா—'இத்தை' என்றாம பித்து வளஷா - இந்த லீதை, ராவவாஸு - ராமனிததி லிருந்து, ராக்ஷவீமணம் - ராக்ஷவிகளின் கூட்டத்தை, வரித்ராதும், சுரும் சுமுவழிககையாலும் - கரிஜடையின வாததையை அனுவதித்திருப்பதினாலும், சீற்றததையாற்றி-கோ பத்தை நிவருத்தி செய்து உவெஷேஹீ - லீதையை, சுவி யாவா - பராததிப்போம், வந்தகி - இதுவே, உ - எனக்கு, ரொவதெ - பரியமாயிருக்கிறது ஹதி-தாஸவி - நமமால் பயமுறுத்தப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாவயும் - பரா ததியுட்கள், ராக்ஷஸூ:, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்தினால், கி - என்ன பரயோஜனம் ரெஷிமீ ஜககாதஜா - ஜககராஜன் பெண்ணாகிய லீதை, பூணிவாதபூவ னாவீ - நமஸ்காரத்தினால் அனுசரஹத்தைச் செய்பவா அல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற 'பூணிவாத' ஸபதம் பரபத்தியைச் சொல்லுகிற தென பது சீழ 'சூதுநிக்ஷவகாவ-புணை' இதயாதி அருளிச் செய்திருப்பதினால் வித்திக்கிறது என்று தாதபாயம்

1 'புணீவாத பூவாஹி லெயிநீ ஜககாத்ஜா' எனறு பூவாஹி காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிற புணீவாத ஸஷுததாலே விவக்ஷிதமாயிற்று ஆகையால் 2 'கூலஸி வணாஜ வஸ்யுதஃ' என்கிற ஸாஸ்திராபிநிகே வுணைகம் இப்படியாவசேஸிக்க

யற்றொரு காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—'பூவாஹி' என நிரூபித்து இங்கு 'புணீவாத' எனபது பிராட்டியினுடைய பாஸாதத்திற்குச் காரணமென நேற்படுகிறபடியினாலே அப்படி மஹாபராகிகளிடத்தில் கூட பாஸாதம் செய்வதற்குக் காரணம் அங்கபஞ்சகங்கனோடுகூடிய ஆதமநிஷேப மெனபது 'தவ்ய வ ஸீகரணம் தவ்யாணமதிரெவ', 'தம் ராதா வி க்ய ஹனாரம்' இதயாதிகளினு லேற்படுகிறபடியினால் அங்கபஞ்சகங் களையும் சீழ் சொல்லி பாஸாத காரணத்தைச் சொல்லுகிற இது ஆதமநிஷேபத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம் 'புணீவாதஃ' என்கிற பதத்திற்கு 'பூவாஹி' உண நிரூபித்து 'பூவாஹி' எனறாததமாகையினால் அது காயிகமான நமஸ்காரத்தைச் சொன்னபோதிலும் அதற்குக் காரணமான மானஸவயாபாரதத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது என்று திருவள்ளம் ஆகையால்-இவ்வளவு நயாபங்கனிநுகசிறபடியினால் 'ஸாஸ்திராபிநிகே வுணைகம்' எனபதினால் 'புணீவாத' இதயாதிகள் அங்கி முக்யவகளை முக்யமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் 'வெஷ்வாபஸ்ய ஹனாரயூப' என்று வேதாந்தங்களின் ஆததங்களை விஸ்தரிப்பண்ண ஏற்பட்ட இரத காரணத்தில் 'எல்லாத் தபஸஸுதங்களிலும் நயாஸமே சிறந்தது' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற நயாஸத்தை இதர ஸாஸ்திரங்களில் விவரித்திருக்கிறபடியே உபபநுமமணம் செய்கிறதென்று சொல்லுவது உசிதமாகையினால் கீழ்ச் சொல்லியபடியே ஆததம் சொல்லவேண்டும் எனபது ஸுசிதமாகரிஜைபரநயாஸம் செயதபோதிலும் அப்படிப் புரநயாஸம் செய்யாத ராஷ்வரிகளையும் பிராட்டி ரக்ஷிததபடியினால் இபரகாரணம் ஸாஸ்திரத்தை நிரூபிக்க வந்ததல்ல என்று ஸந்தேஹிக

ராஷ்வீகா விலகாதமடடே பறஞ்சாகப் பிராட்டி
தன வாஹுரூபிசயத்தாலே 1 ' ஹவெயம் ஸாரணம் ஹி
வஃ ' என்றருளிச்செய்தாள இப்பாசரம் ஸஹ்யுதய
மாய ஹவய-ஹ்மானபடியை 2 ' ராத ஹெயிவி
ராஷ்வீஸ்யி தஹெவாஹ-ஹவராயாஸ்யா ராஷ்வீ
வவ நாஹ்யுதய ராஷ்வீ மொஷீ சுதா ' என
றவியுதா வெளியிட்டார்கள இவ்விடத்தில் சி. ஜ
டையுடைய வாஹுரூபிசயவாஸ்ய-ஹ்மானபடியை யவருக
குப் பிறவித்துவககாலே நமமவாகளென்று கண

காமலிருப்பதற்காக அப்படி ரூபிதததற்குக்காரணத்தை அருளிச்
செய்கிறா—'இப்படி' என்றாமபித்து விலகாதமடடே - விலக
காமல இருப்பதையே இததால் ஆராயன ஸிஷ்யனுக்குப்
பரமபாஸம் செய்யுமபொழுது இவன் விலகாமலிருப்பதே
அமையும் என்பது ஸிஷிதம் 'வாஹுரூபிசயத்தாலே' என
பதினால இப்படி ரூபிதததற்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்
பட்டது லோகத்தில் மஹாப திகளை விலகாதமாததிரத
தைக்கொண்டு ரூபிததததால் காமலிலையே யென்னில், இவ்வளவு
வாதஸலயம் உலகத்தில் ஒருவருக்கும் இல்லையென்று ஸமாதா
னம் அறியத்தக்கது வஃ - உங்களுக்கு ஸாரணம் - உபாயமாக,
ஹவெயம் - ஆகக்கடவேன இததால் இந்தப் பரமபாபணத
தைப்பிராட்டி அங்கிகரித்தமை சொல்லப்பட்டது பிராட்டியின்
பாசரம் பாஸீலாபசசந்தர வாததையைப் போன, மதலல், அது
பல பாயந்தமாயிற்று என்றருளிச்செய்கிறா—'இப்பாசரம்'
என்றாமபித்து ஸஹ்யுதயமாய - மநப் பூவமாய ராதஃ -
தாயாராகிய, ஹெயிவி - ஹிதையே, ஹி - உமமிடத்தில்,
தஹெவ - அப்படியே, ஹ்மானபாஸ்ய - புதிது புதிதாக
அபாரதம் செய்துகொண்டிருக்கிற, ராஷ்வீஃ-ராஷ்வீகளை,
வவ நாஹ்யுதய ஹ்மானபிததிலிருந்து, ராஷ்வீ-ரூபிதத,
ஹி - உன்னால், ராஷ்வீ - ராமனுடைய, மொஷீ - ஸபையானது,
ஹ்மானபாஸ்ய - மிகவும் அலபமாக, சுதா - செய்யப்பட்டது
பிறவித்துவககாலே - இந்த ஜன்மத்தினாலுண்டான ஸமபந்தத்தி

னோட்டம் பிறகும் ராக்கவிகளு மஹாபுதைகள்
அபபடியே ஸ்ரீ விவீஷணாமுவானோடு கூட வந்த
நாலு ராக்கவரு மவருடைய வுபாயத்திலே யன்
ஹாபுதா அங்குறற வஹபுதா வுபாயணத்திலு
மிவவஹாஹிவமபு மடைக்கலாம் எவ்வனே பென்
னில — ப்ராதிசுதிவூத்திலே வுவவூதினான ராவண
னுக்குங்கூட 1 ‘புரீயதாம் ஞாஸராய செபியி’,
2 ‘வீதாண ராய நிவெடி செவீவவெஸி ராஜதீஹ
வீதஸோகா’ என்று வுதிதரு சொலலுகையாலே

னாலே, இத்தால ராக்கவிகளை ராக்கித்ததற்குக் காரணம் அவர்கள்
தரிஜனையின் ஸரணுகதியில் அவருடைய ஆதமீயமாயச சோந
திருக்கை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இபபடியே விபீஷண
ஸரணுகதியிலும் ‘ஹாம்’ என்று அவா தனனையே ஸமாபித்த
போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நாலவரு மதிலந்தாபூத ரென
றருளிச செய்கிறா—‘அபபடியே’ என்றாமபித்தது ஸ்ரீஹாபு
தா - ஆதமீயதவேந உள்ளடங்கினவர்கள் ‘அடைக்கலாம்’ என
பதற்கு தரிஜனையின் ஸரணுகதியிலேபோலக் கண்டோகதமாக இல
லாவிடிலும் காரண வசனாககொண்டு நிருபிக்கலாம் என்று தாத
பாயம் வுவவூதினான - ஸதிரமாய நினறவனான ஞாஸர
யாய - ராமனின் பொருட்டு, செபியி - வீதை, புரீயதாம் -
(உனனாலே) ஸமாபிவிசகப்பட்டும், அதாவது கொடுத்த
விடு என்று தாதபாயம் ராஜநு - ஓ! ராஜாவே, ராஜாய - ராம
னின் பொருட்டு, செவீ - கேவியான, வீதாம் - வீதையை,
நிவெடி - ஸமாபிவித்தது, ஹம் - இந்த லங்கையிலே, வீத
ஸோகா - துகரத்தைவிட்டு நீ வகினவாகளாய, வவெஸி - வவ்
ககரகடவோம் ‘சூநாகுதிவூவஸ்கஸூந தோற்றிற்று’ எனப
தற்கு ‘சூநாகுதிவூதிபெருகும் ஸவபுமதிதாநாகுதிதா’
என்று அஹிரபுதநய ஸமஹிதையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாவ பராணிகளுக்கும் அனுசுலனையிருசகையாகிற ஆறுசுலய
ஸங்கலபம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாததம் பகவானிடத்

சூக்சுமக்ருஷ்ணஜ்ஞந தோற்றிறறு இந்த ஹித வவ
 மம விதேதாவஹதனுக்குப பால கைககுமாபபோலே
 யவனுக்குமெம மெதாவாயிறறு 1 ' சுவாணு யிகு
 லுவாஹம ' என்று யிகுாரம பண்ணின ினபு
 இனியிவனுக் குவமேசிககவுமாகாது, இவனோட
 மவநீதத விவசிகிகளுமாகாது, இவனிருநந
 விடத்தி லிருக்கவுமாகாதென்றறுதிவிட்டு, 2 ' துக்ஷ
 வுத்ராஹ ஞாராஹ, ' 3 ' வரித்துக்ஷயா லுக்ஷா வீத்ரா
 ணி வயகாநிவ ' எனகிற லுவாகுத்தின்படியே

தில் அதிக தவேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன சிரி
 ஷணனுக்குபகவானிடத்தில அனுகூலாகவாயும் அதுமாய் கவாயு
 மிருக்கும் மறறவாகனிடங்சலில் ஆயுக்லா ஸங்கலா முண்டென
 பது கைமுதிக நயாயவியததமலலேவா ராவண மகஸமாநதிகளை
 விடபடியினுலே பராதிகூலப வாநந முண்டெனநா மேலே
 நிருபிககப்போகிறவராய அவன பரதிகூலனென்று பெரிநக
 உடனே அவனை தயாகம செய்பநததறநுத காரணம் அருளிச்
 செய்கிறா—' இந்த ' என்றாமடுதது விதேதாவஹதனுக்கு -
 பிததரோகத்தினுல ிடிசசப்படவனுக்கு, கைககும - ராமரும
 பால ஸவயம போசயமானாலும் அது புருஷனிடத்தில இருநமுந
 தோஷத்தினுல கசககிறகதாபோல இவருடைய ஹிதோப
 தேஸம் தாமஸ பரருதியாம் அவனுக்கு முசிககவிஸில் என்ன
 தாதபாயம் உமெம - தோபம் கூலுவாஹம - குலநஸதந
 கெடுககவநதவனு, சுவாஹ - உன்கை, யிகு (நிநநிச') ிறன)
 விவசிகிகளும் - ஸுஸவாயங்களும வுத்ராஹ - ிருநிரா
 சனாயும், ஞாராஹ - பெனசாநிரனாயும், துக்ஷ - நி நிவிட்டு
 லுக்ஷா - லவகையும, வீத்ராணி வ - ஸநேநிநா மருந, வகா
 நிவ - தனங்களும, யோ - எனனூல, வரித்துக்ஷ - விடபாபு
 டதுகள் இததால இவன பரதிகூலா ரணாப பண்ணின ிதனந
 திலேயே அவனை விடவேண்டியதா ிருநதோபநிலும் நனந
 டைய ஸாவ பூதா லுக்லாநததாலே தனக்கு ஸந்தி உளவாகவா
 ிலும் பரயததனப்பட்டு அவனை அனுகூலனாகவாரம் என்று

யங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே பூர்த்திக்கு
வஜ்ஜு நாவிஸுத்தி தோற்றிற்று 1 'ராவணோ நாடி
வஜ்ஜு' என்று துடங்கி ஸவஜ்ஜிததான ராவண
னோடடை விரோததாலே தாம போக்கற்று நிற்கிற
நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்னும் 2 'ஊதஜோ
ராவணஸூரணம் தெம வரஸூவராதிக் 1 ஸவஜ்ஜு
ஸவஜ்ஜிததாமம் ஸரணம் ஸரணஜ்ஜுதிக் 1' என்கை
யாலும் காவஜ்ஜுஞ சொல்லப்பட்டது அஞ்சா
தே வந்ததுகிட்டி 3 'ஸவஜ்ஜுரகஸரணஸூரய ராவ
வரய உவராதிக்' என்று சொல்லும்படி பண்ணின

பாத்தது அது அஸாதயமானது கண்டு தயாகம் செயதபடியி
னாலே இவருடைய பராதிகுலய வாஜனத்திற்கு யாதொரு நயூ
நதையும் சொல்லவொண்ணாது எனபது தயோதிதம் ராவ
ணோநாடி - ராவணனென்று பரவித்தனாகிய, ஊவஜ்ஜு -
கெட்ட நடவடிகையை புடையவன் ஸவஜ்ஜிததான - எல
லாரையும் ஜாதித்தவனான பின்னும் - அபய பரதானம் செயத
பிறகும் ஊதஜ - நான், ராவணஸூ - ராவணனுடைய,
ஊதஜு - தமபி, தெம வ - அவனாலும், ஊவராதிக் - அவ
மானம் செய்யப்பட்டவனாக, ஊவரி - ஆகிறேன், ஸவஜ்ஜு
தாமம் - எல்லா பரணிகளுக்கும், ஸரணம் - ஸரணமாக
அடையத தருந்தவராகிய, ஸவஜ்ஜு - உமமை, ஸரணஜ்ஜுதிக் -
ஸரணமாக அடைந்தேன் என்கையாலும் - என்று தன்னுடைய
காரணயத்தை அனுவாதம்செய்திருப்பதினாலும் ஸவஜ்ஜுரக
ஸரணஸூரய - எல்லாருக்கும் ஸரணயனாகிய, உவராதிக் -
மஹாதமாவாகிய, ராவயரய - ராமன் பொருட்டி (எனனை
ஸமாப்பிவினுகோள்) 'என்று' இகயாதிகு பப்பபடவேண்டிய
தாயும், முன் பரிசயமில்லாததுமான இடத்தில் வந்து நின்று
பெருங்குச்சலிட்டு தனை ஸமாப்பிவினுகும்படி பராததித்தது,
நாம சதருவைச் சோந்திருக்கபோதிலும் இப்பொழுது ஸரண
கதனான நமமைப் பகவான் ரகதிப்பான் என்கிற விஸுவாஸமில்லா
விடில் ஸமபவிககாது என்று தாதபாயம் இப்படி அாததாத

மஹாவிஸ்வரூபம் 1 'விலீஷணோ மஹாப்ராஜீதீ' என்று
காரணமாவததாலே சொல்லப்பட்டது ப்ராஜீத
தையை விசேஷிக்கிற மஹாவிஸ்வரூபத்தாலே விஸ்வரூபாதி
பாயந்தானே விவக்ஷிதமாகவுமாம் 2 'நாவவம் ஸர
ணம் மதீ' என்கையாலே உபாயவரணாணீபுத
மான மோதூபகவரணஞ் சொல்லிறறையிறறு உபா
யவரணமாவததாலே வுஜீதமாகிற வளவனறிககே
3 'நிவெடியதோ க்ஷிபும விலீஷணமாவவூதிகம்' என

விததம் என்கிற மாதிரிமனறிககே இது மேல மஹாராஜரால்
அதுவதிகபபட்டி நுககிறது என்றருளிச் செய்கிறா—'விலீஷ
ணம்' என்றாமபிதது 'காரணமாவததாலே' எனபதற்கு
'மஹாப்ராஜீதீ' எனபதற்கு மிருத புத்திமான என்றாதத
மாகையினால் மஹா விஸ்வாஸத்திற்குக் காரணமான ஸௌரீல
யாதிகளைப்பற்றிய புத்தி சொல்லப்படுகிறது, அதினால் அதின்
காரணமானமஹா விஸ்வாஸம் குறிகப்படுகிறது என்று தாதபா
யம் நேரில் ஸாபதமாகவும சொல்லப்படுகிறதென றருளிச் செய
கிறா—'ப்ராஜீதையை' என்றாமபிதது 'விவக்ஷிதமாகவு
மாம்' எனபதற்கு 'ப்ராஜீதீ' என்கிற பதத்தினாலேயே ஸரணய
குணதிகளைப்பற்றிய ஜஞானம் சொல்லப்படுகிறது, அதில் மஹத
தா யிருக்கையாவது மஹா விஸ்வாஸமாகிய காரணத்தோடு சோந
திருக்கையே, ஆகையினால் 'மஹா ப்ராஜீதீ' என்கிற பதத்திற்கு
மஹா விஸ்வாஸ பாயந்தமான ஜஞானத்தை உடையவன் என்று
தாதபாயம் நாவவம் - ராமண, ஸரண ஐதீ - உபாயமாச
அடைந்தேன உபாயவரணாணீபுதமான - உபாயமாக
வரிககிறேன என்கிற இடத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கிற 'வுஜீத
மாகீற வளவனறிககே' எனபதற்கு உபாயமாக வரித்தேன என
பதினா உபாயாதர ஸகானத்தில் நிற்குமபடி பராததிதகமை
யும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் அதுவே பராயாஸமாகையினால்
பராயாஸம் 'ஸரண ஐதீ' எனபதினாலேயே ஸூசிப்பிக்கப்படு
கிறதுஎனபது மாதிரிமல்லாமல் என்றுதாதபாயம் உவவூதிகம்-
கிட்ட வந்திருக்கிற, விலீஷணம்- விபீஷணனாகிய, தோ-என்கை,

கையாலே வடகவாரஸுரமான வாதுநிகெஷவரு
சொல்லிற்று இப்புகாரணத்திலே நிவெடிதஸஸும
விஜ்ஞாவகராத்வாரமானுல நிஷ்யெயாஜநம இப்படி
மற்றுமுள்ள புவதிபுகாரணங்களிலும் ஐளகிக

க்ஷிபூம் - சிககிரமாய, நிவெடியத - ஸமாபபிஷியுங்கோள
வடகவாரஸுரமான-கடகாகளான ஆசாராயாநனைமுன்னிடடு,
அதாவது இவருவானரமுதலிகளைமுன்னிடடு அப்படியே 'உவா
பாஞரஸுரந நிவெடிதவாரமானுலஸுரணஸஸுததாஸ வுஜிதமாய
ரக்ஷாஸுர ஸரிவ-புண புவாநமான சூதநிகெஷவமும 'ஸவபு
வெகஸுரணுரப ராவவாய சிஹாதநெநிவெடியத ராம் க்ஷிபூம்
விவீஷணரீவஸூகரி' என்றுகணரம்மாயிருப்பாரை முன்னிலை
யாகக கொண்டுவிஸடிமாகசசொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபய
பரதாநஸாரததில் இவா தமமாலேயே அருளிச செயயப்பட
டிருக்கிறது 'நிவெடியத' எனபதற்கு தெரிவியுங்கோள எனகிற
அாததமில்லை என்று நிருபித்தருளுகிறா—'இப்புகாரணத்தில்'
என்றாரமபித்த இப்புகாரணத்தில்-விவீஷணன இந்த ஸப
கததைச சொல்லும் ஸந்தாபபததில் விஜ்ஞாவக - தெரிவிப
பது 'நிஷ்யெயாஜநம்' எனபதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிந்த
தை மறுபடியும் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லுகிறது எனபது
பரய்யாஜன மற்றது என்று தாதபாயம இவவிடத்தில் 'பெரு
மானும் இளையபெருமானும், முதலிகளும் கேட்குமபடி கிட்ட
வந்து 'புணாடிஸு சிஹாதெஷம்' எனகிறபடியே கூப்பிடுகிறவ
னாகையாலே பெருமானாக கறிவியுங்களைகை விவக்ஷிதமன்று
'ஸவ்யுராதநி வெடியதம்', 'கிங்கரொவ்யூகி வாதாநம் லெவா(வெ)
வம் நிவெடியெசு' உத்யாடிகளிறபடியே 'நிவெடியத ராம்' என்று
எனனை ஸரிவ-புங்கோள எனறபடி' என்று ஸ்ரீ அபயபர
தான ஸாரததில் அருளிசசெயயப்பட்டடி ரூபபது அனுஸந்தேயம
அனறிககே ஸரணுகதி பாசரணத்தில் நிஷ்யெயாஜனமானது
என்று தாதபாயமாகவுமாம் அதாவது ஸரணுகதியோடுசாராமல்
அறிவியுங்கா என்று அததம் சொல்லுவதைப பாரக்கிலும்
அவஸாயாபே ஸிதமான ஸமாபபணததைசசொல்லுகிறதெனபதே
உசிதம் என்று தாதபாயம் 'மற்றுமுள்ள' இதயாதி-சாக கஜேநதி

பூவு மிகெஷ்வங்களிலும் ஸங்கெஷ்வ விவூர பூகி
யையாலே யிவவஷங்குகள காணலாம தான ரக்ஷி
கக மாட்டாததொரு வஜுவை ரக்ஷிககவலல னொ
ருவன பககலிலே ஸகஷி-ககமபோது தானவன
திறத்தி லகுகுகுலாவிஸநீயை யுடையாய், பூகி
குகுலாவிஸநீயைத தவிரநது, இவன ரக்ஷிககவல
லன, ஸகெஷிததால ரக்ஷிப்பதுஞ் செயயுமென்று
தேறி, தான ரக்ஷிததுக கொள்ளமாட்டாமையைய
யறிவிதது, நீ ரக்ஷிககவேணுமென றகெஷிதது,
ரக்ஷுவஜுவையவன பககலிலே ஸகஷி-ககமபோது, தான

ராதிகள செயத பரபத சிபைசசொல்லுசிற இடங்களிலும், ஸுள
கிகபூவு மிகெஷ்வங்களிலும் - ஸோகததில் ஒரு தரவாயததை
ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷிககமபடி கொடுக்கும்பொழுதும் இவ்வ
ஷங்குகள-ஐந்தகரங்களும், அங்கியும் அஸாயாபேஷிதம என்கிற
அாததம சில இடங்களில் எல்லா அங்கங்களும் கொல்லப்படா
விட்டாலும் அந்த இடங்களில் பரபத, கதி ஸங்கரஹமாரச சொல
லப்படடிருக்கிறதென்றும், கிஸதமாக நிருபித்திருக்கரு மிடத்தில்
விஸதாரமாசசொல்லி இருக்கிறதென்றும் மறியவேண்டும எனப
தற்காக : ஸங்கெஷ்வவிவூரபூகி, யையாலே எனறருளிச
செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ஒரே யாதததை சில இட
ததில் ஸங்கரமாசம சில இடத்தில் விஸதாரமாகவும் சொல்லி
யிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாதபாயம் வெளிக
தரவாய நிகெஷிததில் இவை அவிநாப்தம எனபதை நிருபி
தருளுகிறா—‘தான’ என்றாமபிதது திறத்தில் - விஷயத்தில்
‘தான ரக்ஷிககமாட்டாத’ இதயாசியினால் ஆகஞ்சநயமாநிற அப்தி
காரமும், ‘ரக்ஷிககவலலனொரு’ எனபதினால் ஸரணயணுடை
ஸவபாவமும், ‘குகுகுகுலாவிஸநீயுடையாய்’ எனபதினால்
ஆனுகலயஸங்கலபமும், ‘பூகிகுகுலாவிஸநீயைததவிரநது’
எனபதினால் பராதிகலய வாதமும், தேறி-விஸதாரிதது, ‘இவன
* * தேறி’ எனபதினால் மஹா விஸவாஸமும், ‘தான’ இந
யாதியால் காரணமும், ‘நீ’ இதயாதியால் கோபநருதவ
வரணமும், ‘ஸகஷி-ககமபோது’ எனபதினால் ஸவநுபஸமாபப

ணமும, 'தான் சிலாசூனய' என்பதினால் பாஸமாப்பண
 மும, மேலபாசயத்தினால் சிப்பாசுவமும சொல்லப்படுகிறது
 லயங்கெட்டு - பாயம் விடநிபோய கட்டளை - அங்கங்கள்
 அங்கங்களைக் கட்டளைமொன்றினால் அவஸயம் அபேக்ஷிதம் என
 பது தியோதிதம் அவஸயா பேக்ஷிதமான அங்கங்களை என்று
 தாதபாயம் சிப்பாணாசூன ஓதகாசகமான கரணமந்திரமா
 னையினால் அபபொழுது சொல்லப்படுகிற அந்தங்களை பாகா
 ஸம் செய்கிற தீர்மானபதம், நாராயண பதம் இரண்டிம் ஆன
 கூலய ஸங்கல்ப பராதி கூலய வாஜநங்களுக்குக் காரணங்களாகிய
 ஸரிய பதிரின ஆநாசகத்தச் சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள்
 பரபத பாலுஷ்டானந்தகிறகு விரோதிகளான ஐந்துவிதமான
 ஸந்தேதஹங்களை விவருத்தி ரெய்கிறபடியினால் ஆஸாயிப்பவ
 வுகளு அவஸயம் ஐஞ்சுவயங்கள் என்றும், ஐந்துவிதமான
 ஆக்ஷேபங்களையும் அந்நிருக் காரணங்களையும், அவைகள் விவ
 ருத்திக்ருமபாகாரகத்தையுவிருத்திநருள்கிறா—'ஸாவஸூஜ்ஞ'
 என்னுரமாதிக்ஷ ஸவெஸாவகார நிரவெக்ஷணய' - தான்
 பரிபூரணஞ்ஞகயாவில் நமஸா சொல்லப்படும உபகாரங்கள் ஒன
 நிலம் ஆகையிலலாதவனுய், கஷிபுகாரீ - ஸ்கந்திரம் பலம்
 கொடுப்பான் இந்ந ஆகாரங்கள்மேல் சொல்லப்போகிற ஐந்து
 விதமான ஆக்ஷேபங்களுக்குக் காரணங்கள் 'கஷி மஜ்ஞகையும்'

இதயாதி 'கூடேமோ' எனப்போடு அநவயிககிறது கூவி மஹி
 னுக்கை - அடைபக்கடியவனாகை நமமுடைய அபராதங்களை
 யெல்லாம் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஸிதைப்பண்ணக்கூடி
 யவன் நமமால்ஸுலபமாயடைபக்கடியவனாவீன (1) ? **பூரஷ்**
 அவனை யடைவது அவரவாசன காமஞ்சொகுது அனுகுணமாகப்
 பலம் கொடுப்பவனாகையினால் பராபதி விரோதிகளான பாபங்
 களையுடைய நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பவீன (2) ? **கூலு வூ**
வாரததுக்கு எனப்போடு பரபத்தியாகிற என்று சோததுச
 கொள்ளவும் நமமால் ஒன்றையும் எதிர்பாராதவன் இந்த அலப
 வயாஜத்திற்காகக் கொடுப்பவீன (3) ? **தாழாதே** - விளம்பம் செய
 யாமல் அவன் கூழ்பரகாரி யல்லாமையினால் விளம்பமில்லாமல்
 பலம் கொடுப்பவீன (4) ? **தரம் பாராதே** - ஆஸரிகாசனின் சூத
 யாதிகளின் வயதயாஸன்களைப்பாராமல் அவன் ஸாவேதகருஷ்ட
 னாகையினால் ஸீசாகளான நமக்கு ஸவபராபதியைத் தருவவீன (5) ?
 கூடேமோ - ஸனகதமாருமோ **நிவத-கூங்களுமாய-விவா ததிசெய**
 யக்கடியவைகளாய **யபூர ஸம்ஹம்** - அககற்குநேரிடுகிறபடி,
 அதாவது புருஷகார ஸம்பந்தம் உபாப தனோபயுகதம், ஸம்பந்
 தாதிசன பராபயதவோபாயதவன்களுக்கு உபயுகதம் என்று
 தாதபாயம் **'வீஸெஷ'** எனப்பது **'வூரூஷகார'** இகயாதி
 ஓவ்வொன்றிலும் அநவயிககிறது போதீந்து கோணடிருக்கிற -
 தாதபாயத்தில் உடையதான, **சூய-கூமாக** - அாததகதினால்
 ஏற்படுகிறதாக அப்படி அநகப் பதங்களில் அனுஸந்தேயமாவ
 தற்குச் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா - **'இப்படி'** என்றாரம்

பித்தது இப்படி விஸிஷ்டமான - கீழ்ச சொல்லிய புருஷகாரா
திகிலோடுசோந்திருக்கிற ஸ்வாமிதவத்தை இங்கு தனிக் தருவிச
செய்கது இவைகளுக்கு அதுமீவ முகபகாரணம் என்று தெரிவிப்ப
பதற்காக ஓளவிகூத்தால் ஸ்வாமியின் விஷயத்தில் இப்படி இரு
பபது உசிகமாகையினால் ப்ராஜமான - மீலாக நயாயத்தினால்
ஏறப்படதான சுவிரிதாதாவது நம்-அவனிஷ்டப்படி நடப்ப
பது சுவிரிதாநிவதம் - அவனுக்கு இஷ்டமில்லாததை
விட்டுவிடுவது ஒழிக்க வொழியாமை - ஒருவராலும் விடமுடியா
மை : ஸஹகாரியை 'இதபாதி - ஒருநாசையை எதிர்பாரத்
துககொண்டிருப்பதில்லாமை தண்ணியா தாமதவா 'எவ்வளவு
யென்னில்' எனப்பதற்கு ஸங்கைக்குக காரணங்களான ஸ்வபா
வங்கள் நிவருத்தி யடையாம லிருக்க ஸயங்களுக்கு நிவருத்தி
எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்று தாத்பாயம் 'ஆகிலும்' என்பதினால்
அந்தஆகாரங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகள் அபரயோஜகங்
கள்என்பது தயோதிதம் சுஜீவார வரிஜத - அந்தப்பூர
ஸதிரீகளின் அந்தரங்கமான வேலைகாரர்கள் சுவிரிதாநிவதா
விருவாயிகள் - ஜீவாதமா தன ஸம்பத்தில் வந்து நிற்பதற்கு

1 பாச-ஆறு-ஸஹஸ்-51

களைப்போலே க்ஷிபுக்ாரி யனருகிலும் மற்றுள்ள
 ஸாஸ்திராபிஷங்களுக்கு வி ஹம்ஸி த து மலுங்கொடுத
 தானேயாகிலும், கூடமூரணனுடைய பூவத்திகு
 ஷளாயபூமிமுண் ஸஹிதமாய ஸஹகாயபூணா நிர
 வெக்ஷமான தன ஸஜ்ஜுதாசூததாலே காக விஹ்ஷ
 ணாழிகளுக்குப்போலே யிவன கோலின காலத்திலே
 யவெக்ஷிதங் கொடுக்கும். ஸதாயிகுநரிபூனேயாகி
 லுமலூதகூழாழி முண்ணவிஸிஷ்டனாய தன பூயொஜந
 மாக வாஸூதாக கவெக்ஷிதஞ் செய்கிருந்நையால
 கொலுஜநவததில ஜகுகளுக்குப்போலே கூடா
 ரனோடொகக கியபூககான கிளிககுப் பா லூட்டுங்
 கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும் இ ப ப டி
 யயாநொகம் பிறநத ஸஜெகளுக்கு யயாநொகம்
 வரிஹாநமுண்டாகையாலே யயா ஸாஸ்திர பூவத்தி

காருண்யம் நிறைநகவனாசாயினால் இவன் செய்கிற அஸப
 வயாபாரததைக தனக்குப் பரிநாபநாரமாத நினைத்து பரிந
 கும எனறாகதம் 'மற்றுள்ள' இதயாதிசகு சாக விபீஷணாதி
 ஸரணாதிசுளில் அப்பொழுதே பலம் கொடுசச கண்டிருப்பதி
 னால் ஸவதநதிரான தன ஸங்கலபத்தினாலே ஸரணாதன விஷ
 யத்தில் அவன கேட்டபோது பலம் கொடுக்கிறான், க்ஷிபாகாரி
 யல்ல வென்றது மற்றவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேண
 மெ என்று தாதபாயம் 'ஸதாயிகுநரிபூன' இதயாதிசகு
 லோகத்திலும் ஸவலீலாதி பூயொஜனகதிறாசச செய்கிற
 வாகள குமாரணுசகும் கிளிககும் வயதயாஸமில்லாமல் பாலூட்டு
 வதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜநதுகசனையும்
 அவாக்குடைய விஸேஷத்தைப் பாராமல் 'நற்பாலுக் குயகத
 னன்' என்று பரமாணாசன சொல்லுகிறபடியினால் தனபேருசச
 செய்கிறபடியினால் ஆஸரிதாசளிதத்தில் தாரகமயம் பூராமல்
 பலம் கொடுப்பான் என்று தாதபாயம் 'யயாநொகம்'
 இதயாதியினால் ஸாஸ்திரத்தைக கொண்டே யறிய வேண்டிய
 தான ஸரணய குணங்களைப் பற்றியும், பரபத்தி பரபாவத்தைப்
 பற்றியும், லௌகிக நயாயத்தைக கொண்டு ஸந்தேஹிகக இட

யபெண்ணித வராயமமாகக் குறையிலலை. இவ்விசரிஷ்ட
மான வாராஷ்காராதி களஞ்சையும ஸோவராய-
கடாக்கிவிசெஷத்தாலே தெளிந்தவனுக் கலலது
மஹா விஸ்வாஸம் பிறவாது எனங்னையென னீல.—

மில்லை, அப்படி ஸந்தேஹிதகாலும் சிமசசொல்லியபடி ஸமாதா
னம் ஏற்படுகிறது என்று காதபாயம் இந்தப் புருஷசாராதி
களைந்தையுமறிந்தாலும் மஹா விஸ்வாஸம் உண்டாகாமலிருப்ப
தற்குக் காரண மருளிச்செய்கிறா—‘இவ்விசரிஷ்டமான’
என்றாமபித்து விசரிஷ்டமான-சிமச சொல்லிய விசேஷணங்க
பாரி கடிய வராய-கடாக்கி விசெஷத்தாலே - இர
தப் புருஷசாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாதிரி மஹா
விஸ்வாஸாதிகளுக்குக் காரணமல்ல, நிஷ்காஷமான ஜ்ஞானமிரு
க்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அந்தநிஷ்காஷம்
உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாசாராயாதுகாஹ விசேஷம்,
இவைகள் இல்லாதவனுக்கு மஹா விஸ்வாஸம் உண்டாகாது,
என்ற தாதபாயம் ‘கடாக்கி விசெஷ’ மாவது உபதே
சிக்கப்பட்ட அர்த்தமாக இவனுக்குப் பலபாயந்தமாக வேண்டு
மென்கிற தருபா விசேஷம் ‘எனங்னே யெனனீல’ என்ப
தற்கு ‘ஸாஷ்டி பூரண’ வேழீ நநு வியி விஷயெ நிவி-
கொயிகாஸ் விஸ்வாஸஸ்யாமஹாவே வுநரிஹ விஷுஷா கி
மஹம் பூலாயம் | வெஷம் வெவாராவராயெஸவதி மாரா
வெஷ ந்யாஸாதி-குணவெஷு ஸங்கா வாஷ்டி-மு மஹம்-
ஸரியித-மூலிதர வெஷு-விஷுதடி வெஷு-’ என்று புதிதயா
ஸம்மதையில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஸாஸ்திரத்தில
நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு
குறித்து ஸந்தேஹிசகமாட்டா னாகையினால் இந்த பரபத்தி
ஸாஸ்திராததத்தில் ஸங்கா பஞ்சகமஉதியாதா காயினாலே அமை
களின் நிவருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விசேஷ ஜ்ஞானங்க
அநாவஸயகங்கள் என்று ஸங்கையின் தாதபாயம் ஆஸ்திகன
கும ஸங்கை உதிக்கும் என்று நினைப்பதற்காக அந்த ஸங்கை
களுக்குக் காரணங்களை நினைத்துக்கொண்டு அதில் ஆசாராய
ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா—‘

ஊர்ஸூரானவிஜீவ னல்லாமையாலே கூடியொமாழிக
 ளுத கூதஹ-கூமபடியான உஹாவராயங்களை யுடைய
 யனாய, 1 'பிமஸூவி ஜீவீதம்' எனகிற ஸ்ரோகத்தின்
 படியே யெட்டவரிய ஹததைக கணிசிகுமபடியா
 ன வாவததையு முடையனாய, இபஹததுக கூத
 ஷிககப புகுகிற வுபாயம காயகேஸாயகூவ்யகாலுஜெ
 வ-கூழிக ளொன்றும வேண்டாததொரு ஸகூடிந
 ஸகூடிநமாதல, ஸகூடியகூடிநமவலிவக ஸகூடிநகூ

ஸூரான ' எனமுரமபிதது 'ஊவிஜீவன' இதயாதிகுச காம
 யோகாதிகளான பரமபரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக
 கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அநாஹனா யிருப்பதற்கு காரணம்
 இவனிடத்தில் பசவான அபிமுகனா யில்லாமல், அப்படி யிரு
 கக அவனைக கிடடி த தனை ரகிசக வேண்டுமபடி பராததிப
 பதற்கு அவன அபிகந்தவயனாகுமோ என்று தாதபாயம் இத
 தால் பாதம் ஸங்கை தருடகருதம் 'பிமஸூவி ஜீவீதம் கிடி
 யம் ஜிஜீவஜ் வரஜீவ-ஊஷ ! பொஹம் யோஜிவப-ஊ
 மஜெஜ் ! விபிஸிவஸ-ககாஜெஜ் ய-ஊத-கீத-கூடி-ஊ
 தவ வாரிஜகவரவம் காரியெ காரிவ-கூடி' என்று பூண
 ஸலோகம் யோகிகளுககுள சிறந்தவாகளான பருமம் ருத்நி
 ஸநகாதிகளுககும மனதின லெட்ட முடியாக தான உமமுடைய
 கைககாயமா கிற புருஷா கக கூதை ஆரைப்படுகிறே னைககரினா
 நான மிகவும் அபராதி என்று தாதபாயம் இததால் மஹா
 பராதிபானவன அகற்கு பரிஹாரம் செயது கொள்ளாமல்
 அவைகளை ஈழமிகக வேண்டுமென்று பராததிபபதே அபசார
 மாயிருக்கப லம் வேண்டுமென்று பராததிபபது மிகவும்
 பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் தூலபமான பலததை பரா
 ததிபபது இன்னும் பெரிய அபராதம் என்று தாதபாயம் இத
 தால் இரண்டாவது ஸங்கை தருடகருதம் எட்டவரிய-மனதினா
 ளண்ணகூட அரியதான கணிசிகுமபடி - ஆரைப்படுகிற
 காயகேஸம் - (உபவாஸாதிகளினாலுண்டான) தேஹத்தின
 ஸரமம், ஊடிவ்ய - பணச ரெலவு, ஜெடிவ-கூடி-நாடிருபாது

ஐசுமாதலாய, இந்த மூர்தரமான வுபாயத்தைக்
கொண்டு அந்த மூர்தரமான மஹாததைத் தான
கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்பஹுத
துக்கு 1 ' மூர்தரம வுரொபாஸ: ' என்கிறபடியே
ஜகதவூதாழிகளாலே தான மஹாபாயை வைத்துத் தன
னமாவூதிகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக
வொருத்தனுக்கு உமா விஸ்வாஸம் பிறக்கையி லருமை
யைநினைத்து 'கலவெளளுக்கடடுபேயாக கலவெண்
னையாயிற்று ' என்றெமபா ருளிச செயதாரிநே

சூழி - ஸம்பமாயச செயயமுடியாத அங்கங்கள் ' ஆதலாய '
என சிறவாரயிலான வாகயத்தால் முனராவது ஸங்கை தருடிக
ருதம் மூர்தரமான - மிகவும் பெரியதான (உருருஷ்ட
மான), கோலின - இசைத்த பரவான தான ஸங்கலத்தினை
திறும ஸிபரகாரி யல்லாமலிருக்க இந்த பரபன்னை தான பரா
ததிகத் காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறது இதனால்
தானகாவது ஸங்கை தருடிகருதம் மூர்தரம் - நாயகருக்கு,
வுரொபாஸ:உவ - (யாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரொடா
ரம் என்கிற ஹஸிஸைப்போல ஜக - பிறப்பு, வூதம் - நா
வடிக்கை, சூழி - ஸமஸ்காரம், குணம், மஹாபாயைவைத்து
அடைவதற்கு அபிபாசயனையிருந்து மஹாவூதிகளையும-ஸம்
பந்தம் பெற்றவர்களையும, கொண்டு - சோதனுகொண்டு இம்
தால் தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாதபமாயிருக்கத் தன
ஸம்பந்திகளுக்கும் சோத்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாதபம்
என்பது தயோதிதம் இதனால் ஐந்தாவது ஸங்கை தருடிகருதம்
அருமை வருத்தம் கலவெளளுக்கடடு-கல என அடங்கிய சுகை
அதாவது யஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிட
மிருந்து கல என்குகொண்ட சமைவரியாகக்கொண்டுவருமபடி
நிபமிகக, அவன் தனக்கு அது அஸகாமென்று சொல்ல, நல
எண்ணை கொண்டுவரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வதைப்
போல இருக்கிறது, இங்கு பரபந்தியை பகதியோகத்தில் ஸகதி
யிலாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்றுதாதபாயம் ஆஸ்திகனாய்

இவ்விடத்தில் ஸ்வே-ஹ்ரனுடைய வரகவாசுத
தை யறிந்த கலுகையாலே காராயினென்று போ
பெற்ற பிறந்து கெட்டானிற காட்டில் இடைச்சி
களைப்போலே விவெகமில்லையேயாகிலும் ஸ்ரீமஹி
தை யறிந்து அந்நலனுடையொருவனை நணு கு
மவனேவரகாஷ்கனென்றபுள்ளாரருளிச் செய்யும
பாகரம் இப்படி வரகாஷகாராஜிஜ்ஞாததாலே பிற
ந்த விஹ்ரஸ்வகமும் விஹ்ரஸ்வகமும் காவ-
காவ-

ஸாஸ்திரங்களைக்கொண்டு பகவானுடைய மேனமையை யனுஸந
கித்து அகன்று போவதினாலே பரபகதி ஸ்வரூபமே லோசத்
தில் விதித்திகாந்தே எனனில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்செய்கி
றா—‘இவ்விடத்தில்’ எனமுரம்பித்து அகலுகையாலே தூரத்தில்
விலகிப்போவதினாலே ‘காராயினென்று போபெற்ற’ எனப
தற்கு ‘காராயினென்று போபெற்ற’ எனபதற்கு ‘காராயினென்று போபெற்ற’
என்று பாபிகளாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட நாலவரில் ஒரு
வனாகிய என்றாததம் பிறந்து கெட்டான - ஜஞானம் உண்டாய
அதின பலத்தை யுடையாதவன, அனறிககே இரதப் பரதவத்
தைப் பார்த்து அகன்றவனாகியினாலே இரத ஜஞானம் பிறந்ததி
னால் செட்டவன என்றாததம் விவெக மில்லையேயாகிலும்-பக
வானுடைய உதகாஷம், தன்னுடைய நிகாஷம், இவைகளைப்பற
றிய ஜஞானமில்லையேயாகிலும், அந்நலனுடை - அப்படிப்பட்ட
ஸௌஸீயாதி கலயாணகுணங்களுடைய, ஒருவனை-அதவிதி
யமானவனை, நணுகுமவனை-கிடடியாஸரயி கருமவனை இததால
பரதவ ஸௌஸீயங்களை யறிந்து ஆஸரயிப்பவர்கள் பரமாஸ்தி
சாகள் எனபது கைமுதிக நயாயவலித்தம் எனபது தெரிவிக்க
படுகிறது மேலும் எம்பாருடைய வார்த்தை இரத
ஸௌஸீயாதி ஜஞானமில்லாதபடியினால் மஹா விஸுவாஸ
முண்டாசாதவனைச் சூறிகிறது எனபதும் தயோதிதம்
‘இப்படி’ இதயாதி—விஸுவாஸத்திற்கு மஹாதவமாவது இப்
படிப்பட்ட ஸங்கைகளை நிவருத்திக்கக்கூடியதா யிருக்கை
இப்படிப்பட்ட பரகாஷத்தைச்சொல்லுகிற ‘ஸ்ரீ’ என்கிற
உபஸாகத்தில, மஹாதவமும், ஸரண ஸபத, சீ, காடு சோந்த

ண்டுமும் 'பூவடி' என்கிற கியாவடித்திலு
 வந்ததிலும், ஸாணாஸெஷாவஸீஷுமான யாதுவ
 லும், உத்தேனிலு மகாஸுதேயங்கள் இதிலுத்தேனில
 விவகித்ததை 'காமஸாணா' என்று மடித்திலே
 வுாவூம பண்ணினா இவ்விடத்தில் உவாயகா
 ளுவலாயவாகு ஸஸுத்திலே மொவூக வரணனை
 மீதம் 1 'கூறு ஷூவராயநா ராஜயாகிண
 மொமதி', 2 'கூடுவாவாயலுதொ செ லவெதி
 பூயூகாதி' | ஸாணாமதிரிதூதாவாடிவெவிந
 பூயூஜா' என்றும, 3 'உவாயே மூஹ ரகி
 தொஸுஸாணாதிதூய | வதூதெலாம்பூகம் செவடி

‘பூவடி’ என்கிற கரியாபதத்தில் ஸரணமாக நம்புகிறேன் என்று விஸ்வாஸத்தின் ஸ்வரூபமும், ‘பூவடி’ என்கிற இடத்தில் காதுவினமேஷிருக்கும் உத்தம புருஷனால் காப்பண யமும் அனுஸந்தேயம் என்று தாதபாயம் உத்தமனுக்கு நான் என்று அர்த்தமாயிருக்க காப்பணயம் விவரிதமென்பதற்கு பரமாணம காட்டியருளுகிறா—‘இதில் என்றாரமபிதது ஸந து ஸரணம் - வேறொரு உபாயமில்லாதவன் உவாயக்யா லுவஸாயவாஸஸஷுத்திலே - உபாயமென்று நாபுகிறேன் என்கிற அாகதததைச சொல்லுகிற ‘ஸரணம் பூவடி’ என்கிற பதங்களிலே, ஸநதீ-தம் அர்த்தாத வரிததம் இவ்விட த்தில் உபாயதவாதயவஸாயம் ஆவஸயசமென்பதற்கு பரமாணம காட்டி யருளுகிறா—‘ஸணம்’ என்றாரமபிதது சுவரேவ-நீரே, வெ- எனக்கு, உவாயலுதிதம்-உபாயமாக லவெகி இருக்கவேண்டு மென்கிற, பூய-தாரகி: பராததிபபதாகிய அனுஸந்தா னம், ஸரணம் மதி: ஸரணுகதி யென்று, உதூ-சொல்லப்பட டது, ஸா-அது, ஸவ்யித-இந்த ஷெவெ-தேவனிடத்தில், பூய- ஐதாம் - பராயாகிககப்படடும் உவாபெ - உபாயத்திலும், மூஹாஸிடுதா: - வீடு ரக்ஷிப்பவன் என்கிற அர்த்தங்களி லும், ஸரணம்-ஸரணம், ஐதி-என்கிற, ஸயம்-ஸவ்யம்-இந்தஸபதம்,

உவாயாடுமெய்யுட வாவகடு' என் று ஞ சொல்லுகிற
படியே உவாயாணாராசுதுனுக்கு ஸ்வெய்யாரன ஸ்வ-
யாஸ்யாரய்யு வாயாரணமான ரக்ஷகவ்யாசுத்திலே
நிறைக யனறிககே ஸ்ரீகரதலாநாயக கொண்டு உவா
யாணா ஸ்ரீமத்திலே நிவெஸிககையாலும் துலுலா
ணா விவவயிசாரிககுப பின்பதமேநூவாயகம்
நிலே நிறைகககாகவும் உவாயகவாகுவலாய மிவவி
டத்திலே விவகழிதமாபிறறு உவாய மென் று
லொருவிரகென்ற ராசுமாயகையாலே மிவவவாயகம்

வத்யுதே-பரவருத்திகசிறது(அ கைகளைச்சொல்லுகிறது) ஸா-
வ்யுதம் - இப்பொழுதோடு பரிசு(இந்த ஸாரணத்தி பரகாண
ததிலே), உவாயாடுமெய்யுடவாவகடு-உபாயம் எனசிறஅாத், த
கையேசொல்லுகிறது 'ஸ்வய்யாஸ்யாரய்யு' இதயாதிகு'மெய்யு
உவவதே' எனறவை முதலியவைசிறப்படியே ஸகல காமங்க
ளுக்கும் பலங்ொடுப்பவன் பரவானுகையினால் அவனுடைய பல
பாததவம் எல்லாருக்கும் பொதுவானையினால் ரக்ஷகதவம்
முதலிய அாததங்களைத் தளளி பரபதிக பரகாணத்தில உபா
யதவத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று சித வசனங்கலில் சொல்
லப்படடிருப்பதினால் பரபததிககு அஸாதாரணமான உபா
யாதத ஸதாந நிவேஸினை இவரு சொல்லப்பட்டுவென்று
தாதபாயம் 'ஸ்ரீகரதலாநாயக கொண்டு' இதயாதிகு
இவவதிகாரி பாததை நயாஸம் செயதபடியினால் அந்நகுப
பிறகு இவனுக்கு உபாயாதகங்களில் பரவருத்தி கூடாதா
கையினால் அப்படி இவனுக்கு அநநயோபாயதவம் உண்டாவதற்
காக உபாயாததா ஸதானத்திலே ஸாரணபன் நிறகிருவென்பது
அவஸ்யம் அநசிரித வேண்டுமென்று தாதபாயம் உபாயாததா
தபவஸாயம் ஆவஸ்யகமுமாய் அஸாதாரணமுமாய் விபகிதபா
சில் சோபதருதவவரணம் விததிககும் பரகாரத்தை யருளிச
செய்கிருா - 'உவாயமெனனால்' எனறாமிதது விரகு - இஷ்ட
பலத்திற்கு ஸாதனம் 'ராசு மாயகையாலே' எனபதற்கு உபாயாத
தா ஸதானத்தில நிறபதினால் பகவானுக்கு உபாயதவம் ஏற
பட்டபோதினும் அது உபாயமெனகிற பததிகிறகு லே மெய்தத

வெததாவெதத வாயாரணமா யிருககையாலும்,
 1 'ரக்ஷிஷுக்' தி விஸாவஸா மொவ்யக வரண
 தயா' எனறும், 2 'ஸவ்யஜெஞ்ஜாவி ஹி விஸேஸ ஸா
 காரணிகொவி ஸநு | ஸம்ஸாரதன வாவிக்ஷா
 ஸுக்ஷாவெக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே || ' எனறொ சொல்லு
 திறபடியே வெதவெதகாணமான மொவ்யக வரண
 மகாவஸெய மாகையாலும் மொவ்யக வரண மிங்
 கே விவக்ஷிதம் அதில ஸரணஸவ்யமொரு ப்ரயோ
 மத்திலே யிரண்டயத்ததை யவியாமம் பண்ண மாட்
 மான யுதபத்தியினுலேறபட்டதல்ல எனற தாதபாயம் ' வர
 யாரணமா யிருககையாலும் ' எனபதற்கு ' ஸுக்ஷிஷுக்' த
 ஷுக்ஷா' எனகிற ஸூத்ரிர பாஷ்யத்தி லுள்ளிச செயத நயாயத்
 தினுலே பரம ஸேதனனாகிய எம்பெருமானை சேகனாரேதன
 ஸாதாரணமான உபாயமெனகிற ஸபத்ததினால சொல்லுவது
 அபசாரமாகும் எனற தாதபாயம் இதற்கு பரமானாடு நிருதி
 கருளுகிறா—'ரக்ஷிஷுக்' தி' எனருராமபிதது கோபதருதவ
 வரணதகை மாதிரம் எடுகசவேண்டியிருசர மஹாவிஸ பாஸ, க
 திலும் இரத ரக்ஷிகமும் எனகிற விஸவாஸ மிருககிறதெனற
 தெரிவிப்பதற்காக முன பாகமும் சோதது எடுககப்பட இருக
 கிறது விஸேஸ? - பகவான, ஸவ்யஜெஞ்ஜாவிஹி-ஸாவ்யஜெஞ்
 யிருக போதிலும், ஸா-எப்பொழுதும், காரணிகொவி
 ஸநு - கருணையை யுடையவனா யிருந்தாலும், ஸம்ஸாரத
 னு வாவிக்ஷா - ஸமஸாரகதையும் நடத துசிறவானாகையி
 னுலே, ரக்ஷாவெக்ஷாம் - ரக்ஷிகக வேண்டுமென்று ஆமோக்ஷி
 யதை, ப்ரதீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான ' ஸமாவஸெய
 மாகையாலும் ' எனபதோடு பரமாண பலத்தினால எனற (சோத
 துக கொள்ளவும் இப்படி இவை இரண்டுமே ஆவஸயகங்களா
 கில இரண்டுமே ஸபதமாகவாவது, கோபதருதவ வரணம் ஸா
 கமாய, உபாயதவாதயவஸாயம் ஆதத மாகவாவது இருககட்
 டெம யென்னில? ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—' அதில'
 எனருராமபிதது ஒரு ப்ரயோமத்திலே - ஒரு நடவை சொல்
 லப்பட இருக்கும்பொழுது ஸவியாமம்-சொல்லுவது ' ஸக்ய

பாமையாலே யிவவயிகாரிக கவராயாரணமான
வ்வாயகவாகுவவராய மிவவிடத்திலே ஸாஷ்டாயா
வவாயிகாரி வராயாரணமான மொஷ்டக வரண
மாய-மாமக்ககடவது

அறிவித்தன ரனபரையமபறைய முபாய மிலலாத
துறவிததுனியிற ஸுணையாமபரணவரிக்ருமவகை [10
உறவிததனையினறியொததாரென நினறவுமபரை நா
பிறவிததுயா செகுவீரெனறிரக்ருமபிழை யறவே 18

ஊஷுரிதஸஷ்ட ஸகூஷெவாய-ம மிபகி ' எனகிற நயாயமிருக
கிறபடியினால் என்று தாதபாயம் ' வவராயாரணமான '
எனபதற்கு ரகூசதவம் முதலிய பரவிக நமான அாததக
ளிரண்டையும் விலக்கி உபாயமெனகிற அாதகததையே சொல
லுகிறதென்று வசனம் விதிசகிறபடியினால் ஸவததிர பர
பததி விஷ்டனுகு அஸாதாரணமான உபாயகவாதயவஸாயா
தவய மந்திரததில் சொல்லப்படுகிறதென நவஸாயம் ஒப்புககொ
ள்ள வேண்டுமென்று தாதபாயம் ரகூசதவமாகிற அாததத
கை விலக்கி யிருப்பதற்கும், உபாயதவமாவது நிரபேகூ ரகூ
சதவமாகையாலே கேவல ரகூசதவம் மாததிரம் இவகாத
மிலலை, நிரபேகூதவமாகிய விஸேஷணதகோடு கூடிய ரகூசத
வமாகதமென்று சொல்லுவதில் தாதபாய மானையினால் அாத
வசனத்திற்கும் விரோதமிலலை என்றுதிருவுள்ளம் 'ஸூய-மாமக்க
கடவது'எனபதற்கு கோபதருதவ வரணம் எல்லா அதிகாரிகளுக்
கும் பொதுவாகையினாலும் ஸரண ஸபத்தகிறகு ரகூசதவமாகிற
அாததததை அங்கீகரித்தபோதிலும் 'ஸ்வஷ்ட' எனகிற கரி
யாபகம் வரிககிறேன எனகிற அாததததை சொல்லமாட்டா
தகையினாலும் கோபதருதவ வரணம் அாததததையே விதிக்க
வேண்டுமென்று தாதபாயம்

இப்படி ஸாஸாபஞ்சர நிவருத்தி பூவநமாச மஹா விஸவா
ஸத்துடன் ஸரிய பதியை ஸரணமடையும் பராரகதை ஸக
சாயோபதேஸத்தினாலும் அவர்கள் அனுகூல விஸேஷத்தின
ாலும் பெற்றோம் என்று அவர்களிடத்தில் கருதிகளுகாணஸந்தா
னம் செய்துகொண்டு அதிகாரராகதத்தை ஸகித நருளுகி
றா—'அறிவித்தனா' என்றாரம்பித்து

ப - னா] இததனை - இவ்வளவு, உறவு - ஸம்பந்தம், இன்றி -
இல்லாமல், ஸரிய பதிகமும் நமசுத்ருமபோலே ஸவாமி, உறவு முது
ய ஸம்பந்தமொன்று மில்லாமல், அன்றியே, இததனை - இவ
வளவு அன்பமான, அதாவது 'இததனை' எனப்படும் அன்பு பரிமா
னத்தைச் சொல்லுகிறதாயினால் அல்ல ஸம்பந்தமாக உட இஸ்
வாக என்றாதது மாசவுபரம் ஒத்தா-தாம பரவஸாகளாய் போஷ, நர
ஜஞாக பாரதயினிலே நமசுத்ரும நுஸாகள, என்-என் நமொலுபா
படி, பரமாண வசனினால் என்று சொகதுக கொள்ளப்பட, நின்ற -
புகிற, உடம்பரை - தேவதைகளை, நாம மீடாய்வுத்தி மீடாய்
யுடைய நாம, பிறவிததுயா - ஜனமத்கினால் உண்டான முதத
வக, செகுவீ - நாமம் செய்யுங்களை, அதாவது இந்த பரவஸாகளி
பாசுற உபாபகதை நமமாசாராயநா உடதேவியாய்மலேயினால்
பசுதி யோசகதிறகு வேண்டிய ஜஞான ஸகதபாதினா இஸ்
வாக நாம, அவாகளுக்கு மோஷ பரதகவம் இஸ்வாம லிமுருந
போதிலும், அந்த ஜஞானதிகளை ஸம்பாதிபததகாச 'ஸம்ச
நாச ஜஞாநிஷேஷ' இதயாதிகளிறபடியே தேவதானதரவர்களை
பஸாய்க்குமபடி நேரிடும என்று தாதபாயம், இரககும்-பாபி
பதகிய, பிழை - குற்றம், அதாவது அனுசிதமான காரயம்,
அற - இல்லாமற்போகும்படி, ஐயம் - ஸந்தேஹத்தை, பறையும-
ஸூசிபபிகிற, அதாவது பசுதி முதலியவைகளின் ஸவருப
தக கேட்கும்பொழுதே அவைகளைப் பூணமார அனுஷ்டித
பலததை அடைவது, ஸந்தேஹமெனபதை தானே தெரிந்து
கொள்ளக் கூடும என்று தாதபாயம், உபாயம் - பசுதி முதலிய
உபாயம், இல்லா - இல்லாமையாகிற, துறவீ - தாமி, காயம், உபா
யாதரஸூசயதவமாகிற ஆகிருசநயம் என்றபடி, துனியில அதிஞ
கூண்டான துசகத்தில் துணையாம் - ஸஹாயமாயிருக்கிற, பரனை-
ஸாவோத கருஷ்டனான பரமாகமாவை, இங்கு 'பரனை' என
பதினால் ஸகாபஞ்சகங்களுக்குக் காரணமான ஸாவஜஞநவாதி
கா ஸூசிதங்கள், வரிக்கும் வகை - மஹா விஸ்வாஸ, உடைய
ரகங்களுக வரிக்கும் பரசாரத்தை, இததால் ஸவஸை
களின் விவருத்தி பரகாரம் ஸூசிதம், அனபா - நம் விஷய
தில் கருபையையுடைய நமமாசாராயர்கள், அறிவித்தனா - அறி
வித்தார்கள்

பூவூர்தி: வங்ஷாஜஸூகி
 லமவஜாஸெமெ ரொஷ்யொம
 ஸத்ர ஜாஸூராவாயாஜிரகி ருநிதரொ
 வாயதெடுகம வெவாஜூ !

வனகெக வராஜாஜாஜூ நிஜவரா
 விஷயெமெயுத தசுலாஜூதெவா
 தசுஜிஜாநபூயுதாசுவிஹ ஸவரிசுயா
 தாடியீ தூரகி வுலி: ||

ஐதி ஸ்ரீகவிதாக்கிடுக விலிஹஸ்ய ஸவகூதஜூவதஜூவ்ய
 ஸ்ரீஜெஹ்மகாபஸ்ய வெராஜாஜாபடஸ்ய க்ருகிஷு
 ஸ்ரீஜெஹ்மஸ்யூக்யவாரொ
 வாரிகா விவாமாயிகார வனகாடிஸா

|| ஸ்ரீ ஜெத நிமரிஜை ஜெஹ்மெஸிகாய நரி: ||

சீராதாபுதறிருவேங்ஸடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

இந்நவதிகாரகதி லருளிச்செய்த ஸுந்தங்கங்களின் உபகாரம்
 3-வா ஸங்கர ஹிததருருகிரா—‘ பூவூர்தி: ’ எனமுரமரிதது
 ப - ஹா] வனஷ: - இந்ந, வங்ஷாஜூ-ஸுந்தலலது ஆறங்கங்க
 னோடு கூடிய, யொம:-பரபததியாகிற உபாயம், ஸகூசு-ஒரு
 தடவை (செய்யவேண்டுமெ), ஐதி என்று, லமவஜாஸெமெ
 பசவச ஸாஸ்திரங்களினால், அதாவது பாஞ்சராதாஸாஸ்திரங்
 களினால், ஸாவஸத ’ எனபதினால் ‘ ஸகூஜெவ பூவஹாய’,
 ‘வியதெநிலி’ இதயாதிகளான பகவத வாசயங்களுமவிவரிதங்
 கள், பூவூர்தி:-பரவிததா யிருசகிறது, இந்நால இதுவிட
 பகதியோகத மதப்போல யோக மெனவிற பதத்திற* காந்த
 மாணையினால் ஆவருத்தி செய்யுமபடி நேரிடுமெ எனகிற ஸங்கை
 விலக்கப்பட்டது, ‘ ஸகூசு ’ எனபதற்கு விஸேஷ விதி
 இருப்பதினால் என்று ஸமாதானத்தின் காதபாயம், தித்ர -
 அந்ந அங்கங்களுக்கான 3-வா, வாலூரூ - ஆனாலய ஸங்கலபம்

பராதிகூலய வாஜனம் எனகிற இரண்டங்கங்களினால், **சுவாபாஸி** - பகவானுடைய ஆஜனஞ்சைய அதிகாமிதது நடப்பதற்குரிய அபாயத்திலிருந்து, **விராதி** - நிவருத்தி (உண்டாகிறது என்று) வெளியூர் - அறியத்தக்கது (இப்படியே மேலூர் சோதனாக கொள்ளவும்) **வனகேச** - ஒன்றாகிய காபணயத்தினால், **சுமிதரொவாயதா** - வேறொரு உபாயத்தையும் உடைந்தாகாதவனு யிருக்கை, **வனகேச** - ஒன்றாகிய மஹா விஸ்வாஸத்தினால், **நிஜலா விஷயெ** - தன்னுடைய ராஷண பாதத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில், **வூரண்காலை** - மனதின நிலசலமா யிருக்கை, அதாவது உபாயாதரங்களில் ஆரையில் லாம யிருக்கை, **சுமேசு** - மறொன்றாகிய கோபநருதவ வரணத்தினால், **தூதாஜெஷா** - அந்தப் பகவானுக்கு நாமமாலேயே இது ஸாதிகத்த தருத்தது எனகிற ஸங்கலபம், **வஸவரிகரே** - அங்கங்களோடு கூடிய (பரபத்தியில்), **தாடியேசுராபி** **வஸவிலா** - அவனுக்கு வஸப்பட்து எனபது முதலிய புத்தியோவெனில், இங்கு 'சூழி' பதத்தினால் பலமும காத்தருதவமும அவனுடையது எனகிற புத்தி சோதனுககொள்ளப் படுகிறது, **தசவஜேசுர பூயுதா** - ஜீவேஸ்வராகளுடைய ததவ ஜஞானத்தினு லுண்டாகிறது 'தூ' எனபதினால் சீழ்க் குறித்த ஜாதங்களனைவிட இந்த ஸாதனிகதயாகமாகிற அங்கம் ததவ ஜஞானத்தினு லுண்டாகிற தாகையினாலே ததவஜஞானத்துடன் செய்கிற நிவருத்தி தாமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொது ததவ ஜஞானத்துடன் செய்யாததான பரயோஜனாதரகதிறகாகக் செய்யப்படும் ஸரணாகதிகு அங்கமல்ல எனகிற வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

பரிகர விபாகாதிகாரம்

முற்றற்ற

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீ மதெ நிமராக் கஹாபெஸிகாய நம: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமாப்பணுஷ்டான பாகாரம்—ஸஸவான் ப்ர
தான பலி—ஸ்தோத்ர ரதன ஸலோக தாத்பாயம்—தவயததில் அங்கி
யின அனுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதநம க்ஷணகரீந்தவயம்—ஸாங்க பா
பதந ஸங்கிரஹம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருகத்—அங்கங்கீளின்
ஸ்கருந் காத்தவயதவம்]

ஊலீஷெடி டுஹாரயெ ஸுத ஐதரதொ வா ஸுத தசு
ஹாநூரவம் பாஜாநித கலிவடிநி ப்ரவடிநம் |
ஐத: ப்ரபாடிஸுடித நிரவெகெஷண ஸவதா
ஸபெடிபூ ஸாவயபூஷிதி கதிவிஸெஷ கடிவிடி: ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீ மதெ ஸ்ரீ நிவாலாராநாநுஜ கஹாபெஸிகாய நம: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்து அங்கியின ஸ்வரூபத்தை
இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் ப்ரபததிகரு
அஸாதாரணமான லக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகா
ராததத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறார்—‘ ஊலீஷெடி ’ என்ற
ரமபித்து

ப - ரை] ஸுத: - தனனூலே, ஐதரதொவா - ப்ரபததி
யைத் தவிர மற்றொரு உபாயத்தினால், ஊலீஷெடி - தன்னிஷ்ட
பலமானது, அதாவது ஸுகமும் அதன ஸாதனமும் என்று
தாத்பாயம், டுஹாரயெ-ஸாதிகக முடியாதிருக்கும் பொழுது,
ஸுத - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிகககூடிய
ஸகதி உடைய ஒருவனிடத்தில், பாஜாநிதம் - பராதனை
யோடு சேர்த்திருக்கிற, தஹாநூரவம் - அநதப பலத்தைக்
கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பாததை ஸமாபசிப்பதை, ப்ரவடி
நம் - ப்ரபத்தியாக, ஊலிவடிநி - (பாதமுனி முதலிய லக்ஷ
ணஜ்ஞா கள்) சொல்லுகிறார்கள் ‘கநக்ய ஸாபெடி ஸாஹீஷெடி
கஹாலிஸாஸ வ்ரவடிநம் | கடுகெகாவாயதா பாஜா ப்ரவ
திஸாணாமகி: || ’ என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

கூடுதலாக அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேண்டுமென்றிருப்பது
 ஸாதிகத முடியாமல் விருத்தமபொழுது மஹா விஸுவாஸதனுடன
 அநதப பகவானையே உபாயமாக பராததிப்பது ஸரணாகதி யெ
 ன்று சொல்லப்படுகிறது எனறாததம் இந்த வசனத்தில் பராத
 கண மாதகிரம பரபததி என்று சொல்லப்பட்டிருக்க போதி
 'ஸ்ரீம ப்ரஸம்பாபணமும் உபலக்ஷிதமென்று மேல ஸாதியோ
 பாய ஸாதவதிகாரத்திலே நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இங்ரு
 'வ்யுதஃ உதரதஃ' எனபதும் 'ஹ்ரத்யாவஸஃ' எனபதோ
 'உதரத்யாவஸஃ' அதாவது தானாகவேபரநயாஸம்செய்கிறதாவது,
 அதாவது தானாகவேபரநயாஸம் செய்கிறதாவது என்று
 உதரத்யாவஸம் இத்தகால பரநயாஸம் லக்ஷண வாதயத்தில
 பாசனாஸம் பரபததி என்று சொல்லி நிருபபதும் ஏழ்ச சொல்
 'ய பாசனாஸ்யோடு கூடிய புத்தி விஸேஷத்தைச் சொல்லுகிற
 தென்பது உபாதிதம் பராததனை மாதகிரம ஸரணாகதிமென்று
 சொல்லில் ஒருவாகசொருவா உபகார பரத்யுபராரம் செய்யும்
 பொழுது பராததனை யிருக்கிறபடியினால் அது ஸரணாகதிபாக
 'வணடிவரும் பரநயாஸமாதகிரம பரபததி எனனில் தன்னுட
 கரவுக்குச் சீழ்ப்பட்டிருந்து நடக்கிறவனை ஒரு சாரபத்தி லேயு
 பொழுதும் இந்தக்காரயதன், முடிக்க வேண்டியபரம் அவ
 னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற பரநயாஸமகாரணபரிசிறபடி
 யினால் அதுவும் ஸரணாகதியாக வேண்டியபரம் ஆனபரிசு
 பராததனை யோடுசொந்த பரநயாஸம் ஸரணாகதிமென்று அஸா
 தாபணமான லக்ஷணம் இங்கருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
 இவ்வாததமே 'ஸக்ஷாவெக்ஷாஸவாஹ்ய ப்ரணயவதி ஹ்ரத்யாவ
 ஸரணாகதிஹ்ரத்யாவஸஃ' ஹ்ரத்யாவஸஃ ப்ரணயவதி ஹ்ரத்யாவ
 கருணமே லக்ஷணவாஸஃ. மொஹமத்யாதி சோகரு நிபத
 து ஸரணாமத்யாவெவ்வாவாரா ஹ்ரத்யாவெவ்வாவாஸஃ ஹ்ரத்யாவ
 வதி ஹ்ரத்யாவஸஃ' எனபதும் 'ஸ்ரீநயாஸம்' எனபதும்
 ஸகியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, பரநயாஸம் எனபதும்
 அதை நயாஸம் செய்வதாவது தன்னுடைய பரநயாஸம் தெரிவிப்ப
 பதற்காக அருளிச்செய்கிறார்—'உதஃ வஸாஸ' எனபதும்
 பிதது உதஃ வஸாஸ - இதற்குப் பிறகு, ஸ்ரீநயாஸம் நிர
 வெகக்ஷண - எனபதும் பரபததிதன் மான அபிபிராயம்

உச்சுக்ஷு வான வயிகாரிக கிவவுவாயத்தி லஜீ
 ஸூர உவமாவது சூலாணததை உடையவனுக்கு
 அங்கி ஸவருபம் அவன தானே ரக்ஷிததுக்
 கொண்டு புணைக கொடுக்குமாபபோலே யயாவவூதி
 மான வாது நீக்ஷவம் அதாவது பூணவத்திலபூ
 காக்காத்தில பூகூகி பூதூயங்களாலே ஸவபூரக்ஷ
 கூனாப ஸவபூசெஷியாபுத தோற்றின ஸவெபூரனைப
 பற்ற சூதூதீய ரக்ஷணவூவாரத்திலும் சூதூ
 தீய ரக்ஷணமறுத்திலும் ஸூரயீதமாகவும ஸூரயீ

மலே, ஸவதா - உமாமால், சவஸா - இநத, சவபூ - பாரேயா
 ஸனம், ஸவபூ - ஸாநிரதததாது, உதி - எனசிற, உதிவி
 செஷம் - பூநதி விஸேஷததத, துக் - அநதா பாரபாஸனாது,
 சவபூ - (நா பூ பாரபா) தெரிந்து கொண்டாராள்

அரசி ஸவருபத்தை நிநிததருளுகிறா - 'உச்சுக்ஷு
 வான' என்றாமலிதது இநதால் முபுரக்ஷு புகும பாரேயா
 ஸாதா பாணுகும அரசி ஸவருபத்தில வயதயாஸன ராடப
 படப பூண - பூடப கொள்குமபடி யயாவவூதிமான -
 ரக்ஷிபதாசிய வயாபாரம், அநின பஸம், இவ்வாஸில
 தனாகு ஸமபநதமிலலை, அநைகன பகவா ஸவபூ
 பென்று அனுஸந்தனம் கொடுக்கடிய கவஸகயததையுடைய
 'உடையவனுக்கு' என்பது ஸவருப ஸமாபபனத்திறகும,
 'ரக்ஷிததுக்கொண்டு' என்பது பரஸாபபணத்திறகும, 'பூணக
 கொடுக்கும' என்பது பஸ ஸமாபபணத்திறகும உதாஹர
 ணம் சேதனனாவிய இவ்வாதாபபுததத, பூணை ரக்ஷிததத
 கொளருவதில ஸமாபபதமிலலை கொண்பது எபபடி க்கு பிமபு
 முதலியவைகாநினால் எடுக்கமுடியாத ஆதாரம் ஸமாபபபபது
 எபபடி? பரஸாபபணமும பஸ ஸமாபபணமும அடக்கி யிருந
 கிறது என்பது எபபடி? ஏழா கொலலியது ஏதேதன நருஷ
 டாநத நாடையினால் அது உபபண வாராபதேதா? எனகிற ஸவருக
 சனேப பரிநிரிததருளுகிறா - 'அதாவது' என்றாமலிதது
 பூகூகி பூதூயத்தாலே - அராரததாலும், அபதாநாபிருக
 கிற நானகாம வேற்றுமைபா ஸா ரக்ஷண - ரக்ஷிபதாசிய

மாகவுந தனக க்ஷபமில்லாதபடி ஹாநூலஸபூயாக
மான வதூக்ஷவாரதக்ஷுவிஸிஷ்ட ஸேஷக்ஷா நூலா
நூல விஸேஷம் 1 'ஹாநூலம் 2யி நிக்ஷிவேச' என்
று வொழிதமான விவவநூலநூல விஸேஷத்தை

ஊதயம் - ஸமபநதம் 'இலலாதபடி' பெண்பது 'ஊதூக்ஷ
வாரதக்ஷு' எனபதோடநவயிககிறது இந்தால் அதபநத
பாதநதரனாகையினுல தனனை ரக்ஷிததுககொளளுவதில் ஸம
பநதமில்லை எனபதும், ஸேஷபூதனாகையாலே அதின பரநான
பலமும் ஸேஷபூதையதே எனபதும், நிக்ஷேபமாவது அநு
ஸநதான விஸேஷம் எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடி ரிஷை
கீழா குறிககப்பட்ட ஸங்கைககள பரிஹரிக்கப்பட்டதா
கின்றன 'பூணவததில்' எனபதினால் திருமநநிரகதினால்
உண்டான ஸவரூப ஜஞானம் அவஸாயாபேஷிகம் எனபது
தபோதிதம் இப்படி ஸவரூபம், பரம், பல்ம், இவைகளை ஸமாப
பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் பரநயாஸம் பரநானமென்றும்
2யி நிக்ஷாஷிககப்பட்ட இந்த மூன்று அங்கிகளையும் அனுஷ
டிகதும் பரநாததை அருளிச செய்கிறா—'ஹாநூலம்' என
புரமபிதது ஹாநூலம் - தன்னுடைய ஆதமாவை, 2யி -
(பகவனாகிய) எனனிடத்தில், நிக்ஷிவேச - ஸமாபபிக்கவேண்
மே இததால் ஸாஸநிரததினால் உண்டாகிய ஜஞானமே பரபததி
பெணனில் 'கக்ஷிவேச' இதயாதி வாகயாகத ஜஞானத்தினுலே
மோக்ஷமென்றுசொல்லுகிற அதவைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம்
முதலியதை விதித்திருப்பது வயாததமாகுமே எனகிற ஸங்கை
விலக்கப்பட்டதாகிறது 'இவவநூலநூல விஸேஷத்தை'
எனபதினால் அவவாசயாதத ஜஞானத்தைர காட்டினும் வே
முன சேதனம் (தயானிப்பது) என்று சொல்லில் அபபொழுது
மனதின் பரிஸுத்தி ரஜஸதமஸஸுககளின் நாஸம், அதற்காக
காமயோகாதிகள் அபேஷிதநாஸாய பழையபகதியோகத்திறு
ஸதஞுஸமாகாதோ எனகிற ஸங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது
இவரு 'விஸேஷ' ஸபதத்திற்கு பகதியோகத்தைப போல
இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய பரநாஸங்களை இலலை

யமஹிகுமபடி — ஸேஷியாய ஹுதனன ஹீரான்
 பரஸமாப்பனஹுஷ்டான தன ப்ரயோஜகமாகவே
 ப்ரகாரம் தானே ரக்ஷிகுமபடிக
 கீடாக ஸமந்நாஹ-ஹமந்நாயீக ஸேஷலலிதனாய
 ஸதூனவரதனன நான 1 'சூதூவி வாயம் ௩௩'
 எனகிறபடியே எனக்குரியேனலலேன, ஒன்றை நிரஹ
 வாயிகமாக வென்னதென்றவு முரியேனலலேன்,
 2 'ஹயம் ௩௩ திணலலிதவஸு வரதனன ஹு ஷேஷி ௩:
 ஹரக்ஷணவஸுதவஸு கொஹெது: வரரக்ஷணெ!'

என்று தாதபாயம் 'ஸேஷியாய ஹுதனன' எனபது
 ஹேதுகாபப விஸேஷணம் ஸேஷியாகையினாலே தன ப்ரயோஜ
 னமாகவும், ஸவநநிரனாகையினாலே தானேயாகவும் ரக்ஷிக்கிறான்
 என்று அநவயிததுக கொள்ளவும் 'ஹமந்நாயீக' எனபதி
 னால தனக்கு வேறு ஸேஷி இலலையெனபதும், 'ஹமந்நாயீக'
 எனபதினால தனக்கு வேறு நியந்தா இலலை எனபதும் சொல்லப
 படுகிறது கீழ உதாஹரிதத வசனத்தில் பகவானிடத்தில்
 ஸமாபடிகக வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அங்கு
 தனக்கு ஸவநபாதிகளில் ஸமபநதமில்லை என்றஸநதிகக
 வேண்டுமென்று விதிககப்படவில்லையே என்றுகொண்டு அப்படி
 விதிசகும் பரமாணுதாததை நிரூபிததருளுகிறா—'சூதூவி
 வாயம்' என்றாமடிகது ஹயம் - இரத, சூதூவிவ - ஆதம
 ஸவநபமும், ௩ ௩௩-எனக்குச ஸேஷபூதமல்ல, 'வ' காரத்தினால
 ஆதமீயமும் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது உரியேனலலேன -
 ஸேஷபூதனிலலை ஒன்றை - வேறொரு வஸதுவை நிரஹ
 யிகமாக - காமம் முதலிய காரணங்களில்லாமல உரியேன - தரு
 நதவன இததால ஸவநபததில் தனகநவயமில்லாமெ அரு
 ளிச செயப்பபட்டதாயிற்று ஹயம் - தானே, ஆதிணலலி
 தவஸு-மணனுருணடைப்பாலிருக்கிற, வரதனன ஹு-பரதந
 திரனாய, ஹரக்ஷணவஸு-கனனை ரக்ஷிததுககொள்ளுவதிலும்,
 ஹுதவஸு - ஸசதி இல்லாதவனாயிருக்கிற, ஷேஷி ௩:-ஜ்வாத

என்கிறபடியே எனையுமெனன தென்று போ பெ
 றறவறறையும நானே ஸூதனூயும பூயாமவநியா
 யும ரக்ஷிததுககொள்ள யொஹனுமலலேன,
 1 'சூதா ராஜ்யம் யமஹெவ கஹதும் வாஹநாநி வ|
 வனதஹ்வதெ வ வ பு சிதி ததெஹ்நிதம் ஸஹ||'
 என்று விவெகிகளமுஹநிதத சூததிலே யென
 னுடைய வாத்தாஹியங்களு மவனதே, 2 'சூதாஹிய
 ஹநாஹொ ஹநாஹ நிஹெவ உஹதெ' என கை
 யால இவறறினுடைய ரக்ஷணஹமும 3 'ம வநி

மாஹித, வரரக்ஷணெ - அயலாஹச காபபாறறுவதில,
 கொ ஹெதும் - எனன காரணம் இருக்கிறது? 'போ பெறறவற
 றையும'எனபதற்கு உணமையிலஇவைசளஸேஷபூதமானவைகள்
 ஸா,காமத்தினால் அபபடி அபிமான பாததிரங்கொடிற நி ஹன ர
 காபாயம் 'ஸூதனூய' எனபதினால் பகவானுகருப பர
 நகிராய ஆசாராயாகள ரக்ஷிபடது விலககப்படுகிறது ரக்ஷித்
 துககொள்ள - ரக்ஷித 'யொஹனுமலலேன' என ஹமன வர
 பரம், பலம், இவைகளில தனக்கு யோசயதை இலலை எனபது
 சொல்லப்படது சூதா, ராஜ்யம், யமஹெவ, கஹதும்-
 பதனியும், வாஹநாநி வ-வாஹனங்களும், வனதஹ்வதும்-
 இவைகள் எல்லாமும், ஹ்வதெ - பகவானுகருச ஸேஷபூதங்
 கா ஹி - என்று, ஸஹ-எப்பொழுதும், தஹ்நிதம்-
 அநக உபரிசரவஸுஹின அனுஸநதானம் விவெகிகள் -
 தவாதம் பரமாதமவிவேக ஜனானமுடையவர்கள் சூதாஹிய
 ஹநாஹொ - தான, தனனைசசோநத வஸதுகள், இவை
 களின பரநயாஸம், சூதாஹிஹெவஉஹதெ - ஆதம் நிஹெஷ
 பமென்று சொல்லப்படுகிறது இததால் 'ஸூதாஹம் ஸிநிஹி
 வெச' என்கிற வசனத்தில் ஆதம் ஸவநுபததை மாஹிதிரம்
 ஸமாபபிக்ருமபடி விதித்திருநகபோதிலும் பரநயாஸமும சோ
 நது ஆதமநிஹெஷப ஸபகத்திற்கு அாததமாகையினால் இஹம்
 அநக வசனத்தில் அாததாத விததம் எனபது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது இவறறினுடைய - ஆதமாதமியங்களினுடைய ஸவெஹ

வாரூக ஸாரூக்ய ஶுதே ஸவெஶுரம் ஹரிம்' என்கிற
படியே ஸவஶுரக்ஷுக்ஷுன வவனதே, 1 'தேக ஸார
க்ஷுரணவஸு மனெ ஸாரூ வியுததா|கெஸவரவபுண
வயபுணா ஹுத நிசெஷவ உஷுதே|' என்கிறபடியே
ரக்ஷணமனுமும ஶுயா கமவியான வவனதே யென
று ஸாவிக்கை

ஶுஷுக்ஷுரூக்ய ஸாரூக்யம் ஸாரூக்ய ஸவெஶுணம்
க்ஷுக்ஷுன ஸாரூக்யஸுயிகொஷுதயா ஶுதே ||
க்ஷுரக்ஷுர ஸாரூக்ய ஸவெஶுமனுயிபுமம் |
ஸாரூக்ய மனு நிசெஷவஸுயிகொஷுக்ஷுக்ஷுணாம் ||

ஸாரம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஸாரவானுன, ஹரிம் ஶுதே - பகவா
னைத் தவிர (வேறொருவருக்கும), ஶாரூக்ய ஸாரூக்யம் - ராஜி
சககூடிய ஸாமாததீயம், கமவிய - இலையல்லவா தேக -
அந்தப் பகவானால், ஸாரூக்யரணவஸு - ராஜிசபாபிசிற
நீவாதாவிறகு, மனெ - ரக்ஷண பாரியோஜன, கதின, கெஸ
வரவபுண வயபுணா - பசபானிட, கதின ஸமாபிபிபதின
முடிவு பெறுகிற, ஸாரூக்ய வியுததா - தனக்கு ஸவாரி, கதி
மில்லாமை, ஶுதே நிசெஷவஃ - ஆதம் நிசெஷபம் எனறு, உஷு
தே - சொல்லப்படுகிறது இத்தால் ஶுதே நிய விதி வாக்ய, க
திறகுப் பல் ஸமாபிபணமும கா, கபாபிபம் எனபது, கபியாதி, கதி
'ஶுயா கமவியான' எனபதினால் தனக்கு அவாரகர பவி, கவம்
பணடெனபது கபியாதி, கதி இவவிட கதின காரோபாபம் மு, க
லான நிவரு, கதி தாமதகளில் நிஷ்டையு, கதிய வா களுக்கு ஸா, க
விக, தயாகததில் ஶேஷ, தமா ஸுஸந, தானமும, பல், தயாகமும
விதிசசபபடிருக கிலலையோ ? பாரோபாஜன, கதி, கதி, கதி
பரபததி செய்கிறவனுக்கு ஸவருபாஸுஸந, தான பல் தயாகாதி
கள் அபேஷி, தமா கிலலையோ ? அபாபி - இருக்க இவ்வகை முன
வறயும் அகதி களாக நிஷ்டாவி, கதி, தது ஸவக தமா குரோபா கென
னில் ? அதற்கு விஷய பதய களை விஸ்தாரம், நி, நி, க, க, க
கரு - 'ஶுஷுக்ஷுரூக்ய' எனருபாபி, கதி

ப - ரா] ஸாரூக்ய ஸவெஶுணம் - ஸவருபம், பல், கதி,
இவைகளை ஸமாபிபிபதி, ஶுஷுக்ஷுரூக்ய ஸாரூக்யம் -

ஹ்ருயிபுயாயுவாயா துஷா ம பண்ணுகிற ஜீவன

எல்லா முழுக்ஷுகங்களுக்கும் பொதுவானது, 'கோக்ரு' என பது எல்லா என்கிற அாததத்தைச் சொல்லுகிறது, **கூகிங்** **மெ** - ஆகிஞ்சனனாகிய முழுக்ஷு விஷயத்தில், **ஹ்ருயி** **வல** - பரத்தை ஸமாபிப்பது, **கூயிக்** - அதிகமாக, **கூயித்** **யா** - அங்கியாக, **வூயிக்** - இருக்கிறது, இததால் ஆகிஞ்சந யமும, முழுக்ஷுதவமும, இருக்கிறபடியினாலே மூன்றாம் அங்கியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது, ஆகிஞ்சநயம் இல்லாமையி னாலே பகதியாக நிஷ்டனாகு பரநயாஸம் விதிகப்பபடவில்லை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது **கூக்ரு-இருகு, வலவ-ஹ்ருயிபு** **தா** - பலத்தை விருமபுகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், **ரக்ஷா** **ஹ்ருயி** - ரக்ஷண பரத்தை ஸமாபிப்பது, **வல** - பொதுவானது, 'வலவ-ஹ்ரு' எனபதினால் மோக்ஷமும சோ ததுக கொள்ளப்படுகிறது, **கோக்ரு காங்கிணா** - மோக்ஷ மாதிரி பலத்தை விருமபுகிறவர்களுக்கு, **ஹ்ருயி** **கேஷவ** - ஸவரூப பல நிகேஷம், **கூயிக்** - அதிகமாக (இருக் கிறது) பரயோஜனாதர பரனாகு முழுக்ஷுதவ மில்லாமையி னால் ஸவரூப பல ஸமாபபணமில்லை என்று தாதபாயம்

இதில் பல ஸமாபபணம் பண்ணுவது அனுபன்னமென கிற ஸங்கையை யனுவதிககிறா—'ஹ்ருயிபுயாய' என்றாரம் பித்து அச்சேதனங்களுக்கு பலத்தி லாசையும், அந்நகாச உபா யத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோக்யதையு மில்லாமையினால் அவைகள் விஷயத்தில் செய்கிற வயாபாரங்களுக்கு ஸுவரன் பரதான பவியாக யிருக்கக்கூடும், ஜீவாதமா அபபிபபட டவனிலையே எனபது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாக்யத்தி னால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஹ்ருயிபுயாய' எனபதற்கு பலந தில் ஆஸையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூக காரணம், பலம் தன்னுடையதனநென்னில் உபாயானுஷ்டானமே ஸம்பவிக காது என்று தாதபாயம் 'உவாயா துஷா ம பண்ணுகிற' எனபதற்கு 'ஸாவூஹம் பூயொதூரி' என்கிறபடியே உபா யத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற நயாயத்திற்கும் கிரோதமாயிருக்கிறதென்று தாதபாயம் இது

றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறா— 'சுவித்தின' என்றாம
 பிதது உகப்பாயிருப்பதினாலே - ஸந்தோஷகரமாயிருப்பதினாலே
 அசேதனம் அறிவிலலாததானையினாலே அது விஷயத்தில் பக
 வான பாதானபலியாகலாம் 'சேதனம் விஷயத்தில் அது எப
 படி உபபன்னமாகும் எனனில்? லோகதருஷ்டமான உதாஹர
 ணத்தினால் ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா— 'சுவேதகமான்'
 என்றாமபிதது குழமணன் - பாதிமை (பொமமை) 'அழித்துப்
 பண்ணியும்' எனபது மஹதஹமகாராதிகளின் ஸருஷ்டி ஸதிதி
 ஸமஹாரத்திற்கு உதாஹரணம் 'சூலாரணம் பூட்டியும்' என
 பது அசேதன வஸதுககளுக்கு ரூபரஸாதி பாதாரத்திற்கு உதா
 ஹரணம் 'வம்ஜரத்தில் (கூட்டில்)' எனபது ஸரீரத்தில் பரவே
 ஸிபித்ததற்கு உதாஹரணம் 'பாலகோதேது' எனபது ஸாம
 ஸாரிகமான ஸுகதுககாதிகளை யனுபவிப்பதற்கு உதாஹரணம்
 'வேணடினபடி' இதயாதி மோக்ஷ பாதானத்திற்கு உதாஹர
 ணம் 'நிரவெக்ஷாரான' எனபதற்கு பரயோஜனங்களின்
 லபேக்ஷையுடையவாசங்களுக்கு இதில் பரீதி தாரதமயம் இருக்க
 லாம் என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 'மொழும் சுகுநுமும்
 ணமொடிவெதநெஹு மொஹுஷ சாதலம் நிவெஸ்ய நிஜ
 ஹபெபவ | வரம்வாலிகா ஸுக விலம்விஷண மொமொபீ ஸு
 யிவாதலஸிபா ஸஹ ரொடிவெகம் ||' என்கிற பூதீ ஸரணாகதி
 தீபிகை ஸலோகம் அனுஸந்தேயம் இப்படி மூன்று தளங்களை
 யுடையதாக விஸதமாச விருபிதது அங்கி ஸவருபத்தை ஸுக
 மாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக காரிகாருபமாக ஸங்கரஹித

அதினுதபபு கணடுகககிறதோடு வாசியிலலை யி டே ,
 நிரவெகூரான ரவிகாககு ஆனபின்பு இ னு (
 ஸ்நில-புரகவயபுண ரகூடுகெகாடிபு ஹாவதம் |
 துத ரகூராமு ஸாஜம் ரகூஸூராத ஸஜவபுணம் |

தருளுகிறா—‘ ஆனபின்பு ’ எனமுரமபிதது இங்கு - மோகூர
 த்தமான ஸரணுகதியில

ப - னா] ரகூஸூ - ரகூககபாடுகிற ஜீவாதமாவிறகு, ஸூத
 ஸஜவபுணம் - ஆதமாவை ஸமாபபிபதாவது, துத - விட
 படபருககிற, ரகூர - ரகூபபதினாணடாகிய, மூ - பர
 யோஜனததில, ஸாஜம் - (தான) ஸவாடியா யிருககையயு
 டைய, ஸ்நில-புரகவயபுண - தனக்கு அதில பரமில்லா
 மையை முடிவாகவுடைய, ரகூடுகெகாடிபு ஹாவதம் -
 ரகூககான பகவானுடைபதென றனுஸநதானம் செயகை
 ‘ ஸ்நில-புரகவ ’ எனபதினால தனக்குப் பரமில்லாமையும்,
 ‘ ரகூடுகெகாடிபு ’ எனபதினால ஸவருப ஸமாபபண
 மும், பலம் அவனுடைபதென்று பல ஸமாபபணமும்,
 ‘ துத ’ இதயாதியினால பலததில தனக்கு ஸமபநதமில்லை
 யெனபதும், ஜீவாதமாவை ரகூயனாகவும பரமாதமாவை
 ரகூககாகவும ரொலலியிருபபதினாலும், ‘ ஸ்நில-புரகவ
 யபுண ’ எனபதினாலும் ரகூரபர ஸமாபபணமும் அருகிச
 செயபபபட்டதாகிறது இததால ஸமாபபணமாவது தன்னு
 டைய ஸமபநததை நீக்கிககொண்டு அயலானுசகு ஸமபநதத
 கை உண்டாகக்குகை, ஜீவாதமஸவருபம் தனக்கு ஸேஷமல்லா
 மையாலே அதில முன்பு ஸமபநதமுமில்லை, எப்பொழுதும் பக
 வானுகருச ஸேஷமாகையினால புதிதாகவும அவனுக்கு ஸமபந
 ததை உண்டாககவிலலை, ஆகையினால ‘ ஸஜவபுணம் ’ என்று
 சொல்லுவது அனுசிதம் எனகிற ஸங்கையும பரிஹரிககபபட்ட
 தாகிறது எப்படி யெனனில —இங்கு ‘ ஸஜவபுண ’ மாவது
 ‘ ரகூடுகெகாடி ஸஜவபுணம் (ரகூககககடிபதாய ஸமாபபிததல)’
 அதுவரையில் தன்னால ரகூயம் என்று நினைத்திருநதமையாலே
 அநத எண்ணத்தை நிவருத்தி செயது அவனுக்கே ரகூயமாச
 ஸமாபபிககிறுன ஆகையினால தன்னால இவ்வளவு நாள பர

வெஹாதுததில 1 'வவாஹாஹிஷா யொவீ கொவீ வா
ஸ்தோதராதன ஸ்ரீலோக மூணதொ வர நி ய லா
காகபாயம் தயா வியஃ | ததயனாவவாடி
வஹ்யொ ரஹ ஃஹெஹிவ ஃயா ஸஃஹி-ஃஹி' என்கிற
துக்குத தாத்பர்யம் மென்னென்னில — ஃஹெஹிவ
டிருக்கிற ராஜாவின கிழிசசீரையொரு வெஹதாவா
லே தன கையிலே யிருந்தால ராஜா கைக கொள்ளு
மென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின வுரவிவவ
வாவங்களை விசாடிமாக வறியாதே கிழிசசீரையோடே

மிகுபாட்டா ஃஹிதகவாஹித ஸாமாந்தரத்த விவகி அநந ஸா
பந்தம் பகவானு கையது எனறதுஸந்தானம் வெஹதினிலே
இது ஸாமாபபணம் என்று சொல்லப்படுகிறது இதைப்பே
'யகி ஸாஹிஷி கயாவ-ஃஹி' என்று பரமாரமும சொல்லு
கிறது என்று சாதாரணம்

இப்படி ஸ்ரீலோக பரபதநாதிகாரி ஸாமாபபணங்களை பரண
ஸந்தானம் சொப்பவேண்டுமென்று விஷயாபி கதிருப்பது ஸ்ரீ
ததிரத்தில ஆதம் ஸவரூபம் தெரியாதவாட பரபததியை
யனுஷ்டிககலாமென றருளிர் சொத்திருப்பதோடு விசேஷிடுகிற
தே என நி ஸங்கரமைய அனுஷ்டிசிறா—'வெஹாதுததில' என
ருமாதிக வ வவாஹாஹிஷா-ஸ்ரீராம முகலியவைர வில, 'ஹி'
ஸபதம் இந்திரியத்தைக் குறிக்கிறது, 'யொவீ கொவீ வா -
வதாவது ஒன்றாக, ஸ்வாநி - ஆகக் கட்டுவது மூணதஃ -
குணத்தினாலும், யயா தயா வியஃ-எப்படி பாட்ட வனாவது
(ஆகிறேன்), தகி - ஆகையினால், ஸயம் - இந்ந, ஸஹம் - நான்,
தவ - உமமுடைய, வஹிஷிஷாஃ - நாமகார பரபதம் போ
னற திருவடிகளில், ஃஹெஹிவ-இப்பொழுதே, ஃயா - என்னால்,
ஸஃஹி-ஃஹி ஸாமாபபிகரப்பாட்டா இதற்கு ப-தாஹர கைக
ன ஸமாதானம் அருளிர் சொத்திரா—'கிழிசசீரை' எனறாராம்
பித்து கைக்கொள்ளும் - அருளிடுகிறதும், அனநிநித நனை
தண்டயனாக என்று சொத்தக கொள்ள விரும்ப 'விசாடிமாக

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே ஷேஹாஷு திரிதூதாவின
 ஸ்ராவ ஸ்ராவ ஸ்ரீதிகளை விசடிமாக விவெசிக்க
 வறியாதாரு முள்ள வறிலைக்கொண்ட டாதுஸைவடி
 ணம பண்ணினால் அவ்வளவாலு மநாழிகாரும் பண்
 ணின் வாதாவஹா வளயத்ததாலுண்டான மமவ
 தீமுஹம ஸதிககுமெனகிற ஸாஷ்டாஸ்ததிலே திரு

வறியாதே' எனபதற்கு உளநிருப்பது ரதனமென்று பொதுவா
 கருதெடுக்கிருந்தபோதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முகலிய
 விசேஷங்களை யறியாமல் எனறாததம் மீள - திருமபவும்,
 'ஷேஹாஷு திரிதூ' எனபதற்கு ஆதமா தேஹாதிகளைவிட
 வேறுபட்டவன எனகிற ஜஞானம் அவஸயா பேசுதிதம், இந்த
 ஜஞானமில்லையாகில பரலோகத்தில் அனுபவிககப்படும ஸுநா
 திகளை இச்சிக்கையும, அதற்கு உபாயானுஷ்டானம் பண்ணுவ
 தும் ஸமபவிககாது என்று தாதபாயம் 'ஸ்ராவ' மாவது
 அணுகவ ஜஞானதவாதிகள் 'ஸ்ராவஸ்ரீதி'களாவது தான
 அபரகான பல்யா யிருக்கை முதலியவைகள் விசடிமாக
 விவெசிக்க - ஆதமாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களுடனும்
 விலக்கணமாக அறிய, உள்ள வறிலைக்கொண்டு - ஸமு
 தாயமான ஜஞானத்தைக் கொண்டு, ஸதிககும-நிவருத்தியடை
 யும் இதனால் 'வவாராஷிஷு யொவி கொவிவா' எனப
 தற்கு தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறுபட்டதா இருந்தபோதி
 லும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜஞான
 மில்லை எனபதில் தாதபாயம் எனபது தயோதிதம் 'ஸாஷ்டா
 ஸ்ததிலே' எனபதற்கு ஸருதிகளிலும் இவ்வாததம் பரவரிததம்
 என்று தாதபாயம் 'நான எப்படிப்பட்டவன யிருந்தானும்
 பகவானை விடுவதில்லை' என்றும், 'நான எவனுக்கு ஸேஷ
 பூதனா அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆஸரயிப்பதில்லை' என்று
 மாததமுள்ள ஸருதி வாக்யங்களில் இவ்வாததம் ஏற்படுகிறது
 என்று திருவுள்ளம் இந்த ஸமாப்பணம் ஸாஸதரோகதமா
 கில இதைப்பற்றி அடுத்த ஸலோகத்தில் அனுதபிததிருப்பது
 விரோதிககுமே எனனில்? அந்த ஸலோகத்தின் தாதபாயத்தை

வுள்ளம் இதுககுமேல 1 '38 நாய யடிவழி' எனகிற
 ஸோசத்தில இஸ்ஸவபுணததைப பறற வமஸ
 யம் பண்ணிறறும் ஸுராவாழி விவெக மனறிககே
 ஸவபுக்கபபுககாலும தன்னுடைய ஓ வு த தை
 ராஜாவுக குவஹாரமாகக கொடுபபாரைப்போலே
 யென்னதென்கிற வலிசாததோடே ஸவபுக்கில
 சூதூவஹார வளய- மடியற்றதாகா தென்கைக்காக

நிருபிகதருளுகிறா—'இதற்குமேல' என்றாமபிதது '38 நாய
 யடிவழி' பொஸ்யுஹம் ஸககம் தவிதவெவ ராபவ 1 நிரபதஸ்யிதி
 ப்ரஸுஜ யீரயவா கிம்நு ஸவபுயாழி கொ , என்று பூண
 ஸலோகம் நானென்றும் எனனைச சோதவைகள் எ ன னு ம
 சொல்லப்படுகிற வஸதுகசள எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்)
 உமக்கு எப்பொழுதும் ஸேஷபூதமென்று தெரிந்த பிற்பாடு
 நான உமக்கு எதை ஸமாப்பிக்கிறேன் என்றாததம் ஸும
 ஸயம்பண்ணிறறும் - பஸசாததாபப படுகிறதும் 'ஸுராவாழி'
 எனபதோடு ஜீவாதமாவின என்று சோததுக கொள்ளவும்
 சூதூவஹார வளய-தன்னுடைய ஆதமாவைத திருடுவதா
 லுண்டாகிய செளரய கோஷம் அடியற்றதாகாது - காரணத
 துடன் நிவருத்தித்ததாகாது, அதாவது ஆதமாபஹாரமா
 வது தன்னுடையதென றபிமானிகரை, அது நிவருத்தியாமல்
 உபஹார புதயா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத
 மாபஹாரம் நிவருத்தித்ததாகாது என்று தாதபாயம்
 இவ்விடத்தில் 'தெந ஸாதவொஷணிகி வளயபுஸ்ய ஹம்
 கந்யூயெ ஸகீயதா ஸுஜீகரணிகெதுவ வக்ஷணம்' என்றும்,
 'வளவம் வ ஸகி 'பொந்யூர ஸகை' ஐதூஷுதூத வளயபு
 சிவி வக்ஷீதம் ஹகி 1 ஹவநீயெதடி தாகிஸயாபாநெவ பெவ
 வாரிகுஜெ ப்ரதூமாதகி ஸூகிஸபாவஹ ஸகம்ஸூகாவி
 ராநராவகூரதஸ்யு' என்று பூமித காதபாய சந்திரிகையி
 லருளிச செய்திருப்பதனுஸநேசயம் இப்படியே '38 நாய'
 எனகிற ஸலோசத்திற்கு அாததம் சொல்ல வேண்டும என்றரு

வததனை அல்லது ஸாஸ்திரவொழிகமாயத தாமத
ஷிதத ஸலவபுணததை சுஜிதகூதகமாக்கினபடியன
று ஆக இரண்டு ஸ்ரோகதகாலும யலாவஸிதஸ
ரவிவாழி விவெசு மிலலையே யாகிலும 'த உ' என்று
ஸலவஸுமறுககையே 1 'சுலவலி தவெவாவலி ஸி
லா' எனனுமபடி ஸலவலவபுண ஸுலாதமான
ஸாஸ்திரவததில ஸாரமெனறதாயிறறு இ ப ப ப

ஈச செயகிரா—' அல்லது ' எனறாமபிதது ' ஸா ஸு
வொழிகமாய ' எனபதினால ஸாஸ்திரவசளில விதிகதபபபடிருப
பதினால இதை அகருகயமென்று நிஷேதிதக வொனாணது, தத
வதஞான முண்டாகி மோகூததிலிசரை யுண்டானவலுதரே
பாதபாஸம காததவயமார ஸாஸ்திரவசளில விதிகதபபபடிருப
பதினால ததவததை அறியாதவனுக்கு இது சாகசவாயம என
பதும் அஸகதம என்று தாதபாயம ' தாமதாஷிதத ' என
பதினால இவா இகறகு முனால பரகேவதா பாரமாதயாதி
களைபும, த்வாதம பாதம ஸவருபங்கனையும் மறறு
முலா ததவடகனையும் விஸதமாக நிரூபிததிருபபதினாலே
இவரை அஜஞராகச சொல்லுவது அவைகளோடு விரோ
திக்கும் என்று தாதபாயம ' சுஜி ' ஸபதம ஸவபாவததைதச
சொல்லுகிறது ஸலவஸு மறுககையே - தனகூதநான
ஸஷபூத நெனகிற ஸமபநதததை நிவருத்திசெயவடுத சுலவ
லி - நானும், தவெவலா' - உமமுடைய பாவசவே,
ஸலி - ஆகிறேன, ' எனனுமபடி ' எனபதறகு ' சுலவலெலு
லா ஸலிபுத' எனகிற ஸலோகததில ஸவருப ஸமாபபண
மாததிர மருளிச செயபபபடிருநதபோதிலும் இவாதாரே பா
ஸமாபபணததை மேலேயருளிசசெயதிருபபதினால இவருப பா
ஸமாபபணம விவகிகம என்று தாதபாயம ' ஸலவலவபுண
ஸுலாதமான ' எனபதினால முனறுவிகமான ஸமாபபணங்க
ளில பர ஸமாபபணமே பரதானமானது எனபது தெரிவிக்கப
படுகிறது ' ஸாரமெனறதாயிறறு ' எனபதறகு இந்த ஸலோ
கததில ஸவருப ஸமாபபணததை மாததிரம அருளிச செயப

ஊர் மூலம் மருத்துவப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைச் சேர்த்து

தற்குப் பாரதமும் இந்தியை வந்தவர்களுக்கும் பாரதமும்
எனவ தெரிவிப்பதற்காக, அது பாரதமானதான ஆதார
பற்றார கோஷத்தையே நினைத்தி ரெயல்தற்கு முகப்பாமை காரண
மாயிருப்பதினால் எனது தாதுபாமை இந்த அந்நி தவய
மந்திரத்தில் பாரதிபாதிசாயிபிடு பாரதாநத, க யருளிசெய்ய
கிறா—' இப்படி' என்றாமபி, து (செஷஷ்வாத உலகாந)
என்பதினால் சேஷபுத்தரத்தே (சேஷபி) யுடைய பரமோஜனமே
பரமோஜனமா கையினால் பல் ஸமாபாணமும் விவாதி நடு (வியி
ஷ்டமான' என்பதினால் ஸவருப பரபல் ஸமாபாணமும் (மே
புத்தாநத சராணாதிபி வியதிப பிபிபா கலயதா என்பது
ஸுவிதிகம **மொஷ்டசுவரண மல-கமான** - கோஷத்தைய
வாணத்தை அந்நதாநத ரொலயுதிரு உவஸிஷ்ட - கோஷ
கியாவத்திலே (புஷ்டெ) என்ற பாரதத்திலே கோததி-
ஐந்தவாநதமோடு கோஷதா ராஷ்டிரமாவும் (கோஷத்தைய
கேழருளிச ரொலயுதிரு என்ற அந்நதாநதிரபும மொ தவாணகயி
னிலே **மொஷ்டசுவரண வலிவடிக** ' என்றதிரி ரொலயுதிரு
பாடபுருஷதிற து மதற ஸாஸ்திரமாத, க பாரதத்தில்லா க மனா
விஸவாஸதமோடு கோஷத்திருக்கிற (கோஷத்தைய வாவாணம், அந்நில
தனக்கு இனி ஒருவித பாரதத்தில் வாவாணம் கா ரொலயுதிரு
படிபிணிலே அந்ந பாரதபாணமில்லாமல் விதித்த கா காக
யினால் இவ்வு அந்ந விதித்திருக்கிற ப என்பது கா பாரதம் அந்ந
திகம **மொஷ்டசுவரண மல-கமான** ' என்பதிலே (கோஷ
தரு, க வ வாவாநததா உவாஸ்டமகிக (கொலயுதிரு) ' பாரத
வா, கா பாரதாநத, கதா ரொலயுதிரு ஸராண ஸரா, கதில் வவா
ததமாய அந்ந உபாபகவா காபாணமாய உபாபாநத க வ வாவா
விவாஸததா ஸுவிபாதிசெய்த பாரதினிலே பாரதாண, க காரண ஸு
சிபபிதகிறது என்பது கா பாரதாநத காரணம் (பாரத) (பாரத) (பாரத)

தநுஸூதிகப ப்ராஜம் இப்படி யிவையாறும இம்
 ஶ்ருத்திலே விஸேஷிசையில் தனித்தனியேய நுஸூதி
 ததாலும் வாக்யாடிபூகிவத்திசையில் அல்லாத
 வாக்யாடிபூகங்களபோலே ஸாஜமான ப்ராஜம் வாக
 வுஸூராலுமாம் ஆகையால் யடிஸாஸூம் ஸாஜபூ

ஸாங்க பரபதநம் ஶ்ருண யாதா நுஸூராம லக்ஷக்
 கந்தவயம் சுதபூவமாபிறறு ஶ்ருணக
 வூவாரஸாஜமான யாநுஸூனுடைய லக்ஷவெ
 யாடிமான ஶாண ஶோக்ஷம் ஶ்ருணகூதமாபிறப
 போலே யிவவாதூக்ஷ லாஸாவிபூணமிருக்குமபடி

காரங்களில் நிருபித்தபடியே தனித்தனியாக வனுஸந்தேயங்க
 ளாக அங்காங்கிகளை அருளிச் செய்திருப்பது பரபததி ஸகருத
 காததவயை எனகிற ஸாஸ்திராததததுக்கு விருத்தமாகாதோ
 வென்னில்? ஸமதானம் அருளிச்செய்கிறா—‘இப்படி’ என்றாரம்
 பித்து விஸேஷிசெய்யில் - அங்காங்கிசுள்ளின ஸவருபா திகளை
 யும் மந்திரத்தில் அவைகள் பாதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாகா
 ரததையும்பரமாணத்ததுடன் விசாரிக்கும்பொழுது வாக்யாடி
 பூகிவத்தி ஶ்ருணயில் - பூணமான வாக்யாததததை அனு
 ஸந்திக்கும் பொழுது, அல்லாத வாக்யாடிபூகங்கள் போலே -
 பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அாததங்கள் போலும், வேதங்களில்
 அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விதியாக வாக்யத்தில் பலத
 திறகாக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அாததமாகிறப
 போலும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் ஶ்ருணகால சா
 ததவயம் எனபது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன வ்ருளிச் செய்கி
 ரா—‘ஶ்ருணக’ என்றாரம்பித்து ஶ்ருணகவூவாரஸாஜ
 மான - தனுஸாஸை எடுப்பது, வீணப்பது, பாணத்தை
 யெடுத்ததுதொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அனைக
 வயாபாரங்களினால் செய்யக் கூடியதான, யாநுஸூனுடைய -
 அதிலேயேபரிசயததையுடையவிலாளியின, லக்ஷவெயாடி
 மான - லக்ஷயத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, ஶாணஶோ
 க்ஷம் - பாணத்தை விடுவது ‘ஆகிருப்போலே’ எனகிற இந்த
 தருஷ்டாந்தத்தினால் அது அபயாஸ முடையவாகிருக்கு ஶ்ருண

யென்று ஸ்ருதிவிசம் இபஹாஸஸேவபுணமே
 பூவத்திஜ்ஞங்கலில் பூயா மமாக வநுஸஸேநயமென
 னுமிடத்தை 1 'கமமெமவ து உஜ்ஞண வுராதாம
 உயி நிக்ஷிவெசு | உயி நிக்ஷிவ சுதபுவுஃ கூதகூ
 தெரா ஹவிஷுகி | ' என்று ஸாதுகிதஜ்ஞத்திலே
 ஹாஸீகாரமபண்ணுகிற ஸாரணுனதானே தெளிய
 வருளிசசெயதான இதில் ஸாஜாமுஷாம மாயற
 ஸாங்க பரபதந ஸங்கரஹம் றது—சுதபுவுதூய உதா
 தூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய

கருதய மாகிருபபோலே இதுவும் ஆகலாம் என்று தாதபாயம்
 'ஸ்ருதிவிசம்' எனபதினால் இவ்வாததம் ஸருதியிலும்,
 சொல்லப்படபிருக்கிறது எனபது தயோதிதம் 'பரணவமே
 தனுஸஸு, ஜீவாதமா பாணம், பரமாதமா லக்ஷயம், ஸாவதான
 மாய அடிகக 'வேணமெ' எனகிற ஸருதி வாகயத்திலேறபட்டது
 என்று திருவுள்ளம் சில பரமாணங்களில் விஸுவாஸமே பர
 பத்தி யென்றும், பராததனையே பரபத்தி என்றும் சொல்லி
 இருந்தபோதிலும் பரநயாஸமே பரதானமென்று பரமாண
 பூவமாக நிஷ்காஷித தருளுகிறா—'இபஹாஸஸேவபுணமே'
 என்றாரம்பிதது பூவத்திஜ்ஞங்களில் - பரபத்தி யனுஷ
 டானத்திற்குக் கரணமந்திரங்க ளானவற்றில் கமமெமவ
 து உஜ்ஞண - இந்த மந்திரத்தினால், வுராதாம - தன
 னுடைய ஆதமாவை, உயி - எனமிடத்தில், நிக்ஷிவெசு -
 வைக்க வேணமெ, உயி - எனமிடத்தில், நிக்ஷிவ - வைக்கப
 பட்ட, சுதபுவுஃ - செயய வேண்டியதான காரயத்தின்
 பரத்தை யுடைய வனாயக் கொண்டு, கூதகூதூஃ -
 செயய வேண்டிய காரயகதைச் செயதவனாக, ஹவிஷுகி -
 ஆகப் போகிறான தெளிய - ஸமஸய விபாயயங்க ளில்லாமல்
 இப்படி ஸாங்கமான பரபத்தியை மஹா வாகயாததானு ஸந
 தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அனுஸநதானம் செய்யும்
 படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான பரயோக மிருக
 குமபடியையும் அருளிச் செய்கிறா—'இதில்' என்றாரம்பிதது.

மான வாங்குகிறும் ஸஹ்யதாய ஸாரம் வாங்குகிறும்
 தே மஹாவராவராவஸ்திவலிவடிகையவவநகுவ
 ததாலே ஸாரலிவவமஹாவ மலகமான வாங்குகிறும்
 ஸாங்குவடிகை பணனுகை இககதககுவதாயுத
 துகரு நிவதாய தன ககதககுவமுமவனடியாக வந்த
 தென்று தனகரு யாவதாதலாவிபான ஸவவெகை

அற்றது - தீரகது அதாவது அநாததை விகிததிருக்கும் பரமா
 ணங்கனையும், அங்கியை விகிததிருக்கும் பரமாணங்கனையும்
 ரோதது ஒரு பரமோக விதியாக நிஸ்சயிகசப்படடது என்று
 தாகபாயம் 'வலிவடிகைமான' எனபதற்கு நிவருததி தாராங்
 கள எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான காதருகவதயாசம் முதலிய
 வைகா எல்லா அபாயகளுக்கும் முந்தி அநுஸந்திகர வேண
 மெ என்று தாதபாயம் ஸஹ்யதாய ஸாரம் வாங்குகிறும் -
 கரண மந்திரத்தில் அதைச சொல்லுமிடங்களில் ஸஹ்யதாய
 ஸங்கலபம் முதலிய அங்ககாரண அநுஸந்தானம் செய்து அநு
 ஷ்டித்தகுகொண்டு, மஹாவராவராவஸ்தி வலி
 வடிகை - தன்னுடைய ஆசாராயன முதலாக பரவான வரையி
 லான ஆசாராயபரமபரையை ஆசாரயித்தகுகொண்டு, 'உவஸ்தி'
 யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, தயானம் செய்வது, இறகு இர, நக
 குருப ஸத்தியும், ஆனுகூலய ஸங்கலபம் முதலிய அங்ககார
 ணைப்போல அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக நடு
 வில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'உயவவநகுவத
 தாலே' என்று அங்காநுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல
 வேண்டிய தவய வசனத்தை இங்கருளிச் செய்கதற்கு
 காரணம் அங்கியை அநுஸந்திக்கும் பொழுது கவரோரார
 ணம் ஆவஸ்யசம் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'உவத
 தாலே' எனபதற்கு தவயத்தைப்போல காரண மந்திரமாக விதி
 கப்பட்டிருக்கும் மறறைய மந்திரங்களினாலும் என்ற
 தாதபாயம் காதருகவதி தயாசமாவது காதருகவதி
 கள தன்னுடையதல்ல என்றநுஸந்தானம் செய்கதென்று
 திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நினைத்திரு
 ன்கிறார் - 'இககதககுவ' என்றாரம்பித்து யாவதாதலாவி

வாரதக்ஷுததையறிகை தோததூமததுகுகும மல
தூமததுகுகும நிவநூம சூதூதீயங்களுடைய
ஸாரதிவாநுஸநிலமவடிகை செஷகவஜிதாநம.
மறொவாயகவ தூமததுகுகு நிவநூம ஸாரண
பூஸாநிமமான விவநுடைய வநுஷாநம் பூயாந
மலததுகுகு வுவவ்விதகாரணமாகையும, சுவதந
மாகையாலே மலபூநாந ஸஜ்ஜுஸுயமலலாமையும
ஸாரண மறொவாயமாகிறது ஸஹஜஸளஹா
நிததாலே காரணகலேவஸபூநாநநதுடங்கி உயொ
ஜாரணவயபூநமாக ஸவபுததுகுகு மாநிகாரண
மானதானே பூஸாநிவதிவபூக ஸஜ்ஜுவிசெஷ விஸி
ஷ்ஞாயக கொண டவூவவ்வித காரணமாகையாலும,
உவாயாணர ஸூநுநுககவலோ வுவாயஸூநததி

யான - ஆதமஸவருபம் உள்ள வரையிடு இருக்கச கூடியதான,
'ஸமவடிகைவாரதக்ஷு' மாவது பகவா நொருவனுக்கே
வஸப்படடிருப்பது 'சூதூதீயங்களுடைய' இதயாதிகுதானும
பகவானுகுச ஸேஷபூதஞ்சையினுடைய பகவானுடைய பரயோ
ஜனமீ தனசகு பரயோஜனமா யிருக்கவேண்டு மாகையினுல
தான ஸேஷபூதன எனகிற ஜஞானம் பல தயாகத்திற்குக் கார
ணம், தன்னுடையவைகளெல்லாம் பகவானுகுச ஸேஷபூதங்க
ளாகையாலே தன்னுடையதாகிய பரபகதியாகிற உபாயமும
அவனுக்குச் ஸேஷபூதம் எனகிற மமதா தயாகத்திற்கு ஆதமீ
யங்களுடைய ஸேஷதவ ஜஞானம் காரணம் என்று தாதபாயம்
ஸாரதிவாநுஸநி ஆதம ஸவருபததோடு சோநததான
பூஸாநிமமான - அனுகரஹத்திற்குக் காரணமான, வு
வ்வித - பரமபரையாச 'சூநிகாரணமான தானே' எனபதி
னூல உபாயானுஷ்டான பாயநதமான பரிபாகத்துக்கு முகயகா
ணமான தானே, சுவூவவ்வித-நேரிலேயே ஸவதநதிர பரபததி
நிஷ்டன விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆசாரத்தை அருளிச
செய்கிறா— உவாயாணர 'எனருமபிதது ஜீவாதமாவுக்கு
ஸவபாவத்திலேயே எறபட்ட ஜஞான விகாஸாதிகளுக்கு ஸவ
ரண காரணமென்று என கலபிககவேண்டுமென்னில? அதற்கு

லே நிவேசிக்கையாலும் இங்ங னிருக்கைக்கடி
யபிபு மரஹசுமான ஸாஸ்திரததாலே யவசுதமான
வவ்ஸுவ்வாவமாயையா லிவவ்ஸுவ்ஸும யுத்திகளால் வலி
பபிக்கவொண்ணாது இஸ் ஸாஸ்திரமஸ்திரதததுக்கு

அம்மான அருளிச் தடாதுரமமா ளருளிச்செய
செய்யும் சுருகது யுரு சுருகது — சுநாஸிகாமம்

தேவாருக கநிஷ்டா வரணம் பண்ணுகையாலே வஸ
ஸரிததுப போததேன, இன்று முகல மஸுலியுய
வகிப்ககககடவேன, பூதிகுலியாவரணம் பண்ணக
கடவேனலவேன, தேவாரைப பெறுகைக்கெனகையி
லொரு கைமமுதலிலை, தேவாரையே யுபாயமாக

ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா—‘இங்ங’ என்றாமபிதது இங்ங
னிருக்கைக்கு-இப்படி யிருக்கைக்கு, அதாவது ஸநரலபகதைச்
செய்கிறபனையினுலே நேரில் சாரணமாவதற்கும், உபாயாந
கர ஸதானத்திலே நிற்பதற்கும் என்று தாதபாயம் யபிபு
இதயாதிகு பகவான இருக்கிறுன என்று சொல்லுகிற ஸாஸ
திரததினையே என்றாததம் வலிபபிக்க வொண்ணாது-ஆகேஷ
பிக்கமுடியாது, ஸாஸதிரததிற்கு விருத்தமாய யுத்தி உண்டாகா
தாயினால் என்று தாதபாயம் இங்கு ‘வவ்ஸுவ்வாவ’மாவது
ஸாவ காயங்களுக்கும் பகவான சாரணமாயிருக்கை, (ஆகையி
னால் ஸவபாவலிதகமான ஜனானத்தின் விகாஸமும் ததகாலத
திய பகவ ஸங்கலபகதினையே உண்டாசவேண்டும என்று
தாதபாயம்), உபாயாநதர ஸுநயனிததில் அதிக கருபை
யுடையவனாயிருக்கை இததால உபாயாநதர ஸதானத்தில பச
வான நிற்பதும் உபபன்னமாகும் என்று தாதபாயம் இப்படி ஐந
ததககககோடு கூடின காயும் முன்று தள எதோடு கூடிய துமான
பரகயாஸமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் எனாதற்கு ஸநபரதாய பா
மானம், காடடியருளுகிறா—‘ஐஸ்வரீஜாமஸ்திரதததுக்கு’
என்றாமபிதது சுருகது-ஸங்கரஹம் சுநிஷ்டாவரணம் - விதி
நிஷேத ஸாஸதிரககோ மீறி நடப்பது ‘இன்று முதல்’ இந்
யாதியால் ஆனுகூலய ஸங்கலபமும், ‘பூதிகுலியு’ இகயா
தியினால் பராதிகூலய வரணமும், ‘தேவாரையே’ இதயாதியி

வறுதியிடேன், தேவாரே யுவாயமாகவேணும்,
 கூறிஷ்டிவிருத்தியிலாதல ஐஷ்டியூவியிலாத லெனக
 கினி ஹமுண்டோ—என்று இவ்விடத்தி லாகு
 அங்கங்களின் ஸ்கந்தக் கூறுஷ்டியூவிகள உவாய
 கீர்த்தவயநீவம் வாரிகாரமாய ஸகூததாயிரு
 க்கும் மேலிவனகோலின் வறுகூறுஷ்டியூவிக
 ளோடே போருகிறவிடமும உவாயவறுமாய யாவடி

னால் சார்பணயமும், சொல்லப்படுகிறது கைமமுதல்-மூலதனம்,
 அதாவது காமயோகாதிகளை யனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணமான
 ஜனான ஸகதயாதிகள் அறுதியிடேன் - தருடமாக நிஸ்சயித
 தேன இததால் மஹா விஸயாஸமும், ‘உவாயமாகவேணும்’
 எனபதினால் கீழ் அருளிச் செய்தபடியே உபாயவரணத்திற்குள்
 ளடங்கிய கோபதருதவ வரணமும், உபாயவரண ஸபத்ததின
 ஸவாரஸயத்தினால் பரயாஸமும் அருளிச் செய்யப்பட்டதா
 கிறது இதில் ஸவரூப பல ஸமாபபணங்கள் அராதாத வரித
 திககின்றன ‘கூறிஷ்டிவிருத்தி’ இதயாதி வாகயத்தினால்
 தான நிரப்பான என்கிற அனுஸந்தானம் ஸ உசிதமாய, அததால்
 இந்த ஸாங்க பரபதனம் ஒரேதடவை அனுஷ்டிக்கப்பட்டவேண்
 டெமெனபது தாதபாயத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆனுகூலய
 வாஜனநரஸில் ஸங்கலப பரகாரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது
 அங்கமாசையினால் ஸாங்கமான பரபத்தி ஸ்கந்த காததவையை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? தகசாலத்தில் ஸங்கலபம் மா க
 திரம் அங்கமென்றால் ‘இன்று முதல்’ இதயாதி வாகயம் நிஷ
 பரயோஜனமன்றோ? என்கிற ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹார மரு
 ளிச் செய்கிறா—‘இவ்விடத்தில்’ என்றாமபிதது ‘வஃகூலாதி’
 என்கிற இடத்தில் ‘கூலி’ பதம் பராதிகூலய வாஜனத்தைக்
 குறிக்கிறது உவாயவாரிகாரமாய - பரபத்திக்கு அங்கமாய,
 ஸகூததாயிருக்கும்-ஒரே தடவை செய்யவேண்டியதாயிருக்கும்
 மேல் - பரபத்திக்குப் பின், இவன கோலின் - பரபத்தி சாலத
 தில் இவனால் பராகத்திக்கப்பட்ட ‘உவாயவறுமாய’ எனப
 தற்கு உபநயனகாலத்தில் ‘ஐஷ்டியூவியிலாத’ இதயாதிஆசாரயன
 சொல்ல, ‘வாஜம்’ என்று பருமமசாரி ஸங்கலபிப்பதைப்போல
 இவ்விடத்திலும் ஸங்கலபம் மாததிரம் அங்கம், அனுஷ்டானம்

தலாவியாரிருகம இவற்றில் ப்ராதிக்கதிவஜ-
 கம அமமாளருளிசசெயதபடியே யாமுகதிவ
 ஸஜ்ஜமபோலே ஸஜ்ஜரதிவமானாலும் ஸகருத-
 வுமென்னுமிடம் ஸுஷ்ஷம 1, 'ஸவாயெஸு
 நிவ்யுதோஷி' என்கிறபடியே ஸவிஸநிவிராஜமாதல
 ப்ராதிக்கதிவ ஸுரதிவ நிவ்யுதீயாதலானாலும் அதில
 ப்ரயக்ஷண மஜ்ஜமாய மேலுள்ளது ஸமமாகககட
 வது இப்படி விஸ்தாஸத்திலும் பாப்பது

பலருபம் என்று தாதபாயம் ப்ராதிக்கலய வாஜனம் ப்ராதிக்கல
 மாக நடப்பதில் இவனுக்குள்ள எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல்
 என்றும், ப்ராதிக்கலய வாஜன ஸங்கலபமென்றும், ப்ராதிக்கலமாக
 நடப்பதையே விட்டுவிடுதல் என்றும் முன்னறிதமானது
 இதில் ஸங்கலபமென்கிற பக்ஷத்தில் ஆனுகலய ஸங்கலபத
 தைப போலவே இது ஸகருத காததவய மெனபது ப்ரா
 விரிததம் எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல் என்கிற பக்ஷத்திலும்
 ப்ராதிக்கல சரணத்தை விட்டுவிடுவது என்கிற பக்ஷத்தி
 லும் ததக்ஷணத்தில் பண்ணுவது அங்கமாயும் பிறகு பண்ணு
 வது அந்த ப்ராபத்தியின் பலமாகவும் ஆகிறபடியினால் ஸாங்க
 மான ப்ராபதனம் ஸகருத காததவய மெனபதற்கு விரோத
 மிலலை என்கிற திருவுள்ளத்தாலே பரிஹாரமருளிசசெய்கிறார்—
 'இவற்றில்' என்றாரம்பித்தது 'அமமாளருளிச செயதபடியே'
 எனபதினால் ப்ராதிக்கலய வாஜனம் எனபதற்கு அதில் ஸங்கல
 பம் என்கிற அாததத்திற்கு ப்ராமாணம் தெரிவிக்கப்படு
 கிறது ஸவாயெஸு: - ப்ராதிக்கலமான அனுஷ்டானங்கள்
 லிருந்து, நிவ்யுத: - நிவருத்தி அடைந்தவனாக, ஸவ்யி - ஆகி
 ரேன ஸவிஸநிவிராஜம் - எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல்
 'நிவ்யுத:' எனபது தனக்கு இதில் எண்ணம் இல்லை எனப
 தைக் குறிக்கிறது 'ஸுரதிவ நிவ்யுதீயாதல' எனபதற்கு
 ப்ராதிக்கலயானுஷ்டானத்தை விட்டுவிடுதல் என்றாததம் ப்ரய
 க்ஷணம் - ப்ராபத்தி அனுஷ்டிக்கும் சாலத்தில் முதலாவது
 க்ஷணம் இவ்ன இந்தத் தேஹத்துடன் இருக்கும்எனவும் இந்த
 அபிஸந்தி விராமயிருக்கவேண்டும் என்று தாதபாயம் இப்படி
 யே விஸவாஸமும் யாவதபலம் அனுவாததிககவேண்டும், அதில்

பூவூதி ரமுகுடுமெஷு நிவூதிஸூரமுகு: மமம் |
 பூரஸூஸூகூதாஜ வஸூக் வஸூமெஷு வ பூவூதித: |
 ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவராயகெஜய-ததை
 யும் பூரஸூஸூரீராமகாரம் கொடுத்ததையுஞ்சேர
 மமமாகக்கோலி பூவூதி பண்ணுவார்கள் நிவூ
 ணா

பரதமக்ஷணத்திலிருப்பது அங்கமஎன்பது தயோதிதம் இப்படி
 நிஷ்காஷிதத அததததை ஸுலபமாய அறிவதின பொருட்டு
 ஒரு காரிகாரூபமாய ஸங்கரஹிதகருளுகிறா—‘ பூவூதி: ’
 என்றாமபித்து இததால் உத்தரகாலத்தில் நடக்கும் ஆனுகூலயா
 சரணு திகள பரபத்தியின பலமாயிருந்தால் எல்லா பரபன
 னாகளுக்கும் அது ஏகரூபமாக இருக்க வேண்டாவோ எனப
 தற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸமுகுடுமெஷு - பசவானுடைய ஆஜனையை
 அனுஸரித்த காமங்களில், பூவூதி: பரவருத்திப்பதும், ஸமூ
 த: - உத்தரவுக்கு விரோதமானவைகளிலிருந்து, நிவூதிஸூ-
 நிவருத்திப்பதும், பூரஸூஸூகூதாஜ - பலம் கொடுக்க
 ஆரம்பித்திருக்கிற ஸுகருத்தினாலும், வஸூக்மெஷு - பரபத்தி
 காலத்தில் ஸங்கலபிக்கும் பக்ஷத்தில், பூவூதித: - பரபத்தியி
 னாலும், மமம் - பலமாக, வஸூக் - ஆகும் இததால் எல்லா
 பரபனனாகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக அனுகூலசரணம் உண்
 டாகாததற்குக் காரணம் பரபத ஸுகருத்தின தாரதமயம்
 என்றதாயிற்று ‘ பூரஸூ ’ எனபது இவனால் ஒப்புச்சொள்
 ளப்பட்ட பாகத்தைக் குறிக்கிறது

ஆகையால் - பரபத்திகாலத்தில் ஸங்கலபமிருந்தால் உத்தர
 காலத்தில் அனுகூல சரணுதிகா பரபத்தியின பலமாக
 வருமாகையினால் பூரஸூஸூரீராமகாரம் - இப்பொழுது
 அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருந்தா ஸீரத்திற்குப் பிறகு,
 கோலி - ஸங்கலபித்துக்கொண்டு நிவூணா-அலப ஸாமத்தினு
 லே அதிகப் பலத்தை ஸம்பாதிக்கக் கூடிய ஸாமாததியத்தை
 உடையவர்கள் இததால் இவ்வாததம் தெரியாதவர்கள் உத்தர
 காலத்தில் வரும் நிரபராத கைங்கரியத்தையும் பலமாகச் சேர

அறவே பரமென்றடைக்கலம் வைத்தன ரன்று நம்
பெறவேகருதிப்பெருந்தகவுற்றபிரானடிகீழ் [மைப
உறவே யிவனுயிர காககின்றவோருயிருணமையைநீ
மறவேலென நம் மறை முடிசூடிய மன்னவரே 19

துக்கொண்டு பரபத்தி பண்ணுவிடலும் இப்படி அனுஷ்டிதகு
மவர்கள் சதுரர்கள் எனபதும், எல்லா பரபத்திகளிலும் இதை
சோக்கவேண்டு மென்கிற நிரப்பந்தமில்லை, அப்படி உத்தரகாலத்
தில் ஆனுகூலயாதிகள் குறைந்த மாததிரத்தினால் மோக்ஷமாகிற
பலத்தில் குறைவில்லை எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது

இப்படி ஸாங்க பரபத்தியை இவனுஷ்டிப்பது கேவலம்
வயாஜம், பலத்தைப் பகவான் சொடுப்பதற்கு பரதான கார
ணம் அவனுடைய காருண்யமும், ஒழிக்க பொழியாத ஸம்பந்த
மும், அதிலும் பரதான தமமான காரணம் ஆசாரய ஸம்பந்தம்
என்கிற அனுஸந்தானத்துடன் நிரப்பராக இருக்கத் தட்டில்லை
என்கிற அர்த்தத்தை ஸகலரும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக
ஸ்வானுஸந்தான முக்காலே ஒருபாட்டாலஸங்கரஹிததருளு
கிறா—‘ அறவே ’ என்றாரம்பித்து அனறிககே நிரப்பராத கைங்
காயத்தையும் சோத்து பரபத்தி பண்ணுகிறவாசள நிபுணர்கள்
என்று சீழருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே ‘ தவஹொஹி
காரிஷி யாதிஹெஹி ’ என்கிறபடியே ‘ நிவாணனுரகு ஹஸஸி
வஹிமு மஹாயு க்யூதி ’ என்று ஸ்ரீ ஸாரஸாரத்தில் இவா
கமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ஆசாரய
விஷ்டனுகிற மறறொரு நிபுணனையும் ஸ்வானுஸந்தான முசத்
தாலே அருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—‘ அறவே ’ என்றாரம்
பித்து

ப - ரை] நம் - நம்முடையவர்களான, மறை முடிசூடிய - வே
தங்களை ஸிரஸா வஹித்தவாசளான, அதாவது அவை
களை பரமாண தமங்களாக அங்கீகரித்தவர்களான, அனறிககே,
மறை - வேதத்தில், முடிசூடிய - அபிஷிஷ்டங்களான, மன்னவா -
ராஜாக்களாகிய நம் பூர்வாசாராயர்கள், உறவே - உறவினாலேயே,
அதாவது தாஸதவ ஸ்வாமிதவ ஸம்பந்தத்தினாலேயே, இவன் -
இந்த ஜீவாத்மாவனுடைய, உயிர் - ஸம்பந்தத்தை, காககின்ற -
சாதிக்கிற, ஒருபிர அந்நிதீயமான, அதாவது எல்லாவற்றிற்கும்

ஆதமாலான ஸரிய பதியினுடைய, உண்மையை - உண்மையான
ஸவபாவததை, நீ மறவேல - நீ மறகசாதே, என - என
றுபதேபரிதது, பரம், அறவே - அறறுபபோக வேண்டிய
தற்காக, அதாவது நமமை ரக்ஷிப்பதில் பரமானது நமக்கில்
லாமல போவதற்காக, இதுகூ 'வைத்தனா' எனப்படுதா
டநவயம், அன்று - இதற்குமுன் காலங்களில், நமமை, பெறவே
கருதி - தான் அடையவேண்டுமென்று எண்ணி, பெருந்தகவு -
மஹத்தான கருபையை, உற்ற - அடைந்தவனான, பிரான - உப
காரகனான ஸரிய பதியின், அடிககீழ் - திருவடிகளின் சீழே,
அடைக்கலம் - ரக்ஷிக்கத்தகுந்த வஸதுவாச, வைத்தனா - ஸமாட
பித்தராகள்

'அறவே பரம்' எனபதினால் தன்னுடைய நிரப்பரதவானு
ஸநதானமும் ஆசாரய கடாக்கத்தினு லேறப்பட்டது எனபது
சொல்லப்படுகிறது அன்றிக்கே உபாயம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய
தாகிய பரமும் நமக்கு இல்லாமல் போவதற்காக எனறாததமார
வுமாம் அப்படியே 'மாலஸிவ-ஹ்ரும-மாலாய-ஹ்ரும' என
றருளிச செயதிருப்பது இங்கனுஸநதேயம் 'அன்று' எனபது
ஸருஷ்டிகாலம் துடங்கி பரபததிகாலம் வரையிலான எல்லாக
காலத்தையும் குறிசுகிறது 'பெறவே கருதி' எனபதற்குப் பக
வான ஸஹஜசாருணயத்தினால் கரணக ஸபராதிக்களைக் கொடு
கும்பொழுது 'உலசெல்லாம நனசொடுங்க யோக்கணவான',
'பொருளெனறிவவுலகம் படைத்தவன்' என்றிவை முதலிய
வைகளிற்படியே ஸகல ஜீவாஸனும் உஜ்ஜீவிசக வேண்டுமென்றே
பொதுவாக ஸங்கலபித்தான், அப்படிச் சிலா உஜ்ஜீவியா
தொழிந்தது அவரவர்களின் பூர்வ பாமத்தினால் என்று தாத்
பாயம் 'பெருந்தகவு' எனபதற்கு அந்தகருபை இந்த வயாஜம்
மாததிரதையும் எதிர பாராமல் எல்லா சேதனாகளையும்பற்றி
உண்டாகிறது என்று தாத்பாயம் இவன் செய்கிற யாதருசசி
காதிஸுகருதங்களை ஸுகருதங்களுக்கொரு நூலதற்கும் இந்த
கருபையே ஆதிகாரணமாகையினால் 'பெரும்' ஸபகம் 'பிரான'
எனபதற்கு அந்த சாருணயம் உபகார பாயவஸானமா
யிற்று என்று தாத்பாயம் 'உறவே' எனபதற்கு ரக்ஷிப்பதற்
குக் காரணம் இந்த ஸமபநதமே என்று தாத்பாயம் இதற்கு
முன் நிரதேபரிதத்தைப்போல 'நம்' என்றருளிசெய்யுமால்

இவன் ' என்று பொதுவாக அருளிச்செய்திருப்பதினால் எல்லா ஜீவாதமாகுகளாகும் இது பொதுவெனாது தெரிவிக்கப்படுகிறது உயிர் - ஸேஷதவ விரிஷ்ட ஸவரூபம் ' காககிணற் ' எனப்பதற்கு ஸேஷதவத்திற்கு அனுகுணமான கைங்கரியமாகிய புருஷராகத்ததைக்கொடுத்து அதிசயாதானம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகிற என்றாததம் ' ஒருயிர் எனப்பதினால் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தாயாமியாயிருப்பது சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வாதந்தராயம் தயோதிதம் ' மறவேல எனப்பதினால் இந்தப் பகவானுடை ஸம்பந்தம் முதலியவைகளின் அனுஸந்தானம் நமக்கு நிராபரதவாதிகள் விதித்தபதற்காக எப்பொழுதும் அனுஸந்திதம் எனப்பது தயோதிதம் ' நீ ' என்கிற ஏக வசனத்தினால் இது அஷ்டகாணமா யுபதேசிக்கப்படவேண்டுமெனப்பது தயோதிதம் ' நம் எனப்பது 'மன்னவா' எனப்பேசாடவயிக்கிறது ' மறை முடிசூடிய எனப்பதினால் வேதாந்தங்களை பரமாணதமமாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள, கேவலம் யுகத்தினைக்கொண்டு தாழ்முலைப்பாலுசகு விலை கொடுப்பதைப்போலே பரபத்தியென்று பரமாண விருத்தங்களாகச் சொல்லுமவர்களைவிட நம்மாசாரியாசளுக்கு வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது அவர்கள் பஞ்சத்தில் பசுதி பரபத்திசளை விதிக்கிற உபநிஷத்துக்கள் அபரமாணங்களாகவேண்டி வரும் என்று தாதபாயம் வேதத்தில் முடிசூடிய என்கிற யோஜனையில் 'மஜ்ஜிமகிவகளை மஜ்ஜெஹீம் சூத்ரெஹீம்', என்றும், 'நன்மையால மிக்க நான் மறையாநாசன்' என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களை நிரூபிப்பதற்காக ஆகிராஜபம் பெற்றவர்கள் என்று தாதபாயம் இததால் இவர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதே வேதாந்தங்களுக்குத் தாதபாயம் எனப்பது தயோதிதம் இப்பாட்டில் ' பெருந்தகவுற்ற பிரான் ' என்றும், ' உறவே இவனுயிர் காககிணற் ' என்று மருளிச்செய்திருப்பதினால் இவனை ரக்ஷிப்பதற்குப் பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயமும் ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்தராயமும் முகயகாரணம் எனாது கயோகிதமாபிற்று இப்படி இவைகளை யனுஸந்தித்து நாம் நிரப்பாணாயிருப்பதற்குக் காரணம் ஆசாராய ஸம்பந்தமெனப்பது ' நம்மன்னவா அடைக்கலம் வைத்தனா ' எனப்பதினால் தயோதிதம் பொதுவாக ஸாங்கபரபதியை நிரூபித்து ' அடைக்கலம் வைத்தனா ' என்ற

யுமூவுநுந ஸாரயிசூவதி
 துயுனை ஸதஸிசுதெ
 தகவாநாம் துதயெ யபாஹு விவிப
 வுரவார ஸஜாநிநி |
 ஹெதுகவம் துஷு கதர ஸுவ
 உலயொலாயீ நதெதக துதக
 ஸாதி ஸீகூத யஹொய ஜனுவ
 ஸுது ஸயம் நிலாசு ||

உதி ஸீகூதாதிசு லிம்ஹஸு ஸவத ஸுதஸு
 ஸீகூதெகாநாயஸு ஸொநாநாயஸு குகிஷு
 ஸீகூதஹஸுது யலாரொ
 ஸாஜவாபுத காயிகாரொ அபசு ||

|| ஸீகூத கிமகாந ஜஹொசிகாய தகி ||

சாராநாபுதறிருவேண்டமுடையான திருவடி களே ஸாணம்

சாராய நிஷ்டையில நிபாணம் ரொதிருபாதினாமில பரபதநி ஸாண
 திராநதநதில இதுவே ஸாரதமம் எனப த நியோதிதமாயிறறு
 ஆகையாலேயே 'வளவுரைநத நவனருளே மனனிய மாதவத
 கோநகூட' எனறிநா தாமாமிலயே அடைககலபபததில அரு
 னிர செயயபாபடிருகிறதா அனறிசுதே 'உறவே' எனபதறகு
 பநதுவாசிய பவாஸே எனறாநதாமாசுமாம அபொழுது
 'ஒருயி உணமையை' எனபதறகு ஸாநாததாயாபியாசையாலே
 ஸாவரகதகனா உணனுகடைய ஸவபாநததை எனறாம், 'என'
 எனபதறகு எனறு பாராநதிசுது எனநாந அரபகந இது
 'வைததனா' எனபதேகாடநாயிகசிறது ஆக இதுகா
 பாராநததனாபவக பரநயாஸம் செயகாராநா எனறதாயிறறு

இப்படி பரபதநிகைய யனுவடிநிகைநாநிபாபாநாநிநிகை
 வேணமம் எனபதக நாரணந மடன உபாநிநதநுநிநா—
 'யுமூ' எனறாநிநிநி

ப - னை] யு - தேரில டட்டியிருக்கும் குதிரைகள், ஸு
 டு - தோ, ஸாரஸி - தேரோடுகிறவன், இவர்களுடைய
 சூரவதி - நயாயதையுடைய, அதாவது இவைகளைப்போ
 லிருக்கிற, துயு - உபநிஷதகுகளினால், ஸுபரிபு -
 (போகதா போகயம், பரோரிதா, எ - று) பிரித்தது காட்டப்பட்ட
 டிருக்கிற, யு - அதனை ஸவபாபங்களுக்குத் தகுந்த
 படி, விவியவ்யாவார - அனைக்கிதமான வயாபாரங்களை,
 ஸு - பரம்பரையை உடைதகாயிருக்கிற, த - கா - கா -
 ததவங்களின், தி - தயெ - மூன்றில், ஹ - து - காவ -
 யிருக்கை, தி - ஷு - மூன்றிலும், சு - து - காவ -
 இருக்கை, உ - ஹ - யோ - (ஜீவாதமா, பரமாதமா, ஆகிய) இருவா
 களிலும், ஸு - து - ஸவாதீந - காததாவாயிருக்கை, ஸு -
 பரமாதமாவிடத்திலும் (இருக்கின்றன), த - சு - ஆகையினால்,
 சு - ஹ - ஆகையினால், சு - ய - இந்த பரபன்னன், ஸு -
 ஸு - து - ய - பகவானால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிரு
 கிற எந்த விஷயத்தைப்பற்றிய பாததை உடையவனோ, த -
 அந்த விஷயத்தில், ஸு - தான, தி - ஷு - பரமில்லாத
 வன் அதாவது இவன் பராதீன காததாவாகையினாலும் அவன்
 ஸவாதீன காததாவாகையினாலும், அவன் இவனால் ஒப்பு
 கொடுக்கப்பட்ட பாததை அங்கீகரித்திருப்பதினாலும் பரநயா
 ஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இவனொன்றும் செய்யவேண்டிய
 தில்லைபென்று தாதபாயம்

திருவஹீநிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

ஸாங்க பரபதநாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமகாண ஸஹாபேஸிகாய நம: ||

கிருதகிருத்யா திகாரம்.

[ஸாங்க பரபகந மனுஷ்டிததவனுடைய கிருதகிருதயகீவழம் கருதாதித் ததவழம்—ததயவாகயோதாஹரணம்—தததாத்தபரியம் — கருதகருத்ய னுடைய லக்ஷணம்]

ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ்
யஹ்யே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ்

நியமணஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ்

ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ் ஸஹயே-ஹ்

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராஜாநாஜ ஸஹாபேஸிகாய நம: ||

இப்படி ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய கீழ்ப்பேடிகையில் அங்
கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிதத்தை
நிரூபணம்செய்து, மேல பலத்தைப் பதகதிகாரங்கள் அடங்கிய
ஒரு பேடிகையினால் நிரூபிக்கத்திருவுள்ளமபற்றி, அதில் முதல
ஏழதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினால் இரத்த
தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில் உண்டாகும் பலத்தையும்,
மேல மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடி
கையினால் தேஹவியோக காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் உண்
டாகிற பலத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறார் அதில் இரத்த அதிகார
த்தில் கருதகருதயன என்று தனனை அனுஸந்தானம் செய்வ
தாகிற பலத்தை அருளிச் செய்ப்போகிறவராய அதிகாராத
தத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறார்—‘ ஸஹயே-ஹ் ’ என்றாம
பித்து

ப - ரை] ஸஹயே-ஹ் - ஸாதி புடையவனாயும், ஸஹயே-ஹ் -
எல்லாந தெரிந்தவனாயும், ஸஹயே-ஹ் - ஸஹயே-ஹ் - ஸஹயே-ஹ் -
லேயே ஸஹயே-ஹ் - ஸஹயே-ஹ் - ஸஹயே-ஹ் - ஸஹயே-ஹ் -
(ஸஹி) - அங்கீகரிக்கப்படாதிருக்கிற நமமுடைய லக்ஷண பாத

இந்நகரமில்லாததினாலு 'வலகயெ-3' எனப் அமுதலிய நாலுவினோ
ஷணங்கனினால் பசவாறுக்குமாகி இல்லாமையினாலாவது, நமமை
ரக்ஷிப்பதற்கு மாக்கதனை அறியாமையினாலாவது, நமமிடத்
தில் இல்லாத மஹாபராததரணை பரமித்துக் கொள்ளுவதின
லாவது, நமமை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது,
நமமால் மறமெறா சார்பம் செயப்படுவணடியதாயிருந்து அதினால்
தன்னு லொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பரததையும் விட்டுவிடுவதின
லாவது பரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போயவிடும், ஆகையினால்
அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செயப்படுவோமோ என்கிற
சங்கை விலக்கப்படுகிறது 'யக்ஷ-சிம்ஹிஷி' என்கிற இடத்
தில் 'கூலி' ஸபதத்தினால் பரபோஜனாதரங்களில் ஆசை இல்
லாமையினாலே அதற்கு ஸாதனமான சாமங்ள செயப்படுவோ
மடியதில்லை, மோக்ஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதிலும் அது பர
பததியினால் ஏறப்பட்டு விடுகிறபடியினால் அதற்காகவும் ஒன்றும்
செயப்படுவோமடியதில்லை எனப்பது நியோதிதம் 'நிராவயி',
இதயாதியினால் மோக்ஷத்தில் செயப்படும கைங்கரியத்திற்கும்

இவ்வுவாய விசேஷநிஷ்டை பூவதிக கூறகார
காருநதுடங்கிததானிதுகருக கோலின மலுததைப
ஸாங்க பரபதந மனுஷி நவ பறறத தனகரு கூத-வூம்
றுடைய கருதகருதயநவழம் ஸததிலவூம் மிலலாமையா
கருதாநதவழி வும கூத-வூம்ஸம் வஸூக
கூவூகததாலே கூதமகையாலும் வஸூகருய
வஸூகருயான மலுததின் 1 'கோஸூவூ' என்
றருளிச செயகையாலும் தனகருப பிறறத வஸ

இப்பொழுது செய்யப்படும கைகாயத்திற்கும் வயதயாஸம்
தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இப்படி கருத கருதயன என்று
தனனை யனுஸந்திததுகசொள நுவது மனதில் ஸமஸபாதிக்களில்
லாமல் பகவத கைகாய ரூபமான நிதய நெமித்திகாதிக்களைச்
செய்வதற்குக் காரணமாகயினால் பல ரூபமாகிறது என்றதா
யிற்று

இவனுக்கு பருமமநாடியில் பரவியுப்பது முதலிய காத
தவயங்களிருக்கையாலும், பலம் விராமபிதது வருகிறதோ என
கிற ஸங்கையினால் பயம் முகலிய வைக ஸிருக்கிறபடியினாலும்,
இவனை கருத கருதயன என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச
செய்கிறா— 'இவ்வுவாயநிஷ்டை' என்றாமபிதது கூத-
வூம்ஸத்தில் - செய்யவேண்டிய கார்பங்களில் இததால
பருமமநாடி பரவியும் முதலிய சாகவயாதிகளிருந்தபோதி
லும் அவை பரபததிகருப பவமாய பசுத கருபையினால் நேரி
டசூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அவயம்
இலகை என்பது தயோதிதம் 'கூதமகையினாலும்' என்பதினால்
இதற்குமேல இவன் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது
தயோதிதம் 'வஸூகருய' என்பதினால் பவான 'கோஸூவூ'
என்றாலும் அவனுக்கும்மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து
பயமுண்டாகில் எனசெய்யது எனசிற ஸங்கையும், 'வஸூகருய'
கூடுமான' என்பதினால் ஒரு நடவை சொன்னதை மறுபடியும்
மஹா பராதங்கன்பாராதது நமூவ விட்டுவிட்டால் எனசெய
வது எனகிற ஸங்கையும் பரிஹரிசப்பட்டு நிரப்பாதவம் தருடி

தூவராவடிஸையப பாரதது நி ல - ர னு ய ,
 1 'காடுகெஸுரணம் வ ழ ' எனகிறபடியே விகொ
 வாயகெவ விகுதனான வவெபுஸுரன 1 'கூஹம்
 கவா வவபுவாவெவெஸுர கோகூயிஷுரதி' என்று
 வகுபுராத வஸுபுததைப பண ணுகையாலே இப
 படி விஸுஸநீய னுமாய வஸுபு-கனுமா யுவாயவதித
 னுமான வீஸுரனைப பாரதது வகுவிலியில நிஸுஸ
 ய னுமாய, நி ல - ர னுமாய, கடையறவிட்ட சுநு வு
 ருஷாபு-கங்கையும காமபறவிட்ட உவாயகாரங்களை
 யும சுசிகூவ நயதூமாக வஸுநியியைப பெறுமாப
 போலே தான பெறபபுகுகிற வரவஸுர ஸுஷாபு-த
 தையும் பாரதது வஸுஷு-காவாய, 2 'கெவவி-புலி

கரிககப்படுகிறது வர தூவராவடிஸெ - தான பரயா
 ஸமசெயததை அவன அங்கீகரித்திருப்பது விகுதனான-வரிக
 கப்பட்டவனான, 'விஸுஸநீய னுமாய' எனபதினால வகுசனைக
 காக 'கெ கூயிஷுரதி' என்று சொல்லியிருப்பதோ எனகிற
 ஸநதேஹமும, 'வஸுபு-கனுமாய' எனபதினால அஸதயாதிக
 ளாலே கைவிடுவதோ எனகிற ஸங்கையும, 'உவாயவதித னு
 மான' எனபதினால தனக்கொரு காததவயாநதரமிருந்து அது
 யதாவததாக நிஷபணனமாகாமையினால பலம கிடைக்காதோ
 எனகிற ஸங்கையுமவிராகரிககப்பட்டதாகிறது ஸுஸுரனை-ஸா
 மாததியாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடுகூட
 போகும்படி, காமபற-பரமபரையாகச சோநததும் அறறுப்போம
 படி, அதாவது பகதியாகாதிகளில் ஸகதி இல்லாமற போனபோ
 திலும் அவைகளுக்கூச காரணமான காமங்களிலும் ஸமபநதமில்
 லாமல, வஸுஷு-காவாய - மேலவரப்போகிற புருஷாததம்
 மஹாநதருபமாகையினாலும், அது பரயாஸமில்லாமல தனக்குக
 கிடைக்கப்போகிறபடியினாலும் ஸநதோஷத தோடுகூடினமனதை
 யுடையவனாய இப்படியாகிலுமிதய நைமித்திகககாமங்கள் அவஸ
 யம் அனுஷ்டேயமாகையினால இவனுகுப பரம ஒன்றுமில்லை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? அவைகளில் அகநீரதிராதி ஸப

[illegible]

டடுக கிடக்கிற வடிமை தீடடும முதல மாளாதே
 பொலிசையிடடுப போருகிற தனிசு தீடடும கிழித்த
 வனாகையாலே வங்ஹை யஜ்ஞாபிகளான நிகுநெ
 விதிக்கங்களி லவாகள போ சொல்லுமபோது 1 பெ
 யஜ்ஞி வித்யுநு ஷெவாநு ஸ்ராஹணாநு ஸஹுதாஸ
 நாநு | ஸவபு ஸுதாணராதாம விஷுநெவ யஜ்ஞி
 தெ | ' உத்யாபிகளில உஹைபுகளறுதி யிடடபடியே
 ராஜஸெவகா ராஜாவுக்கு சடடை மேலே மாலை
 யையு மாவரணத்தையு மிடடாலுநு சடடையில்
 துவககற்று ராஜாவின ஸ்ரீகியேபுயொஜ மமாகத்தெ
 ளிந்திருக்குமாபபோலவும், யஜ்ஞா ஸ்ராஹய்யாபி

லாத புஸதகத்தில் அடிமைச சீட்டு எழுதப்படடிருக்கிறது
 என்று சாநீகதியாகவுமாம் அடிமைதீட்டு - நான அடிமை செய
 கிறேன எனறெழுதிக கொடுத்திருக்கும் சீட்டு முதல மாளாதே
 முதலாயிருக்கிற துக்கக்குக குறைவுவராமல் பொலிசையீட்டு
 வடிகக்குக கொடுத்தது, தனிசுதீட்டு சடனபத்திரம் இது கீழ
 உதாஹரித்த வசனத்தில் ' ம கிஞ்ஞரஃ மாயம் ஸீணீ ' என
 கிற பதங்களின் விவரங்கள் பெ - எவாகள, வித்யுநு - பித்
 ருக்களையும், ஷெவாநு - தேவதைகளையும், ஸஹுதாஸநாநு -
 அகனிகளோடு கூடிய, ஸ்ராஹணாநு - பராமமணாகளையும்,
 யஜ்ஞி - யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, அதாவது அவரின் பெ
 யாகளைச் சொல்லிக் கொண்டு யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, இப்ப
 டிச சொல்லாவிடில் மேலபாதித்யோடு விரோதிகளும் என்று தாத்
 பாயம், தெ-அவாகள, ஸவபுஸுதாணராதாம - எல்லா
 பராணிகளுக்கும் அந்தாயாமியா யிருக்கிற, விஷுநெவ -
 விஷ்ணுவை யெழுந்தது, யஜ்ஞி யஜ்ஞம் செய்கிறார்கள இவ்வா
 தத்திற்கு லௌகிக தருஷ்டாரதத்தை உதாஹரித்தருளு
 கிறா - ' ராஜா ' எனறாமபிதது இவக்கற்று - உத்தேஸ
 யதவம், ஆராதயதவம் முதலிய ஸம்பந்த மில்லாமல் ' யஜ்ஞா ஸ்
 ஹராய்யாபிகளிலும் ' எனபதற்கு யஜ்ஞத்தில் உபயோ
 கிக்கிற ஹவிஸஸுகளின் ஸாராமஸத்தைப் பகவானே அங்கி

களிலும், ஸ்ரீஹவ்யியிரி சாஹாதுத்திலும், 1 ' ஹா
க்ஷாடிவ்யவிரோயம் ஜெஜிநிஃ ' எனகிற ஹவ்யுத்தி
லுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஷேவாகள விசுக்ககளை
கிற சட்டைகளோடு சுவககற அவ்வோ ஸவங்கள
வாபவஸ்துவளவ்யுங்களாலே ஸ்ரீஸூன பககலிலே

கரிக்கிறுன என்று பரதிராசுரம அதயாயத்திலே, அதாவது
பாரதத்தில், ஸாந்திரபாந்தகில, 349-வது அதயாயத்தில் என்றா
ததம் ' ஹவ்யியிரிசாஹாதுத்திலும் ' என்பதினால் பருமமா
பகவானைக் குறித்து அஸ்வமேதயாசம் செய்யும் பொழுது
ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸுககொல்லாம் அந்த மந
திரங்குறினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யகடாமல பச
வானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேவதைகள் பருமமாகவ எங்கள்
பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து ஹவிப்பாகங்கள் எங்
களுக்கு என கிடக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, பரும
மா ' நயஷ்வர சிபா யதிபக்ஷாவிஷி ஷேவதாஃ! சுநேநா
விவ வர்ஹோயிந்த க பக்ஷாஷேவ கௌகிஷி ' என்று கன்னாலும்
ஸமஸாரத்தைத் தா நடவேண்டு மென்று ஆசையுடைய
மற்றப் பரமைகாந்திகளினாலும் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களில்
ஹவிஸஸைப் பெறுவதற்கு நீ நமது ஹோக்யதையுடைய
வாதனால், எங்களால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸைப்
பகவான் தானே அங்கீகரிக்கிறான் என்று ஸமாதானம் சொல்லி
நிரூபித்து தெரிவிக்கப்படுகிறது இப்படி தேவதாந்தரங்களு
க்கு அந்நாயாபியான பரவானே உத்தேசப்படுத்து நினைத்தது
அகநீர்திராதிஸபகங்கள் நேரிலேயே பரவது வாசகங்கள், ஆகை
யினால் பகவானை நேரில் ஆராதனை என்பதற்கு பரமாமம்
அருளிச் செய்கிறான்— ' ஹாக்ஷாஸி ' என்றாமதித்து (அகனி
முதலிய பருங்கு) ஹாக்ஷாடிவ்ய-நேரில் பகவான் சொன்ன
போதிலும், ஸவிரோயம் - விரோதபிஸலா வாயை, ஜெஜிநிஃ-
ஜெஜிநி எனகிற ரூபி (நிரூபிக்கிறான்) ' ஸவபவஸ்துவளவ்யு
ங்களாலே ' என்பதற்கு அரி, இந்நிர, முகலோபருங்களை
பரகருதி பரதயயங்ரில் சொல்லப்படுகிற உயாருந் ஸதானத்
திற்கு அமைந்தரொண்டிரோவது, முகலோபருங்களை பச

நாராயணாபி ஸவ்நகள போலே நிறகிற நிலையை
யுங்கண்டு அவற்றினுடைய வுஜ்ஜாணாபிகளில் ஸேத
ஜீவவாவிகளான ஸுஹயாஜிகளுக்கப்போலே தன
வரகெகாதிசுவந குலையாதே நிறகிறபடியை நிரூ
விகது, தனவண்புரூப நிவித மூணாடியிகாரத
துக கமூரலிவமாக வடிமைகொள்ள ஸஜ்ஜிததிருக்
கிற ஸாஸிதாவான ஸேஷியினுடைய ஸாஸ்திர வெஷ்டா
ஜோமூஜோ வரிவாருந ரலிவ கெஷ்டயு உவத
தாலே புகுஷ்ட விதித வரவொருவாவிபுராயரான

வாஸிடதகிஸிய பூணமாக இருப்பதினாலே எனறாததம்.
'நிறகிற நிலையை' எனபதோடு நேரில் பகவானைப்ப சொல்லுகிற
தாச எனறு சொத்துக்கொளையும 'ஸேதஜீவவாவிகளா
ன இதயாதிகரு அவாநன கேவலம் நாராயணாதி ஸபதங்களை
கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடியினாலே அவாருக்கு ஸுத
தபாதிதவம் விதிதகிசுபபோலே எனறு தாசபாயம் இததால
நாராயண' முதலிய பகவந நாமங்களை மாதிரிம கொண்டு
நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸேஷித களிப வாவிகளுக்கு
அருதப பதங்களை விஸேஷணவரமாக இதா வஸதுக
கதாச சொல்லுகிற நாரஸபதம் சோநகிருநத போதிலும
எப்ப - க குறைபுயாலிலுமோ அப்படியே இவர்களுக்கும்
பகவானுக்கு விஸேஷணவரமாகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற
அகநீந்திராதி பதங்களைச் சொன்னபோதிலும பரமகாந்தித
வம் குறையாது எனறு தாதபாயம் குலையாதே - நசிககாதே.
வண்பு - பராமமணயம் முதலியது, குரூபம் - பருமமசா
யம் முதலியது, நிவிதம் - புத்திரோதபததி முதலியது, மூணா-
வைஷ்ணவனுயிருக்கை முதலியது, கமூரலிவமாக - இவை
களுக்குத் தக்கபடி ஸாஸ்திரவெஷ்ட - ஸாஸ்திரததைக கொண்
டறியவேண்டியதான, புகுஷ்டவிதித - புகுஷ்டத்தினை
உறியப்படட, வரவொருவாவிபுராயரான - பகவானுடைய
அபிபராபததை உடையவாகளான, அதாவது ஸாவஜஞதவம்
பெற்றவாக்களாகையாலே முததாக பகவானுடைய அபிபரா
யத்தை பரகயக்ஷமாசரே வரிசொன்ன இவர்களுக்கே -

10-5.

சுமரிகராய மாஜிகாதிஷ்டமடியாக வுண்டான ஹ
வநிமுஹததாலே ஸம்ஸரிததுபபோதத நாமகரு சுவ
ஸர பூதீகெஷ்யான ஹவசுகுபெயடியாக வுண்
டான ஸஹாயபு சுடாஷ விஷயீகார ததாலே வநத
வயொஜாரணாநலிஜாரணததாலே புவதூகஷா
மம பிறநத பினபு ஸாரண பூஸாடிமங்களி விதுக்கு
மே ஸொனறிலலாமையாலே நிமுஹ ஹைதூககளை
யெல்லாம சுடிமிததுத தீநதவடியவா தம்மைத
திருத்திபபணிகொள்ள வல்ல ஸவபுஸேஷியான
ஸ்ரீயஃவதி தன பேருகத தானே ரக்ஷிக்குமென்று

தாதபாயம இவ்விதத்தில் ஆஸ்திசனா பிருபபவனுக்கு ஸாஸ்தி
தாதபாயத்தில் ஸமஸயம உண்டாதாதாசயினாலே 'நிலஸம்ஸய' -
என்று ஸமஸய தாத நிஷித்திபபது நிஷபரபோஜன
மாராபினால் இதன் தாதபாயத்தை அருளிச் செய்கிறார்—
'இதுகரு' எனமுரம்பிதது 'சுவஸர பூதீகெஷ்யான'
எனபதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயம் நமமை ரக்ஷிபப
தற்கு ஸமயம் பாததுககொண்டிருந்தது, யாதருசரிக ஸுசரு
திசி பரிபாசகாலம் வநதவாறே நமமை விஷயீகரித்தது என்று
தாதபாயம் விஷயீகாரததாலே - அவர்கள் அங்கீகரித்ததி
னாலே வயொஜாரணாநலிஜாரணததாலே - ஆசாரயன
ததபமநிதத்தை உபதேஸிகக அதைப பகவத ஸநநிதியில்
அனுவாதம செயதுகொண்டு பராததிததபடியினாலே தீநத -
தன்னையே உடையமாக விஸசயித்தது ஆஸாயித்த, அடியவா - தா
ஸாகடா, திருத்தி பதபகளை யெல்லாம போக்குவதினாலே பரி
ஸுத்தகாராககி, 'வினிகொள்ளவல்ல - (அவாசனைக கொண்டு)
தககாரயங்களை அங்கீகரிக்க முகதியுடையவனான தனபேருக -
தன பாயொஜனமாச, கதழி - விஸவாஸத்தைபடைந்து 'நிலஸ
ரனாயிடு' எனபதற்கு இதற்கு ஸமஸய நிவருத்திபபச சொன
ளது அசின காயமான மந்தாவிஸவாஸத்தைச சொலவி அதனா
டனபோககான நிபாபதவததைச சொலவியிருக்கிற ந என ந
தாதபாயம் இப்பாய ஸ்ரீபாஷபகாரா பசவானுடைய வாயமாக

தேறி நில-கூறாயிரு—வென்கை இது 'காஸு'வஃ
 எனகிற ஸாணு வாக்குத்திலுந தீரந்தபொருள்
 கருத்தருதயதுடைய இவனுக்கு புவதிகரு
 லக்ஷணம் முனப்புறற ஸோகமயிகாரத
 திலேசெருகுக்கையாலேமுனப்பு ஸோகத்திலனாகி லயி
 காரி யல்லாமைமயாலே 'காஸணாலாவாசு காய-பூலா
 வஃ' எனகிற ஸூயததாலே உவாய நிலத்தி யுண்டா
 காது உவாயவ்விக்காரம் பண்ணினனாகத் தனலை
 நினைத்திருந்த பின்பு ஸாணுக்கியிலே நெகிழ்ச்சி
 யுடையனா ஸோகத்தானாகில 'காய-பூலாவாசு ஸாஸ
 ஸூலாவஃ' எனகிற ஸூயததாலே வகுணை-பூவாய

அருளிச் செயத்தற்கு மூலத்தை யருளிச் செய்கிறா—'இது'
 என்றாமபித்து தீரந்த பொருள்-நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அதற்கு
 இதில் 'காஸு'வஃ' என்று பொதுவாகத் துசரத்தை நிஷேதித்
 திருப்பதினால் பரபத்திக்கு முனா ஸோகம் கூடாது என்று
 தோன்றுகிறபடியினால் அநிஞரணனாய் ஸோகத்தை யுடையவன்
 பரபத்தியில் அதிகாரி என்பதுடன் விவாதி யாதோ? என்ன
 வருளிச் செய்கிறா—'இவனுக்கு' என்றாமபித்து இங்கு
 'காஸு'வஃ' என்பதினாலேயே இதற்குமுன் ஸோகத்திருந், பான்
 என்றேறப்படுகிறபடியினால் ஸோகத்தினால் அதிகாரி என்றா
 தாதபாயம் காஸணாலாவாசு - காண நிலலாமைமயினால்,
 காய-பூலாவஃ - காயமுநிலலை, அநாவது இவ்விடத்தில் இவ
 னுக்கு பரபத்தியில் அதிகாரமில்லாமைமயினால் பரபத்தி பூண
 மாகவிலலை என்று தாதபாயம் நிலத்தி - பலநடைக கொடுக்க
 கூடிய பூத்தி ஸூகாரம் - அனுஷ்டானம் நெகிழ்ச்சி - ஸந்தே
 ஹம், அல்லது அவநம்பிக்கை 'தனனை நினைத்திருந்தபின்பு' இதயா
 திக்கு இவனுக்கு மஹா விசுவாஸநிலலாமைமயாலே உபாயம் ஸரி
 யாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாதபாயம் காய-பூலா
 வாசு - காயமுண்டாகாமைமயினால், ஸாஸஸூலாவஃ - எல்
 லாச காண்பதருபிலலை (என்று தெரிந்ததொன்றையாபிந்தது)
 வகுணை-பூவாய ஸல்லாமைமயாலே-பூணமாந் அனுஷ்டிக்கப
 பட்ட உபாயத்தை யுடையவன் லலாமைமயால், அநாவது பரபத்திக

னலலாமையாலே ஹ்ருமுவாயவதி-ஃ ஸாவேக்ஷ
மாயக கொண்டு விஷ்ணுக்கு மென்றறியலாம் முன்பு
பூஷகூ ஸோகூனாயப பின்பு 'உவாயவதி-ஃ' என்று பூக்ஷி
ஷேயிககிறபடியே வீதஸோகூனவன கூதகூத
னென்றறியலாம்

மன்னவா விண்ணவா வானே

நிறையொன்றும வான கருத்தோ

அன்னவா வேளவி யனைத்து

முடித்தன ரனபுடையாக

கென்ன வரந தர வென்று

நமமத்திகிரித திருமால்

முன்னம வருந்தி யடைக்கலங்

கொண்ட நம முக்கியரே

20

குப பித்த ஸோகம் பிறந்ததாகில் நிஸஸமஸ்யதவரிலலை, நிஸஸம
ஸபதவமில்லாமையினால் அந்நகுதகாரணமான மஹாவிஸ வாஸம்
இலலை என்று ஊஹிககப்படுகிறபடியினால் மஹா விஸ வாஸ
மாகிற அநகம் குறந்தபடியினால் உபாயம் பூரணமாகவில்லை
என்று தந்தபாயம் நெகிழ்ச்சி யுடையாயு ஸோகித்தானாகில்
எனபதினால் வயாதி முதலிய மற்றகாரணங்களினால் உண்டாகிய
ஸோகம் பூரணோபாயனலலாமைக்குக காரணமில்லை எனபது
தயோதிதம் 'உவாயவதி-ஃ' யாவது மஹா விஸவாஸம்
பூரணமாக உண்டாவது அது உண்டாகுமவரையில் பலம் தாம்
திக்கும், இதனால் முன பண்ணிய பரபத்தி நிஷபலமாகாது
எனபது தயோதிதம் பூஷகூஸோகூனாய - ஸோகத்தை
உடையவனாய், பூக்ஷிஷேயிககிறபடியே - மறுககிறவிதமாக,
வீதஸோகூன - துககமில்லாதவன

இப்படி இவ்வுபாய நிஷ்டை எல்லோராலும் ஸேஷி
யம் செயப்படுவான என்றருளிச் செய்து அப்படி ஸேஷி
தரம் செய்யும் பரகாரத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்கரஹிதந்ரு
ஞ்சிரா - மன்னவா' என்றாரமபித்து

ப - ரை] அனபுடையாககு - தன்னிடத்தில் விஸ்வாஸ முடைய வாசஞ்சுக்கு, என்ன வரந்தர - எநகவரத்தை நாம தரககடவோம், என்று-என்று தருபதி யடையாதவனான, அதாவது அவர்களின் அனுபந்திபாபநதமாக மோஷத்ததைக கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைககொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாதபாயம், அன்றிககே இநதத தேஹததுடன் இருக்குமபொழுது மஹிமைகளையும், கருதகருதயதவாஹுஸநதானம், நைபாயம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனான என்று காதபாயமாகவுமாம், இங்கு 'உன்னடியாககு எனசெய்வென்னறே இருக்கிறீ' இதயாதி அனுஸந தேயம், நம் - நம்முடைய ஸ்வாமியான், அததிகிரித திருமால் - ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸரிய பதியான பகவான், 'நம்' எனபதினால் பாதமாபக பூததியனறே மாதாபிதாக்கள் இவரை ஸந்நிதிகு அநமுததுசொண்டுபோய் திருவடித் தொழுது நிறைகையில் நம் இராமானுஜ விரித்தாரதத்தை வளரச் கககடவீர் என்று விஸ்வக் கடாஷ்மபண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வருத்தாரதம் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது, முன்னம்-முன்பே, ஜாயமான தஸையிவேயே என்றபடி, வருந்தி - பரயாஸப்படடு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிச்சகச செய்யவேண்டுமென்று கரண களேபர பாதானம் முகலான் பரயாஸ பாயநதமாக பரயாஸப்படடு, அடைக்கலம் கொண்ட - ரக்ஷயவஸதுவாக அங்கீகரித்த, நம்முககியா - நமக்கு அஸாதாரண ஸ்வாமிகளான பரதானாசன், மன்னவா - ராஜாக்கள், விண்ணவா - தேவதைகள், வாஹோ - நிதயஸூரிகளுக்கு, இறை - ஸ்வாமியான ஸாவேஸ வரன், ஒன்றம் - எப்பொழுதும் வவலிக்கிற, வான் - பரமபதத்தில், கருத்தோ - ஆதையுடையவர்கள், அன்னவா-ஹமஸததைப்பேனறவா, வேளவியினததும் - யஜஞவசன் எல்லாவற்றையும், முடித்தனா - செய்து முடித்தவர்கள்

'அனபு' எனபது மஹா விஸ்வாஸத்தைப் சொல்லி அநதுடன் பரபததி செய்தவர்களை குறிப்பிடுகிறது அன்றிககே 'பததுடையடியவாகு செளபவன்' என்கிறபடியே ஆசையமாத திரம குறிக்கிறதாகவுமாம் தேவலம் ஆரபை மாததிரமுடை

யவாதனுகு அனுகரஹததைச செயபவன பகதியுடையவாக
 னுகு அனுகரஹிப்பான எனபது சைமுதிக நயாய விததமல
 வா? இப்படி இருக்கைசுக காரணம் பிராடடியினிடத்தில்
 பதிபுடையவையிருக்கை எனபது 'திருமால்' எனபதினால் தயோ
 திதம் அதாவது 'வெஸுபபு சிக்ஷாமகிம் வரகிம் வடிவா
 கவெஸுவி ஓஜிவிவா வஹதெ விதீபபு। கவெஸு ந கிம்விடி-
 விதம் கப்சித்யுயாஸ! கவா ஓஜிவெஸு கபப கொடியகிமார
 வாவஃ' எனறுமபடி நிறகிற பிராடடியுடனே தோதநியாலே
 இவறும அனபுடையாசகு என்னவாதா எனபிருக்கிறான
 என்று தாதபாயம் 'நம்' எனபதற்கு இப்படி மஹா விஸவா
 ஸகதுடன் பரபத்தி பண்ணினவாகள் 'நாயஸு ய-ருயஸு நஃ'
 எனகிறபடியே நமக்கு பஜமானாகா என்று தாதபாயம் 'முககி
 யா எனபதற்கு கௌணோபாய நிஷ்டாசனாயிருந்தபோதிலும்
 'நாஹ-ஹி ஸாணஸுஸு கலாங்காபி கஜீகிவி' இதயாதிகளிற
 படியே ஸதேதாதிரம ரெயயததருந்தவாசனில் இவாகளே பர
 தானாகள் என்று தாதபாயம் 'ஏ' காரத்தினால் இதராகள் இப
 படிப்பட்டவாகளல்ல எனபது தயோதிதம் 'மன்னவா' எனப
 தற்கு 'பு-வெவா மமவச மஜாஃ', 'எமகைமபாளும பாமரே'
 எனகிறபடி நமமை ஆளக்கூடியவாகள் என்று தாதபாயம், அன
 திககே தேவரிஷி பிதருசசனுகுப பரதந்திராகளல்லவென்று
 தாதபாயமாகவுமாம் விண்ணவா - தேவதேவன், அதாவது
 நமக்கு ஆராதபாகள் என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 'எம
 கொழுதுலத தாங்களை' எனபது விவநிதம் 'வானோரிறை'
 இதயாதிகு இவாகளை முமுக்ஷுகளில் முகயமானவாகள்
 என்று தாதபாயம் அனதிககே பகவான் இவாசன திருவுள்ளத
 திலேயே எப்பொழுதும் வஹிபு குமபடியானவாகள் என்றாதத
 மாகவுமாம் 'கோய்யாகி வு-ரூஷ்யூவா தவகா செ தடி
 கம் சிக்' இதயாதிகளிறபடியே பசவான் இவாகளுடைய திரு
 வுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நிதயவாஸம் பண்ணுகிறான
 என்று தாதபாயம் 'வானோரிறை யெனும்' என்று பாடாந
 தம் அப்பொழுது இவாகளை பசவான் என்று 'பெ-ஸூ-ஹணா
 ஸூ-ஹண-ஸூ-ஸபம் நபுவ' எனகிற இடத்தில் போலே ஸதிசுத
 திருக்கிறது என்று தாதபாயம் விண்ணவா - ஸாதாரண தேவ

ஹவதி ஹரள வாரம் மனம்
 ஹந்நுலம் சுதம்
 வாரிதித ஸுவவூரெவூ சுதம்
 பூஹீண சுகுதவச |
 ஹவதி வ வவவபுதி:
 வலுவும் சுதெ நிபுயதகூர
 வாரிஹ விஹாராஜிதா வெதம்
 வபுமெய ரநுவாநுதெ |

உதி ஸ்ரீ கவிதாக்கிபு வலிம்ஹஸு ஸவபு கனூலு கனூலு
 ஸ்ரீ சிவெஹ்நாபஸு வெதாநாபபுஸு சுதிஷு
 ஸ்ரீ சிவஹஸு குபலாரொ
 சுதகசுதாபிகாரஹ்நுயொடிஸ:

|| ஸ்ரீ சிவெ நிமகான சிவாஹ்நிசாய நதி: ||

சீராநபபுறநிநுவேஹ்நுமடையான திருவடிகளே ஸரணம்

கைகள், வாஹோ - நித்யஸூரிதா, இறை - ரானிகை, என -
 என்று சொல்லுமபடி, வான கருததோ - முழுசுதாசசள, அதா
 வது ஸாதாரண தேவதைகளும் நித்யஸூரிகளும் உபஹாரம்
 சொன்னவருது ஸமாபதிபகும் படியானவாசள என்று தாத
 பாயம் 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு காணிகை
 ஸமாபதிசுருதா' என்று ததமுள்ள ஸருதி வாநகியம் முத
 லியவைதா விவகிதம் ஸாதாரண தேவதைகளாகு இவாநா
 பாகநதராக நாயிருதாத நீநினை மாநிதிராமல்ல அவாநருக்கு
 ஆராகயாச நாகநிமாநாச || என்று திருவுளாம் 'அன்னவா'
 எனபதினூல பரிஸுததாசளாயிருநதையாவது, ஸாராஸாநவிவேக
 முடையவாசளா யிருநகாவது விவகிதம் .

இவன செயயவேண்டிய நாயங்களைச்செயது முடிததவ
 னைகயினூல பாபத்திக்குப பின்பு செய்கிற நிதய நைமித
 திகை காமங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஃகையை பரிபால

னம செயவநாகிய கைகாயமாகிறது என்று பரபன்னனுடைய கருதகருதபதையும, நிதய நைமித்திகம் சள அவஸாயம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அருளிச் செய்துசொண்டு நி ச ம ன ம செயதருளுகிறா—, ஹமவகி' என்றாரம்பித்தது

ப - னை] வாரம் - ஸமஸாரத்தின் அகரையை, அதாவது அககரையாகிற பரமபதத்தை யென்றபடி, மனம் - அடைவதற்காக, ஹமவகி - பசவானாகிய, ஹரள - நாராயண னிடத்தில், ஹமந்யஸம் - பரநயாஸம், க்யதம்-செய்யப்பட்டது, 'ஹமவகி' எனபதினால் ஜ்ஞானஸகதயாதி ரலயாண குணங் சள நிறைந்தவனாயும், கெட்ட குணங் சள ஒன்று மில்லாதவனாயு மிருக்கிறான் எனபது விவக்ஷிதம் இததால அநத மோக்ஷ பலத திற்காக ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை எனபது தயோதிதம் 'வாரம்' எனபதினால் சடவலஸியில் வஸப்படுத்தவேண்டியவை களை வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஸருதியிலிருக்கிற 'வாரம்' என்கிற பதமும், அதின் வழியாக அநத ஸருதியும் ஸஞ்சிப பிக்கப்படுகிறது அதாவது அவ்விடத்தில் வஸப்படுத்தவேண்டிய வஸதுக்களில் இதுககுமேலே இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற பகவானை வஸப்படுத்துவதற்கு இதைத் தவிர வேறு உபாய மில்லை என்று 'தஸ்ய உ வஸீகரணம் தஜ்ஜரணாமதி ரெவ' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யசாரரினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸரண கதி செய்யப்பட்டது ஆகையினால் வேறொருவனை வஸீகரிகக் வேண்டியதுமில்லை, அவனை வஸீகரிகக்க கூடியதும் இதைவிட மேலில்லை என்று தாத்பர்யம் வாரிஜித-அலபமான, ஹமவ- ஸுகங்கனின், ப்ராஷி-அடைவதற்காக, க்யதம்-செய்யவேண் காயம், அதாவது ஸ்வராய சைவலபாதிகளுக்காகச் செய்ய வேண்டிய உபாயானுஷ்டானம், சுக்யதவஸ - நிஷித்தமான காயதனைப்போல, ப்ரஹ்மணம்-விடப்பட்டது, இததால இதற் காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை எனபதும் ஏற்பட்டது, வவ்வ-க்யதீ - தேஹத்தின் ஸத்தியும், அதாவது அதின் ரக்ஷணமும், வவ்வ-மூ - முன ஜனமத்தில், க்யதெ-செய்யப் பட்ட புணய பாபசாமங்களினால், நிய கக்யா - ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களின் வரிசைகளை யுடையதாக

லவதி - உண்டாகிறது இததால இதற்காகவும் ஒன்றாம்
தான செயயவேண்டியதிலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையி
னால்) வரம் - பரபத்தி செயத பிறகு, ஐஹ - இந்த ஸமஸார
த்தில், வுமெயை - பண்டிதர்களினால், அதாவது பரபன்னா
களினால், விமொ - பகவானுடைய, குஜராவெதும் - ஆஜ
ஞையாகிற எலலை, சுமுவாருதெ - பரிபாலனம் செயயப
படுகிறது இததால அவனுடைய ஆஜஞையைப் பரிபாலனம்
செயவதற்காக மாத்திரம் நித்திய நைமிகதிகாதிக்களைச் செய்கி
முாசள எனபது தயோதிதம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடஹா விகவான பகவதவீஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செயயப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில
கருதகருதயாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீதேவ நாமஜபை ஜபை ||

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்.

[ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - உபாய நிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்]

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீதேவ ஸ்ரீ நாமஜபை ஜபை ஜபை ||

இப்படிச் சீழதிகாரத்தில் கருகருகாய்நென்றிருந்நிரை
தது ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம், இந்த தேவநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் இருக்கிற வகையி
லும் அபலாதனைப்பரிபவாதிகள பண்ணுமபொழுதுவிசாரங்
களும், இகர பரயோஜனங்கள் கிடைக்காவிடில் துச்சம் முதலிய
வைகளும் உண்டாகிறபடியினால், என்னிலை? அவைகளை நிவருத்தி
செய்வதற்குச் காரணங்கள்ளாகிய நிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் அவைகள்
தனக்குண்டென்று என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய லக்ஷணங்
களையும் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாராதிகாரத்தை
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் என்றாம
லிதது

ப - ராஜ ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
தன ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம், உபாய - பரபததி, ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - மோக்ஷம்,
இவைகளில், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் -
புத்தியை யுடையவனுக்கு, ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் - தன
னுடைய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்
ஜ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளங்களாகிய அபலா நிஷ
தித்தபோதிலும் விகாரமில்லாமை முதலியது, அன்றிக்

விகாரம் முதலிய அடையாளமதளால் நன்னுடைய நிஷ்டைகளை ஊழிதகநீரது கொள்ளுவதாகவுமாம், உவமதாசு-ஸமீபத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸானத்தில் புருஷாததம் நிஸ்சயமாயக கிடைக்குமாயினால் 'உவமதாசு' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக் கே 'அசசுவை பெறினும வேண்டேன்' இதயாதிகளிற் போலே மோக்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் எனறாததமாகவுமாம், **ஸ்வவயபூசு** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸுஸம்** - மிகவும் போகயமானது, இததால் இப்படி ஸதிரமான புத்தி இல்லாதவாசளுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின விகாராதிகள் ஸம்பவித்த போதிலும் இவைகளை யுடைய வனுக்கு நன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினால் அவைகள் உண்டாசாது என்றும், இந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானத்தை பல நிரூபணப் படிக்கையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸம்கிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது, **சூரீ** - முகமில், **யவ்யு** - எந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானத்தினுடைய, **பூமிதூ** - பரபாவத்தினால், **விநீதம்** - ஸிக்ஷிக்கப்பட்டவன், அதாவது இது நமக்கு ஸ்வரூபநிர்ருததம் என்கிற ஜஞானத்தை உண்டாக்கி லக்ஷ்மீ முதலியவைகளினால் விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாாமல் திருத்தப்பட்டவன் என்று தா நபாயம், '**கவஸு**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **கவஸு** - இந்த பரபன்னன் என்றாததம், **மலீராகு** - ஆழமானதும், **ஊஷ்மிராகு** - நிறைவு முடியாததும், **மமநஜஹதம்** - ஆகாஸத்தைக்காட்டிலும்பெரியதுக்குமாசிய, **விஜ்ஜிவஹாகு** - தோஷங்களின் குமாலரீன, **ஸுமயீதம்** - மறைப்பதற்கு, **பூவவதி** - ஸகதியுடையவனாகிறானே

'மலீராகு' எனபதினால் இதற்கு விஷயங்கள் ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், 'ஊஷ்மிராகு' எனபதினால் அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது எனபதும், 'மமநஜஹதம்' எனபதினால் ஸ்வவொன்றே இவனுக்கு ஸாவனிதாநாதங்களுக்கும சாரணமாகுமென்பதும் ஸம்கிப்பிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் (காரீராவெண்களென்ப) ஊஷ்மிரொண்களென்ப, (ஊஷ்வாமிராமாயெபம் ஊஷ்மிராகு கெந வஞயுதெ) யாஜ்ஹிவாஸிஸ்திவெஃ வஞரொணெரொவ வநுதெ ||' இதயாதி அனுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு நிரோஷயுணடென்று தானறி
யுமபடி யெனவனே யென்னில —வரராலே வரிவ
ஸ்வநபநிஷ்டை. வாழிக ளுண்டாமபோது தன
சேஷாழிகளைப்பற்ற வரிவாவகா செராலு கிற
குற்றங்கள் தன ஸுரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு
விஷாடாழிக ளற்றிருக்கையும, 1 'ஸவூராதஸூ
யசு வாவம் ஸவன உயிமஹதி' என்கிறபடியே
வரிவவாழிகளாலே தன வாவத்தை வாங்கிக
கொள்ளுகிற மதிக்கேடரைப்பற்ற 2 'வகவெவ
ராணி ஹிதாமி வெஷம் கூவபுணி வெதுதஃ |
ஸோஷாநுஹோதிஹோஹை வூவாநீதி உயிஷி

இப்படி-ஸவருபோபாய புருஷாததங்களில திருமந்திரத்
தில் ஸவருபோபாய புருஷாததம் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும்
காமத்தை யனுஸரித்துமுதலில்ஸவருப நிஷ்டையினையொளவ
களையருளிச்செய்கிறா—'வரராலே' என்றாரம்பித்து வரிவ
வம்-அவமானம், வரிவாவகா - அவமானம் செய்யுமவா
'குற்றங்க' எரவன குருபியாயிருக்கை, ஆபிராகயாதிக
ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை தட்டாதபடி - ஸம்பந்தப
படாம லிருக்கும்படியான பரகாரத்தை. விஷாடம் - துக்கம்,
சூழி - அதைப் பரிஹரிப்பது ஸவூராதஸூ - நிரதிகப்படு
கிறவனுடைய, வாவம் யசு - பாபம் எதுவோ, (அது) ஸவ
ணம் - நிரதிககிறவனை, ஸயிமஹதி - அடைகிறது மதிக்கேடா -
புத்தி இல்லாதவர்கள் வகவெவராணி - ஒன்றோடொன்று
தவேஷத்தை யுடையவைகளான, ஹிதாமி - பராணிகள்,
வெஷம் - தன்னிடத்தில் தவேஷத்தை, கூவபுணி வெது -
செய்கிறதேயானால், இததால் தன்னிடத்திலாவது வேறு பரா
ணிகளிடத்திலாவது தவேஷம் செயதால் கருபை செய்யவேண்டு
மென்பதும், இரண்டையும் ஸம்மாகப் பராககவேண்டு மென்ப
தும் தயோதிதம் அன்றிககே 'வகவெவராணி' என்பதி
னால் தன்னிடத்தில் தவேஷமும், 'வெஷ' என்பதினால் அதின
காரயமான நிரதை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவு
மாம், ததஃ - பிறகு, உயிஷிணா - புத்திமானால், ஸதிஹோ

ணா ||, 1 சூத்ரஹம் ஸப்யாஹம் உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் வஸக்
வயம் | ஸுதரா மகாவேத நாகாவிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் ||
என்கிறபடியே கரைபுரண்ட கூடுவெயும், 2 'ஸப்யா
ஹம் ஸப்யாஹம்' என்கிற ஸ்ரோகத்தாலும், 3 'வாடினேன்
வாடி' முதலான ஆழ்வாராகள பாசரங்களாலும்
தனக்கம்மவெய்யமாக வுடாஹரித்த ஷோஷங்களை
வரிவாடிக்களாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென
கிற வுடாஹரிக்களும், சூத்ரக்களுக்கெல்லாம் ஸ
நிவாநம்வெய்யமான ஸவநம் வாரதகூடுததையும்

ஹேந-அதிச அஜஞானத்தினால், வுடாஹரி-(இவைகள்)வயா
பிசகப்படடிருக்கின்றன, 'ஹேந' எனபது துக்கத்தைக்காண
பிக்கிறது, உதி-என்று, ஸோஷாநி-துக்கப்படத் தக்கவைகள்,
சூத்ரஹம் - தனக்கே துரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனா
யும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக்
கொள்ளுகிறபடியினால் அநாதத்தத்தத்தேடி 1 கொள்ளுகிறவனா
யும், ஸப்யாஹம்-ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மாயாதையை
அதிகாமித்தவனாயும், உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் - விடப்படடிருக்கிற
நல்ல மாயாதையை யுடையவனாயும், உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம்
யறிவாதவனாயும், நாக - நாகமாகிற, ஸப்யாஹம் நெருப்புக்கு,
ஹேநம்-விறகாகவும் இருக்கிற மனிகள், ஸுதரா-மிகவும்,
ஹேநம்வெய்யம்-கருபபண்ணை கடவன் 'ஸோஷாநி' என
பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயை
யைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாதபாயத்தினால் 'கரைபுரண்ட
கூடுவெய்யம்'என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸப்யாஹம்,
ஹேநம் - நீசன் தனக்கு - பரானனாய ஸவநிஷ்டைகளை
தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸத்தியிஷ்டைகுகிறவனுக்கு வரி
வாடி - நிறைத் 'மறவாதபடி' இதயாதினால் 'வஸுதி வஸு
ஷு ஷோஷா நஸ்தொவி ஜநம் ஸதொவி நெவ மண்ணாது
விவரிக்கிற ஸப்யாஹம் உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம்' என்கிற
படியே அஜஞானிகளாலே தன்னுடைய ஷோஷங்களைத் தான்
மறக்க அவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்திப்படியினால் என்றாதும்
இந்த ஸவநோஷங்களை தன்னுடைய கார்ப்பணத்ததை

கேஷகுஜ ரெல்லாரும் கடிவஸூராய நிறகிற நிலை
யையும் பார்த்து நமக்கும் நமமளவில் வரிவாழி
கா பண்ணுகிற வெதகருக்குமுள்ள கடிவாதுமுண
மாக வினபுறுமிவவிளையாட்டுடையனான ஸ்துத
செஷியாலே பெரிதராயவாகள் வரிவாழிகள்
பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல நிவிபுரா
வித்தையும், பூரஸு வாவவசெஷு சிகையறுகிற
தெனநிற ஸகோஷமும நடையாடிற்றுகில் பூ
கஜூவடிங்களிலே சொயிதமானபடியே ஸவிசெ
யுஷணுததையும், ஸவபுலிதாதுகலுரூபிகளுகரு
யொழிமான ஜோதததையும், ஸவபுதொழுவமான

மறவாமைசகு அஸ்யம் அனுஸந்தயந்தாள் எல்லாரும் -
தாறும தனகை நிரதிபபவாசனம் நமமளவில் - நம விஷ
யத்தி கடிவாதுமுணமாக ' எனபதினால் பரவாதுகரு
வைபுமயமில்லா எனபது தயிரதிதம் இனபுறும - ஆநந்தததை
யடையுமபடி, இவவிளையாட்டுடையன-இப்படிப்பட்ட சீகைகளை
யுடையவன பெரிதராய - (அவர்கள் காமங்களுகருத நக
கப்படி பசவானால்) வியமிககப்பட்டவாகாராய ' குஜி ' ஸாரம்
அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபவங்களுகருத காண விஷயமா
யிருப்பதும் தன்னுடைய காமானுருணமாக ஸவரனால் மெ
படுதபபட்டது எனகிற அனுஸந்தானதலகக குறிக்கிறது
நிவிபுராவித்தை-காபம் முதலிபவை இல்லாமல் சிகையறு
கிறது-தனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அமஸங்
கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாதபாயம் நடையாடிற்றுகில் -
இந்நந்தததில், 'நடையாடிற்றுகில்' எனறருளிச செய்யப்பபடிரு
பபதினால் ஸாவதா இப்படிப்பட்ட விகாரமிலாலமை முதலிபவை
கள் எல்லாமிலலையெயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேஸமாவது சிறசில
ஸபயங்களில் உடைநாளும போதும் எனபது கடிவாதிதம் இப்
படி விகாரங்களில்லாமலெருத சாரணமாகிய ஆகாரங்களுடைய
ஜீவாதம் ஸவஸூபம் பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரகாரத்தை பருளிச
செய்கிறா— ' பூயே ' எனமுமபிதது திருமதிருத்திவ என்று
தோகதுக்கொள்ளவும் இவை இரண்டும் பரணவத்தில மகா
ததிறு ரெல்லப்படுகிறது ஸவபுதொழுவமான - எல்

உபாயநிஷ்டை. ஸ்ரீமனெய்யாழ்வியத தானும
பிறருந் தனக்குத் தஞ்சமனறென்கிற வுலியும,
ஜெதூவயுகுமான வயவெறுதுகளைக் கண்டா
லும 2 'பூரையெணாகுதசுரதூகூநுதெது ராஜி
ஜதெஜநஃ | சுரதசுரதூஃ பூதீகூனெ ஜெதூஃ

1 ஜிதந்தா-1-18.

விய விவாதியிம் || ' என்கிறபடியே இச்சுரமீராமனை
 ரம் எனப்படப்புகுகிறோ மென்கிற கரைதலற
 றவிததாலஸகியாலே ஸ்ரீதனாயிருக்கையும, 1 ' மஜ்வா
 வீக்ஷு வலிஹம் வா வுராவும் வரவி வராமதா | நாமா
 ராயகி ஸஞ்ஜாலம் வாஹூ ராஜஸு ஸம்ஸிதா || ' என்
 றும, 2 ' ஸவநெஸாது ராஜஸு தவஸஸூராமவாஸு
 நாக் | ந சுவா கஸித ஸுஸ்ரீ வ ஹஸு ஹஸூரஹு தெ

செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செய்து முடிந்தமையினால்,
 ஸுதேவாஃ - மாணத்திலிருந்து, உவிஜதெ - பயப்படுகிறது,
 கூதகூதாஃ - செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செய்ந்து முடி
 ததவாகள, ஸுதேவம் - மாணத்தை, வியம் - இஷ்டனான,
 ஸகியிலிவ - விருந்தாரியைப்போலே, ஸ்ரீக்ஷணெ - எதிர்பார
 க்கிறார்கள் எனப்படப்புகுகிறோம் - எனன துகதத்தை யறுப
 விகசப்போகிறோம், கரைதல - அதிகமான துகதம் ஸவிததா
 ஸகியாலே - இஷ்டபலம் ஸாரீபததில் சிடைசகப் போடுறபடியி
 னாலே மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற தேறமம், நனவாகட
 ய பரயததனமில்லாமலிருக்கையிலுள்ளதில் அவன்கைப்போல எதி
 பாரத்திருக்கை, இவைமுன்னறையும் பிராட்டி நடத்தி உபாட்டி-யிரு
 ரகிறுளென்பதற்காச முறையே பரமாணவசனே உதாஹரித்திரு
 ளுசிறா—' மஜ்வா ' என்றாரம்பித்தது மஜ்வா - யானையை
 யாவது, வலிஹம் வா - ஸிம்ஹத்தையாவது வுராவும் வா -
 புலியையாவது, வீக்ஷு - பார்த்து, வராமதா - மிகுந்த
 அழகான முகத்தைகயுடைய ஸீதை, ராஜஸு - ஸ்ரீராமனா
 டைய, வாஹூ - கைகளை, ஸம்ஸிதா - அடைந்த மனராய
 கொண்டு, இது ஸ்ரீஹதுசாப்ப விஸேஷணம், அடைந்த மனராரை
 னாலே, ஸஞ்ஜாலம் - பயக்கை, நாமாராயகி - அடைசிற
 திலக ராஜஸு - ராமனுடைய, ஸவநெஸாது - உகதாவ
 இலுராமையினாலும், தவஸு - பாதி வரதயமாகிற தபஸவி
 னுடைய, ஸாமவாஸுநாக் - காப்பாற்றுவதினாலும், ஹஸூ
 ஹு - பஸமமாகச்செய்வதற்கு யோரயனான, ஸுஸ்ரீவ் -

ஜலா 1' என்றும், 1 'ஸரெஸூ வஸூரூ' க்ஞகூரூ
 ரூஜூ வரவரூடி-கூ | ராஹபெடிஜி காகூக்ஸூ வஸூ
 வூ வஸூரூ ஹவெசு ||' என்றும் பிராடடி நட த
 திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம்வததாலுள்ள தேற்ற
 மும், தான ஹரூரூம பண்ணின் விஷயத்தில்
 வஸூதமற்றிருக்கையும, அதில நிஷ்ட நிவர்த்தியுமிஷ்ட
 பூரூப மவன கையதே யென்றிருக்கையு முண்டா
 யிற்றுகில தான கோலின வஸூவஸூததூகம வஸூ
 மமாகவற்றாய, ஹரூரூரூகததில வலிவரூக-ததிலே
 விவிதமாய, வஸூததில வலிவரூவஸூததி லகூவஸூ
 யமாய, திருநீரூததிலவஸூவஸூததிலுமவிவஸூததமான
 வஸூவஸூததிலே தனக்கு நிஷேஷ்யுண்டென றறியலாம
 2 'உஸூவஸூதி காகூரூ வஸூததி விவிதகூதவஸூ |

புருஷார்த்த நிஷ்டை யஸூரூபூதி ய-கூரூ ராஸூ வஸூதி
 வஸூவஸூதி ||', 3 'கூவெஷ்ட ராஹவஸூதம் ஸூ:கூதி

ஓ! ராவண, கூரூ - உனனை ஹஸூ - பஸமமாச, ககூதி-
 செயயவிலகை வரவரூடி-கூ - ஸதருகசளின் சேனை ரூ
 ராஸம் செயயும ஸவபாவமுடைய, காகூக்ஸூ-கூதஸதவம
 ஸததில பிறந்தவாராய ஸூராமன, ரூகூ - லவகையை,
 ஸரெஸூ - பாணங்களினூ, வஸூகூரூ - நிறந்ததாச,
 க்ஞகூரூ - செயது, ரூ - எனனை, கயெடிஜி - அழைத்தது
 கொண்டு போவாரேயானால், தகூ - அது, தவூ - அந்த ஸூ
 ராமனாகு, வஸூரூ - அனுரூபமாக, ஹவெசு - ஆகும்
 ரக்ஷகாவஷ்டம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் -
 ஸ்தாயம், அவன்கையதே - அவன் சையில் இருக்கிறது
 வஸூமமாக வற்றாய - உபாயமாகக் கூடியதாய சில
 யோஜனைகளில் நேரில் அாததமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில்
 தாதபாய விஷயமா யிருக்கிறபடியினால் பொதுவார் 'விவ
 சஸூதமான' எனனும் பதம் புருஷாக்க நிஷ்டையை நிருபித
 தருளுகிறா—'உதூதி' என்றாமபிதது உதூதி-பண்டாவது,

யலலதொன்றும நடவாதென்று பூதிஸ்தாநம
பண்ணி, 1 'சுப்யதாமதாஸைவா மஹமெஸு
விஷயாஸா | பூயதெநாவி சுதபு: ஸயபு:
ஊதி மெ மதி: ||', 2 'நாஸாரம் விநயெசு பூரஜே
யபுரெவாநாவிநயெசு | சூஹாரொவி ம ந ஸா
ணாம் ஜநநா ஸஹ ஜாயதெ ||' என்று வராஸா
மீதாபிகளிலும், 3 'மஸநிவதிதம் யபுரெவமொம்
யபுரஹா | பூதாஹகெநா வாவெந மநாநுதெ
ஸாபுமபும ||' என்று சுஜமரொவாவாநததிலுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ஸாஸூ விராஜமல்லாத விஷயங்
கள தானொரு விரகு செயயாதிருக்க மமவசு ஸஜஸுத
தாலே தானே வரக்கண்டு பூரஸு சுபு மமமான
தனிசு தீருகிறதென்று விலக்காதே யநாமவிகை

படி, விஷயாஸி - செய்கிறேன் மஹமெஸு: - நருஹஸதா
ஸாமததில் இருக்கிறவாஸினால், சுப்யதாமதா: - தான
பாயததனம் செயயாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான,
விஷயா: - ஸபதம் முதலிய விஷயங்கள், ஸா - எப்பொழு
தும், வெஸுவா: - அடையத்தக்கவைகள், ஸயபு: - தன்
னுடைய வாஸஸாமதாமம், பூயதெநாவி - பாயதனப்படா
வது, சுதபு: - செயயத்தகுந்தது, ஊதி - என்று, மெ
மதி: - எனனுடைய புத்தி பூரஜே: புத்திமான, சூஹாரம் -
சூஹாரத்தை, ம விநயெசு - நினைக்கக்கூடாது, யபுரெவ -
தாமதத்தையே, சுநாவிநயெசு சிந்திக்கவேண்டுமெ, ஹி - எந்தக்
காரணத்தினால், சூஹாரம் - சூஹாரமானது, ம ந ஸாணாம் -
மஹஸயாகஞ்சு, ஜநநாஸஹ - ஜனமத்துடனேகூட, ஜாய
தெ - உண்டாகிறதோ யபுரஹா - யாதருச்சிக்கமாக, அநாவது
நான பாயததனம் செயயாமல், ஸநிவதிதம் - வந்திருக்கிற,
யபுரெவ - தாமதத்திற்கு ஒத்திருக்கிற, உவமொம் - அது
விககத்தகுந்த விஷயத்தை, ம பூதாஹகெநா - உள்ளிடா
டேன, ஸாபுமபும - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, வநம் -

யும், இப்படி கடிவியெஷாஸீ தமாக வருகிற பூராவூ
 னார தூலாதூலங்களில் 1 'தயொரெகதரொ ராஸீ
 யுஷெ - ம உவவனகேசு' த ஸுவம் பூராவூ ஸம்ஹ
 ஷெஷமஃவம் பூராவூ ஸம்ஹரெசு ||' என் று ம,
 2 'உளதென்றிறுமாவா' என்றுஞ் சொல்லுகிற
 படியே ஹஷுஷோகங்களற்று ஸுரூபவா துரூப
 மான வரஃபூராவூ கெஜய-ததிலே ரு ஷீ || ம,
 வெஜாசூததிலும் ஸ்ரீ வெகாண மஹாஸிகளிலும்
 'கடா' 'கடா' என்று வாய புலற்றப பண்ணுகிற
 பூரவ்யில் கவரையும தடையாடிற்றுகில திருக்கூத
 தில தாராயணஸூததில உதூயி-யாலும், அயதில
 உதூயி-மஹாஸிகளாலும், வரஃபூராவூததில 'கவரம்
 கவா ஸவ-வாவெஷொ ரொக்யிஷொசி' என் றி
 வாகூததாலும் கடலைக்கையிடிகு காட்டுமாடபோலே

இந்த வஸதுவை, தா துரூரெ - அனுஸரிப்பதிலை, அநா
 வது ஆசைப்படமாட்டேன பூராவூரெ - அவர பார்ப்பா
 னங்கள் தயொரெ - அந்த ஸூகதுகங்களுக்கான ஸ்வரூ
 கிய, ராஸீ - வகுப்பு, வரம் - இந்த மணி, தீர், உவ
 வனகேஷி - வந்தடைந்த தீதயானால், ஸுவம்-ஸூரூப, த,
 பூராவூ - அடைந்த, தஸம்ஹரெஷெசு - அதிக ஸந்தோ
 ஷப்படக்கூடாது, மஃவம் பூராவூ - அக்க, தை, தயானால்,
 த ஸம்ஹரெசு - அதிகப் பயப்படவும் கூடாது உளது
 (இந்த அனுபவிகககடிய வஸதுக்கள் நமது) இரூபகிணநன்,
 எனறு - என்று நினைத்து, இயமாவா - இறுமாப்பவர மாட்டா
 மாட்டா, 'உணடிலை யென்று தளாதலதனருமகாரா' என்று
 மேல பாட்டு, முன்புண்டாய இப்பொழுது இல்லாமல் போய்
 விட்டது என்றுதுக்கப்படுவதின் ஸமீபத்திலும் போதுமாட்டா
 வாய்புலற்ற-வாயால சொல்லி அலற்ற 'வெஜாசூததில்' இரூப
 திகு ஸந்தோததிரததில் 'கடாவம் தஸ்வராயாம்' என்கிற
 ஸலோகத்திலும், ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயததில் 'கடாவம் ஸுவகம்'
 இதயாதி குணிகையிலும் என்று தாதபாயம் 'கடலைக்கை

காட்டப்பட்ட வவரிஷ்டுமான வரவாருஷா
 யுத்ததிலே நிஷேஷ்யுணடெனறறியலாம இப்படி
 இந்நிஷ்டைகளின் யவவேவா வடையாளங்க
 பரயோஜனம் னாலே 1 ' ஊஹா தூ த டி
 ஹோஷி விஷு ஸெஷொஹரிமு ஹ! ததேவ ஸரணம்
 ப்ராஹ்மக் கெஹ்யு விக்ஷயா ||' என்கிறபடியே
 உருஷி ருஷிகளைக் கொண்டு வவராவ்வாவாயவாரு
 ஷாயுதங்களில் தன்னுடைய நிஷேஷ்யை யுணர்ந்து

யீடிக காடமோபபோலே' எனபதற்கு ஸமுத்திரத்தில ஒரு ஏக
 தேஸத்தைக் குறித்துக் காட்டுமாப்போலே அளவிலலாத பரி
 பூண பருமமானுபவம் கீழ்க்குறித்த ஸதலங்களில் ஒரு ஏகதே
 ஸமாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தாதபாயம்
 இத்தால அதின் விஸேஷங்கள், அபரிசுசிறந்தவம், முதலியவைகள்
 சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸமுத்
 திரத்தைக் கையீட்டுக் காட்டுமபோது அதற்குள்ளிருக்கும்
 ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிச் சாட்டப்படவில்லையோ
 அதைப்போல இங்கும் என்று திருவுள்ளம் இப்படி ஸவ
 நிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபாயந்தமான பய
 ஹேதுக்களில் பயமும் விஷய ஸுகங்களில் பரிதியும் உண்
 டாகாது என்று பரமாணங்களுடன் நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப்
 படி' என்றாரம்பித்து அடையாளங்களாலே - கீழ்ச சொல்லிய
 நிர்விகாரதவாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு திருமந்திரத்தில்
 ஸ்வரூபாதிகள் பரதிபாதிசகப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகளில்
 இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு பரமாணம்
 அருளிச் செய்கிறார்—' ஊஹா ' என்றாரம்பித்து ஊஹம்-நான்,
 ஶூத்ரா-ஆதமா, டிஹம்-தேஹமாக, காஷி ஆசனிலை, விஷு
 ஸெஷம்-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், அவரிமுஹம்-வேறொரு
 வஸ்துவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன்,
 தக்ஷகெஹ்யு விக்ஷயா - அநதப பகவானுக்குக்
 கைங்காயம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், ' ததேவ -
 அநதப பகவானேயே, ஸரணம் - ஸரணமாக, ப்ராஹ்ம -

போருமிவவயிகாரிககு 1 'மெஷா வஸூகி ராக்ஷ
ஸோ மெஷாநு வுஷு மனு ஐரூநாநு | வனகஸு ஹுடி
யா துமம் ராக்ஷெவாநு வஸூகி | ' எனகிறபடியே
விரோயியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் வாஷிக
மாக ஸம்ஹாவிதமான ஸ்ரஹவிடிவவாராதி வுகிரித
ங்களான வேதேனுமொரு வீகிஹைதுக்களிலும்,
ஸுரூபவபூரவ கெஷ்யபு வுகிரிதங்களான வேதே
னுமொரு வீகிஹைதுக்களிலும் கண்ணோட்ட
முண்டாகாது யடிஷ்யா உண்டானாலு மவற்றால்
வீகியும் வீகியுமுண்டாகாது

முககிய மந்திரங் காட்டிய முன்றினிலே யுடையா
தக்கவையன நிததகாதவையொன்று நதமககிசையா
இக்கருமங்க ளெமக்குளவென்னு மிலக்கணத்தால
மிககவுணாததியாமேதினிமேவியவிண்ணவரே 21

அடைந்தேன, இது ஸவானுஸந்தானரூபமா யிருப்பதினால்
இப்படியே எல்லாரும அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது
இந்த வசனத்திற்குத் தாதபாயமென்று திருவுள்ளம் வளஷா.
இந்த லீதை, ராக்ஷஸூ - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸதிரீ
களையும், ஐரூநா - இந்த, வுஷுமனுஐரூநா-புஷ்பங்களுட
னும் பலங்களுடனும் கூடிய வருஷங்களையும், த வஸூகி -
பாக்கிறதிலை, வனகஸுஹுடியா - ஒரே வஸதுவிடத்தில்
இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, ராக்ஷெவ -
ராமனையே, துமம் - நிஸசயமாக, ஸுநு வஸூகி - பாக்க
கொள்ள 'விரோயியோடே' எனபதற்குப் பகவானை யனுப
விப்பதற்கு விரோதியான ஸரீரம் முதலியவைகளோடு
என்று தாதபாயம் 'வாஷிகமாக' எனபதற்கு வந்தா
னும் வரலாம், வரவிட்டாலும் இலகை எனகிற கரமமாக
என்று தாதபாயம் ஸ்ரஹவிஷ் - பாகவதாக்கள் 'சூஷி' பதத்
தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது கண்ணோட்டம்-பா

வை, அதாவது அவைகளின் அனுஸந்தானம், அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று தாத்பாயம்

இப்படி ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானங்களை யுடைய பரபன்னாகளை ஸதுதிததருளுகிறா—‘முககீய’ என்றாமபிதது

ப - ரை] முககீய - (மந்திரங்களுக்குள்) முககீயமான, மந்திரம்-
திருமந்திரம், காட்டிய - தெரிவிக்கிற, முனறில-ஸவருபம், உபா-
யம், புருஷாததம், ஆசிய முனறில, நிலையுடையா - நிஷ்டை-
யை யுடையவாசள, தக்கவை யன்றி - தங்களுடைய நிஷ்டை-
களுக்குத் தருத நிதய நைமித்திக காமங்களைத் தவிர, தகாத-
வை - அனுசிதங்களான காம கரோதாதிகளை, இசையா - அந-
சிகரியாதவாகளாய், இக்கருமங்கள்-அயலா பரிபவாதிகள் செய-
யுமபொழுது இநதனிகாரததையடையாமலிருக்கை முதலியவை-
கள், எமக்கு-நமக்கு, உள-இருக்கின்றன, என்னும் இலக்கணத்-
தால் - என்கிற அடையாளங்களினால் (அறியப்பட்ட), மிகக்-
சிறந்ததான, உணரத்தியா - ஜஞானத்தை யுடையவர்கள், அதா-
வது கீழ்ச் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள்
நிஷ்டைகளைப்பற்றிய ஜஞானத்தை யுடையவர்கள் என்று தாத-
பாயம், அன்றிக்கே இநத னிகாரமற்றிருக்கை முதலிய காரயங்-
களுண்டாகுமபடியான மேனமையுடைய ஸவருபாதிகளைப்பற-
றிய ஜஞானத்தை உடையவர்கள் என்றாததமாகவுமாம், மேதி-
னிமேவிய - பூமியில் வலிக்கிற, விண்ணவரே-நிதயஸூரிகளே
இப்படி இநதப் பூமியிலேயே அவாசனை நிதயஸூரிகளாகக்க-
கூடிய மஹிமையிருப்பதினால், மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும் ஸவ-
நிஷ்டாபிஜஞானம் சிறந்தது என்று கீழருளிச் செய்தது ஸவ-
சதமாகும் என்று தாத்பாயம்

இப்படி இவன் ஸூரிதலயனாகில அதயந்த ஹேயமான
ஸரீரத்தை ஏன் ஸஹிப்பான்? அவதையை முதலியவைகளின்
வாஸனைகளும், அதற்கு ஒத்தாசைக்காரணமுமான ஸரீராதிகளு-
மிருக்க கீழ்ச் கூறிய ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானம் ஸம்பவிக்ருமோ ?
என்றிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய-
கிறா—‘வ்வாவொவ்வாய’ என்றாமபிதது

வூவொஹோய வுகிகர நிவெ

ஹொம ரொக்ஷாணாரஹெ

காஹம் சுக்ரீஜ மதி வியிநா

கெதவீசு வூரவூராமாஃ ।

தக்வாவாயபூஸுகி விஷயெ

வூரலிதூம் வூநிஷாம்

ஸெஷாம் சுரகவா ஸிரவமி சுரகிந

ஸெஷாராயம் நயநி ।

உதி ஸ்ரீகவிதாசுக வலிஹஸ்ய வஸகதஞ்ஜஸதஞ்ஜஸ்ய

ஸ்ரீஷெஹோக்ஷநாயஸ்ய வெநாணாபாயஸ்ய சுரகிஷம்

ஸ்ரீஷெஹஸ்யசூயவாரொ

வூநிஷாவிஜ்ஞா நாயிகாரஸூதாநிபுஸாஃ

॥ ஸ்ரீஷெத நிமரிஷை ஷெஹோக்ஷரிகாய நமஃ ॥

சாராதபபுறநிருவேணகடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

ப - ரை] சுரகிநஃ - கருத கருதயாகளான பரபன்னாரள,
வூரவ - தூககம, உஹோய - நனமுய விழிததுககொளருதல,
இவைகளின, வுகிகர நிவெ-ஸமபநதததிறகு,ஸதருஸமான,
ஹொமரொக்ஷாணாரஹெ-ஸமஸாரததிலுண்டாகியஸுகதுக
கங்களை யனுபவிப்பது,மோக்ஷத்தை யடைவது,இவைகளின நடு
வில், சுக்ரீஜகாஹம்-கொஞ்சககாலம், ஜமகி-இநத லோகத்தில,
கெதவீசு - ஒரு, வியிநா - பாகயவஸத்தினுலே, வூரவூர
மாஃ-ஸதாபிககபபட்டவாகளாய, தக்வ - ஸவருபம், உவாய-
உபாயம், பூஸுகி - முதலிய, அதாவது புருஷாராததம்,
இநத விஷயத்தில, வூரலிதூம் - பகவானுல கொடுக்கபபட்ட,
வூநிஷாம் - கன்னுடைய நிஷ்டையை, ஸிரவமி - தலையில்,
ஸெஷாம் - திருப்பரிவட்டமாக, சுரகவா - தரிததுககொண்டு,
ஸெஷம் - மிகுதியான, சூயம்ஃ - ஆயுஸஸை, நயநி -
போகக்குகிறாரள

‘ ஸ்வாவொஷ்டையு ’ இதயாதியினால் ஸ்ரீ ரஹஸ்யரதனாவளியில் ‘ ஸ்வாவாயுபுரிமு ஹத்திறகு முணபுள்ள வதாழி காமெல்லாம ஒரு காவராதி பிணபு ஷெவாவவாநததள வும ஒரு நானிடிவு மேலமுழுகச ஸ்வநுக்கெங்கயு ஷெவாந வடிவலம் ’ எனறருளிச செய்திருக்கிறபடியே நன்றாய விழித் துககொண்டிருக்கும்படியான மோகூதஸையிலும் கேவலம் அஜ ஞானம் நிறைந்ததான ஆசாய பரிசர ஹத்திறகுமுணபு முள்ள தஸையிலும் வேறுபட்டதாய, ‘ பூராவூகிவிஸெஷககளாலே கஜஞானாநகாரபிஸுமாய நடனகாலும் ஸ்வாவாயுபுஸ்வாநத தாலேஜ்ஞானவெராழிவகிகள பூபபோலே விகலிக்கிறபடியும், இத்தாலே தனக்கு வருகிற சூரேநததையும் சுநுஷவிததுக கொண்டு பூவூகியை பல சிறறினபம் காட்டி படுகிற படுக கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று ‘ நிஸுஸயஸுவாஸு ’ என்கிறபடி பூகிவிதவூகியாயிருந்து * * உத்யாழி களிறபடியே மேலவருகிற ஸ்வாநிஷ்டிவ்யுதியையும் நிரதி ஸப ஷெவாநத உஷ்ட பூராவூகியையும் பார்த்து ’ என்று ஸ்ரீ ரஹ ஸ்யரதனாவளி ஹருதயத்தில் அருளிச செய்திருக்கிறபடியே அஜஞான லேஸமிஸரமாய ஜஞானவைராகய பகதிகளாகிற பா போதமும கலந்திருக்கிறதஸை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத பாயம் இது பராத சால துலபம் ‘ கெதவிசுவியி நா ’ என பதினால் இதர புருஷாநததங்களில் வைராகயத்துடன் பரப ததி செயதவாகள தேஹத்திலும் அதைச சோதவைகளிலும் ஆசையினால் இவ்விருகமாட்டாக ளாகையினால் ‘ வெகூ ணவாவெலி ந செவிவாஷ்ட: ’, ‘ இவகே கிரிநதோக சமுசகுற றென ’, ‘ அசாவை பெறினும வேண்டேன ’, ‘ நானு வருவங கொண்டு நல்லடி போர வானுரினபமிங்குறாருகி ’ இதயாதி களிறபடியே மோகூதாநதததததகச காட்டிலும் விலகண்ணமான ஆநதததை உண்டாகுகிறஅசசாவதாரஸங்கத்தினாலும், ‘ நின புகழில் வைகும் தம் சிறதையிலும் மறறினிதோ நீ பவாகரு வைகருதம் எனறருளும்வான ’, ‘ இரிபட்டோடு முடவினிற பிற நது தன சீரைபானகற்று மொழிபட்டோடும கவியமுத நகாசகி யுறுமோ முழுதுமே ’ இதயாதிகளிற சொல்லுகிற பகவதகுணா பவத்தில் உண்டாகிய பரிதபதிஸயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவா

களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற
 எண்ணத்தினாலும், இந்தப் பூமியில் பாகவதேகாததமாகா ஸ்தா
 பிக்கப்படுகிறார்களாகையினால் இவைகளில் இன்னதென்று
 நிஸ்சயிக்க முடியாதெனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வஸூரீ
 டிதூர்' எனபதினால் பகவானுடைய அனுகாஹ விஸேஷத்தி
 னாலே இந்த நிஷ்டைகள் உண்டாகிற தெனபதும், 'ஸௌவஜா'ம்
 எனபதினால் அது பஹுமானிக்கத தக்கதெனபதும், தூஸப
 மெனபதும், இப்படிப்பட்ட நிஷ்டையுடையவர்கள் பகவா
 னுக்கு அநதரங்க பரிசாயாபராசளா யிருக்கக்கூடியவர்கள்
 எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ டப வே நரணிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

புரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

ஸவநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

உத்தரகிருத்யாதிகாரம்.

உத்தர கருதயத்தின் பரகாரம்—பகவத தனுநஸந்தானம்—பரமை
நாதிகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பணயாநு ஸதநானம்—அரிச்சாவதாரம்
நகங்கீயத்தீர்த்த உததேஸயம்—கிருதஜருஸூரிகதம் பரகாரம்—கரண
ரயங்குளாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஸம்|

ஸனோஷாயுஷம் விஜயஸகி மஹா ஸஜ்ஜிரகூரதூவிஷா
ரீத்யம் ஸ்ரீமதே நிமலாஜயதிவ ஸ்ரீமஹா ஸ்வாஹுதாதி|
ஸமீகுவபுஷகவாஸிதாஸ வ்யூதி ராஜேஹவாதா
ஸஷ்டாஷ்ட ஸ்ரீமஹாவிமலே ஷ்டாஷ்ட: ப்ரவண: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாலாராஜாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

கீழ்திகாரத்தில் காலகேஷபாநதமாக பகவானுடைய திவ்ய
ணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையினால் இந்தத்தேஹாதிகளை
புகுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகு
மா? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜ்ஞானத்
தரும மஹா விஸவாஸமுண்டாவதற்கும காரணமன்றோ? அது
பாயாநுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற
பகைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய
திகாராதததை ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘ ஸனோஷா
யுஷம் ’ என்றாமபிதது

ரை] ப்ரவண: - பரபததி செயதவன, ஷ்டாஷ்ட - தேஹத்
நகங்கீயவேண்டிய விஷயத்திலும், ஷ்டாஷ்ட - மோஷத்
ப பற்றியும், ஸ்ரீ - தன்னுடைய, ஸா - (உபாயம் செய்
னடிப) பரதகின், வி ம லே - நிவருதத்திருப்பதில்,

அதாவது தேஹயாததிரை காமாதீனையாகையாலும், மோக்ஷம் ஸவீகருதபரண பகவானுக்கு அதீனமாகையினாலும் இவ்விரண்டு விதமான பரயோஜனங்களுக்காக இவன செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாதபாயம், **ஐதூஷி** - வைககப்பட டிருக்கிற கண்ணியுடையவனாய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகினைத்தாலிவனுடைய ஸவநிஷ்டாபிஜஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினால் இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இத்தாலகீழ்இரண்டிதகாராதத மனுவதிககப்பட்டதாகிறது, **சூஷெஹவாதாசி** - தேஹம் விடுகிறவரையில், **சுமவ** - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும், **ஸுவிதாம்** - மனோஜஞமாயும், அதாவது வேறு ஸாமஸாரிக பலங்களுக்கும் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய பரீதிககாக மாததிரம் அனுஷ்டிககா படுகிறபடியினாலே ஸேஷபூதனான தன் ஸவருபத்திற்குத் தஞ்நதாய ஸவயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாதபாயம், **வ்யூதி** - வயாபாரத்தை, நிகயநைமித்திகாதி காமங்களை எனற்படி, **ஸம்ஸீகுவபூ** - அங்கீகரித்தவனாய், **ஸனொஷாய** - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களை யனுஸந்தானம் செய்வதினால் உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக எனற்படி, **ஸஹி** - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'பருமம் ஜஞானமுடையவன் ஸாதென்று ஸ்சாலஸப்படுகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயத்தின்படியே பருமம் ஜஞானிகளுடன், **ஸஹ்யூதூவிஷ்டாம்** - வேதாந்த விதயையை, இங்குப் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிககப்பட்ட டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜனையை அனுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, **விஷ்ணுகி** - விபாரிககிறான், **ஸூஷ** - போகயமாயிருக்கிற, **ஸுவ்யூஹ்யதாமி** - சூழவாரகளை அருளிச் செயல்களான திவ்ய பரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரம் ஸுதவிய மறைகளும்', 'ஸூஷி வரூபாதி விதாஜகதமென', என்றிவா தாமே யருளிச் செய திருப்பதும், 'செவிககினிய செஞ்சொல்லே', 'இனதமிழ' இதயாதிகளும் அனுஸந்தேயம், **நிதூ** - எல்லாக காலத்திலும், **ஸூருத** - சொல்லுகிறான், ஸிஷ்யர்களுக்கும், ஸபருமம்

இப்படி கூதகூதஞ்ஞய ஸ்நிஷ்டையததெளிநது
 ஸரீரததோடிருநத காமம் பழநதிருவிடை யாட்டத
 உத்தர கருத்யத்தினை திலே சிறு திடததை
 பரகாரம் யடைததுக கொணடிருப்பா
 ரைப்போலே ஒரு படி துவககற ரெருபடி துவக
 குண்டிருக்கிற விவவயிகாரிககு உத்தருடைய கெஜ
 யபுவரவெரெபோலே ஸ்நிஷ்டையததெளிநது

சாரிகளுக்கும் என்று சோதனையுடையது, ஸ்நிஷ்டையதி உ -
 (ஆசாரயாகனிடத்திலிருந்து அல்லது ஸபருமமசாரிகனிடமிரு
 நது) கேட்கிறான், அதாவது 'வெவாயபனஃ வரவ்யம்' என
 கிறபடியே ஒருவாககொருவா கொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்
 பாயம் இத தால மஹா ஸிவவாஸாதி பரயோஜனங்கள்
 விததமானாலும் ஸநதோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலகேஷப
 ருசி ஸம்பவிககலாம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது

'கூதகூதஞ்ஞய' எனபதினால் கருதகருதயாதிகாரா
 ததமும், 'ஸ்நிஷ்டை' இதயாதியால் ஸவநிஷ்டாபிஜனானதி
 காராததமும் அனுவதிககப்படுகிறது பழநதிருவிடையாட்டம் -
 அநாதியாக ஸநததி கரமமாகவ நததாய பகவதாராதனத்திற்குப
 யோகமான தானயம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி சிறு திடத
 தை - ஒரு பாசததை 'அடைததுக கொண்டு' எனபதற்குத
 தன்னுடையதாக வைத்ததுகொண்டு, அதாவது பகவதாராதன
 ததிற்காகத்தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகததைததான
 பயிரிடுவதாய வைத்ததுகொண்டு என்று தாதபாயம் ஒரு படி
 துவககறம் - பராரபத்தின் பலமான ஜனமாநதரங்களில் ஸம்
 பநதமில்லாமல், ஒருபடி துவககுண்டு-அதில் ஏகதேஸமான ஸரீ
 ரத்தில் ஸம்பநதததையுடையவனாய், அன்றிக்கே இநதஸரீரத்தில்
 ஸவபாவத ஸம்பநதமில்லாமல் போனபோதிலும் காமத்தினால்
 காலகேஷபாதிகளுக்காகவும் வாணஸரம் காமானுஷ்டானத்திற
 காகவும் ஸம்பநதததை யடைநது, அதுவுமன்றிக்கே வாண
 ஸரம் தாமங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டு
 மென்கிற ஸம்பநதமில்லாமல் பகவத பரீதயாததமாகவென்கிற
 ஸம்பநதததை யடைநதிருக்கிற ஸ்நிஷ்டையததெளிநது - மிக

ஸ்ரீயோஜனமாய, ஸாஸ்த்ரவிவக்தூ விஸேஷநியத
மாய, உத்தராகௌய-ததுகவவஸரஸாலாய-மாய
வகுவுகௌய-தலைககட்ட வேணடுமபடி சங்கலித
துவககாய, ஸ்ரீஸம்ஸீதிகுக் காரணமுமாய,
காய-முமாய, 1 'வாசிததுங் கேடடும வணங்கி
வழிபடடும பூசிததும போக்கினேனபோது' என
றும், 2 'சீர கலநத சொன்னினைநது போக்காரேல

வும போகயமாகையாலே 'ஸாஸ்த்ரவிவக்து' இதயாதி - ஸாஸ
திரங்கனாலே பிரிககப்பட்ட காலவிஸேஷங்களுக்குத் தருதபடி
ஏறபடுததப்பட்டதாய உத்தர - மேலே செய்யப்போகிற,
கவவஸரஸாலாய-மாய - ஸமயம் ஏறபட வேண்டியதற்சாக
தலைககட்ட - முடிசதுகுகொள்ள சங்கிலித் துவககாய - சங்கிலி
ஒன்றோடொன்று இடைவிடாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப்
போல விசசேதமில்லாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாய வாணஸாம
தாமதிகள் பரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸமயம் பரயோஜன
மாகும் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா—'ஸ்ரீ' என்றாரம்
பிதது ஸவாமியான பகவானுடைய பரீதிகுக் காரணமாகை
யினால் புருஷாராததமாகும் என்று தாதபாயம் காய-முமாய -
முனசெய்த காயத்தினுண்டான பகவதபீதி இவனைமேலுள்ள
ள நிரபராத கைகாயத்தில் மூட்கிறபடியினால் அதினால் உண்
டாககப்பட்டதாய, அதாவது இந்த பரீதி ஜனகமான கைகா
யம் இவனுக்குப் புருஷாராததம் என்று தாதபாயம் இதில் பர
மாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—'வாசிததும்' என்றாரம்பிதது
வாசிததும் - பகவானுடைய கலயாணகுணங்களை பரதிபாதிக்கிற
ஸ்ரீ ஸூகதிகளைப் படித்தும், கேடடும - அயலார படிச்சககேட
டும, வணங்கி - நமஸ்காரம் செய்தும், வழிபடடும - இதே மாய
கத்தில் நடந்தும், அதாவது இதுவே கௌயாததிரையாக
நடந்தும், பூசிததும் - திருவாராதனம் செய்தும், போது - காலத்
தை, போக்கினேன சீரகலநத - பகவானுடைய கலயாணகுணங்
களை பரதிபாதிக்கிற, சோல - ஸ்ரீ ஸூகதிகளை, நினைநது, போக
காரேல - போக்காதபக்தத்தில், சூழலினையின - சூழ்ந்துகொண்

சூழவினையி னுழ துயரை யென னினைநது போககு
வரிப்போது' என்றும், 1 'ஒழிவில் காலமெல்லா
முடனாய மன்னி வழுவிலா வடிமை செயபவேண
டுநாம்' என்றும், 2 'பொங்கேழ புகழ்கள வாயவாய
புலன்கொள வடிவென மனத்ததா யங்கேயமலர்கள்
கைய வாய வழிபட்டோட வருளில்' என்றும்,

புருக்கிற காமங்களினுணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை-
துகசததை 'ஆழ'என்று துகசததை ஸமுத்திரமாக நினைத்தரு
ளிச்செய்தபடி, என நினைந்து-வேறு எதை அனுஸந்தித்து, போக
குலா - கழிப்பார்கள் ஒழிவில் காலமெல்லாம் - ஒழிவில்லாத
காலங்களெல்லாவற்றிலும், உடனாய - கூடவே இருந்து, மன்னி-
(விட்டுப் பிரியாமல்) ஸதிரமாய இருந்து, வழுவிலா - விட்டுப்
போதல் இல்லாத, அதாவது ஸாவணிதங்களான, அடிமை-கைங்
காயம், அனற்கே வழுவினா - தோஷவிலலாக, அதாவது
ஸவாதீன ஸவாதத காதருதவாதி தோஷங்களில்லாத என்று
ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிரியில் வயாகயாதம் பொங்கேழ - 'பொங்கு,
எழ', என்கிற இரண்டு பதங்களும் வருத்தியைச் சொல்லுகிற
தாய்கையினால் மேலமேல் வருத்தி யடையாநிற்கிற என்றாத
தம், புகழ்கள் - கலயாணகுணங்கள், வாயவாய - வாயிலே
இருக்குமவைகளாய், அதாவது சொல்லப்பட்டவைகளாய்,
புலன - இரத்திரியங்களை, கோள-இழுத்துக்கொள்ளுகிற, வடிவ-
திவ்யமங்கள் விகரஹம், என மனத்ததாய - என மனதிலேயே
இருக்கிறதாய், அங்கு - அந்தக் திருமேனியில், எய - அனுரூப
மான, அந்தத் திருமேனியில் ஸமாப்பிக்கத் தருந்தவைக்
ளான, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், கையவாய - கையிலே இருக்கு
மவைகளாய், வழிபட்டோட - இந்த மாகத்திலேயே எப்
பொழுதும் இருக்கும்படி, அருளில் - பகவான் கருபை செய
தானாகில், ('இங்கே திரிந்தோக கிழக்குறறென' என்று பா-
டின தலைப்பு, இந்த லோகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களுக்குக் குற்ற
மெனன்) நாடாத - தேடுவதற்கு அஸகயங்களான, அதாவது
தூலபங்களான, மலா - புஷ்பங்களை, நாடி - தேடி (பகவா

1 'நாடாத மலா நாடி' என்றும், 2 'வடிவினையில
லா மலா மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கு மெல்லடி
யைக் கொடுவீனையேனும் பிடிக்க' என்றும்,
3 'தனக்கே யாக வெனைக் கொள்ளுமீதே'
என்றும், 4 'உனக்கே நாமாட செயவோம்' என்
றும், 5 'பள்ளிகொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிக்
கொள்ளுமாகில' என்றும், 6 'எண்ணக் கண்டவிரல்
கள்' என்றும், 7 'உண்ணு நாள பசியாவ தொன்றி
லலை யோவாதே நமோ நாரணுவென நெண்ணு
நாளு மிருக்கெக்சசராமவேத நாண மலா கொண்டு

னுடைய திருவடிகளில் ஸமாபதிககவேறப்பட்டது இந்த ஸரீரம்)
வடிவு - ரூபத்தில, இனையிலலா - ஸதருஸமில்லாத, மலாமகள் -
லக்ஷமியும், மற்ற, நிலமகள் - பூமிப் பிராட்டியும், பிடிக்கும் -
பிடிக்கிற, மெல் - மருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடு
வீனையேனும் - கருரமான பாபங்களை யுடைய நானும், பிடிக்க -
பிடிக்கும்படி (நீ சருபை பண்ணவேண்டுமெ) தனக்கேயாக -
கண்ணுடைய உகப்புக்காசவே, எனைக் கொள்ளும் - எனை
அடிமையாக அங்கீகரிக்கையாகிற, அதே - இதுவே (நான
பகவானை பராததிகமும் பரயோஜனம்) நாம் - நானுள்ள,
உனக்கே, இததால் ஸவாததமாகவல்ல என்றுஸ்சித்தம், ஆட்சே
யவோம் - கைங்கரியம் செய்யக்கடவோம் பள்ளிகொள்ளு மிட
த்து - திருக்கண வளருமிடத்தில, அடிக்கொட்டிட - திருவடிக
ளைப் பிடிக்கும்படி, கொள்ளுமாகில - எனை அங்கீகரித்துக்
கொள்ளுவனாகில எண்ணக் கண்ட - (பகவானுடைய திருநாமங்
களை) எண்ணுவதற்காக ஏறப்பட்ட, விரல்கள் உண்ணு நாள -
சாப்பிடாத நாள, பசியாவ தொன்றிலலை - பசிபெயைப் தொன
றிலலை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், நமோநாரணுவென்று எண்ணு
நாளும் - திருமந்திர ஜபம் செய்யாத நாளும், இருக்கெக்ச சாம
வேத - நுக, யஜுஸ், ஸாம, என்கிற வேதங்களாகிற, நாணமலா
கொண்டு - அப்பொழுது மலாந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு, உன

1 திரு-1-4-9

2 திரு-9-2-10

3 திரு-2-9-4

4 திருப-29

5 கா-தி-4-1.

6 பெரி-தி-4-4-3.

7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம் நண்ணு நாளவை தத்துறுமாகி லனறெனக
கவை பட்டினி நாள ' என்றும், 1 'நாககு நினை
யலலாலறியாது நானதஞ்சுவ னென வசமன்று '
என்றும், 2 'வாயவனையலலது வாழத்தாது ' என்
றும், 3 'தோளவனையலலால தொழா ' என்றும்,
4 'நயவேன பிறாபொருளை நள்ளேன கீழாரோடு '
என்றும், 5 'நிரநதரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவே
ணடும்' என்றும், 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல
வ த து', 8 'நீணுகஞ்சுறறி ' எனகிற திரு

பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, நண்ணுநாளவை - கிடடாத,
அதாவது கிடடி ஆராதனம் செய்யாத நாள, தத்துறுமா
கில - நேரிடுமாகில, அன்று - அந்தத் தினத்தில, அவை - அப
படிப்பட்ட நாள்களை, பட்டினி நாள - பசியோடிருக்கும் தினங்
கள் நாககு, நினைனையலலால - உனனைத் தவிர வேறெனறை,
அறியாது, நான, அது - அதற்காக, அஞ்சுவன - பயப்படுகிறேன்,
அதாவது மிகவும் கூடுதலான என்னுடைய நாக்கினால் சொல
லில் உனக்கு என்ன அவதயம் நேரிடுமோ என்று பயப்படுகி
றேன், எனவசமன்று - அந்த நாககு எனக்கு வஸப்பட்டதன்று
வாய, அவனை அலலது - அந்தப் பகவானைத் தவிர வேறொரு
வரை, வாழத்தாது - ஸ்தோத்திரம் செய்யாது தோள அவனையல
லால, தொழா - ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய
வஸதுககளை, நயவேன - (என்னுடைய தென்று) ஆசைப்பட
மாட்டேன், அதாவது உனக்கு ஸேஷபூதமான ஆதமாவை என்
னுடைய தென்றபிமானிககமாட்டேன், கீழாரோடு - தாழநகவாச
ளோடு, ஆதமாபஹாரம் செய்தவாசளோடு, நள்ளேன - ஸநேகம்
செய்யமாட்டேன் இதால் அஹங்கார மமகார நிவருத்தி அரு
ளிச செய்யப்பட்டது நிரநதரம் - இடைவிடாமல், நினைப்பதாக -
(நான் உனனை) தயானம் பண்ணும்படி, நீ, நினைக்கவேணடும் -
ஹங்கலபிகசவேணடும் எனகிற - என்றாரம்பிக்கும் பூஜா கா

1 பெரி-தி-5-1-1

2 மு-தி-11

3 மு-தி-53

4 மு-தி-64

5 திருச்ச-101

6 பெருமா தி-1-1

7 பெருமா-தி-4-1

8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'வ து' : பூஜாநாடுஸ்ய-
 வஸூநா வர த காப்யே| ஸஹம் கடிவொ ஹியாவஸம்
 கூரொ வா யதூநா தடே||' என்றும், 2 'கூருஷ்ட ராஜ
 நூவரம் வெவயதூம் கெஹ விஷுதெ | கூதாப்யே-
 ஹம் ஹவிஷூரீ தவவாயு: பூகஜுதெ |', 3 'ஸஹம்
 ஸவயம் காரிஷூரீ ஜாமுத: ஸ்வபதஸுதெ', 4 'வரவா
 நவூ காகுஸ்யூ சுவயி வஷுஸதம் ஸூதெ | ஸ்யதூ
 ரூவிரெ டேஸெ சூயதாதிதி ராம் வடி ||' என்றும்,

வது: - பருமமாவீனுடையவாவது, வஸூநாம் (வது:)-
 ருத்திர னுடையவாவது, வெஸூயம் - ஸ்வவாயத்தை,
 த காப்யே - நான் விருமபவிலை, ஸஹம் - நான், யதூநாத
 டே - யமுநாதிககரையில், கடிவொ: - சடபபை மரமாகவா
 வது, கூரு: - கொருக்கத்தி மரமாகவாவது, ஹியாவஸம் -
 ஆகக்கடீவன ராம் - எனனை, ஸநூவரம் - பினதுடாந்து அடி-
 மை செயபவனாக, கூருஷ்ட - செயதுகொள்ளும், ஹம் -
 இந்த விஷயத்தில், வெவயதூம்-உசிதமாக இல்லாமை, த வி
 ஷுதெ - இல்லை ஸஹம் - நான், கூதாப்யே: - புருஷாதத
 மான கைங்காயத்தை அடைந்தவனாக, ஹவிஷூரீ - ஆகாப
 போகிறேன், தவ - உமமுடைய, ஸயு: - ஆஸரிதாகளை உஜ்
 ஜீவிககச செயகிறதாகிற பரயோஜனமும், பூகஜுதெ - உண
 டாகிறது ஸஹம் - நான், ஜாமுத: - விழித்தாக கொண்டு,
 ஸ்வபதஸு - தூங்கிக்கொண்டு மிருக்கிற, தெ - உமக்கு,
 ஸவயம் - எல்லாக கைங்காயங்களையும், காரிஷூரீ - செயயப
 போகிறேன் காகுஸ்யூ - ஸ்ரீ ராமனே, சுவயி - நீ, வஷுஸ
 தம்-அனேகம் வருஷங்கள், ஸூதெ-இருக்குமபொழுது, (அவவ
 னவு காலமும் உமக்கு) வரவா நவூ - பராதீனனாக இருக்கி
 ரேன், ஸ்யம் து-நீரே, ரூவிரெ - அழகான, டேஸெ-இடங்
 கிவ, சூயதாம் - செயயபபட்டும், ஹதி-என்று, ராம்-எனனை
 குறித்து, வடி - சொல்லும் ஸவயுஜ-நவூ - எல்லா ஜனமங்

1 'காரியெ வெவ்வு வகவனா வலவு ஜதவா கெவனா' என்றும், 2 'வதபாநவாபாபெவம் வரண்காணிக வதபா | ஸ்ரஜிபுதெ மபுதவாஸாபெபுஸாபெவா ஸதூநாநிவத: | சூராபயநு ஹரிஹதூர மபிஷ்ராபி வாலாராநு' என்று ஞ சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரஜிவாநாநிவகாநுகெஷ்வாபபமான வுதூர கூதூமிருககுமபடி தன நிபெஷ்க கநாநிவமாகத

களிலும், வெவ்வு வகவனா கெவனா - விஷ்ணுவககு தாஸனா யிருககையை மாத்திரம், காரியெ - ஆசைப்படுகிறன வலபா - எப்பொழுதும், வனவம்-இந்தமாதிரி, வரண்காணிகவதபா- ஸ்ரஜி காலங்களில் செய்யவேண்டிய அபிகமனம் முதலிய வழி யால், வதபாநவா - நடந்துகொண்டு, ஸ்ரஜிபுதெ: - என னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஸாபெவா: - ஸாஸ்திர ஸம்மதங்க ளான, மபுதவாஸாபெபு: - சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை களினால், ஸதூநாநிவத: - ஸகதிககுத தககபடி, ஹரிஹதூர-பகதியினால், சூராபயநு-ஆராதனம் செய்து கொண்டு, வாலாராநு - தினபகளை, மபிஷ்ராபி - போசகப் போகிறேன் ஸ்ரஜிவாநாநிவ - ஸேஷபூதனான தன ஸவரூபத்திற்குத் தகுந்த, இததால் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பது ஸவரூபத்திற்கு உசிதமல்ல என்பது தயோதிதம் காருகெஷ்வாபபமான - (தேஹததுடன் இருக்கும்) காலத் தைக கழிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, இததால் இது உபாயத் தோடு ஸம்பந்தப்படாமல் ஸவயம் பரயோஜனமானது என பது தெரிவிக்கப்பட்டது இருக்கும்படி - சீழ் பரமாணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் பரகாரத்தை யனுஸரித்து இதற்கு மேல் 'கூதகூதூயிருக்கும்' எனபதோடவயம் 'தன நிபெஷ்க கநாநிவமாக' எனபதினால் உபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்காகவேண்டிய ஜனானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக இல லாவிட்டாலும், ஸவயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற பகவானுடைய குணங்களை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகையினால் ஜனானம் அவஸ்யம் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்று தாத்பரியம் தெளிய

தெளியவேண்டு மய-கங்களில தனக்குத தெளியாத
 பகவத் தனுநஸந்தானம் நிலங்களை நாம கூதகூது
 னென் றகாசரித்திராதே சுமாவ வுகி-யுண்
 டாமபோது தெளிவும் பெரும வேண்டுகையா
 லும், 1 'ததூரஹதி ஜோநாஸூம் மஹாதூசு
 கதாவத | நயாபெசு வாரூஷோ விஷும யாவ
 தா ஸூகி யூவம் ||' என்கிறபடியே ஜோநஹதி
 களை யவெகழிததால குற்றமில்லாமையாலும், தன
 க்கு செஷிவிஷயத்திலே விதூரஜம பிறக்கக்கூடாக
 பரமைநாதிகளின் 2 'பீதகவாடைப பிராநா
 ஸஹவாஸம் பிரம குருவாகிவநது' என்
 னுமபடி நிறகிற தெளிவுடைய வாரூஷோகானிகள் பக

வேண்டும - நிஸசயமா யறியவேண்டிய சுமாதரித்திரா
 தே - உபேகைச் செயயாமல சுமாவவவுகி-யு - பகவா
 னுடைய அனுபவம் பூணமாயிருக்கை பெரும - விஸவா
 ஸம் தசு - அநதப பகவானைப்பற்றிய, ஹதி ஜோநா
 ஸூம் - பகதி, ஜனானம், இவைகளைத் தவிர, சுமூசு-வேறு,
 மஹம் - பரயோஜனத்தை, கதாவத ஒரு ஸமயத்திலும்,
 வாரூஷு - புருஷன், விஷும - விஷ்ணுவை, நயாபெசு-
 யாசிக்கக்கூடாது, யாவதாசு - யாசிப்பதினால், தஸூகி -
 நாஸமடைகிறான், யூவம் - நிஸசயம் விதூரஜம் - மன
 திறகு பரீதி தசு - அநத ஆதம் ததவத்தை, ('கலிநாஸிதம்'
 எனராமபித்து சொல்லப்பட்ட ததவாததத்தை), பூணீவர்
 தே - நனருக ஸேவிப்பதினாலும், வாரிபூசெத - பரீகை
 க்குக் கீதபதைப்போலல்லாமல் விரயத்துடன் கீதப்பதினாலும்,
 வெவயா - ஸுஸருஷையினாலும், விஜி-அறிந்துகொள், தசு
 ஸூகி - வாஸத வாததத்தை அறிந்தவாஸான, ஜோகி
 கி - ஜனானிகள், தே - உனக்கு, ஜோகம் - ஆதம் ஸவருபத்
 தைப்பற்றிய ஜனானத்தை, உவபெகை - உபேகை செய
 வாகன 'கட்டளையிலே' எனபதற்கு இந்த பரமானந்தில

கலிலே 1 'தமிழி பூணிவாதெத வாரிபூசெழுதவெவ
யா|உவபெக்கூணி தெ ஜூநாநஜூநிநவகவடிபிடுக?|'
என்கிற கடனையிலே தெளியக்கேட்டு, 2 'உஜோவ
உஜூதாஉஜி வஸம்வமெமுண விவபூதி: | வஜூவிடி: வஜூ
வெவ நிவவெமுணாவியும்வய: | ' என்கிறபடியே
வாரிபூசுஜூநாநய, 3 'யவூநாநவவயமுணா வுஜி
வஜூசெவ பூதிவிதா | தஜூவி மொவரா வுஜெவ ௪
வஜூசெ வவபூசிவிஜெ:|' என்கிறபடியே யிவ்வயமு
களில் நிவெயுடையவாகளுடனே நெருங்கி வகி:

சொல்லப்படடிருக்கும் பரணிபாதாதிகளை முன்னிடம்கொ
ண்டு எனறாததம் அன்றிககே தான உபதேசித்த வாதத்த
தையே பல ஜூனிகளிடத்தில் கேட்கும்படி ஸ்ரீ கீதாசாராயன
விதித்திருக்கிறபடியிலே தான கருதகருதயனென்று உபேக்ஷிக
காமல ஜூனிகள் பகல கேடகவேண்டுமென நேறபடுகிற
படியே என்று தாதபாயமாசவுமாம உஜோவி-முடனும், விவ
பூதி: - புத்திமானுடைய, வஸம்வமெமுண - ஸம்பந்தத்தினால்,
வஜூவிடி: - கலகததைப போசகடிசகிற, வஜூவெ - தேத
தாந கொடடையினுடைய, நிவவெமுண - தேயப்பதினாலே,
சூவியும் - கலங்கின, வயவ - ஜலம்போல, அதாவது அந்த
ஜலம் தெளியை அடைவதைப்போல, வஜூதா - பண்டிதனா
யிருக்கையை, வகி - அடைகிறான் வாரிபூசுஜூநாநய-
ஸமஸயாதிகளில்லாத ஜூனத்தை யுடையவனாய் வவ -
எவனுக்கு, தசெவ - ததவத்தில், வுஜி: - புத்தியானது,
வஜூவவயமுணா அனுபவம் வரையிலாக, பூதிவிதா -
நிலை நின்றிருக்கிறதோ, அதாவது பாயோஜனத்தில் முடிவு
பெற்றிருக்கிறதோ, இதனால் ஸாஸ்திராததத்தை அறிவது
அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றிருக்கிறது என்பது தயோதிதம்,
தஜூவி மொவரா: - அப்படிப்பட்டவனுடைய கடாங்குந
களுக்கு விஷயங்களான, வவெ - எல்லா பரணிகளும்,
வவபூசிவிஜெ: - எல்லாப் பாபங்களினாலும், ௪வஜூசெ -
விடப்படுகிறாராள் 'வஜூநங்களில் நிவெயு' பாவது ததவந

தது, அவாகள மூலாதங்களில் 1 'யாவாமய-உடி
வாமெ ஸவ-உத ஸ்ரீமூதொடிகெ' என்கிற புகாரத
திலே தன் வண-பூரூ-ஜாகி மூணாழிகளுக கம
ரூவமான கத-பூரூ-ததை நிஷ்வி-உத தமூலி
தது, இவவமூலாதாழிகளை யுடையோ மென்னும
லாவதையடியாக வரும ஸ்ரீமூலாசகஷ-உ வரநிகஷ-பூ
மூலாசகங்களாகிற படுகுழிகளைத் தபபுமபடி தான
முன்னடி பாரதது நடக்கவும், தனக்கு ஸாரணு பூ

காரபணயானு

ஸாரடி விசேஷ உருமாக

ஸந்தானம்

நமமாழ்வார

நாம உருக

ளுள்ளிட்டாருக்குப்போலே ஸாஷாதாராழிகளாகிற
மமூலாசகவ-உங்களை வந்தாலும், 2 'நனமை தீமைக
ளொன்று மறியேன' எனமும், 3 'அறிவனே லுமி

களில் உறுதியான நிசசயரூபமான ஜனானமும், அதில ரொலிய
உபாயங்களில் அனுஷ்டானமும் நெருங்கிவ கி-உதது - கூடவே
இருந்துகொண்டு ஸவ-உத-எல்லா இடத்திலேயும், ஸ்ரீமூ
தொடிகெ-ஜலம் விறைந்த, உடிவாமெ-குளம் முதலிய வற்றில்,
(தாசமுடையவனுக்கு) பாவாநு - எவ்வளவு, ஸா-உ-பரயோ
ஜனமோ (அவ்வளவே கரவரிசகப்படுகிறது, அதைப்போ
லவே எல்லா உவதநகரிலும் தனக்கு பரயோஜனமான வறறை
மாததிரம் அடிகரித்துக்கொள்ள வேண்டும) புகாரத்திலே
அந்த நயாயத்திலே, லாவநை - எண்ணம் (அபிமானம்),
ஜாகி - கோத்திரம், 'படுகுழி'யாவது-மேலில் நல்லவழியைப்போ
லத் தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே காணும் பரளம் அதாவது
அதைப்போல இவர்கள் அனுஷ்டானமும் மேலில் நன்றியிருந
தாலும் இந்த அபிமானங்களோடருந்தால் கீழே விழப் பண்ணும்
என்று தாதபாயம், தபபுமபடி - தாண்டுமபடி, முன்னடி பாரதது-
தானடிவைக்கு மிடத்தை முன்னாலேயே பாரதது, அதாவது
ஸாவதாஸமாய 'ஸாரணு' இதயாதி-பகவானுடைய விசேஷ
கருபையினாலே, உள்ளிட்டா - முதலியவாசன மமூலாசக
வ-உங்கள் - பலம் உண்டாகும் வரிசைகள், நனமை -

வை யெல்லா மெனனா லடைபபு நீக்கொணு ' என
றும ிஹ்யிதது, வராயீ ம ஸ்ராவஸ்தி பூவூதியா
ன தன்னயிகாரத்திலே சொருகின வாசினுநுததை
யழியமாருதே, 1 'ஊஹஸஸு வராயாமா வாயுயோகின
கொமதிஃ' உதூரிகளை யடியொத்தி நடக்கிற
2 'நோற்ற நோனபிலேன நுண்ணறிவிலேன',
3 'எனனா செயகேன', 4 'களைவாய துனபந களை
யா தொழிவாய களைகண மறறிலேன', 5 'புகலொன்
றிலலா வடியேன', 6 'ஆவிககோ பறறுககொம்பு
நினனலாலறிகின்றிலேன', 7 'கறவைகளபின
செனறு', 8 'குளிதது முனறனலையோம்பும', 9 'குல

புணயம், தீமைகள் - பாபங்கள், ஒன்றுமறியேன - இவைகள்
ஒன்றையும் அறியமாட்டேன, அறிவனேலும் - இவைகளைத்
தெரிந்துகொண்டாலும், இவையெல்லாம் - இந்த நன்மைதீமைச்
செல்லாம், எனனாலு, அடைபபு - அடைவதற்கும், நீக்கு - தள
ருவதற்கும், ஒண்ணு முடியாது, பூவூதியான - பாவருத்தி
களை யுடையவனான, சொருகின-உள்ளடங்கியிருக்கிற, அழியமா
ருதே - அழியும்படி விலக்காமல், அடியொத்தி - அனுஸரித்து,
அகாவது அதே அாததங்களை பரதிபாதிக்கிற நோற்ற - என
னாலு செய்யப்பட்ட, நோனபிலேன - வரதமில்லாதவன், அதா
வது காமபோகமில்லாதவன், நுண் - ஸுஷுமமான, அதாவது
ஆதமஸவருபத்தைப் பற்றிய, அறிவிலேன - அஞானமில்லாத
வன், அதாவது அஞானபோகமில்லாதவன் நான் - அதயநகம்
பராதினனான நான் எனசெயவேன துனபம் - துக்கத்தை, களை
வாய - போககடிப்பாய, களையாதோழிவாய - போககடிககா
மல் போவாய, மறறு - வேறு, களைகண - ரகூகன், இலேன
'கறைவகள் பினசெனறு' என்கிற பாட்டில் 'அறிவொன்றுமில்
லாத வாயசகுலத்து' என்று ஆகிஞ்சநயம் அனுஸரதிகசப்பட
டது குளிதது - ஸநானம் செய்தது, முனறனலை - முனறகனி
களை, ஒம்பும - (ஹவிஸஸுககளினாலு) ஸுஸருகைஷ செயவதா

1 389-ம-பகம் பாகக	2 திரு-5-7-1	3 திரு-5-8 8
4 திரு-5-8-8	5 திரு-6-10-10	6 திரு-10-10 3
7 திருப-28.	8 திருமலை-25	9 திருச்ச-90

ங்களாய வீரிரண்டில', 1 'ஏழை யேதிலன்', 2 'பற
றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந தடாயேல'
என்கிற பாட்டுக்களிலும், 4 'க யே-க நிஷோஷி' என
கிற ஸ்ரீரக்ததிலும், இவாக ளருளிச் செய்த காவ-
ணத்தின கவடுகளை யெல்லா மவயுஷிததுக்கொண்
டு போரவும், இப்படித் தனக் கநாழிகாரும் பிறந்த
வகவ-கதையு மதடியாக விழந்த கெஜய-கதையும
பாரதது 5 'பொயநின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ
ழுகு மழுகுடம்பும்' என்றலற்றப் பண ணு ம
நி வெ-க-க ஸ்ரீரக்ததாலே யவவண்காகாதே,
6 'உயிரளிப்பா னென்னின்ற யோனியுமாயப் பிறந

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய பராமமனைய காமத்தை
ஒளித்துவிட்டேன்) குலங்களாய - நல்ல குலங்களான, வீரிரண்
டில - நான்கு வாணங்களிலும் (பிறரக் புமிலகை, நல்ல விகையை
களையும் அபயாஸம் செய்ய புமிலகை) பறறேல - அவ மபன மோ
வென்னில, ஒன்றுமில்லை - ஒன்றுமில்லாதவன் ஏழை - சபல
புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சதரு க யே-க நிஷோஷி -
சாமத்தி-க நிஷ்டையையுடையவ னல்லேன் இவாகள் - இந்
கசாராயாகள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள் இப்படி க கார்பண
யம் பல ரூபமாக உததர காலத்திலும் அனுஸந்தேயமாகில தன்
அயோகயதாதிகளைப் பாரதது அகன்று போகும்படி நேரிடுமே
யன்றி பகவத் கைகராயாதிகளுக்கு பாரபதி யுண்டாகும்படி
யாகுமோ எனனில? அருளிச்செய்கிறா—' இப்படி ' என்ற
ரம்பிதது பொயநின்ற - பொயயாக உண்டாகிய, ஞானமும் -
தேஹாதம் பரமமும், பொல்லா வொழுகும் - அதிநு
லுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிக்கையும், அழக
குடம்பும் - அதிநு லுண்டாகிய மலமயமான ஸ்ரீரமும்
நிஷே-க-க - தனனை இகழ்ந்து கொள்ளுதல் அவவண்காகாதே
தே - ஒரு காரயத்தையும் செய்ய யோகதை யிலலாதபடி தள
ராதது பேர்காமல் உயிரளிப்பான் - ஜீவாதமாககளை ரக்ஷிப்பதற்

தாமிமையோர் தலைவா' என்கிறபடியே பொதிர்குழை
புகு நிறகிற ஸரணுனுடைய தாய் முலைப்பாஸ
போலே வயங்குமுமாய் விவதகுமுமான உவஞ்சுந
தாலே தெளிந்த வவதாந ரஹஸ்யாழிகளாகிற கீழ்க்
ங்களை யவமாஹித்துத தேறி', 1 'உத்தமெவயவமி
லாயு வுத்து' என்றும், 2 'சுராவாரொயி லவபூ
ஸீகூதவோநாவிகு வுரார் லவாஸு பெடிாழி றெவம்
ஸூயா ஸரணம் யழி || நிஷெபாஷம் விசி தம் ஜகம்
பூலாவாஹுரஜாதகம்' என்றும், 3 'யசுஸு ஸகஸு நி

சாச, என்னின்று - எந்தெந்த விதமான விருத்தி, யோனியுடைய -
ஜாதியார், பிறந்தாய் - ஆவதிக பருவியுள்ள, இன்னொருவரோடேவா -
மிதய ஸாரிதஞ்செல்லவா கலைவண்ண வலை என்கிற ஆஸ -
எதிரே வந்து வளைப்பதற்காக, புகு - பாலைபிடிக்க, உவஞ்சு
ஸத்தாலே - 'ஸபகமுகி செவ்வுத்தாதி' என்றொருபொருள் உடைய
தேஸம் முதலியவைகளினாலே, 'சூழி' - 14 பதினான்கு வாய்க்கா
குணவாய் விவகூழி பவரள கீழ்க்-வகளை - உபாயத்திற்கு விடா
தங்களான பாபங்களைப் பிரித்தெடுத்த படியாவதாய் ஸவஸா
ஹித்து - ஸநானம் வெய்து, ஆகாயத் துவரகளை ஸாஸத்தா
அனுஸந்தானம் வெய்து, தேறி-(நான் ஆராய்ந்து வருகிற) ஆ
ஸநதானத்தினுடைய அநாதாத்தேய சிபம்) காரண
தை யடைந்து உத்தமெவயவமி - மேலவாநரி, லவாயுவு
த்துவெசு - நல்ல நடவடிக்கை புகட்டாவினா மீருந்தால், உபாஸா
முனடி, சுராவாரா - தொடர் நடவடிக்கை மேலாகப் படியா
னாயும், லவபூஸீ - எங்குமே ஸாரிதெடுக்கப்படும், கூதகவா
கருதகனனாயும், நாவிகு - நாஸ்திரனாயும், ஸவ - (ஆ)ஸ்
போதிலும், ஸூகயா - ஸாதந்திரியம், சூழி - செ
வம் - பசுவாளை ஸரணம் - ஸரணமாக, லவாஸு பெடிாழி -
ஜஸாயிப்பாளையானால், தம் ஜகம் - ஆதாரமாகியவா, உபா
ஸாதகம் - பாவா வகடைய, பூலாவாசு - மருதி உபாஸித்தால்,
நிஷெபாஷம் - 'காவுமிலா நவாஷா, விசி - ஆழி யசு - என்

யுதாநுஹவெவ்யுநாஸ்யம் தக்ஷிணீஷம் ஸுஜகி ஜண்
 ஸிஹக்ஷணாகெபு ஷ்வம் ஸஹ ஸகரு ஜநஸு ஸாவ
 ராயம் க்ஷாஜ்ஜெஹா தஹிஸநிவிராஜோத்ராசு||
 என்றும், 1 'பூவஹதேவ ஹி ஜகெ வெஸதுஃ
 காயேபா விஜாமதா' என்றும், 2 'மாளுமோரிடகதி
 லாம வணககொடு மாளவது வலமே' என்றும்
 சொல்லுகிற நூயததாலே மதததுக்கு சொசியாதே
 மதமான வயொமுதையைக் கண்டகலவும பாராதே
 சுவயமுயொஜ்ஜமா யவயிகமான ஸாணு பூவா
 வததாலே யிப்போது பிறந்த யொமுதையைக்கண்டு
 வருகிற நீருக்கண்கோலுங் கண்களிலே யிவவவ
 வெஹுக் சுமாரலிவமான வாஜ்ஜாமஜ்ஜாமுவதமு
 மாகிற கெஃகயபாநுஹவததை யிழுவாதே, 3 'முடி
 யா'னிலபடியே விடாயதத காரணங்களை ஸாஸிகா

தப பாபம், ஸுஹகரு நியுத ஸுஷம் பருமம் ஸுபபரிஸ,
 ஸுஹவெவ - அநுபரிததாலும், ஸுநாஸ்யம் - நாஸ்யதை
 யகடவிதாமுடிபாதே தக்ஷிணீஷம் அபபடிபட்ட பாபத
 ஷத, ஜண் - பராஸி, உஹ - இந்த ஸோசமதி, க்ஷணா
 கெபு - அநா க்ஷணத்தில, ஸுஜகி - செய்கிறது,
 ஷ்வம் - இப்படி, ஸஹ - எப்பொழுதும், ஸகருஜநஸு -
 எல்லா ஜனமாகளிலும், ஸாவராயம் - அபராதததோடு
 கூடின பராணியை, தஹிஸநிவிராஜோத்ராசு - (அந்தப
 பாபங்களில்) அபிஸந்தியின் ஓய்வினால மாததிரம், க்ஷாஜ்ஜெ
 பொறுத்து விடுகிற, க்ஷெஹா - ஆஸாயம் விஜாமதா - ததி
 மாலை, ஜகெ - ஜலமானது, பூவஹதேவ - வந்துகொண்
 டிருக்கும்பொழுதே, வெஸதுஃ - அனா, காயேபு - செய்யததக
 சது மாளுமோரிடத்திலும் - மரணமடையும் சாலத்திலும், வணக
 கோ - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, மாளவது - ஸரிப்பது, வலமே -
 பலமானது மதததுக்கு-கழிந்ததற்கு 'முடியா'னிலபடியே இத்
 யாதிகு 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாயமொழியில்

ஹாஸ ஸ்வவாழிகளாலே யொழுகுகளாகி பூர்த்தி
களான வசுஸுவங்களிலே முட்டி சுயொழி விஷய
கூறங்களில் பட்டி புகை வாஸகெதகளை மாற்றுவிகை
வும, அக்கரையி லவிததெதததுக்குப்போக ஓட ம

ஆழ்வார தமமுடைய கரணங்கா ஒன்றொன்றும் மாற்றிக் கரணங்
களின் அனுபவத்தைப் பகவத விஷயத்தில் ஆசைப்படன
என்றருளிச் செய்திருக்கிறுப்போலே என்று காந்தபாயம
அகல - பிரிந்ததுபோல, விடாயத்த - பகவதனுபவத்தில் மிதந்த
வசுஸுவையுடைய 'சூழி' ஸாதம விஷயாதிகளைச் குறிக்கிறது
யொழுகுகளாகி' எனப்போடு பசுவத சைங்காயங்களுக்கு
என்று விசாததுகொள்ளவும் 'சுசுஸுவங்கள்' என்றது அ,
பால் உண்டாகப்பபட்ட சைங்காயாதிகிறகும உபலக்ஷணம்,
யாவது ஏறகண்டே பூர்த்தியிபவசன பசுநாநிப்தில் ஆசை
மையவசனா பிருந்த போதினும் அஸாதவிசாரான ஆஹா
தினை அங்குகரித்தால் அகிலுல வருகதி ரெய்யாபட்ட
பூர்த்தியிபவசன பசுநாநிப்தில் பூர்த்தியாகுகளாகி
என்று காந்தபாயம சுயொழி-ஸுவருப்தகிறகுத தாரதவைக
ான, பட்டிபுகைவாஸகெத திருட்டு ககனாமா மோநது கொ
டிருந்த பசுநாநிப்தில் உண்டான ஸாஸனை, அதாவது ஸாஸ
நாநிப்தில் பூர்த்தியிபவசன விஷயங்காநி திரிபும யாஸனை என்று
தபாயம இப்படி ஸாதவிசாரஹார ஸேவை, அதினை பூர
திப சுயம, அதினை பகவதனுபவம், இவைகா அவஸாயம
யய விவையுதகா ஏறாட்டால் பூர்த்தியிப சுய பசுவத
ங்களி பூர்த்தி சுயம, தில் உண்டாகாத பசுநாநிப்தில் அதிபாக
தத சுயமம் அங்குகரித்த போதினும் பசுநாநிப்தில் பூர்த்தியிப
தத தேவததினை முடிவிலே மோஷததை பாராதிப்திருப
விஷயாதிகளாகி விஷயாதிகளில் பூர்த்தியிப பசுநாநிப்தில்
பூர்த்தியிப, ததகு நாநிப்திப பசுவத சைங்காயாதிகளைப் பெய்ய
னடும என்கில் ஸாஸ்திர வஸயனா சொய விவையென
அனுபபுகதமனதேர என்னிற ஸாஸநாநிப்தில் பூர்த்தியிப
தமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறா—'அக்கரையில்'
பாடுதது 'அக்கரை' எனப்பது 'சுசுஸுவங்கள்' ததது

பாத்திருப்பபா நினைததபோது விடவொண்ணாத
வணவஸுஷு உதத்தி விழியாகே வேணடின மடடி
லே தலைக கடடுகைக கீடான விஹாஸுஷு உதத்திலே
யிழிநதாலும ஷு உதஸாஷு ததினபடியே யடி க ப
பாதே கருவி வைககுமாபபோலே குஜோநுஜெக
ளாலே யடிமை கொள்ளுகிற ஸாவிதாவினுடைய
ஸாஸ மததுக்குப் பொருந்தின காலுவிசெஷாடி நிய

‘ஓடத்துக்கும்’ விசேஷணம் அககரையிலோடம் பாத்திருப்பபா -
அககரையிலிருக்கும் ஓடம் இரகரை வருமடடும பாத்திருப்ப
வாகள, விட வொண்ணாத - நிறுத்தமுடியாத, வணவஸுஷு உ
தம்-பந்தயம் வைகது ஆடும சொக்கடடான முகலிய வினை
யாட்டு, தலைக்கடடுகைக கீடான - முடிப்பதற்குத் தகுந்த,
விஹாஸுஷு உதம் - காலம் கழிப்பதற்குத் தகுந்த ஆடும
சொக்கடடான முதலியது இழிநதாலும - ஆரம்பித்த நாளான
இததால் தேஹாநதராகிசனில் பரகூடிய பலம் இவர்களுக்கு
அப்படிதமல்லாமையாலே இருந்த தேஹத்தின் முடிவு பாலம்
வருகிற வரையில் யதாஸகதி யறுஷ்டிசசலாமாசையினால் இருந்த
தேஹத்தின்முடிவில் என்றுபாராத்தித்ததோடு விரோதிப காது
என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று ‘ஷு உத
ஸாஷு’ மாவது சதுரங்கம், முதலிய ஆட்டங்களில் சூடுநி
களை நடத்தும் பரகாரத்தை நியமிக்கும் ஸாஸகிர கருவிகள் -
சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் ராயகா,
பரதிமை ராகஷிமாம் அடி தப்பாதே - யான குதிரை முதல்
லிய காயகளை நடத்தவேண்டிய மாகசம் தப்பாமல் இருந்தால்
அந்தந்தப் பலங்களுக்காக பலலாமல் நிதப கைநித்திகாநினை
காலேஷ்பாத்ததாமாசச செய்காலும் ஸாஸகிர பராரம் நடந்த
வேண்டும என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று ஸாவிதா -
நிபந்தாவாயி பகவான், ஸாஸ மததுக்கு - ஆஜ்ஞாருபாநாநா
ஸாஸகிரங்களுக்கு காலுவிசெஷாடி நியதமான - அந்தந்த
காலங்களில் செபயவேண்டியதாய் ஏற்படுகின்றவற்றை ஒதுக்கி
திறக்கச் செய்பவன் ஸாஸ மததுக்கு என்பது செபயவேண்டு
மென நருளிச்செய்கிறது—‘விதூவரிஹாஸாஷு’ என்பதும்

தமான கெகெய-ததை விதவாரிஹாரா-கமாக
 கஜீரவெவை பண ணுவாரைப போலனறிககே கய
 துலுஸுமான வளஷயதநாலே யவிஹ்விதமாக வா
 ரொமும் பெற்றவாகள பாலவாரத துணை ணுமப
 போலே யுகதது பண்ணொட, அபபோ ந 1 'நி க ந
 அச்சாவதாரம் கைந்ராயந் வலிகெ தநாகாரெ கதூர செவ
 கீந்த உத்தேஸயம் வ வளஷய 1 யவஸூரவரி
 வதூ ஹுடிபெ தவஸூரவள வநிபிம் வுஜெக ॥' என்
 றும், 1 'யவா வாரகூஜ கெஹாஹெஸு: வுஜெகெகூ

பிதது வெவைபண ணுவார - ஸாபபிடுமவாகள இப்படிய
 பகவானுடைப அனுபவமதனும் சைவகாயவரநும ரொமபீ
 ணடிய தவஸபமாகில பகவானுடைப பரருபாதிசநும விபவா
 தாரவகனும் சாலத நாலும மேஸதநுனலும் நமநுந கிடபாம
 விருககினறனீய? எனகிற ஸங்கைகருப பரிஹாரமாய்
 படிபபட்ட தோஷனாஹொன்று பிடுவாந் துாரா வநாந் கில
 அவைநைச செயபவேணகிடுமென நருளிச பொய்யபீயபிற
 ராய அதிச சீழசகறிய பரவிப வாதிக்கில உவாந் வதாந்
 ணுண்டென்பகறகு பரமணநகசனை பிருதிந் நருந்
 எனறாமபிதது வளஷய - 1' பருமாரே, நிதூவலிகெ
 எப்பொழுதும் எறபட்டநாசிய, கதூகாரெ - அந்நப
 ணுடைப ஆராததிலும், ததூரகெவவ - அந்நப
 வோதகருஷ்டன் எவபதிலும், அவநிக(ரி) நுந்
 வோதகருஷ்டமெனபதிலும், யவஸூ-எவா
 மனகில, வதூ - (அவையா) உணடு (எனகிற
 இருக்கிறீகா, தவஸூ - அந்நப
 பசவான, வநிபிம் - ஸபீயந்
 வான, அந்ந விகரஹாதி
 எனறபடி வாரகூஜம் - ஸமு
 ஜலம், கெஹெஸு: - மேர
 காய, அகாவது குடி
 உவஹெஸு
 காம -

வெஹாழ்தாம் | தமெவ ஹி உஹாணாம் ஹெஹே
 ஸ்ஹாவிகொஹரி: ||' எனறுஞ் சொல்லுகிறபடியே
 ஓரயிகாரி விசெஷததுக்காக ஸாந்நிபூரிகளைப் பண
 ணி வரவெகோணியான தனனை யுகநதுவந தவதாவ
 தாரம் பண்ணியிருக்கிற வெஹபெருமான பகவதிலே
 1 'ஸவபூகிஸாயி ஷாஜுண்ணம் ஸஹிதம் உஹேஸ
 யெ: ' என்கிற வசிகி-கைய்யும், 2 'சூவீராக்ஷிவ
 யுகம் வஸுத: வராவெஹாது: | வாதகாநாஸம்

பகிசகசுடியதா யிருசகையை, யயா - எப்படி, ஹகி-அவா
 கதேதா, தமெவ - அப்படியே, ஹெஹே - பகவதிலினால்,
 ஸ்ஹாவிக: - கொண்டாடப்படப்படுகிற, ஹரி: - பணான,
 உஹாணாம் - மஹாபாகளுக்கு (கைவராயாநிருசகு
 டதேஸயமா யிருசகைக்குத் தருதவனாகிறான்) ஓரயிகாரி-
 தவதைகள், ருஷிகா, பராமகுஸ பரபாலாதி ஆபாயாரா,
 'ஸாந்நிபூரிக்' எனபதோடு அரசசாஸிரஹததில் எவனாவா
 ததாரகொள்ளவும் 'தனனை யுகநதுவநது' எனபதோடு ஆகப்ப
 பூவாசாயாதிகளுக்குக் முன் ஸாந்நிதயாதிகளைப் பணனின்
 போதிலும் அது முதல இதுவரையிலாகப் பகவான் ஸாந்நிதயம்
 செய்கிருப்பதுதான் உடையவும் தனனைப்போன்ற மற்றபபரமை
 காதிகளுடையவும் ஆராதனத்தை அரங்கீசரிப்பதற்காக என்ன
 தாதபாயம் இது கரஹாசசைகளைக் குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸா
 ராஸவாதிரியில் வயாகயாதம் உஹேஸிவயெ: - மந்திரமும
 ப்மபமும சேநதிருக்கு மிடத்தில், அதாவது மந்திரத்தினால் பிடு
 பகதில் பரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாந்நிதயத்தை யடைந்திரு
 க்கும் பகவானிடத்தில் ஸவபூகிஸாயி - பரஞபம் முதலிய
 வைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாஜுண்ணம் - கஞானஸாக
 யாதி ஆறு குணங்களும், ஸஹிதம் - இருக்கிறது வசிகி-
 குணங்களின் நிறைவு சூவீராக் - திருவடிகளுக்கு ஆதாரம்
 கிய பீடம் முதல், ஸஹிவயுகம் - சீடம் வாராநிறு, வர
 வாவெஹாது: - (அரசசாஸிரியான) புருஷோத்தமனை, வஸு
 த: - பாககிறவனுக்கு, வாதகாநி - மற்ற பாதகளுக்கும்,

ஹம்' எனறும், 1 'தமருகநத தெவ்வுருவம்' எனகிற பாடிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே வாஜ்நஸாவஸிஷ்ட ஸுமான வாஸி தவாரதக்ருததையும், 2 'கண்ட கண்கள மறறெனறிகளைக் காணவே' எனகிற வாசுஷ்டக் கவததையு மமஸஸிசுது, 3 'ஸதீவ வியஸத-பாரம் ஜநதீவஸுநஸயம்' சூவாய-பம் ஸிஷ்டவநித்ரும் வித்ருவஸூ ஹயெஸிம் || ஸூரலிகேவந ஸுஹ்யகேவந மூரஸகேவந

அநாவது பராகதிகசி நூசலோ, தாநு-அவாஸனை, அபெயவ-அபபடியே, ஹஜாதி - பரிதிபனலரி வைசகிதேன தமருகநதது - பாசவநாதந பரியபபட்டது, எவவுருவம் - எந்த ரூபமீமா, அவவுருவமதானே அவவுருவநதை யுடையவனாக நானே ஆகிரான (அவாகா சாறறினதிருநாமமே தநகருத நிருநாமமாசவும் உடைபவன்) வாஜ்நஸாவஸிஷ்டஸுமான - வர்சகினுலும் மனநிஞலும் அளவிட முபாநத கண்ட கண்கள் - (அநியபாநகனென்னமுதின - ஸ்ரீ ராசத்தில அரசா ரூபியாய எழுந்தருளியிருக்கும் போகய பூதனான பசவானே) பாதயஸுநாப பாகந கண்கள், மறறெனறிகளை - 'வேறெரு வஸது வை, அநாவது இந்த அரசாவதாரம் தவிர மறறருபவரனையும் எனறாய், காணவே பாககமாட்டாது சூசுஷ்டக் கவம் - (இந்நிமிஷமீசனை) தனனிடத்திலேயே வஸப்படுகதிர கொளளுநல வியஸத-பாரம் - இஷ்டனான புருஷன், ஸதீவ - பதிவரநையான ஸதிரீ போலவும், ஸுநஸயம் - முலைப்பாலுநாலும் ஸிஸுவை, ஜநதீவ - தாயா போலவும், சூவாய-பம் - ஆசாயனை, ஸிஷ்டவஸி - ஸிஷ்யன போலவும், வித்ரும் - ஸநேஹிதனை, வித்ருவஸி - (மறறெரு) ஸநேஹிதன போலவும், ஹஸிம் - பகவானே, ஹாஹயெஸி - உபசாரிக வேண்டிம் ஸூரலிகேவந - ஸவாமியாகவும், ஸுஹ்யகேவந - ஸுஹருநகாசவும், மூரஸகேவந - குருவாகவும், வித்ருகேவந - பிதாவாசவும், வாக்யகேவந - மாதாவாகவும், ஸவ-பூதா - எப்பொழுதும், கீடயவஃ - பகவான, ஹாவஃ (நமமால்) அனுஸநகானம் செயயதககரவா

வரோயவஃ||, 1 'யயோ யுவா தாராஜா தம்யயோ வ டேஹவஃ
தம் | யயோவ்ரீ யாதியிம் ப்ராஜம் ஹவதஃ தயோவ்ரீ
யெசு||', 2 'யயோவ வுத்ரம் டயித்ரம் துமெமெவாவவரெந
ரிம்' என்கிறபடியே அவ்வோ ஸம்ஸநாவம டுபரகவ
ஸளவஹாஸிகளுக தகூர உபமாணி யுத்திராப்பண
ணவும, அபபோது 3 'ததாரணி யசு கரய டு துமெமெதி
கித்ரீ டுவாய தம் மெவவஹுத்ரம் தஹாஹ-டம் | ஸவாடி

யுவா தாராஜா தம் யயோ-யுவா தாராஜா தம்யயோ, டேஹவஃ
தம் - மதம் பிடித்த யானையை, யயோ-எப்படி போ, ப்ராஜம்
வந்திருக்கிற, வ்ரீ யாதியிம்-இஷ்டமான விருந் தானியை, யயோ-
எப்படியோ, தயோ - அப்படியே, ஹவதஃ - பகவானை, சுவ டு
யெசு - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும டயித்ரம் - பிரிந்திருக்க,
வுத்ரம் - பிள்ளையை, யயோ - எப்படியோ, துமெமெவ - அப
படியே, ஹரிம் - பசவானை, உவவரெசு - உவ்வாரம் (உவ்வா
வேண்டும ஸம்ஸநாவம-டு - ஸவாமி, தகூர முத்தியை ஸவந
தங்கனின் கூட்டம் இவைகளில் ஸவ்வொரு ஸவநத்ரமே உவ
சாரம் செய்வதற்கு சாரணமா யிருப்ப ஸவ்வாரம் வேண்டும
குமபொழுது தேடத் தேவனடி யதிருக்க ஸவ்வா 'வவ-டு' ஸவநத்
திறகுத் தாதபாயம் 'வரகவ' இதயாதிரு பாகவந் திற்றி ஆன
குணமானது பத்தியுடன் செய்வ து, இது யுவராஜாதி துருஷ்டாத
தத்தினு லேறப்படவாததம் ஸவ்வாரபாதிருத்ர ஆனதண்ணவ
வை கையிறகிடைக்கது கொண்டு யதார ஸவநதயாராந்நவந் (உவ
வது, இது புதரமிதராதி தருஷ்டாத, தகூர எந்நா த நாத்தகம்
அரசசாவதாராதிகள சாரா முதலியவர்களை வேண்டி ஆனந்தி
முதலியவைகளைச் செய்யாம விருந் தானி ஸவ்வார உவ்வாரம்
செய்யும் பரகாரத்தை ஸதருஷ்டாத, தகூர திருஷ்டாத தருஷ்டாத-
'அபபோது' என்றாரம்பிக்கது அபபோது-ஸவத்ரி கவந் வில் பறப-
டிருக்கும் பரசாராநாச சைகதாயகாளைச் செய்யாமவொருவ
ததாரணி ஸ்ரீபாதுகைகள ராஜயபரிபாலனம் செய்யாமவொருவ
கிம்விசுகரய-டம் - ராஜயதந்தரத்தைப்பற்றிய வந்த நாடியா
னது, உமெமெதி - வருகிறதோ, தஹாஹ-டம் - உவ்வாரத்தகூர,

காலூர்ம் பூயம் நிவேஷி வகார வஸூரூர்தொ யயா
 வக்ரி' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஹர்
 நாமவான நடத்தின ராஜஸேவகவுத்தியை நூயா
 ஜி-கத-வூங்களாலே நடத்தவும், இவ்வூத்தியை வாழ்
 கைப்பட்டவாய்வின ஜெஷ்டுலித்ராபிசக்ஷணராகு
 நூஜ்ஞயிருநதம் பரகாரம் மாக நினைத்திருக்கவும், இப்
 படி ஹவஷுவக்ரமாய ஹவதவயக்ரமாக வரு
 உவாயநம் - கபபம் முதலியது, உவஹுதம் (கிறாசாகனி
 னுல கொணடுவரப்பட்டதோ, (அவைகளை) ஸ்ரீ-அநகப பாகன,
 பூயம் - முதலில், வாஷுவகாலூர்ம்-ஸ்ரீபாதுகைகளின் பெருந்
 டடு, நிவேஷி-விஜ்ஞாபனம்செய்து, வஸூரூர்ம்-பிறகு, யயாவக்ரி-
 அநநநவஸ்துசகஞ்சகும், காராயங்களுக்கும் தருதபடி, வகார-
 செய்கார ராஜஸேவகவுத்தியை - ராஜாவிடத்தில் ஸேவ
 கன நடந்துகொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவ
 னிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டுமென்ற வஸூரூ
 தியை, நூயாஜி-கத-ஸாஸ, நீயமான மாரகத்தில் ஸம்பாதி
 கப்பட்ட, இப்படி இல்லாவிடில் அது உபராமமாக நான் ஹஸா
 கிதத்தில் சொல்லியிருப்பது விவக்ரிதம் இதனால் அரங்குநி
 யான பகவான் அனுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாவிடில் அம்
 இவன ஹவ்வான ஹயும் தெரிவித்து ஸாஸகிதத்தில் விதிக்கப்பட
 டிருப்பதையே அனுமதி பண்ணின, தாரப பாவிகுதரகொண்டே
 செய்யவேண்டுமென பது தயோதிதம் ராஜ ஸேவக தருஷ்டாந
 தத்தில் ஸேவகன தன பரயோஜனத்தை பாதானமாக எண்ணு
 கிறபடியினால் அதை விலக்குவதற்காக மறமுரு தருஷ்டாநதம்
 உகாஹரிதகருளுகிறா— 'இவ்வூத்தியை' என்றாரமபிதது
 ரக்ஷணராகு-மாக-ரக்ஷணததுக்குத துலயமாக, இந்நதருஷ
 டாநதததால் இதுவே ஸவயம் பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,
 அப்படிச் செய்யாவிடில் அநாகதமுண்டாகும் என்கிற புத்தியும்,
 பாததாவினுடைய பரிதியே பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,
 பண்ணவேண்டுமெனபதேறப்பட்டது இப்படி பதிவரதா தருஷ
 டாநதத்தினால் பகவானைத் தவிர மற்றப பாகவத ஆசாராயர்களின்
 கைகசாயம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச் செய்கிறா—
 'இப்படி' என்றாரமபிதது ஹவஷுவக்ரமாய - பகவான் முத

1 27-ம் பக்கம் 1 றாகுக

2 பெருவித-51

3 11-5 10 10

ஸஹாய-ஹஸ்யமே பென்று விஸுவீதது, ஸஹி
ஷேகம பண்ணப்புகுநிற ராஜகூடாநனுகரு ராஜ்ரி
யில விளக்கேற்றி வைககுமாபபோலே தனக்கவாகள
பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும அதிடியாகத் தனக்
குவந்த கெஜைய-பாஷிகளையு மஹஸ்யீதது அவர்கள்
பக்கலிலே சுதந்திரனாயிருக்கவும், இவை யெல்லாத
துக்கும் ஸாயாரணமான பூயாகாரணமுமாய
கூதூஸையி லாதாஹஸ்யீயான ஹவடிஹவத
தைப்பற்ற வவய-ஹயோஜ்ய ஸாதனமடியாகஸஹி
தமாம விஷேததுக்கும் வரிஹாரமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் 'ஹஸ்யமே' என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தி
னால் லித்தம் இப்படி ஆசாய நிஷதையாக பரபத்தி செயத்
வனுக்கு அந்த ஆசாயனிடத்தில் விஸவாஸமிருக்கவேண்டுமென
றருளிச் செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷதையை யனுஷ்டித்த வா
களும் ஆசாயன விஷயத்தில் நடக்க வேண்டிய பரகாரத்தை
நிருபித்தருள்கிறா—'ஸஹிஷேகம்' என முரமித்து பண்ணப்
புகுநிற - அங்கு தினத்தில் நடக்கப்போகிற, கெஜைய-பாஷிகள-
அவர்கள் உபதேஸித்த பகவானுடைய பற்றிய ஜனானத்தினால், ஸ
டான பீதி பூவகமானகையாய புருஷாததங்கள் பன மையா
யருளிச்செய்திருப்பது பரபத்திக்கு உத்தராக்ஷணம் முதல் மோ
க்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கையாய வகனெல்லாவற்றையும்
குறிக்கிறது இந்த தருஷ்டாந்தத்தினால் பலத்தில் ஸமஸ்யமில்லா
மையும், நிரப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும்
தெரினிக்கப்பட்டது அதிடியாக - இந்த டீதி, நிஸஸமஸ்யம்,
முதலியவைகளாக காரணமாகக் கொண்டு இது முனைவித நிஷ
டாக்களுக்கும் ஆசாயானினால் ஏற்படும் உபசாரம் இவை யெல்
லாததுக்கும் - யாதருசிக ஸுகருகம் முதலாக பரபத்தி யனுஷ
டான உத்தர கையாய வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும்,
கூதூஹஸ்யீயான - ஆதம் ஸவருபத்தைச் சோந்ததான
'ஸஹிஷேகம்' கெஜைய-பாஷிகளையு மஹஸ்யீதது அவர்கள்
'ஸஹவாஸம் கெஜைய-பாஷிகளையு மஹஸ்யீதது அவர்கள்
ருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸவாதந்தாயத்தினால் மோ
க்ஷ தஸ்யில் உண்டாகிய அனுபவ கையாய வகளுக்கும் விசே

1 ' இருளகறறு மெரிகதிரோன் மண்டலதகூடே ஸ்ரீ
வைததேணிவாங்கி ' எனறும், 2 ' போயினால் பினை
யித்திசைக கெனறும் பினை கொடுக்கிலும் போக
வொட்டா ' என்றும், 3 ' வண்டுகழ நாரணன்
திண்கழல் ' எனறும், 4 ' சன்மசனமாநததரங்காநதநி
யாரகளைக்கொண்டு போயததனமை பெறுத்திக தன்
தம் வருமோ எனசிற ஸங்கைககு பரிஹாரமாச ஸித்திம ரகாமா
அருளிச செயதபடியே ஸபதமே, பரமாணம எனறு
கொண்டு நரமிடோப நிஷததூரகளை உதாஹரி, நதருருசிஞா—
இருளகறறும' எனறாமபிதது இருள - இருட்டை, அகறறும—
போககடிகிற, எரிகதிரோன் - நாபதகைக கொடுக்கும் கிரணங்
களையுடைய ஸூரியனுடைய, மண்டலதகூடே - மண்டலத்தினை
நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேல ஏறுமபடி செய்து, எண்ணி
வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இரங்கி வருவ
தற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து எனறு தாநபாயம்,
' ஏணி ' எனறது புனரா வருத்தியுக் காரணமான தன்ம
டைய ஸங்கலபததை போயினால் - (பரமாதததிறகு) போனால்,
பினை - பிறகு, இத்திசைககு - இநத, திசைக்கு, அகாங்கி
இநத ஸமஸாரத்துக்கு, எனறும் - ஒரு சாலதநிஜம், எப்பொழு
தும் எனறபடி, பினைகொடுக்கிலும் - (நான் திருமதி வருவது
நிஸசயமென்று அவன் திருவுளத்தினில் படுவதற்காக பெரிய
பிராட்டியார முதலானவர்களை) ஜாநினாக கொடுக்காறும்,
போகவொட்டா - போவதற்கு ஸமமதி நகமாட்டா ஒட்டுகை-
ஸமமதிகரை வண் - விலகண்ணனை, புகழ - நல்லாறா குணங்
களையுடைய, நாரணன் - பரவாறுடைய, திண் - நருட்டமாக
(ஆஸரிதர்களை யொருநாளும் கைவிடாத, காண்), கழல் - திருவடி
களை, (சோ-ஆஸரயி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆஸரயித்த, கா
களை, சனம் சனமாநதரம் காத்து - ஜனம் ஜனமாநதரங்கனி நிரு
நது, அதாவது அவைகள் வராநாடி, ரகிதது, கொண்டுபோய்-
பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி -
தன்னுடைய ஸவபாவத்தை அவர்கள் பெறுமபடி செய்து,
தன்மை' எனபது பகவானுடைய ஜநநதம் முகலிய ஸவபா

தாளிணைக கீழ்க்கொள்ளுமபபன ' என்றும், 1 ' தன் தாளிணைக கீழ்ச்சோததவன செய்யுஞ்சேமம் ' என றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாநராவஜதீயிலும் முனபு ஸ்வாஸரிப்பிக்கையிறபோலே ஸதஜஸஜ்ஜுனய ஸெஷியான ஸ்ரீ பஃவகியினுடைய 2 ' பண்டை நாளா லே நிந்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளுங் கொண்டு தினகோயில சீயதது ' என்று சொல்லப

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாமயததைக கொடு ததுஎன்று தாதபாயம் அனறிககே ஜீவாதமாவுக்கு அஸாதா ரணமான ஸ்வபாவத்தை என்னுகவுமாம் அப்பொழுது ' தன னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான் ' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் விவக்ஷிதம், தன தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவ டிக ளிரண்டினசீழே, கொள்ளும் - அங்கிரிகு மவனான், அப பன - நிருபாதிகனான் பிதா தன தாளிணைக்கீழ், சோதது-சேரும் படி செயது, அவன-அநதப பரவான், செய்கிற, சேமத்தை-கேஷ மத்தை, 'கேஷி'மாவது அடைந்திருப்பதை எப்பொழுதும் பரி பாஸிகை, அதாவது புநரா வருத்தி இல்லாகபடி ரெயகை, ' பொமகேஷிம் வஹாஜ்ஜம் ' என்கிற இடத்தில் 'கேஷி' ஸபதம் இப்படி வயாசயாதமாயிருக்கிறது சொல்லுகிறபடியாலே - பர மாணவர்களில் இப்படி ஏற்படுகிற படியாலே, முனபு - உபா யானுஷ்டானத்திற்கு முன்னால், ' ஸ்வாஸரிகையிறபோலே ' இதயாதிகு ஸமஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல பம் ஒருவராலும் நிவருத்தி செய்ய முடியாததா யிருந் ததைப்போலவே அபுநராவருத்தி ஸங்கலபமும் ஒருவராலும் நிவருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாதபாயம் இதில் அவன கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறது. — ' பண் டைநாளாலே ' என்றாரம்பித்தது பண்டைநாளாலே - முன காலத்திலே (உண்டாகியதான) ஸேஷம் கீழ் வயாகயாதம் ' ஸ்வஹஜகாரணம் ' மென்பதினால் உபாயானுஷ்டானத் தினால் உண்டான கருபை நிகரஹ ஸங்கலப நிவருத்தி க்கு மாததிரம காரணம், மோக்ஷத்தைக கொடுப்பதற்குக் கார

பட்ட ஸஹஜகாரணமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும் கூதஜகுனயிருக்கவும் பூரணம்

இவவுத்தரகூதத்தில் உதாரவாத்யங்களைன்று சொல்லுகிற காரணங்கள் மூன்றாலும் வரிஹரணீ காரணநாயகம் ஸஹஜம் யங்களிலும் வரிமுஹுங் செயயவேண்டிய ஸாராமஸம் களிலும் ஹரமிருக்குமபடி சொல்லுகிறோம் 1. விஷய விஷயாணாங்க உதார

ஹம் அவனுடைய ஸஹஜகாரணமே எனப்படும் நோயிதம் 'அவ்விஷயத்திலும்' என்று பொதுவாய் உருளிச ரெய்திருப்பது கைங்காயத்திற்கு காரணமான கருணையை ரெய்திறவா ளாகக் கீழ்ப்பா ரத்தில் உதாரவாதிகபபட்ட பகவானிடத்திலும், லக்ஷ்மியினிடத்திலும் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக இப்படிப் பொதுவாக உத்தர கருதயங்களை யருளிசசெய்து அவை களைவிசேஷித்திருப்பிசசில் கருதமயிஸ்திரிகுருமென வுதாரவாது அதின் ஸாராமஸத்தை யருளிச ரெய்திரு-- 'இவவுத்தரகூதத்தில்' என்றாமபித்து சீமச சொல்லியபடி நடக்கும உத்தர கருதயத்தில் என்றபடி 'உதாரவாத்யங்களை' என்பதற்கு 'ஸரீரவாஜ்ஜெனியபுக் கபி பூரணதெ தாரி. ஆசய்யம் வா விவரீதம் வா வம்மெதெ தஸ்ய மெதவஃ ||' என்றருளிச செயப்பபட்டிருப்பதினால் இவை ச வே ஸாரணங்க ளாலும், மறறவைகள் உபலக்ஷணங்களாகவும் மாநிஸ்தன என்று காதபாயம் வரிஹரணீயங்களிலும் - விட்டத்தி வைகளிலும், இதை முதலி லருளிசசெய்திருப்பது அனுகூலானதைதச காட்டிலும் அபராதமில்லாமலிருப்பது மெல எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக வரிமுஹுங்களிலும் - அங்குநிச கதககவைகளிலும் ஸாராமஸத்தை சொல்லுகிறோம் என றருளிசசெய்யாமல் 'ஹரமிருக்குமபடி' என்றருளிச ரெய்திருப்பதினால் ஸவபுகதியாலே ஒன்றைகசலித்தது ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, பரமானங்கனில் ஸாரமென நேறாட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது எனபது நயோதிதம் விஷய விஷயத்திற்கும், விஷயாணாங்க - ஸபதாதி விஷயங்களுக்கும்,

உத்யக் உத்யம் | உவலுத்து விஷம் ஹதி விஷயாஸ்யா
 ணாடிவி! ' எனறும், 1 ' ஆவி திகைக்க வைவொ
 குமைக்குஞ் சிற்றினபம் பாவியோனைப பால் நீ காட்
 டிப படுபபாயோ ' எனறஞ் சொல்லுகையாலே
 வரஉவாருஷாடிருவி குலையாமைக்காக மற்றுக்
 வேண்டு மவற்றில ஸ்ரீயாதம் விஷயாஸ்யாடிம கூடக்
 ஹதை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுகவற்றில
 ஸ்ரீயாதம் ஸ்வாயக்ஷசெய்த ஸ்ரீயக்ஷாடிம முத
 லான வுலகாரம் காவக்ஷுந் குலையாமைக்காகப்

அதுகூடும் - மிகவும் நூலாசன, அந்தரம் - மாயாபாஸா
 (இருக்கிறது), (எப்படி யென்னில்) விஷம், உபயோகம் -
 ஸாபசிபப்பட்டதாய்க் கொண்டு, ஏறாவி - ()
 வந்தது, விஷயம் - விஷயமாக, வலாண்டுகள் - நிர்
 பபது மாதிரித்தொழுக (கொல்லுகின்றது) அவி மாயம்,
 திகைக்க - பாமிக்குமபடி, ஐவா - ஐயம் இரண்டியாக, குமை
 க்கும் - ஹிமலித்யமபடியாக, தந்தாம விஷயமாக, கொடு
 குமபடி நிரப்பநிற்கிற, பல சிறு சபம் - அனுகூலமாக, பா
 இன்பங்களை, காட்டி - காண்புகள் அனுகூலமாக, கொடு
 பாலியை, படுபாயோ - வலிமையாக, குலையாமலாக, காக-
 குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக விஷயம் வலாண்டுகள் - விஷ
 யங்களில் ஆகை, அல்லது அனுகூலமாக, பாமிக்குமபடி, தந்தாம
 தால பரிஹரிக்கவேண்டிய, தந்தாம கொடுப்பதற்காக, கொடு
 'கொடுக்காது'கொடுக்காது கொடுக்கிற, விஷயமாக, கொடு
 மும்' என்கிறபடியே அனுகூலத்தில், கொடுக்க, கொடுப்பதற்கு
 காக அழககடி கொடுப்பதற்காக, கொடுக்க, கொடுப்பதற்கு
 என்று ஸ்ரீஸகலபஸூரியோ, நயநில அனுகூல கொடுப்பதற்கு
 இவகஸூரதேயம், கருதவதை வாராமைக்காக' என்கிறபடி,
 'பூயிதம் வாக்கியமும்' கருதவதை வனகொலி கருதவதை
 கொடு' என்று எல்லாப் பாசிக்காரரும் விட - கொடுப்பதற்காக
 கொல்லப்படுகிற கருதநன என்கிற, கொடுப்பதற்காக, கொடுப்பதற்கு

சொல்லா தொழிய வேண்டுமவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம
சூத்தோத்தஷ்டம் உபாயநிஷேஷையா மறவாமைக்காக
1 'ஸுஷேஷம் வகூ' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டு
மவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம ஈயம் உகந்தது பணிகொள்ள
வுரியனான வெம்பெருமான திருவுள்ளமழலாமைக்
காக காரண சூயத்தாலும் 2 'செய்யாதனசெய்யோம்'

தற்சாக என்று தாதபாயம் முதலான-ஜனாஜோபதேசம் (1) கலிய
வைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் கருதகனனுவான என்னு
தாதபாயம் சூத்தோத்தஷ்டம் - தன்னுடைய மேனனைய
அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனாகச்சொல்லிக் கொண்டால்
பகவானுடைய கருபைக்குக் காரணமாகிய தீநாச இரகுவ
யாகிற சாரபணயம் போயவிடுமென்று தாதபாயம்
இந்தக் காரபணயானுஸந்தானமில்லாவிடில் உபாயாக்ம
நவயமும் ஏற்படுமென்று கீழ் விருத்தியாபாதிருந்தது
வனவம் - கீழ் வயாக்யானம் செய்யபடியே ஆதிகா ஸுஸந்தா
னத்துடன், ஸுஷா - எப்பொழுதும், வகூ - கொல்லிகொண
டிருப்பவனாய் உபாயநிஷேஷை குறைந்துவிட்டால் தீநாச
தில் 'ஸுஷிஷாஹிஷூகம் ஸுஸந்திவவம-ஆடிவநகாச' என
றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆநந்தம் குறைந்துவிடுமென்று உபாயாக்ம
ஸபாஸமும் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் பணிகொள்ள
உரியனான - (நமமுடைய) கைங்கரியம், ஆராதனை, பஞ்ச
தவனான அழலாமைக்காக - அழலாமைப்பாக்காயாக, அழலு
கை - கோபித்துக் கொள்ளுதல், ஆதிகா ஸுஸந்தா - வனவம்
திருவுள்ளம் சலகசாலம்கூறாக

இவ்விடத்தில் கீழே உத்தேசநிஷேஷம் ஸ்ரீயாக்ம
விடவேண்டியவைகளிலும் செய்யவேண்டியவைகளிலும்
ஸாராமஸத்தை யருளிச் செய்யவேண்டிய விருத்தி 'காரண
சூயத்தாலும்' என்றருளிச் செய்விருப்பது பாகவக கைங்க
யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணாமல் ஸ்ரீயாக்ம
மாதிரி செய்யமுடியாத கைங்கரியமும், வாயிற்று
களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஸ்ரீயாக்ம செய்வது நிஷேஷம்

என்னுமவற்றில் ப்ரபாகம் ஸ்ரஹவிடிவவாரம். வு
 ருஷாயுஷாரம வறறுதல வரையிடுதல செய்யா
 மைக்காக கரணசூயததாலும் சுதபுஷுங்களில்
 ப்ரபாகம் ஹவகெஜ்யபுத்திலெலலை நிலமாய ஸா
 ஸ்ராமுஜிதாதமான வாயாயபாழி ஹவகெஜ்யபும
 ஸ்யம்புயொஜமமான விவவுதூரகூசுமும ரஹஸ்ய
 சூயததில் ஹஸு ப்ரகிவாடிசங்களான ப்ரபேசங்களி
 லே யநுஸந்தேயம்

பேரனமாகையினாலும், கரணதரயமும சோந்திருசகவேணமெ
 ள்ளெற தாதபாயத்தினால் செய்யாதன - பெரியோர்களினால்
 அநுஷ்டிசகப்படாத காரயத்தை, அந்நிதே சொயந்தசாத
 காரயத்தை, அதாவது பாகவதாபசாரகைக் என்றபடி, செய்யோம்
 -செய்யமாட்டோம் 'ஸ்ரஹவித்தகக'ளாவது ஸந்தாசாரய ஸமா
 ஸரயணத்தினால் ததவஜஞான முடையவர்களாய முமுக்ஷுக
 ளானவர்கள் இத்தால பருமமவிதபசாரம் பசவானுடைய நிகர
 ஹத்துக்கு காரணமாகையினால் இது ஸரலவிதமான அநாந
 தவகளுக்கும் காரணமாகும் என்பது நயோதிதம் வறறுதல
 மிகுதியில்லாமல் நபிதது விடுதல, வரையிடுதல - அளவிடப
 பட்டதாகுதல, அதாவது குறைந்தவிடுதல தரிசரணங்களாலும்
 பாகவத கைகசாயம் செய்யாவிடில் புருஷாததம் நாஸமடை
 யும், அதாவது ஒரு கரணத்தினால் மாததிரம் செயதால் அது
 குறைந்தவிடும் என்றபடி எல்லேநிலம் - ஓரத்தில் (கடைசியில்)
 இருக்கும் நிலம் ஸாஸ்ராமுஜிதாதமான - (வாணஸரமதாமந
 களுக்கு அனுரூபமாக) ஸாஸ்திரங்களில் அனுமதி பண்ணப
 பட்ட, இப்படிச்சிலலாவிடில் இது சைனகாயமாகாது இந்ந
 பாகவத கைகசாயத்திலும் பரதானம் ஆசாரய கைகசாயம் என
 பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'சூவாயபாழி' என்றருளிச் செய
 யப்படடிருக்கிறது 'இவை இரண்டிலும் ப்ரபாகம் சூவாயபு
 கெஜ்யபு' என்கிற ஸ்ரீ ரஹஸ்யாதனுவளி ஸ்ரீ ஸூகதி இங்கு
 அனுஸந்தேயம் ஸ்யம்புயொஜமமான' என்றது ஹேது
 காப்ப விஸேஷணம்

விண்ணவா வேண்டி விலகினறி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில மகிழந்
தடைகின்றனா வண்ணுவரைக
கண்ண னடைகலங்கொள்ளுக
கடன்கள கழற்றிய நம்
பண்ணமருந தமிழவேத
மறிநதபகவா களே

22

இப்படி கீழருளிச் செய்த தகராசருநியாதிகார விண்ணவா
பன்னாகள பரதயவாய பரிஹாரகிரஞ்சார ஆவர்த்தி
போதிலும் பகவானிடத்தில நிதிநாயகமான பதி நேயஸ்து
தை உண்டாகக்கூற தாவிடவேதாநக தகராசருநியாதிகார
யானுகாஹத்தினாலயதாவதநாப அறிந்த பரமபெருந்தகராசருநியாதிகார
முகதாருடைய கைநாயகதைபலபாலனே பரிதி பூர பரமபரி
ஸவயம பரயோஜனமாத ஆணவதடி பதிநாயக விவற்றாநிதிநாயக
கிரா—'விண்ணவா' எனருமதிநது

11 - ரை] வண் - விலகணமான, துவரை - தகராசருநியாதிகார
தில வலிககிற, கண்ணன - பூரி கருநியாதிகார, அடைகலங்க கொ
ள்ள - நமமுடைய பரததை ஆநகிரி, தகராசருநியாதிகார
கடன்கள - மூன்றுவிதமான சடனைகளையும், கழற்றிய நிதிநாயக
செய்தவரான, நம் - நமமுடைய, பண் - காணம், அருரு - ஆர
ந்திருக்கிற, தமிழவேதம் - தகாவிடவேதநகரை, ஆகாசம் ஆ
வராகளின் பூரி ஸகதிகளே, அறிந்த - ஸார, தகராசருநியாதிகார
கனிபிநுநது அறிந்தவராகளான, பகவார்களே - பரிநாயக
கிற ஸபதத்திற்கு ஆததமான நாகரீன, பரமபரி நாயக
விலகக்கூறது, விண்ணவா - நிதயஸுமரிநாயக, வேண்டி - பரிநாயக
திதது, விலகினறி - ஒருவிதத் தடைய வமிலவாய, மேவுமடி -
பரிதியுடன செய்துகிற, அடிமையெல்லாம் - கைநாயகநகரெல்லாம்
வறறையும், மண்ணுலகத்தில - பூரி, பரி பூரிநாயக, நிதிநாயக
ஸநதோஷத்தை யுடையவராகளாய், அடைகின்றனா - ஆ
கிராகள

'வேண்டி', 'அடைகின்றனா' என்பன பரிநாயக நிதிநாயக
ஸுமரிநாயக பராததிததையும கைநாயகநகரெல்லாம் பூரிநாயக ஆர

தனமாய அடைகிறார்கள எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையினால் இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியா' என்கிறார்கள் 'எல்லாம்' எனபதினால் ஸாவணித கைங்காயப்பித்தி சொல்லப்படுகிறது இதனால் பரதயவாய பரிஹாரத்திற்கு உத்தரகருதயத்தை யனுஷ்டிக்கும்ஸாதாரண பரபன்னாகள் அதற்குக் காரணங்களான நிதயநைமித்திகாதிகளை மாத்திரமசெய்வார்கள், இந்த பரபன்னோத்தமமாசள பரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிற படியினாலே அஸேஷ கைங்காயத்திலும் அநவயிககிறார்கள் எனபது ஸூசிதம் 'மண்ணுலகத்தில்' எனபதற்கு இத்தற்கு விபரிதமாய அஜஞாநாதிகளுக்குக் காரணமாகையினாலே இருந்ததருமாஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்றாநதம் சநருநரளிலலாத நிலத்தில் அனுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் சநருநரளிலுக்குமபொழுதே அவர்களை அபரயோஜகாக்காக்கி அடிமை செய்கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள் ஆகையால் 'வைகுந்தம் புருவதும் மண்ணவா விதியே' என்று ஸூரிசுளாலும் சொண்டாடப்படுகிறார்கள் 'தீர்த்தனுக்கற்ற' என்கிற பாடமுன் வயாநயானத்தில் ஆரூபிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே பூவுமொவ்விருக்கைக்கு விருவாயியான வெண்ணுடைபா வாவதனைப்போசுகையாலே பவித்ரம், அதில் நின்றருளின வெள்ளொருமான் அதிலும் பவித்ரம், அவனைப் பூகிவாழ்க்க திருவாயமொழிகள் இவை வல்லாரவை வற்றிலும் பவித்ரவருகென்று ஐங்குறியுடையவர்கள் வந்திருக்கக்கொண்டு நங்கள் பூணயிதி நருகபுச சொல்லுவா' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு ஸந்தேயம் 'மகிழ்ந்து' எனபதற்கு 'நிஜகதிபாதி ஸக்துணம் கையபூச பூமெத்யவ காரிதஃ' என்றருளிச் செய்திருக்கிற படியே பரதயவாய பரிஹாரத்தை உத்தேசிக்காமல் 'நெய்லம் பரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அங்ங் அனுஷ்டகாத வரிததம் என்று நாதபாயம் 'அடைகின்றனா' எனபதற்கு கோலவிழுகசாட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அண்ணந்து கிடைக்கின்றன என்று நாதபாயம் அநாவது 'பாமாநினை குழந்திருந்தேத்துவா பலலாண்டே', பாளையம் நரிழாலை ஸாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை முநவோகைகளிற படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸவாய விநகாக்கி

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் வலித்திககினறன என்று தாதபாயம்
இப்படி லோகாததாததில கிடைக்கும் சைனகாயங்கா இந்தத்
தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகி
றா—‘ வண்ணவேரை ’ என்றாரம்பித்து ‘ வண்ணவேரை ’ இங்
யாதியினால் தவாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அண்ட
பாவிதங்களான ஸுதாமா என்கிற தேவேந்திர ஸபையையும்,
குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்று் திரபாலகாநளுடைய
ஸாவஸுவாயங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரித்தாக
கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிசெய்த ஸ்ரீ கருஷண
னுக்கு இவர்களுக்கு முகத்தைப் பாயநடைக் கொடுத்தது ஆஸ
சாயமல்லவே என்று தாதபாயம் ‘ கண்ணன் ’ என்பதற்கு
தன்னை யாஸரயித்தவர்களுக்கு ஸகல வித்ததா லும் நிரவாஸநகன
என்று தாதபாயம் ‘ அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழறறிய’
என்பதற்கு ஸ்ரீ கருஷணனுடைய பரிசுத்தந்தினு லுண்டான
ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் நம்முடைய பாரதத்தை
ஸவீகரிககவே தேவதை முதலியவர்கள் காங்குள்ள கடன்கள்
டைக் கிழித்ததுவிட்டாசன என்று தாதபாயம் ‘ நம் ’ என
பது ‘ தமிழவேதம் ’ என்பதோடும், ‘ பகவாக்கள் ’ என்பதோடும்
அநவயிக்கிறது ‘ நம் தமிழவேதம் ’ என்பதினால் பாரபண்ணா
ளான ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசன்களுக்கு இப்படியிட்ட புருஷார்த்தத்
த்குக் காரணமாசையினால் அஸாநாரணமாக அநாரிந்தத்
தக்கது என்று தாதபாயம் ஆகையினால் பிறே ஸ்ரீமத தாரி
டோபநிஷத தாதபாய ரதனுவனியில் ‘ ஐயுாலாரய்யுல க்யாவி
தமண்ககிலாகாண தீதானவிலு ஐயுலாணாஅர வலிவெனரிய
தீதவ மணமு நலிவாநாநுஸகா ததாஷுக் தா த்ரவணீ
ததமதஸாஜீஷு ஸவீயஸாவா மாயாதா த்யுரதாவனீ
விவஹபொதாரிணீ யாரணீயா ’ என்றும, ‘ ஸூகிரிகாஷெ
யொழா ’ என்றமிவா தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட
பிருக்கிறது இது ‘ அறியக் கற்றவல்லார வைஷ்ணவாரா
கடல ஞாலத்துள்ளே ’ என்கிற நம்மாழ்வார ஸ்ரீஸுகந்திரின்
தாதபாயாததம் இங்கு ‘ ஸூகிரிகா ’ என்பது பாரபண்
னாகிய வேஷம் அன்றிககே ‘ நம் ’ என்பதற்கு ‘ குருஷு
க: காவபதே: ’ என்கிறபடியே குருகையில் வந்து கொ

புணயிதவிவ பூராவம் வபூராக் வி யாவஸஸேவிதம்
 உஹகி உஹுராபூஷெடி டுஷ்டா உகளணீடிவபுணை
 பூவடிதயகாவஸஸுடுகெஃ பூலும் வாரிலுஜதெ
 பூவஸுரஉஹாரொடி வெஸரபூவஸிதவஸகெஃசு கெஃசு

உகி ஸ்ரீகவிதாதிடக வலிஹஸ்ய வவபுதனூவதனூவ்ய
 ஸ்ரீபெஹுடநாயஸ்ய வெஹாநாயபுஸ்ய க்யகிஷு

ஸ்ரீபெஹுஹஸ்யசுயவாரொ
 உதூரக்யக்யாயிகாரஃ வஹ்நிஷஃ

|| ஸ்ரீ பதெ நிமகாஹ உஹாரெஸிகாய மஃ ||

சோராதபுறநிருவேங்கடமுடையான திருவாழகே || ஸாணம

மூப்படக்கிய குலபதியாகிய ஆழ்வார அருளிசெய்தபடியினால்
 தமக்குள்ள ஆதரம காண்பிக்கப்பட்டதாகவுமாய் அன
 றிகடே 'தெளியாத மறைநிலநாள தெளிகின்றோம்' என
 கிறபடியே தமாமளனில் உண்டான உபசாராதிசயந்தினால் அருளிசெ
 ய்கின்றாராகவுமாய் 'பண்ணமரும்' எனபதினால் 'ஸாஹா
 மிதிதாதி ஸாஹாமி மெஜ்ஜெ' என்கிறபடியே பானங்களை தாங்கள்
 நனமையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் தாங்களை
 வந்தமாதமை சொல்லப்படுகிறது அனறிகடே கானகாள நம
 மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களை இவைகளில் வந்து
 புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாசவுமாய் வரெஃ
 மெயெவ உயாரம்' இதயாதிகள் இங்குஸநதேயம் 'தமிழ்
 வேதம்' எனபதினால் ஸாவாதிகாரதவமும், எளிதில் அராதத
 தைத தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ்என்னும் பதத்
 திறகு இனிமை என்றாததமாதையினால் இனிமையும் சொல்
 லப்படுகிறது 'வேதமறிந்த' எனபதற்கு ஸ்ரீ ஸருதபரகாஸிகை
 யில் வேத ஸபதத்திற்கு வேதாராதத்தில லக்ஷணை என்றருளிசெ
 ய்திருக்கிற நயாபமாக இங்கும் வேதாராததங்களை அறிந்த
 என்றாததம் 'பகவா' எனபதற்கு பகவானுடைய ஸவநாதி

சுனோப பற்றிய ஜனாநம், பகதி, வைராசயம் முதலிய சலயாண குணங்கள் நிறைந்தவாச ளாகையினாலே 'வாலீகி ஸ்மதவாக்ய வ்ஃ' எனநிறைவ முதலிய இடங்களிற்போலே ஒன்பசாரிகமா கச சொஸி இருசசிறதாகவுமாம் அனறிககே இவாகனையே பகவான் என்று அபேதமாசச சொலலி ஸதோகதிரம் செயதி ருக்கிறதாசவுமாம்

இப்படிப்பட்ட ஸவயம் பரபோஜனமான கைங்காயம் இநத காமிட வேதாந்த விததுகளான பரபனதேததமாகளு ககு மாத்திரம் வருவநற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறா— 'புணயி மலிவ' என்றாமதித்து

ப - ரை] ப்ரியா - பதனியானவள், வஸூரக் - (தனசகு)மின புறத்தில், ப்ராவ்-வந்திருக்கிற, புணயி மலிவ-பாததாவைப் போல, ஸ்ரீ ஸம் ப்ரவம்-ஸ்ரீ யம்வகியாய தங்களுக்குப் பாததா வாகிய பரவாணை, வஸவநிதம் - தன்னுடன் சோதகவனாச, உம் - அடிகசடி, குஜெஷ்ட - விசாரிகசப்படடிருக்கிற (துடைக்கப்படடிருக்கிற), உஹகி - பெரிதான, அதாவது பர பாவத்தினாலும் (ஆசாரத்தினாலும்) என்றபடி, உம் - திருமந திரமாகிய, உணர் டிவெஷ்ட - ஸபடிகாரி மயமான கண்ண டியில், டிஷ்ட - தாஸநஸமாசாரமாக அனுஸந்தானம் செய்து (பார்த்து), ப்ரவந யகா - பரபத்தியையே தனமாக வுடையவர்களான, அதாவது புருஷாததங்களுக்குக் காரணமாக வுடையவர்களான என்றபடி, வண - பூவாகள், ப்ரவஸூர- பரவிக சொண்டிருக்கிற (அடிகசடி விருத்தியடைந்துகொண் டிருக்கிற), உஹா-அதிரமான, குஜெஷ்ட - வாஸனையையுடைய (ஸநதோஷத்தையுடைய), வெஸூர-மலாநதிருக்கிற, ப்ரவநக- புஷ்பங்களுக்கு, வுஷ்ட - ஸதருஸங்களை, குஷ்ட-கைங் காயங்களின் வரிசைசனினால், வாரிம்-ஜகெ - அனுபவிக்கிறார்கள்

'புணயி மலிவ' எனகிற தருஷ்டாந்தத்தினால் தினந தோறும தனனை யலபகரித்துப் பகவாணை மனதில் மானஸ பாத பகூத்தினாலே சோதத்துச சண்ணாடியில் பண்டு ஆநந்தத்தை யனுபவித்துத் தான ருடிகககோந்த மாலைகளை அவஸ்கு ஸமாப

பித்த ஆண்டாளின் வருத்தநாதம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
அதை இங்கு உதாஹரணமா யெடுத்ததினால் 'மொகூம் தவ
வியதஃ ஹவதீவ மொஷெ மகி' திரோம் பூணயஹவநயா
மூணஃ । உவரவவெவிலுரஹலம்மசெஜெரூஷெஹஃ மூம்
மாஸபணி ஹுஷயம் மூரவஹுபீபாஃ ।' எனறிவா தாமே ஸ்ரீசோ
தாஸதுதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவ்வாண்டா
னேப்போலே தாங்களுமனுபவிகச வேண்டுமென்கிற ஆசை
யுடைய ஆழ்வாராக இவ்விடத்தில் 'வஸஃ' எனப்படுகிறா
கள் பகவதனுபவத்திலே ஸததையையுடையவாக ளாகையி
னாலே அவர்களை 'வஸஃ' என்கிறது இங்கு 'பூணயிதம்',
'வியம்' என்கிற பதங்களினால் 'சுஷ்யாஷெஷ்யா கிநஸஸிந
தஸ்ய வரஸ்யாஃ பூகிஷிதம் । தெநெபம் ஸவ யசுஷாதா சி
ஹுஷிஷிஷி ஜீவதி ।' என்கிறபடியே ஒருவாககொருவருள்ள
பரோமாதியைம் சொல்லப்படுகிறது அப்பொழுது 'பூணயிதம்'
என்றது பரிபையின் விஸவாஸத்தககுப பாந்திரபூத ரென்ற
படி அன்றிககே 'பூணயிதம்' என்று பாத்தாவின விஸவா
ஸத்தைச் சொல்லி 'வியா' என்று அதற்குச்சகாரணத்தைநாசொ
ல்லுகிறதாகவுமாம் 'ராசஸ்யாவி வியாஸாபயா டாஸா வித்ய
சுதாஹி । மூணாஷுஷி மூணாஷாவி ஸ்ரீகிஷிஷிஷி
ஷுஷிஷிஷி' என்கிறபடியே இவ்ள பரிபையான படியி
னாலே விஸவாஸம் மேல மேல வளாந்து வருகிறது என்று தா
பாயம் இது அவன் ஸநிஹிதனா யல்லாதபோதும் அவனைத்
தன்னுடன் சோததனுபவிப்பதற்கும், அவனும் இவளை விட்டுப்
பிரிய மனமில்லாதவனாய் இவளுடைய அனுமதியின்றிககே அரு
கில வந்து நிற்பதற்கும் காரணம் 'வஸஃ' எனப்பதற
குப பாத்தா எதிரில் நின்றால் தன்னையும் அவனையும் சோததனு
பவிகக முடியாதாசையினாலே அவன் பின்னாலே வந்து நிற்கும்
பொழுது இருவரையும் சோததுக கண்ணாடியில் அனுபவித்
தாள என்று தாதபாயம் 'கிஷி' எனப்பதற்கு இவ்விருவா
களின் ஸௌந்தராயங்களில் கொஞ்சங்கூட குறையாமல்
பாப்பதற்குத் தகுந்த வஸாலயத்தை யுடையது என்று தாத
பாயம் திருமந்திரமும் ஜீவ பரமாதமாககளின் ஜனாதவயமான
எல்லா ஆகாரங்களையும் ஸபஷ்டமாகக் காட்டுகிறதென்று தாத

ராயம் 'ஓஹு'ராரஜேஷ்ட' எனபதினால் அழுகக்கிலலாமல்
 யுககடி துடைசபபட்டிருப்பதினாலே ஸபாபுடமாகப் பாரப
 தற்குக் காரணமா யிருக்கிறது, மந்திரத்தை அழுககடி அனு
 நதானம் செயவதினாலே பரதயசுமாசப பாரபபதைப்போஷ
 'ஸதமாயத தெரிவிக்கிறது என்று தாதபாயம் 'கேள்'
 எனபதற்கு திருமந்திரத்தில் பாராதய பாரதநதாயங்கள்
 ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடி யினாலேகான் ஸதிரீ பராயனென்பதும்,
 வண ஸவநதிராய ஸோஷியாயிருப்பதினால் அவன பாதரு
 தானியன எனபதும், இருவரும் சோநது நிறகிற நிலையும்,
 தில் பதனீஸகாரீயமான ஜீவாதமா முனபும், பாதகாவாசிய
 ரியபதி பின்பும் நிறகிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவய
 கும பாகாரமும் பரணவ நாராயண ஸபகங்களில் பரதி
 திகழப்படுகின்றன என்று தாதபாயம் 'கேணிடிவபுணை'
 எனபதினால் திருமந்திரமே ஸாகாயம், அதினால் பாகாஸா
 யபட்டபிம் அாகதம் இன்னும் ஸாகாயம் எனபது தயோ
 ரம் 'வஸகி' என்கிறபடியினால் 'நிதயஸூரிக' இருக்கிறா
 'எனறாதகமுள்ள ஸருதிபாகய, திபிருகும் 'வஸகி' என்று
 ஸஸபாபடுகிற நிதய ஸூரிரானினை அவதாரம் எனபது தயோ
 ம அனநிசகே 'பூவடிநயநாஸகி' என்று ரோதது
 ரகிதது பரபததியைச் சங்களுடய புருஷாத்தந்ததுரரு
 ராயமாக அனுபூதகது ருந, கருதயாச ஸாஸபாடியினாலே
 வல போகாததமாயத திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அாத
 ஸுஸநதானம், நிதய நைமித்திகாதி காமங்கள் முதலியவை
 ச செய்கிறார்கள் என்று தாதபாயம் அனநிசகே பரபத
 யச செயதபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உத
 ரகம் செயயவேண்டு மென்கிற பசவத ஸங்கலபத்தினாலே
 கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவாகளாய என்று தாதபாயம் 'ஸா
 கி' எனபதற்கு வெளுதக நிறமுள்ள மலபைக, முலலை
 லிய புஷ்பங்கள், அனநிசகே, ஸாஸதிரானு மதங்களாய பரி
 நதயுகளான என்று தாதபாயம் இங்கு கேவல தேவநாந
 ராதயங்களும் காமய பலங்களும் நிறைந்திராமல், 'ஸாஸ
 ரஸுதாநம்' என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாஸமாயிருக்கிற
 ராததம் நிதயநைமித்திகங்களைச் செயயமிடத்தில் பலமமுத
 நவகளில் ஸங்கமிலலாமல் என்று தாதபாயம் 'பூவடிநய

உமாபொருஷ' எனபதற்கு புஷ்பங்களுககு ஸ்வபாவ வலித்த
மான வாஸனை யன்றிகடே 'தும்பெமாசுத்திரிமிரஃ ஸுயபு
தும்பெமெஃ யம் ஸவபு மந் ஐதி ஸாபாரபுஹ்னி' குரோ
புரித்யு பிமயுகி ராவிகாமிஃ ஸொவி க்ஷீய கபுதிராக
வாஸிதாமிஃ' என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளு
டைப கேஸஸபாஸத்தினுலே அந்தப் புஷ்பங்களுககு
விசேஷவாஸனை யுண்டாளுப்போலே மிகக் சீர்தகொண்டா
களான பரமைகார்திகளால் ஸமாபபிககப்படட புஷ்பங்களுககு
விசேஷமான பரிமாம உண்டாகிறதென்று தாதபாயம் இத்
தால் ஆழ்வார்கா அந்தப் பகவானை யனுபவித்து அந்த பரிதி
உள்ளடங்காமல் 'யானே இருந்தமிழ் நனமாலையினையடிகடே
ரொன்னேன்', 'செய்யசுடராழியா னடிகடேருடடினேன் சொன்
மலை', 'தொண்டாக கமுதுண்ணச சொன்மலைகள் சொன்னே
ன்', 'எம்பிரானாககு என்னுடைச சொற்களென்னும் தூயமா
மாலேசொண்டு ருடடுவனதொண்டனேன்' எனறருளிச்செய
திருப்பதிலும், இதை யனுஸரித்து இவாதாமும் 'செய்யதமிழ்
மலைகள்' எனறருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வார்களின்
ஸ்ரீ ஸூகதிகா இங்கு 'சு றெஹி' என்று சொல்லப்படுகின்றன
இந்தப்பக்கத்தில் 'சுமஸ்யுயிரிநிஜ மாலுமமலீகா ஸொபுர
வூகக்ஷணவாஸுக் ஸுரகிகெஸுரபூரவிநெ' என்றும், 'வசு
உயாத துலுஃ ஸுஹிதாஃ யாசிவஸுஃ ஸுதிவரிஷத் தஸுர
ஹுளரஹம் பொஐபனி' உமரிவரணவரொஜி ரோஹம்ரோஹி
தாயாஃ பூதிவரணீபாஃ பாஹுகெ தெ நிதாஹா' எனகிற
ஸ்ரீ பாதுசாஸஹஸா ஸ்ரீ ஸூகதியினபடி உபநிஷத்துசகளுக்கும்
ஒளபநிஷதபுருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக் கொடுப்பதாகவன்றோ
இதன் வாஸனை யிருக்கிறது என்று தாதபாயம் 'பூஷ்யரோ'
எனபதினால இன்னும் அது பாதயக்ஷதருஷ்டமா யிருக்குமபடி
சொல்லப்படுகிறது 'வெஸுர' எனபதினால இந்தப் புஷ்பங்களை
அப்பொழுது தான் மலாந்துகொண்டிருக்கிற தலை சொல்லப்
படுகிறது ஸ்ரீ ஸூகதிகள் பக்கத்தில் கேட்கும்பொழுதெல
லாம் புதிந்தப்போலப் போகயதமமாப 'கேட்டாரா வானவா
கள்', 'செவிககினிய செஞ்சொல்லே' எனகிறபடியே கேட்டுப்
போதும் எனகிற எண்ணம் உண்டாசாதிருக்கும் பாகாரம்
சொல்லப்படுகிறது 'சு றெஹி' எனபது நிதய நைமித்திக

காமங்களைக் குறிகின்ற நாராயணம் இதனால் ஆழ்வராகள் பக
வானைத் தமமுடைய ஸ்ரீ ஸுமங்கலிகளினால் அவனிதம் அனுப
வித்திருக்கிறபடி யினால் அந்ந ஸ்ரீ ஸுமங்கலிகளை ஸாரத்த
மாக அனுஸந்தானம் செய்யும் பரபன்னோத்தமமாகளுக்கும்
அப்படிப்பட்ட அனுபவ விஸேஷம் உண்டாகிறதென்று கீழ்ப
பாட்டில் பரஸநாவிககப்பட்ட அராதம் ஸதாபிககப்பட்ட
தாகிறது ஸுமங்கலமான வாராவருகநகடலிலே வநுமலியாத
வஸ மிலலாதபடி யமலு ஹரெஷையாலே சுந்யாத்யம் ஹ
த்யுரான இருவரும் நிறகிறநிலை மயகசண்டு ஸுமங்கலிகளோடொ
கக கென்கையுடைய திபாம்' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்கரஹத்தில அரு
ளிச செய்திருப்பதும் இந்த ஸலோசத்தின் ஸங்கரஹம்

இருவஹநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணீமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

ததரகருதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாங்க ஹோடுஸிகாய நம: ||

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கரியத்துக்குக் காரணம்—பகவத பரீகீ வீரேஷம்—
பகவத் பரீதிகத த்வாரம்—பரமைகாகதி நீர்மததீந்த, அனுருணமா யிரு
ககை—பரஸ்பர ஸேஷ ஸேஷிபாவம்—புருஷாரங்கத காஷ்டையீகி பர
யோஜனம்]

வ்ஸுதஞ் ஸுரலிக்வாஸ ஸ்ஸவஹுமதிவாடுத்ருஷுநியதம்
ஸ்ரீய: காகனோடுஷவஸவஹு விநியமெஜ்விததள |
யயாரொகாஜாயம் யதிவதிமெவொராஹிதயியாம்
ததொ ந: கெஜ்யபுஜ்விதவயபுஜ ஹவச: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராஜாஜ ஹோடுஸிகாய நம: ||

இப்படி பாகவத கைங்கரியம் பாகவத கைங்கரிய பாயநத
மாக இருகச வேண்டுமென்று கீழருளிசெய்ய வந்ததனை,
இந்த அதிகாரத்தில் பாமானோடுபதிகிளைப கொண்டு ஸ்தாபித
கப்போகிறவராய அதிகாராததததை ஸங்கரஹிதருரு
கிறா—'வ்ஸுதஞ்' என்றாமபிதது

ப-ரை] ஸ: - அநத, ஸ்ரீய: காகனோடுஷவஸவஹு - ஸவதநதிர
கிய, ஷெவ: - பகவான, வ்ஸுதஞ் ஸுரலிக்வாஸ - ஸவதநதிர
யும ஸவாபியாயு மிருககிறாடியினால், விடிவிதள - (சேதனை
சேதனை வஸதுகளை வ்ஸவஹுமதிவாடுத்ருஷு - தனி
னுடைய பஹுமானதகிறகுப பாததிராதளான பாகவதந
ளிடங்களில், அநாவது அநாவது ஸவதநதிர
நியதம் - எப்பொழுது மிருபபதாக, விநியமெஜ்விததள -
உபயோகப படுததுகிறான்லலவா, இது பாமானங்களில் பா
வதிததமென்று கிருவுள்ளம், யதிவதிமெவொராஹிதயியாம் - ஸ்ரீபாய
காரரை பாதானமாகவுடைய நம மாராயாகளினால், யயார

ஞொகாஜாயம் - லோகததையும் வேதததையும் அனுஸரித்து,
 குஹிதயியாம்பரிஷதிகதப்பட்ட புத்தியையுடைய, கீ-நமக்கு,
 ததீ - ஆகையினால், கெஃகய - பகவத கைகாயமானது,
 ததவிரதவய-ஃ - அநதப பகவானுடைய பஹுமான
 பாததிரமான பாகவதாகள வரையிலாக, ஸவவச - ஆயிறறு

‘வூதஃ’ எனபதினால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப
 படுத்திக கொள்ளக்கூடிய ஸகதியுடையவன் எனபதும், ‘வூரஜி’
 எனபதினால் அப்படி உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பாததியதை
 உடையவனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது ஸவாமியா யிருந்தா
 லும் பாததிரனா யிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத
 திகசொள்ள முடியாது என்று தாதபாயம் ‘வூவஹுஜி’
 எனபதினால் ‘ஜோநீகாவெதெவ ரே தீதம்’, ‘ஸவ ரி பி யஃ’
 இதயாதிகளிறபடியே தனக்கு மிசவும் பரியாகளான பாகவதா
 களுக்குக் கைகாயம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக்
 காட்டிலும் அதிகமாசப பாவிக்கிறான் எனபகேறப்பட்டது இத்
 தால் எல்லா வஸதுக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களா
 யிருந்தப பாகவதாசளுக்கு மாததிரம் சேஷ பூதனாவதற்குக்
 காரணமும் ஸஃசிப்பிக்கப்படுகிறது ‘தீயதம்’ எனபதினால்
 பகவத கைகாயம் எப்படி ஸவரூபமுள்ள வரையில் செய்ய
 வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாதமாவா எனபது
 தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஸ்ரீயஃ காகோ ரெவஃ’ எனபதி
 னால் ‘லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினால் அவன் ஜகதஸருஷ்டயாதி
 களான லீலைகளை அனுபவிக்கிறான்’ என்றாததமுள்ள ஸருதி
 யிலும், ‘யஸ்யாவீக்ஷ்ய ஜ்வலந்தஸி தவாபயோதொலிபதெவிதம்’
 என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகதஸருஷ்டயாதி வயாபாரங்
 களைப் பண்ணுவதைப்போலே அநதப பிராட்டியின் ஸநதோ
 ஷததிறகாக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஸரணமடைந்த
 நமக்கும் இம்மஹா புருஷாததத கத ஸங்கலபிக்கிறான் என
 பது தயோதிதம் அப்படியே ‘பிரான’ என்று அவனுடைய
 உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உதகருஷ்ட
 தஸை ‘அடியாகரெனனை யாடபடுத்த விமலன்’ என்றரு
 ளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘வஹு’ எனபது பாவலித
 தியைக் காட்டுகிறது இப்படி அவன் கிரியோகிததா னென
 பது அவனுடைய ஆஜ்ஞாஞானகிற ஸருதி ஸமருதயாதிகளில்

இறகு ஹவஸ்கெசுஜயபுததை ஹமவதகெசுஜ
யபுபயபுக்மமாகச சொலலுகைககடி யெனனென
பாகவத கைதகாயதகுகத னில — ‘வரமதாதிரயா
காரணம் யாதெவயெயா வரமெயக
கெவ யஸுலுராவம் ஸஸெஷ: வரஸுஷ:’ என்று

‘ஆசாராயண தேவதையாக எண்ணிகொண்டவனாயிரு’ என்றா
ததமுள்ள வாக்யத்திலும், ‘கெவயிவாவாயபு சுவாவீத’
என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘யஸு
கெவ’ என்பதற்கு லோகத்தில ராஜாசகல தங்க
ளுடைய வேலைகளாகளையும் பூஷணதிகளையும் ராஜயத
திறகாகவும், பிள்ளை முதலியவாசஞ்சராகவும் உபயோகிக
கக காண்கிறோமல்லவா என்று தாதபாயம் வேதத்திலும்
‘எல்லாத தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமாப
பிக்ருகாள்’ என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸமருதியிலும்
‘தலாஸி கெவகாஸு வகுஜநீயா விஸெஷத:’ என்றும் சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் ‘யதிவதிசுவெஷ:’ என
கிற இடத்தில் ‘சுவ’ என்பதற்கு அவரை முகயமாகவுடைய
என்றாததம் இறகு ‘வகுஸுஸ்யநீநாம் பூணஜி வரண
தகவாடிசெடிரயொ ஸுஸெஸெநஸிஸுரோத விவவாதுபநுர
ஸுயாநுராவ மாராவ’ என்கிறபடியேஸ்ரீ ஆளவந்தார பரபருதிக
ளான பூவாசாராயகளும, ஆசசான, பிள்ளான, முதலிய பிண
புள்ள ஆசாராயகளும, உடையவருடைய ஸமபந்தத்தினால்
பெருமை யடைந்தாசன என்பது கயோதிதம் இவ்வாததமே
யதிராஜ ஸபத்தியில் ‘யதிராஜெந நிஸபநாயகஸு: கெவதீ
மாராவகிஹாரயஷி:’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
‘சுவமிதயியாம்’ என்பதற்கு ஸேஷ ஸேஷிகளுடைய லக்ஷ
ணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறிவித்தவர்கள் என்று தாதபாயம்
‘தத:’ என்பதற்கு இப்படிப் பகவான விரிபோகித்தபடியின
லும், அதை ஸாஸ்திரங்களையும் யுகங்களையும் கொண்டு பூவா
சாராயகளுமக்குத் தெரிவித்திருப்பதினாலும் என்றாததம்

‘என்னென்னில’ என்பதற்கு ஸேஷிதவம் பகவான்க
குறித்து ஏற்பட்டபாதினும் அது கைபாய பாயந்தம் என
பதே லித்திகாமஸிருக்க, பாகவத பாயந்தம் என்பது எப்படி

வேஷாய-ஹம் ஹததிஸே யருளிசசெயதபடியே
 ஸவெ-ஹ்ரணைபபற்ற ஸேஷஹதனானவிவ னகிஸ
 யாயாமம் பண்ணபபூவன் அவவதிஸயநதான்
 வஹ்ஸகியை யஹ்ரையிதது வரவேணும் ஆனால்
 ஜீவனுக்கு வரணைபபற்ற ஸகூமான வகிஸயமெ
 தென்று பாராததவிடத்தில் ஸரீரகாபி உவததாலே
 யகிஸயாயாமம் பண்ணுகை யிவனுக்கு மஹிததுகரும
 பொதுவாயிருந்தது இவன ஸேஷிக்கு விஸேஷித

வரிததிக்கும என்று காதபாயம் வரமதாதிஸய - ஸேஷியி
 னிடத்தில் உண்டாகும் அதிஸயகதை, ஸூயாகெவயா -
 பண்ணவேண்டுமெனகிற ஆசையினால், உவாடுபயகவடுவ -
 அஹ்ஸகிகததருநததாயிருக்கையே, யஹ்-எந்த வஸதுவுக்கு,
 வரஉவம்-ஸவருபமோ, ஸஃ அது, ஸேஷஃ-ஸேஷன், வரஃ
 ஸேஷி-இந்த அதிஸயததை அடைகிறவனாய முதலில் பான
 என்று சொல்லப்பட்டவன் ஸேஷி, அதாவது அயலாநுடைய
 பரயோஜனததையே தனக்கு முகயமான பரயோஜனமாசவுடை
 யவன் எவனோ அவன் ஸேஷன், அந்த பரயோஜனததை யடை
 கிறவன் ஸேஷி இசைச இவரு ஸேஷிக்கு மிருக்கலாம், ஸேஷ
 னுக்கு மிருக்கலாம், இவ்விருவாக்கு மிருக்கலாம் வஸ்திரம் முத
 லிய வஸதுக்கள் அதிஸயம் பண்ணாவிடத்தில் ஸேஷியின்
 இசைச, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது
 இருவருடைய இசைச, ரதாதிக்குகரு நாமஅலங்காரம்செய்யும்
 பொழுது ஸேஷனுடைய இசைச 'பூவன்' என்பதற்குஏதா
 வது ஒரு அதிஸயததைச செய்யாவிடில் ஸேஷதவ ஸவருபமே
 நிறகாது என்று காதபாயம் சேதனா சேதன் வஸ
 துகள் பசவானுக்கு ஸேஷபூக மென்பது பொதுவாசையினால்
 அசேதனம் கைங்காயம் செய்யாமலிருப்பதுபோல சேதனன்
 மிருக்கடமே பென்னில்? அருளிசசெயசிறா- 'அவவகிஸயா
 யாமம்' என்றாமபிதது வஹ்ஸகியை யஹ்ரையிதது-
 அந்தந்த வஸதுக்களின் ஸாமாததியததை யனுஸரித்து ஆனால்-
 ஆகையினால், ஸரீரகாபி உவததாலே-பசவானுக்கு ஸரீரமா
 யிருந்து அதினாலே பசவானுக்கு ஸரீரிதவமாகிற அதிஸயததைச
 செய்கை 'பொதுவாயிருந்தது' என்பதினால் பசவான் இவ

துப்பண்ணு மகிசயம் வெததது உவததாலே யிருக
கும அதிலிவன ஸாஸூ விரும்மமாக வகிக்கும
போது ஸாஸிதாவாய டிணயரணன வீஸூரனுக்கு
மீளாஸலாசுததை யுண்டாககி யமஉவததாலே
யகிசயபாயகம ஸாஸூர நுமணமாக வகிக்கு
குமபோது 1 ' ஸுலெகவஸள துஷு கிஷுஷுதெது
ததுஷுதெவஸள வரஜஸ்ரீரீ ' எனகிறபடியே வீஸூர
னுக்கு ஸனோஷததை யுண்டாககி யவனுடைய வள
காய-பாடிமணங்கள் குமரிராதபடி யமமுவததாலே

ஊக்கு அறியும் ஸக்தியைச் கொடுத்திருக்க அசேதனத்தைப் போலிவன செய்வது யுகதமல்ல என்பது தயோதிதம் இதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகிறா—‘ இவன ’ என்றாரம்பித்து **விசேஷிதது - அசேதனங்களை ராட்டிவார வேறுபட்டதாய் வெவ்வேறு உபததாலே - ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக்கொண்டதின் வழியாக அதுவும் முழுக்கூககளிலலாத கிலலாச சேதனங்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே கைவராய ரூபமாகது என்று கொண்டருளிச் செய்கிறா—‘ அதில் ’ என்றாரம்பித்து **ஸாஸ்திர - (ஸாஸ்திர முகததாலே) நியமனம் செய்யுமவன ‘ வீரராவலாசுததை ’** என்பதினால் ஸீலா ரஸததிறகு மாந்திரம் காரணமான அதிஸயாதாரம் பண்ணும் அதிகாரி ஸாஸ்திரங்கள் என்பது ஸக்திதம் **ஸாஸ்திரம் மூலமாக - சாமங் களை பரதிபாதிக்கும் ஸாஸ்திரங்களை அனுஸரித்து ஹவ்யுஸ ரீரீ - எல்லாவற்றையும் ஸீரமாகவுடைய, அவலா - இந்தப் பரம் புருஷன், ஸாவெத - நல்ல காரயம் செய்யுமபொழுது, துஷ்டி-ஸந்தோஷிக்கிறான், துஷ்டிதேத - கெட்டகாரயங் களைச் செய்யுமபொழுது, துஷ்டிதே - ஸந்தோஷப்படுகிற திலலை ஸாவெததை - அந்தந்த வைதிக காமங்களைச் செயது அந்தந்த பலங்களைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமான பரீதி விசேஷத்தை ‘ சூழி ’ ஸபதம் காருண்யத்தை ருறிக் கிறது குமாராதபடி-வயாததமாகாதபடி வனதே - ‘சூகெதே’ என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த, ஸாவெதவனவ-எல்லா****

1 கேஸ-7-18

[illegible]

பராததிசகாமஸிருகக 'புருவேண்டியதால்' எனப்பதினால
இப்படி இல்லாவிடில ஸாஸகிராதிகளுக்கு விரோதமாகும், இவ
னும் பரவருத்திசர மாட்டான எனபது தயோதிதம் அது -
ஆறுஷங்கிகமாக வரும் புருஷாததம் **சுவிபூய விஸேஷ**
மடியாக - அபிப்பிராயப்படி நடப்பதினால உண்டாகிய பரீதியி
னால, **ஸவ-புத்திலம்** - எல்லா அபிமதங்ளைப் பாராகிலும்
ஸவெ-புஷாம் - எல்லா, **சூராயகாமாம்** - ஆராதனங்
களைக் காட்டிலும், **விஷ்ணு** - பகவானுடைய, **சூர**
யம், **வரம்** - மேலானது, **தஸுரக்** - அதைக் காட்டிலும்,
வரம் - உத்கருஷ்டமான, **தஜீயாராயம்** - பாகவதாகளின
ஆராதனம், **வரகரம்** - மிகவும் உயரந்ததாச, **பூதம்** -
சொல்லப்பட்டது **சக்ஷதவதேஷம்** - என்னுடைய பதநா
களிடத்தில பசதி செய்பவர்களிடத்தில, **பூகி** - பரீதியானது,
செ - எனக்கு, **சுஸ்யூகா** - மிகவும் அதிசமாச, **ஸவெக்** - உண்டா
கும், **தஸுரக்** - ஆசையினால, **சக்ஷதம்** - என்னுடைய பதநாக
ளிடத்தில பகதிசெய்யுமவர்கள், **விஸேஷத்** - விஸேஷிதது,
வஜ்ஜகீயா - பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் **சக்ஷதவதேஷம்** -

சுமாரோகம் | உத்யோஸு வணைவதி ஸுரமெதூஜிவி சி
யா || ஸயராராயமெ யதொ உராமெயுபு வஜுமம் | உர
மஸுரணம் நிதும் யது சாம் மொவஜீவதி || ஸகீரஷு
வியாமெஷுஷா யவ்விநு ஜெஜெவீ வததுதெ | ஸவ்விபெ
ஜெராமுநிஸீராமு ஸயதிஸுவவணீதம் | தமெஷுஷெய
கதொ மராமுஸுவவவிஜெயாமுஷுஷம் |, 16 சுமநு

என்னுடைய பசுதாக்களித்ததில் பரீதி, வதிஜாயாம் - (அயலா
ரால செயப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், சுமாரோ
கம் - ஸந்தோஷம், உத்யோஸு வணை - என்னுடைய
சுதையைக் கேட்பதில், ஸகீரீ, (அப்படிச் சுதையாக கேட
கும பொழுது) ஸுரமெதூஜிவிசியா-ருரல், சநா, ஸரீரம்,
இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழதழக்கிருப்பது, ஜலம்
பெருகுவது, மயிரா கூச்சலையுடைத்தா யிருசுதைமுதலியவைகளா,
ஸயம்-தானே, சூராயமெ - (எனனை) ஆராகனம் செய்வதில்,
யது-பரயத்தனம் செய்வது, உராமெயு-என விஷயத்தில், உம்
வஜுமம்-டம்பத்தை விட்டுவிடுவது, நிதும்-எப்பொழுதும்,
உர - எனனைப்பற்றிய, சுமஸுரணம் தயானம், சாம்-எனனை,
மொவஜீவதி - இதர பரயோஜனங்களுக்குக் காரணமாகப்
பாவிக்கிறதிலை, (எனநிற) யசு - எதுவோ (அதுவும), ஸஷு -
இப்படிப்பட்ட, ஸஷு வியா - எட்டு விதங்களான அமைப்பா
ளங்கலையுடைய, ஸகீரீ - பசுதியானது, யவ்விநு - கந்த,
ஜெஜெவீ - மலேரசனிடத்திலும், வததுதெ - இருந்திருக்கா,
ஸு - அவன், விபெஷு - பராமமண ஸரேஷ்டன், சாமு -
தயானம் செய்பவன், ஸீராமு - விதயாஸம்பகதையுடையவன்,
ஸு - அவன், யகீரீ - ஸநயாலீ, ஸவ - அவனை, வணீதம்,
தமெஷு - அவன் பொருட்டு, ஜெயம் - கொடுக்கத் தகுந்த,
ததம் - அவனிடத்திலிருந்து, மராமு - நரஹிகத, மருந
தது, ஸவ - அவன், யாமுஷுஷம் - என்னையோ, வ
வதிஜு - பூஜிக்கத்தகுந்தவன் இவ்வு கொடுப்பாரா நான்
குவதும் விதையைப்பற்றியது என்றறியத்தக்க என்று
மேலே இசரத்தத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது பெ -

ததில தகவலிததுக்கு பூரண வரணியைப் பாரத்
பகவத் பரீதிக்கு தவாரம் தால 1 'யெ யஜநீ விதபு
பெவாநு வரணாநுலஹுதாஸநாநு! லவபுலுதா
நாரதாநம் விஷுநெவ யஜநீதொ' உதூரிகளிறபடி
யே யீஸூரன் ஹமவத ஸரீரனாககொண்டு மாராஹு
னா 2 'லவபு வி யஃ' எனகிறபடியே வரநெகாநீ
விஷயததில பூகிவரதகூனா பூகாரியினுடைய
நினைவைப்பாராததால 3 'ஜூரநீகவாநெதவ நெ நதம்'
எனகிறபடியே ஹமவத நெகூயபுததை ஹவான்
தன்னையபூதி பககலிலே பண்ணினதாக வுக்ககும்

திராததததிறகு இப்பாகவதாஸரயணம் வி ரோ தி க க
விலலை எனறருளிச செயகிறா— 'இவலிடத்தில்' எனமுரம்
பிதது பூரணவரணியை - பரமானாகளில் சொல்ல
பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது ஸேஷதவ லக்ஷணாததை
கிழச சொல்லியபடி விமாஸம் செய்யாமல் ஸாஸ்திரததில் கிதிச
சப்பட்டிருப்பதை யோசிக்கமுமிடத்தில் 'ஸரீரனாககொண்
மே' எனபதினால் நேரில் பகவத பரீதிக்குக் காரணமாகையினால்
அதவாரகமாகவும் ஆராதயனாகிறான எனபது நயோதிதம்
அகநீநதிராதி ஸபதங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிக்கிற நிதய
நைமித்திக காமங்களைப்போலே பாகவத கைங்கரயம் அவா
களுக்கு அநதாயாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸதவாரக
மான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேஎன
னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறா— 'லவ' என
முரம்பிதது லவ - அநதஜனானியும், 22 - எனக்கு, 23 யஃ -
இஷ்டன ஜூரநீதம் - ஜனானியோ வெனில், 24 - எனக்கு,
சூநெதவ - ஆதமாவாகவே, அதாவது ஆதமாவைப்போல
பரீதி விஷயமாக எனறபடி, 25 - அபிபராயம் இததால் நேரில்
பகவாண் ஆராதனம் செயவதைவிட பாகவதாகள வழி யாக
ஆராதனம் செயவது பகவானுக்கு மிகவும் பரீதிகரம் எனபது
சொல்லப்பட்டதாகிறது பண்ணினதாக - செய்ததைப்போல.
இப்படி க கேவலம் பகவத பரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து!
பாகவதாகளுக்குக் கைங்கரயம் செய்தால் பாகவதாகளுடைய

இப்படி ஸேஷிககவிதே மெனகிற வளவே யன்று,
ஸேஷகாமாகிற ஸம்வதத்தான் ஸகாரகமாகவுமுண்
டாகையால கெஷ்யபும ஸகாரகமாகவுமபூரூபம்.
அதெவ்வனே யெனனில —

சித்யம் ஸ்ரீ பாவஸ்தேதவ்யம் ஹகெசுராதுவதவ்யம் |
ஸஹஸகாரகம் ஸ்ரீஷேஷிக்ஷம் வரஜாததம் |

பரீதி நமக்கு உத்தேசய மில்லாமையினால் அது பகவத
கைகாய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைகாய மாகாதே
என்னில? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—‘இப்படி’ என
முரம்பிதது எனகிற வளவே யன்று - எனபது மாந்திரமில்லை
ஸகாரகம் - பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையது ஸகைகா
யத்திற்குக் காரணமான ஸேஷதவம் ஸதவாரகம் எனபதை
நிரூபித்தருளுகிறா — ‘சித்ய’ எனமுரம்பிதது சித்யம் - எப
பொழுதும், ஸ்ரீ பாவ - லக்ஷமியுடன், ஸ்தேதவ்யம் - கடிசுமொண
டிருப்பவனாயும், ஹகெசுரம் - பாசவதாகளால், சூதுவதம் - அந
தாயாமியையுடையவனாயு மிருக்கிற, வரஜாததம் - பரமாத்மா
வுக்கு, ஸேஷிக்ஷம் - நமக்கு ஸேஷியாபிருசுதை, ஸகார - எப
பொழுதும், ஸஹ - அந்த லக்ஷமியுடனும், ஸகாரகம் -
பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையதாகவும், ஸ்ரீஷேஷ - இருக்கும்
லக்ஷமியோடு கூடினவனாகையாலே ‘ஸஹஸேஷிக்ஷம்’, பரமாத்
மையைத் தனக்கு அந்தாயாமியாகவுடையவனாகையினால் ‘ஸகா
ரசேஷிக்ஷம்’ என்று பிரித்து அறியத்தக்கது இந்த
ஸலோகத்தில் ‘வரஜாததம்’ எனபதினால் ‘வரஜாததம்’
(எவ்வளவிட உயர்ந்த ஆதமா இல்லையோ அப்படிப்பட்ட வன்
பரமாத்மா)’ எனகிற வயதபத்தியினாலே பரவானுக்கு வேறு
அந்தாயாமி இல்லை என்று பரமாணவகனி லேறப்பட அநந்த
ஐத அனுவதித்துக்கொண்டு, ‘ஹகெசுராதுவதம்’ என்றொரு
லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதாகள் அந்தாயாமிகள் என்றுரால்
லில் பரமாண விருத்தமாகையினாலே பகவத்களை, நமக்கு அந்தா
யாமியாகவுடையதாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றாத்ம
சொல்லவேண்டும ஸாவஜ்ஞனாய், பரமம் முதலியவை எல்லாத்
ஸவான இப்படிபரமாணவிருத்தமாகநினைத்துக்கொண்டிருக்கை

வ்யக்திஞய வ்யவக்தீயஞன நாரா தான பூண்ட வா
 லாணததையுமிட்ட மாலையயு மடியாராகளுடையவு
 மாணை குதிரைகளுடையவுங் கழுத்திலே யிடுமாப
 போலே 1 ' அடியாராக்கெனை யாடபடுதத விம
 லன் ' எனறும், 2 ' நாரொஹைகாபூவ வ்யவக்தீ
 ககூதலிஹராஸி | பூவவொ லமவக்தீகா ராஜ்யஸா
 வ்யததஹிஜ | ' எனறும், 3 ' மறறுமோர தெயவமுள
 தென்றிருப்பாரோ நெறிலே னுறறது முன்னடி
 யாராக கடிமை ' யெனறஞ் சொல்லுகிறபடியே
 கூத்துக்கவார தஞ்ஞாபிகளடியாக லமவக்தீஷ்ட வி நி

அஸம்பாவிதமாகையினால் அதற்குமதாதபாயமபாசவதாகளுக்கு
 பரீதியைச்சொடுக்கக் கூடிய காரயத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில்
 செய்யப்படும் சைனகாரயத்தைவிட அதிக பரியமாக நினைத்துக்
 கொண்டிருக்கிறான் என்று 'ஜோக்ஷாபெதூவ செகிகம்' இதயாதி
 பரமாணவகளினால் ஏற்படுகிறபடியினால் பாகவத பரீதியும் லக்ஷ
 மியினுடைய பரீதியைப்போல உத்தேஸாயம் என்று தாதபாயம்
 இங்கு லக்ஷமியை பெடுத்தது தருஷ்டாநதம் லக்ஷமியினுடைய
 பரீதியை பரமாண பலத்தினால் ஒப்புகொள்ளஞ்சிறுப்போலே
 இதுவும் ஒப்புகொள்ளப்பட டீலணமம் என்று தாதபாயம்.
 இதற்கு லௌகிக தருஷ்டாநதம் சாடடி யருளுகிறா-('வ்யதக்தீ'
 என்றாரம்பித்து வ்யவக்தீ - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இட்ட-அய
 லாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட ' இமோபபோலே ' எனப்
 பதற்கு மேலே ' லமவக்தீஷ்ட வி நியொமாஹ-கதையாலே ' என
 பதோடநவாயம் அடியாக்கு - தன்னுடைய தாஸாகளுக்கு,
 எனனை - தனக்கு ஸேஷபூதஞான எனனை, ஆடபடுதத - தாஸ
 பூதனாகச் செய்த, விமலன் - பரிசுத்த ஸவபாவத்தை யுடைய
 வன் நாராஜி: ஸஹம் - நாரதனாகிய நான், க்வக்தீயககூதலி
 ஹராஸி-உமமைப் பாப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினால்,
 ககூபூவ: - இங்கு வந்தேன், விஜ - ஓ! பராழமணரே,
 ராஜ்யஸாம் - எனனைப் போன்றவாசளுக்கு, வ்யததம் - எப்
 பொழுதும், லமவக்தீஷ்டா: - பாகவதாகள் பூவவ: - பரபுக

யொமாஹ-தையாலே ஹமவஜ்ஜெஷ்வம தான் யாவ
 டாதுலாவியான கட்டளையிலே ஹமவதஸேஷ்வ
 வய-ஹமாயிற்று இங்கு ஹமவதஸேஷ்வமடியாக
 ஸ்ராவஸ்யுயுத்தமாகவும் 1 : மூணெணடிபாஸ்யுமவா
 மத? என்கிற ஸ்ராவததாலே மூணஜ்ஜோமடியாக
 வெஷ்வெஷ்வயாலும் வந்த ஹமவத ஸேஷ்வம 'ஹமவ
 ஜ்ஜோ', 'ஜோஜ்ஜோ' என்கிற விரண்டு வடிததாலும்

கள் யாவடாதுலாவியான கட்டளையிலே - ஆதமஸவருபம்
 உள்ளவனாயில் இருக்கும் பாகாரமாகவே, அதாவது பசுவச
 ஸேஷ்வதவமே கீழ்நிரூபித்த நயாயத்தினாலே பாகவத ஸேஷ்வதவம்
 வரையிலாக வளநதிருக்கிறபடியினால் பகவத ஸேஷ்வதா மிருக
 கும வரையில பாகவத ஸேஷ்வதவமும இருக்கும் என்று தாத
 பாயம் கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் 'ஜோஜ்ஜோ' எனபதி
 னால் எல்லா வஸ்துகளுக்கும் பாகவத ஸேஷ்வதவம் உண்டென
 பது எப்படி எனபதை நிரூபித்தருளுகிறா—' இங்கு ' என்ற
 ரம்பித்து ஹமவதக்ஷமடியாக - பாகவதனா யிருப்பதைக்
 காரணமாகவுடையதாய், ஸ்ராவஸ்யுயுத்தமாகவும்-பகவானுக்
 குத் தான் வஸப்பபட்டிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாக
 வதனானில் மறற வஸ்துகளெல்லாம் பசவானுக்கு இஷ்டப்படி
 விநியோகித்துக்கொள்ள வேண்டியவை களாகையினால் முதல்
 பாகவதனுக்கு ஸேஷ்வமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸ்துவின்
 ஸவருபத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பாகவத ஸேஷ்வதவம் என்றபடி
 மூணெணடி - குணங்களினால், டாஸ்யு - தாஸ்யையிருக்கையை,
 உவாமத? - அடைந்தேன மூணஜ்ஜோமடியாக - பாகவதா
 களின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமா
 கக் கொண்டு, வெஷ்வெஷ்வயாலும் - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்ப
 டிக் குணதிகமானவாகளிடத்தில் தானே ஸேஷ்வதனா யிருக்க
 வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாதபாயம்.
 'ஹமவஜ்ஜோ' எனபதினால் அவாகளுடைய பாகவததவமே
 காரணமாக ஏற்பட்ட ஸவருப பாயுத ஸேஷ்வதவமும, 'ஜோஜ்
 ஜோ' என்கிற பத்ததினால் அவாகளின் குணத்தை யறிந்த

ஸூத்ரிதம இபலாமவத ஸௌக்ஷ்ம சூயம் செல
லுமபடியை 1 'பேசுவாரடியாக ளெததமமை விற
கவும பெறுவார்களே' என்று கஜஸூத்ருவ்யூ
காககளான பெரியாமுவா ரருளிச்செயதார இது
கஜஸூத்ருகருத தாஹ்யூதம் இவவ்யூததை
யதஸூத்ரிததால இசஸௌக்ஷ்மஸுலாசகமாகவு மலா
சகமாகவும நின்ற நிலையிலே ஸௌவ்யூத்யான கெ
ஜயூதம நிற்கும ஆகைபால தன ஸூத்ரிதகரு
வமாக ஸூத்ரித கெஜயூததினுடைய ஸூத்ரிதகரு

தனனைப் போன்றவாக 1 என்பதினால் ஸூத்ரிதகரு யாதவநத
பாகவத ஸூத்ரிதவரும ஏற்படுகிறது இந்த ஸூத்ரிதவம
அநதப பாகவதகருகரு இஷ்ட விரியோக பாயநத
மாகுமெனபதை நிருபிதகருகருகரு—'இபலாமவதஸௌக்
ஷ்ம' என்றாமபிதது சூயம் செலலுமபடியை - கரயம் பண
னரினாலும அது செலலுமபடி நிற்கும பரகாரததை பேசுவா -
(பகவானுடைய திருநாமங்களை) சொல்லுகிற, அடியா - தாஸா
சன, எந்தமமை - எமம், விறகவும - கரயம் பண்ணவும், பெறு
வார்கள - ஸமாததராவாராஸ 'கஜஸூத்ரு' இதயாதியி
னால் யாதவசரினவரானசரினையும ஸோமகரயம் முதலியவை
களையும விசாரிக்கிற கலப ஸூத்ரிதகருதிறகு வயாகபானம
செயதவராகையினாலே அநராகங்கள், ஸூத்ரித ஸூத்ரிதகள், இவை
களின் ஸவருபங்களையும, கரய விசாரயங்களின் ஸவருபங்
களையும தான நனருயநிறத இவா பாகவத ஸூத்ரிதவம் கர
யம் பண்ணக்கூடிய யோகயதை யுடையது என்று அருளிச்
செய்திருப்பதினால் இப்பாகரம் பரமாண தமம் என்பது
தயோதிதம 'தாஹ்யூதம்' என்பதினால் நமஸு
ஸபதம கனகரு ஸவாததகருமில்லை என்பதைச் சொல்லுகிற
படியினாலே பசவானுக்கு இஷ்ட விரியோகாராஹன யிருக்கும
படி நமஸுஸபதத்தில் தாதபாயத்தினு லேற்படுகிறதென்று திரு
வுள்ளம் இது திருமந்திரத்தில் பரதிபாதிக்கப்படும் பரகாரத
தை நிருபிதகருகருகரு—'இது' என்றாமபிதது ஸூத்ரிதகரு

விவ்ருவியான வுரூஷாய-ததிலெலலை நிலத்தைத்
தரிசுதுறு விடாதொழியப் பூரூபம் இது
பரமைகாந்தி தரிமத்திற்கு 'ஹத-ஃ ஹ-ஃ' மணவஸு
மனுதணமாயிருக்கை வ', 'சூவொ விவொ ருமா

மையினுடைய, அதாவது தாஸதவத்தினுடைய, வுரூபாகா
ரம் - பரமோஜனமான கைவசாயம் தரிசு துமவிடாதொழிய
பாழாய்ப் போகுமபடி விடாமல் கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட
டால் அதில் அயலாரகள் ஆகரமித்து விடுவார்களாகையினால்
அதின பலம் கிடைக்காமல் போயவிடுவதைப்போல இவனுடைய
புருஷாராதம் குறைந்துவிடும் என்று காதபாயம் இப்படியா
கில் பதிவரதா ஸதிரீயைப்போ விருக்கவேண்டு மென்பதற்கு
விரோதம் வாராதோ எனினில்? அதற்குஸமாகான மருளிச்செய
கிறா—'இது' என்றாரம்பித்து பௌஷ்கர ஸமஹிதையில்,
இதர தேவதைகளையும் சோத்து ஆராதனம் செய்வது விருத்த
மென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின்
ஆராதனங்களாகிய வாணஸாரம் தாமகசள அவஸாயம்
செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே
என்று பகவானை பருமமா கேட்க, காமங்களின் நடுவில் அந்நா
தக் காமங்களின் அதிராரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆரா
திப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகள் பரதேவதைகளல்ல, பகவா
னே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிஸரய மிருக்கிறபடியி
னாலும், அந்தப் பகவானுடைய ஆஸரிதாகளென்று அவர்களைப்
பூஜைசெய்வதினாலும், இதுபதிவரதாஸதிரீகளுக்குப்பாததா இரு
கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பாததாவினுடையவேலைக்
காராகளை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும்,
என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஹத-ஃ-
பாததாவிற்கும், ஹத-ஃ-பாததாவினவேலைக்காரர்களு
க்கும் இவ்விடத்தில் இதுவாணஸாரம்தாமகசளின் நடுவில் ஆவஸாயக்
மாய நேரிடக்கூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு ஸரீரபூதாகளென
கிற அனுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர
ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை எனப்பதற்கு பரமானம் மற்ற ஸம
யங்களிலும் பாகவதாகள ஸேவயாகள எனப்பதை விருபித
தருளுகிறா—'சூவஃ' என்றாரம்பித்து விவொ-
வானுடைய, வரிகா- பரிகரமானது, சூவஃ - ஆபதன்

வஸு ஸ்ரீயாவரிகரஸூதஃ | நித்யோ வஜ்ஜோ மவா
 நித்யஃ கஷ்டவஸூரோ மூகக்ஷுவிஃ ||' என்று ஸ்ரீ வள
 ஷ்ராதிகளிற் சொன்ன ஸ்ராயததாலே வதிவ்ருதா
 யக்ஷமபோலே யிருக்கிற வாரெகோநிஷ்வததுக்கு மிக
 வுழுவீதமான வதிவ்ருதாமுவதக்ஷம ஆகையால
 ஹைஸ்வணரததாலன்றிகே கூதநூஷ்டு ஸௌஷ்வ
 ஜ்ஜாமடியாக வருகையாலே யிவ்வநு ஸௌஷ்வம
 விரும்பமன்று இப்பொழுவத ஸௌஷ்வம விரும்பாவிச
 மோ, ஒளவாயிகமோ வென்னில? கஷ்டாஷ்டு

என்றும், கூதநூஷ்டு - அநாதன என்றும், விலா - இரண்டு
 விதமாக, ஸூதஃ - சொல்லப்பட்டது, மூகக்ஷுவிஃ -
 மோக்ஷத்திலாசை யுடையவாகளினால், நித்யஃ - ஆபதனென்று
 சொல்லப்பட்ட நித்ய முகதாசனும், பாகவதாகனும், வஜ்ஜோ -
 ஸேவிககத தகவாகள், கஷ்டவஸூரோ - சாமத்திற்கு வஸப
 படிருப்பதினால், கூநித்யஃ - அநித்யனென்று சொல்லப்பட்ட
 மறமுரு பரிஜனம், கூ - (ஸேவிககத தருகவாகள்) அல்ல
 ஸுததாநான பதவானுடைய பரிஜனாஸனைய பூதஜ செயவ
 தினால் கோஷ்டமில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டதாகிறது
 வதிவ்ருதாயக்ஷமபோலே - பதிவராதையான ஸ்திரீ பாததா
 வைத கவிர மறமுரு புருஷனை நினையாம விருப்பதைப்போல,
 வதிவ்ருதாமுவதக்ஷம - பாததாவினுடைய நினைவை அனு
 ஸரித்து நடப்பது ஹைஸ்வணரததால் - அராததம், காமம்,
 முதலிய இதர புருஷாததங்களில் ஆசையாகிற சாரணத்தினால்
 'கூதநூஷ்டு' இதயாதி-கனசகும் அநதப பாகவதாகளுக்கும்
 என்று சோதனாக சொள்ளவும் பாகவதாகன்ப பற்றி ஸேஷ
 பூதகச னெனசிற ஜஞானம் காரணமில்லாவிடில் அபாசவதாகளு
 க்கும் சைங்காயம செயய வேண்டி வரும், தான ஸேஷபூத நென
 சிற ஜஞானமில்லாவிடில் சைங்காயமே அஸம்பாவிதமோகுமாகை
 யினால் கஷ்டாஷ்டுவாயிகளா - சாமம் முதலிய இதர கார
 ணங்களில்லாமல் இததால் தேவதாநதர ஸேஷதவம் விலக்கப்படு
 கிறது நித்யம் - எப்பொழுதும், கூநிவாஷ்டித - ஆசைப

வாயிகளற 1 'நிதூர்விவாஹித வரஹ்ரநீவ
 லாவெவ?' எனகிறபடியேயாவதாத்லாவியாயககொண்
 டு சூக்ததெய்யிலு மமுவதிப்ப தொன்றுகையாலே
 வலாவிகமென்னவுமாம ஹவதூஸ்தஜிதாநவிசெ
 ஷ நிவதூ மாகையாலே யளவாயிக மென்னவுமாம
 இப்படியாகில இருவருக்கும் ஹவதூஸ்தமுண்டான
 பஸ்பர ஸேஷஸேஷிபாவம் லொருவரைப் பற்ற வொரு
 வாகு செஷஸ்தமஸேஷிசுமமவருகை விரும்பமன
 றேவென்னில? வரஹ்ரொவகாயெடாவ காரகலா
 வாலிகளிறபோலேயிருமவிரொயமிலலை. சுயிகாயு

படப்பட, வரஹ்ர - ஒருவாககொருவருடைய, நீவலா
 வெவ? - ஸேஷதவதை யுடையவாகளான இது முசநாகளைப்
 பற்றிச் சொல்லுகிறதாகையினால் இந்தப் பாகவத ஸேஷதவம்
 மோஷத்திலும் அனுவாததிசகிற தென்பது தயோதிதம்
 வலாவிக மென்னவுமாம - ஸவபாவத்தி லேறப்படதென்று
 சொல்லலாம் 'ஹவசு' இதயாதிகு பசவானுசகுத நானும்
 அவர்களும் ஸேஷபூதாக்கள எனகிற ஜனான விஸேஷத்தினாலே
 உண்டாகிறபடியினால் என்றாததம் அதாவது பொதுவாக ஒரு
 காரணத்திலுண்டாகிற தாகையினால் ஒளபாதிமென்றும்,காமத்
 தினு ணுண்டாகாமையினால் ஸவாபாவிகமென்றும் சொல்லப்படு
 கிறது என்று தாதபாயம் பரஸ்பர ஸேஷஸேஷி பாவத்தில் காம
 காதருதவ வயபதேஸங்கனினால் விமோதம் வருமே எனகிற ஸங்
 கையைப் பரிஹரித தருளுகிறா—'இப்படியாகில' என்றாரம்
 பிதது 'செஷிசு'மாவது அதிஸயததையடைசை 'செஷிசு'
 மாவது அதிஸயததைச் செய்கை, இவை இரண்டும் ஒரே வஸ
 துவைப் பற்ற ஒருவனுக்கு இருக்கை அஸங்ரதம், ஒரு கா
 யத்திலேயே ஒருவன் காததாயாயும் காமமாய் மிருக்க முடியா
 தல்லவா என்று ஸங்கையின் கருத்து இதற்கு லொகிக
 உதாஹரணத்தைக் கொண்டு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கி
 ரா—'வரஹ்ர' என்றாரம்பிதது 'உவகாயெடாவகாரக
 லாவ' மாவது அயலாரால் செயப்பபடும உபகாரததை
 யடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரத்தைச் செய்வதும்

வவெவ்யுயிலே சூயைக்கு செவியானவன தானே
கூது-வவெவ்யுயிலே சூயைக்கு செவியான நில்லா
நின்றான அபபடியேசுமேஷா மும்பண் ணுமகிசயங்
கையுவுஜீவியாதே யொருததருக்கொருதத ரகிசயா
யாம பண்ணினால் சுகிசயாயாயகுவ வெஷத்தாலே
யிருவருக்கும் செவிக்வுமுண்டாய சுகிசயத்துக்
காசுயமான வெஷத்தாலே யிருவருக்கும் செவிக்வு

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலா செய்கிற உபகாரத்தை
அடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸமய
விககலாம என்று தாதபாயம் அதாவது இருவர் சோந்து ஒரு
இடத்தில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய,
மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களை துவைக்க
கிறதைப்போல என்று தாதபாயம் இதற்கு வைதிக
தருஷ்டாந்த மருளிச் செய்கிறா — ‘சூயிகாரய-வவெவ்யு’
யாவது அந்தக் சாமவசானினு லுண்டாகும் பலத்தில் ஆசையுட
வன யிருசகை அப்பொழுது இவனால் இசைக்கப்படுகிற பலத்
திறகாக ஸாஸ்திரங்களில் அந்தக் சாமம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதி
னால் யஜமானன் சேஷிபாய சாமம் சேஷமாகிறது ‘கூது-
வவெவ்யுயிலே - காமத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது சாத
தாவா யிருக்கும் ஸமயத்திலே அப்பொழுது காமம் சேஷிபாய
இவன் சேஷபூக னாகிறான் ஆகாரப்பேத மிருக்கிறாடியினால்,
பரஸ்பர சேஷஸேஷிபாவம் விரோதிரகாது என நி அவைகளை
நிருபித்தருளுகிறா—‘அபபடியே’ என்றாரம்பித்து உவஜீவியா
தே-இதற்குப்பலமாச எதிர்பாராமல் அபபடிச் செய்தால் சேஷ
னுடையகாயமாசாது என்றுதாதபாயம் சுகிசயாயாய சுவ
வெஷத்தாலே-அகிசயத்தைப் பண்ணுகிறவாசள என்கிற தேஷ
த்தாலே இந்தக் காதகாவையும் காமத்தையும் தருஷ்டாந்த
மாகச் சொன்னது பரஸ்பரஸேஷஸேஷி பாவத்திற்கு மாதிரிய,
காமத்தினுலுண்டாகிற பரீயோஜனத்தை எதிர்பாராதே இவன்
அதற்குக் காதகாவாகிறபடியினால் அதை உபஜீவிச்சா கூடா
தென்கிற அமஸத்தில் இலகை என்று தாதபாயம் இங்கு இப
படி இருவர்களையும் சேஷ சேஷிகளென்று சொன்னதற்கும்
காரணம் பகவத ஸங்கலபமென்று நிருபித்த தருளுகிறா—‘இ

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்ரூஷம் பெற்றார்கள் ஸ்ரூஷ
ஷ்டமான லாமவதஸெஷக்ஷமு மதினமமமான லாம
வத கெஷ்டய-மும் விலிகையா லிருவரும் வுர
ஷ்டய-காஷ்டெஷ்டபெற்றார்கள் இருவரையுமிப்படி வர
ஸ்ரூஷெஷெஷெஷெகளாக நியதித்து ரவிகையாலே
யீஸ்ரான தன்னீஸ்ராக்ஷமும் ஹோக்ஷக்ஷமும் பெற
முன இப்புகாரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த செஷ
க்ஷெஷெஷெஷெகளெல்லா யீஸ்ரானுடைய ஹோக்ஷக்ஷ
த்துக்கு செஷெமென்று தெளிகையாலே யிருவாக்குங்
கோதற்ற வுர-ஷ்டய-காஷ்டெஷ்ட புண்டாகிறது இப்
படி நிஜிதாய-காராய ஸ்ரூஷித்துக்களான கூதக்ஷ

களுடைய இரதையும காரணமாகிறது என்று தாதபாயம்
ஸ்ரூஷம் பெற்றார்கள் - பரதந்தராய யிருசகும் தங்கள் ஸவ
ரூபத்தை அடைந்தார்கள, அதாவது பகவான தன்னிஷ்டப்
படி விரியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்ப
த்தை யனுஸரித்து இருவரும் ஸேஷிசனாய நிற்பதினால் தங்க
ளுடைய ஸவரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள்
என்று தாதபாயம் ஸ்ரூஷிஷ்டமான - (சுவாவான்களான பாக
வதாக்களவிஷயத்தில்) கங்கனால இரதிகப்பட்ட இதுபுருஷா
த்த சாஷ்டை பெற்றார்கள் என்பதற்குக் காரணம் தாமதமும்
இச்சித்தபடி யினாலே அது புருஷாததமாகிறது ரவிகையா
லே - தான் பரிதிபை யனுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால் ஈஸ்
வரதவமும், ரவிரசையினால் போதருதவமும் ஈஸ்வரனுக்கு
உண்டாயிற்றென்று தாதபாயம் ஆசையினால் இரதப் பாகவத்
ஸேஷத்தவத்திற்குப் பானபி ஈஸ்வரன் ஹோக்ஷக்ஷத்துக்குச்
ஷ்ட-ஈஸ்வரன்தான் பரிதிபை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது
கோதற்ற - ஸ்வாதின ஸ்வாதத சாதருதவாதி தோஷங்களில்
லாத ஸ்ரூஷித்துக்களான - (மூலிராதத்தில் அருளிச் செய
யப்பட்ட கரணதரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கி
கரிசகவேண்டியதிலும்) ஸாராமஸமானதை யறிந்த 'கூதக்ஷ
கூடுக்கு' இதயாதிசகு பரபத்திக்கு முன்பு பரவத கைங்கா
யம் உபாயவிரோதி பரபத்தை நிவருத்தி செய்துகொண்டு உபா
யத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாதபாயம் 'ஸ்ரூஷ

கூருககு சுவராயரூவியும் கூகிசுஜெயும் கூநுஜெவ
தாஹுசு-மும் சூதூயீ நஹொமமும் சூதூயீ-ஹொமமு
மாகிற பழுதிலலாத வாரஜெகாநிகளுடைய பூஸாடி
மே யெப்போதும் ஹ்யம்பூயொஜநமாக வவெகூணீ
யம்

வேதமறிநத பகவா வியகக விளங்கிய சீா
நாதன வகுதத வகைபெறு நாமவனலலடியாராக
காதரமிகக வடிமை யிசைந தழியா மறைநூல
நீதி நிறுதத நிலைகுலையா வகை நினறனமே 23

விதது ' எனபதினால இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவாரஞ்சுப
பாகவத கைங்காயம் ருசிககாது எனபது தயோதிதம் கூகி
சுஜெ - ஸந்தேஹம் (விஸவாஸகருறைவு) சூதூயீ நஹொ
மம் - தானனுபவிககிற ஸுகதுககங்கல் தனக்கு வஸப்பபட்டவை
கள் எனகிற பரமம் சூதூயீ-ஹொமம் - தனனுடைய பரயோ
ஜனததிறகாக இவைகளை அனுபவிககிறேன் எனகிற பரமம்
பழுது - தோஷம் ' பூஸாடிமே ' எனபதினால அவாகளுக்கு
வேறு ஒன்றும் அபேகூதிதமில்லை எனபது தயோதிதம்

இப்படிப பாகவத கைங்காயம் மாததிரம் புருஷாராததமெ
னனில புத்திர ஸிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழநதஜாதிகளுக்கும் பிதரா
திகள் கைங்காயம் செயயும்படி நேரிடுமே எனகிற ஸங்கை
யைப் பரிஹரிததருளுகிரா—' வேதமறிநத என்றாரம்பிதது

ப-ரை] வேதமறிநத-வேதங்ஸளின் அாதததைதத தெரிநதுகொ
ண்டவாளான, அனுஷ்டான பாயநதம் அறிநதவாகளான என்ற
படி, பகவா-ஜஞானதி குணங்களாலே பரிபூணரானவாசன, பாக
வதாகள என்றபடி, வியகக - ஆஸகாப்பபடுமபடி, விளங்கிய -
பரகாஸிததுச கொணடிருக்கிற, சீா - கலயாண குணங்ஸளை
யுடைய, நாதன - நமசகு நாதனான ஸரிய பதி, ஸவதநதிரனான
ஸவாமி என்றபடி, வகுதத (தன ஸங்கலபத்தினாலே) நமமை விரி
யோகிதத, வகை - பரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஸேஷதவ
தை, பெறும-பெற்றிருக்கிற, நாம, அவன லலடியாராக-அவனு
டைய தாஸாகளான பாகவதாகளுக்கு, இங்கு நனமையாவது
கீழருளிச செயதபடி அபராதருசி முதலியவைக ளிலலாமலிரு

நாயே தவ்யுண கமூடி கமூடிவா
தனாவி நாவிநீ

நாவி கவ்யுணணீய ஸௌரலகுவா
வாவா ந யாவாஜெஹ |

ஸுலா நாணு ருலெகெவி ஸுரிநயியா
ஸுலாணவிஜாநிநா

குகெஸுயபு லிநவ்ரலாத ஸலயா
ஸதிம் ப்ரஸதிம் கமஹம் ||

ஊதி ஸ்ரீகவிதாதிடக வலிம்ஹஸ்ய ஸவபு தஜ்ஜஸ்தஜ்ஜஸ்ய
ஸ்ரீகெஅங்கடநாயஸ்ய வெஜானாநாயபுஸ்ய க்ருகிஷு
ஸ்ரீகெஹஸ்யசூயஸாரொ

வாஸுஷாயபு காஷாயிகாரவெஜாநாநம்.

|| ஸ்ரீ கெத நிமகாண கஹாஜெஸிகாய நகி ||

சீராதுபபுறநிருவேகடமுடையான நிருவடிகளே ஸரணம்

சைச, ஆதரம் - பீதிநினை, அவாசஞாடய குணஞானததி
னானுண்டான பீதி விஸேபு நகினு, மிகக-உயாநததான, 'நன
னேறறம்' எந்நு பீழ அருளி ரெயதிருப்பது இநதநால ஸங்க
ரஹீகம் 'வகைபெறு நென்னுமொவாக ஸவருப பரயுகதஸேஷ
தவமும், 'ஆதரம் மிகக' எனநாநாவால அவாசன குணநகி
யநிநது அதின மூலமாச உண்டாகும் ஸேஷதவமும் ஸங்கா
ஹிகசப்பட்டதாகிநது அடிமை - சைங்காயததை, இசைநது -
அங்கிகரிதது, அழியா - அறிபாககான, நிதயமான எனறபடி,
மறைநூல - 'மீவதமாசிற ஸாஸதிரகதினே, நீதி நியதத - நயா
யப்படி ஸதாபிசரப்பட்ட, அகாவது அநதநத வாணுஸரமாநிக
ளுககு உகிகமாச ஸகாபிரகப்பட்ட எனறபடி, நிலை - ஸதிதி,
குலையாவகை - குலேநது பராமஸிருககுமார, நினைனம் - நின
நேரம் அகாவது பாசவக கைகாயம புருஷார்த்தகாண்டாலும
அநதநத வாணுஸரமங்களுககுத கருநதபடி ஸாஸதிரங்குகில
விதிககப்பட்டிருக்கும் பராரமாரிவ ரெயபவேணமெ எனநு
தாதபாயம்

‘பழுதிலலாத வானெகோணிகளுடைய பூவாடிமே யெய
போதும் ஸூயம் பூபொஜிதமாக வவெக்ஷணீயம்’ என்று முத
தாம நிஷ்காஷிதத அரத்தததை ஸவானுஸந்தான முகததாரலே
ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘நாமெ டி’ என்றாமிதது அநில
தெளியாத மறைநிலங்களை தெளிவிக்கிற கரமிடோப நிஷத நதில
நமமாழ்வார பாகவத கைங்காயத்தின பெருமையை ஸவானுஸந
தானமாக வருளிச்செய்த ‘நெடுமாறகடிமை’ என்கிற திருவாய
மொழியின் அரத்தததையும் ஸங்கரஹிததருளுகிறா அநில
இவ்வாழ்வார தாமும் ‘தொண்டாக கமுதுண்ண சொனமாலைகள்
சொன்னேன்’ என்று திருவாயமொழியாகிற பரபந்தததையும்
பாகவத கைங்காயரூபமாகச் செய்தமையை யனுஸந்தித, திரு
பதினால இதுவே திருவாயமொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரா
கதமென்பதும், இந்தப் பாகவத சைங்காயமாகிற புரு
ஷாரத்தகாஷ்டை ஆழ்வார முதலாக எல்லா பூவாராராயா
னாலும் பரிகரஹிசகப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்ட
தாகிறது

ப - ரை] டி - நமசுரு, நாமெ - நாதனாகிய பகவானிடத்தில,
கூணம்-புலகைப்போல அலபமான ஸவாககம் முதலியவைகளை
யும், கூடூசு - அதைவிட மேலப்பட்ட கைவலயத்தையும், கூடூ
சு - அதைவிட மேலப்பட்ட மோக்ஷத்தையும், கூவி - ஸா(ஸஸ
வரதவாநதத்தையும், வா - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேரு
தும், துசி-அநதப்பகவானுடைய, நாலீ - திருநாடியாகிற, நா
லீகிநீ - தாமரையோடையில் உண்டான, நாலீக-தாமரை
புஷ்பத்தினால், ஸூஹணீய - ஆரைப்படக்கூடியதா மிருக
கிற, ஸௌரஹும - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகிற,
வாஹ - வாக்கினால், தயாஹுமெ - யாதிரசமாட்டோம்,
ஸூகாநாம்-பரிஸுத்தர்களாயும், ஸூரிய்யாம்-உறுதியான ப
தியை யுடையவர்களாயும், ஸூகானுவிகாணீதாம் - அநதப
புரத்த ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டுமெ என்கிற விந்தாநந்த
தை யாஸாயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமசாநதிகளுடைய,
கூகெஸ்ய - முகதனாயிருக்கையாகிற ஸாமராஜ்யமாகிற,
கி - மதயாஹனத்திற்கு, ஸவச்சந்த கைங்காய மஹோதஸவ
திவஸத்துக்கு என்றபடி, பூவாதவஸய - பாரத காலத்தின்,

சூலத்தி - அடைவதாயிருக்கிற, பூலத்தி - அனுகரஹத்தை
யே, உஹ - அடிககடி, மூலேஹி - அடையக்கடவோம்

‘ நாமே நஃ ’ எனபதினால் அவன் ஸாவ புருஷாததங்
களையும் சொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நமமால் பரா
ததிகசப்படக் கூடியவன் எனபதும் தயோதிதம் இது அப
படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் எனபதைத்
தெரிவிக்கிறது ‘ துணம் ’ எனபது ‘ நெடுமாற கடிமை ’
என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘ வியன மூவுலகு
பெறினும் ’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட தரிலோசைஸவாய பா
யந்தமான ஐஸ்வாயத்தைக் குறிக்கிறது ‘ அநுசு ’ எனபது
இரண்டாம் பாட்டில் ‘ தானே தானா யானாலும் ’ என்றருளிச்
செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மாநந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல
யத்தைக் குறிக்கிறது இரண்டாவது ‘ அநுசு ’ எனபது
மூன்றாவது பாட்டில் ‘ செந்தாமரைச் சுடருக் குறளன்
நறுமாவிரை நாணமல ரடி சீழ் புகுதல் ’ என்றருளிச் செய
யப்பட்ட மோக்ஷாதந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ‘ அவி ’
எனபது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம்
பாட்டில் ‘ மூவுலகின் வீடுபெறு ’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட
ஸாவேஸ்வராநந்தத்தைக் குறிக்கிறது அன்றிக் கே ‘ அவி ’
எனபது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவாக்கும் கிடைக்
கக் கூடாததான் ஸாவேஸ்வராநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவு
மாம் ‘ வா ’ எனபது சாரத்தின் ஆதந்தத்தைச் சொல்லுவ
தாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலன்சு சொல்லாவற்றை
யும் சோத்துச் சொல்லுகிறது இரண்டாம் பாட்டில் ‘ வியன
மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானே தானே யானாலும் ’ என்று
ஐஸ்வாய கைவலையினைச் சோத கருளிச் செய்திருப்பது மற்ற
எல்லாப் பலங்களையும் சோத்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம்
என்று திருவுள்ளம் ‘ நயாவாஹே ’ எனபது இந்தப் பத்
துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷாததங்களுக்கு நிகாஷத்
தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பாயகத்தை விவரிக்கிறது
அன்றிக் கே ஏழாவது பாட்டில் ‘ தனிமாத் தைவ்வத் தளிரடிக்
கீழ்ப் புகுதலன்றி ’ என்று மோக்ஷாதந்தத்தை நிக்ஷித்தத்து மற்ற
புருஷாததங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக் நயாய விதகம்
என்று தாத்பாயமாகவுமாம் ‘ நாவீசுபுர ஹணீய ’

எனபதினால பகவானுடைய திருநாடிக் கமலத்திறகுத கேவலம் பகவானுக்கு மாததிரம் ஸேஷபூதமா மிருககையும், தேவதாந திர ஸம்பநதமு மிருககிறபடியினாலும், தமமுடைய திருவாகுப பாகவத கைங்காயம் செய்யப பெற்றதாய், தேவதாநதர ஸம் பநத மனறிககே இருககிறபடியினாலும், அதைக காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷணயம் தயோதிதம் ' ஸௌரஹஸோவா ' என பதற்கு பாகவத கைங்காய ரூபமாய அததாலை பகவான ஸிரஸா வகிக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸக்திகளை பரவசனம் செய்யசகடியது எனறாததம் இது ' அவாககே குடிசாராயச செலலு ' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செய்திருப்பகின் தாதபாயம் ' து ' எனபது கீழச சொல்லிய புருஷாததங்களைவிட மேலே சொல் லப்படுகிற புருஷாததத்தகின் வைலக்ஷணயத்தைக குறிக்கிறது இது பததுப பாட்டுசெகளினாலும் விததமான அததம் ' ஸௌகா நாம் ' எனபது அபராதருசி யிலலாமைமைய்யும், ' ஸ்ரீரயியாம் ' எனபது அதிஸாநசை யிலலாமைமைய்யும், ' ஸௌகாணவிகாணி நாம் ' எனபது அநயதேவதாஸபாஸம், ஆதமாநீரபோக பர மம் இவைக லிலலாமைமைய்யும் குறிக்கிறது ' ஸௌகாநாம் ஸ்ரீ ரயியாம் ' எனபது ஒன்பதாம் பாட்டில் ' கீர்திலடியா ' என றருளிச செய்யப்பட்டதைக குறிக்கிறது ' ஸௌகாணவிகா ணிநாம் ' எனபது பததாவது பாட்டில் ' நீரசமில்லாவடியா ' எனபதின் அததம் ' ஓமெகெஸாபு ' இதயாதி ' நலலகோள பாட்டு ' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செய்ப்பட்டிருப பதை விவரிகிறது ' ஓஹம் ' எனபது ஏழாம் பாட்டில் ' நானம் வாயகக ' எனபதைக குறிக்கிறது ' ஹெஹேஹி ' எனபது ' வாயகச ' என்று ஒன்பதாம் பாட்டி லருளிச செய திருப்பதைக குறிக்கிறது அதில பஹு வசனத்தினால் தனக் கும தன்னனுபந்திகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷாததம் சிடை கக வேண்டும என்று பராததித்தபடி இது ' நங்கடகு ' என றருளிச செய்திருப்பதின் தருதது மற்றப பாட்டின் ஸேஷங்க லில் அருளிச, செய்யப்பட்ட பகவான புணய பாபங்களைப போககடித்தது முதலான இவவுபகாபங்ஸ ஸெல்லாம் ' நாமே ஹம் ' எனகிற பதங்கினால் ஸங்கரஹீதம் இத திருவாய மொழி புருஷாததகாஷ்டைபை பரகிபாதிக்கிறதென்று ' து

வயி (அநதப புருஷாததததின எலலையை) ' எனறு பூநீமத
தரமிடோபநிஷத ஸாரததிலும் தாதபாய ரதனுவளியிலும் அரு
ளிச செயயப்பட டிருக்கிறது இப்படி பகவானிடத்தில் மோ
க்ஷததையும் யாசிககமாட்டோம், பாகவதாகளுடைய பரஸாத
மே மோக்ஷததை கடுக கொடுப்பதற்கு காரணம் எனறரு
ளிச செய்திருப்பதினால் ஸரணுகதியில் ஸவநிஷ்டையையிட
பாகவத நிஷ்டையே விஸேஷமெனபது ஸூசிதம் அப்பொ
ழுது 'அவெகிஹி' எனபதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும்
அடைபககடவோம் எனறாததம் எனறு பூநீ ஸாரஸவாதிரியில்
வயாகயாதம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

பூநீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

பூநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

புருஷாதத காஷ்டாதிகாரம்

மு ற றீ ற று

|| ச்ரீ ||

|| ச்ரீமதே நிமலாந் தஹாபெஸிகாய நம: ||

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஸாஸ்த்ர வஸயதவம்—ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தரத்
பரியம்—ஸாஸ்த்ர வஸயத்வத்திறகு பரமாணம—மந்திரத்தில் அனுஸந
தீக்தம் இடம்]

ஔகௌந் நிக்ஷிவ்ய ஸ்ரவணம் நவொ ஔகுவடிவஸ
வதனாஜிதாவிகாரம் வஸயவிஜித வஸவிஹ்யடிப: |
வஸித்யாமெவடிவஸவரவிவிடா நம: ஔகுவ
ஔகுவா தாரோக்யா ஔகுவஸரதி ஸாஸ்த்ரீயவஸரணி: ||

|| ச்ரீ ||

|| ச்ரீமதே ச்ரீ நிவாஸாராநாமாந் தஹாபெஸிகாய நம: ||

கருத கருதயனுக்கு உபாயமாசவாவது உபாயததிறகு ஒத
தாசையாகவாவது தருஷ்டா தருஷ்டநசனில் இசசையினுல
வது ஸாஸ்திரவகனில் சொல சிய நியமனகளை அனுஷ்டிககவேண
டிய திலலை யாகையினுல இப்படிச கீழ ' மறைநூல நீதிநிறதத'
இத பாதியினுல ஸாஸ்திரததில் விதிகசப்படட நிலையை அதிகர
மிககக கூடாதெனபது எதற்காக ? எனகிற ஸவகையைப பரி
ஹரிசகத திருவுள்ளமபற்றி அதிகாராததததை ஸவகரவித
தருளுகிறா—' ஔகௌந் ' எனமுரமபிதது

ப - ரை] ஔகௌந் - பகவானிடததில், ஸ்ரவணம் - தனனு
டைய பாததை, நிக்ஷிவ்ய - ஸமாபபிவிதது, ஔகுவடிவஸ
மில்லாத, அதாவது பூவாகவநள நஸிததும், உததராகவகனில்
ஸமபநதமில்லாமலு மிருக்கிற, இதுவரையில் ஆகேஷபம ஸிசிப
பிககப்படடது, (ஆகையினுல) ஔகுவடி - முகதனைப்போ
லிருக்கிற, ஔகுவ - இரதப பதத ஜீவன, அதாவது பாகருதி
ஸமபநதததோ மிருக்கிறபடியினுல ஸாஸ்திரவஸயனாப இருக்க
முன என்று தாதபாயம இது நிய நைமிததிகாதிகளைவிட
கூடாதெனபதற்கு காரணம், ஔகுவ-தான, ஸாஸ்திரமாகிற ஒத
தாசையிலலாமல, என்றபடி, ஔகுவடிவஸவிஹ்யடிப-அநிய

இசுஸெஷக்ஷவஸம்ஸதூமடியாக ஸமவஜ்ஜாமவதவிஷ
யங்களிலிவன பண்ணும கெஷ்யபூம ஸாஸ்திரவா

படாமவிருக்கிற ஸவாமியினுடைய அபிபராயத்தை உடையவனா
யகொண்டு, சூக்ஷ்மக் முககணைப்போல, இது எதிரிடையான
தருஷ்டாந்தம், அதாவது முகதன் பகவானுடைய அபிபராயத்
தை ஸாஸ்திரம் முதலிய ஒத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி
அறிகிறானோ அப்படி இவன் அறியாதவனாயிருப்பதினாலே என்று
தாதபாயம், அவஸயம் காதகவயமென்பதிலும் ஸவாமி ஹருத
யத்தை அறியாதவனாகையினாலே விட்டுவிடலாமே எனபதற்கு
ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா— 'வாரிதூரமே' என்றாரம்
பித்து வாரிதூரமே - விட்டுவிடுமென்பொழுது, ஸஷ்டி - அப
பொழுதே, ஸ் - தனக்கும், வர - இதராசனாகும், விவிய -
அனேகவிதங்களான, சூக்யபூஜநமாசு - அநாதத்தை உண்
டுபண்ணுவதினாலே, தனக்கு அநாததமாவது 'கணதெரியாமல்
போய்விடுகிறான், நொண்டியாகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதி
வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஸரீரத்திலேயே அனுப
விகக்கூடிய துக்கவிஸேஷங்கள் அயலாருக்கு அநாததங்க
ளாவது 'பஷ்டாபரகிஸ்ரஷ் ஸதஷெவகரொஜிதம்' என
கிறபடியே இவனுடைய அனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து மறறவா
களும் விட்டுவிடுவதினால் அவாளுரகுணடாகும் அகருதய
கரண கருதயாகரண தோஷங்கள், கூலும்வூரம் - மீறி நடக்கக்
கூடாததான், ஸாஸ்திரவஸாணி - ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லிய
மாரக்கத்தை, சூகோக்ஷாசு - மோக்ஷம் வருகிறவரையில்,
சூக்யவஸாணி - அனுஸரிக்கிறான், அதாவது சாமவஸயனாய்
தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஸாஸ்திரத்தை
யனுஸரிக்கிறான் என்று தாதபாயம், அனறிகடே 'சூகோ
க்ஷாசூலும்வூரம்' என்றநவயிகரவுமாம் அப்பொழுது பகவா
னுடைய அபிபராயத்தை பரதயக்ஷத்தில் அறியும் வரையில்
ஸாஸ்திரவிததமான அபிபராயத்தை அதிகாரபீசக முடியாது
என்று தாதபாயம்

'பண்ணும கெஷ்யபூம்' எனபதன் வாச கீழ்திகாரமவரை
யில் அருளிச் செய்யப்பட்ட அநாதம் அனுவதிககப்படுகிறது

வெக்சுரூபி யாலேயோ? ஸாஷ்டு நிர்வெக்சுரூபி
 ஸாஸ்திரவஸ்யதவம் யாலேயோ வென்னில்?

இருளதருமா ஞாலததுளிருகதிற விவனுக்கு ஸாஷ்டு
 ன கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யயாஸாஷ்டுமாய
 ஸாஷ்டும விக்ஷித்தவற்றில் யயாரூபாகக கடவது
 அதெங்ஙனே யென்னில் — எம்பெருமானா திரு
 நாடகிக கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாடித்திலே
 ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் வேலித்திருந்த முதலிக
 ஞுடைய வாகி-யைக கண்டருளி யிவாகினை யழைத்
 தருளி எனனுடைய வியொத்ததில் ஷெஷதூமம்

இருள - அஜஞானத்தை, தரு - தருகிற (உண்டாகுகிற), மா -
 பெரிய, ஞாலத்ததுள - பூமியுள இததால இங்ஙிருக்கும வரையில்
 பகவானுடைய அபிபராபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு
 ஸாஸ்திரகதைத் தவிர வேறுகாரணமில்லை எனபது தயோதிதம்
 'கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே' எனபதினால் பகவானுடைய
 அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஸாஸ்திரத்
 தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யெனபது வஸது ஸ்வபாவத்
 தாலே ஏற்படுகிறது எனபது தயோதிதம் 'சூக்தமஹுஷி
 ரெவம்' இதயாதி வசனங்களுக்கூட கதியருளிச் செய்கிறா—
 'ஸாஷ்டுமவிக்ஷித்தவற்றில்' என்று அதாவது ஸாஸ்திரம்
 இதையாவது அதையாவது செய என்று சொல்லியிருக்குமிடத்
 திலதன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம் 'அதெங்ங
 னே யென்னில்' எனகிற ஆசேஷப்பத்திற்கு இப்படி ஸாஸ்திரவஸ
 யனாகவே நடக்கவேண்டுமெனபது ஸம்பரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபா
 ஷ்யகாரா ஸிஷ்யாக்களுக்கு காததவயாமஸத்தை நிஷ்காஷித்
 தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரவசனாதிசனை அவஸ்யம்
 காததவயமாக அருளிச் செய்திருக்கிறோயல்லாமல் நிதய ஸை
 மித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென தருளிச் செய்யவில்லை யா
 கையினால், என்று தாதபாயம் இதற்கு ஸமாநான மருளிச்
 செய்வதற்சாக அந்த வருத்தநாகத்தை விஸதமாச நிருபித்தரு
 ள்கிறா—'எம்பெருமானா' என்றாரம்பித்து, 'சுதாடித்திரு
 க்கும்' எனனுமளவாக திருநாடு - பரமபதம் ஸ்ரீ வரடித்திலே
 வெலித்திருந்த அவா திருவடிகளிலே ஆஸரயித்திருந்த, சூகி-

பண்ணினாருண்டாகில ஆளவந்தாரா ஸ்ரீவாஹமே
 எனவேடவாகளுக்கு ஸம்வநமில்லையென றருளிச
 செயய, இவர்களு மிததைக்கேட்டு மிகவும் ஸோகா
 த-ராய இனி எங்களுக்குச் செயயவடுபப்தெதென்று
 விண்ணப்பஞ் செயய, இவரருளிச செயதருளின
 வாராததை - ஒருவன பூவ ஹனா லவனுடைய வா
 த்யாபெஞ் ஸம்வநயீகெ கயாகையாலே யதிலவனுக்க
 கஷ்டமில்லை, உண்டென நிருததானாகில சூதஸை
 வ-ணம் பொய்யாமிததனை, கெஹ்யாபெஞ் கஷ்டாயீ
 நை யாகையாலே யதுகருக கரையவேண்டா, கரைந
 தானாகில நாவிகனுமிததனை, ஆகையா லுலய யா
 பெஞ்யையுங் கொணடிவனுக்குக் காய-மில்லை
 ஆனால் கெஹ்யாபெஞ் களாகிற திவியகரணங்களை
 யுங்கொண்டு வேண்டிறறுச செயது திரியவமையு
 மோவென்னில? அது இவனுக்கு ஸ்ரீவமனறு
 உவாயாஸததி லக்ஷ்யமில்லாவிட்டால் பூவ-மான்
 கெஹ்ய-ததினே யிவற்றை யத்யபிபிககு மத்தனை

யை வயஸனத்தை, கெஹ்யா-ம் - ஸ்ரீராததை விட்டுவிடுவது
 ஆளவந்தாரா ஸ்ரீவாஹமே - ஸ்ரீ ஆளவந்தாரா திருவடி நளினமேல
 ஆனை, அன்றிக்கே 'ஸ்ரீவாஹமே' எனபதை மேலோடவயி
 ததுத தனக்கும் அவர்களுக்கும் ஸமாநதமில்லாமை யில் ஸ்ரீவா
 வந்தாரா திருவடி களை நேரி லஸா கியாகஸமபோதிராகிராம
 செயயவடுபபது-செயயதற்கு யோசயமான காரயம் 'வாராததை'
 மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று ரோததுக கொள்ளவும்
 சூத்யாபெஞ் - ஆதமாலை உஜ்ஜீவிககச் செயயவேண்டிய
 வயாபாரம் பொய்யாம் - தனக்குத் தனனை ரக்ஷிததுககொள்ளு
 வதில் அநவயமிலை என்றனுஸநகானம் செயதது வாஸதவ
 மானதல்ல கரையவேண்டா - துக்கப்பட்டுவண்டாம் நாவிக
 னும் - ஸம்வநமில்லை, ஸாஸதிரங்கனில்லை எனறெண்ணினவனு
 கும் காய-மில்லை செயயவேண்டியது ஒன்றமில்லை வேண்
 டிய - இஷ்ட பரகாரம் ஸ்ரீவமனறு ஸவநாததிருகுத
 தருததனறு ஸம்வநமில்லாவிட்டாலும் - ஒத்தாசையாகவா

அதிலிவனு கிங்கிருநதநாள பண்ணலாம கெஜ
ய- மஞ்சண்டு அவையாவன.—ஹாஷுததை வாசி
ததுப பூவகி-பபிததல, அதுககு யோமூதையிலலை
யாகி லருளிச செயலைக்கேடபு பூவகி-பபிததல,
அதுககு யோமூதையிலலையாகி லுநதருளின லிஷு
ஷேஷங்களுக கமுதுபடி சாததுபபடி திருவிளக்குத
திருமாலைகளை யுண்டாககுதல, அதுககு யோமூ
தை யிலலையாகில லயத்தினுடைய வய-காமுலதூ
நம பண்ணுதல, அதுககு யோமூதை யிலலையாகி
லென்னுடையவென்ன றவிஜாநிபபாநெரு ஸ்ரீவெ
ஷ்வனுடைய வவிஜாததிலே யொதுங்கி வகி-த
தல செய்யலாம இப்படி வகி-ககு மயிகாரிககு
முன்னடிப்பாராத்து வகி-ககவேண்டுவன மூன்று
விஷயமுண்டு அவையாவன —காமுகுரென
றும், பூகிகுரெனறும், காமுலயரெனறும் காமு
குகுராவா ஸ்ரீ வெஷ்வ வாகள பூகிகுராவா
லமவசூலிடடுக்கள காமுலயராவா ரிவவிரண்டுமில்
லாத லுல்லாரிகள இதில காமுகுரைககண்டால
வகாமுலுலாடிகள போலவும்,நிலவுதெனறல போ
வது,நேரிலயநமாவாவது ஸமபநதயிலலாவிடடாலும் இவற்றை-
மனோவாகராயங்களை வாசித்து-ஆசாராயாகளிடமிருநது ஸாவணம்
செய்து யோமூதெ யிலலையாகில - ஸாஸ்திராபயாஸம் இல
லாமையினாலும், அநதயயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக
யதை இல்லாவிடடால அருளிச்சேயல - ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூ
கதிகள உகந்தருளின - ஆழ்வார்கள மங்கராஸாஸனம் செய்தரு
ளின இததால அவைகளுககு பராதானயம் அருளிச செய்யப
பட்டதாயிற்று அமுதுபடி - பகவான அமுது செயவதற்கு கார
ணமான தரவயங்களை சாத்துபபடி - சநதனம் ஒதுங்கிவகி-
ததல-அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருததல லமவசூலிடடுக்கள-
பசவத தவேஷிகள் ஸ்ரீ வெஷ்வ வாகள-பகவானிடத்தில் பகதி
உடையவாசன இவவிரண்டுமே - பகதியும் தவேஷமும் (வகி-த)
இதயாதியினால் கைங்காயமாகிற போகத்தை வருத்தி செய்யக
ட்டியவா களஎன்பதும், 'நிலவு' இதயாதியினால் ஸமஸாரதாபத்தை

லவும், ஸ்வித விஷயங்கள் போலவுமுகநது வதி-ப
பான் பூகிகுலுரைக்கண்டால் ஸவ-பூதிகளைக்
கண்டாற்போலே வெருவி வதி-பபான் ஸம-ஹ
யரைக்கண்டால் காஷ்டொஷ்டாழிகளைக் கண்டாற
போலே துணவதூரிதது வதி-பபான் இவாக
ளம-கூலிப்பபார்களாகி விவாகளுக்கு ஜோததை
புண்டாககவும், இவாக ளம-கூலியார்களாகில அய
யோவென்றிவாகள பககலிலே கூடுவெ பண்ணி
யிருக்கவு மடுகுகும இப்படிசசெய்ய வெட்டா
தொழுகிறது ஸம-கூலிகளில் பூவணம ஸம-க
கூலிகளடியாக ஸ்ரீ வெவ்ஜ வாகளை யமாநரித்திருக்கு
மாகில ஸம-கூலிகளையிருப்பானொரு ராஜாவினு
டைய வ-கூலி ராஜஸூதியிலே வரிமவிததால
ராஜாவெறுக்குமாப்போலே யெமபெருமான திரு
வுள்ளு சீறும் ஸம-கூலிகளடியாக பூகிகுலு
ரை யாநரித்திருக்குமாகில ராஜாஸம-கூலிகளையிரு
க்க ராஜஸூதியிற் கூட-பூஜணுகள பககலிலே மடிப
பிசசைபுககால ராஜாவுக் கவடிமாய அததாலே
யவனையவன வெறுக்குமாப்போலே மெமபெருமான
திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும ஸம-கூலிகளடி-

நிவருத்திசெய்யக்கூடியவாசனனபதும், 'ஸ்விதவிஷயங்கள்'
என்பதினால் இவனால் இச்சிசுப்பபட்ட வஸதுகளைப்போல மிக
வும் போசயம் எனபதும் கெரிவிகசப்படுகிறது 'ஸவ-பூதிகளை'
என்கிற இடத்தில் முதல தருஷ்டாநதம் பாரததமாத்தி
ரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம் இரண்டாவது
ஸமபநதப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நாமம் செய்யக்கூடியது
எனபதற்கு உதாஹரணம் வெருவி-பயப்பட்டு துணவதூரி
தது - புலபேபோல எண்ணி, அதாவது அலகூயும் செயது
இவாகள - இரக பாதிகூலாகளும் அறுபபாடுளும் ஸம-கூலி
யிப்பபார்களாகில - பகவானிடத்தில் பததியுடையவாகளாக வந
தார்களையானால் ஸம-கூலிகளில் - அநததவதனிலும், காமந
களிலும் சீறும் தோபிததுதொள்ளும் கூட-பூஜணுகள்-

யாக வமூலயரை யாடிநிகுமாகில ரதூததுககும்
வாஷாண ததுககும்வாசியறியாதாபபோலே யிவனு
குப்பிறதத ஜோம காய-கூரமாயிற றிலலையாகாதே
யென்று அவனளவிலே யெமபெருமா னாடிநித
திருககும்

இப்படி வாஷுகார ருளிசசெயத வுதூரகூரது
ததில 1 'கூலுடா ஷண வகிக வெவரிஹு: காகிணி
உவி | உஷுதாஉவி அஹீயாஹாவஷுவி கூலாவத ||',

இதன் தாதபாயம் 2 'வாராஹேஷு ஜாதூஸா:
வாராஹேஷு வுலகா: | வரிவாஹேஷு யெ உகா
ஹேஷு கீவ கீயிதா உவி | உதூரிகளிறபடியே யுஷுவிரு

நீசாகளான ஜனங்கள் காய-கூரமாயிறிலலை யாகாதே - அஹ
ஷுடானபாயந்த மாநவிலலையே

இப்படிப பாஷயகாரா நியமித்தது ஸாஸ்திரத்தை யறு
ஸரித்தது எனறருளிச செய்கிறா—'இப்படி' என்றும்பித்தது
கூலுடா - வயபிசாரியான ஸதிரீ, ஷண - நபுமஸகாகள, வ
கிக-நிதயகாமங்களைவிடவாகள, வெவரிஹு: - பகவத தவே
ஷிகள, இவர்களிடமிருந்து, உஷுதாஉவி - அவாசளால கொடு
கப்படடிருந்தபோதிலும், காகிணிஉவி - அலப தரவயத்தை
யும், கூலாவத - ஒரு ஸமயத்திலும், அஹீயாஹேஷு - வாங்கக
கூடாது இந்த மூன்று (கூலு) ஸபதங்களாலும் அவாசளி
மிருந்து வாங்குவது ஸாவ பரகாரத்தாலும் விலகப்படுகிறது
வாராஹேஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில், யெ - எவா
கள, ஜாதூஸா: - பிறவிக குருடாகளோ, வாராஹேஷு -
அயலாருடைய ஸதிரீசரின விஷயங்களில், வுலகா: -
நபுமஸகாகளோ, வரிவாஹேஷு - அயலாஹே நிரதிப்பதில்,
உகா: - ஊமைகளோ, அதாவது குருடா முதலியவர்களைப்
போலிருக்கிறார்களோ, தெ - அவர்கள், உவி - எனக்கு, கீவ -
மிகவும், கீயிதா: - பரியமானவர்கள் சீழ்ச சொல்லியபடி குல

ரயபுகாரிங்களா உரதொ நிரலுங்களானபடியாலே
 உரவிருங்குளான வயபுகாரிங்களுவாயியாகவும
 மாகுலு புகுகுலொராவீந விஷயங்களில தான்
 ன்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம்
 தில ஊமுகுலுரை யமாநீகலாகாதென்னு
 டம்ஸ் ஸாணியுவுகியிலே 1 , ஊமாநீதலுத
 உஹீ வுரூஷம் மாவிநதகி | துராமவிதலுத
 மவாநாவிநதகி | ' என்று சொல்லப்பட்டது.
 திகுலு ஸம்ஸமபுமாகாதென்னுமிடம் உஹாலா
 திலே 2 , பெழிஷநிஹாநாமம் மலுநி வ கெஸ
 | ந தெஷாம் வுணுகீயெஷம் மதிஸம்ஸயிபுணா

திகளிடமிருநது கரஹிகும அாததமும், பரஸதிரீகளிடத
 , காமமும் 'யபுகாரிங்குரயபுகாரிங்கள' என்றருளிச செய
 பட்டன 'உரத' எனபதற்கு இவைகள் ஸாதாரணமான
 தாகளுக்கே விலகப்பட்டவை களாகையினால் பரபன்ன
 ரவாகளுக்கு விலககானவைகள் எனபது சொல்லவேண்டிய
 லை என்று தாதபாயம் உவாயியாகவும - அவைகளைக்கார
 வாகக கொண்டும தான நின்றநிலை-தான நிறகவேண்டிய ஸதி
 லிருநது, குலையலாகாது - தவறிப்போகக கூடாது
 விஷயததில பரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—' அதில'
 ராமபிதது மெஹீ - கருஹஸதன, ஊமாநீதலுத -
 பிள்ளையை ஆதரவு செய்யாத, வுரூஷம் - புருஷனை,
 படி) மாவிநதகி-கோபிததுக கொளருகிறானே, துராம -
 படியே, ஊமாநீதலுத - தன்னுடைய பகதர்களை ஆரா
 ம செய்யாத புருஷனை, மவாநா, மாவிநதகி - கோபித
 கொளருகிறான இததால் 'சீமம்' எனபதற்கு பரமாண
 ர்றறு பெ - எவர்கள், உஹாநாமம் - மஹாதமாவாகிய,
 ரவம் - பகவானை, விஷனி - தவேஷிக்கிறார்களோ, மலு
 நிவ - நினைக்கிறதாமிலையோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு,
 ணுகீயெஷம் - கவகை முதலிய புணய தீர்த்தங்களி
 , மதி - (அடைய வேண்டிய புணயமாகிற) பலம், ந -
 லை, ஸம்ஸயிபுணாவீ - அவர்களுடன் சோந்தவர்களுக

கும், க - இலலை உருவெழு-முடாசளாயும், வாவரவெடு -
பாபத்தில் ஆசையுடையவர்களாயும், கு உருவெழு - கஞாமான
ஸவபாவ முடையவர்களாயும், ஸமவஜ்ஜாஹு உருவெழு -
பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ஸருதி ஸமருதிகளாகி
ஸாஸ்திரங்களை, அன்றிக்கே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஸாஸ்திரத்தை
அதுவுமன்றிக்கே பகவானையும், அவனை பரதிபாதிகரும் ஸாஸ்திர
ங்களையும், தூஷித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாய் விருக்கி
புருஷர்களுடன், வம்ஸம் - (ஒருவிதமான) ஸம்பந்தத்தைப் பெறு
வாரென - பண்ணக்கூடாது, வெடு - அவர்களுடன், வ
மஸ்(வதி) - சோகை உண்டாயிறறையானால், மதி - பாவ
னிடைத்தில் பகதி, மஸுகி - நாஸ்தகை யடைகிறது இங்
பகதி எனினும் பகத்திற்குத் தாத்பாயத்தை வருளிச் செய்
புரா - 'ஸமவஜ்ஜாஹு' என்ற சுருஷ்வதி - இது
முதல் கொண்டு, ஹெஹொகா - ஒ! லோசனங்கள், பயிய
யயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நான்கள் நான்களே
அதாவது உங்களை எங்கள் குழுவில் சேர்த்து நான்கள் என்று
வயவஹரிககளும், பாகவதாகளான எங்களை உருவேளாடு சேர்
த்து நீங்கள் என்று வயவஹரிககளும் முடியாதென்படி, யத்
யம் - நீங்கள், சுயு-காசிவரா - பணத்திலும், போகத்திலும்
ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நான்கள், காராயணவரா -
நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், சுலோகம் - எங்கள்
குக்கும், யுஷ்டாகம் - உங்களுக்கும், வர்ஷம் - ஒருவாக

வயங்கு கிஜ்ஜராவிலென்று யுதிய சிம் பி யகிஜ்ஜராரி||' உதூர
 லீகளிலே பூவிலும் இப்படி முன்னடிப்பாரத்து
 வகி-க்கவேண்டுமென் றருளிச்செய்த வய-கம் ஸா
 வெஷ்டகவெஷ்டமாயை யாலே ஸாஷ்டீயங்களுக்குவல
 க்கணமாக வாரொராரம் பண்ணியிவரருளிச்செய்த
 வெஷ்டய-கங்களும தான வேண்டினபடி செய்யவொ
 ண்ணாமையாலே ஸாஷ்டீயாத்மான நியததோடே
 செயதால வெஷ்டயமாமென்று வலிவிதம். 'வேண்
 டிறறுசெய்து திரியவமையுமோ வென்னில? அது
 ஸாஸ்திரவஸயத்வதகீர்த இவனுக்கு வுர-விவமன்று'
 பரமாணம் என்றருளிச் செய்தபடியே
 1 'சுஸாஷ்டீயாவஸாரம் சுஜத்' என்று ஆளவததாரரு

கொருவா, வஸ-யகி: - ஸமபநதம், ஸாஷ்டீ - இலகீ, வய-கம்
 நான்களோவெனில், விஷ்டாரி - பகவானுக்கு, கி-கராரி-கா
 ஸாகள, யுதியம் உதி யகி-கராரி நீங்கள் இநதிரியங்களுக்கு
 தாஸாகள இப்படி - கீழ்நிருபிததபடி வய-கம் - அனுக்லாதிக
 ஸிடங்களில் நடசக வேண்டிய பாகாரம் 'முன்னடி'இதயாதிகு
 முன்னடி பாரப்பகறகு வேறு ஒருவழியு மில்லாததால் ஸாஸ்தி
 ரங்களைக்கொண்டு காததவயா காததவயங்களை சுண்டு நடக்க
 வேண்டுமென்று தாதபாய மாகையினாலே என்று தாதபாயம்
 ஸாஷ்டீயங்களுக்கு-ஸாஸ்திரவஸஸில் விதிகசப்பட மறறநிதய
 ஸைமித்திகாதி காமங்களுக்கு வாரொராரம்பண்ணி-ஸாராம்
 ஸததை எடுதது வெக்-கய-கங்களும - கீழ்நிருபிககப்பாட்ட
 ஐந்தவிதமான கைங்காயங்களும, நியததோடே - ஆசாரய
 ஸிஷ்யாதி நியமததோடே 'வலிவிதம்' எனபதினால் ஸாஸ்திரீய
 மான அனுக்லாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சோதது
 சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக கைங்காயங்களும ஸாஸ்திரீயமாக
 வே செய்ய வேண்டுமெனபது தயோதிதம் அவருடைய ஸ்ரீ
 ஸூகதிரியிலேயே இவ்விஷயம் நிருபிககப்பட டிருக்கிறது என
 றருளிச் செய்கிறா- 'அதில' என்றாரம்பிதது சுஸாஷ்டீ -
 ஸாஸ்திரததில் விதிககப்படாத, சுஜத் - எல்லாம், குவஸாரம்.

ளிசசெயதபடியே ஸாஸ்த்ரவிருஃகங்கள் ஷெவபூக்ர
கியான விவன வுராவததுககுபபொருநதாமையா
லும, 1 'ஸ்ரூகிஸ்யுகி ஷெவெவாஜ்ஞா யஸூஷுஷு
வதபுதெ | ஸ்ரூகிஸ்யுகி ஷெவெவாஜ்ஞா யஸூஷுஷு
ஷெவெவாஜ்ஞா ||' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவ னரு
ளிச செயதபடியாலும, இவன் ஸரீரத்தோடிருநத
காலம் ஸாஸ்த்ரவஸ்யுநாயடிமைசெய்யவேணு மென்று
திருவுள்ளம் 2 'நிஜகரபாதி ஸக்யுண் கஸ்யபூசு
ஸ்ரீஷெவகாரிதஃ | உவாயதாம் வரிதூஜு மூஷெ
ஷெவெவ தா காமஃ ||' என்று ஸ்ரீ மீதாயுஸம்முஹத
தில 'ஸ்ரீஷெவ' என்கிற வவயாரணததாலே ஸாரயந
கவ வுலியை வுஷெஷிததாரென்னு மிடம் 'உவாய

அஸூர ஸவபாவமுள்ளவாகளுக்கு (அமைநகது) ஷெவபூக்ர
கியான-பகவானிடத்தில் பகதியையுடைய ஸ்ரூகி, வஸூகி,
ஷெவெவ - என்னுடைய, ஸ்ரூகி - ஆஜை, யஃ - எவன்,
தாம்-அநத ஆஜைகையை, உஷூஷு - அதிகரமிதது, வதபுதெ-
நடக்கிருநே (அவன்), ஸ்ரூகிஸ்யுகி - என்னுடைய ஆஜை
கையைத் தடுத்தவன், ஷெவெவாஜ்ஞா - என்னிடத்தில் பகதிசெய்து
கொண்டிருநத போதிலும், ஷெவ - எனக்கு, ஷெவெவாஜ்ஞா - விரோதி,
(ஆகையினாலே) ஷெவெவாஜ்ஞா வைஷ்ணவனல்ல 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சோததுகரொள்ளவும்
நிஜ - தன்னுடைய, கரபூசு - நிதய மைமிததிடு காமநிதய
முதலாக, ஸக்யுண் - பகதி வரையிலுமுள்ள காமநிதய, ஸ்ரீ
ஷெவ பரிதியினாலேயே, காரிதஃ-செய்விசரப்பட்டவனாய்,
கஸ்யபூசு - செய்ய வேண்டும், உவாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, வரிதூஜு-
விட்டு விட்டு, தாம் - அநத உபாயமா யிருக்கையை, ஷெவெ-
பகவானிடத்தில், காமஃ - பயமில்லாதவனுபக கெண்டு,
மூஷெஷு - வைக்க வேண்டும் ஸாரயநகவ வுலியை -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வுஷெ
ஷிததார நிஷேதிதிருக்கிறா 'வனவ'காரத்தின அாததத

தாம் வரித்து' என்று விவரிகையாலே வுத்தம
ஸாஸ்திரம் செஷ்யபுத்தில ஸ்ரீகிரிநுடைய ஸ்ரீராக
கூராகிராமம் விவகரிதமானாலும் 'நிஜகர்ப்பாபிவத்து
கம்' எனகிற விவற்றின் ஸ்ரீராகபுத்திக்கு ஸாஸ்திர
மே ஸ்ரீராகமென்னுமிடம் 'நிஜகர்ப்பு' ஸ்ரீராகத்தாலே
கரிபுத்தியாயிற்று இஃஸாஸ்திரம் நியமம் 1 'கூராகிராம
வாய யகரணம் வாயுநாயகூரணம் | ஸ்ரீராக
வ ஸ்ரீராகம் கர்ப்பாபிவத்து வாயுநாயகூரணம் | ஸ்ரீராகம்

தையே 'கூராகிராமம்' என்று விஸதரித்திருக்கிறபடியினாலே
'விவரிகையாலே' என்றருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது 'ஸ்ரீ
ராககூராகிராமம்' என்பதற்கு ஸாஸதிரமும் பகவானிடத்தில பரீ
தியும் நித்யநைமித்திககாமங்களில் இவனை பரீராகமசெய்தபோ
திலும் பரீதியே முசயம் என்று தாதபாயம் அபபடிக்கில்லாமல்
ஸாஸதிரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்
தை நிரூபித்தருளுகிறா—'நிஜகர்ப்பு' ஸ்ரீராகத்தாலே' என்று
ஸ்ரீராகபுத்திக்கு - காமங்களினுடையவும் பசுதியினுடையவும்
ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு 'நிஜகர்ப்பு' இதயாதிகு 'நிஜக
ர்ப்பு' என்பதினால் தன் வாஸஸரமங்களுக்கு உரியகாமங்களென
றாகத் மாகையினால் இது தன்னுடைய தாமம், இது தன்னு
டையதல்ல, என்றறிவதற்கு ஸாஸதிரமே பரமாண மாகையினால்
ஸாஸதிரம் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் எனற்காயிற்று என்று தாதபா
யம் கீழில் 'ஸ்ரீகிரிநுடைய' இதயாதி வசனங்ரா பகதர்களை
மாததிரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாசலா மாகையி
னால் பரபண்ணாகளைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிரூ
பித் தருளுகிறா—'இஃஸாஸ்திரம்' என்றாமபித்து கீழில் -
புத்திமான, இங்கு பரபண்ணை என்றபடி, யகரணம் - தா
மங்களுக்கு, கூராகிராமம் - நாஸமுண்டாகாம விருப்பதற்காக
வும், கூராகிராமம் - ஸிஷ்ய புத்திராதி பரம்பரைகளின், வாயு
நாய - ரக்சிப்பதற்காகவும், ஸ்ரீராகம் - ஸ்ரீராகத்தின், ஸ்ரீ
ராகம் - சோகதிக சொரளவதற்கும், அதாவது தன்
னனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து ஸ்ரீராகத்தாகும் சேருவதற்காகவும்,
கர்ப்பாபிவத்து - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மார்பா

விஷ்ணு^ண ஷெவ^வஷெவஸ்ய^ஸ ஸாஜி^ஜபுண^{பு}ண^{பு}ண^{பு} : | ம^மநீ^{நீ}ஷீ^{ஷீ} வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}
கா^{கா}வா^{வா}ர^ரம் ம^மந^நஸா^{ஸா}வி^{வி} ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}பெ^{பெ}சு^{சு} | என^எறு^{று} ப்ர^{ப்}வ^வதூ^{தூ}க்ஷ^{க்ஷ}ா^{க்ஷ}
ய^யத^ததி^{தி}லே^{லே} ப்ர^{ப்}வ^வஸி^{ஸி}க்ஷ^{க்ஷ}ம^ம இ^இது^{து}த^தவி^{வி}ர^ரந^நத^தபோ^{போ}து^{து} வ^வரு^{ரு}ம^ம
நி^{நி}ஷ்^{ஷ்}ட^டமு^{மு}ம^ம 1 'ய^யயா^யவ^வஸி^{ஸி} வ^வஜ்^ஜஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா} ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஜா^{ஜா} ம^மநீ^{நீ} ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}
ப்ர^{ப்}வ^வதி^{தி}பு^{பு}தா^{தா}ம் | ஞா^{ஞா}கொ^{கொ}வ^வயொ^{யொ}யா^{யா}நி^{நி}தீ^{தீ}ம் ர^ரஜோ^{ஜோ}ம் வ^வஹு^{ஹு}
ஸ^ஸஸ்ய^{ஸ்ய} வி^{வி}வ^வசி^{சி}பு^{பு}தீ^{தீ}ம் | ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}நு^{நு} ஸ^ஸசி^{சி}நு^{நு}ஜா^{ஜா}ரொ^{ரொ}ஹே^{ஹே}டி^{டி}க^கவெ^{வெ}
க்ஷே^{க்ஷே}ரா^{ரா}வி^{வி} தா^{தா}ம் ப்ர^{ப்}கி^{கி} | வ^வஸ^ஸவ^வம் வி^{வி}ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}நு^{நு} ம^மதே^{தே}பு^{பு}ரா^{ரா} ம^மய^யபு^{பு}ரா

தையை ஸதாபிபதறகாகவும், ஷெவ^வஷெவஸ்ய^ஸ - கேவதைக
ளுக்கெல்லாம் கேவதையாயும், ஸாஜி^ஜபுண^{பு}ண^{பு}ண^{பு} - ஸாரங்கமென்னும்
விலகித் தரித கவனாயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், ம^மநீ^{நீ}-என்னு
டையவும், ப்ர^{ப்}யா^யய - பரீதி உண்டாவதறசாகவும், வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}கா
வா^{வா}ர^ரம் - வேதத்தில் சொல்லப்படாருசகும் சாமங்களின் அனு
ஷ்டானத்தை, ம^மநஸா^{ஸா}வி^{வி} - மனதினாலும், ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}பெ^{பெ}சு^{சு} -
அதிசரமிசசக கூடாது, அனுஷ்டானத்தில் கேட்க வேண்டிய
தில்லை என்றபடி 'ப்ர^{ப்}வ^வதூ^{தூ}க்ஷ^{க்ஷ}ா^{க்ஷ}ய^யததி^{தி}லே' எனபதினால் இபா
மாணம் பரபன்னனைப் பற்றியது எனபது தயோதிதம் ய^யயா^ய
வ^வஸி^{ஸி} - எப்படி, ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஜா^{ஜா} - ராஜாவுசகு, வ^வஜ்^ஜஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா} - மிகவும் பரீதி
விஷயமாயிருசகு மொருவன, ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஜா^{ஜா} - ராஜாவினால், ப்ர^{ப்}வ^வதி^{தி}பு^{பு}
தா^{தா}ம் - உண்டாகக்கப்பட்டதாய், ஞா^{ஞா}கொ^{கொ}வ^வயொ^{யொ}யா^{யா}நி^{நி}தீ^{தீ}ம் -
லோகங்களுக்கு உபயோசமுள்ளதாயும், ர^ரஜோ^{ஜோ}ம் - அழகானதா
யும், வ^வஹு^{ஹு}ஸ^ஸஸ்ய^{ஸ்ய}வி^{வி}வ^வசி^{சி}பு^{பு}தீ^{தீ}ம் - அனேகம் பயிசனை வரு
ததி செயயக்கூடியதாயு மிருக்கிற, ம^மநீ^{நீ} - நதியை, தா^{தா}ம்ப்ர^{ப்}கி^{கி}-
(தான்) அதைக் குறித்து, ஷ^ஷம^மவெ^{வெ}க்ஷே^{க்ஷே}ரா^{ரா}வி^{வி} - அபேகைஷயில்
லாதவனாயிருந்தபோதிலும், ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}நு^{நு} - அதிகரமம் செயதவனாய்
ககொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றமலாபமில்லை என்று
அதிகரமம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறிதகால்,
ஸ^ஸசி^{சி}நு^{நு} - சூலத்தை, ரு^{ரு}ரொ^{ரொ}ஹே^{ஹே}சு^{சு} - ஏறுவனோ, வ^வஸ^ஸவ^வம் -
இப்படி, வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}நி^{நி}ஷ்^{ஷ்}பு^{பு}தா^{தா}ம் - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட,
ம^மய^யபு^{பு}ரா^{ரா} - எல்லையை, வி^{வி}ம^மநு^{நு}ஷ்ய^{ஷ்ய}நு^{நு} - அதிகரமித்து நடக்கிற,

ஊம் வெடிநிபிபுதாம் || லுயொவ் த லுயொவ்ள ஜெ
 ஜாஜிதா லுதிவதபுமாஸி' என்ற கணரஞ் சொல்லப
 பட்டது இந்த ஹவடிபீகிககு க்ஷெஜெகொண்டி
 லனாகில ுகுவதறகு முன்னே யபிகாராமுர உவ
 மாக வேதேனுமொரு வநிஷ்டதை விளைப்பிககும
 அது நிறக ஸகவபுக்ரகியான விவனுக்கு ஹவடி
 பீகிககுமேறபட்ட காகமிலலை அந்த ஹவடி
 பீகிஸிப்பதும் பினபு க்ஷெஜெகொள்ளில 1 ' ஸு

கேடும் - மனிதன, லுயொவ் - (இதற்கு முன்) என்றகு
 இஷ்டன யிருந்தபாதினும், ஜாஜிதா லுதிவதபுமாஸி-என
 னுடைய உத்திரவை மீறி நடந்ததினாலே, ஸவள - இவன்,
 ஜெ - எனக்கு, கலியம் - (அது துடங்கி) பரியனல்ல, இது
 மகு முன் அவனிடத்திலிருந்த பரீதியும் நபிததுவிடும் என்று
 தாதபாயம் இததால பகவானுடைய அபரீதியாகிற அநிஷ்ட
 பலம் சொல்லப்பட்டது இதுவும் அந்த பரபததி அதயாய, ந
 திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எனபதை குறிப்பிற்
 ' ஸகணரம் ' எனனும் பதம் இந்த அபரீதியே அநிஷ்ட
 மென்று நிருபித்தருள்கிறா - ' இந்த ' என்றாமிடம்
 க்ஷெஜெகொண்டிலனாகில - பொறுத்துமொள்ள வேண்டி
 மென்று பராததிககாவிடால் ' ஸபிகாராமுர உவமாக '
 எனபதற்கு காலம் குறித்து பரபததி பண்ணாதவனுக்கு கண
 மாந்தர விளம்பாதினும், காலம் குறித்து ரெய்திருப்பாவிடம்,
 அந்தககாலத்திற்குள்ளேயே துகராதிகளும் அபராமா களின் ஆதி
 காரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாதபாயம் மேலு
 மாகிற ஸததிறகு விவாதமாகாமையினாலும் ஸவடிஷ்டாமி
 ஜனானமுள்ளவன் துகராதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றரு
 ளிச செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாது எனினிலி
 அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச செய்கிறா - ' அது ' என்றாமி
 பித்து நிறக - இருக்க, அதாவது அதை அநாதரித்து என்ற
 படி, ஸிப்பதும் - ஸாதமாவதும் அபரீதியே நாக துலாமென
 பதற்குக் காரணம் அருளிச செய்கிறா - ' ஸுஹுடி ' என

ஹ்ருஷம் ஸவ-ஹ்ருஷிதாமா' என்னுமபடி நிவ்ருஷ ஸு
ஹ்ருததான வீரோனுடைய ஸ்வீகிஸதிகுமளவு மிவ
னுக்காணுமாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு
ஹ்ருஷி விஷயத்தில் ப்ராவணமும் கெஜய-புரவிவ
மான ஹ்ருஷத்தில் ஸ்வியம் ஸ்விக்கவடுக்கும் இவ
வாஜி' கிஷ்ரும 1 ' ப்ரஹ்ருஷிஷ்ருஷி' என்று

ஸ்ராமபிதது ஸவ-ஹ்ருஷிதாமா - எல்லா பராணிகளுக்கும்,
ஹ்ருஷம் - ஸுஹ்ருததாக (என்கைத் தெரிந்துசொண்டால்
ஸ்ராதிகைய யடைகிறான்) இந்தவசனத்தில் ஸ்ராதிகுக் காரணம்
பகவானு ஸுஹ்ருததாக அறிவது என்று சொல்லப்படடிருப்ப
தினாலே அப்படிஸாவஸுஹ்ருததான பகவானு ததன்னிடத்தில்
அபீதிகையுடையவனாக அறிந்தால் ஸ்ராதிக் உண்டாகாது எனப்
தேறப்படுகிறது நிவ்ருஷ - ஸவபாவத்திலேயே ஸ்ராமு
மாயிருக்கும் - மாமஸகானத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல
மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவ
னுக்கு - இப்படிப் பகவதபீதி அருளுதமாய்க் தோன்றாதவ
னுக்கு, ஸ்விக்க வடுக்கும் - இலகை யென்று ஸந்தேஹிக
கத் தருந்ததாகும் அதாவது பகவானுடைய பீதிகாக
வன்றோ கைங்காயமாகிற் புருஷாததம் அபேக்ஷிக்கப்
படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அபீதியில் இவனுக்குப் பய
மிலகை என்னில் ஹ்ருஷத்தில் வாஸதவமாச ஆசை இலகை
என்று நினைக்கலாம் என்று தாதபாயம் இந்த ஸாஸதரீய நியமம்
பகவத பீதயாததமாகையினாலே பலத்தை பரதிபாதிக்குமிட
த்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும், பரபத்திகு முன்பு உபா
யத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தை பரதி
பாதிக்கும் இடத்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும் ஸங்கை
உண்டாகலாமாகையினால் இதை அனுஸந்திக்கும் இடத்தை
நிர்வாதித்தருளுகிறா—' இவ்வாஜி' கிஷ்ரும 1 ' என்று
பிதது ஸாஸதரீய நியமம் பகவானுடைய அபீதி ரூபமான
விரோதிகு நிவாததகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவருத்தி

உஷ்டெஸ்யுயான ஸவஸுஸூதிககு விரோயியானபடி
 மந்திரதநீல அனுஸந்தீக்தம் யாலே இசஸாஸூய நியம
 இடம் ரஹஸ்யுதயததில விரோயி
 நிவஸூதியை யநுஸூதிககு மிடங்கலிலே யநுஸூதிக்
 கப் பூவூம் இதத நியஸாநுவதகம வலிணெஸா
 வாயரலலாத வயிகாரிகளுக குவாயவலிகிடி விரோ
 யியை ஸபிபிததுககொண்டு ஸவஸுஸுஸாநமா
 யிருககும் வலிணெஸாவாயருக ககிஹுநஹெதுகா
 ஸூகி பிறவாதபடி பண்ணிககொண்டு ஸவஸு ஸூண
 மமாயிருககும்

சூஜ்ஞாநுஜ்ஞா விலாமெந ஸூயா ஸாஸூயவலகிஃ |
 நியுஹாநுடியாயாடிவா ததூசு ஸஸூவயெ |

யைச சொல்லுமிடததில அனுஸநதிகக வேணடும எனறு தாத
 பாயம் ஆக இததால உபாயததிறகு முனபு உபாய விரோதி
 யான அபரீதியை நிவருததி செயவதையு, உபாயானுஷ்டா
 நததிறகுப பிறகு ஸவயம் பரயோஜனமான பகவ தபரீதிககு
 விரோதியான அபரீதியை நிவருததி செயவதையும் விரோதி நிவ
 ருததி யென்று ஒனருகச சோதது அருளிச செயயப்படடிருக
 கிறது எனபது தயோதிதம் இபபடி ஒரே மாதிரியான அனு
 ஸநதானம் ஏறபடாமையினுல சீழககூறிய ஸங்கை பரிஹரிககப
 படதாகிறது விரோதி நிவருததி எனகிற ஆகாரததினல கரு
 தோபயன, அகருதோபாயன, ஆகிய இருவாகளுககும் பரயோ
 ஜனமாகும் பாகாரத்தை நிருபிதகருளுகிறா—'இநத' எனறாம
 பிதது பூஸாடிமம் - பரஸாதநததிறகு காரணம் ஸகிலம்
 வ நஹெதுக-மீநிரடநததனல உண்டான

இபபடி ஸாஸதரீய நியமனம் ஆஜ்ஞாதி லங்கனததின
 லுண்டாகிய அபரீதி உண்டாகாமல தடுககிறதென்னில அனுஜ
 ஞா கைங்காயங்களாகிய மாலாகரணுதிகள செயயவேண்டிய
 திலலை எனறேறபடுமே எனனில? அருளிசசெயகிறா—'சூஜ்ஞா
 நுஜ்ஞா' எனறாமபிதது

ப - ரை] ஸாஸூயவலகிஃ - ஸாஸதிரததில சொல்லப்பட
 மாககம், அதாவது காமங்களைப் பறறிய விதி, சூஜ்ஞாநு

ஊதாஜித்யா ப்ருவ்யதேவீ சூரகொவாழிவஸம்ஹவெ |
 ஸூரீதாதிசூரகொஷஸூர நிபகொதொ டுரத்யுய: |
 ப்ருத்யவாயவஸீஹாரொ வஹானாஸகநிதெ |
 தத்யவஸ்வதீதம் ப்ராஹ் ராயிகாரம் விவக்ஷணா: |

ஜிதாவிஸாமக - ஆஜனை, அனுஜனை, எனகிற பிரிவுகளினால், வியா-இரண்டெவ்விதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைகளில்), ஸூரீ-முதலாவதான ஆஜனை, நி-முஹாமுடியாய் நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக (சொல்லப்பட்டது) அதாவது நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணங்களாகிய காமங்களைப் பற்றிய விதி ஆஜனையென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தாதபாயம், வரா - மறமுன்னருகிய அனுஜனை, தத்யுஸம்ஹாவ்யெ - அநதநதப் பலங்களை யடைவதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அநதநதப் பீதி விஸேஷங்களுக்குக் காரணமான மாலாகரணம் முதலிய காமங்களைப் பற்றிய விதி அனுஜனை என்னப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட விதிகளினால் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் காமங்களும் ஆஜனையென்றும், அனுஜனையென்றும் சொல்லப்படுகிறது இப்படியாகிலும் அனுஜனா கைங்கரியங்களையும் தன்னிஷ்டப்படிசெய்ய முடியாதென்று நிரூபித்தருளுகிறா— 'ஊதாஜித்யா' என்ற ராமபிதது ஊதாஜித்யா - அனுஜனை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, ப்ருவ்யதேவீ - பரவருத்தி செய்திருந்தபோதிலும், சூரகொவாழி வஸம்ஹவெ - (ஸாஸதிரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்) காமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டானால், 'ஸூரீ'ஸபதத்தினால் காதரு தேஸகாலாதி வைகலயங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, ஸூரீதாதி சூரகொஷ: - ஆஜனையைத்திரமித்ததேகோஷம், வஸூரஸீ உண்டாகும், ஊத: - ஆகையினால், நிபக: - (ஸாஸதிரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற) நியமம், டுரத்யுய: - தாண்ட முடியாதது ஒரே காமத்துக்கு உபாய விரோதி பாபத்தை நிரூபித்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய பரிதிக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மையும் ஸம்பவிக்ஷும பரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறா— 'ப்ருத்யவாய' என்றராமபிதது ப்ருத்யவாயவஸீஹாரொ - தீதாஷத்தின் பரிஹாரம் (நிகரஹத்தின்

நித்யகாஜ்ய வ்யாபிவெவக்யே விநியோமவ்யயக்ஷதஃ |
மமூயய-ஃ-கி யரோணைவிநித்யம்வதிதன்தஃ||[வெணஃ|

கூதஜ்ஜோரா துவிவெவ-ஃ-கெஜ்யெய-ஃ-விவக்ஷ
கூதகளதனூராவோ நத-ஃ-ஜோஷ ஹதீரிதம் |

நிவருததி), மமூரணாவஸஜ்ஜிதெ(வகி) - வேறு பலததோமி
சோநதிருககும்பொழுது, தி-ஃ-அநதக காமததில, விவக்ஷ
ணா-ஃ-பணடிதாகள, கபிகாரம்-அதிகாரத்தை, வஸ்வஜிதம் -
சோநதிருபபதாக, அகாவது நிகரஹ நிவருததியிலும், அநதந
தப பலவகளிலும் ஆசைகள சோநதிருபபதாக, ஸ்ரஹ-ஃ -
சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜா-ஃ-ஷடி முதலிய காமங்களை
நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிகசாவிடில் உண்டாகக்
கூடிய நிகரஹ நிவருததியும், புத்திரானுடைப பரிஸுத்ததியும்
பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று காதபாயம் இரண்டு
பலவகளும் உண்டானாலும் அதே காமத்தை அநதநதப பலத
கிறகாகத் தனிக கனுஷ்டிகக் வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய
கிறார்—‘ நித்ய ’ என்றாரம்பித்தது நித்யகாஜ்யவ்யாபிவெ
க்யே-நித்யமாயும், காமயமாயும் இருககும் காமங்களின் ஸ்வரூபம்
ஒன்றாயிருககும் பகூததில, விநியோமவ்யயக்ஷதஃ - ஒரு
காமத்தையே இரண்டுவிதமான பலவகளுக்காக ஸாஸ்திரங்க
ளில் விதித்திருப்பதினால், மமூயய-ஃ - பலத்திறகாக, கி-யரோ
ணைவி - செயப்பபட்டிருந்த போதிலும், தன்தஃ- பலாதத்
மாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, நித்யம்-
நித்யமும், வவகி - (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது நித்ய
மாக அனுஷ்டித்ததில் காமயம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது
ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் கதகாலத்
தில் பரிஸுத்ததனாய உயிரோடிருப்பது அது காமயானுஷ்டா
னம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது காமயததில் அதிகாரம்
அநதப பலவகளில் ஆசை, அது பலத்திலாசையிலலாம் அனுஷ
டிககப்படும் நித்ய காமத்தி விலலை என்று தாதபாயம் - இப்படி
ஸமவதிதாதிகார ஸதலத்தில அனுஷ்டிக்காமலபோனால் நிகரஹ
முண்டான போதிலும் கேவலம் காமய காமங்களில் அப்படி நிக
ரஹமிலலை என்றருளிச் செய்கிறார்—‘ கூதஜ்ஜோரா து ’ என

நின்றனமனபுடைவானோ நிலையினிலமளநதான
 நனறிதுதியதிதெனறு நடத்தியநானமறையால
 இன்றுநமக்கிரவாதலி லிமமதியிநநிலவே
 அன்றியடிக்கடியாரிரு டாககவடிபுளதே

24

றாமபிதது விவக்ஷெணை - பணடிதாகளினால், ஊதாஜி
 ராகு வியேஷ - அனுஜைஞயினால் மாததிர மேறபட்ட,
 கெஞ்செய்யுஷ - கைங்கரியங்களில் ஊதாஜி - செய
 யாத பக்ஷத்தில், தத்துவாரூப - அநதப பலம் சிடைக்காமல்
 போகிறது, ஷோஷஸு - தோஷமோவெனில், ஊ - இலலை,
 ஊதி - என்று, ஸாரிதம் - சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஸாஸ்திரங்களை யனுஸரித்தே சைங்காயம் செய்ய
 வேண்டியதாயிருந்தால், பாஸுபதம் முதலிய ஸாஸ்திரங்களையும்
 அனுஸரிக்க வேண்டுமே என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளு
 கிறா—‘நின்றனம்’ என்றாமபிதது

ப - ஊ] நிலமளநதான - (தரினிகரமாவதாரம் செய்து)
 பூமியை யளந்த பகவான், இது - இந்த ஸதய வசனாதிகள்,
 நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரதார கமனாதிகள், தீயது - கெட்
 டது, என்று, நடத்திய - பரவாததிபித்த, நானமறையால - நாலு
 வேதங்களினாலும், அனபுடை - அனபுடையவர்களான, வானோ -
 வானிலிருக்கும்வா, அதாவது பரம்பதத்தில் வலிக்கும் நிதய
 முகதாகளின், நிலை - ஸதிகியில், பகவானுடைய அபிபராயத்
 தை யறிந்து பரீதி வரும்படி கைங்காயம் செய்வதாசிற ஸதிகி
 யில், நின்றனம் - நின்றோம், இன்று - இந்த ஸமஸார தஸையில்,
 நமக்கு - காம பரவஸாகளான நமக்கு, இரவாதலில் - ராததிரி
 யாகையினால், இமமதியின் - இந்த வேதமாகிற ஸந்திரனுடைய,
 நிலவேயன்றி - வெளிச்சத்தைத் தவிர, அடிக்கடி, ஆ - வருத்தி
 யடைகிற, இருள் - அநதகாரத்தை, தீக்க - போக்கடிப்பதற்கு,
 அடி - காரணம், உளதே - இருக்கிறதோ

‘அனபுடைவானோ’ என்பதற்கு அவாசன எப்படி பரீதி
 யினால் கைங்காயம் செய்கிறானோ அதைப்போல நாமும்
 பரீதியினால் பண்ணவேண்டுமே என்று தாதபாயம் ‘நிலமளந
 தான’ என்பதினால் ஸாவஜந ஸுஹருத்தெனபதம், புருஷோத்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரோ

தமன எனபதும், மறற தேவதை || இவனைப்போல ஆப
 தாகா அல்லவெனபதும், சொல்லப்படுகிறது ' நன்றிது
 நீய்திது ' எனபதற்கு நல்லதாக்கையினால் இதைச் செய், கெட்ட
 தாக்கையினால் இதைச் செய்யாதே என்கிற விதி நிஷேதங்களில்
 தாதபாயம் இதனால் அநதப பகவானே அஸுராசனோ மபக
 குவகறகாசச செயத பெளததாகமம் முதலியது விஸககப
 படுகிறது ' நடத்திய ' எனபதினால் பகவானும் வேகங்களைப்
 புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அநாதியாக இருக்கவைசனைப்
 வாத்திப்பித்தான என்றாதத மாகையினால் அபெளருஷேயத
 வமும் தயோதிதம் இப்படி ஸாஸ்திரததைக ரொண்டே பகவ
 தப்பிராயகதை யறிய வேண்டுமெனபதற்கு காரணத்தை நிரூ
 பித்தருள்கிறா— ' இன்று ' என்றாமபித்தது ' இன்று ' எனபதி
 னால் நமசகே இனிவரக் கூடிய முசதி தலை விஸககப்படுகிறது
 ' நமகரு ' எனபதினால் இந்த வேகத்தில் அவதரித்திருக்கும்
 ஸமீரிகள விஸாசப்படுகிறார்கள் இங்கு ' மதி ' எனபது வேதம்

‘நில’வாயது அதை அனுஸரித்துண்டாகும் ஸமருதயாதிகள் அனறிகளே வேளாததஞானமாகிற பரகாஸமாகவுமாம் ‘அடிக கடி ஆ’ எனபதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய ‘வரவஃ ப்ரஜீதாம் நிராஸபதி’ எனறிவை முதலிய பரமாணங் களிற் படிய உண்டாகும் அஜஞானமும் சொல்லப்படுகிறது இததால ராததிரியில் ஸூரியனுடைய பரகாஸத்திற்கு ஆசைப் படுவதுபோல ஸமஸார தஸையிலேயே மோக்ஷ தஸையில் உண் டாகும் விசாஸம் உண்டாகாது எனபது தயோதிதம்

ஸருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிபராயத்தை யறிவ கற்கு இன்னும் சிலகாரணங்களை யருளிச்செய்கிறா—‘ஸ்ரூகி’ எனமுரம்பித்து

ப - ஹ] வுயஃ - பண்டிதன், நியமயிதஃ - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, குருஷிஃ - லோகங்களுக்கும் காரண மாகிய பகவானுடைய, ஸ்விதஃ - அபிபராயத்தை, ஸ்ரூகி ஷ்யத்யாசாரெஃ-ஸருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில் லாத ஸமருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், வ்ருகிமகி வ்ஃ-(ஸாஸ்திரம் விசலபிதவற்றில்)தனபுத்தியினபரவருத்தியை யனுஸரித்தும், ஸ்ரூகிமவரஃ-பரிஸுத்தமான மனகையுடைய வர்களின், வுஸஸ்கடுஷஃ - ஸங்கலபங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னினன காரயங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று நிஷித்களால் ஸங்கலபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், யடுஷஃ - தாமதத்திற்கு விருத்தமில்லாத, கூருவரண ஷெஸாஷிவஸ ஷெயஃ-குலம், சரணம், தேஸம் முதலியவைகளைக் காரணமாசர சொணடுண்டாகிற ஸங்கேதங்காரினாலும், ‘கூருவஸ்ய’மாவது முன்குடும்பி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், ‘வரணவஸ்ய’ மாவது யாஜுஷ்காக்கள் பெளரணமியிலும், ருகிவேதிகள் ஸர வண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகாசள் ஹஸத நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகாமத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது ‘ஷெஸவஸ்ய’ மாவது நாமதாந்திகளுத் தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஸராவண மாத த்திலும், அதற்கு வடக்கி விருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்தி லும் உபாகாமம் செய்வது முதலியவை, யோமூரகா - பெரி யோர்களின், நியோஷெயஃ - நியமனங்களினாலும், நிவிதவஸ

வூரெஹே - ஸகுனம் பாபபது, கணவு காணபது முதலிய
வைகளினாலும், 'சூழி' ஸபதம் பகவத ஸநநிதியில் நியமனம்
கேட்பதைக் குறிக்கிறது. நிவரணம் - நன்றாக, வநிவதி-
அறிகுறான, அதாவது இப்படிப்பட்ட அனேக விதங்களான
காரணங்களினால் பகவத ஸங்கலபத்தை யறிந்து அதற்கனுசூன
மாகக் கைங்கரியங்களைச் செய்குறான என்று காதபாயம்

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

புநீ உப வே நரஸிம்மாதரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

ஸாஸ்தரீய நியமநாதிகாரம்

மு ற றி ற று

இப்படி ஹமவஜ்ஜெதகஸ்ஸஹாவஞ்சையாலே
ஸாவூ நியத தக் கெஜ்ஜெயுகாஸனா விவ்வயி

பேப பாகருவதற்காச (நேஹ, ததிலிருக்கும் அழகசைப போக
ருவதற்காக), ஸ்வி - ப்றயகுணங்களோடு சேராததாயும்
(அழககிலலாததாயும்), ஸ்ராஹ - போசயமாகும் (ருசியாயும்),
ஸ்வா - எப்பொழுதும், ஸ்வாத - பாபத்தைப் போகக்கூடிய
கூடியதாயும் (வெருப்பு நிறமுடையதாயும்), ஸ்ஹம் -
இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடைய
தாயும்) இருக்கிற, சாயவ - ஸரிய பதியினுடைய ஸ்வா -
கருணையாகிற, சோகி - கருணையை, விஜி - அடைகி
றான, ஸ்வம் - இப்படி இருந்தபோதிலும், இதனால்
இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய சருபைக்கு விஷயமா யிருப்பதி
னால் இவனுக்கு உத்தராகமே ஸம்பவிகாது எனபது தயோதி
தம், ஸ்வா - இந்தப் பதந்தால், ஸ்வாஸவிஷய - அஸாரண
களான ஸபதாதி விஷயமாகுகிற, ஸ்வாத - பரவாஹகரு
களினால், அதாவது அவைகளை யறுப்பதினாலும், அவைகளின்
வாஸனையினாலும், ஸ்வாத - உண்டாகப்பட்டு, வம்
கெ - சேறுகளினால், நிஜதம் - தனதுடைய ஸீரத்தை,
வம் - மறுபடியும், கஹம் - அழகசைபத்தாகச்
செய்துசொண்டு, ஸ்வாத - பண்டிதர்களினால், ஸ்வாஸவிஷய
கெ - சேரப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்க
ப்படுகிறதில்லை இதனால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால்
இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிறைவு முதலிய
வைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஸமில்லை எனபது
தயோதிதம்

‘இப்படி’ எனபது ‘ஸாவூ நியத’ இதயாதியோ டந
வயிரகிறது அதாவது சீழ்திகாரத்தில் அருளிச்செய்த நயா
யத்தினாலே ஸாஸ்திரங்கள் மேற்படுத்தப்பட்ட அநந்தக கைங்
காயங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய என்று
நாதபாயம் ‘ஹமவஜ்ஜெதகஸ்ஸஹாவஞ்சையாலே’ என
பது சாரணத்தைக் குறிப்பிடுவது ஸ்வாதத்தில் - ஆபத்தில்லாத

காரிககுப பினபதாவததில வுவிவதிவதுகமான
 உததராகம அனேகமாய வவராபம வருகை பற
 ஸம்பவியாது றின கெகஜெயெயுச நிசெஷு
 ககு விசுலமாயகையாலே பூரயெண வுலாவித
 மன்று. பூரஸுசுசு விசெஷ வஸததாலே சேச
 ஸமபத்ததால நிவருததிகதம் காராவஸுரெ வெயுணு
 பாகாரம் ஹேதுகமாகவும பூரபாபிக
 மாகவும வுஷுபூரபூவெஷுகளிலும வருமவரா
 யெசுநக ளுள்ளவை யெசுஷ விஷயமாயக கழிநது
 போம வுவிவதிவதுச வாவாரம்லக வாவங்களுக

ஸமயங்களில பற்றின-அங்கிகரிததஸாஸ தீயமான பூரயெண-
 பெருமபாலும ஆபதகாலததில புததி பூவகமாசயும், மறற
 காலங்களில அபுததி பூவகமாகவும பாபங்க றேரிடுமே
 எனகிற ஸங்கைக்குப பரிஹாரம் அருளிச செபகிரா—
 ‘பூரஸு எனமுரமபிதது இவது ‘பூரஸு’ என்றது தன
 னுல ஒப்புச கொள்ளப்பட படகதை சேசவெவமு
 ணு - தண்ணீரிலலாக இடம், காருவெவமுணு -
 தூபிக்ஷ காலம், அவஸுரெவெவமுணு - ரோகாதிகளினுல
 பீடிககபபபபபபது ‘வெவமுணு’ மாவது ஸாஸதீய
 மான நியமத்தை யதாவததாக நடதக முடியாமைககுச சார
 ணமா யிருகை பூரபாபிகம் - விநிததுகசொண்டிருககும
 பொழுது புததி பூவகமாக வலலாமு யாதருசரி ஸுகருதா
 திகள போல நேரிடும யாதருசரி பாபபர ஸுஷுபதயாத
 யவஸதைகளில நேரிடக்கடியது பாகவநாகா முதலியவாக
 வருமபொழுது எழுந்திருகாமலிருகை முதலியது ‘சூழி’ஸப
 தததின ஸவபண முசசா தஸகன் குறிக்கபாடுகினறன்
 அவராபயெஸா - அலபாபராகம ‘சுசெஷு’ மாவது இவன
 விஷபததில அவகளுககுப பலபாகாணம் பணயும் ஸங்க
 பமே பதவாறுகது உடாகாமலிருபபது புததி பூவக பாபம்
 நேரிடடால அதற்குப பரிஹார மருளிச செபகிரா— ‘வுவி
 வதிவதுச’ எனமுரமபிதது வாவாரம்லகவாவங்களுககு
 பாபங்கா புததிபை செபிதது அதின முலமாய மேலே பாப

கஞ்சியவையுங் கழிய வேணுமென்று பூவத்திபண
 னாதே பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றறபோ
 லே பூசுதிகியோடே கூடவிருக்கிற விவனுக்கு சூத
 மூணவத்தி-யிலலாமையாலே உத்தெய்ய-பூரான டீஷி
 களுக்குப்போலே வுவிவத்தவ-கூமகவும சில ஸூநி
 ஷாவீவரீதங்கள் வந்தாலும் நிவம-பூவ-ஹுததான
 ஸ்ரீ யஜ்ஞகிரகூணொந்-பூவனாய நிறகையாலே யிவ
 விவரீதாநுஷாநங்கள் மினனொளி சாசுமாயநிலே
 நிறகுமவை யன்றிககே அகநாததில பிறந்த ஸூ
 நிஷா-வெவரீத-மாசிறவிழவைக்கடுக வநுஸநீதது
 யவொலிதமாக அஜாநுதாவங்கள் பிறந்து, 1 சுவாய
 ஸம்வவெ ஸஷி: பூயஸூதம் ஸோவரெசு | பூயஸூ

நகளை உண்டாகுசிறபடியினால் பரபததிசகுப பிறசாலத்தில்
 பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலே
 பட்ட பாபங்களுக்கு பூவத்தி பண்ணாதே - பரபதி காலத
 திலேயே இதையும் சோதது பராததியாதே கூரை
 யிலே - கருஹத்திலே, பயின்றற போலே - வலிப்ப
 தைப்போலே சூதமூண 'மாவது விவேகம் முதலியவை
 உத்தெய்ய-பூரான டீஷி - இந்திரிய ஆயம் செய்வதற்குத்
 தகுந்த தருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விஸவாமிகதி
 ரா, முதலிய ரிஷிகள் ரகூணொந்-பூவனாய - ரகூபத்தில்
 ஊற்றமுடையவனாய 'நிறகையாலே' எனபதினால் அப்படிப்
 புத்தி பூவசமாசப்பாபம் நோக்காஅம் அவைமேனமேலே புத்தி
 யைக் செடுகதுப் பாபங்களில் தூண்டும எனகிற ஸங்கை விலக
 கப்பட்டது மினனொளி சாசுமாய - மினனவின வெளிச்சத்
 தைப்போல அஸ்திராமய வெவரீதம் - விபரீதமாய நட
 நது கொள்ளுதல் சுவாயஸம்வவெ - அபராதங்கள் உண்
 டாயின்றாகில, ஸஷி: - அப்பொழுதே, பூயஸூதம் - பரா
 யஸித்தத்தை, ஸோவரெசு-செய்ய வேண்டும சூசு - இந்த
 விஷயத்தில், வுந-மறுபடியும், ஸரணம் பூஜெக்-ஸரண

திரியம் ஸாது யதூத ஸாரணம் வுஜெக் | உவ
யாதாசுவாயக விகாரெவெததெவவம் | 1, 1, 1, 1
நாடியவா ஜோநாடியவாரபெஷா வதவி | ப்ராயஸித
க்ஷிவெவதி ப்ராயுடுமெமெகெவ கெவமும் | 2, 2, 2, 2
வவியிபிடுஜோ ஸாரணாமதவதும் | தெமெமெத்ரீல
தம் தெ யஜிவிதும்வவம் || ப்ரஸாடியவகம் மெ
மஸாரணாமதவதும் | தாரணெவெ ப்ரயதொ ஸ
கவா நியபாதயிதம் மெவவம் || உதாராஜிகளிறசொலது

சதி செயயவேணடும, (உதி)பக் (எனகிறது) எனவே, உய
இது, ஸா - அநத, ப்ராயஸிதி - பராயஸிததம் உவாய
காம் - காமயோகம் முதலிய உபாயாததரங்களை, (அநாவது ப
பனனன பரபததிசகுப பிறகு) உவாயகவவிகாரெ - உப
யமாக அனுஷ்டிகக ஆரம்பிதகபோதிலும், வனததெவவம்
இதே பராயஸிததம் (செயய வேணடும) கூஜோநாசு - தெ
யாமையினாலவது, ஸயவா அல்லது, ஜோநாசு - தெரிந்த
கொண்டாவது, கூவாராபெஷா - அபாராததா வதவி

இருந்தபோதிலும், க்ஷிவெ - பொறுததுசொல, உதி
என்ற, ப்ராயுடுமெமெகெவகெவமும் - பராததிபபது ஒன்ற
மாதிரம் செயய வேணடியது வம் - அநத ராமன், யதி
ஜோ - ஸாரணகதர்சனைக சாபபாற்ற வேண்டுமெனகிற சாமத
தை அறிந்தவராயும் ஸாரணாமதவதும் - ஸாரணகதியை
செயதவாகளிடத்தில் மிகுந்த பரிசியை யுடையவராகவும், விஷ
கிவம் - பரஸிதகரலவா, (ஆகையினால்) யஜிவிதும்
வம் - பரணஜோ ருபபதற்கு விருமபுகிறபையானால், தெம
அநத ப்ரீராமனுடன், தெ - உனசகு, மெமெத்ரீ - ஸநேகம்
வவதம் - உணடாசடடும கவம் - நீயும், ஸாரணாமதவ
தும் - ஸாரணகதர்களிடத்தில் பரிதி யுடையவனான அநத
ப்ரீராமன், ப்ரஸாடியவம் - உனடிடத்தில் அனுநரஹததை
உடையவராகச் செய்துசொல, ப்ரயதொலகவா பரிஸுத்த

கிறபடியே யவாயிகாரம் பூராயஸித் தாவனும்பெருமுண்
டாம பூரஸுகூடி விசெஷவஸக்தாலே கூரிகபூகூ
யமலோக கமநமில்லை கியாய க்ஷெபெகொள்ளுநகை
யுங் கைதபினைபோது 1, வஸவஸுஷுவிவீக்ஷு வ
ஸஹஸம் வடிகி யஃ கிநு தவஸுகண்கூடினென | வஸி
ஹர கியவஸுதிக பூவஹாது பூவஸுஷுஷு
கூணாம் கவெஷு வாகாம் || 2, க 2 ஸு க ய ந !
வாஸுஷேவ ! விஷேஷ ! யாணியாரவஸுஷு ! ஸஜ்ஜ
குவாணை ! | ஹவ ஸாணலிதீரயநி யெ வெவ கஜ

யை, அநாவது இனி இப்படிப்பட்ட அபராதபரிஹார (பொய்யா
கடாதென்கிற அநுதாபத கையுடையவனாய், கிராம-கிராமியம்,
கவெஷு - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, நியதூதயிதம் -
திருப்பிக கொடுப்பதற்கு, ஹஸ-கூவி - கோகாந்த, க 2 ஸு க ய ந
னெறிய கூடிவிசெஷவஸக்தாலே கூரிகபூகூ கியாய-பார
ரபத காமததினிலே பராயஸித கம செயவநிலை புநதி ஸவடா
காத ஸவபாவத்தை உடையவனாய் கைதபினைபோது - நவநிவ
போது யஃ - யமன, வாஸு ஹஸம் - பாரக வகத கையில
வைததுக கொண்டிருக்கிற, வஸவஸுஷு - கண ஸுஷுஷு
தாதனை, கவிவீக்ஷு - பாரதது, தவஸு - வஸுஷுஷுஷு,
கண்கூடினென - காதில, வடிகி - கொலையுரித்த, க 2 ஸு க ய ந
திக பூவஹாது - பகவானை ஆஸாரித்த கவாணை, வஸி-ஹர -
விடநிலிடு, ஹஸம் - ஸான, க 2 ஸு க ய ந கூணாம் - பாரகானை ஆஸ
ரயிககாத மனிதாகளுக்கு, பூவஸுஷு - யஜுநாஸன, கவெஷு வ
காம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, க - (பரபு) வஸுஷுஷுஷுஷு -
தாமரைப் பூக்கள போன்ற கண்களை யுடையவனாய், வாஸு-
ஷேவ - வாஸுதேவனை, விஷேஷ - விஷேஷ ஸ்ரீராம, யாணியார -
(ஸ்ரீ வரஹாபாதாரம செயது) பூமிநாடக நிராகாரம், கவிஷு-
த - ஆஸரிதர்களை ஒரு பொழுதுமே கவனிடாது விட, ஸம்ஷுஷு
குவாணை - ஸங்கு சககரவசனாக கையில கிரிகு நிராகாரம்,
ஸாணம் - ரகசங்கு, ஹவ-(ஸ்ரீ)-ஆகாசாடவீர, ஸகி கவாது,

ஹி டி உரதரெண தாநவாவாது ||', 1 ' டெ வ
 ஸாஹ்யுயரம் விஷ்ணுமெய பூவஹா: வராயணம் | நதெ
 ஷாம் யஸாரொக்யம் ந வ தெ நரகளகவஸி: ' என்று
 வெஷ்வ வவநாஹிவாராணங்களில் பாசரங்களுககு
 உருமான ஸூகியிறசொலலுகிறபடியே யவ்விஷய
 மஹமனறிககே வேலிடடுபபாய வேணடுமது முள்

லகு கண்டனை ளிடடுபபாயநது கழி ||

மெனகிற கணகசிலே காணன வஹு என்று
 முதலாகவோதுகிற விங்குறறை யுவகெஸமுவத
 தாலே சிகையறுககும விரகுகளை முன்னிடடு

யெ-எவாசள, ஸாராயணி-சொலலுகிறாகளோ, ஸவாவாது-
 பாபமில்லாகவாசளான, தாது அவாசளை, டிஉரதரெண -
 வெகுநூரததில், ஹி - ஹி ரேவசனே, க்யஜ - விட்டுவிடு டெ
 வம் தேவனாகிய, ஸாஹ்யுயரம் - ஸாராநாததைத தரிததுக
 சொண்டிருக்கிற, விஷ்ணுமெய - விஷ்ணுவை, யெ-எவாகா, வராய
 யணம் - உபாநத உபாயமாகவும், பராயமாகவும், பூவஹா:-
 அடைநதாராகளோ, தெஷாம் - அவாகளுககு, யவ்ஸாரொக
 க்யம் - யமலோகத்தில் வலிபபது, ந - இலலை, தெ-அவாகா,
 நவநரகளகவஸி: நரகதைத வாஸளநானமாக வுடையவா
 சளமல்ல ' உருஸூகி' யாவது 'பாசகதாநா யமலோகம்
 போகிறதிலலை, அவாகளுககு அபராகம் நோநதால இந்த லோக
 ததிலேயே சில துகளகா - ண்டாகிறது, அவையாவன -
 ஒரு கண குருடாகளாகிறாசள, ஒருகால இல்லாதவாகளாகிறா
 சள, அஸவாதீனனா ளிளையை யுடையவாக ளாகிறாசள,
 அஸவாதீனையான பாராயயை யுடையவாக ளாகிறாசள ' என
 நாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் யவ்விஷய மஹம்-யமலோகத்திற
 குச செலலுதல ' வேலிடடு' இதயாதிககு ஆயுதகதினலே
 வெட்ட வேண்டியதான குறறமே அநதரங்காகளிடத்தில் முள்
 ளாலே கீறுவதினல பரிஹரிக்கப்படும எனகிற நயாயத்தினலே
 என்று தாதபாயம் காணன - ஒரு கணணிலலாதவன, வஹு
 ஜக - ஒரு கால இல்லாதவன, உவகெஸம - துககம் சிகை

வெவ்வுயரான கஷ்டபொருஷயாவாது நுகளாலே
தணிந்த பூகாவத்தை ||டையனாய் மிகவும
நணிககவேண்டு மவராயததுககு வெய்யுன வர
வபுலனின் அடையாளககாரா கஷ்டபவரவரிஜதம்
கூனா குறளா கூராராகள விஷயத்தி லவராயங்
களுக்கிடாகவும, கஷ்டபவரவரி தாரதஜுததுக்கிடாக
வும, வலவந்தி கருபவரவரி களாலே பூ கிந்தககச
செயதே யவாகள தப்பினதுககு கஷ்டபெகொள்ளு
கைககாகவும, மேலைககு சிசெஷ்யாகைககாகவும,
முகங்கொடாதே யிருத்தல, சமமட்டியிட்டித்தல,
தளளுவித்தல, வாசலிலே தகைவித்தல, சிறிது
நாள வெவையை விலகிவிடுதல செய்யுமாப்போ
லே காகதூயததாலே பொருகண்ணழிவாலே யிவ்
யங்கும' இதயாதி - கணககுதளில் பாககி யிலலாதபடி கழிக
கும பரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச கமந்த காமங்களின்
கணககு தணிந்த - ஸாந்தமான, அடையாளககாரா - குடை,
முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவாகள குறளா-குராமானவாகள,
வலவந்தி கருபவரவரி களாலே-ஒழிகக வெழியாத ஸமபந
தத்தினாலும், கருப முதலியவைகளினாலும், கஷ்டபெகொள்ளு
கைககாகவும - பொறுப்புகறது ஒரு வயா தமாவும், 'மேலைக
கும' இதயாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய
ராம விருப்பதற்கும, முகங்கொடாதே யிருத்தல - பராவமுதன
யிருத்தல, சமமட்டி - பழகின சாட்டை, தளளுவித்தல - அப
லாரைககொண்டு தளளுமபடி செயதல இது கேவலம லோக
நயாயமாகையினாலே ஸாஸ்திரத்தி லேற்பட்ட தருஷ்டாநந்தை,
உபலக்ஷணமாகச காட்டி யருளுகிறா—'காகதூயததாலே'
என்றாரமபித்து மஹாபராதியான காகதககு ஒரு கண்ணை
வாங்கிப்போலே என்றபடி இப்படி மேலபராதிம செய
யாமைககாக கண்ணிடு செயதாரொபது 'கூவெகூக
வெய்யுக் ஹிகிதி ஹிகவிஸநயகம்' என்று பூதயா ஸக
தத்திலும், 'காவலினி பெமககெங்கும கடனென நெண்ணிக
காணநிலை யிலசசின் பனநிட்ட வளளல' என்று பூ அபயபர
நான ஸமகதிலும் அருரிசசெய்யப்படி -'அருகநிதது 'கண்ணழி

வாஸிதரை ஸக்ஷிததுவிடும இபபடி ஓடிவருகூத
களைக் கண்டெடுக்கொள்ளப் பண்ணுவித்தல, கூடுதலு
கூதிகளுககு ஸிஷ்யாரவிவமான டிஷ்விசெஷம பண
னுதல செய்கிறவிடமும வலிவடிகுவிவதிவமான
கண்டெடுக்கொண்ட புகாரவெடுக்கொண்டு ஸிஷ்யகளு
செஷிபககலிலே கூடுதலுதை நடக்கக்ககாக வுஷி
வலிவெடுக்காராவததையும க்ஷிபககுமென்று சிலா
சொன்னார்கள் புகாரவெடுக்கத்தில வாவாஸம்

வாலே' எனபதினால லகுபிசைக்கொண்ட அபராதங்களுககுப் பரி
ஹாரமஎற்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது இபபடிபாகில புத்தி பூ
வோததராகததுககும அஞ்சலெண்டா என்று சிலாசொல்லியிரு
பபதற்குத் தாதபாய மருளிச செய்கிறா—'இபபடி' என்றாரம்
பித்தது டிஷ்விசெஷம்-லகுதண்டம் 'புகாரவெடுக்க'மாவது
அனைக ஜனமங்கலில் அனுபவிக்க வேண்டிய பாபங்களுககு
இந்த ஜனமத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல, பரபத்தியி
னால் உண்டான கருணையின பலமஎன்பது ஸிஷ்யகளு ஸிஷ்ய
களு யிருந்தபோதிலும் கூடுதலுதை-கருதஜனகா ஸுஸந்தா
னம் 'க்ஷிபககும' எனபதற்கு அதற்கு அனுபவமான ஸிஷ்ய
யைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாதபாயம் இபபடிச்
சொல்லாவிடில் பரபாசிக்கதங்களை விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள்
வயாததமாக வேண்டியவரும் என்று திருவுள்ளம் இபபடி பர
பண்ணுகும புத்தி பூர்வாகதராகததுககு பரபாசிக்கதம்
பண்ணவேண்டுமென்றில் பககனுக்கு பரபாத காமங்களில்
விக்கைபககு உபபேராமிலுக்கநாயும் பரபல காமங்களினால்
தடைபட்டிருப்பதுமான புண்ய வசன பலம் கொடுக்கா
மல போனபோதிலும் இக்கற்பேரால் பரபாசிக்கதகத்தினால்
பரிஹரிசக வேண்டியகான அந்த பரபாதமான பாபம்
ஜனமாநதர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று நிஸயத்திருப்பது
போல பரபண்ணுககு இதுவும ஜனமாநதராதிகளைக் கொடு
ப்பதினாலே பரபத்தி நிஷ்பலமாகாதேக எனகிற ஸாஸ்திரப்ப
பரிஹரிசக கருளுகிறா—'புகாரவெடுக்க' என்றாரம்பித்தது உபாஸ
கனுக்கு என்று சொத்துக் கொள்ளவும் 'வாவாஸம்
போலே' என்றது பரபாசிக்கம் பண்ணுவிடில் ஸாஸ்திரப்ப

போலே வுவிவதிவெதாதுராவம பூயஸீதம பண
 பரபதீ ணைதபோது ஸமஸுமான
 நீஷபலமாகாது லும பண்ணின பூவதிசோ
 க்ஷிங கொடாதொழியுமோவென்று ஸஜீகக வெண்ண
 ணைது பெருங்காயம வைதத மரங்களுக்க குவூதாழி
 விசேஷங்களாலே வாட்டத்துக்குக காலதாரதக்
 முள்ள ராகும இங்குமிவாகள ஸம்ஸாரத்தினுடைய
 நிசேஷ நிவர்த்தி பிறக்கைக்கு விஹ்வா விஹ்வ வெ
 ஷக்மே யுள்ளது இதசேஷா கணரம் பெறவே ணு
 மென நவெக்ஷிததாலு கநியதாயுஸஸுக்களாய
 விஹ்வா க்ஷீரா யிருப்பாக்காயு வரூ ளி யா லே

பதில கருஷ்டாரதம் பகதனுக்கு அது ஸபலமாவதைப்போல
 பரபன்னனுக்கும் இதுஸபலமான பகதனுக்குப்போல ஜனமார
 திரங்கள வருமே எனபகைத தெரிவிக்கிறது இதற்கு ஸமா
 தானம் அருளிச் செய்கிறா— 'பெருங்காயம்' எனமுரம்பித்து
 பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப
 பது வழக்கம் 'வூதாழி' இதயாதி - நீத தாமத பூமி,
 வரண்டபூமி முதலியவை 'கூழி' ஸபதம் சால விசேஷத்தை
 குறிக்கிறது நீததாமத பூமியிலும் வாஷா காலத்திலும்
 விளம்பமும், மறறவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளகோ
 கு— உள்ளதைப்போல இ கருஷ்டாரதத்தினால் பகதனுக்குப்
 பக்கி ரீயாகம் பாரபத சாமகைதப் போகாடிருகப் கூடிய தில்
 லாபையினால் அது அதுபவித்தே நீரவேண்டியது பாடத்தி
 பராராதத்தையும் நாசம் செய்பககூடிய தாகையாலே ஜனமார
 தராதிகள் வரவேண்டுமென்கிற நிபபந்தமில்லை பெருங்காயம்
 வைதத மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸமஸாரவருஷம் நயிப
 பது நிஸயம் விளம்பா விளம்பா மாததிரமே உள்ளது எனபது
 தயோதிதம் 'விஹ்வாவிஹ்வ' எனபது பரபத்தியில் காலத
 கைத குறிக்காமல் பண்ணினவா கருக்கு அருகப்பலத்திற்கு விள
 ம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதமயம் உண்டு எனபகைத குறிக்கி
 மது காலங்குறித்து பண்ணினவா கருக்கூட இது பரிஹரணீயம்
 என்றருளிச் செய்கிறா— 'இதசேஷா கணரம்' எனமுரம்பித்து
 'கநியதாயுஸஸுக்க'ளாவது இவ்வளவு சாலம் ஆயுஸை

விஷ்ணுவமவரும, சிபதாபுஸஸுககளுக்கு உள்ள
 வாயுஸஸுககுளளே மவிததுவிடும 1 'ஸவெயம்
 ஸாரணஹி வஃ' என்ற பினபு முண்டான ராக்ஷஸி
 களுடைய வுசிவதிவபூவவாநங்கள் 2 'சஷபுயாதி
 ஹஸுவபுரா', 3 'வாவாநாம் வா ஸுஹாமாம் வா
 வயாஹபூணாஹ்வஜஃ' என்கிறடியே பிராட்டிககு
 ஷ்டா விஷயமாயிறறிலையோ வென்னில? அவ்
 வீடத்திலு மவாகளுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிற
 ரெனகிற ஹயம் விளைநதுநலிவுக்கு விலக்குண்டான
 படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே ஈண
 ஹேசமும் ஷ்டெஹேசம விகம் ஆகையால ஓவஹ
 புத்தபூர்வோந்நராகம்லேயாது னுககு வுசிவதிவெபூ
 எனபதற்கு காதபாயம் தூராவம் ஹேவியாதெனது
 விசேஷிததுச சொல்லுவதொரு ஓராண மனதிக
 கேயிருக்க இவனுக்குபினபு வுசிவதிவபூவாநம்
 பிறநதாலும் ஷ்டெஹேகொளளவேண்டா வென்றும்,
 ஷ்டெஹே கொளளாவிட்டாலும் ஸிஷ்டாநதிவடிண

என்றேற்படுத்தப் படாதவாகள் 'ஹேவபூயாஸே' என்ப
 தற்கு இருக்க தேஹந்திலேயே ஆயுஸஸு நருத்தியை யுமே
 யொழிய தேஹந்நராக வராது என்று தாதபாயம் என்றபினபு -
 என்று பிராட்டி யருளிச் செய்த நிறகு ஈவிஷபுரா - இவாக
 ளுடைய துகடத்தைப் பார்த்து ஸஹிதமுமபடியான பாவநில
 லாத, ஷஹம்நான, சஷபுயாதி - பொறுத்தது சொல்லுகிறேன்
 ஷவம்ஸி-ஹ்நாமாஹ, வாவாநாம்வா-பாடிச நாரிநுநதா
 லும், ஸுஹாமாம்வா - புண்ணியபாலிகளாயிருநதாலும், வயா
 ஹபூணாம் - கொல்லத் தகுநதவாகளானாலும் (பெரியோர்களி
 னால் தயையசெய்யத்தக்கது) அவவிடத்திலும்-அபாயப் பிராட்டி
 பொறுத்ததுகொண்ட விஷயத்திலும் விளைநது - ஷண்டாகி, வில
 ககு - நிவருத்தி 'ஓங்கிவிடுமாப்போல' என்பதிலால் ஸுபுஸிண
 இவரும் உண்டெனபது விவசித்தா ஹேவியாத - ஓட்டாது
 'விசேஷிதது' என்பதற்கு 'ஸவபூவாவெஹுஃ' இவயாதி

விசேஷமில்லை யென்றும், விஹம்வாஷ்டீருகமும்
வாசமவததுககு விஹம்வம் வாராதென்றும், பூரா
ஸ்யஸுக்ரக விசேஷவாஷிகளாலே வருமினகுற்ற செ
ஷ்யபுததுககு விஷேஷ ஸம்ஷேரவங்கள் வாராதென்றுஞ்
சொல்லுகிற வக்ஷங்கள் ஸாணனுடைய மூண்ட
களையும் ஸாணாமதிரிநுடைய பூவாவதையுஞ்
சொல்லுகைக்காகவதத்தை இப்படியல்லாதபோ
து பூவஹரான வலிவாக்களுடையவ துஷ்டவத வரம்
வெரெகமும், பூவஹரைப்பற்றவே பூவஹிதம் வியி
ககிற ஸாஷ்டீததுகமும், கோக்ஷமபெறுகைக்காக காலுங்
குறித்து பூவஹிதபண்ணுதே யதவூதவூலிவலிவா
வராயருமாய விஹம்வாஷ்டீருமாயிருப்பார்ககு விஹம்

பராயஸசிந்தம் அவஸயம் வஞ் சொல்லுகிற பூரா
பண்ணவேண்டும் கணங்களுககுஞ் சேராது
1 ' ஸவபூவாவெவெஷா கோக்ஷாயிஷ்டீ' என்றுவாரா

வசனங்கள் பொதுவாக இருக்காலும் புத்தி பூர்வாததாராகத்
தைக குறித்து ஸபஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்கை
என்று தாதபாயம் பூவாவதையுஞ் சொல்லுகைக்காக
வதத்தை - ஸந்தாகதிரம் பண்ணுவதற்காச மாதிரம் இப்
படி பரபண்ணனுக்குப் புத்தி பூர்வாததாராகம் பலதைக
கொடுக்காது எனபதற்கு ஸாதசமான பரமாணங்கள் இல்கை
எனபது மாதிரமில்லை, விருத்தமான பரமாணங்களு மிருச
கின்றன என்றருளிச் செய்கிறார் - ' இப்படி ' என்றாரம்பித்து
சுதவூதவரம்வெரெ-பூவாசனபராபஸித்தபரபத்தியை
அலுவலிததுககொண்டுவருதல் ' ஸாஷ்டீ' மாவது சீழ் ' சுபாய
ஸவபூவெ ' என்று உதாஹரிககப்பட்டது காலுங்குறித்து -
மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு ' சுதவூத ' -
இதயாதி - புத்தி பூர்வாததாராகம் பண்ணி அபராத அனுதா
பாதிகள் உண்டாகாமல் துடாசசியாய அபராதம் செய்து
கொண்டு வருபவாசங்கு ' விஹம்வம் சொல்லுகிற ' பரமாண
மாவது ' தமுகூதூரவிஹம்வாவம் கோக்ஷோகிஸெநநபூரூ'

மேக சொல்லச செயதேயும் 1 'பூராயஸ்தீதிரியம்
வாசு யதூ மஸாரணம் வுஜேசு' என்று விஸே
ஷிக்கையாலே வுஜீவதிவெ-பூதூராவததுககு பூவ
தூணாம பூராயஸ்தீதமாக பூவாமாயிறறு வு-க
ஸாரணமகியை வியிககிற வவமததை அடியிலே
வு-ஜீவதிவெ-பூதூராவத து க கு ம வ ரி ஹ ர
மாகப பூவதீபண்ணாதார விஷயத்திலே நியதிததா
லோ வென்னவொண்ணாது, வுஜீவதிவெ-பூதூர
வததையுமபற்ற பூவதீபண்ணலாமென்று விஸே
ஷிதது சுண்ணாக்கிபண்ணுவதொரு வவமமுண்டாகி

(எல்லாபாபங்களையும் காலதாமதத்தினால் நாஸம் ரெபதுவிட்டு
எனனை யடைகிறான்) என்றிவை முதலியது 'ஸாரிமேக' -
என்பதினால் ஸாவஸபததததச சுருக்கி சொல்லச காரண
மில்லாமையினாலே புத்தி பூராவாததராகததையும் இதில
சோகதுப பொதுவாக சொல்லிவிரு-சிறந்து என்றாகுஷ
பம் அனுவதிக்கப பட்டகாகிறது ஸாவஸபதததி
னால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாதபாயம் விஸே
ஷிக்கையாலே - தனிதது விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது
ஸாமாந்ய வசனம் இந்த புத்தி பூராவாததராகததத தவிர
மற்றதைக குறிக்கிறது என்றொப்புகசொள்ள வேண்டும், அப்ப
டிக கில்லாவிடில் இந்த வசனம் வயாகதமாக வேண்டி வரும்
என்று தாதபாயம் நியதிததாலோ வேன்னவொண்ணாது -
இதை ஸாமாந்யமாகி புத்தி பூராவாததராகதததையும்
பொறுத்ததுகசொள்ள வேண்டும் என்று சோதது பராத
திககாதவாகள் அதற்காக பரபகதி பண்ணவேண்டுமென்று
இந்த வசனத்திற்குத் தாதபாயம் என்று சொல்ல முடியாது
விஸேஷிதது சுண்ணாக்கிபண்ணுகிற வவம-பராயஸ்சித்தபா
பதநியை விதிக்கும் இவ்வாஸததை மற்றொரு விஸேஷ வசனத்
தைக கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல் கேவல
புகதிவைக கொண்டு வசனத்தைச சுருக்க முடியாது, அப்படிப்
புத்தி பூராவாததராகதததையும் பற்றி முன்பு செய்த பரபத்தி

விநே யிபபடி நியதிககலாவது இபபுவதீவாஜீவதி
 வெபாதாராவததுகதும் வாரிஹாச மென்றறிநதால
 இசசெடடை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே வு
 மஃபுவதீவவ மம நிவிபுஷ்யமாம் ஸாராமுஷ்யமத
 தளவைபபற்ற விஸேஷவவமததை வாயிககவொண
 னாது இபபடி விஸேஷவவமததை வாயிககி லுவா
 ஸமநிஷ்ணுகதும் வுவிவதிவெபாதாராவததுகதும்
 மீயே சாதது பராகதிசகலாம என்று வசனமில்லை என்று
 தாதபாயம் நியதிககல-(சிலவற்றைச் சொல்லுவதாக) கட்டுப
 படுத்தல் இபபடி பரமாணம் இல்லாமை மாததிரமன்று, இந்த
 வசனம் வயாததமாகுமபடி வரும் என்று அருளிச் செய்கிறா—
 ‘இபபுவதீ’ என்றாமபிதது அறிநதால - பரமாணத்தினாலா
 வது யுகதியினாலாவது தெரிந்துகொண்டால் இசசெடடை -
 இந்தச் சதுரமான காயத்தை நிவிபுஷ்யமாம் - பரபத்தி
 பண்ணுகிறவாக னெல்லோரும் புர பரபத்தி பண்ணுவதை
 விட ஸுலபமாகையினாலே பரபத்தி காலத்திலேயே புத்தி பூ
 லீவாததராகத்தையும் சேர்த்து பராததிதது விடுவார்களா
 கையினாலே இந்த வசனம் யானாக குறித்துச் சொல்லுகிற
 தென்று நிருபிகக முடியாகாசையினால் இந்த விதிக்கு ஒருவரும்
 விஷயமில்லாமல் மீ பாகுமபடியாம் ‘ஸவபுவாவெஷ்யூ’
 என்கிற வசனத்தைச் சொன்னபுர பரபகந்ததை விதிககிற
 வசனத்தை அநய பரமாகச் முடியாகெனப்பதை நிருபித்தரு
 னுகிறா—‘ ஸாராமு’ என்றாமபிதது அளவைபபற்ற-அதிக
 விஷயங்களில் வயாபிசச வேண்டும் என்கிற பரயோஜனத்திற்காக,
 வாயிகக - பரவருத்திககாமநிருசாகுமபடி செயய, அதாவது
 ஸாமான்யவசனத்தை விஸேஷ வசனப்பதத்தினால் சில இடங்களில்
 சுருக்கினால் இரண்டு விதவசனங்களும் பரமாணமாகின்றன இப
 படிக்கில்லாமல் ஸாமான்ய வசனத்திற்கு சுருக்கமில்லாமலாததம்
 சொல்லில் விஸேஷ வசனத்திற்கு இப்பில்லாமல்போகும் என்று
 தாதபாயம் அபபடிப்பாதிக்கில் தோஷம் வருவதை நிருபித்தரு
 னுகிறா—‘ இபபடி ’ என்றாமபிதது உவாவஸநநிஷ்ண - பக
 தன் ‘ இலலையாம் ’ எனப்பதற்கு அங்கும் ‘எல்லாப்பாபக்களும்
 நெருப்பிலபோடப்பட்ட ஊகுமுளபோல கொளுத்தப்படுகிறன்’

ஹேஷமிலலையாம் ஸுவிவதிவெஹா தூராவத்திலும்
 வரஹேகாதிக்களான விவாகளிர்வாகும் யவஸு
 காதிக்களிலை யென்னுமிடம் 1 'யவஸு கவஸு'ஹே
 ஜாதாயத்ரு கரு நிவாஸிதஃ|வாஸுஹேவாதாநித்யம்
 யவஹேகா ந யாநிதே| 'ஹதாதி வவஸுததாஸே
 விகம் ஒரு வாவநதானே ஜாகிம்ணாடியிகார
 ஹேததாஸே மூரூவாஸு ஹேவததாயிருக்கு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாதபாயம் பரபன்ன
 கரு நாக பராபதி இலலை என்று 'ஹேஷாஜ்யம்' இதயாதி
 வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமாந்யமான ஸாவ
 சபதத்தில் புத்தி பூரவாததராகததையும் சோதது அததம்
 சொல்லவேண்டும், பகதனுகரு அப்படி இல்லாநாயினு இலை
 எனகிற ஸங்கையைப் பரிஹரித தருளுகிறா—'ஸுவிவதி
 வ' என்றுராமபிதது யவஸுகவஸு ஏதாவதுஒரு,ஹே
 குலத்தில், ஜாதாஃ - பிறநகவாகளா யிருந்தபோதிலும், யத்ரு
 கரு - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாஸிதஃ - வஸிததுக
 கொணடிருநக போதிலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், வாஸு
 ஹேவாதாஃ - பகவாநிடத்திலேயே பரிதியை யுடையவாகளா
 யிருந்தால், தெ - அவாகா, யவஹேகா - யமலோகத்தை,
 ந யாநி - அடைகிறதிலை இந்த வசனத்தில் 'நித்யம்வா
 ஸுஹேவாதாஃ' என்று பகதாக்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள்
 'ஜாகிஹே' மாவது பருமஹத்தி பாபத்தை பராமமண்ண
 செயதானேயாகில பன்னிரண்டு வருஷம் செயயக்கடிய பராயஸ
 சித்தத்தினால் போசகடிகா கடையதென்றும், மறறவாகளுக்கு
 அதைவிட நாலுமடங் கதிகமான சாலத்தினளவையுடைய பரா
 யஸசித்தத்தினால் போசகடி 19 க்கடியென்பது 'மூணஹே'
 மாவது 'விஷ்ணுவாகி' ஹே ஹேஷாஜ்யம்' எனகிற நயாயத
 தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஸினைக் செயய
 வேண்டுமென்பது 'மூரூ' இதயாதி - பெரிய பலத்தையும்,
 சின்ன பலத்தையும் யுடையதா யிருக்கை ஸுவிவாஸுவிவ
 ஹம் - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட டிருக்கிறது வை

மென்னுமிடம் ஸவ்யஸூகிவஹம் இவவ்யஸூகி
ராஜவஸூகாவராயாஸிகளிற் போலே ஹோகஸ்யபூ
கெயாலுமுவவஹம்

கபூரஸூகிவலிவபூவெ நவாதூகம் கமமஹம் |
ஹவஸூகிஹம் பூவஹஸூ ராஜவஸூகாவராயவஸூ |

ஆகையால் ஸயிகாராநாமாவமக ஹவஸூகமும்
பராயஸித்த பரகாரம் வாராமைககாக வஸூகம்

ஷமயாதிகள உண்டாகாது எனபதற்குக் காரணம் நிருபித
தருளுகிறா—‘ இவவ்யஸூகம் ’ என றாமபிதது ராஜ புத்திரன்
அபராதம் செயதால் லோகதகாரபபேலே ஸிக்ஷிப்பதிலலை
எனபது லோகத்திலும் ஸித்தம் பரபன்னனுக்கு பரபத்தி
பாலத்திற்கு முந்தின பரபங்களுக்கு தருநிறக்கியும் பின்னால்
செய்த பரபங்களுக்கு லகுநிறக்கியும் எப்படி உபபன்னமாகு
மென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒருகாரிகா -நபமாய நுளிர
செய்கிறா—‘ கபூரஸூகம் ’ என றாமபிதது

ப - ரா] பூவஹஸூ - பரபன்னனுக்கு, ஸவ்யஸூகிவலிவபூ
வெ - புத்தி பூவதமான பரபத்தில, பூரஸூகம் - பரபத்தி
செய்வதற்கு முன்புபோல (தருநிறக்கியிலலை), கமமஹம் -
மிகவும், கமமஹம் அனுரஹமு, க-இலலை (பராயஸித்த
தாதிசனிலலாமல் பொறுத்தது விடுவதுமில்லை), ராஜவஸூகாவ
ராயவஸூ-ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, ஹவஸூ
கிஹம் - லகுவான ஸிக்ஷை, அதாவது ராஜ குமாரனை இரு
வாகளும் வேடனாக பாமித்திருக்க காலத்தில கரமமான ஸிக்ஷை
யும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுநிறக்கியும்
நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் ‘ ஸயிகாராநாம
ாவமக ’ எனபது ‘ ஹவஸூ ’ எனபதிலும், ‘ வியிககப்படு
கிறது ’ எனபதிலும் அவயிககிறது நியதாயுஸஸு அநியதா
யுஸஸு எனகிற அகிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி பலத்தில விளம்
பமும் இவகு சில சூககமும் உண்டாகும் ஸததன் ஸாஸ்திரத்
தில விதிககப்படட யதாவததான பராயஸித்தத்தையும், அஸ
கத்தனும் விளம்பா ஸிக்ஷமனும் புர பரபன்னத்தையும் பன்னாவேணி

வடிவம் வியிககப்படுகிறது. சரிஷ்டதயா வ்யவசுர
 ஸூரான வஸே-ருககு லோகஸம்-ஹததத
 காகவும் பூவிகநிதிதங்களில் யயாஸகி பூவிக
 பூயஸித உலிதம் அது தவிருகையும் பூ
 சொன்ன வாஜிஞாதிஜ்ஜமாம வெஸராயி வெக
 வெவைதபபினபோது தாடிக்கமான வரிசயா
 களையுமிழநது லயாகுலவமுமுண்டாமாபபே

என்று நாதபாயம் இதில் விஸேஷ மருளிச செய்கிறா—‘சரிஷ்ட
 தயா’ என்றாமபிதது சரிஷ்டதயா வ்யவசுரஸூரான - ல
 டாகொன்று பரவிததரான ‘யயாஸகி’ எனபதின
 விததனாலும் அஸகதனயிருந்தால் பரபதி செய
 தம் எனபது தயோகிதம் ஸகதாசனாய அபரவிதகா
 வாகளுக்கு ஸாஸதிரததில் சொலவிபபடி பராயஸகித
 ஷடிககவேணமிமானாலும் அது லோக ஸநசரஹத
 திறகாக பரவிததமான பராயஸகிததம் செய்யவே
 ணமினா இரணமெ சோததருளிச செய்யபபடிரு
 ‘லோகஸம்-ஹதததககாகவும்’ எனபதின இதுவ
 யோஜனமெனபது தயோகிதம் ‘பூவிகநிதிதங்
 களில்’ எனபதின அபரவிதத நிமிததங்களில் இது
 வேணடியதி எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
 அது - இப்படி லோக ஸநசரஹததிறகாக
 பரவிததமான பராயஸகிததம் செய்யவேணமி
 னா பது பரபனனாகளுக்கு இந்த ஆஜ்ஞாதில்
 வகனம் அபரவிதத களைக்காட்டிலும் அதிகமான
 அநிஷ்டகதிறகுத காரணம் மருளிச செய்கிறா—
 ‘வெஸராயி கைககு’ என்றாமபிதத வெஸராயி
 வெக-ராஜஸதிர்களுக்கு அலவசாரம் செய்யு
 லாக கள தாடிக்கமான - அககாலகதினா
 டான (வரிசய) இதயாதியினால் ததகால
 தில் உண்டாகும் பரவத நைவஸித மில்லா
 மையும், ‘லயாகுலவம்’ இதயாதியினால்
 பரவத அபரவிததமேல உண்டாகும் சரிஷ்ட
 திகளுக்குகாரணம் பதும சொல்லப்படுகிறது
 இக்கால அனுஜகைபச ரொபிவ்து இப்படி
 பபட்ட இரணமெ அநாததததிறகாக காரணமல்ல
 எனபது தயோகிதம் வசனங்களில்லாமற்
 போதினும் பரபதி ஸகலபபததையும்
 போசகாடிசகங்கு என்று ஏற்படுகிறபடியினால்
 வேலம் யுககியைக வெ

யாஜ்ஞாக்ருஷ்ட மிரண்டுபடி யதடி-ம். வெவ்வாரத்
ததாலே வுவிவதிவெ-பூதூராவததையம் பற்றவடி
யிலே பூவடி-ம் பண்ணினாலோ வென்னில? இது
உவாஸததையம் வுவிவதிவெ-பூதூராவதததகும்
வாரிஹாரமாகப் பண்ணினாலோ, ஸ்ரீபூவதியுமதுக
ருச சேரப்பண்ணினாலோ வென்கிற பூதிவநியாலே
நிரஸம் இருவருகதம் மிப்படியாகிடுகவென்கை
லாஷ்டாடி விராஸமாகையாலே யவவிலாணம் உஷ

புத்தி பூவாததராசகதகதம் பராயஸிததமாக அனுஷ்டிக
கலாமென்கிற ஸங்கைப்பப் பரிஹரிதகநஞ்செரா— 'வெவ்வா' -
என்றாமபிதது பரமானங்களிலலாமபி நகத தன்னுடைய இஷ
டத்தினால் மாதிரம் என்றபடி 'பூரஸ்யஸ்யாவிவதிபல' -
என்று பராரபத பாபத ததககூடப் போசகடிககககூடிய மஹி
மை பரபத்திகு இருக்கிறபடியினால் இந்த ஸமாதானம் ஸரி
யானதல்ல என்னில? அருளிச செய்கிறா— 'ஸ்ரீபூவதி' -
என்றாமபிதது பசதியோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான
பாபதத நிவருத்தி செய்வதற்காக அங்ஸபரபத்தி செய
யும்பொழுது புத்தி பூவாததராசதததையும் நிவருத்திப்பதற
காக ஸங்கலபிககலாமே என்று திருவுள்ளம் இப்படியாகிடுக -
புத்தி பூவாததராசம் பரபத்தியினால் போசகடிககப்பபட்டும்,
என்கை - என்றொப்புர கொள்ளுகை 'லாஷ்டாடி' என்கிற
இடத்தில் 'ஸ்ரீ' ஸபகம் அதற்கு மூலமான ஸருதிசனைக்குறிக
கிறது ஸவவிலாணம் - பூவாகளுடைய விததாரதத
கிறகு விருத்தமானது அப்படியே ஸ்ரீமந் நயாயபரிஸுத்தியில
'ஸ்ரீபூவதிவதிவதி' விராஸ்யஸ்யாவமொவவிலாணம் -
என்றருளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது 'உஷஸ்தி' இதயாதி -
உஷஸ்தி என்பவா மிகவும் தூபிகூதத்தினால் வருந்திசகொண
டிருகதம் குருதேஸத்தில் புத்தியா விவாஹம் பண்ணிகொண்ட
தன்னுடைய பதனியுடன் ஆஹாரமில்லாமல் வருந்தி தேஸாந
தரம் போய தரவயம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப்
போகும்போது சில யானைசகாராகள் வவிலத்திருந்த குடிசை
களில் தங்கி பசியிடுக கொடுமையினால் சொள ஸாபிடுகிற

வழிபுலனாகிகளான ஸ்ரீ ஹ்ரிஷ் நுடைய வம்சவரமத
துக்கும் விரும்பம் ஆகையாலே விசேஷவம்சமில்லா
மையாலே 1 'கூடுதெ வாவெம்சுதாவொவெ' உதூ
ழிகள் கண்களிலே மிதித்துமுடிததாலலது மெகிதிசும
பூர்வமனறெனகிற மூரயம் வம்சிவவெபூதூரா
வததில வாயிதமாகாது ஆனபினபு சூரவிவம்சி
வவெபூவாவததுக கஞ்சினானில அதுகருக காரண

அந்த யானைசகாராகளிமிருந்து பொரும கொள வேண்டு
மென்று யாசிகக, அவசன தாவகன ஸாப்பிடட மிதுதிதான
இருக்கிறதெனறுசொல்ல, அந்த மிதுதிபைய வாவகிககொண்டு
ஸாப்பிடடா பிறகு அவாகன கண்களீ கொடுக்க அது எச்சி
லாகும் என்றமறுகக அவசன சொள மாததிரம எச்சிலல்லவோ
என்று தேட அந்த ஸாப்பிடட பந்தததில் பராணன போய
விடம், இப்பொழுது பராணன நின்றவிட்டது, இனி தண்ணீர்
முதலிபதை உட்கொண்டால் மீதாபமாகும் எனவ ஸமா
தானம் சொல்லி யிருப்பதாய சாரமீதாராததில் சொல்லப்பட
டிருக்கிறது இததால் பராணாததுச காலங்கள் தவிர புத்தி பூ
வோகதராகஞ் செய்பக கூடாதென்பதிற்படுகிறது கூடுதெ -
வாவெ - பாபம் செய்யப்படடிருக்கும்பொழுது, வம்சுதா
வம் - பஸாததாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிற மீதா அவனை பரா
யஸிததததில் அதிகாரீ) வாயிதமாகாது பொதுவாயப பாபம்
உண்டான பிறகு அனுதாபாதிகள் பிறந்து பராயஸிததததில்
அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லி யிருப்பதை கடுக்கும்படி
புத்தி பூர்வாததாராததில் அப்படி வேண்டியதில்லை எனகிற
வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமான்ய நயாயம் தடுக்கப்பட்ட
தாகாது இப்படியாகில் ஸாரம் ஹ்ருதசகளை யெல்லாம் பா
பத்தி கழித்து விடுமென்று நல்லாஹ் ஸாரபநாஹ்ரெஃ' என
கிற வசனங்களிலும், 'ஸுஹ்ருதரண' என்றிவா தாமும்
அருளிச் செய்திருப்பதற்கு விவராதம் வாரா மீதா என்னில?
இந்த பாபத்தி அந்தத் துக்கததையும் போகாடிக்கும்
பரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறா—' ஆனபினபு' என்றாரம்

மான பூரணவாவததுக்கு பூவநாரவிவபூரயஸி
தீம பண்ணைப் பூரணம் 1 'ஸாக்யஸக்யஸு' ஸாக்யம்
சு பூரணஸூவி ஹியஸீ' எனருள்களிறே

பிறகு ஸூமாரி - இனி வரப்பாடு அருளுகின்றன உண்
டாகி அதன் வாய்மையான ராணமான் 'பண்ணைப் பூரணம்' என
பதற்கு ராணம் ஸூததுவிட்டால் காரணம் நேரிடாததையினு
லும், காரணம் ஏற்கனவே விததமாகியினு அதற்காக பர
யஸித்தம் செயலாமாகையினுலும் என்று தாதபாயம் சீழ்
'இசசெடடையும' இதயாதி அருளிச சொதபடியே பராயஸ
சித்த ஸாஸ்திரங்களுக்கு வையாதயம் வருமே எனகிற ஸங்
கையும் 'அருசிஞானகீல' எனபதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது
துசகம் அநிஷ்டமா யிருப்பதினால் அதிர்ருது பயம் ஸவபா
வத்திலேயே ஏற்படும் பாபம் ஸவயமே அநிஷ்டமில்லாமையி
னால் அதைப் பற்றிப் பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமா யுண்டா
காது அப்படிப் பாபாரம்பச பாபம் தனக்கிலை யெனகிற எண்
ணத்தினாலும் பயமில்லாம லிருக்கலாம் ஆகையினு பராயஸ
சித்தத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்பரயோஜனதவம் ஏற்
படாது என்று திருவுள்ளம் இப்படி பரபத்தி பராரபதகதை
யும் போக்குமென்பதில் பரமானம் அருளிச செய்கிரு—'ஸா
யுஸக்யீ' எனருளப்பித்து ஸா - அநத, ஸாயுஸக்யீ - பா
பத்தி, பூரணஸூவி - பராரபத காமகத்துக்கும், ஹிய
ஸீ - அதிகமான, அதாவது அதிக ஸகதியுடைய என்றபடி,
ஹஸீ - நாஸத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது
பராரபத காமங்களைப் போக்குவதில் அதிக ஸகதியை
யுடையது ஸூமந ரயாய விததாருஜனத்தில் பரபத்தியும்
பகதியெனலும் பதத்தினு சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால்
'ஸக்யா ஸக்யா' இதயாதி வசனங்களுக்கு விவரத்தில்
என்றருளிச செய்து அதற்கு பரமானமாக இந்த வசனமும்
மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட இருக்கின்றன
ஆகையினால் 'ஸாயுஸக்யீ' எனபதற்குப் பகதிப்பப் பலமாக
வுடையது என்று அதற்குத் சொல்லுவது யுத்தமானதல்லமேலும்

1 'ஜந்நாந்ரக்யதம்வாவம் வ்யூயிரதிவெணவாயதெ |
தஹ்நிரளஷயெஷ்யாநெமஜ்யவஹோபாவபுநாபிவிஃ |'
ஐத்யாபிகளில் ஐநஜவாபிகளிலு மகபபட பூராஸ
வாவநாஸஞ சொல்லப்பட்டதிறே ஆகையால் வா
வாஸம்வக வாவததுககஞ்சி பூவதீ பண்ணினு
கில அபபோது வுஷிவலிவடக வாவமுபியாது
2 'ஐரஸஸவாவாஸந ராஸதம்ஹஜஃ' ஐத்யாபிகளிறபடி
யே ஐத்யுணைமவடிந்நாஸககும் வரதிகாவராயனெஸ

'ஸாயநம் ஹவஸ பூரவஸஸ ஸவெதிஸிராபிஃ | ஸாய்ய
தீஃ தயாஸெஸவ பூவதிரிதி தீயதெ ||' என்று இதற்கு நி
வசனம் பண்ணும் பரமானமும் விரோதிகமும் குநபாயாநான
பசதிககிலலாத பராரபத காபததை நிவருததிககக கூடிய ஸசதி
லகூபாயமான பரபததிககு ஸமபளிததுமே எனனில்? நிபுநபிக
தருளுகிறா—'ஜந்நாந்ர' எனமுரம்பிகது ஜந்நாந்ரக்யதம்
முன் ஜனமத்தில் செய்யப்பட்ட, வாவம்-பாபமானது, வ்யூயி
ரதிவெண - வயாதிபாக இருந்து, வாயதெ - பீடிசகிறது,
தஹ்நிஃ அதற்கு நிவருததி, ஷெஷயெஷ்ய-மருந்துகளாலும்
ஐரெஷ்யஃ - தானங்களினாலும், ஜவஹோபாவபுநாபிவிஃ
ஜபம், ஹோமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உதாப
கிறது) 'ஐநஜவாபிகள்' என்று ஒளஷதததை எடுக்காதது,
அதுபராரபத பாபததை நிவருததிகசெய்யாமல் அதினாலுடனாடா
கிய தாதுசகளின் வைஷமயததை மாததிரம் நிவருததி பண்ணு
கிறபடியினால் சொல்லப்பட்டதிறே - எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட
அலபமான தானதிகளுக்கு பராரபச நாஸம் சொஸி யிருப
பதினால் பரபததி விஷயககில யது ராமுதிச நயாஸ விததம்
என்று திருநாஸம் இவவளபு மஹி மையுடைய பரபண
னுகும் புததி பூரீவாதத ராகம் தோஷததை உணடுபண்ணும்
எனபதற்கு நயாயமுருளிச செபகிறா—'ஐரஸஸ' எனமுரம்
பிதது, ஐரஸஸ - தாஸபூதன, வஸவா - ஸநேகிதன, வாவம் -
ஆஸநம், ஹஜஃ - கொடி 'ஐத்யாபிகளிறபடியே' எனபது
'ஐந்நாஸககும்' எனபதற்கு விஸேஷணம் ஐந்நாஸக -

மும் பூதவாயகாமெனனுமிடம் ஸாணீவீவதூதா
 ளிகளிலே பூவிகம் ஹவெபூரணைப்போலே ஹ
 ளிகளுமவதரிததால கடுவஸூகாவிகயம் பண்ணி
 ஹோகவிகதபூவத-காம-காமாக வவவாரவரிஹாரா
 ளிகளை நடத்திப்போருவாகள ஆகையாலஹவசூபீ
 யிழவாமைக்காகவும், அதுக்காக வ-க- பூவதூயா

அநதரகாமான சைகராயபரா ஹாகவிகாவராயமெஸ
 மும் - பாகவதாஸிடத்தில் செயப்படுகிற அலபாபராதமும்
 'ஸாணீவீவதூதா' மாவது ஸாணீவீ என்கிற ஒரு பாகவ
 தோததமை வேடுவச சேரியில் வழிப்போககாக வரும்
 பாகவதாக்களை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந்நான் ஒரு ஸம்
 யத்தில் வைந்தேயன் ஆகாஸமாகக்கத்தில் செல்லும்பொழுது
 சீழ இவள இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோததமை
 இவ்வு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வவிககு
 மிடம் கருகும், யஜ்ஞம்முதலியவைகளிடங்கும் பரிஸுத்தமான
 இடங்களுக்கும் சொண்டுபோகவேண்டும் என்றமனத்தில் நினைத்த
 வுடன் இறகுசள உதிரந்து போயிற்று பிறகு அவ்விடத்தில் அப
 சாரகாமாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுகரஹத்தி
 னால் முன்போல சப்பட்டை முளைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில்
 உதயோக பாவத்தில் ஹாஸ்யப் பகிமுனராவது அதயாயத்
 தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவா நிதய ஸூரியாகையாலே
 அபராதமும் அதற்கு பாகவாயமும் எப்படி ஸம்பாஷிதமாகும்
 எனனிலருளிச் செய்கிறார்—'ஹவெபூரணைப்போலே' என
 றாரம்பித்து இந்த தருஷ்டாநகம் 'ஹவதரிததால' எனப்போடு
 , அவ்விக்கிறது இததால தருஷ்டாநக அஸாதாரணமான ஸம்
 கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவகரிககிறார்கள் எனபது
 கயோதிதம் இதற்கு பரயோஜனம் 'ஹோகவிகதபூவத-
 காம-காமாக' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது இதனால் பாகவதாப
 சாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாரகரமதையும் தங்
 கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவித்த காரகா
 எனபதும், அபசாரப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினால் எனப
 துமதயோதிதம் 'ஹூ' ஸபதம் துக்காஹபவஅபிரய ததைக்குறிக
 கிறது அதுக்காக - அபீதி ஸமிப்பதற்காக பூவஸூயி யாமைக்

தல மூவுடன மா தல பூவாழியாமைக்காகவும், மேல்
வரு மவராயங்களை வேறுகும் விரகுபார்க்கவே
னும அவராயங்க ளெல்லாததுக்குமடி அவ்வெகம்
அதில பூயாதமான வவ்வெகம் அவிச் ஸ்ஹாவமான
ஜலக்ஷவிகாராழிகளைச் சுமக்கையும, ஂஸ்ஸா ஸ்ஹாவ
மான ஸ்நிஷ்சுவ ஸாதனூராதநூராதசுவாழிகளைச்சுமக்
கையும இவவ்வீவெகத்தை யறுககைக்குத் தெளி
வாளாயிருப்பது ஏறற்ச சுருக்கமறத தன்னளவி
லுண்டான தெளிவு

சுவிவெக ஓர்ஸுக்வாடி நிழலா தவ்ஸ் நிவத-நாஸ் |
 சுவ-கூராவவநாணா லெதொ நுநு-ஹவெஸ் |

காகவும் - நேரிடாமையாகவும் வேரறுக்கும் - காரணங்களுடன்
நிவருத்தி செய்யும் இங்கு ஸரீரம் பதவியவைகளும் அபரா
தங்களுக்குக் காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவருத்தி
செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிச்செய்கிறார்—‘**ஊவீ வெகம்**’
என்று அடி - அஸாதாரண காரணம் ஸரீரம் தாமாஸஷ்டா
னத்திற்கும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸா
தாரண காரணமல்ல என்று தாதபாயம் முகயமாய் நிவருத்தி
ககவேண்டிய அமஸத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார்—‘**அதில**’ என
றாமபித்து கமககையும் - தனக்கு இருப்பதாக பரமிகை
யும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆகமா என்று பரமிப்பது
‘**சூஷி**’ ஸப்தம் விநாஸத்தைக் குறிக்கிறது **வூநிஷ்வம்** -
தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது தனக்கு வேறு
ஆதாமில்லை என்றிருப்பது **ஊதநூய-ஸ்வபாவத்தின**
லேயே வேறொருவருக்கும் ஸேஷபூதனயிராம ‘**சூஷி**’ ஸப்தம்
நியந்தருதவததைக் குறிக்கிறது **தேளிவாள்** - காரண கத்தி.
தன்னளவில - தன் விஷயத்திலு, அதாவது ஆகமாவையற்றிய,
தேளிவு - நிஸசயரூபமான கருணை அவிவேகம் நிவருத்தித்
தாலும் அதைக் காமங்களில் ஆசையினாலுண்டாகிற அபசாரங்
கள் நிவருத்திகளுமோ என்னில? அருளிச் செய்கிறார்—‘**ஊவீ
வெக**’ என்றாமபித்து

ப - ரை] ஸவிவேக - தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் வயதயா
ஸத்தைத் தெரியாமை, ப்ரமுக - ஸ்வநந்திரஸாயிருக்கை,

இவை யெல்லாததுகமடி மறுபுறாகொதும்வமா
யிருப்பதொரு வலுவாவ மாகையாலே யதினுடைய
சிவத்திக்குமாக வடியிலே புவத்தி பண்ணுதல, இது
க்கென்று பின்பொரு புவத்தி பண்ணுதல செயதா
ககிவை யெல்லாம் வரிஹுதங்களாம் இப்படி
யிவனுக்கு வரிஹாணீயங்களான வற்றில ராஜா
ராவராயம் போலே ஹவதாவவாரம் பூயாத

அதாவது தேஹாதம் பரமமும், ஸ்வதந்திராதம் பரமமும்,
சூரே: - முதலியவைகளாகிற, நிஹவஸு - காரணத்
தின, சிவததாசு - நிவருத்திப்பதினால, ஹவதகார
வவாராணாம் - அததம், காமம், இவைகளில் ஆசை
யினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, ஸ்வதேஹதயினு
ம் பரயதநமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஹவெசு-
உண்டாகும்

அவிவேகத்தை நிவருத்தி செய்ய வேண்டுமாயின் அதுஆதம்
ஐஞானத்தினால் நிவருத்தி செய்யக் கூடியதாகையினால் அதுவரா
மைக்காக பரபதநம் பண்ணவேண்டு மென்றது ஸ்வததமாரு
மோ வென்ன வருளிச செய்கிறா— 'இவை' எனமுரம்பித்தது
உதவ-ஆரம்பித்த அதாவது பராரபதம் தவிர மற்றதும் பரா
ரபதங்களில் இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததும் பரபதநியி
னாலேயே நிவருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச செய
யப்படடிருக்கிறது அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுப்ப
வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அபயுபகத பராரபதமென்றபடி வலி
வாவம் - பரபததிக்கு முன்பு செய்த பாபம் அடியிலே - பர
பததி காலத்திலே இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பம் பாப
விநாஸத்திற்காச ஆகையால் அபசாரங்களுக்கு காரணமாகிய
அவிவேகாதிகளுக்கு காரணமான பூவாகத்தை நிவருத்தி செ
ய்யவேண்டு மென்று பரபததிகாலத்திலாவது தனித்தொரு பர
பததிசெய்தாவது பராரத்தித்தால் இவையா ஓன்றும் உண்டா
காது என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் வாணுநரம் தாபங்களை
விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க கீழ் பாவதாபராரதத்தை
மாகதிரம் ' ஹவகிவராவராயமெழுந்ததை ' என்று அருளிச
செய்திருப்பதற்கு காரணம் அருளிச செய்கிறா— 'இப்படி'

மென்னுமிடத்தை 1 'வனவம் துக்ஷி வஹாநியம் ஹ்ருவ
ஹ்வாயுதெ ஹ்ருவஹ்வாயுதெ?' என்கிற வஸ்துத்த
திலே ஹ்ருவஹ்வாயுதெ ருளிச செயதார ஆனபினபு
ஜாதி மண்ணவதூரிகளாலே யுத்தூஷாரான வராரஸா
வ்ஹாஸ ஸாக ஸாஸகந தாஸூநி ப்ருவூகிகளுக்கும்
தனக்கும ஹ்ருவதகவாபிகளும் வரஹ்வாயுதெ
மும துக்ஷிமாயிருந்தாலும் ஹ்ருவதூரி மஹமான
மொ மொவஜாதிகளுடையவும், துக்ஷி வ்ஹ்வாயுதெ

என்றாமபிதது ப்ருவாயம் - (பகவானுக்கு அதிகமான நிகரஹ
ததை உணர்ப்பணையுக்கிறாடியினால்) முகயமானது துக்
ஷிவஹ - மொஹ்ததையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு,
ஹ்ருவஹ்வாயுதெ - (சீக்கிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்தது உண்டாவ
தற்கும்) நியமமில்லை, தஹ்வஹ்வாயுதெ - அபபடிப்பட்ட
அவஸ்தை உண்டென்று ஸாஸ்திரங்களி லேறபடுகிறபடி
யினால், பாகவதாபசாரம் முதலிய பரபல காமங்களினால்
நிவருத்தி தாமங்கள் தடுக்கப்படுமென்று ஸாஸ்திரங்
களில் விதிகபாபடிருப்பதினால் என்று தாதபாயம்
ஹ்ருவஹ்வாயுதெநொடியி ழுலககூலம் வ்ஹ்வாயுதெ நியுத்திவிப
தித்தூதவ தகவ்ஹ்வாயுதெ? என்று ஸ்ரீஸங்குப ஸாராயோ
தயத்தில் அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'தஹ்வஹ்வாயு
தெ?' என்றிரண்டாமதரம் சொல்லியிருப்பது அதயாயத்தின்
முடிவைக காட்டுகிறது அருளிச செயதார' என்பதோடு 'தஹ்வ
ஹ்வாயுதெ ஹ்ருவஹ்வாயுதெ' வ்ஹ்வாயுதெ வ்ஹ்வாயுதெ
ஹ்ருவஹ்வாயுதெ ப்ருதிவாஸஸம்ஹவ: உதி' என்று சோததுக்கொள்ள
பும இப்படியாகிலிப்பொழுதிருக்கும்பாகவதாபசாரம், ஸ்ரீமந்
நாதமுனி பரபருதிசளுக்கும் வயதயாஸமில்லாமல் ப்ருஜயதவம்
ஸமபவிகுதே? இப்பொழுதுள்ள பாகவதாபசாரம் அவாகளை
விடத் காழநதவாகளாக எண்ணினால்பாகவதாபசாரம் நேருமே?
என்கிற ஸாஸகையைப் பரிஹரித்தருளுகிறா—' ஆனபினபு' என
முதாமபிதது 'ஹ்ருதி' ஸபதம் பகவானுடைய பரிஹரித்தருயத
தைககுதிக்கிறது பசவுக்கும் துளவிகும் கோமயததுக்கும்

ஞடையவும, மொடிய உயரகாழிகளுடையவும, மெவ
ஷிஷுமபோலே ஸமவதஹு விஸேஷ ப்ருயுதமான
ததூவாயி ஸ்வாவததாலே விகிதங்களான வுதூஷ-
வகஷ-புகளை ஸ்வலியாபூஷ-ல-பாவ ப்ருகரணத்தி
லாத்ராதமானபடியே கிரஹாரிகக நினையாதொழிய
வும, ஜாதூஷ-வாயிகளாலே ஸமவதாதிறத்தில்

உதகாஷமும், கோபாகளுக்கும், சம்பகததுக்கும், கஸ்தூரி முத
லியவைகளுக்கும் நிகாஷமும் ஏறபட்டிருப்பதைப்போல என்று
தாதபாயம் உவாயிஸ்வாவததாலே-ஜாதி, குணம், முதலிய
காரணங்களின ஸ்வபாவத்தினாலே பசுஜாதியாகிற காரணத்தின
லும், துளவரி பகவானுக்கு அதிக பரிதிசரம் என்கிற குணத்
தினாலும் கோமயம் பரிஸுத்தம் செய்யக் கூடியது என்கிற கார
ணத்தினாலும் உதகருஷ்டங்கள் சம்பசம், கஸ்தூரி முத
லியவைகள் வேறு காரணங்களினால் உதகருஷ்டங்களா யிருப
பதினாலே பகவானால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளா
யிருந்த போதிலும் கீழ்ச சொல்லிய காரணங்களினால் நிகருஷ
்டங்கள் அஸதப்போலவே பூவாசாயாகளுக்கும் இப்பொழு
திருக்கும் பாகவதாகளுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவா
யிருந்தாலும் பகவதனுக்கரஹ விஸேஷத்தினால் உண்டான
உதகாஷமும் நிகாஷமும் உண்டு என்று தாதபாயம்
'ஸ்வலியாபூஷ-ல-பாவப்ருகரண' மாவது ரஹஸ்யம்
நாயத்தில் பராமமண, க்ஷத்திரிய, வைஸ்ய, ஸூத்ரிராகளுக்கு
கிறசில காம விஸேஷங்களைப் பிரித்து ஏறபடுத்தியிருக்க கருத
யுதத்தின முடிவிலும், தரோகாயுதத்தின ஆரம்பத்திலும் இவாக
ளொருவாக கொருவா தங்கள் தங்கள் கொழிலகளைச் செய்ய
மாட்டோமென்று அஸூதையினால் ஆகேஷ்பிதத்தாகச் சொல்ல
ப்பட் டிருப்பது இது ஸ்ரீ சீதை 18வது அநயாயத்தில் 44வது
ஸலோகத்தில் ஸ்ரீமத தாதபாய சந்திரிகையில் விஸதாரமாய நிரு
பிக்கப்பட்டிருக்கிறது கிரஹாரிகக - மறைத்துவிட, இப்
படியாகில தாமதஜாதி பாகவகாக்களிடத்தில் நிகாஷபுத்தியைப்
பண்ணக்கூடாது என்கிற 'பஸ்ரூஷி' இதயாதி வசனங்க
ளுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில்? அருளிச் செய்கிறா—
'ஜாதூஷி' என்றாரம்பித்து ஸதூஷி - சில காரணங்களில்

1 ' ஸுஜாதாபரிஹாராஸ கெஹவஸ்வதாஜெஜா கிரா
வஸ' என்கிற ஸூயததாலே பூவுத்தி நிபுத்தி விஸேஷ
வகளுககு யயாஸாஸ்திம் நிபமுண்டாஸூலம், 2 ' ஸ
புரெவஸகணவ்யு' என்றும், 3 ' ஸூதஸுஸாஸிதெ
விவா' என்றும், 4 ' யஸூதிஹம் ஹவதகம் நிஷாஹம்
வயவதா | வீஷதெ ஜாதிஸாராநாஸ ஸபாதி நரக
ஹாஃ' என்றும், 5 ' தஸாஸிஷு பூஸாநாய வெஷ
வாநுபரிதொஷபெஸ | பூஸாநஸுஸாவாவிஷு வெஷ

செய்யலாமென்று ஸாஸ்திரங்களில் அனுஜைஞ்செய்திருப்பதும்,
பரிஹாராஸ - சில காயஸகளைச் செய்யக கூடாதென்று
நிஷேதித்திருப்பதும், கெஹவஸ்வதாஸு - ஸூததமாயும்
அஸூததமாயு மிருக்கிற தேஹததுடன் ஸம்பந்தப்பபட்டிரு
பதினால, ஜெஜா கிராஸிவஸ - அகனி முதலியவைகளைப்போல
அதாவது அகனி ஒரே ஸவபாவமுடையதா யிருந்தபோதிலும்
பராமமணன் முதலியவாகளின் வீட்டிலிருந்து காணிககலா
மென்றும், ஸமஸானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து காணிகக
கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப்பொறுத்தது ஸூத
தமும் அஸூததமும் சொல்லி யிருப்பதைப்போல நிபமும் -
வயவஸதை வஸு - 'ஸவியெஸஸுஸுஸாஸாராஸா' என்றாமபித
தாச சொல்லப்பட்ட அவன், ஸாபுரெவ - ஸாதுவாகவே,
கணவ்யு - எண்ணத்தக்கவன், ஸூதக - நினைக்கப்பட்டிருந்த
போதிலும், ஸுஸாஸிதெவாவிவா - பேசப்பட்டிருந்தபோதி
லும்(பாகவகனபரிஸூததமசெய்கிறான்) யஸு-எவன், ஹவதகம்
-பகவானிடத்தில் பகதிசெய்துகொண்டிருக்கிற, ஸூதிஹம் - சூத
திரணியும், நிஷாஹம் - வேடனியும், தயா - அப்படி, ஸவவ
சண்டாளனியும், ஜாதிஸாராநாஸ - அந்த ஜாதியான
மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, வீஷதெ-பாக்கிறதோ, வஸு-
அந்த நரக - மனிதன், நரகம் - நரகத்தை யாதி - அடை
கிறான் தஸாஸு - சூகையினால், வெஷ வாநு - வைஷண
வாகளை, பரிதொஷபெஸ - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும
தெனெவ - அந்தப் பாகவதாக்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

7

‘நெவஸ்யாஹஸ்யஸ்ய: 1’ என்றும், 1 ‘பயிலுஞ்சுட
ரொளி’, 2 ‘நெடுமாறகடிமை’ களிலும் விசேஷித்த
படியே பூகிவதூயில குறையற்றிருக்கவும், இப்பூகி
வதூயகுறையாலும், 3 ‘தவஸ்யா சிதி யீஹேதா
நவ்யாவகாரீ’ என்கிறபடியே வரிவதிணை விஷய
த்தில் சொஷகெவாவித கிஞ்சிதாரமான கெஷ்யபூம
விக்ரமென் றிருக்கவும், இந்நிலைகளி லொன்று

விஷயம் - பகவான், பூவாடிஸ்யஸ்ய: - அனுகரஹத்தினால்
ஸம்முகஞ்ச, ஸவெசு - ஆவான், தவஸ்யஸ்ய: - ஸந்தேஹமிஸகை
பூகிவதூயில-மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையறம்-குறை
வில்லாமல் உத-இந்த வஸது, தவஸ்ய - அநதப பகவானுகஞ்ச
ஸேஷபூதம், உதி - என்கிற, யீஹேதா - ததிகஞ்ச காரணமா
ன ஸேஷதவம், அனநிகதே அபபடி ஸாஸ்திரத்தினால் அறிவதும்
அதாவது ஸாஸ்திரத்தினால் ஸாவமும பகவானுகஞ்ச ஸேஷ
பூதமென்றறிவதினால் பாகவதாகளைப் பாரததவூடன பகவத
ஸேஷபூதாகளென்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோ மாகையி
னால் அநதப பரவத ஸேஷதவமும அதை ஸாஸ்திரத்தினால் லறி
வதும் இவனுக்கு, உவகாரீ-உபகாரம் ரெய்கிறது அனுஸந
தானம் செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு பரவத பரீதிகஞ்ச கார
ணமாகிறது என்றபடி வரிவதிணை - பரிபூரணஞான பக
வானுடைய ப்ரஹ்மாதிகள செய்யத்தகாத பாகவதாகள் விஷ
யத்தில் இவர்கள் பகவானுகஞ்ச ஸேஷபூதாகள் என்றனுஸநதா
னம் செய்வதே பகவானுடைய பரீதிகஞ்ச காரணமான கைங்கா
யம் என்று தாதபாயம் ‘யஸ்யுதிஷ்டம்’ என்றாரம்பித்ததாக மே
உதாஹரித்த வசனங்கள் நாக பராபதிநாயக சொல்லுகிறபடி
யினால் பரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும் வாஞ்ஞாஸம் தாமகங்கை
மீறி நடப்பது பகவானுடைய அபரீதிகஞ்ச காரணமாகையி
னால் பராயஸித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்த
போதிலும் பாகவதாபசாரம் பரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்
தையும் உண்டாக்காதாகையினால் அதற்கு பராயஸித்தம்
செய்யவேண்டா எனனில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—
‘இந்நிலைகளில்’ என்றாரம்பித்து பாகவத பரதிபத்தி முதலிய

கோணினபோது 1 ' ஸ்வபூ-ஜிஹம் ஆத்யுவாஜ-
வம் ஸுஹணஃவடி' எனகிறபடியே ஆத்யுவின்
கடைவாயிலே யகப்பட்டாறபோலே நடுங்கி, 2 ' ஆ
தாவராயஸூ ஹி தெ நா க்யுக் வஸூரூஹம்ஹம் |
ஹ்நெணாஹ்நெ ஸ்ரீ மூக்ஷணஸூ ப்ரவாடிநாஸி'
என்றும், 3 ' யஜிக்ஷிதிக்ரானம் விஸ்வாஸாஸ் ப்ரண
பெத வா | ப்ரெஷுஷூ க்ஷிதவ்யம் செ நகஸிஹாவரா
கூகி | ' என்றும், 4 ' யஜு சொகாவிஹதவ்யு ப்ர

நிஷ்டைகளில், கோணினபோது - ஸரியாய நடக்காதபோது,
ஜிஹம் - கருமமான, ஸ்வபூ- எல்லாம், அதாவது ஸாஸ்திரத
தை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம்
எனறபடி, ' ஸ்வபூ ' ஸபதத்தினால் இந்நிலைகள் ' எனபது
ஸங்கரஹிதகப பட்டதாகிறது, ஆத்யுவாஜம் - ஸமஸாரத
கிறதற்குக் காரணம், ஸ்ரீஜ்யுவம் - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது
ஸேஷதவதைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், ஸுஹணஃ வடி -
பரமாத்மாவை யடைவதற்குக் காரணம் ஆதாவர
யஸூ - அபராதங்களைச் செய்வனாகிய தெ - உனக்கு,
ஹ்நெணாஹ்நெ - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, மூக்ஷணஸூ -
இனைய பெருமானுடைய, ப்ரவாடிநாஸிஹ்நெண - பொறுத
துக்கொள்ளுமபடி பராக்ஷிப்பகைக் தவிர, ஹ்நெண - வேறு,
ஹ்நெண - உசிதமான காயத்தை, ஹ்நெண - நான், நவஸூரி-
பராக்ஷிலலை விஸ்வாஸாஸ் - நம்பிக்கையினாலாவது, ப்ரண
பெதவா - பரிதியினாலாவது, கிஹி - கொஞ்சம், ஹ்நெண
ஹ்நெண - மீறி நடக்கது, யஜி - இருந்ததேயானால், ப்ரெஷுஷூ-
தவ்யம் - பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கது, க்யுக் - ஒருவ
ரும், நவஸூரி - அபராதம் செய்கிறதில்லை எனப
தில்லை அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள, பெரி
யோர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாதபாயம்
யோகாவிஹதவ்யு - தக்கத்தினால் வருத்தப்பட்ட, ' நாசி

கூர நரஹி லாஷிதம் | உயாசுவம் வரஹாணி உதவ
 ல்ல க்ஷம் க்ஷஹ்மஹி || ' எனறும் உஹாராஜருடை
 யவு மிளைய பெருமாளுடையவு மகேசுரகூ பூவாடி
 க பூகாரஞ்சொல்லுகிற ஸ்ரீகங்கைப வரஹிபு
 தது அபபடியே யீகதவாய தெரியாமல் வஜ்ரெவ
 வடிதமாற்றபோலே பொருத்திப் போரவர
 பூஜம்

ஜீதாமவாநனவன பூகிககதிலே வாய்
 வலிவகமாக பூவர்த்தனாலும் வாகி பூவர்த்தி

இதந்த நருஷ்டாநம் லே வலவெழுநான க்ஷிதகு
 மென்னுமிடம் ஸ்ரீவஹிநாஸுததிலே கெய்யாத
 னாய யசுதாஜனான ஹவாஜேனே தெயிராமபுகோ
 ததாஹினை வஹாதெளிவிதது விலகக, அவனும்
 1 ' பூவாடியாஹி ஹவா ஜெவம் நாராயணம்ஹம் |
 ஸாரண ஹஜமாஜாஹம் வரணம் வரஹாணி ||' என நிற

வஸு-ஸ்ரீராமனுடைய, லாஷிதம் - வாகியதைய, பூகுவர் -
 தேடந், உயா - என்னால், க்ஷம் - நீ, வரஹாணி - வரஹ
 வாகியககளை, உதஹி - சொல்லப்படலா (என்கிறத), யசு -
 எதுவோ, தஜ் - அசையம், க்ஷம் - நீ, க்ஷஹ்ம - பொறுப்பு
 பதற்கு, க்ஷஹ்மஹி - யோகபராகிநீ உஹாராஜா - ஸார
 ஸீவன க்ஷேசுரகூபூவாடி மபூகாரம் - ஒருவாரஞ்ஞாவி
 க்ஷமித்ததுக கொள்ளுமடி பராததிகதக கொடை விருத்தி
 ராததவாய-பிளந்தஇடம், அதாவது இரு பருகும் போயம் வர
 பாஸகதி என்றபடி வஜ்ரெவவடிதமாற்றபோலே - வரஹ
 என்கிற மெருதாதகடகி போய்யாட டம் பபிளே

ஜீதாமவான - பரஹ ஸாராணி என்கிற புகதிவாய்மைய,
 வல யசுதாஜனான-தாமனுகருச குமாமனாய அவதரிக்க எதி
 ரமபுகோதத-நீநில எதிரியாராநின மயகதமாராக தெளிவித்து-
 கோப ஸமனம் செயது ஹவஃ - நுத்திரன், ஜெவம்ஹம்
 நாராயணம் - தேவனாயும் பரபுவாயு மிருக்கிற நாராயணனை,

படியே பூவாடிதமான ஸாரணாமதினாப பண்ண
 1 'ததெதாடி வரவொ டெவொ ஜிதெகூரெயா ஜிதெ
 னீயஃ| ப்ரீகிராமவதூது ருமெடிண வஹஸ்யதஃ||
 எனகிறபடியே வவெடிஸூரன பூவஹனா|| ருமெ
 னை யதீகரிததாநெனாகையாலே வலிபத தான குற்ற
 வாளாகவுமாம, தானிப்போது குற்றஞ் செய்வாரேந
 யிருக்க ஜநாநர டுஷ்டதததாலே யாகவுமாம, சில
 லாமவதா தனை வெறுக்கில ஏதேனுமொரு விர
 காலே யவாகளை க்ஷெபெ கொள்ளுகிற உபநிதாலே
 ஸாஸூரனை க்ஷெபெ கொள்ளவேணு மென்னுமிடம்
 2 'ருகிஷாஷாரணி ஸுணுமெந தயாலாமவதெரி
 பூவாடியாஜாஸ-அனுசரணம் செய்யுபடி பராநதிநாந,
 சூடிஃ - லோகங்களுக்கு ராரணமாயும், வரணஃ - லோ
 வதைக்குகெல்லாம ஸரேஷ்டனாயும், வரஃ - வரணம்
 பெடுபவராயுமிருக்கிற, ஹரிஃ - நிஷயானம், ஸாரணஃ
 ஸாரணமாயும், ஜமாஃ - அடைந்தகார, க்ய - நிறு, கதஃ -
 அங்க ஸாரணத்தினாலு, வரஃ - வரணத்தை கொடுக்கிறவராயும்,
 ஜிதெகூரஃ - போதப்பட்ட சோதனைத யுதையவராயும்,
 ஜிதெநீயஃ - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயுமிருக்கிற, டெவஃ -
 பாவான, தூ - அவவிடத்தில், ப்ரீகிராநு - ப்ரீதி கையுடை
 யவரா, கலவஃ - ஆனா ருமெடிணவஹ - நுகரவேற்றி
 கூட, ஸம்மதஃ - சோதனா வலிஃ - இப்படிபோன்ற
 பரபன்னாகள விஷயங்களிலும் செய்வான என்னது நாயக
 தினிலைப்படுகிறது இனைய பெருமான ஒரு குற்றமுடைய
 யாலிருக்க மஹா ராஜரிடத்தில் அபராமாஷாபணா செய்கு
 கொண்டது அஸைசகமனேற மெனவருளிச் செய்கிறா—
 'தான்' எனமுரமித்தது இப்போது-முதல் துணைத்தில் (அருக)
 பாகவதை விஷயத்தில் வரவத நெருப்பாபிலயாநிதியுடைய
 வதாரன வெறுக்கமாட்டாச ளானையினால் 'ஜநாநர' நுக
 பாஃ அருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது உபநிதாலே - தயா
 மாககொண்டு தயா-அப்படியே, லாமவதெரிதாநு பாவ

தாது | பூணாபவதுவகம் க்ஷாணீயா யொவதெதெவஷ்ண
வொ ஹி வஃ || ' என்று ஸ்ரீ வெவஷ்ணவருக்ஷணஞ்
சொல்லுகிற பூணாததிலே பூவ்விஜம் இங்ஙன
செய்யாதபோது 1 ' யெஸுரஹணாஸ்ரெஹ சவஸ்யம்
நரவ தெஷ்விதெஷ்விதெதாஹம் யதாவக் | தெஷ்விவ
பாகவதாபதாரததின ரோஹை துமெஷ்விஷ்ணுமெவ துமெஷ்வி
வெவாணு தெயத்யுஷ்ய சோஷி வெவாஃ, 2 ' வுக்ஷணவ
ஹ்வரஹம் வதிக்ஷணம் யொஸுரஹணம் ந பூணாபவதுவகம்

தாதுனிதம் சொல்லப்பட்ட, ருக்ஷணாஹாரணி - 1 நாமான
வாசகதைதரணி, ஸ்ரீணு - 1 (சொட்டு), க்ஷாணீயா - பொறுமை
யினால், பூணாபவதுவகம் நமஸ்காரம் சொல்வதை முன
னிட்டுத் தொண்டு, யஃ - எவன், வதெக் - (பரிஹாரம்) ரொல
துவதீது, வஃ - அவன், வெவஷ்ண வஃ - வவக்ஷணவன் அநதப
பாசவத நிரஹததுசஞ்ச ராணமாநிய பாபம் பாகவந நிரஹ
மாயிருந்த மோதிலும் இருதப பாகவதாசன புலமாதப பரிஹரி
ததுக சொன்ன வேறுமெ யொநிய, மற்றப பாபங்களைப்போலே
பகவானே நேரில பராததிபதினால் போகசப்ததுப சொன்ன
முடியாது என்று தாதபாயம் நரவ - 1 ராஜாவே, யெஸுர
ஹணாஃ - எவாசன பராமணாசனோ, தெ - அயதா,
கஹம் நான், கஹஸ்யம் - ஸதேதஹமிஸ்ய, தெஷ்வி - அநத
பராமணாகள், க்ஷிதெஷ்வி - பூஜிதபபட்டிருக்கும பொ
ழுது, கஹம் - நான், யதாவக் - ஸாஸகிர பாசாரம், க்ஷித
தஃ - பூஜிதபபட்டேன், தெஷ்வி - அயதா, துமெஷ்விஷ்ணு
ஸதேதாஷததை யதாநதிருக்கும பொழுது, கஹமெவத
ஷ்வி - நாளை ஸதேதாஷததை யதாநதிருக்கும, யஷ்ய - எவனு
க்கு, வெதஃ - அநத பராமணாசனோ, வெவாஃ - 1 ரோஷ
மோ (அதுவே), சோஷி என்றுடனும் வெவாஃ யஃ - எவன்,
வுக்ஷண - அடிததுககொண்டும், ஸவக்ஷண நதிததுகதொண்டும்,
வரஹம் - கருமான வாசகதைதரணி வதிக்ஷணம் - சொல்லிக
கொண்டும் இருக்கிற, ஸுரஹணம் - பராமணாசன, யதா

பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தார இச்செய்யுட்குங்குளில
வாரணஸஸம் 1 'விஷ்ணு'க் குரணம் வரணம் டெவம்
விஜாநநு விபொர் விபுக்ஷம் மஹதே தக்ஷதீபீ' என
கிற பூகியையாலே விசேஷ விஷயம் ஸாராநு
விஷயமானாலும் ஸாமவத விஷயத்திலவராயம் கெசு
சுதிகந்யாததாலே விகம

சுமந்தாவா டுமாரகாசு பூரயஸிதே தூதாவகதீ |
தக்ஷதிரணாவரவராய ஸவெடு நஸுதி வாடிஸ: ||

குரணம் - எல்லா லோகங்களையும் அநாதவனாயும், விஷ்ணு -
எல்லா இடத்திலும் வாயித்திருப்பவனுய்மிருக்கிற, வரணம்
டெவம் - பகவானே, விஜாநநு - அறிந்தவனாயும், தக்ஷதீபீ -
ததவனானே அறிந்தவனுய்மிருக்கிற, விபுக்ஷம் - பராமமணன், விபு
க்ஷம் - பராமமணன் என்று சொல்லப்படும் கனமைபை, மஹதே -
அடைகிறான் விசேஷ விஷயம் - தக்ஷதாஸியான பராமமண
னைக் குறிக்கிறது ஸாராநு விஷயமானாலும் - பொதுவிலே
எல்லா பராமமணாகளைப் பற்றியதா யிருக்காலும் ஸாதாரண
பராமமணப் பரிதத்திலேயே அபராதப்படக் கூடாதென்பது
'வெவ்விவாதி: கெஸவஸெஸுக்ஷரஸி:' இதயாகி பசனகச
நிருசகிறபடியினால் பசவாநகது அநாதரங்கா: ஸெனகிற ரா
ணத்தினால் அப்படியிருக்கப் பாராநுரது மிகவும் பரியமான
பாகவதாக்கா விஷயத்தில சொல்ல வேண்டியதில்லை என்றபடி
கேவலம் அதுகாரமாக நிரம பாரதத நாஸம் செயதுவிடுமெ
ன்று கூறியுமொ தக்ஷிஸ ஸிவிராசீர குராக்', 'சீதிர
தூஸயிதீ பதி ஸுராததக்ஷரடி விடியஸெ' இதயாகி வசனங்க
ளில் சொல்லி யிருக்கப் புக பாரபகதிதே செயய வேண்டு மென
கிற பாரபகதமில்லையே என அருளிச் செய்கிறா - 'சுமந்தா
வாசு' என்றாமபிதது

ப - ரை] சுமந்தாவாசு - அனுதாபப்படுவதினாலும், உவ
ரகாசு - அபராதம் நிமித்தம் நிவருத்தி யடைவதினாலும்,
பூரயஸிதே தூதாவகதீ - பராயஸிதம் செய ஆரம்பிப

[illegible]

பூரணஸ்வதர வலிவபுவாவலிமும்

பூரஜிகம் வொதாரம்

நூரவொத க்ஷவயனநஸ்யுவமத

பூரணஸ்வ வணனம் நஃ |

யீவலிவொதூதரவொதூதர ஸஜகநா

ஜாதெவிதநிஷ்யுதெகஃ

களபிதெய்யஸதி ஸி க்ஷயாவொதவயநு

கொயீகரொகி பூமஃ ||

ஊதி ஸ்ரீகவி காகிபூ வயபூமஸ்ய ஸவகக்ஷஸ்தஸ்ய

ஸ்ரீஜெஹ்மகாபஸ்ய வெதாரவொதூதரவொதூதர க்ஷயிஷம்

ஸ்ரீஜெஹ்மஸ்யுத்யஸாரொ

கவராயவாரிஹாரயிகாரொவொதூதரஃ

|| ஸ்ரீ ஜெத கிமாரக ஜெஹ்மெஸிகரய நஃ ||

ஜாராதபுதறிருவேகடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

கடிய தெனபதம் கயோதிதம், எழும் - வளத்தி யுடையம்,
பரபத்தி வஸீகருதனான பகவானுடைய ஸஹஜாரூணயம் நடு
வில் அபசாரங்கனாரே தடுக்கப்பட்டிருக்கது, இப்பொழுது ஒரு
தடங்கதலுமில்லாமல் முன்புபால் பரஸரிகுது மென்றபடி

ஸரிய பதி ஸவகருதிரனாயிருந்தபோதிலும் பரபன்னாரணப
புத்தி பூரீவாதகராகங்களைச் சண்டு கைவிடாது எனமுந்நிரிச
செய்கிறா— 'பூரணஸ்வ' என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] பூமஃ - ஸார ஸகனான பகவான, நஃ - நம்
முடைய, க்ஷயிஷம் - எல்லா, பூரணஸ்வதரவலி
வபுவாவம் - (பரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட)
பாரபதம் பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்கள்
யும், உதூரம் - பரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, பூரஜி
கம் - புத்தி பூரவகமில்லாத பாபத்தையும், 'வ' எனபதி
னால் கெடக்காலாதி வைகுணயத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூரவக

பாபமும் சோதனை கொள்ளப்படுகிறது, சுமஸுமவமதபூர
 ஸ்ருவணம்-நமமால் ஒப்புகொள்ளப்படாதபாரபதகதின
 ஒரு பாகததையும், நூலெலக - பாபத்திபினுலேயே, சுஷ்ம
 யநு - போககிததகொண்டு, யீவகுலெபூதூரவாபுதா
 புத்தி பூவசமான உத்தராகங்களின், சுஜநநாசு - உண்டா
 காமயினும, ஜாதெவி - உண்டான பித்திலும், கந்திஷு
 தெ - அவைகளுக்கு பராயஸித்தம செய்வதினும், சுளபி
 நெ - கருமான ஸவபாஸம், வஸதி - இருந்ததேயாசில,
 அதாவது பராயஸித்தத்தில் பாருத்திரகாதபாஸான கடின
 ஸவபாஸம் இருந்ததேயானால், ஸிஷ்யபாவி-(லகு) ஸிஷ்யபி
 னும், சுமயயநு கோஷமில்லாதவனாக செயது கொண்டு,
 நெருங்குகொரதி - அங்கிகரிக்கொள்ள

சுருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

அபராதபரிஹாராதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ ஐதே நாமஜாஜ ஐஹாடேஸிகாய நம: ||

ஸ்தாந விசேஷாதிகாயம்.

[வாணஸரம நாமபதா நடகதும்டம வாஸஸ்கானம—பாகவதீகா வஸிகதும்டம வாஸஸநானம்—ஆசாராயாகள் பூஜீகபபடும்டமவாஸஸ நானம்—கதயததில் பூஜீகததை மாநகீரம் துநிததிருபபதந்த காரணம் —பகவத சேஷநதீரதகீன மஷிம—பாகவநீகா வஸிகதும்டமே புஸய சேஷநாம்]

யதெதுகாஸ்ரம் ஹவசிஹவச

வாடிவெவாவபுநாடி

யதெதுகாஸ்ரம் வுவவசிதயியொ

யஸுகஸூரவிஜாஹ: |

வாஸஸரம ததிலை கீரகிநாம்

வாதி வெகுகுணகஜம்

பூரபொடிஸா ஐநிவிர்ஐதா:

பூயிசுளவிதவன: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ ஐதே ஸ்ரீ நிவாஸராராமஜ ஐஹாடேஸிகாய நம: ||

இநதக கலியுகததில் தேஸநால அவகுணயங்குள அவஸயம நேரிதிமாசையினுல அவசனினுல உண்டாகும புத்தி பூரீவா ததாராம இவனிடததில் ஸேபியாதாகையினுல, புந பரப தனததை விதிககிற ஸாஸதிரம வயாததமாகுமே எனகிற ஸந கையைப பரிஹரிகதத கிருஷ்ணாமபறநி அதிகாராததததை ஸங்கரவித தருளுகிறா— 'யதெதுகாஸ்ரம்' எனருரம பிதது

ப.ரை] ஹவசிவாடிவெவாவபுநாடி: - பரவாணுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம செய்வது, முதலிய கைங்கரியங்களுக்கு, யது - எநத சேஷததிரததில், வெண்காஸ்ரம் - ஸிவநாமாயிருக்கை, ஹவசி உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்யம்பூயோஜகமாக நிரவ
நாயாமுகூலு வுத்தியிலே ருவியும் சுவரெயு
முடையவனாய், 1 'வனகாநீவ வ டி ஷ டி வெ டா

யசு - எந்த டே / ததிரத்தி, வெனகாநீவ வவியதயிய:-
பாண்டிராநதிதாமத்தில் நிரவயகதோடுகடின புத்தியையுடைய,
யவஸுசுவஸூலி-யாராவது ஒருவனுடைய, ஸாம? - கிடைப
பது (உண்டாகிறதோ), அகாவது நாதபாதி நியமவகளிலை,
திருகரக சி நம்பிபோலவாருண்டாகில் அனையும என்று தாதபா
யம், தனிததனிபாக 'யசு' என்றருளிச் செயதிருப்பதினால்
இரண்டுமே ரோகி சிடைகாவிடால் ஒன்றும் அநமயும்
என்பது தயோதிதம், கசு-அப்படிப்பட்ட இடம், கூகிநாஃ-
கருதகருதயா காரான பரபனாபனாகு, ஹ - இந்தப்பூரோ
கத்தில், வெவகூணகூலு - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான,
வாஹஸூரம் - வலிகும இடமாக, பகவதகுணனுபவ கைங்
காய வருத்தி முரததாலே வைகுண்ட ஸதருஸ மெனற்படி
லாதி - பரகாஸிகிறது, உமிவிருவிதா? - நிஷிதமினால்
சொல்லப்பட்ட, பூயோஷஸா? - அனேகமான புனைய
சேஷதாங்கள், பூயிகள் வித்யவக: - பெருமபாலும யோக
யதைபையுடையவைகள், அகாவது சீழர் சொல்லிய ஸ்வார
சுனாதிகளைச் செய்வதற்கு யோகயதையுடையவைதாராக, அனே
கமாய இருக்கும் என்று தாதபாயம் இதனால் நிஷிதா அந
தககாலத்தில் விததமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள்
என்பது தயோதிதம்

'இருந்த நாள்' என்பதினால் கருதகருதயாதிகாரம், ஸவ
நிஷ்டாபிஜனானாதிகாரம் இவைகளின் ஆததமும், 'இப்படி'
என்பதினால் ஸாஸகரீய நியமனாதி சாராததமும், 'ஸ்யம்பூ
யோஜகமாக' என்பதினால் உததகருதயாதிகாராததமும்,
'நிரவநாய' இதயாதியினால் அபாத பரிஹாராதிகாராத
தமும், 'காமுகூலுவுத்தி' என்பதினால் புருஷாதக் காஷ
டாதிகாராததமும் அனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது ருவி -
ஆஸை, சுவரெ - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

உமுகுஷ்டவகரு வரிமுறமும் 1 ' கருளஜமதூதி
விஷ்டம் ஸவபுஷ்டாநரீபாரம் | நாவபுஷ்டிநிநெ
தெய வாஷ்டொனாவஹதாஜமா||' எனவசசெயதே
2 ' கருளவமும்விஷ்டி நாராயணவாராயணம் | கவி
சுகவிநாமாலாநாடிநிஷ்டாநவமூரிஸி||தாநிவணீ
நீயதூ நுதநாநா வயவநீ | காவெநீவ உமாலாநா
புநீவீவஹநீ || யெவீவநிஜமும் தாவாந் உமஜா
உமஜெஸார | பூயொவதா மவதி வாஸுஷெவெ
உமாயயா||' உதாநிகளிலே கவிபுமததில வாமவதா
வஸிகரும புஷவிஸெஷ்டு சொலவகையாலே இநத
யுமததி லிப பூபெஸங்களிஸ வாமவத வரிமு
ஹீதமான ஸுருங்களேவரிமுறமுகள திருநாரா
நாயணீயததில 3 ' வனகவாடி ஸிதெயதெய யதூதந

அனேசமான பாரதகாந வலிசுநிற் கருள - கிபுததில,
ஜமதூதி லோகங்கருகரு ஸவாமியாயும், ஸவபுஷ்டாநரீபாரம் -
எல்லாவற்றையும் ஸருஷ்டிப்பவனாயும், ஸாரீபாரம் - ஸாவரனாயு
மிருக்கிற, விஷ்டம் - விஸுநுநை, நெதெய, வாஷ்டொனா
வஹதாஜமா|| - பாஷ்டாநாஸரினால கெடுகப்பபட்ட தனங்
கா, நாவபுஷ்டி - ஆராதிகப பீபாதிநிலை என்னச
செயதே-என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே உமஜெஸார -
ஓ! ராஜாவே, யெ எவாகா, தாவாந் - அநக நதிருநுடைய,
ஜமம் - ஜலதகை, விவநி குடிசகிருாரனோ (அவாசா),
சுமூராயா|| - நிரமலமான மவகை யுடையவாகாய, மவ
வதி - பசவானிடததில, பூயொவதா|| - பெருமபாலும் பக
காகளாகிருாரன் மஹாஷிகரினால சொல்லப்பட்ட தேஸவிஸேஷததை அரு
ஷங்களைவிட்டு பாசவதாதிஷ்டிதமான தேஸவிஸேஷததை அரு
ளி, செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிருா—' திரு
நாராயணீயததில' என்றாமபிகது மஹா பாரதததில
ஸாநதி பாவததில 'மோக்ஷகாமததில பதரிசாஸரம்' நாராயணன
ரிஷிசங்கரு உபதேசமசெய்யும் பாசததிற்கு 'திருநாராயணீ
யம்' எனகிற பெயா வனகவாடிஸிதெ - ஒரு காலில நிற

மாலிநி | கயோவஸுவ வஸூவி ஹமவஸுவஹி மஃ ,
 என்று ஷேவாகளும் ஷீஷிகளும் விண்ணப்பம் செ
 யுசாராயாகள பூஜிக்கப்படும் யய 1 ' மாரவையது
 டும் வாலஸ்தானம் வலிஜுகெ வஸாயுவ
 தா ஸாராநிதாஃ | வஸுவம் தக்யுயுஷாவி யக்யுய
 ஷேஷா நஹீயதெ | யக்யுவெஷாஸு யக்யுயு தவஸு
 தும் ஷிஷுயா | ஹிம்ஸாவி யக்யுயுயுஷா புவஸெயு
 ஸுரோதாஃ || வஸுவெ ஷேஸாவி வஸுவெஷா ஷா
 வொயக்யுஃ வஷாஸுஸெச || ' என்று ஹமவா னாருளி
 செயதான அவ்விடங்கள் நன்னில உகந்தருளி
 ஷிஷுஷேஷங்களிலே தனக்குக் கெழுபுத்தங்கு வள
 கயக்யுமுள்ள விடத்திலே நிரஞ்சாவாஸம் பண்ண
 கிற, யக்யு தாமமானது, யக்யுஷா ம - எதாவது தரி - நதில,
 மாலிநி - போச யத்தனம் ரெயதுரொண்டிருக்கும்மொழி, ம,
 கலியுகத்தில் என்றபடி, வஸூவிஃ - எங்காளால், கயோ - எ
 படி, வஸுவம் - வஸுவசத்தகசுது, ஹமவஸு, தக்யு - அமை,
 மஃ - எங்களுக்கு, வஷு - ரொலலும் வஸாயுவதாஃ -
 நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவாசளாயும், ஸாராநிதாஃ -
 ஸாரநிதேயாடு கடின் வாசளாயுமிருக்கிற, மாரவஃ - ஆசாரம்
 கள, யக்யு - எங்கு, வலிஜுகெ - பூஜிக்கப்படுகிறா நன்னில,
 தக்யு - அவ்விடத்தில், யுஷாவிஃ - உங்களால், வஸுவம் -
 வஸிகத்தகசுது, யக்யு - எவ்விடத்தில், யக்யுஃ - தாமம்,
 நஹீயதெ - குறையவில்லையோ, யக்யு, வெஷாஸு யக்யுயு
 தவஃ - உதவகளும, யக்யுயுகளும, தபஸஸும், வஸு -
 ஸதயமும், ஷிஷு - இந்திரிய ஜயமும், யக்யுயுயுஷா - தாமம்,
 தோடு சோதகான, ஹிம்ஸா-ஹிம்ஸையும், ஜயோதிஷ்டேயா
 தியாகங்களும் என்றபடி, புவஸெயுஃ-ஸுராரி சிளறணவே,
 ஸுரோதாஃ || தேவஸரேஷ்டாஸனே, வஸு-அந்ததேயஸம்,
 வஃ - உங்களுக்கு, வஸுவம் - வஸிகத்தகசுது, வஃ - உங
 களை, வஸுஃ - அதாமமானது, வாஷு - நாலால், வஸு
 செச - கொடாது இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கநகர நன்னில

வ்விதம் இதை 1 'யாவஹீரவாதகெருவ ஸ்ரீ ரஜே
கத்யநீலபூரங்கநதைமாதகீரம் ஸுவரீஸு' என்று வஸெவா
திறீநீருபபதறகு காரணம் தூரங்களான ஹவசு செஷ
சூங்களுககு பூரஸு-மா-கமாகவருளிச செயதா
ஹவசு செஷசூங்களே விவெசிககு வாவஸூரந மெ
னனுமிடத்தை 2 'யசூ நாராயணோஜெவஃ வரஜாதா
பகவதக்ஷேதிரதகீன மஹிமை வஸாதமஃ | ததூணும்
ததூரஸுஹ ததீப-க- ததவொவநம் || ததூஜெவ
ஷ-புயஸூகா வஸெவ-ஜெவெவ தவொபநாஃ ||' என்று
சூரணம் வவ-புததில கீ-ப- யாஜெசூயிலும, 3 'மொ
ஜெஃ வவ-புஜொராஜநு ஸுஜஹாநு வஸ-புபாதாநு |
வஸஜெ ஹவநு யசூ ஸ்ரீநாநு கஜநு ஜொவ
நஃ | ஜொஷிவிஸு-ஸு-ஜொநிதும் பூஸு-ந-பாராய

சதயததில அருளிச ரெயதிருபபதறகு காரணம் நிநுபித,நுநு
கிரா—' இதை ' என்றாமபிதது யாவஹீரவாதம் -
ஸ்ரீரம் விடுமவரையில, கெருவ - இவ்விடத்திலேயே,
ஸ்ரீரம்-மெ - ஸ்ரீரங்கத்திலேயே, ஸுவம் ஸுசமாக, சூஸு -
வஸி பூரஸு-மா-கமாக எல்லாத திவய தேஸங்களு
கும் உபலக்ஷணமாக யசூ-எவ்விடத்தில், ஜெவஃ-ஜெவநாயும,
வஸாதமஃ - அநாதியாயும, வரஜாதா - எல்லாவற்றிறகு
மாதமாவுமாய, நாராயணஃ, (வஸிச கிராரா), தசு - அநத
இடம், வுணும் - பரிஸு-ததமானது, தசு, வரஸுஹ -
எல்லாவற்றையுமவிட உயாதது, தசு, கீ-ப- - புணயநீர,ந
மம், தசு, தவொவநம் - ரிஷிசந பஸஸு-பணநும இடம்,
தசூ - அவ்விடத்தில், ஜெவஷ-பு-பு - ஜெவ ரிஷிகளும,
வஸிகாஃ - வஸி,சநாகளும், வஸெவ- - எல்லா, தவொபநாஃ -
ரிஷிகளும் (வஸிகரிஞா-ப-ப) ராஜநு! ஸுஜஹாநு - ரிப-பும
பெரியதாகிய வஸ-புபாதாநு - எல்லா காதுகளையு
முடைய, ஜொஜெஃ - ஜொமநகம் எனகிற பாவ,தம் (இருக்கி
றது), யசூ - எந்தப பாவசதகில, ஸ்ரீநாநு - ஸக்ஷமியோடு
கடினவராயும, கஜநுஜொவநஃ தாமகாப பூதகளை போன்ற

னொஹரி: || ' என்று பூஷேஸாணாததிலும் உஹஷி-
யருளிச் செயதான ஸ்ரீ வாஸுக்ஷிவமவாநாலும் 1 ' ஸு-
ஹமஸித்ருகதிடொவள யிரிராஜோவஜோயிரி: | யவ்விநு
வவஸதி காசுத்ரு: காவெர ஹவ மஹமே || ' என்கிற

விடத்திலும் ஹவடியிஷித க்ஷேத்ருத்தினுடைய
வஸிமஹவ்யுதெவஸுஹமஸஸ்ததாலே வஸிவிகபபட
டது ஸ்ரீ ஸாசுவதாபிகளிலும் ஸயம்வ்யுக்ஷெவஸகவெ
ஷ்வவங்கனென்கிற க்ஷேத்ரு விஸேஷங்களுமும் அவ
றறினெலலைகளிலேற்றச சுருககங்களுமும் பிரியச
சொல்லி 2 ' ஃஷெஷ் ஸ்ரீ யவஸாஸித்ரு ம்ரணாம் யத்ரு

கண்களையுடையவராயும், பூஸு: - யஜமானனாயும், ஹரி: -
பாபங்களைப் போக்குபவராயுமிருக்கிற, ஹவவாநு மாராயண:-
பகவானாகிய மாராயண, ஜோக்ஷிவி: - மோக்ஷத்தை இர
சிப்பவரானால், ஸஹஸுத்ரு: - ஸந்தாததிராம பண்ணப்பட்டவ
ராய், மித்ரு: - எப்பொழுதும், வஸதெ - வஸிச்சிருரோ,
உஹஷி- - வயாஸா யவ்விநு எந்தப்பா வந்ததில், காசுத்ரு: -

ஸ்ரீராமன காவெர: மஹமேவ குபேரன இந்திரனுடைய
நகன வஸத்திலேயாவே, வவஸதி - வஸிச்சிருரோ ஸவள -
இருக, யிரிராஜோவஜ: - ஹிமவத பாவகத்திற்கு ஸமமான,
மித்ருகதிட:யிரி: - சுத்திராகூடமென்கிற மலை, ஸுஹம: -
விஸேஷ மஹிமை யடையுடையது ஸமிமஹவ்யுதெ - எல்லோ
ராலும் அடையக்கூடியதா யிருக்கை இங்கு ஸ்ரீராமகருஷண
தயவகாரமங்களில் வஸித்த இடத்தைப் சொல்லியிருப்பதினால்
அசசாஸுபிபாய எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம்
என்பதற்கு பரமானம் அருளிச்செய்கிறா—'ஸ்ரீ ஸாசுவதாபி'
என்றாமபித்து ஸயம்வ்யுக்ஷ - பகவான தானே ஆவிரப்பித்த
ஸ்ரீராமம் முதல்பது வெஸஸ - வித்ததாயினால் பாகிஷ்டை
செய்யப்பட்ட புராண ஸதலங்கள் வெஷ்வம - பகநாகளி
னால் பாகிஷ்டை செய்யப்பட்டது யச: - எந்த, ம்ரணாம் -
மனிதாகருடைய, மித்ரு - மனது, ஃஷெஷ் ஸ்ரீ யவஸாசு -

ஆவெஷவ புரதம் | தக்ஷகாமெரு வஸஸுலிம் யாகி காரா
யணாருயெ || ' எனறவவோ க்ஷேத்ருஙகளி ஸெலலைக
குளளே வவ்விததவனுக்கு ஷேஷகூலச காமுத்திலே
வரும விசேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது ஆகையால்
1 ' யக்ஷிம்விடிவி காவபூணொ விஷொ ராயதகெ வ
வெஸ | 2 கிம்விடிவி காவபூணொ விஷொ ராயதகெ
வவெஸ | ' எனகிறபடியே பூவ்யுத்தி நிவ்யுத்திகளாலே
வலல வெகுகயபுததைப பண்ணிககொண்டு ஸமவ
ஜாமவதாவிதாம விஷயமான ஸசெவாதூர க்ஷேத்ருத

தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிபங்ருகது வஸப்படடிருப்பதி
னால், கயூவெஷஃ - பாபபாசளினால், வுரதம் - முடப்பட்டிருக்க
கிறதோ, தக்ஷ - அது, காராயணாருயெ - பசவானுடைய
க்ஷேத்திரத்தில, கக்ஷகாமெரு - மாணமடையும் ஸமயம் (சுடை
ததசேயானால்), வஸஸுலிம்-பரிஸுத்தியை, யாகி-அடைகிறது
கூலசகாரும் - விடுமதாலும் விசேஷம் - பரிஸுத்தி, அநதி
மஸமருதி முதலியது பகவத ஷேதாவாஸம் இப்படிப்பட்ட
அதிஸயத்திற்குக் காரணமாகில் பசவான முதலியவர்களுக்கு
விவோதம் செய்வதற்காக அங்கு வலிககுமவாகளுக்கும் இந்த
பரிஸுத்தி ஸமபவிககுமே எனினில்? அருளிச் செய்கிறார்—
' ஆகையால் ' என்றாமடிகது யக்ஷிம்விடிவி - கன்னால் செய
யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைங்காயத்தை, காவபூணஃ - செ
யதுகொண்டு, விஷொஃ - பசவானுடைய, சூயதகெ - கோனி
லில், சேதத்திரத்தில எனறபடி, வவெஸ - வலிககெவனாடு,
(அதுசூயஸகதி இல்லாநில) கிம்விடிவி - ஒருவித அபாரா
ததையும, 2 காவபூணஃ - செய்யாதவனாக கொண்டு,
விஷொஃ சூயதகெ வவெஸ ' பூவ்யுத்தி'யாவது கைங்
காயங்களில், ' நிவ்யுத்தி'யாவது அபாராவரணில் பாகவதாசன
அபிமானித்த பகவத ஷேதாவாஸம் உசிதமான வாஸஸ்தானமெ
ன்று நிஷேதாஷம் செய்திருப்பது சில வசனங்களில் எந்த இடங்
களிலும் பாகவதாசன வலிககலாம என்று சொல்லியிருப்ப
துடன் விவோகிககுமே எனினில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்

தினே வஸிதகை || விதம் 1 : நிமூவீதெந்நியமு
 பாவநாகா வஸிதகம் மே ஜோயகு யகு வஸைனா : |
 டிராய செந்நியம், தகு தகு கூர்நா கெஷ்
 கும் கெஷிஸம் வுஷ்நம் தயா : ' என்று சொல்லுகிற
 விதம் உஷ்நாமிலலாதபோது எந்நொமொரு ஷேஸ
 தினே வஸிததாலா மிவன வாஸததாலே அதஷே
 ஸமும பூஸஸு மெனகைககாக இதுககு ஸாணீ
 வரதாந்முஷாஹாணமாகுககாடுகொளவது ஆகை
 யால 2 : ஜோகஸககாதுஷ்நா கெஷவந்நம் யாதி மத
 சொகா : கீஷேஷ ஸுவவமுஷேவா கஷ்ஷுஷுதிர்வி
 வஸிதஜெஷ்ஷம் : ' என்று ஸாணீவாதததுககு மொரு
 ஷேஸவிஸேஷ நியமிலலையெனறதுவும எப்படிக்கும்
 மறுத்திலிழவிலலை யெனகைககாக

செயசிரா—' நிமூவீத ' என்றாமபிதது நிமூவீதெந்நிய
 யமு : - ஜோகதபபட்ட இந்திரியபரின கூட்டகரை
 யுடைய, தர : - மனிதன, யகுயகு - எந்தெந்த இடத்தில்,
 வஸைசு - வஸிப்பதே தகுதகு - அந்தந்த இடத்தில்,
 கூர்நாகெஷ் கும் கெஷிஸம் - கமிஸாணயம், தயா - அப
 படியை, வுஷ்நம் - பூஷாநாதகா, உஷ்நாமிலலாதபோது-
 சிழ்நிழ்நிகதபபட்ட ரணாகையுடைய உசிதமான வாஸஸதா
 னம் கெஷிபாதபோது இப்படியே மரணகாலதகிலும் ஷேஸ
 நியமம் வேண்டியதில்லை என்கிற வசனத்திற்கும சதி யாருளிச
 செயசிரா—' ஆகையால் ' என்றாமபிதது ஜோகஸககாது-
 ஜனான மிருக்கும் ஸமயத்தின், உஷ்நா-சொலவி, அதாவது நீயே
 ஸாணமாக வேண்டுமென்று பாராததிதது, கீஷேஷ - பரிஸுந
 தமான இடத்திலாவது, ஸுவவமுஷேவா - ரணடாணறு
 டைய சருஹத்திலாவது, கஷ்ஷுஷுதிர்வி - ஜனானமில
 லாவாவது (ஜனாநாதகாடு கூடினவனாகவாவது), கெஷம் -
 தேஹத்தை, வஸிதஜெஷ்ஷம் - உடையனாக சொண்டு, மதசொ
 கா : - போயிருக்கிற துசககை யுடையபாப, கெஷவந்நம் -
 மோக்ஷத்தை, யாதி - அடைகிறான எப்படிக்கும் - மரணசால
 ததில் நெருகிற ஷேஸத்திரங்களை முகலிய வயதயாஸபாசனினால்

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயிலு
 மபுயத்தோனயோத்தி மன்னாக்களித்தகோயிலு
 தோராத தனிவீரன தொழுதகோயிலு
 துணையான வீடணற்குத் துணையாங்கோயிலு
 சேராத பயனெல்லாளு சோககுங் கோயிலு
 செழுமறையின முதலெழுந்தூரோ தகோயிலு
 தீராத வினையனைத்துத் தோககுங்கோயிலு
 திருவரங்கமெனத்திகழும கோயிலு தானே

எனக்கக்காக - பலம் வந்ததம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விஸேஷம் பெண்டாமென்பதில் இருதவசனத்திற்குத் தாதபாயமிலலை

கீழருளிச் செய்தபடியே கையத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேஸங்களுக்கும் துபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில பரகாணமான திவ்ய தேஸங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச்சேராவி அதில் பதினமா மங்களாஸாஸநம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார் - ஆராத வருளமுதம்' என்றாரம்பித்து

பாரை] திருவரங்கமேன - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லுமபடி, திகழும - பரவரிகதமாவ, 'அறிவிலாமனிசரெல்லா மரங்கமென நழைப்பராகில பொரியிலவாழ நரகமெல்லாம் புலவெழுந்தொழியுமனதே' என்றும், 'ராமாராமவிகிஷ்ணு குபாசு' என்றும் சொல்லுகிறபடி மீது ஓரப்பற்ற தெத்திரமாக பரவரிகதமான, கோயில்தானே - பகவானுடைய வாஸஸ்தானம், ஆராத - கருபதிவராத, அருள - அருபையைய அமுதம் அமருதம் பாரஸ்போதயமான ஸ்ரீரங்கத்தை, பொதிந்த - பொதினவருது சொன்னபடி குங்குற, கோயிலு, அருள அமுதம் - அருணாமுகம் அமுருதம், அதாவது அருபை அதிகமாக யிருக்கிறபடி யினுலே பகவானைய அமருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது அன்றிசே 'அருளும் அமுதமும்' என்று சொல்கது இவை இரண்டும் நிறைவுகவென்ன முகவுமாம் 'அருள' என்பதினால் உபாயகவமுதம் அமுத' என்பதினால் உபையகவமுதம் சொல்லப்படுகிறது அமபுயத்தோன - பருமமா, அயோத்தி மன்னாக்க - ஆக்ஷராகுக்கு, அளித்த - பொருத்த, கோயிலு, பருமமா தானே திகழும ஸ்ரீரங்கத்தை

விமானத்துடன் இஷ்வாகுகுக்கு கொடுத்த வருததார்தம் இங்கு
 னுளநதேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபயததை யடை
 யாத, தனி - ராஜஸூய்யகாஷீ' என்கிறபடியே தனாதரா
 களில் ஒப்பில்லாதவனான, அனந்திகே அஸத்யா சாரானா,
 இதுவழி யெழுத்தாக கொடுத்ததாயிருக்கிறது ஆனால் போக
 வயவஹா பதம் 'தோலாத' எனபது இரகசிய பதம் வழி
 யெழுத்தாக அவஸயம் இருக்கா னெனமென்கிற நியம
 மிலையாசையினால் 'தோலாத' என்று பாடாங்கரம், வீரன-
 ஸ்ரீராமன், கோமுத கோயில, கிரிஷ்ண விக்ரம் நித்யம்
 கலிஷெவெ டிஸாயகநயஸ்து ராம நாபி ஸெவ', 'ஸவ
 வத்யாவிஸாகாஷ்யாநாராபணசிவாமகி' இந்நயாதின அநு
 ஸந்தேயம் துணையான - ராக்ஷஸநாம் வயெவாஹ்யம்
 கரிஷ்யாதி யயாவம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸந்தாய
 மாகவந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ராக்
 கமான, கோயில, 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற
 படியே தன கடாங்கத்தினால் ஸதா ரக்ஷிததுசகொண்டிருக்கிற
 என்றபடி, 'விபீடணாரு 'மேற்க நல்லாண்' எனபதின கணவந
 தேயம், சேராத - நமக்கு தூலபமான, அனந்திகே ஒன்றோடொ
 னறு சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷாதத வக ளெல்லாவற
 றையும், அதாவது அரசசாவதார சைவகாயததையும், நித்யமுக
 தாக்ஷின கைபகாயததையும், சோககும் - நமக்கு ஸுலபமாக
 செய்யும், கோயில, சேழ - ஸலாகயமான பரமாணவகளுக்கும்
 உத கருஷ்டமானதும், பகவா ஸுடைய ஸவருபாதிக்கையுட அஸ
 னுடைய ஆராதனாதிக்கையும பரகிபாதிக்கிறதுமான, மறையின-
 வேதவகளின், முதலெழுத்து-பரண வகை, சோந்தகோயில, அநா
 வது பரணவமானது பரவா ஸுடைய ஸாவஸேஷிதவததை பரகா
 ஸம்செயவதைப்போல இருந்த ஸ்ரீரங்க ஷேஷநாம பரகாஸம்ரொ
 ய்கிறது, 'வ் வஷே ஸுணாவாகாரம் ஹவ்யம் ராமவிவாவரம் |
 வர்ஸுஸ ஹணாய துஸெஷிவம் ஸுடீக்ஷதே' எனபது
 அநுஸந்தேயம் அனந்திகே 'விநாநம் ஸுணாவாகாரம்' என்கிற
 படியே ஸ்காரத்தில் அதற்கு ஸதருஸமான என்றபடி தீராத-
 நாஸம் செயயமுடியாத, அனந்திகே ஸ ஹகஸ்தியுதாநம்
 ஹவெஷ்யநாஸ்யான 'சுநுக்ஷண ஸசித்திதே டுரிதவாரி
 யளஹுஸரெயஷிவந நிஷ்டிகி ஹவகி ஸாவி ஷோஷாவிதா'

கண்ணனடியினை யெமககு காடமெ வெற்பு
 கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெறப்பு
 திண்ணமிது வீடெனனத திகழும் வெறப்பு
 தெளிநத பெருநதீததங்குள றெரிநத வெறப்பு
 புண்ணியத்தின புகலிதெனனப புகழும் வெறப்பு
 பொன்னுலகிலபோகமெல்லாமபுணாக்குமவெறப்பு
 விண்ணவரு மண்ணவரும் விருமபும வெறப்பு
 வேங்கடவெறபென விளங்கும வேதவெறபே

என்கிறபடியே, பராயஸிதகாசிகளாலும் நாமம் செயயமுடியாத என்றகவுமாம், வினையினததும் - காமங்கள் எல்லாவற்றையும், தீரக்கும் - போகமுடியும், கோயில

‘அருளமுதம்’ எனபதினால் நாராயண ஸபதாராததமும, ‘போதிநத’ எனபதினால் அது உள்ள இருப்பதென்றும், ‘சேழுமறையின்’ இதயாதியால் பரணவ ஸாமயமும, ‘தீராதவினை’ இதயாதியால் நமஸ ஸபதாராததமும அருளிச் செயயப்படடிருப்பதினால் ஸ்ரீரங்கம் கிருமநதிராததிறகு ஸதருஸம் என்றதாயிற்று

ப - கை] வேங்கட வேறபென - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லுமபடி, விளங்கும் - பரகாஸிசகிற, ‘வேங்கடங்கள்’ இதயாதி களிற்படியே அநவாததமான பரவித்தியையுடைய, வேத வேறபே - வேத பரதிபாதயமான மலையே, அதாவது ருகவேதத்தில் ‘நொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்தத் தோஷங்கனிருந்த போதிதும் மலையைக் குறித்துச் சொல்லுங்கள்’ என்றாததமுள்ள ஸாந்தி வாசயத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி, கண்ணனடியினை - ஸ்ரீ கருஷணனுடைய திருவடிசளிரண்டையும, எமககு - எமககு, காடமெ - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, வேறபு - மலை, அனறிசேக் கண்ணன - ஸ்ரீ கருஷணனுகிற ஸ்ரீவிவாஸன, அடியினை - தன்னுடைய திருவடிசளிரண்டையும, எமககு - அகிஞ்சனரான நமககு, காடமெ - ‘கோடுகேஸ்ஸாரணம்வாஜி’ என்று உபதேசித்த அததததைநேரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுதரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களைக் கீழ் திருப்பிக் காட்டிக் கொண்டிருப்பதினால் தாமமுடைய திருவடிகள் ஸாவருக்கும் காட்டிக்

கொண்டிருக்கிற இததால இது சரமஸமலாக துலயம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது கடு - கருரமான, வினையா - பாபங்களை யுடையவாசனின், இருவினையும்-புணைய பாபங்களைக் கொண்டு விதமான பாபங்களையும், கடியும் - போசகடி-ககிற, வேறபு - இது, இந்த மலைய்ய, வீடு-மோகூடம், திண்ணம்-நிஸரயம், என்ன என்று சொல்லுமபடி, இப்படி ஸகலவித ராஜபாபங்களையும் செய்வதற்கு ககாரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ கொழிலகுராலருவித்திருவேங்கடத்து எழிலகொளசோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாயமன்னி வழுவின வடமெசைய ஆழவார பேசுகதது, திகழும்-பரவலிததமான, வேறபு, தேளிந்த-கலகசமில்லாத, அதாவது போபவடிபாதிநாகி கியைப்போலவல்லவாடிவாடிவாடி வுமமனுகள என்றபடி, பெரும் - மஹாமவரிமையுடைய, தீர்த்தங்கள்-ஆகாஸக வகை முகலிய தீர்த்தங்கள், சேரிந்த-நிறைந்ததான, அன்றிக் கே நெருங்கிவா கதிகிற, விமாமெலகியபூவ வுஷாம் ஸீதலாம்மாருவண்ணம் | ஸ்ரீ நிவாஸடியாம்வொயி வரீவாஹவாரம்பாரம் || என்கிறபடியே குருபரமபரைகரு மூலகாரணம் எனபது தய்யாதிதம், வேறபு, புண்ணியத்தின், புகல - உபாயம், என்ன, புகழும் - ஸதீதாததாரிகரப்படும, வேறபு, அதாவது புணயம் ஸம்பாதிப்பகற்குத் திருமலை வாஸமே அமை யுமென்றபடி 'ஊனென்று செலவழும்,' அதன் காதபாய ஸங்க ரஹமான 'பூரஜாவதபூஷுகிவிவ்வம்பெருகூபபூயடிஃ வம் ஜநாகாகூஷ வுஷமிரித்தபே ஜ்ஜுஷாம் தவூஷாம்வா ' என்கிற ஸ்ரீ நயாஸகஸலோகமும் இவானுஸந்தேயம் போன்னு லகில் - ஸவாணமே ரால பரராஸமான பரமபதத்தில், போகமெல்லாம் புணாககும்-உண்டாபகுதிற, வேறபு, கன்னிடத்தில் வவரிக கிறவாக்குக்குப் பரமபதத்தில் ஸாவ போசகலதாரம் கொடுக்ககூடியது எனறபடி, அன்றியே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அனுபவங்களை யெல்லாம் இவரேயே கொடுக்ககூடியது என்று தாதபாயமாகவுமாம், 'நானு வருவனகொண்டு நல்லடி போரா வானு ரின்பமிருதுவருதி' எனபது ஸந்தேயம் விண்ணவரும் - விதயஸூரிகளும் மண்ணவரும், இந்த லோகநிலிருக்கு மவா களும், வீரும்பும் - ஆபாப்படுகிற, வேறபு, அதாவது 'வானவா வானவா கொடுக்கும் கதது பூமகிழும்', 'சண்ணை வானென்றும் பாண்ணை' விண்ணாகுது' என்கிறபடியே இவ்வாறேயே இரு

ப - ரை] உத்தம-¹ 1115 கதான, 'ராசிராவணயொய்யு²கும் ராசி
 ராவணயொரிவ' என்கிறபடியே ஸதருஸமில்லாத என்றபடி,
 அமாததலம யுத்தம செய்யுமிடத்தில், அமைத்தது அமைந்தது
 என்று சொல்லிக் கொள்ளவும், போதுமானதுமான அதாவது
 ஸதருகளை ஸமஹரிசரப்போதுமான ஸாமாததிய கலையுடைய,
 ஒரு-அதவிதேயமான, எழில் பரகாஸத்தையுடைய, தனு - தனுஸ
 வலினால், அன்றிககே ' உத்தமவமாததலம் ' என்றது ருகதிராஸக
 கும பகவானுசகும பஸாபல பரீகக்ஷகசாக உண்டான யுத்த
 ஸதலத்தை, அட³பொழுது அமைத்தது - ஸமபலமாக

மனதினால் ஸ்ரீராமாயணம் அப்படி இருந்த போதிலும்
 'ஜ்யோதி தந்திரம்' என்கிறபடியே முற்றித் துவிட்டபடியினால்
 வைஷ்ணவதனுஸஸம் அதிவித்யமாய் கிணறாடி 'ஓரோழில்
 எனது சொல்லப்படுகிறது அதுவே அரண்மனை நாதனின்
 சேவையினால் வைத்தப்பட்டுப் பரவான அநிகரிப்பாட்டது
 என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'எழி'
 லாவது பகவான்கதவிட மறப்பாட்டும் ஒரு வாய்ப்பாரமும
 செய்ய முடியாமை, அப்படிப்பட்ட தனுஸநிலை, உயா
 தத் - உபரத தளப்பபட்ட, கலைநயால் - பாகவதினால்,
 அததீரவாககன - அஸ்திர பலத்தினால் சிறந்த ராவணன்,
 அனறிகரீர 'அத்திற' என்று பாட்டாய் அப்படிப்பட்ட லாமா
 ததியததை யுடையவனுன், என்று தத்தாயமாகவுமாய், முடி
 பத்தும் - கலைநய பகவதையும், ஒரு கோத்தென-ஒரு குலை என்று
 சொல்லுமாய், 'வாணாராவணன் வடிமையால் நடிப்பாற்றிக்
 லவணப் கோண பாணுரீர சரகாலபன ககரி' போலப் பார
 முடிவுகா விலவசாககோன்' என்று சொல்லப்படுகிறது ஒரு
 கொகதிவிருக்கும் பணகரயகளைப்போல ரவிசுருதி பாணம்
 பாயோகம வேண்டாமே ஒரே பாணத்தினால் அடித்து, நதாய்
 படி சொல்லப்படுகிறது, உத்திரத - சீமே விழுந்தார் ரெயக,
 இது அரண்மனை செய்க்படியைக் குறிக்கிறது, திறலோன -
 ஸாமாததியததை உடையவனும், மத்தும் - மத்தினால் பக
 தப்பபட்ட, தயிர மிகவும் உறுதியாய்த் தோன்றக்கூடியதில்லை
 மத்தும் உள்கை சொல்வதற்காக உறுத்தப்பபட்ட, மிகுத்த - அதி
 மான, தயிர - கவிரி, மொயத்த - வலகத்து சிவாபிஷகாகிய,
 வெண்ணெய், வைத்தது - பியிவையககாபட்டை உண்ணம்-
 னாபபிமம், அதன் - ஆபதனாசிய பகவானுடைய, 'அந்நொரு
 காராயப்பாடி சீராக கலையுடன் சீரடி சொன்னவாய் வாரா
 வணமுலையான மத்தாரப்பறிய கொண்டு ஏரார இடைநீர்வ
 எத்தனையே போதுமாய் ரொரு தயிரகடைபத்து வெண்ணெய்
 திரண்டதனை வேரா துதலமடவா வேரோ சலத்தி
 கிட்டு நாரா முறியேதது நனாவாய் வைத்தககளை போரா
 வேல கணமடவா போந்தனையும பொய்யுறககம் தாராதவன்
 போலுறககி யறிவுறறுத தாராதநகோளகள் உளவாய்மக
 நீட்டி ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கினவனாகிய ஸ்ரீ கருஷணன்

தேனா கமலந் திருமகனாகன றிந்நுநதுநாயும
வானுகநதவா வையத்திருபபிடம வனதருமக
கானரிமயமும கங்கையங் காவிரியுங் கடலும
நான நகரமு நாகமுங் கடயா நன்னிலமே 25

என்றபடி 'அத்தன' என்பதற்கு ஆஸரிதாகளிடத்திலுள்ள பரம
வாதஸலயத்தினால் அவாசஞ்ஞடைய தரவயத்தைத் தனக்குத்
தாரகமாச நினைத்திப்படிச செயதான, இதுவும் அவாசஞ்ஞடைய
நன்மைக்காக என்று தாதபாஹம் 'ஐயுளவெதெய்யுயிவீஸ்யெயு
ஹிவாநு ஸகலீவெவசு । ஸுஹெதொயநியிஃ சுஹெநகெ
ஹிவாஹவெவசு' என்கிறபடியே யதா தகவாதி என்றாகவு
மாம ஆஸரிதாகளிடத்திலுள்ள நிர்வதிக வாதஸலயத்தினால் ஸ்வ
ஸாஸதராராத ஸங்கரஹமான ஸ்ரீ சீதையை யுபதேஸித்தவன
என்றாகவுமாம், இடமாம் - இப்படி இரண்டு அவதாரங்களையும்
செய்த பரம புருஷன் வலிசகுமிடமாகிய, அத்திகிரி - ஸ்ரீ ஹஸ
திகிரியே, பத்தா - தன்னிடத்தில் பகதி சொகிறவர்களுடைய,
வீணை - காமத்தை, தோத்தற - இவாகிளாடு ஸம்பநகமில்லாம
லிருக்கும்படி, அறுக்கும் - போகக்கடிக்கும், அத்திகிரி - 'அறமுய
லாழிப்படை' இதயாதிக்ஷிற்றபடியே அப்படியாபட்ட ஸாவ
பாபங்களையும் நிவருத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்வபாவமுடைய சக
கரம், அணியே - அலங்காரமே அது செய்யும் பாப நிவருத்தி
யை ஸ்ரீ ஹஸதிகிரியே செய்துவிடுகிறாடியினால் கேவலம் அலங்
காரம் மாதிரமாக இருக்கிறது இதற்குமுன் ஆயுக்மாகவும்
ஆபரணமாகவுமிருந்தது இப்பொழுது ஆபரணமாக மாதிரி
மிருக்கிறது என்றபடி 'ஹஸம்வெவவதீ ஹெயுஹெயிஹெயு
ஹெயுஹெயி உவாயவஹவெவ ஸ்வபவ்யுக் வாரஹெயு' என்று
ஸ்ரீ யதோகதகாரி ஸகோகதிராதில் இவாசாமே யருளிச் செய
திருக்கிறபடியே இந்நத திவய சேஷத்திரம் பலமாயும் உபாய
மாயுமிருக்கிறஸரிய பதியை எககாலத்தில் பரகாஸிப்பிக்கிறபடியி
னால் தவயத்திற்கு ஸந்ருஸம் என்பது தயோதிதம் இததால
இந்ந முன்று திவயசேஷங்களையும் தனித்தெடுத்தற்கு இவை
கள் அடைவே ஸஹஸ்யதரய ஸந்ருஸங்களானாடியினால் என்
கிற காரணமும்கோபாதிதம்

வராகாஸீதி தவாகாஸீதிமாவீ

ஸாயோகேஷு கிரகாஷு ரஸுதே

வரவ நீதி நகருஷாடிவதி

வராகரஸூத்ரி நோடினாதி.

யதெவலாயுரெகி மொதுயுராம்

மாநாடுவிராநாவுர்

யா வெகுகுணகயாஸுயாரவஸுஜா

ரொமெக் ரொமெக்லெஸ் ||

உதி ஸ்ரீ கவி தாகி-க விரிஹவ்ய) வரவ-க ஸ்ரீ வ க்ரீ வ்ய)

ஸ்ரீ ஜெயங்கொண்டம் வெள்ளையாபட்டினம் கி.மு. ௧௦

ஸ்ரீ ஐஸ்வர்யா குமாரா ரெ

ஊராட்சித் தலைவரின் கருத்து

|| श्री गुरु नमः शिवाय नमः ||

சோரூபபுறநிருவேங்கடமுடையான நிருவடிக்கீழ் பரமணம்

இப்படிப் பாவத்தாகா உராத பகவத றேஜதரமே வாஸஸ
தானமென றநுநிச செயது, இரணமெ றோந ஏ கி மை உகநாந
பகஷத்கில அநநப பரயோஜனாகளான பாவநகாநள நாலிகுது
மிடமே வாஸஸதானமென றநுநிச செயது(ரூ) — ‘தேனா’ என்ன
முரமபிகது

ப - னை] தேனா - தேனால நிறைந்திருக்கிற, கமல - காமகாப
புஷ்பத்தில் அவநரிதக, திருமகள் நாதன - லக்ஷ்மிக்குப் பாக்க நா
வாசிய பகவான், திகழ்ந்து - பரசாஸிக்கதாகக்கொண்டு, அதாவது
'வீற்றிருந் தேழுநாள் தாரித்யோல் கொல்ல வியிலி' ஆற்ற
மிச்சாளுமமமான்' என்கிறபடி போடப் பத விசூதனைபரவாயாப்பிடு
கோற்றமுமபடி ஸாவோத் ருஷ்டனைய பரசாஸிக்காக கொண்டு,
உறையும் - நிதயவாஸம் பண்ணுகிற, வானநாடு-ஆகாஸத்தி விரு
க்கிற தேஸத்தை, அதாவது பரமபதத்தை, உகந்தவா - ஆரைப்
பட்டவர்கள், அந்நய பரமோஜனா என்றபடி, வையத்த-இந்தப்
புரோசத்தில், இருபபிடம்-வஸி கருமபடி யான இடம் இந் சமேஸாக

ததில அபபடிப்பட்டவாகள வயிப்பது அலபம எனறுதாதபா
யம், வன-தருடமான, அதாவது வாய்பாபங்கனையும் போசகடி
கககடியா உறுதியையுடைய, தரும் - நிவருத்தி தாமம் நினைந்த,
கான - காடுகளால், ஆர - ஸ்ரீராமான, இமையமும் - ஹிமயத்
பாவதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும்-ஸமுத்திரமும், நாநா
நகரமும் - அனேக விதங்களான புணைய சேஷ தாங்கனும், நரக
மும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய-சோகத்தான, நலநிலமே-நல்ல
வாஸஸ்தானம் 'மிமூஹீதி' இதயாதி இங்ஸனுஸந்தேதயம்

இப்படி ரிஷிகளினால் புணைய சேஷமென்று சொல்லப்பட்ட
ஸ்தலங்களும் பாவதங்கள் வயிப்பதற்கு யோசயமாசப பரிநா
ஹிதநாலன்றி பரமைகாரதிகருகு வாஸபோசய மாகாதென
றருளிச செய்கிறா—'வாகாஸீதி' என்றதாமதித்து
ப - ரை] யா-எந்தப்பட்டணம், வெவகாணா-பகவானுடைய,
கா - திவய சரிநரகராளசிய, ஸாயாராவ - அமருதகதினு
டைய ருசியை, ஸாஜாம் - அனுபவித நுகசொண்டிருக்கிற பாச
வநாகளுடைய, 'கவகாஸீதம் தவஜீவநம்' என்றும், 'எம
பெருமான கன சரிகை செவியால கண்ணால் பாருகுமோ நினை
முதைமதியோ மென்றே' என்றும் பகவத கருநாந வது ஸம்
ஸாரமாகிற வயாதியை நிவருத்தி செய்கிற அமருதமாகவும்
போசயமாகவும் அருளிச செயயப்பட்டிருக்கிறது, வெத
வெ - 'திருவுள்ளத்துக்கு, நொரெவெத - ருசிசகாதோ,
அதாவது வாஸ்யோசயமாக சேகானருந்தோ, வாகா - அப
படிப்பட்ட பட்டணம், காஸீதி - ராகி யென்கிற சாரணத்
தினால், கவாகாஸீதி - (வாஸயோசயமாக) பரதாஸிகிற
திலகை, ஸாவி - இரதப ஸ்ரீலோகநதில், வாகா - அது,
கவெவகாஸீதி - அபோகதியென்கிற சாரணத்தினால், காவா
வாஸீதெ - (பரமைகாரதிகளினால்) வயிசபாபுகிறதிலகை, வாகா -
அது, கவகாஸீதி - அவருதி என்கிற சாரணத்தினால், கவாஸீதி -
பாபத்திலிருந்து, காவகி - கவசிரிஸ்திலகை, பாப நிவருத்தி
செய்கிறதிலகை என்றபடி, வாகா - அது, காஹீதி - ஸ்ரீராம
என்பதினால் மாதிரி, நொஹீதி - உதாருஷ்டமாகிறதிலகை,
வாகா - அது, கவாஸீதி - மதுரை என்கிற சாரணத்தினால்,
கவாஸீதி - உதாமமாக இருக்கிற பாரதவத, கவாஸீதி -

கிரிதிகிலலை, அதாவது உத்தமமாகிறதிலலை, கூறாவிடவேறு
வாஸீ - (மாயா முதலிய) பட்டணம், கிரகா - கொண்டா
டத் தகுந்தகல்ல பாகவக பரிகரஹமில் லாவிட்டால் கேவலம்
பெயரினால் மாகிரம இயபட்டணங்கள் ஸாஸ்யோசயங்களா
காது என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீநகிரபுரம் சேடலூர் விதவா பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானததில
ஸதாந விஸேஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிறைவு கொடுக்காய நம: ||

நிர்யாணதிகாரம்.

[நிர்யாணத்துக்கு விளம்பகங்களுக்குக் காரணமும் அதன் பரி
மாசமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேசகால நியமமில்லை—
நிர்யாண கீரமம்—ஆழவான் வருததாநதம்—கதயவாகியத்துக்குத் தாத்
நியம்—அநீதிம ஸம்ருகி]

உதவிகரணமுதலும் பூரணே

உதவிபுரவெஷ உதம்

ஸுபுதிவிவடயநு ஸுதெவெஷமம்

வரு உதகாதநி |

வலவிஷவிஷுவெஷாரி துண்டாயாரணே

வருணெஷுவெஷே

தயுபதி வாரதொதாநிவெஷே

யுஷுவெஷிதீஸார: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிரவாலராஜாநாஜ கொடுக்காய நம: ||

இப்படி இவன கருக கருதயனாகையினுமேலதான் காலின
லததுக்குத் தாததயயாமலம் இலலை என்றும், ' பெருங்காயம்
வததமரம் ' இதயாதி தருஷ்டாநதத்தினுமே ஜனமாநதரம்
இலலை என்றும் அருளிச் செய்திருப்பது 'யம் யம் வாவிலுரநு'
தாநி பரமாணவசநிறாபிதே அநதிம பரதயயம் ஸரி
யம் யுஷுடாபாவிடில ஜனமாநதரம் வருமென்று சொல்லுவ
தாடு விரோதிகுமீம்? மாணத்திறகுத் காலவிசேஷங்களும்,
புராததநய நாடி பரவீஸமும் இவனுக்கு ஆவஸயகமனமு?
என்றிதய முநியிய ஸககைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரி
கப்போவ்வராய அதிகாராத உகலதஸங்காவி, உருருகிருா—
' உதவி ' என்றாயிடுதது

ப - ஸா] கரண மூலம் - இந்திரியங்களின் ஸமுத்தரத்தை,
உதவி - மனதிலும், உதவி - (அப்படிப்பட்ட) மனதை, மூல
ணை பரணவாயுவிலும், தம் - அந்த பரணவாயுவை வு
ராவெஷவ - தவா, சமாசிடத்திலும், வனம் - இந் ச மூலவாதமா
வை, ஹுதெஷ - ஸபாஷமமான பாஞ்சபூதங்களிலும், தம் -
(இந்திரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாதமாவை, வலர - வல்லாரை
யுமவிட மெற்பட்டவனான, சூதூதி - ஹாராதனாவை, தனவிட
த்திலும், ஸுபிதி - சீக்கிரத்தில, வடயநு - தோடு நுகுகொண்டு,
உதூ - இவ்விதமாக, வலவிஷவிஷுவெஷா - தனனை யறிந்த
வன, அதாவது பகதி பரபத்திகளாகிற உபாயத்தை, உதூஷி
தவன, அதைச் செய்யாதவன, இவாசஞ்சகு, வலரணை -
ஸீரததைவிட்டு வெளிச்சிாமபுசிறமாய் நுகுகிளுமை, உதூ - உதூ
மபம, வலயாரணை(வலகி) - பொருவாரிசு மரும பொ
ழுது, அதாவது ஹாராததனிடத்தில விஸாமிட்டுவன அம எவ
லா ஜீவாதமாகசஞ்சுகும விராபாணம் பொருவானது, இதற்கு
மபம பீதமுனடு, என்று நாதபாயம், வலகி - நிறகு,
உதூஷிதம் - அவாவாசஞ்சுகு, தகுநுகபடி, வலயார -
சவான, தாஜீவெஷெஷ - வெவ்வேறுநாடிநுகுமாய், தயகி -
அழைத்துக் கொண்டு போகிறான், வலரணை உதூஷெஷ -
என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதிரியில் பாடம், அப்பொழுது, உதூ -
அப்படிப்பட்ட நாயாணம், வலயாரணை(வலகி) - பொருவாரி
சுக்குமபொழுது, வலரணை - அவாவாச (போசிற மாய் ந
ததிறகு, உதூஷெஷ - ஆரம்பமாகிய, தாஜீவெஷெஷ - வெவ்
வறு நாடிக்கறினால என நாததம்

[illegible]

ஊம்பெகாஹெகொ ஹதிகீ தொஜநாடி-கஃ ' என்கிற
 நியாணாதபுத்த வியம்பா பாடின பிவனைகைபபிடித
 வியம்பார்களுக்கும் நாரணம் து 1 ' ராஜாயிராஜஸூவெ-
 அதன் பர்ஹாரமம் ஷாம் ' என்கிறபடியே உலய
 விஸுதிநாயனான ஹவெபுஸான் தானுகநததொரு
 நிலத்திலே வைக்க ஸவிஷிதெயான சஹிஷியைப
 போலே வஹு-கதனாயத தன் வரகெகாநிசுவததுக
 கதாரவிமான வுத்தியோடே போருமிவவயிகாரி
 இப்படிப்பட்ட வயிகாரிகளிலே பூரணஸூக்யத
 விஸேஷ வெவிகீயாலே வருமஹாரணகாரங்க
 ளெனன, அனையடியாக வருமவாரங்களுனன,
 பூயோஜநாகார ருவிபெனன, அதடியாக ஸஹா
 விதமான ஷேவதாரண ஸூய-மெனன, ஸுவிஷ
 ஸூய-மெனன, அதடியாக வருமவாரண
 பூகூரெஸெபெனன, இவ வைபரீதம நிறந்தவா
 களுக்கும் இவைபிறவாதே பூரணஸூக்யத விஸே
 ஷததாலும் வசிவ-பூவதிகீயில ஹுஹஸூ விஸேஷ

வஹு-கஃ - நமமுடையகைபபிடித பிடி-கதககொளாநாம ஜதா
 ரம, அநநிககே நமமுடைய கையபபிடிததுத துக்குகிறவன
 ஹவெபுஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாயிராஜஃ - ராஜா களா
 னவாருக்கும் ராஜா ' வைக்க ' என்கிறவரையிலாச ஸதாந
 விஸேஷாதிகாரம் வரையில் ஸநசரஹிசரப பட்டதாக்கிறது
 ஸவிஷிதெயான - பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, சஹிஷீ-
 ராஜஸதிரீ போரும்-டக்கிறான இததால கருதகருதயாதிகாரம்
 முதல அபராக பரிஹாராதிகாரம் வரையில் ஸநசரஹிதம்
 ' இப்படி இவவயிகாரி போரும் ' என்றவயம் இந்த தருஷ
 டாந்தத்தினால் மீதாதாநதரஸபாஸம் முதலிய திலலாமையும் பக
 வாதுடைய அபிமான விஸேஷமும் தயோதிதம் பூரணஸூ-
 அபயுபகத பராபதம் வெவிகீ - விசிதரமா பிருகதை
 ' ஷஸூய ' மாவது மஹா விஸவாஸத்தின், குறைவு
 பூகூரெஸெ - ருசி, ஹுஹஸூவிஸேஷம் - பாபாரம்பக

நதாலும ஹிமூமில்லாத செஷ்ய-ததிலே பூகிஷித
 ராயப போததவாகளுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
 நிய-பாணததுக்கு விஷம்வாவிஷம்வங்களிலே நிலை
 யிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில — இவ்விடத்தி
 லிவாகளுக்கு ஹவ-பூகாஷிகளுக்குப்போலே நிலை
 நின்ற வஹஜ்கார ஶகாரங்களபுகிராது அவ்வித
 ராய நடப்பாரிடமுமாப்போலே பென்றேனு மொரு
 ககாலவரு மஹஜ்காரஶகாரங்கள் விவெகாவயிகளாய
 பின்புறற தெளிவாலே கழி,நதுபோம அவராயங்
 கள் பிறந்தால ஶ்வாவணாவயியாயும் ஶிஷ்வாவயியா
 யுங் கோலின காலுததுக்குள்ளே அவராய நிலாரம
 பிறக்கும்படி யவராய வரிஹாராயிகாரத்திலே
 சொன்னோம் ஶோஷம் பெறுகைக்குக் காலுவிசெ
 ஷங்குறியாதே பூவஹாரானுரைப்பற்ற 1 'அவாயா

பாபததுசு கும் சோததுஸங்கலபிததுக் கொள்வது பூகிஷிதா-
 நிலை நின்றவா நிலை - ஸதிதி, அதாவது கீழ்ச்சென்ன அஹந
 காரமம்காரங்களுடையவாகளுக்கு வினமபத்திறகுக் பாரண
 மும், அவைகள் இலாதவாகளுக்கு அவினமபத்திறகுக் சார
 ணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் பரகாரமும்
 எனற்படி 'எங்ஙனே' எனபதினூல் பரபண்ணுகளெல்லாரும்
 மைமமாகப் பகவானுடைய அபிமானத்திறகு விஷயமாயிருக்க
 அப்படிப் பேதமிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அநு
 வதிகப்பட்டதாகிறது கழிநதுபோம - நிலை நிறகாமல நபிதது
 விமே திஷாரம் - பரிஹாரம் புகதி பூவாபராதமாண
 ணினவாகளுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற
 வசனங்களுக்குத் தாதபாயம் அருளிச்செய்கிறா—(ஶோஷம்
 எவ்ஞாமபிதது ஶாம் - எனனை, ஸாரணம் உத? - ஸாரண
 மாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸபூஷ - அடிககடி, அவாயா
 விரத? - அபாயத்திலிருந்து ஓயவை அடையாவிட்டால்,
 ஸபேத? - விளம்பிதது, ஸவியம் - எல்லா, வாவம் - பாபத

விரதஸ்ஸுதாம் வெவ வரணம்மதஃ | தமதீகூதூ
 விஹம் வாவம் ஜாஜவோதி தரஸ்ஸமெஃ ||' என்று சொல்
 லுகிறது உஃ உஃ க்ஷஃ வா யிதிநதவனாகபாலே
 ப்ரயொஜகாஹரஸ்ஸு நிஸநிறகவுண்டாகாது உஹ
 யவாவமாகதுப போலே ஜொக்ஷரஸ்ஸியோடே கூட
 ப்ரயொஜகாஹரஸ்ஸு வகல, நதுவநதால இவனுக்கு
 ஹிதவரணன லீஸ்ரண 1 யாவிதொவி ஸபாலமெக்
 தகாஹிதம் காரமெகாஸி', 2 யவஸ்ஸா மஃமு ஹிஹாஜிய
 மந்தவஸ்ஸஹரஸ்ஸஹம்' ஐதூரிகளிலும கூண்டாரொ

மக்யம் தமதீகூதூ - தான அவிப பதினானை (பொச்ச) ததுத
 ரொண்டு உஃ, ஸ்வோதி - அடைகிறான் உஃ உஃ க்ஷஃவாய -
 இதர புருஷாதகங்களில் நோஷதாஸநததினாஃ நவராதய
 ருநாடாய நோக்ஷததில் ஆரையுடைய பாயுப நிலை நிறக - ஸகிர
 மாச இருக்குமபடி உஹயவாவகா - காமபாவனை, பருமம
 பாவனை, ஆசிய இரண்டு பாவனைகளையுடைய பருமமா முதலி
 யவரண ஹிதவரணன - ஹிதபரணாகையால ஹரிஃ -
 பசவான, ஹமெக்ஃ - பசதாகளினால், யாவிதொவி - பராத
 திசையபடடிருநக நோதினும் ஸஹிதம் - அநிஷ்டமான கார
 யத்தை, மகாரமெக் - செயவிசக மாட்டான யவஸ்ஸ - எவ
 னுகது, ஸமஃமுஹம் - அஹசரஹகதை, ஹஹி - விருமபு
 கிறேனோ, அகாவது அஹசரஹம் செய விருமபுகிறேனோ,
 தவஸ்ஸ - அவனுடைய, யமம் பனாததை, ஸஹம் நான,
 ஹரஸ்ஸி - அபுநரிசரிதோன கூண்டாரொவாவூரக
 மாவது ஒரு கரிதரணன பராமமனான யஜனாதிசனேச செயப
 வேண்டியதற்காக காவயம ஸம்பாதிசக வேண்டுமெனகிற எண்
 னத்தினால் அனைக வேண்டுகளை ஆராதிதனும் கன்னிஷ்ட
 பாம கிடைசராமையினால் வந்ததுபபட்டு சொண்டிருக்கும்
 பொழுது குண்ட-தாரண எயினால், நேவநகநயச குறிந
 துத கன்னிஷ்ட பந்ததை யாடையகரிதார ஆராதனம் செய
 கான அந்தத வேண்டி பரிஜய மடந்து என்ன வரவேண்டு
 மென்று கேட்டது பராமமனான நிஸா, காம வேண்டுமென்று

வாவூநாழிகளிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே சில
பூயொஜ்ஜகாநகளைக் கொடாதே கண்ணழித்தும்
சிலவற்றிலே ஸ்ரீரக்ஷஸ்சுஷ்ருக்ஷாவிவெக்த
தாலே பிவனதகை கருவிவெப விளைபித்தும் ஸ்ரீ
ஹரிசுஷ்ருக்ஷாவிவெக்தகருபபோலே சில ஸ்ரீ
கொடுத்ததானே யலமாதது விடப்பண்ணியும்
விடுகையாலே ஸ்ரீரக்ஷஸ்சுஷ்ருக்ஷாவிவெக்த
பூவதிபண

பாராதித்தான ஒருநாள எல்லாத தேவதைகளையும் இந்த
பாரமமணனுக்கு ஸ்வபந்தத்தில் அழைத்துக்காட்டி, குபேரனு
டைய பரிவாரமான மாணிபதான என்கிற தேவதை வேண்டிய
தரவயம் சொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தடுத்தது த
மத்தில் ஸ்திராமான புத்தியைச் கொடுக்க வேண்டும என்று வரம
வேண்டிச் சொண்டது பிறகு பாரமமணன் வெறுப்பினால் காட
டிற்சுச் சென்று தபஸஸுச் செய்து கொண்டிருக்கையில் இவ
றுசூது வித்திரா வந்திருப்பதைச் சண்டு ஸந்தோஷப்படும
பொழுது அந்தக் குண்டகாரான நேரில் வந்து அப்பொழுது
பனம் வேண்டினேயே, இப்பொழுது உன்னை யாஸாபித்தவா
களுக்கும் வேண்டின வித்திரா கொடுக்குமபடியான ஸக்தி
வந்திருக்கிறதே, ஆகையினால் நஸ்வாமான பலத்தைத் தேவதைக்
ரிடத்தில் விருமபக்டாது, இதைத் தெரிந்து கொண்டே
நான் உனக்கு அப்பொழுது அந்தத் தேவதைகளிடமிருந்து
பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னது, பாரம
மணனும் தன்னுடைய புத்தியில்லாமையாக அரசு அபசாரக்ஷமா
பணம் பண்ணிக் கொண்டான், என்று மஹா பாரதத்தில்
ஸாந்தி பாவதத்தில் ஸ்ரீரக்ஷ காமத்தில் இருநூற்றெழுபத
தேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண்
ணழித்தும் - தடங்கலைப்பண்ணியும் இவன் தனக்கு - இவ
னுக்கு அலமானது - விஸேஷ ஸுகங்களை அனுபவிப்பதினால்
மிகுந்த பரயாஸப்படுவதினால் நிரவேதத்தை யடைந்து விடப்
பண்ணியும் - அவாசனே விட்டு விடுமபடி சொன்னது அதாவது
சில காமக் காமங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பதில்லை சில காமங்
களில் அதனால் உண்டாகும் பலத்தில் தோஷங்களைக் காண்பித்து
ஸ்வயமே விரகதராகுமபடி பண்ணுகிறான் சிலருக்கு விஸேஷ

ணினவனுக்கக காலத்துக்குள்ளே பூயொஜநாணா
 வெவெவூம பிறநதுவிடும மறறையவனுக்கும்
 1 'சுயொவாயபூவகோவி ஸூகா ஹொமாநாநா
 யாநு|சுணைவிரகி ராவாடி விஸதெ வெவஷ வ்வஷ||'
 எனகிறபடியே வெவராஜாவடியே விஸம்பமாயிருந
 கும ஷெவதாணா ஸூகமுண்டாயிறருகிலும வவெஷ
 ஸூரன ஏதேனுமொருநாளிலே ஸூகூதூமானபடி
 யே வரவெகாணிகளோடே சோதது ஹஜாவயியாகத
 திருத்தி யிவனுடைய வூவிவாரததைத் தீராகும
 சிலாககு ஷெவதாணா ஸூகம் நிலைநிறகுமாகில முன

ஸூகததை அனுபவிகுமபடி பணனி, அதில நிரவேகததை
 உண்டாககி விடுமபடி செய்கிறுன என்றதாயிறறு மறறையவ
 னுக்கும் - காலம குறித்துப் பண்ணாதவனுக்கும் சுய - பிறகு,
 உவாயபூவகோவி - காமய காமமகாரில ஆசையுடைய
 னாக இருந்தானேயானால், சுமாயாநு - ஒரு உபத்திரவமுமில்
 லாத, ஹொமாநு - காமய ஸூகமகளை, ஸூகா - அனுப
 வித்து, சுணை - சடைசியில் விரகி - வைராகயத்தை,
 ரூவாடி - அடைந்து, வெவஷ வ்வஷ - ஹனுடைய பரம
 பதத்தை, விஸதெ அடைகிறுன ஸூகம் - ஸம்பந்தம் பகவ
 'ஸூகூதூமானபடியே' என்பதற்கு 'எவனொருவன் பரமாத்
 மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானே
 (அதாவது ஸேஷதவமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டு பரபத்தி
 செய்து கொண்டானே), அவன் அந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில்
 பகதி உடையவனா இருந்தபோதிலும், அப்படிப் பகதி இல்லா
 தவனாயிருந்த போதிலும் அவன் மரணமடைந்து பிற்பாடு இத்
 தரு முன்புபோலே பகவான் விடுகக்கொடுக்காதிலலை' என்றா
 ததமுள்ள ஸருதிவாகயத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றாத்
 தம் ஹஜாவயியாக-(தேவதாரநரஸபாஸமதனக்குண்டானதைப்
 பற்றி) வெடசப்படும வரையில் 'வூவிவாரததை' என்பதி
 னால் பதிவரதா ஸதிரீணாபிப்போன்ற இவனுக்குக் கிடைக்காத
 ஸபாஸம் வாயிசார துலயம் என்பது தயோதிபம் நிலைநிற்கு

புவாயஸுமில்லை, மேல மரகாடிகளு முண்டென
 றறியலாம இவ்வுகது ஹவலிஷயததில கதா
 ம எனறேனுமொருதா ஸ்வாயநிஷுத்தியைப் பண்
 ணி காயகூரமாம சஹாவிஸூரஸம் வுணை-மாகப
 பிறந்து புவத்திபண்ணினாககு வுஜிதளவ-கலுமும்
 உவாயானா புவதாசெய்யும் பிறவாது இவை பிறந
 தவாகளுக்கு முன்பு பிறந்த விஸூரஸம் சமாமாயிருக
 கும இவாகளையும் ஸவெஸூரன சஹா விஸூர
 வயியாகத் திருத்தி வுணை- புவத்தி நிஷுராகும
 இவ்வெவவரீதநக ளொன்றும் பிறவாதே நடந்த
 வாகளுக்கு 1-ம்வா- ளி ஸஜெயுந் கூடவிலலை
 இவாகளுக்கு உஜாவயி வீஹம்வம் இவாகள கோ
 லினவெலையில் சோக்ஷேவி நாலுதம் இந்நிஷெ
 யைப்பிறந விவவயிகாரி 1 'கடைததலையிருந்து

பாசில் - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில், உவாய
 ஸுமில்லை - பரதேவதா நிஸசயததைத் தெரிந்து மஹா
 விஸவாஸ பூரவகமாகச் செயயவேண்டியதான பரபத்தி
 செயப்பபடவிலலை அதாவது 'எவனெருவன தான் ஆஸரயித
 திருக்கும் தீதவதை யா மீறி இதர தீதவதைகளை ஆராதிக
 கிறதோ அது இத்தர முனரான ஆஸரயித்திருந்த தீதவதைந
 ளிடமிருந்தும் எழுதி விடுகிறான் (அதாவது ரகசிகாமலரை
 விட்டு விடப்படுவான்) மற்றொரு தீதவதையையும் ஆஸரயித்தவனா
 சான் பாபியாஸ ஆவான்' என்றாததமுளா ஸருதி வாககியத
 தினாய்யும், (சுஷ்பஜேத் திஜாய்வி டெவதாசுமயதஸுவதெ
 ஜுஷ தெவ்யும்) என வ ஸ்ரீ யாதவாபய காதகிலும் அருளிச
 செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் பாரபம் கெட்டுகிறது, பலமும
 இலலை என்று சொல்லி இருப்பது, இவ்விபபறறியாது என்று
 திருப்பாரம் கதாஸம் - பராநதீந ஆயுடயம் முத்திய
 வைகளில் முன்னு அதுஷ்டி ததபபட்டவை 'கலாநா' இத
 யாதி சீதருளிசசெய்ததைத் திருவாளமபறறி 'எனறேனும்'
 என்றருளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது பிறந்த - பரபத்தி காலத்

வாழும் சோமபரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஸ்ரீ ய:
வசியான ஸ்வெபூரனுக்கு ஸ்வபூரணிகை யிருந்
தும்

இவனற்றததில் நிருவாயிக ஸ்வபூரணியாய்
நிருவாயிகவந்தனாய ஸ்வபூரணியு னுமானவரே
பகவான பண்ணும் ஸ்ரீ ஸ்வபூரணியுக்கும
உபகாரங்கள் காரணமான நிற ஸ்வபூர
ணியுதை 1 'ததயிமே உதரவதிவபூரணியோரஸூஷ
விநாஸன ததவபூரணியு' என்கிறபடியே ஸ்வபூரணிகை

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலத்தில் கடைத்தலை - கடைசி
நிலம், அதாவது சீதையில் கடைசியில் உபதேசிக்கப்பட்ட
சரமஸலோகத்தில் என்றபடி, இருந்து - (அதன் அர்த்தத்
தில்) நிஷ்டை யுடையவாகளாயிருந்து, வாழும் - இவ்விருகுகும்
பொழுதே கைங்கரியமாகிற் புருஷாததததைப் பெற்று வாழ்
கிற, சோமபரை - சோமபேரிடனே, அதாவது தடகளை ரக்ஷிதனாக
கொள்ளுவதற்காக பரபதி செய்கு பிறகு வேறு ஒரு உபாயத்
திலும் பரவருத்திககாதவாகடா, உகத்தி - ஸ்வதோஷிக்கிரிய
(போலும்) இப்படி விபரீதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவாகளுக்க
குப் பரவாறுடைய பரீதி விசேஷம் உண்டென்று தாத்பரியம்
இப்படி உபாய நிஷ்டையுக்கு முற்பாய நிஷ்டைகை காட்டிலும்
அதிக பரீதி பண்ணுவதற்கு காரணம் 'நிருவாயிகவந்தனா
யு' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது ஸ்வபூரணியோஜனமாய்ப்
பலம் கொடுக்கிறவனாகையாலே உபாயத்தில் லகு, குரு, என்கிற
வயதயாஸ்ததைப் பாசகிறதில்லை என்று 'ஸ்வபூரணியாய்'
என்பதில் தாத்பரியம் ததயிமே - அதைப் பகதி யோகத்
தை ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உதரவதிவபூரணியோ:
முன்பு சொந்த பாபம், பின்னால் செய்யப்படுகிற பாபம், இவை
களுக்கும், ஸ்வபூரணியு - அஸ்வபூரணியு, விநாஸமும்
உண்டாகின்றன, உதரவதிவபூரணியு என்றது பரமாதிகமான உத
ரவதிவபூரணியு, ததவபூரணியு - அப்படியே ஸ்ரீ தியிலசொல்லி
இருக்கிறபடியினால் 'வாஸுதாரண' என்பதினால் மன

பூவத்திநிஷ்ணுக குவாவந பூராவததிறபோலே
 பூவத்திவாக்ஷோஜாரணததில பூயக்ஷணத்திலேவில
 க்கி, இவ்ணையுமிவனுடைய வகுவநிகளையும் நிதூ
 ஸூரிகள கோவையிலேகோரத்தாலுமாவலகெடா
 தே சூரீதாவராயராரிகளி லுண்டதுருக்காட்டா
 தே வயிறுதாரியாய கூகுவநிகளுடைய வுகிவலி
 வபாவராயங்களுக்கு மகுவாவாழிகளாலே நிஷாரம்
 பண்ணுவிக்குமபடிககீடான வகுவ ஹஸ்யஜ்ஞத்தைப
 பண்ணி, 1 'விண்ணுலகநதருவானுய விரைகின்ற
 ன' என்கிறபடியே பிவனிசைநத விஷ்வததுக்குத
 தான ஸாமுஸ்யனுய கூறிதது, 2 'இருள தருமா
 ஞாலததுளினிப்பிறவி யானவேண்டேன' என்றும்,
 3 'மாயஞ செயயேலனை' என்றுஞ சொல்லு
 கிறபடியே பிவனுக்கிசைவை யுண்டாக்கி, 3 'உன்

தில அனுஸந்தானமில்லாமல் உச்சாரணம் செய்ய முடியாதாகை
 யினால் தவயத்தின் அத்தத்ததை அனுஸந்தானம் செய்வது
 குறிக்கப்படுகிறது கூகுவநிகளையும் - ஆதமீயமாக பா
 ஸமாபபணம் செய்யப்பட்டவர்களையும் ஆவல கேடாதே-ஆசை
 மாறாத உருக்காட்டாதே - வெளியில் காட்டாமல், வயிறுதாரி
 யாய - பெரிய வயிறுதையுடையவனுய, கூவராயமென்ற
 வகுணக்ஷுபாய என்றபடி விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை,
 தருவானுய - சொசரப போகிறவனுய, அதாவது கொடுபதற
 சாக, விரைகின்றன தவரிசகிறன ஸாமுஸ்யனுய - பஸ
 சாததாபத்தோடு சபுனவனுய, இனி-இப்படிப்பகவான கருபை
 செயத பிறகு இருள தரு - அருஞானத்தை சொடுக்கிற, மா-
 ஷிசாலமான, ஞாலததுள - பூமியுள, பிறவி, யான, வேண்டேன-
 ஆசைப்பட மாட்டேன எனனை, மாயஞசெயயேல - வஞ்சனை
 செயயாதே, அதாவது நெஞ்சில் விஸ்தமாகக சாட்டி பாவமயஸம்
 ஸலேஷாபேசை கூ வரின கொட்டாத வஞ்சனை பண்ணுத என்ற
 படி இசைவு-அவ்ராததல உன் திரு-உனக்கு ஸமபதநாய,

திருமாபததுமாலைநங்கை வாசஞ்செய பூங்குழ
லாள திருவாணை நினனாணை' யென்று இவன் தான
கூறித்து வளைக்குமபடிபண்ணி, 1 'சரணமாகுந
நனகாளடைநதாராக்கெல்லாம் மரணமானால் வைகு
ந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' எனதிறபடிபோயிவன
கோலுதலுகடீடாக பூரணஸ்ரீராவஸா நத்திலே
வரவிவடிபூஷி புண்டாக்குவதாகக்கோலி, பொன
னு மிருமபுமான விலங்குகளபோலே வந்தவர்களா
ன வலுவெழுதூர வுண்ணுவாவங்களையும் பூரண

மாபதது-உன்னுடைய திருமாபிலி நகசிற மாலை-மாலைபோலே
அலங்காரபூதையான, நங்கை ஸாவ கலயாண குணங்களாலும்
நிறைந்தவளாய், வாசமசெய்யவேண்டியது என்று சொல்லப்படுகிற
தேவரீருடைய திருமேனிகளும் வாஸனைப்பக கொடுக்கிற, பூம -
புஷ்பங்களினு லலங்கரிப்பட்ட, அனதிகர தாஸ்ரீயங்களான,
குழலாள திருசகுழல்களை யுடையவனான, திருவாணை - லக்ஷ்மி
யின் பேரில் ஆணை, நினனாணை - உன்பேரில் ஆணை, இவன
தான் - இவனே, வளைக்குமபடி - எப்பநதம் செய்யுமபடி
சரணமாகும் எல்லாருக்கும் ரக்ஷகமாக இருக்கிற, தனதாள -
தம்முடைய சிறு வடிகளை, அடைந்தாராக்கெல்லாம் - ஆஸ்ரயித்த
வாகனெல்லாருக்கும், மரணமானால் தேவா னிதீயாகம் வரும்
பொழுது, வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் புண்ப்பாபங்களிரண்டும்
இவனயதேஷ்டமாயப்போவதற்குவிதேராதியாகையாலே 'விலங்கு'
என்பதும், அதில புண்பம் பாபம்போல நஞ்சுமாயிலலாமை
யாலே அது 'பொன விலங்கு' போலிருக்கிறதென்பதும் விவரி
தம் (காராமாரொவருடைய நிமலபுமலத்தி லாவடிமன
விஷயத்தி லெஹி காலுடாபலா உ பூவடிநஸிபெ லாஜ
நீபு லெஹி) என்று பூமித அதிகரண ஸாராவனியில
அருளிச் செய்யப்பட இருக்கிறது (வலுவடவண்ணு),
மாவது விதையக்கு உபதீயாகமில்லாகது (உதூரவண்ணு),
மாவது பரவத கைங்காயமாசிற புருஷாதகததூரகும் பகவத
பரீதிசகும்காரணமில்லாமையினு லேமோக்ஷத்திற்குப்பநதகமான

காய-கமான கூடத்தில இவனிசைந்த வம்சமொழிய
மேலுள்ள கூறறையும் 1 'போய பிழையும புதுதரு
வா நின்றனவுந தீயினிறறுதாரகம்' என்கிறபடியே
முன்பே யிவனோடு துவக்கறுத்து வைக்கையால்
மாரீரவாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட ஸப்யம் வந்தவா
றே 2 'வியெஷு வெஷு ஸுகூத உவியெஷு உஷு
ஷூதம் | விஸூஜு யூதயோமெந ஸூமாபெஷு கி
ஷமாதம் ||' என்றும், 3 'நமமனபோலே வீழ்து
முகு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாஞ் சுமமென்கு
கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாயந்தனவே' என்றும்
ஷூத-கூககள் சொன்ன வுவநிஷு டய-கத்தினபடியே

புணயங்கள் பூரண காய-கமான ஆரம்பிக்கப்பட்டதா
பலமாகிற காயத்தையுடைய போய - முன்னால் சொந்த, பிழை
யும் - குற்றமும், புதுதருவா நின்றனவும் - இனி புதுதரு
காக நிறைவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில -
நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - ஊசு, பஞ்ச முதலிய வஸ்து
களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதாச) ஆகும் நினைப்பிட்ட-
தான் ஸங்கலபித்த வெஷு - தன்னுடையவர்களான,
வியெஷு - இஷ்டங்களிடங்களில், ஸுகூதம் - புணைய-
கையும், உவியெஷு - மதருச்சளிடத்தில், உஷூதம் -
பாபத்தையும், விஸூஜு - விட்டு விட்டு, யூதயோமெந -
பரதியோகத்தினால், ஸமாத்தம் - அநாகியான, ஸூமா
பெஷு - பருமத்தை அடைகிற நமமனபோலே - யான
னைப்போலே, 'நமன' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இடமிரு
திருக்கிறது, வீழ்து - சீமேருள்ளி, அமுகம - மீடல் கிளம்ப
வொட்டாமல் தடுத்தா கொண்டிருக்கிற, நாட்டிலுள்ள -
லோகத்தில் பரவிக் கந்தான, பாபமெல்லாம், சும என்கே -
'சும' என்கிற மபந்தத்தை கூடா செய்யாமல், கைவிட்டோடி-
இவனை விட்டு விட்டு வெகுதூரம்போய், தூறுகள் - செடி நிறை
ந்த இடங்களை, அதாவது அபரிபாகளை, பாயந்தன - பரவிவந்த
தன் ஷூத-கூககள் - ஸமருதி மந்திரம் செய்தவராக கலப

மனநிகழ்கே 1 'நிர்மலமெதிவென வஸ்வஸு யாவஜே
 மலாவிசுவாச' என்றும், 2 'சுகழாரமெவி டிஷி
 ணை' என்றும் சொல்லுகிறபடியே உருஷி வித்யுஷி
 வாகஞ்ஞடைய பகலகளிலேயாதல ராஜி களிலேயா
 தல தான வஸுஜிதத வஸ்யத்திலே அபுஷுத
 வலுவ வஸ்வாரமெமாரயஞ்ஞமபடி பண்ணி, சிறை
 நியாண கீரமம் திடநத ராஜ கௌரான
 திறத்தில புஷணனான ராஜா விலங்கை வெட
 டிச சிறைக கூடத்தி னினுங்கொண்டு புறப
 படுமாபபோலே புஷண புஷண நியமமற தக்

தல எனபது தயோதிதம நிர்ம - ராததிரியில மரண
 மடைந்தவனுக்கு, மெதிவெசு - மோக்ஷமில்லை எனனில, 3 -
 அது உதிதமானதல்ல வஸ்வஸு - சாமங்ஸனின் ஸமபந
 தம யாவஜே மலாவிசுவாச - இந்தத் தேஹம் இருசகும்
 வரையில் இருக்கிறபடியினால், அகாவது இந்தத் தேஹத்தோடு
 காமமும் நிர்மலமெதிவெசு பாயவிட்டபடியினாலே காரணமில்லா
 மையினால் மறுஜன்மம் வராது என்று தாதபாயம் அதஃ -
 சிமர கூறிய சாரண கதினேயே, டிஷிணைவி அயமெ-தக்ஷி
 ணையனத்தில் மரண மடைந்தவனுக்கும் (மோக்ஷம் இல்லை எனப
 தில்லை) வித்யுஷிகளுடைய பகல - மூலம் பக்ஷம், டிஷிகளு
 டைய பகல - உகநாராயண நருஷண பக்ஷமும் தக்ஷிண
 மூலமும் முஹூர்த்த ராததிரிகள அபுஷுத-நமுனிபபோசாத,
 வலுவ வஸ்வார - முன்னால் உண்டான வாஸனை, மெமாரய
 ஞ்ஞமபடி - மோக்ஷத்தி வாச இவைகளை யுடையவனாகும்படி,
 அதாவது முன்னாலிருந்த கைங்காய வாஸனையும், மோக்ஷத்தில்
 ருசியுட குறையாமல் சொத்து, சிறைவிலிருந்த - ஜயிலிருந்த,
 கோண்டு புறப்பமே - அவததது கொண்டுபோகும் 'புஷண'
 இதயாதி-ஸ்ரீரம் விடுவதற்கு வயாஜமான ரோசாதிகளில் இது
 பாஸஸகம், இது அபாஸஸகம் எனகிற வயதயாஸஸிலலாமல்,
 உருஷி திமாயிருப்பது-ஸரீரத்தில் வயாஜமாக நேரிடுகிற, விஷ்ணு

காஞ்சாவலிதமா யிருப்பதேதேனுமொரு ஸரீர
விசுஷ நிதித்ததை யுண்டாகதி, வாழாதினான வா
வெஹ்ஹி யங்குள பததையும உதவிலே சோதது, இப
படி சுஜிஞாமெஹி யங்கு ளெல்லாததோடுங்குடின
உதவலை பூணவாயுவோடே சோதது, இப்படி
பதினொருஹி யங்குளோடுங்குடின பூணவாயுவை
ஜீவனோடே சோதது, பூணெஹி யவம்புத்தான
ஜீவனை திவ்விண்கெஹி லெஹி லே ஸுவிநு டெஹி
ததினினறுங் கடை, ந தெடுதத வணலுத வலிசுந
களோடேசோதது, இப்படி ஹி யபூணலுதவலி
சுநவம்புத்தான ஜீவனை நிவம்பு ளவாடி-முடை
ய வாடி-ஹி தனபககலிலே பிளைப்பாற்றி, இப்படி
ஸுவிநுஸரீரத்தி னினறுங் விவடிவிவசு ஸாயாண
மான வுத்தாதித்ததை, நடத்தி, 1 ' சுதாநாஸுப
ஸுஸு டீவவடிவிலிதொஹி | விதாவிதாஃ சுஜாநீ

ஷ நிதித்ததை - விடுவதற்கு சாரணமான மாகாதிசை, தி
வ்விண - முதலில் பாகாநா யிருக்கும் எதுமபு இகற்கு
வமஸம் என்று பெயர் ஸுவிநுடெஹி - இப்பொழுது ராணப
படுகிற ஸரீரம் 'கெஹி' மாவது அங்குண்டாகும் வல் முதலிய
ரிடை இந்த ஸரீரத்திலிருந்து பூதஸுவிநுமகதைச் சடைந
தெடுப்பது அந்த வலிக்குக் காரணம் ஸுவிநுடி - விதத
தையே செயயே பண்டுமென்கிற எண்ணம், இளைப்பாற்றி -
தேஹத்தி லிருந்து வெளிக் கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஸர
மததை ஆற்றி விவடிவிவசு - பருமமவியா நிஷ்டாஸ்கு
கும், கெவலம் ஸாதாரணமான பாமராக னாகும் உத்தாணி - ஸரீ
ரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புதல் டீவவசு - திபகதைப
போல, யஃ - எந்த ஜீவாதமா, ஹி - ஹநுதய சமலத
தில், ஸுவிதஃ இருக்கிறதோ, தவஸு - அவஸுத, சுதாநாஃ -
எண்ணிறந்த, ரஸுயஃ - நாடி ரா, விதாவிதாஃ - வெளிக் கிளம்பு
முள்ளதாயும், பதுகத்தி பதுகாகாயும், சுஜாநீ - உதா

தூர் கவிதூர் வீததொஹிதூர் | உளயுடுகெஹித லெ
ஷாம் யொஹிதாவையு ண்ணும் | வஹதொககித
டு தெநயாதி வராஜதிம் | யடிவாநுடூரபீரதம் கி
யுடுகெவ வுஹிதம் | தெந கெவ ஸரீராரணி வயாராநி
பூவடிதெ || யெகெகரவிவாஸாயவா டூரயொஹித
டிபூலா | உஹகெடாவஹாமாய தெஹ்ஹாநி
வொஹவா | ' எனகிறடியே களளா கொண்டுபோம
வழிகளபோலேகூதாவஹாரிகள ஸமபூதரகங்களுக
குப்போம காம பூரணங்களுககு உஹங்களான மால்
வீசெஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலகதி, கூவிடாதி

நிறமாயும் நீலநிறமாயும், கவிதூர் - பொன் நிறமாயும், வீத
தொஹிதூர் - மஞ்சள் நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதா
யும் (இருக்கின்றன), தெஷாம் - அவைகளுக்கும், யு - எந்த,
வாஹ - ஒருநாடி, உளயுடும் - உயர் நோக்கினதாய், ஹிதம் ,
இருக்கிறதோ, தெந - அந்த நாடியினால், வையுடுணும் -
ஸூரிய மண்டலத்தை, விவா பிராந்தவிட்டு, வஹதொ
கம் - ஸதய லோகத்தை, கூகிதூர் தாண்டி, வராஹதிம் -
பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான் கூஹ - இந்த ஜீவ
னுக்கு, யு - எந்த, கூஹ - வேறு, ரபீரதம் - நூறு நாடி
கள், உளயுடுகெவ - மேல் நோக்கினதாய், ஹிதம் - இருக்
கிறதோ, தெந - அதினால், வயாராநி - அந்தந்தத் தேவதைக்
ளின் லோகங்களைநோக்கி யடி, கெவஸரீராரணி - அந்தந்தத்
தேவதைகளின் ஸரீரத்தை, பூவடிதெ - அடைகிறான், யெ-
எந்த கெகரவிவா - அஃனாவிதமான வாணங்களையுடைய,
• டூரபூலா - அஃபமான காரதியையுடைய ரஸபி - நாடி
கள், கூஹ - இந்த ஜீவனுக்கு, கூஹாசு - சீழ் நோக்கினவை
களாய் இருக்கின்றனவோ, கெஹி - அவைகளினால், கூவா -
காமாந்நுபு வஸப்பட்டவனாகிய, வு - அது பூவன், உஹ -
இந்த லோகத்தில், கெடாவஹாமாய - சாம பவங்களோ
யனுபவிப்பதற்காக, வஹாநி - ஸமஸாரத்தை யடைகிறான்
கொண்டுபோமபி நெடுந் தொண்டு போகுந் மாரதம், கன

காமத்ததுக்கு உவமான சாதாரணமான வுஷ்ணா
வியிலே பூவெளிப்பித்தது, ஸூரியபூகராவஜ்ஞியாயக
கொண்டு புறப்படுமபடி பண்ணும்

ஆழ்வான சுணிகேசுவரையிலே விடாயிலேநாக
கொட்டி எம்பெருமானா திருவடிகளைப்பிடிக்க, இவ
ஆழ்வான வருத்தநாதம் ரப்போதாழ்வானசெவியிலே
உயத்தை யருளிச்செய்ய, இப்பேறு நமக்கு வருகை
யரிது, நாமெனசெய்யக்கடவோமென்று அப்போ
து வேலித்திருந்த முதலிகள் கலங்க, இவாக எளி
பூயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆழ்வான பூகூகி
யறியீர்களோ? இவ்வவ்வுஷ்ணியி லிவருகிறது கவயு
ரத்தையும் வணுசகூரெயையுமிட்ட ராகுமன

னவாசல எனற்படி வழிவிலக்கி - வழிகளிலிருந்து விலக்கி
சாதாரணமான-(மேல நோக்கிப் போகிற) நூறு நாட்களைக்
காட்டி மூம் வேறுபட்ட, கராவஜ்ஞியாய - கிரணங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு

பரபன்னனுகும அநதிமஸநதி அவஸயமென
பது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தினை லேற்படுகிற
தே? ஆசையினால் அதிலலாதவனுக்கு விளம்பம் வருமே? என
கிற ஸந்தேஹத்தை நிவருத்தி செய்வதற்காக அந்த வருத்தநா
தத்தை ஸங்கரஹிதநருஞ்சிறா - 'ஆழ்வான' என்றாமபித்து
இப்பேறு - அநதிம தஸையில் தவயோபதேஸத்தைப்பெறும்
படியான பாக்யம், புருஷார்த்தத்துக் காரணமாகவினாலே
புருஷார்த்தமென்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ
யகாரருடைய ஸாநித்யம் கொடுக்கிறது எனபதினால் 'அரிது
(தூலபம்)' எனும் பதம் 'பூகூகி' யாவது 'ராகோநு
ஜாபயஸம்' வரிவகிஷ்ணீய' என்கிறபடியே எல்லா பாகாரத்
கிழும் அநிஷ்ட நிவருத்தி இஷ்ட பராபதிகளில் ஆசாயனாகுப
பாகநிரராய நிறமும் ஸவபாவம் இதனால் இந்த தவயோசசார
ணத்தைத் தானாச் செய்யாமல் ஆசாரயோசசாரணத்தை எதிரி
பாத்திருந்தமை தயோதிதம் வணுசகூரெ - கலகண்டு,
இட்ட ராகு - வாயி ல் போட்டதைப்போல மட்டும் 'நிலபூ

ரோ ? நாமிது உவாயததுககுப வாரிகாரமாகச செய
தோ மலலோம' என்றருளிச்செய்ய முதலிகள் தெளி
நது மீல-புராரானாகள ஆகையால் 1 'மஷ்டஷூகி
ரவி வாரிகுஜநு செஹம்' எனறும், 2 'ஹிதேதமவி
ஸுஹுஷு' எனகிற ஸ்ராக்ஷயத்திலும், 3 'துபபுடை
யாரையடைவதெல்லாம்' எனகிற பாடலிலும் சொல்
லுகிற படியே ஒருவனுக்ககிற ஸூகூரிகளில்
கத்யவாயகதுத்த நின-புஸமில்லை 4 'ஸரீர
நாகபாயம் வாத ஸரயெது கெவயு
ஜீயயெவ டியயாகி ஸுஸுகோ காவேவாவெனாகய

ரானாகள என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸமாதானத்
தினால் அந்நிமஸம்ருதபாதிகா பரபத்திககு அங்கமல்ல என்பது
தயோதிதம் 'ஹிதேதமவி ஸுஹுஷு' இதபாதி - என்
ருரமபிக்கும் ஸ்ரீ வராஹசரம ஸலோசத்தில் என்றபடி, அதில்
'தஜிஃ ப்ரி பரீணந்தகாஷ்வாஷாணஸஹிஃ' என்று சொல்
லியிருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம் 'துபபுடையாரை' இதபாதி
இந்தப் பாடலில் 'எயப்பெண்ணைவந்து நலியும்போது அங்கேது
நானுனை பீனைக்கமாட்டேன அப்போதைக அப்போதே
சொல்லி வந்ததென' என்பது விவக்ஷிதம், அதாவது உரு
சரமண ஸமயத்தில் உண்டாகும் ஸரமத்தினால் வருத்தப்படுந்
பொழுது நான் உனனை நினைசுகுமபடிபான ஸசதிபுடையவன்
லேன, அப்போதைகதாக இப்போதே உமமை பராததிக
தேன என்றபடி 'ஸூகூரிக்' - 'சூரிக்' ஸபதம் திருநாம ஸங்
கோததன,நைக்க குறிக்கிறது நின-புஸமில்லை - பரபத்திககு
அங்கமாக ஆவன ஸரமப்பட்டு ஸமபாதிகக வேண்டுமென்ப
தில்லை இப்படிபாசில் கத்யதசில் அந்நிம ஸம்ருதியை ஸ்ரீ
பாஷ்யகாரருளிச் செய்திருப்பதற்கு இது விருத்தகமாகாதோ
வென்னவருளிச் செய்திருக்கிறார் - 'ஸரீரவாத' என்றரமபித்து
ஸரீரவாத ஸரயெது - ஸரீரம கிடுகிற காலத்திலோ
வெனில், கெவயு - தவசியான, ஜீயயெவ - என்னுடைய

செய்தபடியே ஸ்துதன பூவத்திநிஷ்ணுகரு ஸமவலிஷ
யத்தி லணிகபூத்யமவஸூம வரும் 1 'மஷ்டஸூகி
ரவி' உதூரிகள ஸ்ரீமீதெயில ஸஷ்டராய்யத்தி
லும், 2 'யம் யொயிநஃ பூணவியொமகாநெ யதெந
விதெ விநிவெஸயணி' உதூரிகளிலும் ஸ்யதூஸரக
மாக வியிதத கட்டளையிலே உவாயமாக வணிகஸூகி
வேண்டாவெனகிறனவென்று சிலவாயாக காண்க
ஸந்நிபபாரகா 3 'கெவநம் கீயயெயவ டயயா' என
றிநே யிங்கருளிச செயதது ஸணிகஸூகியாவது
அந்நி ஸமந்நி வாசாநி மானுல
கேவநம் உவாயாநி மாவதற்கு முன்பே நிறப்பதொரு
ஸூகி இது அருகிருந்ததாகருத தெரியாது
4 'கேவநம் உவாயாநி மாவதற்கு முன்பே நிறப்பதொரு
ஸூகி இது அருகிருந்ததாகருத தெரியாது

வாகையினால் கலபாநதர மருளிசசெய்கிறா— 'ஆனபினபு' என
ருரமபிதது ஆனபினபு - ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச செய்கிருப்பது
எல்லாரையும் பற்றிய தாகையினால் சீரா வசனததுக்கும் சகப
ஸகதிகும ஸங்கோசமில்லாமல் அததம் ஏற்படுகிறபடியி
னால் இதவேஸவரஸமானது என்றுதிருவுள்ளம் யா-எநகப்பா
மாதமாவை, யொயிநஃ-பகதியோகம் செய்கிறவாசா, பூண
வியொமகாநெ-பாணன ஸ்ரீரததை விடபெரியும் ஸமயத
தில், யதெந - கங்களுடைய பரயததனத்தினால் விதெ-மன
தில், விநிவெஸயணி-யவததுச கொள்கிருகிராசனோ 'ஸஷ்ட
ராய்ய' இதயாதிகரு சுநந்யுவேதாஸகதம்' என்றரமபிக
கும் ஸலோகத்தில் என்று தாதபாயம் கட்டளையிலே-பாகாரமாக
உவாயமாக - மோகேஷாபாயத்தில் அநதாபூதமாக 'கெவநம்,
வவ' எனகிற பதங்களினால் ஸவயததனத்தின அபேகை
யிலை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உவாயாநி மானுல -
லயததை யடைந்தால், வாயிநியெ வாக இந்திரியம், உவா
தெவி - ஸயவை படைத்திருந்த போதிலும், கீயயெயவ -

என்கிற லாஷ்டுமம் ஏதேனுமொரு ஸ்தூததாலே ஒரு கை பூவர்த்தி யினானுகுணடென்றறிதிற வளவைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு சில வரலாறுகள் வெள்களிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ஆனபின் லாவலிஷயத்தி லத்திஷ்டத்தி உபாசகிறவாக்கும் கோஷ்ட கொடுக்கிறவாக்குத தெரியுமிதத்தனை இதுக கண்காணம் பெய்களோடு மயோகிகளோடும வாசியாற ஹாஷ்டுன வரலாறுதான் பககலிலே விஸ்தரிக்கும்வளவும் ஸ்ரீஷ்ட துஷ்டமாயிருக்கும் இவ்வவெவ்வையப்பற்ற 1 'காஷ்டவாஷ்டாணவஸ்தி' என்றும், 2 'கஷ்டவஸ்தி' என்றும்,

மனதின பரவருத்தி ஷ்டுஷ்டெவீ - சாணப்படுகிறகல்லவாவா இந்நிரியமமாகதிரம் ஸ்வய அடைந்திருக்கும் தஸாஸில இவனுடைய ஸ்ரீஷ்டை முகாயி காரணமாக கொண்டு மனதில் ஏதாவதொன்றை நினைக்கிறான் என்பது உத்திததுத தெரிந்து கொள்ளலாம் 'ஷ்டுஷ்டெ' என்பதற்குப்பொதுவாக அறியப்படுகிறது என்றாகதம் என்கிறவளவை - என்பது மாகதிரத்தை 'தேரியாது' என்பதற்கு பாதயஷ்டத்தில் அறியப்படுகிறதிலை, மற்ற இந்நிரியமம் ஸ்வய அடைந்திருப்பதினால் ஊகித்தறியவும் முடியாது என்றாகதமாகையினால் ஸ்ரீஷ்டமில்லையெனவா இந்நிரியத்திற்கு பரவருத்தி இல்லாமற் போனபோதினும் கணனுடைய மனதின அனுஸந்தானம் இவனுலேயே பாதயஷ்டமாய் அறியப்படுகிறது இந்தப் பஷ்டத்தில் தனக்கே தேரனறுகிறபடியினால் ஸ்ரீஷ்டமில்லை என்று தாதபாயம் யோசிகள் - பருமமகிகார நிஷ்டாகார 'இவ்வவெவ்வைய' இயாதி—இந்நவசனங்கா அந்நிம் ஸமருதி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறதாச வைத்துக்கொண்டு சதய வாகய விரோக ஸங்கையும பரிஹாரமும் ஸ்மருநிர செயப்பபட்டது இவ்வுத வசனங்கா ஹாஷ்டுநிடத்தில் விஸரமிக்கும்பொழுது மிசவும் ஜனான ஸாஷ்டசத்தை அடைந்திருக்கும் தஸையைக் குறிக்கின்றன என்று சொல்லிவிட்டால் ஒருவித விரோகமுமில்லை, அந்நிம் ஸமருதியும் அஸ்யம் வேண்டுமென

1 'நிலைகமட டேன்' என்றும் சொல்லுகிற தென்
 றுல பூவவாயிகாரிகது விசெஷிததேதா பதிசயரு
 சொல்லிறருகாது இதுககுமேல 2 'உதூஷூ சிஜிதா
 உவொஹ மண' என் கிற பூஜிதனுணாந்த தக
 பூசாபிதவாரனாயககொண்டு ஸஹநாபியிலே பூவெ
 பிததால பினபு சாவுதகவமுள்ளதனையு மொருபகலா
 யுணாந்தகியோபாம

நனனிஸமா மது நற்பகலா மது நனனிமிசுதம
என்ன லுமாமதியாதாமரங்கரடியவாகு
மினனிஸேமேனி விடுமபயணத்து விலக்கிலதேரா
நன்னிஸையாநடு நாடிவழிககுநடை பெறவே 27

நேறபடும, எனமுநீகூப்பததின சமுதது சுதிசயம் -
மறநபாகளைவிட மேனமை ஹாப, த, திதததில விஸரமிந
கும தனை எல்லாருககும பொதுவாயினுலே, ததினே
கோபணந்து, 'ஜூதாநலசிகாஸகூ', 'அபபோதைந சிப
போதே சொலலி வைததேன' இதயாதிகுரில பரபன்னனுகஞ்ச
சொல்லபபடு ஓர் அதிசயம் இல்லாமல் கோநவேணடி வரும
உத: - எனனாலேயே, ஸூகி: - நினைப்பதம், ஜூதம் - ஜூ
னமும், அவொஹம் - மறநது விடுமபடி செயவதம் (உண்டா
கிறது) பூஜிணுணாதத - (அபபொழுது ததரகு ஜனானம்
மிகவும் ஸகஞ்சிதமாகபினுல) ஸாவஜனான பசவான பரநா
ஸம் செயப ஒரு பகலாய - ஒரே மதயாஹநமாய, ஜனான ஸந
கோர திர ளிலலாமல் எனறபடி, உணாததி - எல்லா பறநறயும்
அநியும களமை

பயிற்சி] அரங்கா - ஸ்ரீரங்கரத்தனுடைய, அடியவாகது - தாஸ
ராஜவாகனாகது, இதனால் சீழ் ஸ்ரீரங்கரம் முதலிய பிஷ்க, நிரங
கா வாஸஸ்தானமெ ஸ்ரீரங்க, அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிரு
பும எம்பெருமான திருவடிசாரில் நகங்காயம் அவஸ்தான காத

தவயம் என்றும் நிஷகா ஷிசசப்பட்ட படி யினிலே அப்படி இருக்கிறவர்களுக்கு என்றாததமாகையினால் சீழ் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆரத்தம் ஸங்கரஹீதம் அரங்கம்' என்றது மற்ற திவய ிக்ஷத்திர வகளுக்கும் உபலக்ஷணம், விலக்கிலதோ, நன்னிலையாம-
நல்ல ஸவபாவத்தை யுடையதான, மற்ற எல்லா நாடிகளைக் காட-
டினும் விலக்ஷணமாய் ஆசசிராதி மாககத்தை அடைகிறது
கூடியதான, நனோடி-நடுவிருக்கும் நாடி, அதாவது மேலேநாடு
யிருக்கும் நூற்றொரு நாடிகளில் நடுவிருக்கும் நாடி, அதாவது,
வழி-வழிக்கு, அன்றிக்கே, நனோடிவழி - நடுநாடியினால் செல்க
கூடிய ஆசசிராதி மாககத்துக்கு, நடைபேற - நடப்பதற்காக,
அதாவது அது வழியாசப போவதற்காக, மின்னிலை - மின்ன
லுடைய ஸ்திதிகளுக்கு ஸதருஸமான ஸ்திதியையுடைய, அதாவது
நஸவரமான என்றபடி, இததாலகாரணமாகிற காமமகழிநத பிறகு
க்ஷணங்கூட நிறகாது, ஆகையினால் ஸம்பஸ்குணதிகளைப் பாரப
பது அஸம்பாதிதம் என்றபடி, பீஷமாதிகளா அப்படிக்காலத்தை
எதிர்பார்க்கிறும், ததும் அவர்களுடைய வரலாத்தின் மஹிமையி
னால் ஏற்பட்டது என்பது நியோதிதம், மேனி-ஸரீரத்தை, விமே-
சிடுவதாகிய, பயணத்து - பரயாணத்துக்கு, உதாரமணத்துக்கு
என்றபடி, யாது ஆம் எந்தப் பூமி ஸம்பாதிதமாகுமோ, அது, நல
நிலமாம்-பரஸஸ்தமான இடமாகும், அதாவது இவ்வுக்கு நிராய
ணமேநரும இடமே பரஸஸ்தமான இடம், அந்நகு மேலு பரஸ
ஸ்தபாதிதனை எதிர்பார்க்க வேண்டியதிலலை என்று காப்பாயம்,
(யாதாம் - எந்தப் புகல் ஸம்பாதிதமோ அதுமே), நற்பகலாம் -
நல்ல மதபாதிதநாமம், (யாதாம் - எந்த மதபாதிதமோ அதுமே),
அதுமே), நன்னிமித்தம் - நல்ல மதபாதிதம் என்னவாமாம் - என்ன
கொல்லாதிடுகிறதாமாம்

ஹாரத்தானை எம்பெருமானே ஹேயமான இவ்வு ஸரீரத்திற்
குள்ள வலிப்பதற்கும் இவ்விருந்து உதகாமணரி செய்யாதற்கும்
காரணத்தை நிநிதித்திருக்கிறா—' ஹார ' என்ன
பெயர்

நியூ டாண்டி கார்பொரேஷன்.

சீராதாபுதறிஞ் பனங் டமுடையான் சிஞவழிகளே ஸரணம்

ப - ரை] நிஷ்வாசநீவிபுக் கா - ிசமு நினைந்த கிணற்றில,
நிவகித - விழுந்திருக்கிற, நிஜ - தன்னுடைய, சுவதூ -
பிள்ளையை, குழிதூ - நூக்கிவிட வேண்டுமென்கிற ஆசை
பினால், சுவதீண்ட (அதில்) இறக்க இருக்கிற, விதூக்
காக் - தகப்பனருடைய காமகதினால், அகாவது ககா
பண்புப்பால், இதனால் இரதசஸரீரம் அபோகயமா
யிருந்தாலும் ஆஸரிக்காக்கள் அநுசரஹிப்பதற்காசப் பச
வான உள்ளே இருக்கிறான் என்பது தயோதிதம், டிஹரக
ஹரெ-ஹருதயசமலததுக்குள் இருக்கும் ஸைவசிமாவான ஆசை
ததில், கிஷ்ட - இருக்கிற, ப்ரஹ் - ஸகதனால், ஸஃ-அந்த,
ஹெவஃ-தேவனாகிய நாராயணன், ஹெவ ஸபகததிறகு ஸை
யது கொண்டிருப்பவன் என்றாதத மானகபினால் இதுவரை
ஸீலா ரஸகதை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்த படியினால் உ
கரமணம் உபாயவிலஸ் என்பது தயோதிதம், தவ்விதூகாமெ -
அந்தக் காலத்தில் அநாவது நியாண காலத்தில், பரபகதி முக
பிய வபாஜகதினால் ஸீலா ரஸகதை யனுபவிப்பதில் ஆசை
நிலந்ததி யடைந்த காலத்தில் என்றபடி ஸஃ - நமமை, சுவதூ

தகவாரபூஷாநாடிதம் 'ஸமெபி'நாவஜாயனெபூஷ
 யெநவ்யுஷிவ' என்கிறபடியே ஒருவராலும் செய்யப்படாத
 தான, திவ்ய நகரமாகிற வைகுண்டத்திற்கு பரயாணம் புறப்படு
 வதற்காக, ஸதாயிகாரம் - நூறுக்கு மேலப்பட்ட நூற்றொன்றாவ
 தான, காலம் - நாயுடைய, பூவெஸயதி - பரீட்சைக்குமபடி
 செய்யுமா

திருவந்நீதிபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்
 பூநீதப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்
 செய்யப்பட்ட

பூநீத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்
 நியாஸாஸ்திகாரம்
 முற்றிற்று

|| ॐ ||

|| ஸ்ரீமதே நாமகாண்டே ஹோஷஸிகாய நம: ||

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஸிகாண்டின் நுபனம்—மாதகததில் நடக்கும் ஸதகார விசேஷங்களாக — மாதகாரநரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்—கதபனுஸநதானம் அவஸயம் |

ஜயமகிவஸஜெஸ்தாவக்ஷாதூராயணவக்ஷராயண

வவமதவமபூரெய்யாஸாதிநு சூராகிவிரடிமுகிம் |

ஜயபரவகிம் ஷெவாயீஸம் பூஜாவதிசாமத

ஸரதி விரஜாம் ஷெரெ வாவஸத: வரஜேமதம் ||

|| ॐ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவிவாஸராமாண்டே ஹோஷஸிகாய நம: ||

பருமம் நாடிபிடு பரவேஸ்தத பிறகு ஆதிவாஸிகாகார
இவனை அழைத்துக்கொண்டுபோகும் பரகாரத்தை இதை அநி
காரத்தில் நிரூபிதகப்போஷவராய அதிகாராரததத்தை ஸங்
பரவிதகருளுகிறார் — ஜயம' எனமுரம்பித்து

ப - ஸா] ஜயம - அகநி, கிவஸ - மதயாஸமம், ஜெஸ்தா
தாவக்ஷ - நிவ்ஸாடுகடிய (ஸாஸா) பரதம் உதூராயண,

வதர - வருஷம், இவர இவகாரிள அபிமாநி ததவஸத
கள் சொல்லப்படுகின்றன, வவம - காற்று, தவம - ஸவா
யண, பூரெய்யாஸாதிநு - பரிநிவாஸக சிரணநிசளையுடைபா

நதிரன் இவர்களையும், சூராகி - சரமமாக, கிவிரடிமுகிம் -

மின்னலையும் ஜயபரவகிம் - மேகங்களுக்கு மாதமானவன

வருணனையும், ஷெவாயீஸம் - கைவந்திரனையும், பூஜாவகிம்

பரதாபதிபையும், சூமத: - அநடதவனுபக கொண்டு, விர

ஜாம் விரஜா கிவ வரதி - நான்கிரக, தத:வரம்

‘இப்படி’ எனமுரமிடுதல் புறப்படவே’ எனஹமா வாக
 சித்திகாராராததம் அநவதிதாபடுசிறது வ்ஹவா - பர
 மாநாமா வலிசகும் ஸர்ரம், தலைவாசல - கலயிலிருககும் வழி,
 பரநானமான வழியாகவுநாம ‘வாராததை காகிற் எனபதினூல
 பருவத்தினூல அயலாருககு பரீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனெனப
 தும், ‘உவவஸூ’ எனபதினூல நுகதினூல அயலாருககு
 பரீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது
உவவஸூ - முசத்தினூல எல்லாநாயுடம் நஸம் பணரை
 கூடியவன், உலாவுதல - மெதுவாச நடத்தல் ‘பரமாநாமானினூல
 நடடிசொரா ராபாட்டவனா ஸரீரத்தைவிட்டுக் கிராமபுகிறான்’
 எனறாத, கமுனா ஸருதி நிகு விவகிதம் மனனும் - ஸதிர
 மான, கமேகதிரோன - பருமான் கிரணநாயுடைய ஸராய
 னுடைய, மண்டலத்தின - மண்டலத்தினுடைய, நன்னேவுள் -
 நல்ல மதயத்தில, ஸரியானமாய பரமேசுததில என்றபடி,
 அனனது - அபாபி பாட்ட, மோ சுதமார சமெனசிற பரவித்தி

னாடுபோய' என்றும், 1 'தேரார நிறைகதிரோன
மண்டலத்தைக் கீண்டுபுகு' என்றும், 2 'சண்டமண
டலத்தினாடுசென்று' என்றும், 3 'இருளகற்று மெரி
கதிரோன மண்டலத்தாடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி'
என்றுஞ் சொல்லுகிற ஷெவயாம உபாத்திலே வழிப
படுததி, 4 'அமாரோ டியாவிறசென றறுவாதம் பிற
வியஞ் சிறையே' என்கிறபடியே ஸ்விஷ்ணு என்றும்,
ஸ்விஷ்ணு என்றும், வசிஷ்டவக்ஷமென்றும், உதாராயண
மென்றும், ஸ்வதூரமென்றும், வாயுவென்றும்,
சூரிகுனென்றும், ஸ்ரீகுனென்றும், வெஷ்ணு
குனென்றும், ஸ்ரீமதவஸுதேவனை விவணுகு ஸ்ரீ
காரிகளான வசுதேவன் ஸ்ரீமதவஸுதேவனை விவணுகு
சொல்லப்படுகிற வழிநடத்தும் முதலிகளைப்பிட்டு

யையுடைய என்றபடி, இலயின் - தவாரககின், ஸ்ரீபோய -
நடுவிலே ரென்று தேரார - ரதத்தில் நிறைகதவன, நிறைகதி
ரோன - லோகமென்கும் வயாபிததுச கொண்டிருக்கிற கிரணங்
களையுடைய ஸாராயணுடைய, மண்டலத்தை, கீண்டு-பேதித்து,
புகு-அதற்குள்ளே பரவேந்தது சண்டமண்டலத்தினாடு-ஸ
ராயமண்டலத்தின் மதயத்தி, சென்று இருளகற்று - இருட்
டைப் போகக்கூடிய, எரிகதிரோன - எரியும்படியான கிரணங்
களையுடைய ஸாராயணுடைய, மண்டலத்தாடு, ஏற்றிவைத்து, ஏணி
வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது புராவருத்தி இல
லாமலசெய்து ஷெவயாம உபாத்திலே அசசிராதி மாரகத்தி
லே அமாரோடு - ஆதிவாஹிகா நான தேவர்களோடு, உயாவில்-
பரமபதத்தில், சென்று, தம், பிறவி - ஜன்மமாகி, அஞ்சிறை -
அழகிய (அதிஞ்ஞரமான) ஜயிலை, அறுவா-போகருவாகு ஸ்விஷ்
ணு-அசனி, ஸ்விஷ்ணு - மதயாஹநம் ஸ்ரீமதவஸுதேவனை
விவணுகு-அமானவனென்கிற மற்றொரு பெயரையுடைய வைத்
யுதனுக்கு, முதலிகள்-முகயமான தேவதைகள் நிகய ஸாரிக

1 'அஹம் ஸுராரி ஜகத் தயாதி வரஜாஜி கி' எனகிற
படியே தான் பூயாநாய நடத்தி, அவ்வோ எலலை
களில் ஹவஜாஜித்திலே பரகதப பேசின ஹோமந
களையு மஹவிபரிதது, 2 'ஹோகம் வெவகாண நாஜ
கம் ஹிவ்யம் ஹாஜாண ஹ்யாதும் | ஸ்வெவஷ வாநாஜ
பூவ்யம் மூணதூய விவஜிதம் | நிதூவீகெஷஸா
கீணயம் தநுமெயி வாணகாஜிகெஃ | ஸஹாபூவாஜ
ஹ்யாதும் வகெநஸூராவவகெநஸூலம் || வரவீகதிவ
தடாகெஷு வரகஷகெஷணஸு ஜணிதம் | ஸபூரகூதம்

மெனருசவுமாம் ஜகத்-என்னிடத்தில் பகரிப்பையுடையான்,
அஹம் ஸுராரி-நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், வரஜா
கி - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு தயாதி-அழைத்துச் செண்டு
பேசிறேன் ஹிவ்யம்-பரசருதி ஸம்பந்த மில்லாததாயும், ஹாஜா
ண ஹ்யாதும் - ஜனான ஸகதயாதி ஆறு குறையாகியுடைய
தும், அகாவது ஆறுகுறையகளை பரகாஸம் செய்யசகடியதாயும்,
ஸ்வெவஷ வாநாஜ - வைஷ்ணவ ரஸாநாகாநுரகு ஸபூ
வ்யம் - அஸ்தைய முடிபாததாயும், மூணதூய விவஜிதம் -
ஸ்தவரஜஸ்தமோ குணநா விலாநததாயும், தநுமெயி - அந
தப பசவந மயாநான அகாவது பசவந கைகாபததையே
வாபாபாரமாக ஸ்டைபவாஸளான, வாங்ககாஜிகெஃ - ஐந்து
சாலங்கனிலும் ஸாஸநததில் விதிக்கப்பட்ட - பாவதாராகனம்
செய்து கொண்டிருப்பிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராத
னம் செய்து முத்திபை அடைந்தவாகளினாலும், அந்நிககே
பரமபதத்திலே கருகருடைய ஸங்கலபத்தினுமே பாஞ்சராஸீசா
ராகனம் செய்துசொன் டிருக்கிறவாசனாலும், நிதூவீ
கெஃ - நிதய ஸுரிசரினாலும், ஸகாகீணயம் - நிறைந்த
தாயும், ஸஹாபூவாஜஹ்யாதும் - ஸபா மண்டபம், பக
வாணதைய தியாஸ்யம் இவைவர ? ஈடு சோநததாயும்,
வகெநம் - பெரிய சாஸனோடும், ஸூலம் - ரமயமான,
உவாவகெஷு - உகயான வனங்களுடும், வரவீகதி
வதடாகெஷு - நடவாபி, கெண்டு, குளங்கள இவைகளினு

ஸுஹ்ரெவபுஷ்டி கயுதாகபுஸ்புஷ்டி || பூசுஷ்டி ஸக
 ராஸிம் கம் கராஜாஷ்டி ராஜி வக்ஷுஷா |' எனது நெடுங்
 காலங் காலவாசைபபட்டநொரு ஷேஸவிரெஷததி
 லே சென்றவாறே கபுஷ்டி விசேஷ ஹோமாயு
 மாக வனறிககே விசேஷயாலே ஸூரவிதமாய மதி
 ராஜாஷ்டிமாக வக்ஷுஷுமான ஸுக்ஷுஸரீரத்தை
 ஆறுகடகைகருபபற்றின தெபபம போகவிடுமாப
 போலே போகவிடுவிதது, விரவெஜக கககரைபபடுத
 மார்சுதகில் நடகதம் தி, ஸூராகுத ஸரீர ததைக
 ஸுக்ஷுஷுஷா கொடுதது, பெனரம் கஜீய
 மெனகிற ஸுர ஸஸினளவுஞ் சோதது, ஸூரஸுஷுஷா

அம், ஸூரஸுஷுஷுஷு - மரபகனின் துமபலகனினும,
 கணீரம் - அஸகரிசகபபட்டதாயும், ஸூராகுதம் - பரநரு
 தியின் சராயசரான ஸுக துகக களிலலாததாயும், ஸு
 ஹ்ரெஃ - தவதைகளினுல, வக்ஷுஷு - ஸேவீககத தகுத ததாயும்,
 கயுதாகபுஸ்புஷ்டி - ஸுக்ஷுஷு ஸுராயனுக்கு ஸமானமான
 பராஸுததை உபபதாயும், பூசுஷ்டி ஸகராஸிம் - உயா
 நக ஸதவ குணகநிசு இருபபிடமாயு மிருககிற தம் - அநக,
 ஹெவ கண்ணுமாரிமம் - ஸுக்ஷுஷு எனகிற பெயரையுடைய,
 ஹோகம் - ஹோகததை, கரா - எப்பொழுது, வக்ஷுஷு - கண
 னுல, பூசுஷ்டி - பராகுப போகிறேன 'கபுஷ்டி' இத்
 யாதி - ஸரீரம விட்டவுடன் காமங்கள் நிஸுஷுஷுமாய நபித து
 விட்டபடியினுல அதின பஸமாக ஸுகதுகககளை யனுபவிப்ப
 கறகாக அப்பொழுது ஸரீரமநிறகிறதிலலை பினனை எதற்காகவெ
 னனில்? காமத்தினு ஹேறபட்ட ஸரீரத்தை காமமாகிய காரணம்
 நிவருத்திதத பிறகு தா நபிக்கவேண்டியதாயிருக்கபோதிலும
 பருமம் விதையை கள பஸமாகிய அசசிராதிக்கினையும், அங்கு
 நடக்கும் ஸதார விக்கினையும் நடத்துவதற்காகத் தான நிறுத்
 திக கொள்ளுகிறதென்று தாதபாயம் 'மதிசூதகககாக'
 எனபதினால அங்கு பலம் அனுபவிக்கிறதற்காக அல்ல
 எனபது தயோதிகம் 'ஸுக்ஷுஷுஸரீர' மாவது ஸுதுஸ
 ஸரீர ததி ஸுருது நிரயாண ராலததில் ஸுக்ஷுஷுமாய
 உபபதானது கிடகைககு - காரணம் கறகாக, ஹோக

மெனகிற வஸூததைதககிடடுவிதது, காமாஜநவதிண-
வாவெலாஹதிஷண வணஹமெஷைகளான வைதநூறு
விஷ்ணுவாஸஸுககளை யிடெதொகொளவிதது,
வஸூதததானே யவஸூரிபிதது, வஸூததாஸ
தெஜஸூககளை புவஸூரிபிதது, குடியடியாரிவா கோ
விததன நனககென்று முடியுடைவானவா முறை
முறை யெதொகொள்ள கொடியணி தெடுமதிள கோ
புரங் குறுகுவிதது, ஊர் புஜாவதிகளென்று பேரு
டைய வாரமொவரைக கிடடுவிதது, 1 'வைகுந்தம்
புகுதலும்' என்று துடங்கி மேல முன்றுபாட்டிலுஞ்
விவேதிதது - (கதிகார மாதிரம் ஏற்பட்டபடியினால் அந்தக்கதி
ஆனவுடன்) அதை விடுமபடி செய்து 'வெளரம் கீழம்' இக்
யாதி சாந்தோகயத்தில் எட்டா வது பரபாடகத்தில் சொல்லப
பட்டிருக்கிறது வதிண-ம் - சந்தப்பொடி, வாவல-ம் - வஸூதி
ரம், ஓவெவான மறபும நூறு நூறு அபஸாஸஸூச நாதவந்திக
கொண்டு வருகிறார்கள் என்று உபபிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட
புருகிறது வஸூதாமகாரம் - பரமாத்மாவைப்பிரானவால்
காரம் இவா இரக முகதா, கோவிந்தன தனக்கு பாவா
துக்கு குடியடியார - நம் நம்மா தாஸாயா, அவது
பரமபரையாத காலாகா, என் - என்று சொல்லிக்கொண்டு,
முடியுடை வானவா - கிரீடங்களுடைய லிங்கா ஸூரிதா,
முறைமுறை - வாயை வரிசையாச, அன்றிசகே பாவகாராதன
விதி பரமாரம், எதொகொள்ள - எதொகொண்டிய, கொடி - வ
கவகாராவில், அணி - அலங்காரிதப்பட்ட, நெடு - மிசவும உயா
ந்த, மதிள - மகிழையுடைய, மொவாரம் - போபுர வாகில்,
குறுகுவிதது 'பிட்டுமபு செய்விதது, பேருடைய' என்பதி
னால் கேவல இரகிராதிரானால், அபபடிப்பட்ட திருநாமங்கா
யுடைய லிங்கா ஸூரிதா என்பது கீழாதிதம் முன்று
பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும்' வாசலில் வானவா
காமகார நாரகொகொண்டு பிட்டுபுகுதென்று வைகுந்தம்மாரும்
முனிவருடைய வாக்ஷா கவருந்தம் புகுதலுடைய வானவா விகிதே',
'விதிவகைபுகுதல்களெல்லாம் வலிவாதிபா பிடுகின்ற பாவகிரி

தாஹம் சுயேரவஸை || சுவேதூரஹ ஜீரம் ஹிசுவாவம்
 ஸ்ரயிஷே நிராஜயம் | சுவேதந ஸாஜ்யம் யாவஸூரஜி காம
 யாவஸெவதஸா || க்ஷேம் ஜீ வஸஹாசுவேதந வெறுகக்ஷ
 ஸாமயா வஸஹ || 1 க்ஷேவக்ஷம் ராஜயா வஸாஜ்யம் ஸ்ரீயாவதி
 ஜிஷா கௌஸவம் || வெவஸூரஜம் விஸாவாசக்ஷம் சுஜாஜ்
 க்ஷேரஜிவக்ஷாஷா || 2 வெவஸூரஜம் ஜீவாவாஹம் ஸ்ரீர
 வஸக்ஷம் ஸுஜவத் || சுஜாஜ் க்ஷேரஜிவஹ ராஜம் ஜயதஸ்ரீர
 சுதாஸகம் || ஸுஜவ வஸவ ஹி நஸ்ரீரகஜவமெஷ்விதி

சுவஹம் - நான், ஜீரம் - இந்த பாகருதியை, ஹிசுவா - விட்டு,
 சுவேதந - வெகு தூரம் தொன்று, நிராஜயம் - துககருதனில
 லாத பகவானை, ஸ்ரயிஷே - அடையப் போகிறேன்,
 சுவேதந - இந்தப் பகவானோடு, ஸாஜ்யம் - ஸமமாயிருக்கையை,
 யாவஸூரஜி - அடையப்போகிறேன், சுவேதஸா - ஜனானில
 லாத, சாமயா - இந்த பாகருதியோடு, ஸாஜ்யம், ந - அடை
 யப்போகிறதிலும், ஜீ - எனக்கு, சுவேதநவஸஹ - இந்தப் பக
 வானுடன், ஸாஜ்யம் - ஸமமாயிருக்கை க்ஷேம் - உசிதமானது,
 சாமயாவஸஹ - இந்த பாகருதியோடு கூட, வஸக்ஷம் - ஸம
 மாயிருக்கை, ந-(கருத நது) அல்ல ராஜயாவஸாஜ்யம் - லக்ஷ்மி
 யோடு கூட, ஸ்ரீயாவதிஜிஷா - விளையாடு மிடருதனில், க்ஷேவ
 க்ஷம்-விளையாடிக் கொள்ளுகிற வெவஸூரஜம் - மீசமப்பால்
 யறுதந நிமமுடையவராயும் விஸாவாசக்ஷம் - விஸாலமான
 பணக்கையுடையவராய் மிருக்கிற, கௌஸவம் - பகவானை, சுஜா-
 எப்பொழுது, வக்ஷாஷா - கண்ணால், ஜ்ஞக்ஷேரஜி - பாகரப்
 போகிறேன் வெவஸூரஜம், ஜீவாவாஹம் - நீண்ட கை
 யையுடையவராயும், ஸ்ரீரவஸக்ஷம் - உறுதியான பலமுடையவ
 ராயும், ஸுஜவத் - கருடமான வரகததையுடையவராயும்,
 ஜயத - லோகத்துக்கு ஸ்ரீரகாமாஸகம் - துரகததைப்
 போகடிக்கிறவராய் மிருக்கிற, ராஜம் - ராமனை, சுஜாஜ்
 க்ஷேரஜிவஹ ராவஸவ - ராமன், ஸுஜவ வஸவ - (நமமால்)
 பாகரப்பபட்டவராய்ச் சொன்னு தானே, ந - நமமுடைய

ராவவஃ! தஜஹ்வபுஷ்யஞ்ஞாகவஸுஷுஷுஷுநிவஹாவஸுஃ!'
 உத்யாஜிகளில் கட்டளையிலே யிவன உத்யாஜிதத
 படியே இழந்த விழவெல்லாததீர நிரகிஸயவெஹு
 னான தனனைக காட்டித் தனமை பெறுததித் தன
 தாளினைக கீழ்க்கொண்டு தனனோடு ஸகாமவெஹுஷவ
 ருஷணமான ஸாயுஜ்யத்தாலே யிவனுக்கு ஸஜாகீய
 ரான வந்தமில் பேரினபத தடியரோடிருத்தி, இப்ப
 படி ஸஜஹ் பூதிவஸக நிவ்ருத்தி வசிவசுமாகவும,
 ஸவஸுர உபாவிலாவ வசிவசுமாகவும, ஷேஸகாரூ
 வஸுர ஸஜஹ் மிலலாதபடியாகவும தன உத்யாஜித
 துக கமூர உவமாக விவன உத்யாஜிதத கெஹ்யபு
 னகளையெல்லாம யாவதாதுவாயாகக் கொண்டருளி,
 1 'ஸவயஸ உவயெ நித்யநிஷேஷாஷமதாஃ' என்கிற
 படியே தனக்கு மகோக்ஷமுமொரு வயஸில் தோழ
 னமாரைப்போலே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளோடு
 இனயுவந்த விவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி

ஸாகம் - துகத்ததை, ஸஜஹ் - உதிகதுக கொண்டிருந்
 திற ஸாவஸுரஃ-ஸகாயன தஜஹ்வ-இருடடைப்போல, ஸவதெ
 ஷுஷி - பாதகரீரப பீபாகிஷா உத்யாஜிகளில் கட்டளையிலே -
 அவதார கஸகாரில் இருந் மாகிரி பராததித்திருப்ப
 தைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடையப்படாம
 விருந்த பகவதனுபவத்தின் நஷ்டம் தனமைபெறுத்தி-பரமஸார
 யத்தைக்கொடுத்து ஸகாமவெஹுஷவருஷணமான-ஸாயுஜ்ய
 ஆநந்தத்தை உத்யாஜிதத யிருந்தகையே ஸவபாவமாகவு, உத்யா,
 அநந்தமில் - நாஸமில்லாக, போ - பெரிய, இனபதது - ஆநந்தத்தை
 யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற, அடியரோடு - தாஸபூதாகவாய
 நித்ய முகதாகளோடு இருத்தி - யிருக்குமபடி பொயது 'ஸவ
 ரு உபாவிலாவ' மாவது ஜீவாகமாவிறது ஸவபாவமாக உற
 பட்ட காய் ஸமபந்நமில்லாதவனு யிருக்கை முதலான குண
 களின் பரகாஸம் ஷேஸ' இதயாதி - தேஸம் முதலியான
 களினுண்ணுண்டான ஸபகாஸம் புரையற - வயதயாஸ மிலலாத,

வெவ்ரா சூத்திரிலும் ஸ்ரீ வெவகூண மடித்திலு மருளிச
செய்த உமொரஸத்தினபடியே வெனகாணிகா துணிக
நிதூகிஜாணன விவனுபபாலே தான நிரகிஸயா
மடிஞயிரு உகம

வவ்ரா லிவடிவூவலிவபுக வெகாணிகா மமான
உயுவிடிவா லிகளிலும் 1 'வஸகம் வஹதி ஸுகாதா டெ
மாரககாந்தரங்கா வம் நாராயணம் பூலம் | பூ
அநபேக்ஷிதங்கா ஸுவபுஹதி ஸுகாதா வர
உாதா மகாதா ||', 2 'யெதுடிவெந்நா நொகெ வுண்ண

பரிமாறி - ஸாமஸிலவிதது ' வெவ்ரா சூத்திரிலும் ' எனபதற்கு
' கடிாஹமெகாணிக நிதூகிஃ பூஹடிவடிவா ' என
கிற ஸலோகத்திலும் என்றும், ' மடித்திலும் ' எனபதற்கு
' கடிாஹம் ' என்றாமபிதது ' நிதூ கிஃகொ மவாதி '
எனகிற வரையின குாணிரையிலும், என்றும் காதபாயம்
வெனகாணிக - வெவ்ரா பாயோஜனத்தில் ஆசையிலலாத,
சூதூணிக அா ஸிலலாம இருக்க, அனறிசகே இதற்கு
மேறப்பட ||ருகாகதம் இலாக இதைதகளிர் ஸாஸ்திர
வலிதத 'மொடி மாரககாா இருந்தபாதிதும் யுவ பரபன
னனுசகு அனா உயாங்க லலாமையிலை இங்கு அருளிசசெய
பபபடவிலலை என்று நிருபிசகபபோகிறவாப அபாபபபபட
மாரககாந்தரம் உனடெனபதற்கு பாமானம் அருளிசசெயகி
ரா— வவ்ரா ' எனாமபிதது ' வவ்ரா ' இதயாதி -
அவாசளுக்கு அலுபரிசு வேண்டிய வஸதுவில் ஆதிதயன
சோந்திருக்கிறாயிரிண அங்க மண்டலகதைப பேதிததுக
கொண்டு போவநாசிய ஆச'சிராதிகதி அஸமபாவிதம் என்று
தாதபாயம் ஸுகாதா பரிஸுகதமான ஸவருபததையுடைய,
வஸகம் - ஸதவகுணமானது, பூலம் - பரபுவாயும், டெவம் -
மேதவனாயிருக்கிற, நாராயணம் அநிருதகாதி அவதாரங்க
ளைச் செயதுகொண்டிருக்கிற நாராயணன், வஹதி-அடைவிக
கிறது, ஸுகாதா, பூலம் - அநிருததன் முதலிய அவதார
ங்களை யடைந்திருக்கிற பகவான், சூதூ மா காணெ, வரகாதா

வாவவிவஜி-தாஃ | தெஷாம் வெவக்ஷேஜ்யோமம் மஹதாம்
 விஜயதே || ஸவ-புறொக ததோஹனா சூழிதேஜாஹார
 உஷுதே | ஜாநாரோஹீ உஹாதெஜா யெநெதம் யாய-புதே
 ஜமக | சூழிதே டிஹஸவ-பாஜா ஸஹஸ்யாஃ கெகவிச
 கவிச | வாரணாசுல-தாஸு தம் டெவம் ப்ரவிஸனூ-
 த || தவூரகவி விநிஜ-புதா ஸநிர-புததள வ்யூதாஃ |
 உஹாஸ-தாஸுதொ ஸூயஃ ப்ரஹ்ம-ப்ரவிஸனூ-தா ||

மம் - பரவாஸு-தேவனே, வஹதி யெ - எவாசய, ஹொகெ-
 இநக லோகத்திலேயே, வுண்ண வாவவிவஜி-தாஃ - புணைய
 பாபநகரி-லாதவர்களாய், டிஹ கொளுததபபட்ட, ஹஸ-நாஃ-
 ஸமஸாரமாகிற நெருப்புகுத ஹிசுபோலே வருத்தி செய்யக
 கூடிய காமநகையுடையவாரி, செஷேஜ்யோமம் - தேஷமாநா
 சிய மாகசத்தை, மஹதாம் - போகிற தெஷாம் அவாசனா
 கரு, விஜயதே - 2 | பராமமண ஸரீரஷ்டனே, யெந - எந்த
 ஸூயனால, ஹம் - இநக, ஜமக - லோகம், யாய-புதே -
 (பரகாஸத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) தரிசபபட்டிருக்கிற
 தோ ஜாநாரோஹீ - அனேசம் கிரணங்களை யுடையவனாயும்,
 உஹாதெஜாஃ - மிகுந்த பரகாசதநயுடைய ஸவ-புறொ
 கததோஹனா - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருடடைப போர
 கடிக்கிற, சூழிதேஃ - ஸூயன, ஹாரம் - வழியாச, உஷுதே-
 சொல்லப்படுகிறான சூழிதேஃ - ஸூயனால, டிஹ - கொளுத
 தபபட்ட ஸவ-பாஜாஃ - எல்லா அவயவங்களுய் முடையவா
 களாயக கொண்டு, கெகவிச - ஒருவனாலும், கவிச - ஒரு
 இடத்திலும், ஸஹஸ்யாஃ - பராகத தகாநவாசளாய, வார
 ணாசுல-தாஸு - பரமாணுவைப்போல ஸபிஷ்மமான
 ஸரீரததையுடையவர்களாயக கொண்டு, தம்-டெவம் - அநந அநி
 ருததன், ப்ரவிஸ ஹி - பரவேசிக்கிறார்கள் ஸநிர-புததள -
 அநிருததனுடைய சகாநகில, வ்யூகா - இருநது, தவூரக-
 அநத அநிருதத விகாரா, கிலிருநது, விநிஜ-புதாஃ - விடுபட்
 டவர்களாய, உஹாஸ-தாஃ - மனதை மாததிரம மிகுதியா
 யுடையவர்களாயக கொண்டு, தகஃ - அதிலிருநது, ஸூயஃ -

புஷ்பாஜ விறிஷுதா ஜீவம் ஸுஷுஷுணகதஃ | விஸ
ணீ விபுபுவரா ஸாஸ்யொயாமாஸு தெஸஸஹ | தத
தெஸுமூணஹீநாஸெ வாராதாந ஜஹ்லா | புவீ
ஸணீ விஜஸுஷாஃ க்ஷேத்ருஜீதம் நிமபுணாதகம் ||
ஸவபூவாவஸம் வாவஸுஷெவம் க்ஷேத்ருஜீதம் விவிதகவதஃ |
ஸவாஹித கமஸாவஸம் நியதா ஸம்யதெந்ரீயாஃ || ஸனகா
ணவாவொவமதா வாவஸுஷெவம் விஸணீ தெ || ஐதூாழி
களான ஜஹாலாரதாழி வவநங்களிலும், 'ஸெதஹீவ
வதஃ பூவபு விஸுரூபவயநம் ஹரிம் | ததொநிநும

மேலே, புஷ்பாஜம் - பரதயுமனனை, புவீஸணீ, புஷ்ப
ாஜ - பரதயுமனனிடத்திலிருந்து, விறிஷுதாஃ, ததஃ,
ஜீவம் - ஜீவாதமாககளுக்கு அபிமானியாகிய, ஸுஷுஷுணம் -
ஸமகாஷணனை, விஸநி - பரவேஸிககிருாசன, தெஸஸஹ -
அவாகளுடன், ஸாம்யுாஃ - ஜனான யோகத்தில் நிஷ்டை
புடையவர்களாயும், யொமாஸு - காமயோகத்தில் நிஷ்டையு
புடையவர்களாயு மிருக்கிழ, விபுபுவராஃ - பாராமமண
ஸரேஷ்டாகள் (ஸனகாஷணனை யடைகிருாகள்) ததஃ, தெ -
அவாகள், தெஸுமூணஹீநாஃ - மூன்று குணங்களும் இல
லாதவர்களாயக கொண்டு, சுஜஹா - சீககிரத்தில், நிமபு
ணாதகம் - ஸதவம் முதலிய குணங்களிலலாதவராய, க்ஷே
த்ருஜீதம் - க்ஷேத்ராஜனென்று சொல்லப்படுகிற, வாராதா
நம் - பரவாஸு தேவனை, புவீஸநி, ஸவபூவாவஸம் - ஸ
லாவஸதுசகளுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அநதாயாமியாகிய,
வாவஸுஷெவம் - வாவஸுதேவனை, தகவதஃ - உணமையாக
க்ஷேத்ருஜீதம், விவி - அறி, நியதாஃ - நியமத்துடன் கூடிய
வர்களாயும், ஸம்யதெந்ரீயாஃ - விஷயங்களிலிருந்து இழுக
கப்பட்ட இந்நிரியங்களை உடையவர்களாயும், ஸவாஹிதக
வாஃ - ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனத்துடன் கூடிய, தெ -
அவாசன, ஸனகாணவாவொவமதாஃ - அநநய பரயோ
ஜனமான மனதையுடையவர்களாய, வாவஸுஷெவம், விஸநி
ஐதஃ - இநத லோகத்திலிருந்து, ஸெதஹீவம் - ஸவேத
தனீதகர, பூவபு - அடைந்து, விஸுரூபவயநம் - விஸவ

காவராடி ஸ்ரீ கக் கக்ரோடியள ஹரிம் || ததஃ ப்ரடிஹு
 காவராடி ஷேவம் ஸவெபுஸுரெஸாரம் || ததஹிஷ்டுணம்
 ஶிவ்யம் ஹிவக்ஷம் ஸகாததம் | ஸயஸவ்யவரோ காமு
 ஸகா ஸஹ ஸுஹெவஷிணாம் | வரஹேகாணி விகா
 நாம் வக்ஷகாரதாததம் | ' எனறிபபுடைகளிலே
 ஜயதூஹிதாபிகளிலும், 1 ' விலவாவதமா ஹிஹம்
 ப்ராவ்யுஹிஹாவதமாஸ வரம் ஸஹ வாவஸுஷேவா
 வ்யம் ஸகிஷ்டம் ப்ராவ்யுத ஹி வகிஷ்டி' என்று ஸ்ரீவஹ
 ராத்ராயிகாரணத்திலும், சில வயிகாரி விஸேஷங்க

ருபத்தைத் தரித்துக் காண்படுகிறது, ஹரிம்-(அவ்விடத்திலிரு
 கிறது) பகவானே, ப்ராவ்யு-அடைந்தது, ததஃ, ஸ்ரீ கக் கக்ரோ
 டியள - காரதியுடன் கூடிய கக்ர ஸமுத்திரத்தில், ஸ கிரஹம்-
 அந்ருத்தனென்கிற பகவானே, ஸ்வராடி-அடைந்தது, ததஃ -
 அவ்விடத்திலிருந்து, ஸவெபுஸுரெஸாரம் - எல்லா ஸஸவரா
 களுக்கும் ஸஸவரான, ப்ரடிஹு - பரதபுமனன் என
 கிற, ஷேவம் - தேவனே, ஸ்வராடி, ததஃ, ஸகாததம்-அநா
 தியான, ஶிவ்யம் - அபராகருதமான, ஸக்ஷுஷ்டுணம் - ஸகா
 ஷணாகிய, ஹிவக்ஷம் - பகவானே (அடைகிறார்கள்), ஸகா -
 எ ப பெ பா மு த ம, ஸுஹஸுஹெவஷிணாம் - பருமமா
 னந்தத்தை ஆசைப்படுகிற, வக்ஷகாரதாததம் -
 ஐந்து காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடைய
 வாகளாயும், வரஹேகாணிவிகாநாம் - பரமை காரதி
 தாமத்தில் வித்ததியை யுடையவாகளாய் மிருக்கிறவர்களுக்கு,
 ஸயஸவி - இதுவும், ஸவரஃ - வேறொரு, காமு - வழி இப
 புடைகளிலே - இந்த விதங்களிலே விலவாவதமாஸ - விப
 வத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, ஹிஹம் ப்ராவ்யு -
 வ்யூஹாவதாரத்தை அடைந்தது, ஹிஹாவதமாஸ - வ்யூ
 ஹத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வாவஸுஷேவாவ்யம் -
 வாஸுதேவன் என்று பெயரையுடைய, ஸகிஷ்டம் - ஸகிஷ்டம்
 மான, ததஃ - அந்த, வரம் ஸஹ - பரபருமமானது, ப்ர
 வ்யுதே - அடையப்படுகிறது ஸயிகாரி விஸேஷங்களை -

னோபபற்றச் சொல்லுகிற சூட்சுமத்திலும்,
 ஸத்யஞ்ஞானிகளிலிருந்து சூட்சுமவாசுகளுக்கு முள
 ள மதிவீசேஷாதிகளிருக்குங் கட்டளைகளவோவாயி
 காரிகளுக்கே சூட்சுமங்களாகையா லிங்கவைவகுத
 துச் சொல்லுகை யவெக்ஷித மன்று இகமத்யுத
 கதயனுஸந்தானம் ஸத்யநாதிகள் ஸத்யபூ
 அவஸ்யம் தீநிஷ்டான விவநுகரு
 ஸத்யநாதிகள் ஸத்யபூதிகளுக்குப்போலே உபாயஜமாக
 நாளதோறும் சுத்யவநங்களன்றே யாகிலும் இவ்வு
 வாயத்தி விழியுமபோது ஸத்யநாதிகளவோவாயி
 மனோபூதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்
 ஸத்யநாதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்
 புகுகிற கண்ணுலத்தக்கு நாளெண்ணி யிருக்குமாப
 போலே வலிவபூதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்
 சூட்சும இபவாசுகளும் பெறப்புகுகிறே மென்
 கிற ஸத்யநாதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்
 பூதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்

அநதநத ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உபாஸன
 நிஷ்டாக்களை சூட்சுமத்திலும் - விபவ வ்யூஹசரமமாக மீமா
 க்ஷத்தை யடைவது ' ஸத்யஞ்ஞானிகளிலிருந்து ' எனப்
 தோடு பருமமாவுடன் என்று சோதனை சொள்ளவும் இது
 புராணதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ' சூதி ' ஸபதம்
 பலாநுஸந்தானத்தைச் குறிக்கிறது பசுதியாக நிஷ்டைக்கு
 கதயனுஸந்தானம் அங்கமென்று ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணீதம்.
 அன்றையாகிலும்-இல்லாமற்போனபோதிலும் 'இவ்வுவாயத்தில்'
 இதயாதி-அங்கமாகா விட்டாலும் இந்த உபாயத்தை யனுஷ
 திக்கும்பொழுது பலத்தில் ஆசை அதிகாரத்தில் சோந்திருப்பதி
 னாலும் பிறகு வரப்போகிற புருஷாததத்தை சோந்ததாகையின
 லே ஸவயம் பரயோஜனமாகவும் இக்கதயனுஸந்தானம் அபேக்ஷி
 தமென்று தாதபாயம் ' ஸத்யநாதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்
 ரத்தினால் கரமாகுகளில் நிர்ணயமில்லாமல் பொதுவாகத் தெரி
 நது கொள்ளலது ஸத்யநாதிக் கதயனுஸந்தானமாகையோலே மனுவவபூதிக்

ஜ்ஞாநகோக்யததாலு மிவனு க கவெக்ஷிதவிலியுண்டு
1 'ஸரீவம் ராஜவிலஹஸ்ய ராஜஸ்ய விஜிதாதூதம்| ஸஜ்ஞ
ஹயஸம்யுக்தெய்யுதாநீலிவ உமொராமெயே||' எனனும
படி பிராடடி யிருநத விருபபு இவனுடைய மதுக
ஸநாதததுக்கு நிஷங்கம

நடைபெறவங்கிப பகலொளிநாளுததராயணமாண
டிடைவருகாற்றறிவியிரவிற்பதிமினவருணன் [ரால
குடையுடைவானவா கோமான பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகவகளையதி யெழிற்பதமேறுவரே

டான காலத்தில பல பராததனையாகிற அங்கமும், பிறகு புரு
ஷாததத்திலதவரையும் ஆநந்தானுபவமும் உண்டாகிறது விஜி
தாதூதம் - ஸாவஜ்ஞா யிருக்கிற, ராஜவிலஹஸ்ய - ராஜ
ஸரேஷ்டனான, ராஜஸ்ய - ராமனுடைய, ஸரீவம் - ஸமீபத
தை, ஸங்கஜ்ஞஹயஸம்யுக்தே - (இப்பொழுதே போச
வேண்டுமென்கிற) நிஸசயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, உமொர
மெயே - மனோரதங்களாகிற ரதத்தினால், யாநீலிவ - போகிற
வளபோ விருக்கிற 'இருபபு' எனப்பதோடு அஸோகவனிகையில்
என்று சோததுக கொள்ளவும்

அரசிராஜி மாரகத்தில் போகவகளை யனுபவித்தாலும்
அதையே நீடித்து அனுபவிப்பதில் ஆசை யுண்டாகி அததால்
விளம்பாதிரு ண்டாகாது என்றருளிச் செய்கிறா—'நடை
பெற' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நடைபெற - நடையைய பெறுமபொழுது, அதா
வது முாததநய நாடியாலில் வெளிக் கிளம்பி ஸலாப கிரணத
தைப பிடித்துக்கொண்டு போகுமபொழுது, அங்கி - அசனி,
பகல - மதயாஹநம், ஒளிகள - ஸுகல பக்ஷம், உததராயணம்,
ஆண்டு - வருஷம், இடை - நடுவில், வரும் - வருகிற, அதாவது
உபநிஷத்தில் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸலாயனை அடைவதாகச்
சொல்லப்பட் டிருநத போதிலும் பரதீதஸாநநரத்தில் சொல்லப
பட்டிருக்கும் நயாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில் சோககப்பட

வீதூயவயவடிபஞ்சுரொஹாவரொஹ வரிஸுரெஹ

நிபுரயவடிவியாதாயாதசுரெஹ நிரணுரெஹ |

சுயிமதவரிஸுரநீ மாரிதூயரெஹ நிவாஹுத

ஸுவயதி நிஜவாபாடியீ ஸயம் ஹரிவடிநீ ||

உதி ஸ்ரீகவிதாதிபுலிஹஸ்ய ஸவபுதனூலுதனூலு

ஸ்ரீபெருங்கடநாயஸ்ய வெநாநாயாபுஸ்ய கப்சிஷு

ஸ்ரீபெருஹஸ்யசூயவாரொ

மதிவிசேஷாபிகாரவாகவிஸாஹி.

|| ஸ்ரீபெரு நிரணு பெருபெரிசுரபநீ ||

சேராசுபபுறநிருவேங்கடமுடையான நிருவடிகளே ஸரணம்

புருகுகிற, காறறு, இரவி ஸாயன, இரவினபதி - ராததிரிககு
யஜமானனாகிய சந்திரன், மின - மினனல, வைதயுதன் என்ற
படி, வருணன், குடையுடை (கரைலோகயாதி ராஜயததைஸ்சிப
புகுகிற) குடையையுடைய, வாஸு - தேவதைகளுக்கு, கோ
மான - யஜமானனாகிய இரதிரன், பிரசாபதி - பருமமா, என்றிவ
ரால - என்று உபநிஷததில் சொல்லப்படுகிற ஆதிவாஹிகாகளி
ணுல, இடையுடை - அநதநத மாககங்களின நடுவுகளில், போக
ங்கள் - போகங்ளே, எய்தி - அடைநது, எழில் - தேஜஸஸை
யுடையதான், அதாவது எல்லா இடத்தைக் காட்டிலும் மேற
பட்ட தேஜஸஸையுடைய, பதம் - பரமபதத்தை, ஏறுவரே -
ஏறுவாராசள இததால இரதப பலங்கல இவன ஆசைப்படாம
லிருக்க நடுவில் வந்த தாகையினாலும், பரமபதம் எல்லாவற்றை
யுமவிட மேறபட்டதாயு மிருக்கிறபடியினால் இவைகளில் இச
சையும், அததால விளமபமுமுண்டாகாது எனபது ,தயோதி
தம்

ஸமஸாரத்தில் துசகாப்படுகிறவர்களுக்கு இரதக கதயனு

ஸரதானம் ஸுக்ருபமாயும தவரை உண்டாகக்க கூடியதாயு

மிருத போதிலும் ஸமஸாரத்தில் துககததை யனுபவியாதவாக
ருக்கு இது ஸுகருபமாயத தோனறுதே எனகிற ஸங்கைக்கு
ஸமாதானமாகவும், இப்படியே ஒவ்வொருவரும் அனுஸந்திக்க
வேண்டுமென்று கொண்டு ஸமஸாரத்தில் ஸுகமே இலலை
என்று ஸவானு ஸந்தான ரூபமாக வருளிச செய்கிறா—
'விக்ரவய' எனறாமபிதது

ப - ரா] விக்ரவய - தூமாதி மாககமாகிற, வடிபய -
ஏறத்தலை, ரூரொஹாவரொஹ - ஏறுவது இறங்குவதாகிற,
வாரிஸுரெஃ - சுற்றுவதினாலும், நிரணுரெஃ - இடை
விடாமலிருக்கிற, நிரயவடிவீ - நரக மாககத்தில், யாதாய
தகூரெஃ - போவதும் திருமபி வருவதுமாயிருக்கிற கரமங்
களினாலும், சீழக கூறப்பட்ட பிதருயான மாககத்தில் சில
இடங்களில் ஸுக துககமில்லாமல் கொஞ்சகாலம் விளம்பித்
திருக்கக்கூடிய யோகயதையுண்டு, நரகங்களிலோ ஒரு நரகத்
திலிருந்து மற்றொரு நரகத்துக்குப் போகிறபடியினாலே இரத
விஸரமமும் இலலை எனபது 'நிரணுரெஃ' எனபதினால் ஸூ
சிபிக்கப்படுகிறது 'நானே நானுவித நரகம் புகுபாவம் செய
தேன' இதயாதி இங்கனு ஸந்தேயம் ஸயிமத - அடையப்
பட்டிருக்கிற, வாரிஸுரணீஸு - அதிக ஸரமததையுடைய, நஃ -
நமமை, ரூரொயரெஃ - தன ஆஜைஞயை வஹிததுக
கொண்டிருக்கிற அகனி முதலிய ஆதிவாஹிகாக்களினால், ஸூ
வாஹு - ஸமஸாரத்தைத் தாண்டுவதற்குக் காரணமான வழி
யிலே நடத்தி வைத்து, ஹாரிவடி - பகவானாகிய ஹரிசுந்த
னவருக்கூட, அன்றிக்கே ஹரியாகிற சந்தன வருக்கூட என்றாக
வுமாம், வ்யயம் - தானே, நிஜவாயாடியீ - தன்னுடைய
நிழலைக் கொடுத்தது, வஸுவயகி - ஸுகப்படுத்துகிறது 'ஹரி
வடி' எனபதினால் பரிஸுத்தமாயிருக்கை, போகயமாயிரு
க்கை, ஸமஸார தாபத்தை நிவருத்தி செய்யக்கூடியதாயிரு
க்கை முதலியது சொல்லப்படுகிறது 'ஹரி' ஸபதம் ஸாவ
பாய நிவருத்தியைக் குறிக்கிறது 'நிஜவாயாடியீ' எனபதி
னால் தனக்கே அஸாதாரணமான ஸரிய பதிதவாதி சின்னங்களை
ததவிர மற்ற தன்னுடைய எல்லா ஸவபாவங்களையும் உண்டாக
குவது சொல்லப்படுகிறது இங்கு 'வாஸுஷெவதருவாபா நர
கிஸீகாநவதி-பா' நரகாந்தார ஸகீநீ ஸாகி சிய-பா நலெ

வ்யுதே || ' , ' காதமபலவும திரிநதுமுனறேறகு அங்கோ நிழ
விலலை நீருமிலலை உனபாத நிழலல்லால் மறறோ உயிர்ப்பிடம
நானென்கும காண்கின்றிலேன ' இதயாதி அனுஸந்தேயம
லோகத்தில மறற வருஷங்களை நிழலைக கொடுத்த தாபத்தை
மாததிரம போககடிகின்றன, சந்தன வருஷம் வாஸனை முத
பெயவைகளையும் கொடுத்து போகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது
ஆகையினால் பசவான இவகு சந்தன வருஷமாக நிர்வாணத்திருக்க
கிறது

திருவதீர்த்தபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நான்மமாசார்ய ஸ்வ மிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதராயஸார வ்யாக்யானத்தில்

கதிவிஸேஷாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே திருமொழி உரைநெய்ச்சிகாய நம: ||

பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவாதிகாரம்.

[பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவ பாகாரம்—லீலாவீழ்நீ போகயமாதும் ப்ரு
காரம்—பலம மநகீரத்தில் பரதிபாதிருகப்படும இடம்—அபுநரா வருத
நீகரு பரமானம்—முகந தையயில் காரதமயமில்லை—ஐகயவாத நீரஸ்
னம்—புநராவருத்தீ ஸங்கா பரிஹாரம்]

விதேவீவபெ னுக்ஷீகாண் விவித்ருவிவதிசிகம்

வலிவமலிதஸ்வம்பாவிவலிவசு வலிவஜாக்ரதி:

வஸுததவருஷிவிவிவருஷணாஷுச தசுமவெரு

வஜதி வரண வரணவெருவிவருதிசிகவெருஜிதம்

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ திருமொழி உரைநெய்ச்சிகாய நம: ||

இப்படி அசசிராதி மாககததாலே செனறபின வருகிற
ப்ருமமானுபவத்தின ஸவருபத்தையும், அது ஆநதருபமென
பத்தையும், ஐகயம் முதலியவைகளை அஸமபாவிதமெனபத்தையும்,
அநத அனுபவம் ஸவத பராபதமான கைங்காயபாயநத மாணை
யினாலே கைங்காயமும் புருஷாரதத்தில சோககப்படடிருக
கிறதெனபத்தையும், பிறகு திருமபி வருவதற்குச காரணமில்லா
மையினால் புநராவருத்தி இல்லாமலிருப்பத்தையும் நிரூபிக்கப
போகிறவராய அதிகாராரதத்ததை ஸங்காவிதகருளுகிறா—
' விதேவீ ' எனருமபித்து

ப - ரை] விதேவீ - தமோகுண மில்லாததான, வபெ - பரம
பத்ததில், இது ரஜோகுணத்திற்கும் உபலக்ஷண என்றபடி,
விவித்ரு - ஆஸசாயகரங்களான, விவதிசிகம் - விபூதிகளை
யுடையவனான, னுக்ஷீகாண் - ஸரிய பதியான பசவானை,
' காண் ' ஸபதத்தினால் அவனுடைய போகயதாதிஸயம் தயோ
திதம், வலிவமலித: - (பகவானுடைய உததாவை நடத்து
கிற) ஆதிவா ஹிகாகளினால் அடைவிககாரபடவனாக கொண்டு,

இகமதீவ்ஸெஷககாலே செனறவனுடைய
வரிவதிணபுஸுஷாரகாலவமிருகதமபாடி யெவ்வனே
பரிபூரணபருமமானுபவாதிகாரம் யென்னில் — 1 'அனைத்
துலகுமுடையவாவிதத லோசநனைத்தினைத்தனையும
விடாள்' ஐதூரிகாரிதபடி யே ஸவபுஷேஸ ஸவபுஷானு
ஸவபுஷவெஷெகளிலுமஸவெபுஷாரணையத ஐங்களான
விமு ஹமணவிவதிதிவெஷிதங்களிலொன யுங் குறை
யாமே நிரகிஸயவொமபுமாக விஷயீகரித்ததுகொண
டிருகதம இவவகாலவம ஸாரணானுகந மிவனு
ககு மதநுஷதம, மாகையாலே வாரணாஜுஞ சொல

ஸவபுஷ - அடைந்து, அகாபது பரிபூரணமான பகவானை
பரதயக்ஷமா யனுபவித்து என்றபடி சூவிலபுஷ - பரதா
யிரகிற, ஸவஹஜ ஸவபாவததிதேயபட்ட, சூகூரகிஃ - ஸா
வஜனுகவாதி ஸவபாவதானே பு நடப்பதுபதொன்றி, ஸுபு -
பரதாஸமாசச கெரிகிற துஷபுஷநிவிஃ - (கனனுடைய, அவ
னைவிட்டுப் பிரியாகிருதமபடியான கிஸேஷகதை யுடையவனு
யசசொன்றி, விலிஷு - பாகாஸிககிற மணாஷு - அப
றக பாயமதவம் முத ய துணைகளின் எட்டெனன து -
அநகர கு னவகூற நடப மறு - பரதயாஜன வகளைனன, அகா
வது கணனிஷ்ட பரதாரம அனைதம ஸீரம முகலியவைகளை
யெடுகதுசொன்றி நாயாயம் முதல பாவசளைச செய்கிறது,
இவவகளை யுடையவனுபதொன்றி, நிவர்த்திகயோஜிதம் -
திருமபி நுதலின் பரஸகாவமே இஸாமபிருககிற, லொமெ -
அனுபவததில், வாரண மிருநதகான, வாரண - பரமாதமா
யுடன்) ஸாமாபிருசகையை, ஹஜகி - அநடகமுன

அனைத்துலகம் - எல்லா லோகமதனையும், உடைய -
கனாகு விபூதியாச உடைய, அரவிநத லோசநனை -
காமரைப புஷபாவளபோன்ற திருக்கணாசனையுடைய பசவான,
தினைத்தனையும - 'தினை' எனபது அதயலபமான தானய விஸே
ஷம், அதாவது ஸவலப பாரமும, விடாள் - அனுபவியாமல விட
மாட்டாள் சொல்லுகிறது' எனபகோடு ஸருதி முகலியவைகளில்

லுகிறது 1 'உணாமுமுநல' மெனறும, 2 'நிரவூ
 திரயரஹாடிஸு'வவாவெவகருக்கணா | ஹெஷஜ் ஹ
 வசுபூவிரெகாணாதூநிசீதா||' என்றுஞ் சொல்லு
 கிறபடியே ஹவசுஸுரதிவம ஹோமூமாகப பூரூதம
 மறறுமுள்ளவை ஹோமூமாம படியெங்ஙனே யென
 னில — ராஜகீஷிஷிகரு ராஜாஹோமூனாலை அவனு
 கவிசநங்களாய் அவனுடைய ஹோமததுக குறுப
 பான ஹோமாவகாண ஹோமஸூநாழிகளும் இவ
 ளுக்கநுக்கீருமா மாபபோலே இங்தும ஹவசுஸு
 ரதிவாநு'வநிகளானவை யெல்லாம் ஹோமூமாக
 குறையில்ல இப்படி ஸவசு பூகார விசரிஷ்டனாக
 கொண்டு ஸவெசுஸூரன ஹோமூனென்னுமிடம்
 ஸூ'திஷ்டதூ'ரிகளிலே பூவிலம் இவ்வசுததை
 ஹோயிகரணத்திலே ஹோயிததருளினா இவற்றில்

என்று சொந்ததுக சொன்னவும் நிரூப - போசசுடி ரபபட்ட,
 சுதிரய - நன்னாவிட மேனமையயுடைய, சூவூரடி - ஆந
 தத்திறகு காரணமான, ஸு'வவாவெவகருக்கணா - ஸூ
 மாயிருக்கை யொன்றையே லக்கணமாகவுடைய, வாகாண -
 அநாய பரயோஜனமாயும், சூதூ'நிசீ - நிகயமாயுமிருகிற,
 ஹவசுபூவிரெகாணாதூ - பசவாணையடைவது, ஹெஷஜ் - (ஸமஸார
 மாகிற வயாதிகரு) மருந்தாக, தீதா - எண்ணப்பட்டது உறுப
 பான-உபயுகதங்களான ஸூரதிவாநு'வநிகளான-ஸவருப
 ததைச் சோந்தவைகளான 'பூகார'மாவது குண விச
 ஹாதிவிசேஷணங்கள் 'ஸூ'தி'யாவது 'அவனபரமாதமாவுடன
 எல்லாக கலயாணகுணங்களையும் அனுபவிசகிருன, எல்லாவற்றை
 யும் பாரக்கிறான்' என்றாததமுள்ளது 'ஹோயிகரணத்தி
 லே' என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 3 'கபரிஷ்டு' ஹவசுபூவிரெகாணாதூ
 ஸுவா'திவெவகருக்கணா' ஹோமூமாகப பூரூதம
 வசுபூவிரெகாணாதூ, ஸூ'திஷ்டதூ'ரிகளில் கவிசநங்களாய்
 அவனுடைய ஹோமததுக குறுப பான ஹோமாவகாண
 ஹோமஸூநாழிகளும் இவ்வுருக்கநுக்கீருமா மாபபோலே இங்தும
 ஹவசுஸுரதிவாநு'வநிகளானவை யெல்லாம் ஹோமூமாக

பலிவகுதி மண்ணிலிஷ்டம் நிரதிரப ஸுபாரகுலம் ஸு ஹா
நுமவது ததுகிரிதஸு கஸு நொ: மாவாடிவ கிஷு
ஹுஹஸுதி, சுமஸுஸு ஸவஸு ஸுபாரகுலகா
டிவ ஸுஹம் உ மவஸுதி (எல்லா பஸதுராத்ர பரமாத்
மா) து ஸீரபுர பரமாத்ரம, அபபாபசிலாக
வஸதுராத்ர இல்லையாத்ரம, ஸுபா ஸஸதுககாபும
பரமாத்ர ஸீரபுரபரமாத்ர, ஸுபநுபவாரபும அதுபபிச
கிறுன) எனது சோததுக கொளாவும ஸாபிதருளி
னா - ஆபாப ஸமாதானததுடன் விகதாததகாக ஸதா
பிசகருளினா இப்படி எல்லாம் பரபயமாகில் சிலவறு
றைமாததிரம பரமபதமென்று பரமானவரளில் கொலி இருப
பதருக தாதபாய மருளிச ரெயசிறா—' இவறில் ' என்றாம
பிதது 'வஹு' (அடையப்படுகிறது) உஹு (இது) எனகிற
வயதபததியினால் 'வஹு' எனதும பதம் ஸுபுரகுலமும் -
நீவாதாவின் ஸவஸுபமும் 'புதுஷ்டி' என்பதற்குமுதி
பததகஸையில் என்று சோததுக கொளாவும ஸவபாவகதி
லேறாபுட ஸீரபுரபரமாத்ர காமமாகிடுவபாகிபினால் மறைசரபபட

கூவுகரு துஜாமாத ஸாஸ்திரங்களிற்சொல்லப்பட்ட
 வீராவிலகியில வடிவங்கள் சூக்தனுக்கு ஹோம
 மாகக் கூடுமோ வென்னில? அதிலுங் குறையிலலை
 விதோவஹதனுக்கு பூகிகுமாமான பால விதும்
 ஸீததா லகூகுகுமாமாப போலவும், ஸாவலுள
 னான விதாவினுடைய சிறைக்கூடம் சிறைகிடக்கிற
 ராஜகூலாநுக்கு அப்போது பூகிகுமாமாயராஜா
 சிறைக்கூடத்தி னின்றும் புறப்பட விட்டுகநது து
 ஹோமனாக வைத்தவளவில சிறைக்கூடமான
 கோப்புகுலையா திருக்கச்செயதே விதாவின வில
 கியென்ற லகூகுகுமாமாபபோலவும்,¹ 'யஸ்யா ஸஹ
 வஸுமெதா நிரயொ யஸ்யாவிநா' என்றும்,² 'நஹி
 செஜீவிதெநாமெதா நெநவாமெதா நஹிவிஷெணெ'।

புருபபதற்கும, ஸீரததைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே
 காமம் நிவருகதி யடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போ
 கயமாகத் தோன்றும்புருபபதற்கும, விரஜாநகி காண்டினபிறகு
 ஸூகூதம் ஸீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூரணபவம்
 வருகிற வரையில் இந்த விபூதி போகயமாகத் தோன்றும்புருப
 பதற்கும, முறையே மூன்று தருஷ்டாததவள்ள உதாஹரிசுப
 படபுருக்கின்றன ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைக்கூடம் அடைவிட்ட
 வுடனே போசயமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன
 பிறகு தோன்றுகிறது என்பது 'வைத்தவளவில' என்பதினால்
 தயோதிதம் யஃ எது, சுவயா ஸஹ - உன்னோடு (புருபப
 தோ), ஸஃ - அது, ஸுமயஃ - மோஷம், யஃ, சுவயாவிநா -
 உமமைவிட்டபுருபபதோ (அது), நிரயஃ - நாகம் சஹாரஸா -
 மஹாரதினான, ராஜாவிநா - ராமனாவிட்டுப்படுகிறது, ராக்க
 லீசெஷு - ராக்கலிசனிலிருந்து, வஸுஷுஃ - வஸிக்கிற,
 செ எனக்கு, ஜீவிதெந - பரணானு, நஹிஷுஃ - பரையா
 ஜனமில்லை, செஷு - பணவசனினாலும், நெநவ (பரையாஜ
 னம்) இல்லை, ஹிவிஷெணெ - ஆபரணங்களினாலும், நஹி இல்லை

வஸஸ்ஸாராக்கஷவீ கெஷு விதாநாஃ கஹாரயம் | '
 எனறும், 1 'ஏருளுமிறையோனி' லும் சொல்லுகிற
 படியே ஹவசு வஸஸ்ஸுஷமினறிககே தான நின்ற
 போது கஷுமாரவிவமாகத தனக்கு பூதிகுலு
 மாயு மஸுமுகுலுமாயுந தோற்றின மீதாவிலுதி
 யில வதாபுங்குள கௌநுப நிரகரஹவசு மஹவம
 பணணுகிறவனுக்கு நிரகிரயலொம் வதததிலே
 சொருகை யுவவஹம் இப்படி வகருக்கு பூதிகுல
 மாயு மஸுமுகுலுமாயும கஷு பூ மிலலாதாக
 கமுகுலு ஸுஹாவமாயு மிருககை அபவதாபுங்க
 கருக்கு ஹவசுஷிவரவிகம இப்படி ஸுஹாவிகமான
 பலம் மந்திரதீல வாநுகுலுததை யுடைத
 பரீபாதிக்கபபும் இடம் தான தன பூகாரங்கலொல
 லாததோடுங் கடின் ஸீரானு நாராயணன் பூ
 வு னென்னுமிடம் திருச்சு ததிலும் அபத்திலும்
 வதாபுங்கு வதங்குளிலே யவிலுதம் முனபு
 சொன்ன கெஷுயபு இப்படி வரிவகுணபூமஹ
 வததாலே ிறதத பூதி விஸெஷததுக்கு வரிவஹ
 மென்னுமிடத்தை ஸுததிலே பலகாலு மருளிச
 செயதார கௌஷெஸயில ஸூகிவிகமான ஜக

'ஏருளுமிறையோன' எனமுரமரிச தம் திருவாயமொழியில பக
 வாணு அங்கிசரிக்கபபாடாக ஆபரணதிரவால் தமக்கு ஓன
 றும் பரபோஜனமில்ல எனமுழவார அருளிச செயதிருக்கிறா
 சொருகை - உவா டவரி இருக்கை வதாபுங்கு வதங்குள -
 நானசாம் 'வேற்று மலையயு நடப பதங்குள அநாவது திருமந
 திரத்தில ' நாராயணரய எனபதும், தவயத்தில 'ஸீ கெஷு'
 ' நாராயணரப' எனபதும் முனபு - உததா கருதயாதிகாரத
 தில புருஷாபுதமார ஸுததிலே - ஸரணுகதி ஸுததிலே
 ' கமஹவசுநிக பூதிகாரிதாஸெஷஸெஷதெ தகரகிரவி
 வநித்யுக்கெகபபு பூத்யுக்கெகபா' இதயாதிவாகயங்குளிலே
 ஜகஷணம் - ஸபாரிவெங் ' குழி' ஸபதம் சிரீடையக

ணாழிகளும் ஜோதூழி ஸம்வாழகங்களு மெல்லாம்
 வுண்ணுவாவாவிவ கடிநிரவெகூடி மமவழிவாழ
 மண்ணெவ்வாழிமுக ளாகையாலே கடிமயமன்றிக
 தே கூடுவ வரீவாஹமான கெவறு கெகஜயபுத
 திலே யணவபுதங்கள் ஆகையால் ஞாஷீயாயற
 றது யமாவித கெகஜபபயபுத வரிவகுணபு
 ஹாநுமவ மென்றதாயிற்று இவ்வநுமவமுண்டா
 அபுராவருந்தித பரமானம் னால் பின்னொரு காலத்திலு
 மழியா தென்னுமிடம் 1 'ஞாவுதெ வரம் பரி ய
 தொ காவதபுதெ யதி', 'கோவெகூடி வுமஜபுத

குறிக்கிறது 'ஜோதூழி' இதயாதி—இவன் பிதாராஜா
 விருமபுசிஞானையானால் இவனுடைய ஸம்பலபகதினால் பிரி
 கள் உண்டாகிறாசா, அதைப் பிதாக்களுடன் கோமத ஸம்
 தை யனுபவிக்கிறான் 'என்றாத நமுள்ள ஸருதி யாயத்திலு
 இப்படியே மாதா, பாராய முகலியாவாதனாயும் ஸம்பாதித
 கொள்கிறான் என்று சொல்லி யிருக்கிறது கூடிநிர
 வெகூடி - காமத்தை எதிர்பாராமல், கூணவபுதங்கள் - ம
 ளடங்கி இருக்கின்றன பசவானுபகு ஸ்வாசா பிரி மா
 முதலியவாசனோடு இருந்து வாயாயம் செய்வ ஸ்வாநிமெ
 கிற ஸ்வாசுப முண்டாய அதை அனுஸரித்து ஸ்வாச ஸா
 பித்து இப்படி ரசவகாயக்களைச் செய்கிறபடியினால் ஸ்வ
 லாம கைகதாயமாகிறது 'ஸாஷூரோ து ஸ்வவஸாஸாஸா
 ஸவாழி விஸெஷ வசனாச கொண்டு குடியடிமை செயது சா
 யும' என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப
 டிருக்கிறது அறத்து - நிஷ்காஷிரகப்படத்து கெகம் கய
 வபுத - கைங்காயத்தில் முடிபு பெறுகிற, அகாயது கை
 காயத்துக்குக் காரணமான நிதிரய பரிதியை 'நாடாபுதி
 வரம் பரி உயாநகதான ஸதானம், ஞாவுதெ அ
 யப்படுகிறது யதி - எந்த இடத்திலிருந்து, யதி - ப
 நிஷ்டன், கநிவதபுதெ - திருமடி வருகிறதில்லையோ சா
 என்னை, உவெகூடி - அடைந்து, கும்பாவாயம் - துப

ஊர்வரையுயரையுதம் | நாவூவந்தி ஊராது ந ஸ்வஸிஸி
வரஜாமதாஃ || சூஸுஷு ஸ்வநாஜோகாஃ வுநரா
வதிபுமொஜபும | ஜாஜுவெது குகளனெப வுநஜபு
ந ந விடிதெ||', 1 'யோஸகெவநீலி கஷுஸிஸரமாவ
ஸூகி | ததாஸஸவபுஸிஸகாஸ வுநஜபுநநவிநிதி||',
2 'மகா மகா நிவதபுனெவஞ்ஞஸுலியபுடிபொ முஹாஃ |
கஷுரவி நநிவதபுனெ வுநராஷுந வினகாஃ||', 3 'வா

திருகு இருபபிடமாயும, ஸுராஸுதம் - அஸதிரமாயு மிருககிற,
வுநஜபுந - மறு ஜனமகதை நாவூவந்தி - அடைகிற
நிலை, (எந்தர சாரணத்தினால் அ வ ர ி) ஊராதுந -
மஹா நமாரரீளா, அதாவது 'ஸுஹா தாஸுபுமபும' என
கிறபடியே எனக்கு மிசபும தூஸபாக னோ, வரஜாம்-உயரந்த
தான, ஸ்வஸிஸி நிததினய, மதாஃ - அடைந்தவாகனோ
சூஸு ஸுஸவ நாஸ - பருமமானின் லோகம் வரையிடுவா,
ஜோகாஃ - ஸுராஸுதம், ஸுஜபுமிவநராவுத்திம - திரு
மநிவருதல் மடய நவரன, களனெயி ஜாம் எனனை, உவெ
துது-அடைந்ததெனினி வுநம் மறுபடியும் ஜபு - பிற
பபு, நவிடிதெ - இலி யதா - எப்பொழுது, ஸி - அந்த
முகநவ, கெவநீலித - பரநுகி ஸமபநக மிலலாதவனாய்,
ஷுஸிஸம் - இருபதகாராவது ததவமான பசவான, ஸுமாவ
ஸூகி - அறுப மிககியு னோ, ததா - அப்பொழுது, ஸி, ஸவபு
ஸிஸகாஸ - எல்லா பரகாரத்தாலும் நிததினய அடைந்தவ
னாசையினால், வுநஜபுந - மறு பிறப்பை, ந விநிதி -
அடைந்ததெனினி வுநுஸுலியபுடிய - சந்திரன, ஸுலாயன,
முதலிய, முஹாஃ-சருமாரன, மகா மகா - போய போய,
நிவதபுனெ - திருமபுகினறன, வுநராஷுந வினகாஃ -
நவாதஸாஷுந மகர சிந்தனை பண்ணுகிறவாகனா, கஷுரவி -
இப்பொழுது, ந நிவதபுனெ - திருமபுவதிலகை, வாயினால்,

யினால் நமோநாரணுவென்று மததகத்திடைக கை
களைக்கூப்பிப் போயினாற் பின்னை யிததிசைக கென
றும பின்னை கொடுக்கிலும் போக வொட்டாரே' 10 தூ
ளிகளிலே பூவிலும் மலவசுக்கெழுபாண்டிதமான
ஸவ்விஹாரத்தாலே வீராவிலுத்தியிலே புகுந்தா
லும் இவ்வமலவததுக்கு ஸக்ஷாபாஸிகள் பிறவா
மையாலே வுதாராவூதியிலே யென்கிறது இப்
படி உதாராவயி யிலலாத விவவமலவம் பெறுவாரா
கத்திசாரம் ஸெவமலவூளிகளிலினனதென்று
தெரியாது ஸவ்விஹாரத்தாக்கும ஸெவமுண்டு அப்
படியே 1 'யெவ்வூயா ஸெவாவூகெடு வலவூயா
ஸவ்விஹாரத்தா வணாவாவசெவ ஸவ்வூயா ஸவ்வி
ஹாரத்தா' என்று ஸவ்விஹாரத்தா சொன்னார்கள்

நமோநாரணுவென்று (சொல்லி), மததகத்திடை - கலையின மத
யத்தில, கைக்களைக் கூப்பி அஞ்சலி செபது, இயகு ராயிர
வாசிச நமஸ்காரங்களைச் சொல்லி யிறுப்பது மானை நமஸ்கார
மான பரபத்தியையும் குறிக்கிறது, அகாவது பரபத்தியை
செயது, போயினால் - அசசிராகி மாந்தரத்தினால் சொல்லி,
பின்னை - மறுபடியும், இததிசைக்கு இந்த ஸமஸார பகவீசு,
எனறும - ஒருபொழுதும், பின்னகோடுக்கிலும் - பரிபூவாச
கொடுத்தாலும், போகவொட்டாரா - போவதற்கு ஸமஸாரத்தா
டா, ஸவ்விஹாரம் - காமத்திற்கு ஸமாயலலாமல் பரவதி
சைச கனுகுணமான தனனுடைப ஸவகூபத்தினால் உண்டா
கும விளையாட்டு 'ஸ்ரீ' ஸபகம் நாஸகதை குறிக்கிறது
' என்கிறது ' எனபதினால் பகவ கனுகுண சைவதாபத்திற்கு விச
சேகதமான காமத்தினுண்டான தாமம் இலலை எனபதின
புநரா வருத்தி இலலை என்கிற வபன பகளுக்கூத நிகபாயா
எனபது ஸகிசைதம் உதாராவயியிலலாத - மேல எலலை இல
லாத, அதாவது நாஸகதிலலாத, ஸகிசைதம் - பாசரு கமான
ஸகிசைதில கீடைசியானது ஸகெடு - மறவர்களான, யெவ்
வூயா ஸெவாவீ - தாமாயாதா முதலிய பாசரு, ஜம்ம

ஆகையால் உம்குஷ்டமெனயில் ஒளவாயிகங்களான
 வுத்தஷ்டாவகஷ்டங்களைக்கொண்டு உம்குஷ்டமெனயிலு
 முகத நமையில மகாவதாரதஷ்ட முண்டெ
 காரதமயமில்லை என்ற வாமதீகீதீயா உம்கு
 நுககெல்லாம ஸவெபுஸாரோடே வரவலாஷ்டு
 சொல்லுகிற முத்தாஷிகளை மறந்தாராகள சூவார
 வெவகஷ்டமுடைய உம்குஷ்டக்கருகது சூநடிஹாஸ
 முண்டாமென்று சிலா பொல்லாம வவமமாஷ்டமாரு
 லாம உம்குஷ்டவதற்கு முன்னேவரும ஸவவத மகாவத
 தில ஸஜெவததைச்சொல்லிறரு மத்தனை பிறபட

ஹிதெ - அநுநுதரபாட்டகான, வணடாவரகெவ - தாம
 நத வானததை உடையவாகார யிருகதை (இருக்குமபொழுது),
 வலுவடாவலாஸா - முன ஜனமத்தில் செயத பகதியாகத
 தின அபயாஸந்தினுலே, ஸம்விலிம் - மோக்ஷ வலித்தியை,
 முகணீயயா ஸபரிசையபேபால், ஸம்வாஷ்டா - அடைந
 காரகள ஒளவாயிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களினு
 லுண்டான 'சூழிகள்' எனபதினால் 'ஃ ஸாயஷ்டு'மதாஃ'
 இய்யாதி ஸம்ருதிகளும் யுசதி ஹீராதமும் குறிககப்படுகிறது
 மோக்ஷக்கித தாரகமப மிருகதீதபானால் அதற்குக்காரணமான
 ராமபரரி ஒப்புகொரிய வேண்டுமாகையினால் காமமநசித்தவா
 டேர மோக்ஷமும் அநிதயமாக பரஸங்கிக்கும மோக்ஷமஸவாபாவிக
 மாகி ல எல்லாஜ ஸீவாதமாரதருடைய ஸவபாவமவத நபமாகையி
 னால் மோக்ஷத்தில் ரபகயாஸம் வருவதற்கு காரணமில்லை என
 றுதாநபாயம் உம்குஷ்டகுணாஸவாஷ்டாவெவகஷ்டுபாவாபு
 ஷம் ஸவெபுஷி ததாநடுநடுகுநததாம் ஜநயெயுமவா' என
 றிதவ முதலிய வசனங்களில் ஆசாரய வையமுண்டா யிருப
 பவாசருதது ஆநந நததில் ரநாய எனறு சொல்லி யிருப்பதற்
 குத தாரகபாய மந ரிர செபகிறா - 'சூவார' எனருமபித்தது
 ஹாஸம் - குறைவு 'சூவாமானுஸம்' எனபதினால் பராமஸாம
 யம் சொல்லுகிற ஸருதபாதிசருதகு ஹீராகமாகையினால் இது
 ஆபநமென ரொபபு ரொளாபபட்டதல்ல எனபது தயோதி
 தம் அபபாடி ஆபநமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

சூக்தானாகும நாளிழவே போககிப பொருளிழ
 விஸஸ் ஸ்ரீ விஷ்ணுமொகாபிகளிலே ஸாரொகூ ஸா
 ரவிஷ்ணுபிகாசும பெற்றொகது சூக்தவ்வுவடிசம் சுபதி
 ரவிபுக்ஷ-ததாலேபா மததனை இவவய-ம்
 1 'ஹொகெஷ் விஷ்ணுநிபுவஸதி கெவிசு ஸகீவஜு
 திவகெவிசுமே | சுமேதுராவம் ஸகீசம் ஸஜகெ
 ஸாயுஜ்யமேஷு வதூ கொஷ் உகூ | ' என்று நியதிக
 கையாலே விகம் இது வரவிக நதிலே ரெனரு
 வரும ஸாயுஜ்யமே கொஷ்மெனநிறது அதுகரு
 ளே ஸஹஸ்யததில ஸகாபிகளைப்போலே ஸாரொகூ
 பிகளெல்லா மஹவி-தங்களாகையால அங்கொரு

ஸமாநானம் சூக்தாபதகு' இதயாதி நாளிழவு-சாலததின
 ஏறபட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு - வஸதுவின நஷ்டம் முரநி
 என்று ரொஸபபட்ட ஸாலோகயாதிகளான பலவசனில
 காரதமயம் ஒப்புசகொள வேண்டிய தவஸயமனேரு எ
 பதகு ஸமாநானம் அருளிச செயகிருா—' ஸ்ரீ விஷ்ணு
 மொகாபிகளிலே ' என்றாமபிகது ஸாரொகூ - (119
 வானுடன்) ஒரே லோகததில வலிப்பது, ஸாரவிஷ்ணு -
 (பசவானுகு) ஸதருஸமான ரூபததை யடைவது சுபதி
 விபுக்ஷ-ததாலே - ஸவாககாதிகளைப்போல அதிக தூரம்
 வயதயாஸமில்லாமல் மோஷ்நதிறகு மிகவும் ஸரீ பத
 திலிருக்கிறபடியினாலே கெவிசு - சில, விஷ்ணு -
 விஷ்ணுவினுடைய, ஹொகெஷ் - லோகங்கலில, நிவஸணி-
 வலிக்கிருக்கா, சுமேது - வேறு, கெவிசு - சிலா, ஸகீவம் -
 (பசவானுடைய) ஸமீபததை, ஜீவதி - அடைகிருக்கா,
 சுமேது - மறறவாகா, ஸகீசம் - (விஷ்ணுவின ரூபததை
 சகு) ஸதருஸமான, ராவம் - ரூபததை, ஸஜகெ - அடை
 கிருக்கா, சுமேது - மறறவாகா, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யம்
 தை (அடைகிருக்கா), ஸதூ - அதுவே, கொஷ் - மொஷ்
 மாச, உகூ - சொஸபபட்டது நியதிக்கையாலே - 'தூ' எ
 பதினால மறறவகா மோஷ்மலல வென்று ஸதாபிககிறா

வாகும வெஷ்டுமில்லை 1 'கோஷம் ஸாஸூக்ய
ஸாஸூக்யம் பூரணம் தகராஜம் | ஐயுஷம் உயா
ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம் தவஸுவத |' எனகிற விடத்
திலு மிவவஸுங்கண்டு கொளவது ஸாஸூக்யமா
வது ஸாஸூக்யினுடைய ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யாவாடுரு
ஹோமத்திலே ஹோதாவாயகுகொண்டு கூட வஸு
கத மவன இங்கு ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்த
திலே ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே
கைகயாலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே
கில ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே
முரு சேர ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே
ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே
ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே

பிறகு ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம்
சிற, கோஷம் - கோஷத்தை, தகராஜம் - ஒரு பொழுதும்,
தபூரணம் - பாராதிதகரணம், ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம்
களைச காரபாறவதாசு, நல்ல வரத்தையுடைய, உயாஸூ
ஹோ - ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே, தவ-தவமுடைய,
ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம், ஹோமத்திலே, ஹோமத்திலே
புகிறதன் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே 'ஸாஸூக்யம்' என
சிற வஸுங்குறி அபிபிரேதம் ஸாஸூக்யம் 'இதயா
திகு இரணியேபாபா ஒரு வஸுங்குறி வஸுங்குறி பொழு
து அஸுங்குறி வஸுங்குறி ஸாஸூக்யம் எனகிறது எனது நாதபா
பாயம் அதாவது கூடசேசாநதிருபாயம், இங்கு ஒரு வஸு
துவை அஸுங்குறி எனது சேசாநதிருபாயம் ஹோமத்திலே
யிகையாலே - ஸாஸூக்யம் ஹோமத்திலே ஹோமத்திலே

ப - ஹோ] ஹோ - இங்கு கோஷத்திலே, ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம்
மாவது, ஹோமத்திலே - இங்கு ஹோமத்திலே, ஹோமத்திலே -
அஸுங்குறி வஸுங்குறி, ஹோமத்திலே - ஹோமத்திலே
கதை, தகராஜம் - அங்கு வஸுங்குறி, ஹோமத்திலே - அங்கு

சூதுகளுக்கு ஜமஷ்வார மிலையேயாகிலும் கூஷி
பண்ணின் விதாவும் நிவஷ்வாரரான வசூதாதி
களும கூஷிவறுததை மூசிகதுமாபபோலே ஜமஷ்வா
வாரததால வரும் ரஹம் வுாவரிககிற வீஸ்ரானுக
னுகதும் பாரத்திருக்கிற சூதுகுகும் துறும் வசூது
காரரும் 1 'ஜமஷ்வாரவஜ-ஓ' என்று துடங்கி 2 'ஹோ
மோசூவரஜூவிஜாஜ' என்றருளிச்செய்தார 'வாரஜ
வஜம் ஹிவராயஜ' 'வஜஜீவ வரவாஜி மஃ' என்று ஸாக்ஷா
ய நனுகுசொன்னான் ஸஷஸக்தியன்றிகேயிருக்கவெஹ
ஜகயவாத ரீஸனம் ஸூசிகளும் விரோயிகக வராயஜ
ஸஷததுககு வெண்கூம் பொருளாக நினைத்திருப்பார

பவத்தினுடைய தாரதஜே விவீரதா வயதயாஸமில்லாம
விருகரை, வரஷி-தா, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஒரீ
வஸதுவை அனைகம் போகள அனுபவித்த போதிலும் அதில
ஆநந்தத்தின் தாரதமய மிருககலாமாநாநிலை அப்படி ஆநந
தத்திலும் தாரதமயமில்லை என்பது இரதப பதகதினால் சொல்
லப்படுகிறது

கூஷிவறுததை - சருஷியினால் உண்டாகும் தாரயாகி
களை ரஹம் - ஆநந்தம் ஜமஷ்வாரவஜ-ஓ - (முகநா
ககு) ஐசத்தைப்பற்றிய ஸருஷ்டயாதி வபாபரயசனாக தவிர
(மற்றவைகளிலுபரவானுடனஸாமயம்) ஹோமோசூ வரஜூவி
மஜ - அனுபவம் மாததிம ஸமமாரிநாதம் என்பதில் ஸம்
ருதி முகவியவைக மிருககிறபடியினாலும் (ஐசக வபாபரயமி
லையேயாகிலும் ஆநந்தம் துலபமானது) வராயஜம் - ஸாக்ஷா
மாவது, வரஜவஜம் - ஸமமான போசத்தை உடையவனாகிரு
க்கை, ஹி - என்றல்லவோ, வஹவாஜிமஃ - பருமாதகை
அறிந்தவாகா, வஜஜீ - சொல்லுகிறாரா ஸஷஸக்தியன்
றிகேயிருக்க - நாயுஜபம் என்கிற ஸபதகதுககு ஒன்றாயிரு
கரை என்கிற அாகத்ததை சொல்லக்கூடிய ஸகதி இல்லாம
விருகர (ஹேசுமூகி) சனாவது பரமாமகிதம ஜீவா கம

ககு உத்தன வரகலாஜைதையடையுமென்றும் தாடி
ககா மென்றுஞ் சொல்லுகிற ஸூகிகளும் விரோயிக
கும் 1 'உல வரயலுஜைமதா' என்று மீதாயுத்து
மருளிசெய்தான் இவவயுத்ததை 2 'வரெண வரய
கீது வவகெதுவு வலெதுவெவ | விஸுஜயலுஜா ஸு
கெத வுஜெதவ வவவலிஜாது || விஜுதுயலுஜாஜெத
வலெதுலா தவதுல | வியொம யலுணாஜெவ வியொ
மாதாலவதுவி || விரோகலிணா விரோகலி வலெ

விறகும் பேதததைச சொல்லும் ஸருதிகள் தாடிக்காம -
அதைபேபானற ஸவபாவகதை யுடையவனும் 'ஜலதகில மற
றெரு ஜலததைச சொத்தால் எப்படி ஸூரே ஸவபாவததை
உடையதாகிறதோ அதைபேபால எனறாததமுள்ள ஸருதி விவ
கலிதம் கி எனக்கு வரயலுஜை - ஸமானமான ஸவபாவ
கதை உடையவாகளா யிருக்கையை சூமதா - அடைந்திரு
ககிற இவவயுத்ததை - மீதாசுததில் பேதமுண்டு எனகிற அா
தததை வலகி - இரக முரதன, வரெண - பரமாதமா
யுடன வலெது - சோதது, வரயலு - பரமாதமாவின் ஸவ
பாவவசர்ளயுடையவனாக வலகி - ஆகிறன, மேல இதை
விவரிக்கிறது, ஸுஜெத - அவிதயை முதலிய மீதாசுதகளில்
லாக (பருமமகதுடன் சோதது), விஸுஜயலுஜா அவிதபாதி
மீதாசுதகளில்லாக ஸவபாவமுடையவனாக (ஆகிறன), வு
ஜெத - ஸவஜஞ்ஞன பகவானுடன் (சோதது), வுலிஜாது -
ஸவஜனாகும், உஜெத ஸமஸார பகதமே இல்லாதவனான
(பகவானுடன்), வலெது - சோதது, விஜுதுயலுஜா - ஸம
ஸார மிலலாகவனுடா (ஆகிறன) வரகலுதுல-ஜ'பரத வமசத
தில் பிறந்த பரமாராஜாவே வியொமயலுணா - துககமில்
லாக ஸவபாவமுடைய (பகவானுடன் சோதது), வியொமாதா -
துககமில்லாகவனாக, வலகி - ஆகிறன, தயா - அப்படியே,
விரோகலிணா - மஹாநதகதை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்
கிற (பகவானுடன்), வலெது, விரோகலி - மஹாநதததை

தெதுஷ தயாலவெசு | ஸாமிகஜுணா ஸாமிசெஸுஷ
 லவதுஜிதஜீவீரோதுவிஜோதாவ லவதிவசெது விஜோ
 தமா | செவனாத்தயாமெவஷ செவனெநவசெதுவெவி
 ஸுதஞ்ஞுஸுஸுதஞ்ஞுண ஸுதஞ்ஞுசு உவாஸுதெ |
 வனதாவசெதுசு கூரிதம் உயா தெ தயூம் உஹாராஜ யயா
 யுதக்சம் | சூதூரஸும் பூதிமரஹு வாயுதம் ஸநாதம்
 ஸ ஹவிஸுஜகாஜம் || ' எனறு வவிலுசுராஜ ஸவ்வாடி
 ததில பாககபபேசி இதுவே வவாயுத மென்று
 உஹவிசு நிமிதிதநான இங்கு உசுநு ஸுதஞ்ஞு நொன
 கிறது கஜுஸு ஸனநெனறபாடி உசுநுவிஷயமான

யனுபளிப்பவனாக, லவெசு, ஸாமிகஜுணா - பரிஸுத்த
 மான காரியங்களைபுடைய, அதாவது காம முதலாகவல்லாத
 வயாபாரவாழ்வுபுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), வனஷி -
 இந்த முரதன், ஸாமி - காம முதலிலலாத வயாபாரத்தை
 புடையவனாகவும், சூதிமரஹு - அளவிலலாத நாகநியை
 புடையவனாகவும், லவதி, விஜோதா - ஸாமிநிஞ்ஞு
 மிலலாத பரவானுடன் வசெது, விஜோதாவலவதி, தயா,
 வனஷி, செவனெந - பராகருதங்களுடன் தேஹாதிமிலலாத
 பகவானுடன், வசெது, செவனாத்தா (லவதி), ஸுதஞ்ஞு
 ண - காமபகருதகு ஸபாபாதிநாஞ்சிப (பரிஸுத்த
 சேர்ந்து), ஸுதஞ்ஞு - காமபகருதகு ஸபாபாதிநாஞ்சிப
 சொண்டு, ஸுதஞ்ஞுசு - ஸாமிநிஞ்ஞுமிருதமு ஸாமிநிஞ்ஞு
 உவாஸுதெ - அடைகாரன், உஹாராஜ ! வனதாவசு -
 இவ்வளவு, உயா - என்னுள் யயாயுதக்சம் - பஸுபவின
 உணமையை யனுஸரித்து, தயூம் - ஸாமிநிஞ்ஞு, வனதுசு இந்த
 வாதனை, கூரிதம் - சொல்லப்பட்டது, சூம் - நீயும், சூயுதம் -
 சீழாசொலிய அராதனை, சூதூரஸு - நவநிலலாதவ
 னுபக கொண்டு, பூதிமரஹு - அளிக்கிறது, ஸநாதம் -
 அநாதியாயும், விஸு - பரிசுத்தமாயும், சூதூம் - ஸாமிநி
 கருக்கெல்லாம் சூதியாயுமிருசிறி, ஸு - பரிசுத்தம்,
 (உபாநி) உஹவிசு - வவிலுசுடா ஸாராஸுதனை - 'அயா

வாராஹஸ்ததை 1 'சுகேஷஸூக்' என்று ஹாஷுகா
 ராவோவோநம பண்ணியருளினா இப்படி மூதி
 ஸூகி ஸூகிவகாரிலே ஸூகம் கண்ணாசூமகை
 யால் உத்தரெஸ்யில் வெண்குமதோற்றின் விடங்க
 ளெல்லாம் 2 'ராஜ ஸூத்ரவெயாபெருக்யம் செவ்வெவ்
 ஸஜாயத' ஐதூதிகளிறபடியே வெண்குமதோற்றின்
 யென கண்டுகொளவது இவ்வெல்லாதபோது
 3 'யதாதூதேநதேநதோஹ உதூவனஷஹதிஜிஜி | ததா
 ஸகெவவீலுதி ஷஷிஸகமவஸூகி || சுமஸூராஜநு
 ஸவர ஸூதாநூக் வணவீஸகம் | தசுஸூகாநமவ
 ஸூகி வெண்குமகைவ திவாபவ || சுமஸூராஜநுஸவர

ஸவாராடடாகிநா' என்றாதகமுளா நருதி வாககியததில்
 இருதகம் ஸவாரட என்கிறபதத்தை 'க'கண்ணாசூமகையாலே
 எனபதற்கு இகற்கு அநயதாவிததி சொல்ல முடிபாது
 என்று நகபாயம் செவ் - 2 'பெருததேய' ராஜஸூ
 த்ரவெயா - ராமாயதம் ஸூதாவஸூதம் வெண்கும,
 வனவ - இப்படி, ஸஜாயத - உண்டாயிற்று இவ்ரு
 'வெண்கு' என்னதற்கு ஸூதா துக்கபகளி | ஸமமாயி நககை
 என்று தாதபாயம் 'வனவ' நாககதற்கும இப்படியே அபே
 தம் தவிர வேறு அக்கார ஸூகிபில் சொல்லப்படா நுககிறது
 சண்டு கொளாதககது சுமஸூ-நான சுமஸூ - 3 'பெறு,
 வனவ - இரகப பரமாகமா, சுமஸூ, ஐதி, யதா, விஜி -
 பராமமனை, உதூதே, ததா, ஸ - அநக தவாகமா, கெவ
 வீலுதி - பரருதி ஸமபாகமிலாதவயை ரொனாதி, ஷஷி
 ஸம் - இருபதகாரவது ததவமாகிய பரமாகமாவை சுமஸூ
 ஸூகி - (முரதி கணாபில்) பாரகிருன, ராஜநு ஸ - அந
 தப பரமாகமா, சுமஸூ, ததா, வணவீஸகம் - இரபததைந
 தாவது ததவமாகிய தவாகமா, சுமஸூ, ஸாபவ - பெரியோரா
 சன, தசுஸூகாந - அநக தவாகமாவிருது அநகாயாமியாக
 பரமாகமா இருபதபாபினை, வனவ - ஒன்றே என்று,

ரொ யொவள கொக்ஷவெதெலுயுஜுதெ ||', 1 'சுய:
 விண்ண யயா வவழி வீடுவழிஷ துவிவவசு | தயா
 விழாவிஷம் தெவொ வொவரதுவரித்ஷகி ||' உதூரவி
 பூரணவவவவ ம விரொயிகதும் ஆகையால உக
 னுகது ஜோதவொமரிகளால வந்த வரவவரவமே
 யுள்ளது ஂம்யுர னுகது மதுவாரவரவிகளைப்போ
 லே முக்ஷணமாகதொனன ஜமசுகாரணகவொக்ஷ
 பூசக வவபூயாரக வவபூநியனூக வவபூசெஷி
 கவவவபூசரீரிக வவபூசவவவவவ வவபூவெஷ
 வெஷக வவபூவொகயாரணக வவபூ உஉக்ஷக
 வாவக வவபூவவபூசக வவபூவூவ ஜோதவந
 வவபூவக முக்ஷவவவவவவவவவ பூதி நியதவகள்
 உக னுகது குயெயக வியெயக செஷகவரணகவ
 கள வவவவவவவவ இப்படியானில் 2 'நவம்வவர

[illegible]

ஸஜாஹாரெ விவடிாஹி நிவதடுதெ| ஸஜமேயூவிடிதே

புநராவருத் திஸாகா பஹாரம் கஸிதம் விநா வுரூ
ஷோதகம்||' எனகிற நிலையாய ஸுதஸ்ரலலாத உக
ருகத ஏதேனுமொரு ஹேதுவாலே சுவரூபிஸமெஜ்ஜ
வாராதோ வென்னில ' அது வாராது 1 ' ஸாயு
ஜம் ப்ரகிவஹாயே தீவ்ரஹதாஸபவநி நஃ | கி ஜ ரா
ஜமெ , நிதம் ஹவநி நிர்வஹவாஃ||' என்று தானே
யருளிப் ரையதானிறே உஜ்ஜக்ஷுடிஸெயில கெவ
நாவி ரதைபும கெவநுவிததைபு ம உலவிககையாசிற
பெனரூபுக்கெவநு வகரில வெராஸூம ிற,நதவிது
உக்தஹகது ஸபூதாதுகமாக ஸவஃததைபும காணகை
யாலே ஸெவநுரகஸுவ ப்ரஹஜ மிலலாமையாலும
அ,ந வுரூஷாயூஜாநா வகரின்னுடைய ஷோஷம
மேல ந்து ப்ரகூக்ஷித மாகையாலும ப்ரகிஷிதமா

ஸ்வதஸ்ரலலாத - ஸவதநதிர ஸலலாமையால் பகரா
ஹுடைய ராயபதினாலாது, இஃக புருஷாக்கங்சரில
தவாரு ப்ரகூக்ஷித உண்டாவதினாலாது கனவாடா அ,
நாநகதினாலாது, பரவாநுடைய அபரீகிரினாலாது,
புநரா வருநதி உண்டாஸம் எனகிற ஸங்கை அஸம்பாநிதம்
எனவ நிநிபகருஞ்சிறா—' அது ' எனமுரம்பகது வெ
எவாகள, தீவ்ரஹதாஃ-பரமபகதியுடையவாகளாயககொண்டு,
தவவ்ரஹதாஃ - விஸேஷமான தபஸஸைச செயது, அனநிஸே
விளம்பாக்கமர்களாய உதகருஷ்டமான த ஸஸாகிற பரவா
ஸதைச செயது, ஸாயுஜம், ப்ரகிவஹாஃ - அடைந
தாநகோ, தெ - அவாசன, ஜி - எனகது, நிதம் - எப்பொழு
தும், கிஃகராஃ - ரகமாகயம் செயது சொண்டிருப்பவாகளாக
வும், நிர்வஹவாஃ புநராவருத் திஸாகை முகலிய உபதரவ
மிலலாதவாகளாயும், ஹவநி ஆகிராசா இததாஸ முகல
ஸங்கை பரிஹருகம் 'ஷோஷமேலலாம்'எனபதற்கு முமுக்ஷு
தஸாரில பாசசப்படாத தோஷங்கா கூடப்பாக்கப்பபட்டது
எனமம், ' ப்ரகூக்ஷிதமாகையாலும ' எனபதற்கு முன

பிறறு ஆகையால் தன்னிஷ்டையாக சூ வு தி
 ஸ்ஷெயிலில் விஷிஷீஸூரதகவசூய விஷய மாகவும
 வெவையாவாடிய விஷயமாகவும முனபு பிறந்த ஜீரா
 கமிபபோது விஷேஷ ஸ்ஷேஷ வகனிலலா தபடி விக
 விகமாபிறறு ஆகையால் தன் கஜீரா கமிடியாக
 சூ வு தி ஸ்ஷீகக வொண்ணுது ஸ்ஷவலிஷய வெவறு
 க்ஷண ஜீரா கததாலே முனபு பிறந்த ஸ்ஷிஸஸ்வாவ
 மான ஸ்ஷிரகிவாவனஜீரா கமிபபோது ஸ்ஷிஷக
 ளுக்கு நிலமல்லாத ஸ்ஷவெவறுக்ஷண மெல்லாம
 ஸ்ஷுக்ஷமானபடியாலே கிரகிஸய ஸ்ஷிரகிவா
 வனமாயத தலைககட்டிற்று இப்படி பிருககையாலே
 1 'ஸ்வஸ்வ ஸ்ஷி' என்ற ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 ஸயம அவன் தன்னாலும் கியலீகக வொண்ணுதபடி
 கரைபுரண்டுவனோடு வரவரயா ஸ்ஷிஸஸ்வவ
 திடா நிலங்களிலு மேறிப்பயாபடியாயிற்று ஆகை
 யால் க்ஷமிஸ்யே யாகிலும் ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி

ஸாஸ்திரததினா ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 க்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 டது தன்னிஷ்டையாக - இது புருஷாக்களால் ஆக
 ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 ஸதம வி க்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 க்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 ஸா ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 த்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 வெவறுக்ஷண கதாலே - ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 விலக்ஷணமென்கிற ஜ்ஞானகாரி நிலமல்லாத - அறிய
 முடியாக, தலைககட்டிற்று முடிந்தது "ஸ்வஸ்வ ஸ்ஷி"
 அவன் எனக்கு மிகவும் பரிபண திடா நிலங்கள -
 மேட்டு பரதேஸங்கள் இவ்வயல் ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி
 மாயப் பவானும் பரிதி பண ஸ்ஷிஸஸ்வவ ஸ்ஷி

னுடைய விஜெயாலே வுமராவரத்தி புண்டாகிற
தோவென்று ஸஜிகக வெண்ணைது ஸாஷ்வஸூரயி
காரங் கழிகையாலே சூஷுசெயி லாஜிதா திருஜக
மிலலை அவனுக்கப்பே தனக்குகப்பாபையாலே ஸாஸ
நாலிகைததுக்கு விவரீதமான வமராவர மிலலை
ஆகையால் செஷ்யு வயது வரிபாடுண்டு ஸஷா
மாவ ரவிவமான சோஷாவு வமராவரம
மேல யாவதாவியாயிறு இவைபெயலலாததை
யும நினைத்து 1 'சுமராவரத்திசுஷாடி நாவரத்திசுஷாடி'
என்று ஸுதிசுசாரரு மருளிச செயதா

ஏறியெழிறபதமெல்லா வுயிராகுமித முகக்கும
நாறுதுழாயமுடி நாதனை நண்ணியடிமையினம
கூறுகவாந்த குருக்கள குழாங்குள குரைகழற்கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்ந்தெழுமபோகததுமன னுவமே

பரீதியைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீதியைப்பண்ண
கிறபடியினால் அபரீதியுண்டா வது அஸ்யாதமள எபது நியோதி
ஸாஷ்வஸூரயிகாரம் ஸாஸநிரததுக்குவஸப்படடு நடப்ப
ணடுமெனசிற வதிகாரம் நினைத்து வரிததமாயமனநில வைத
கொண்டு (மோஷுததையடைந்தவனுக்கு) சுமராவரத்தி-திரும
வராமலிருப்பதுண்டு, ஸஷாடி - ஸருதியில சொல்லி இருப்ப
னால ஸுதிசுசாரத்தை திருப்பிச் சொல்லி இருப்பது ஸாஸநிர
தின முடிவைக் குறிக்கிறது

‘மமவசுநநம் ஸாஷு மமராவரந வபுயகம் | கரீரம்
ஸகபுரபா யுகம் ஸுஷிகை ஹி விஸெஷதஃ ||’ என்கிறபடியி
ஆசாரய கைவசாய பாயந்த பரவந் தாவாயம பாரபநி
மிசயம் போப நுபாய யிருசிறெனசா ஆதகதை ஸா
ஸநநான முகராவில அருளிச சொலிநா—‘நி’ எனமு
பிதது

1 - கா] எழில் - ‘சுமராவரத்திசுஷாடி’ என்கிறபடியி
பாசாசுதிதது சொண்டிருசிற, பதம-பரமபதநி, ஏறி, எல்லா

வ்யாக்ரகம் - ஸகல ஜீவாதமாககருகம், இதம் - ஹிதததை,
 உகககம் - ஸந்தோஷிக்கிற, அதாவது பரிதி பூவமாக நினைத
 துககொண்டிருக்கிற, அன்றிசை எல்லா ஜீவாதமாககா விஷ
 யகதிலும் அலப வயாஜமான பரபதகிபாகிற உபாயததை
 பரியமாய அங்குகரிததுக கொண்டிருக்கிற, 'உககதேதருகு
 முபாய மொனமுல' எனறிலாதாம அருளிச செயதிருப்பது
 அனுஸந்தையம், நாம நல்ல ஸாஸனையபுடைய, கிழாய -
 கிருததுழாய மாசையை முடி - ஸிரஸஸில தரிததுககொண்டிருக
 கிற, இது போகபதவோப யுகதககளான மற்ற எல்லா ஆகாரங்
 கருககும் உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நண்ணி - கிடடி,
 அதாவது அனுபவித்தது, அடிமையில - கைககாயததில, நம் -
 நமமுடைய, கூறு - பாகததை, தாய பராபதமான பாகததை
 எனறபடி, கவாத - காபானை அங்குகரிததுக கொண்டிருக்கிற,
 அதாவது இரகக கைககாயவரன நமககும் கிடைகக வேண்டு
 மென்று எண்ணிக கொண்டிருக்கிற, குருக்கள் - ஆசாரபாக
 ளுடைய, குழாங்கள் - ஸமுதஹதகின, குரைகழலகீழ - ஸபதித
 துக கொண்டிருக்கிற கிருவடிகளினகீழ 'ஸுஷோவந்யாஸ
 ஸிக்ஷாவபிஷிஷ்டாபாபெவரிவிஷக கருவாடிசுடாக்ஷீடஷிஷ்டா
 வடிஷ்டகஷிஷ்டவாஷிஷ்டெஷிஷ்ட' என்று பரவாஸுதேவன
 ஸபஹுமாமமாக பரஸாதிதக ஸபதாபமான ஸீரககழலகளை
 யுடைய கிருவடிகளினகீழ, மாறுதலினறி - புநராவருத்தி இல
 லாமல, எழம் - மேலமேல வருத்திபடைபா நிறகிற, போகதது -
 அனுபவகதில, மகிழ்நது - பரிதி பூவகமாக, மனனுவோம-ஸதிர
 மாய இருப்போம் இததா ஆசாரய சைவசாய பாயநதமான
 பகவத கைவாயாப புநுநாபதததில சூதகதெனறும், மிகவும
 ஆநந்தாரமெனறும், இந்த விபூகியிலேபாசே நிகய விபூகியி
 றும் உதகேஸாயதமம் எனறும் தெரிநிககப்படதாகிறது
 'நேதவமற்றறியேன', 'சரியமீசாயக கிருவருக காணபன நான
 பெரிய வணகுருகா நமசி பாராநரியைய 'சுதுவரகு
 வாவிநித்யம் யடிய வரணன ஸரணன கீழ்ப்ப' இதயாதிகள இங்கு
 அனுஸந்தையம்

பெருவிடாரப்பட்டவன குளிரது கெளரிது நிறைநத
 துணைக க காகநுதைக சண்டாற்போல இவவதிகாரததில

ஸவிஸ்ராஜ ஸுக்ர ஸுதகருஹ கஞ்ஜோறு கருஷா
 உராவிலுய்யாவஸு உபு நவரி உபுநிவிலாதி ஸுரூலாஃ
 உபுக்ஷீரமூரய ஸுமண விலவா ஸஹதகரு
 தஹா-தஜ ஸுஹா-தஹவ வரிவாஹாஸஹுவிபாஃ
 உகி ஸ்ரீகவிதாதி-க விலஹஸ்ய ஸவ-கஞ்ஜு-கஞ்ஜு-ஸ்ய
 ஸ்ரீஉகை-கநாபஸ்ய வெஹாநாஹாப-ஸ்ய க்ஷிக்ஷு
 ஸ்ரீஉக-ஹஸ்ய-க-பஸாரொ
 வரிவ-கண-க ஸுஹா-தஹவா-பிகாரொ-ஹாவி-ஸஃ

॥ ஸ்ரீ உகை நிமகாஹ உஹா-கெ-ஸிகாப தஃ ॥

சீராதபபுதறிருவேண்டமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

நிருபிசகபபட்டபடி புருஷாரதக விஸேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன
 தவராதிஸயத்தினால் இந்த விபூதியில் உணர்ச்சாலமும விளம்ப
 மிலலாமல் உடனே பெற்றே வணநிமென பீபே ரிகிறான் என்கிற
 வாத்தத்தை ஸவாஹஸநதான முரதகா ஸ்ரீ நிருபிகதருளுகிறா-
 ' ஸவிஸ்ராஜ ' என்றாமபிகது இதில் ஸாவாகாரத்தினாலும்
 பரிபூரணமான பசவான அனுபவித்தது ஸாவவித நகனகாயக
 களையும் பெற்றேவணநிமெனறு, மிகுந்த பசியுடன் இருப்பவன்
 அனனாதிகளைப் புதிதகப் பாரிககிறாபீபாஃ பாரிககிறா

ப - ஸா] ஸவிஸ்ராஜ - ஸுயாமலிருக்கிற, ஸு-கா - தவரை
 ளுடைய, ஸுத - அனைகநா ளுடைய, கருஹ - கலசங்கரா
 கிற, கஞ்ஜோறு - அலைநிலை, அதாவது ஒரு நகனகாயத
 தைசெயதுகொண்டிருக்கிறபொழுது மஹா கைங்கராய
 களையும் அப்பொழுதே செய்ப வேணநிமெனறும, ' முடி
 யானே ' என்றாமபிகது நிருவாபமொழியினபடியே ஒரு
 வெரு இருக்கியமும மஹ இருக்கியங்க ளுடைய வாயபாரங்க
 ளோச செயா வேணநிமெனறும உண்டாகிய அனைகவிதமான
 ஸாததைகா வணநிமெனறும முன்னே என்று ஒரே ஸம்
 யத்தில் உண்டாகியாய்வினாலே அந்தந்த ஸாததைகா தங்கள்

தவசள ஸர சந்தசகு விஷயமான கைததாபரகளை உணரிபண்ண வேண்டுமென ஸாஸபபடுவதினா புகதி கலசாததை யடைகின் றது ' ஜெஸாரோருத பஞ்சதவஞ்ஞ கநபதஃ ஸாஸபாதிசொபம் க்ருஃ ' என்கிறபடியே சரமங்களை தெரியாமல் நடக்கிறவென்று தாதபாயம் இததால முமுக்ஷு வானத ஸாஸபி ஜஞானாதநயாதி களின் குறைவினா ஸரததைகளை பரிமிதவக யாகவும் விசரத்தை உடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலககப்படுகிறது ' உ நிவ்வி காரவிஸுமூலஃ மஹாஷிகள, வ்வி ததியடைந்தவாசள முதலா னோககு ஸுலபங்களான, ' உவதநதத கமரரும முனிவரும வியநதனா ' என்கிறபடியே ' உ நி ' என்றது அனுபவ பராச ளான நிதய முகதாக்களை, ' வ்வி' என்றது சைவராய பராச ளான நிதய முகதாக்களை, அன்றிகதே ' உ நி ' என்றது ' எவ்வி டத்தில அநாதியான நுஷிசள இருச்சிராதனோ ' என்றாதத முள்ள ஸருதி வாகயத்தில சொல்லப்படும நிதயாக்களை, ' வ்வி' என்றது ' ஸாஸபிஜிம் வரோமதாஃ ' என்கிறபடியே உபாயானுஷ டானகதினால மோந்தததை யடைந்த முகதாக்களை, இது மற்ற வாகளுக்குத தூயபா எனப நற்காக ' வ்விமூலஃ ' எனலும பாதம், வ்விமூலியாஃ - அனேகம் விதபசாரான, உய - தை, க்ஷீர - பால், இவைசளினுடைய, மூல நயாயத்தினால, அதா வது ' தைனும பாலும் நெய்யும் கன்னம் மமுதுமொத்தே ' என கிறபடியே தைமுகதிய ஸவாதுதமமாபகாரத்தனகளை ஒன்று சேர்த்தாபடுபாே, வ்வி-தானென்ன, இது ஸருபததைச சொல லுகிறது, மூல ராயான குணங்கள், வ்விவ - விபூதிகள், இது விசரவாக யாகும உபஸ்க்ஷணம், இவர்களின், சூவம்ஜக- ரோபபனால, தி க்ஷீர பாகாசிககிற அதாவது மிகவும் போகய மாக, த தோற்றுகிற, உவ்விமூல - அதிக ஆநந்தமயமான, வ்வி- பரமாதமாவினுடைய, க்ஷமூலவ - அனுபவத்தின், வ்விவா லஃ - பெருசுருளா யிருக்கிற, அதாவது அப்படிப்பட்ட பரமாதமா உபவத்தினால உண்டான ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் கைவராய சூபமாக வெளியில்புறப்படுகிறது என்று தாதபாயம், இப்படிப்பட்ட கைவராயங்கள், உ - எனக்கு, சூவ்விமூல யாவ்ஃ - உண்டாக வேண்டும, இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கைவராயவிரகி உண்டாக வேண்டுமென்று பாராததிரகிறா.

ஸந்யஸ்ட ஸாரவாஸிஸு ஸவர நிஸிதயீ

ஸஜ்ஜிதெஹகஸம்ஸ

ஸநெஷ்டாவாயோதிவிஹ ஸவரிகர

ஸந்யஸ்ட நிஸுஹக்யதஃ |

ஸாவஸாரஹம் ஸவயபூ வியிவிஹநியதம்

ஸந்யஸ்டகாவிஸிஸு

நிஸ்யுதயுதஹஸிஸுஸு ப்ரக்யகி

ஸந்யஸ்டக்யுதஹம் நித்யுதெகஃ ||

உதிஸ்யீகலிகாகிதக வலிஹஸு ஸவயதஹ ஸதஹஸு

ஸீஸெஷ்டநாயஸு வெஷாநாவாயஸு க்யகிஷு

ஸீஸெஷ்டஹஸுத்யஸாரொ

ஸந்யஸ்டகாவிஸிஸு

ஸீஸெஷ்ட நித்யுதஹ ஸவயதஹ ஸதஹஸு

அனநிககே அநதக கைககாயககரின ஸவபாவாதிரா அநதப
பறநிய ஸநதேஹம முதலிய திலநா தபடி ஸவஷ்டமாத பரகா
ஸிகக வேணமெ, அதில கவநா உண்டாவதகார என்று காத
பாயமாகவுமாம் இததால் 'சூழவியம் பரிமுடி' எனகிற
திருவாய்மொழியில் ஆழவாருகது, ஸவீஸவரன பல பாவநச
கேச நாடடி யருளிநாபபோலே கனரகும சாடி வேணடு
என்று பாரதகிகுபடியாரமாம்

திருவநீர்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

புநீமப வே நரஸிமமாசாரய ஸவநீர்திரபுர

செய்யப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

பரிபூண பருமமானுபலாதிகாரம்

முற்றிற்று

இப்படி இந்த ஸாஸ்திரத்தில் அரகதானுஸாஸந பாகமா
சிய முதல பாகத்தை முடித்து இப்படிப்பட்ட சரமத்தோடு
கூடிய மோக்ஷ புருஷார்த்தம் மஹா பாயஸாலியான ஒருவனு
க்கு சிடைக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்— **வஸநுஷ்டஃ** ,
என்றாரம்பித்து இதில் 'மு இருபத்திரண்ட திகாராததங்களை
யும் ஸுலபமாய அனுஸந்திப்பதற்காக முறையே ஸங்கரவரித
தருளுகிறார்

ப - ரா] **வணகஃ** - ஒருவன், இது மேலே சொல்லப்படுகிற
அதிகாரி தூலபன் எனபதைக் குறிக்கிறது ஜாதி குணதி
யயதயாஸமில்லாமல் எவனாவதொருவனாக குறிக்கிறதாகவு
மாம், **வஸநுஷ்டஃ** - நன்றாய் கடைக்கப்பட்டவனாய், அதா
வது கருபையுடன் கடைக்கப்பட்டவனாய், முதலில் 'வீஷ்டஃ
கடாக்கம்' என்கிற பசவானும, பிறகு அகவேஷாதி பரம
பரையால் பரப்பதனை ஆசாரயனாலும் சட்டிசகப்பட்டவனாய்,
இது உபோதசாகாதி காராராததம், **வஸாரவாஸிஸு** - ஸாரமான
ஸபதத்தைத் தெரிந்தவனாய் அதாவது ஸாவ ஸாஸ்திரங்களி
லும் ஸாரதம்மானது ரஹஸ்யதரபம் என்கிற ஜஞானத்தை
உடையவனாய், இது ஸாரவிஷ்ணு திகாராராததம், **வஸவா
நிபிதயஃ** - தனனைப் பற்றியும் பரமாதமாவைப் பற்றியும் கூ
மையான (நிஸசயரூபமான) புத்தியை யுடையவனாய்க்கொண்டு,
இது பரதான பரதிகந்திர, அததப்பஞ்சக, ததவகரய சிந்தந,
பரதேவகா பரமாதயாதிகாரங்களின் அததம், **வஸம்ஜிஸு** -
இதர புருஷார்த்தங்களில் உண்டாகும் ஆனந்தையஜயிததவனாய்,
இது முமுகூதவாதிகாராராததம், **வெககவாஸு** - அனே
கமவிதமான ஸத்தியை யுடையவனாய், அதாவது அனேகம்
விசுவாகப பிரிகப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றிய ஜஞானத்தை
யுடையவனாய், இது அதிகாரி விபாகாதி காராராததம், **வஸம்வஸு**
என்பது ஜஞானத்தைக் குறிக்கிறது, **வஸவெஷாவாயு** - பர
காஸமான பகதி பரபகதிரான உபாயத்தை உடையவனாய்,
இது உபாய விபாபாதிகாராராததம் **வஸகிவிஷு** - மிகவும் துக்
கந்த உடையவனாய், அதாவது சரமயோசாதிகளில் தனக்கு
அநிராமில்லாமையாலே துரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனாய்,
இது பரபகதி யோகாதிகாராராததம், **வஸவாரிகா** - அங்கங்க

னோகெடிய, ஹாஸ்யரஸ - பரயாஸ ரதினால, நிஷ்டை - சூ
 ததியாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, கூத்தம் - தான செயய்வண
 டிய காயதகையுடையவனாய், இது பரிசுர விபா, ஸாக
 பரபகன, கருத கருதயாதிகாரங்களின் ஆததம், ஹாவஸூ
 ஹம் - தன்னுடைய நிஷ்டைக்குத் தகுந்ததான, அதாவது
 ஸவருபோபாய புருஷாதத நிஷ்டைகளுக்குத் தகுந்ததான,
 இது ஸவநிஷ்டாபிஜனானதி காராததம், ஸவபயோவியம் -
 பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்வதை, இது உததர கருதயாதி
 காராததம், இதில் பாசவத கைகசாயமும் பகவதாராதனமா
 கையினால் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரமும் சோததருளிச செய
 யப்பட்டிருக்கிறது, ஹம் - இந்தப் பூமியில், நியதம் ஸாஸதி
 ரங்களில் வயவஸதை செயயப்பட்டிருக்கிறபடி, இது ஸாஸதி
 ரீய நியமநாதிகாராததம், ஹாவஸம் - அபராதங்களில்லாமல்,
 இது அபராத பரிஹாராதிகாராததம், ஹாவி - அதாவது ஒரிட
 ததில், ஹிஸு - தரித்துக்கொண்டு, அதாவது செய்து கொண்டு,
 இது ஸதான விஸேஷாதிகாராததம், நிஷ்டை - விடப்பட்ட,
 ஹிஸு - ஸதூலமாயும், ஹிஸு - ஸூக்ஷ்மமாய் மிருக்கிற,
 ஹிஸு - பாகருதியின் பரிணாமமாகிய ஸரீரத்தை உடை
 யவனாக கொண்டு, இது நியாண, கதி விஸேஷாதிகாரங்களின்
 ஆததம், நிஷ்டை - எப்பொழுதும், புராவருத்தி இல்லாம
 லென்றபடி, ஹிஸு - பகவானை, 'நிஷ்டை'யெனும் பல்லாசு
 என்கிற வயதபத்தியினால் ஸகலாராததினாலும் பரிபூரணான
 பகவானை என்றாததம், ஹிஸு - அனுபவிக்கிறான், இது
 பரிபூரண பருமமானுபவாதிகாராததம்

திருவஹீநிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாளிமமாசாரிய ஸ்வாமியினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

அததானுஸாஸகபாகம்

முற்றிற்று ,

